

Milli Kitabxana

VAQİF ASLAN

SEÇİLMİŞ ƏSƏRLƏRİ

4 CİLDDƏ

1-Cİ CİLD

ŞEİRLƏRİ

UniPrint

Bakı 2009

Redaktoru **Pərviz Əliyev**

Rəssam **Cavad Həmidov**

Milli Kitabxana

Nəşrinə məsul **Əzizağa Mollazadə**

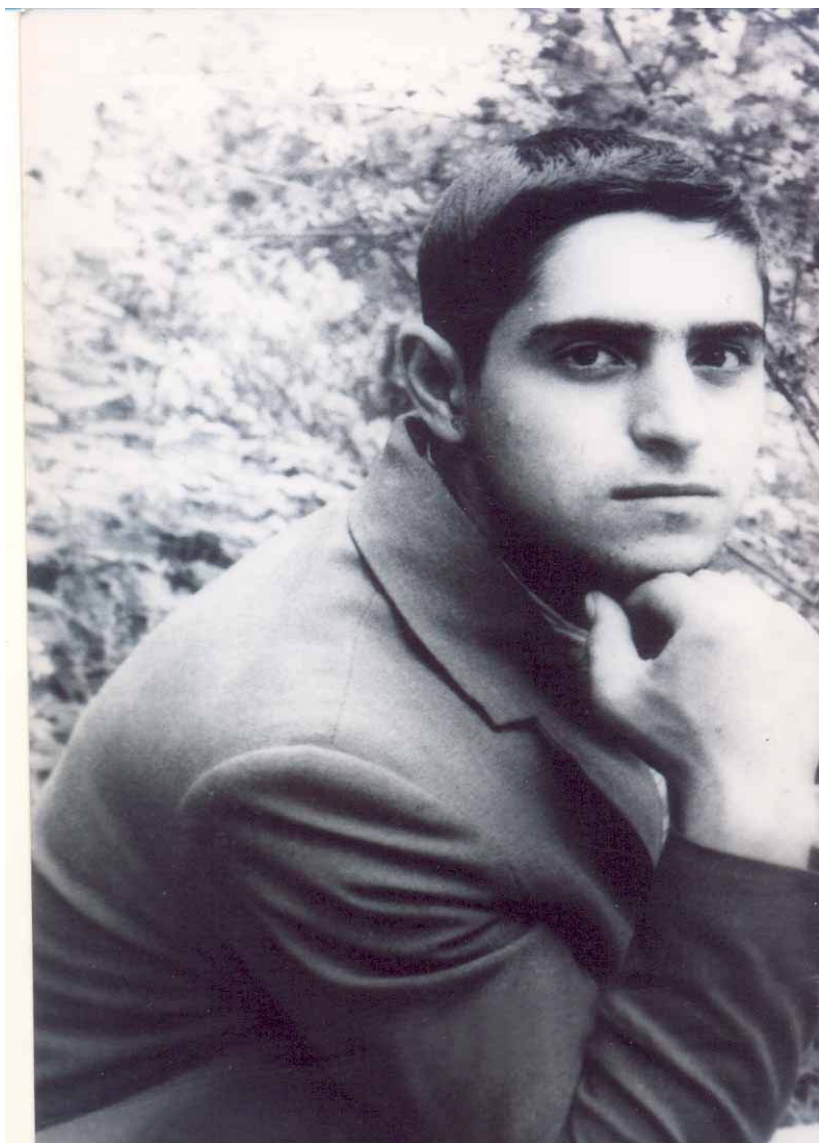
Vaqif Aslan. **Seçilmiş əsərləri, I cild**, UniPrint, Bakı, 2009.

Bu kitabda şair Vaqif Aslanın lirik-fəlsəfi şeirləri, ovqat və məqamdan doğan ruhi-mənəvi çalarları əks etdirən poetik düşüncələri toplanmışdır. Göründüyü kimi olmaq, olduğu kimi görünmək özünüdərək yolunda şairin necə də inadcıl olduğunu göstərir.

İnsan taleyinə ədəbi-fəlsəfi baxış, insan-təbiət, insan və dünya münasibətlərinin poetik ifadəsi bu əsərlərin ana xəttini təşkil edir.

ISBN 978-9952-440-36-3

© V.Aslan, 2009

TANIŞ OLUN

Vaqif Aslanovu çoxunuz tanımırsınız. İnstitutun koridorlarında, auditoriyalarda onu görməmiş deyilsiniz. Amma o da başqaları kimi sizin diqqətinizi cəlb etməmişdir. Bir neçə tələbə yanında Vaqifin dayanıb söhbət etdiyini, hündürdən, lakin inamla danışaraq, nəyisə sübut etməyə çalışdığını görsəydiniz, yəqin ki, bu coşqun gəncin söhbətini dinləmək üçün ayaq saxlar, ona diqqət yetirərdiniz.

Bəli, Vaqif də zahirən çox sakit, bir qədər də melanxolik adama bənzəyir. Bəlkə də qaraqabaqdır. O, yoldaşlıqda, məişətdə güzəştə getməyi bacarır.

Lakin məsələ ədəbiyyata, şərə aid olduqda, o çox ciddi və tələbkər olur, bəzən qəzəbini də gizlədə bilmir. Klassik müasir şairlərdən əzbərlədikləri şeirlər ədəbi mübahisədə onun məntiqi silahına çevrilir.

Vaqifin fərdi psixi xüsusiyyətlərinin izlərini onun şeirlərində də aydın görmək olur. Vaqifin şeirləri hərarətlidir. Bu şeirlərdə bəzən hisslər pərişanlığı, bəzən dəlisov bir məhəbbət, bəzən də ürək bir bədii cürət duyulmaqdadır. Şair olmaq istəyən şəxs şeir mövzusunun sahə çərçivəsini vurub dağıtmalı, duyğular dünyasının əsrarəngiz ormanlarından rəngarəng çiçəklər toplamağı bacarmalıdır. Bu ormanlarda çalışmaq üçün hisslər köhlənini idrakın kompasına tabe etmək də əsas şərtidir. Vaqifə belə şair olmağı arzu edirəm.

**ALLAHVERDİ
TAĞIZADƏ**

*“Bilik” qəzeti; APXDİ-nin orqanı
1972-ci il*

QƏLƏM DOSTUMUZ VAQİF ASLAN

Adlı-sanlı şairlər, ədiblər haqqında yazmaq nə qədər asandır-sa, sənət aləminə yeni qədəm qoyan, özünə məxsus sənət cığırını seçməyə çalışan gənclər barədə danışmaq bir o qədər çətinidir.

Şair Vaqif Aslanov belələrindəndir. O, yetkinliyini, dolğunluğunu hələ tam kəsb etməsə də, böyük ümid verir.

Vaqif sənət aləminə “Səbuhi” ədəbi məclisinin köməyi ilə gəlir. Oxucu qəlbinə ilk addımlardan yol tapmaq, sübhəsiz, gənc şairin sənət uğuru hesab olunmalıdır.

Səmimiyyət onun şeirlərində nəzər-diqqəti cəlb edən əsas xüsusiyyətdir. Toxunduğu mövzudan asılı olmayaraq, onun yazıları dağ çeşməsi kimi saf, uşaq gülüşü qədər səmimidir. Gözünü açan gündən ətrafda gördüyü mühit, təmtəraqdan uzaq zəhmətkeş kənd həyatı ona qəlbin çırpıntılarını, duyğu və düşüncələrini səmimi ifadə etmək üçün ilham vermişdir.

Çəkilir qızların göyə insafı,
Qoymurlar hal qala gəncdə, cavanda.
Ay zalım, onsuz da yanıram axı,
Ələfsər zurnası havalananda.

Vaqifin şeirlərinin mərkəzində həmişə insan, onun hiss və həyəcanları durur. Həm də onun bəhs etdiyi, haqqında düşündüyü insan quru, sxematik əmək aləti deyildir. Xalq şairi Səməd Vurğunun dediyi kimi, “...bu canlı insan bəzən sevir, sevilir, bəzən iztirab çəkir, xəyallara dalır, bəzən müxtəlif təbiət gözəlliklərindən daha saf, daha dərin təsirlər alır”. İnsanda yaxşılığı, xeyirxahlığı axtaran gənc şair bəzilərinin mənəsbəpərəstliyinə irad tutur.

Ağac gördüm, sarmaşıqlar içində –
Alçaq, uca, hamısı da yan-yana,
Ağac gördüm, bir boyda, bir bişimdə,
Ağaclar da bənzəyirmiş insana.
(“Ağaclar da insan kimidir”)

Milli Kitabxana

deyən şair hələ də qəlblərdə yuva salmaqda olan pis hisslərə qarşı barış- mazdır. Onun yolu əyilməz idrak, səmimi qəlb, öz imkanları daxilində insanlara səadət gətirməyi bacarmaq yoludur.

Elə yaşayaq ki, yaşadığca biz
Bir ömrün min zəfər yoldaşı olsun.
Yer kimi müqəddəs, göy kimi təmiz,
Əməllər insana başdaşı olsun.

Onun başqa bir şeirində oxuyuruq:

Torpağa kəm baxma, torpaq uludur.
O, namus, ləyaqət, şərəf yoludur.

Vaqifin yaradıcılıq məziyyətləri barədə çox demək olar. Onun şeirlərində gəncliyindən, sənət aləmində professional olmamağından irəli gələn kəm-kəsirlər də vardır. Gənc şairə gərgin müaliə, klassik və müasir şeirin rəngarəngliyi, forma və məzmun zənginliyi ilə hərtərəfli, dərin tanışlıq lazımdır. Bu, ona şəxsi üslubunu bir daha cilalamaqda, sözü qənaətlə, zərgər dəqiqliyi ilə işlətməkdə, hisslərinə geniş ictimai-siyasi məzmun verməkdə çox kömək edir.

Vaqif gəncdir. Lakin onun addımları uğurludur. Belə başlanğıc isə Pifaqor demişkən, “bütövün yarısına bərabərdir”.

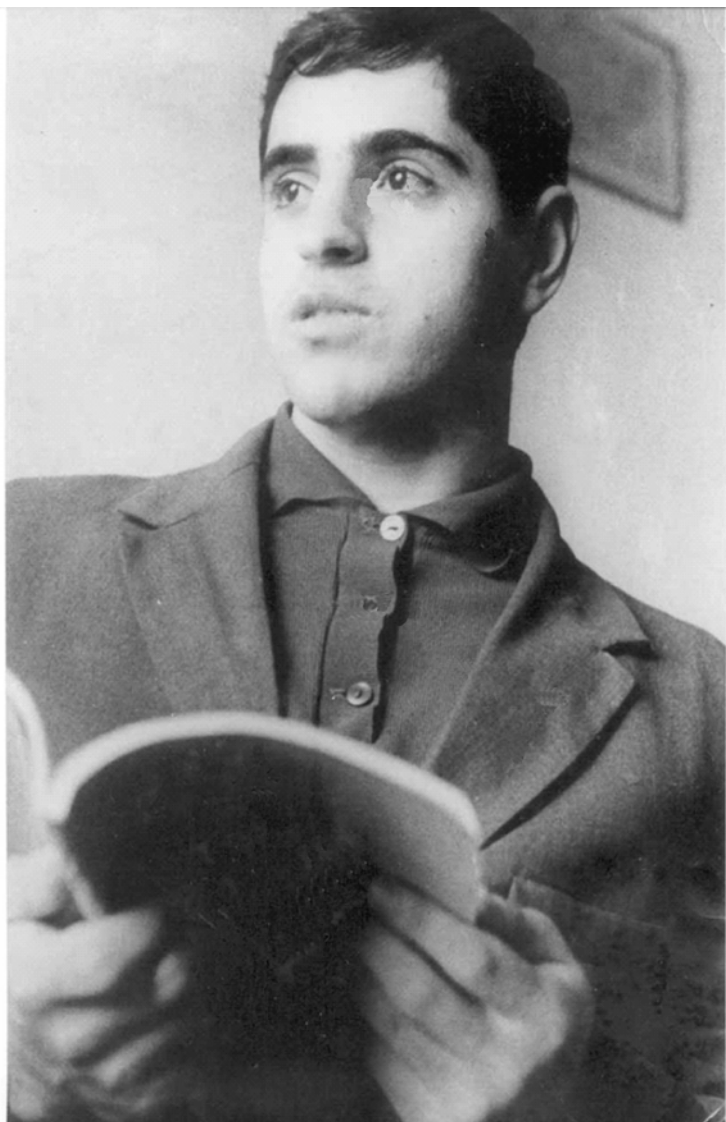
Sənə uğurlar arzulayırıq, qələm dostumuz!

Aydın Məmmədov,

filoloji elmlər namizədi

“Şəki fəhləsi” qəzeti, 9 oktyabr
1976-cı il.

Milli Kitabxana

Milli Kitabxana

“RUHLARLA SÖHBƏT” kitabından

KİŞİLƏR

Arazdan keçmirik – suyu sərin dir.
Kürdən adlamırıq – dibi dərin dir.
Araz aşığından, Kür topuğundan
olan kişilər!

Nə qədər ucaymış boyunuz sizin,
Əsliniz, kökünüz, soyunuz sizin,
Axib qanımıza dolan kişilər!

Sizin yanınızda dilimiz – qısa,
Ətəyimiz – uzun, əlimiz – qısa.
Qaya parçasından, daş qopuğundan
Nağara düzəldib çalan kişilər!
Döyüb başımıza çalınırıq biz,
Kos kimi ortaya salınırıq biz,
Olmuşuq oyunaq, yalan, kişilər.

Hanı bəs Kür ilə Araz arası?
Bizi eyləyi blər palaz arası.
Ox kimi şığıyıb yazı düzündən
Atlını atından salan kişilər!
Qulağımız “haydı, hoy!” sözünə həsrət,
Ayağımız üzəngi üzünə həsrət,
Bizlər – kor eşşəyə palan, kişilər.

Sizi aldatmasın saxamız bizim,
Əllərdə qalıbdır yaxamız bizim.
Göydəki quşu da vurub gözündən,
Çalıb çalağantək alan kişilər!
Siz hara?.. Biz hara?.. Nə deyək sizə?
İnciyən ruhunuz hay vermir bizə,
Hələ də sükuta dalan kişikər!

Milli Kitabxana

Aşır başımızdan Kür də, Araz da,
Çəkir burulğanlar bizi bir az da.
Bir vədə dayanıb başımız üstə
Bizə xeyir-dua qılan kişilər!
Kənd-kənd, şəhər-şəhər axırıq daha,
Axana qıraqdan baxırıq daha,
Bu da qalın bəylər, kalan kişilər!

Getdi özünüzlə zorunuz sizin,
Dolur gözü müzə qorunuz sizin.
Çatdam-çatdam olsun görünüz sizin,
Daşımız qalmadı daşımız üstə,
Ay yurdu-yuvası talan kişilər!
Olunca dünyada olmasa yeymiş,
Qalınca dünyada qalmasa yeymiş
Sizin yerinizdə qalan kişilər!
İndiki kişilər – yalan kişilər!..

22 iyul 1995

DAŞ ƏLİFBA

Tarix yaşa dolub, tarix yaşlaşıb,
Burda yeriməyib, dayanıb zaman.
Böyük şəxsiyyətlər burda daşlaşıb,
Böyük məbədlər də hələ bir zaman.

Qobustan – zamanın kəsilən yolu,
Tapdanıb nə zaman, ot bitib haçan?
Qobustan – vətənin quruyan qolu,
Donub damarında daşa dönüb qan.

Görən neçə arzu burda gül açıb,
Görən neçə ürək yanıbdı burda?
Görən neçə körpə burda dil açıb,
Görən neçə nəsil donubdu burda?

“Qaval daş” çalınır nə vaxtan bəri?
O ana qəlbini necə ovudum?

Milli Kitabxana

Bəlkə asi düşən bəy ərənləri
Qarğıışı tutubdur Dədə Qorqudun?

Gözdə qalan murad, deyilməyən sirr,
Kim sənə vurubdur belə kor düyün?
Bilsəm ki, bu daşlar danışa bilir,
Dönüb daş olaram danışmaq üçün.

Hay sallam, yayılar səsim hər yana,
Daşlar səda verər, danışmaz fəqət.
Ey mənə əzəldən dil verən anam,
Mənə Qobustanın dilini öyrət!

Bilim, o yurdumun şərəfi, şanı,
Bilim, – o yurdumun dərdi yasıdır.
Oxuyum: – Qobustan – Azərbaycanın
Daşlaşan imzası, əlifbasıdır.

SAXSI QIRIĞI ÜSTƏ YAZI

Mən bir kasa idim, bütöv bir kasa,
Yadın qılıncıyla paralanmışam.
Bir xalqa ad idim, bir yurda imza,
Zamanın hökmüylə qaralanmışam.

Toy ilə, yas ilə dolu yolların,
Düşüb kənarına palçığa batdım.
Üstündən keçəndə ulu yolların
Düşməni ayağını dəlib qanatdım.

Yağı təpik vurdu kəsik başıma,
Hayıma hay verən olmadı, neynim?
Yağdı zaman-zaman toz yaddaşıma,
Çox şey xatirimdə qalmadı, neynim?

Yaşadım mən odu sönmüş bu qəmlə,

Milli Kitabxana

Dərd üstə kökləndi kamanım, sazım.
Qurumuş mürəkəb, sınıq qələmlə,
Qırılmış qol ilə yazılıb yazım.

Mən qolça qopuzun qırıq simiyəm,
Toxunma, sızlaram... quruyar qanım.
O taylı, bu taylı Vətən kimiyəm,
Məni sinənə sıx, isinsin canım.

Bir qırıq saxsıya döndüm, ey insan,
Döyüş meydanında xeyirlə şərin.
Dünyada hər şeydən şirindir, inan,
Şirindir bütöblük, bütövlük – şirin!

7 avqust 1982

YAŞAMAĞIN SİRRİ

Babək ölmək istəmirdi.
İstəsəydi, əyib baş,
axıdıb yaş,
ləliyərdi.

Xəlifənin ayağını,
ətəyini, əllərini
yalayırdı.

Əyilərdi burnu yerə
dəyənəcən.

Gözləyərdi ta xəlifə
– Günahınız əfv olundu, –
dəyənəcən.

– Elim sənə qurban olsun,
Dilim sənə qurban olsun.
Deyəmmirdi.
Onda belə dil yox idi.
Babək ölmək istəmirdi,
Ölmək üçün yol çox idi.
Bundan ötrü qul olmağa

Milli Kitabxana

dəyərdimi?
Xilafətdə mükafatlı,
fəxri adlı
qul çox idi.

Babək ölmək istəmirdi,
Çalındıqca qulağında
qara zurna,
Döyüldükcə nağaralar.
Deyirdilər: – Yaşa! – ona.
Hələ dili “la ilahə illəllaha”
uyuşmayan Vətənin var.

Xəlifə də düşünürdü,
Düşündükcə üşünürdü.
– Dırnaqları,barmaqları
kəsildikcə,
Əli,qolu kəsildikcə,
Qızıl qanı bulaq kimi
fışqıracaq.
Canı qızıb, – Aman ana,
Öldüm! – deyə qışqıracaq.

Babək ölmək istəmirdi,
Yaşamağa yol bir idi.
Bu,sirr idi.
Bu sirri də o bilirdi.
Buna görə,
Hamı öldü,
o dirildi.

QILINC

Sən ulu babamın yadigarısan,
Səbrin illər yorub,əsrilər yorub.
Nənəmin sehirli nağıllarısan,
Adın cinlər qovub,tilsimlər qırıb.

Milli Kitabxana

Bir namərd əlini qoydu döşünə,
Min namərd düşməyə əydi başını.
Sıxıldı babamın dişi dişinə,
Saxlaya bilmədi o,göz yaşını.

Sənə iki damla göz yaşı düşdü,
Düz iki yerindən oyuldun,qılinc.
İki qatlananlar qabağa keçdi,
Sən də öz qınına qoyuldun,qılinc.

Qoroğlu “Koroğlu” oldu həyatda,
Ayağı yer tutdu Keçəl Həmzənin.
“Qır”deyə qoyuldu lağa Qorat da,
Babamın köksünü deşən nizənin
Ucu kürəyimdən çıxdı,qılincim.
Söndü bu yerlərin Günəşi,odu,
Daha ulduz-ayım yoxdu,qılincim.
Bu dərd Cünun etdi Dədəm Qorqudu.

Bir aşiq anaynan,bir aşiq bacı
Bayatı söylədi illərdən bəri.
Gəzdi yad başında Vətənin tacı,
Əlimiz göynədi səndən ötəri.

Qaldın arasında orun-odunun,
Gah da boy tirindən asıldın,qılinc.
Yetim uşaq kimi Fatma Dodunun
Tumanı altına qısıldın,qılinc.

Olub əl yaylığı,ellər gülüncü
Əyildik burnumuz dəyincə yerə.
Ərəbin qılincı,Misrin qılincı
Yaltaq tərifiylə tutuldu zərə.

Gör nələr işlədi zaman,təbiət,
Yerin dilovdumu,yük dalıydımı?

Milli Kitabxana

Bizim belimizi бүкән itaət
Səni də qınına qoymalıydımı?

Yad əlin sığalı nə yaman imiş?
Ey hirs, qəzəbi pas atan qılınc!
Dağlara çən gələr, el başına iş...
Hələ də Vətənə yas tutan qılınc!

Matəm paltarındır bu qın, soyun, çıx!
Sinəmin qanıyla silim pasını.
Göynəyən əlimlə bir zərbə çalım,
Doğra, tök Vətənin qəm libasını!

21 dekabr 1981

İTAƏT

İtaətlə enən qılınc havaya qalxmaz,
İtaətdə keçən ömür ölümdən betər.
Əl altında yaşayan xalq qabağa çıxmaz,
Əqidəsi tapdalanar, tarixi itər.

Əyildikcə ucalan baş vəzir başıdır,
İtaətdir azadlığa, mənliyə düşmən.
İtaətlə бүкүлән bel sınsa yaxşıdır,
Özü ilə milləti də əyəcək hökmən.

8 avqust 1982

KƏRBƏLA FACİƏSİ

Biz didərgin salındıq
Zəngəzurdan, Göyçədən
“Gəlməsiniz” adıyla.
Gəlinlərimiz – gözəl,
Qızlarımız – gülbədən...
Döşlərinə yazdılar
Siqaretin oduyla.
Hamilə qadınların
Qarnından körpəsini

Milli Kitabxana

Çıxarıb kəsdilər də.
Fəryad eləyənlərin
Batırdılar səsinə.
İmdad diliyənləri
Tapdıyıb əzdilər də.

Bizim bu başbilənlər
Barmağı dodağında
“Suss!” eyləyib durdular.
Şirvanlandığca onlar
Yadların qabağında
Yağılar qudurdular.

Onda Qarabağ odu
Qalandı başımızda.
Atamız boynu bükük,
Anamız gözü yaşlı
Dayandı qarşımızda.
Bizim bu baş bilənlər,
Sağlığında ölənlər,
Bölünənlər, bölənlər
Bircə kəlmə söz ilə
Mat qoydular hər kəsi:
– Başımıza gəlibdir
Kərbəla faciəsi.

Ondan sonra kimsədən
İmdad gəzmədi millət.
Əlini Tanrısından
Amma üzmədi millət.
Ağlamadı hər yetən
Başbilənin yanında.
Ağrısını saxladı
Ürəyində, canında.
“Qaçqına yardım gəlir”,
“Köçgünə yardım gəlir”
deyə haray saldılar.

Milli Kitabxana

Qaçqın əl uzatmadı,
Köçgün əl uzatmadı,
Buna da əl çaldılar.

Bazarlara yönəldi
Yardımlar maşın-maşın.
Tıxa, qarnın tox olsun,
Mənim acgöz qardaşım!
Yardım yeyib piylənən,
Cəmdək kimi iylənən,
Rəzil, nankor qardaşım!
A mənim kor qardaşım!
Çıxarsana başını
Bu yardım bazarından.
Görmürsənmi dikəlmiş
Şəhidlər məzarından?
Hədələyirlər bizi,
Söyürlər, qarğayırlar.
Laçında, Xocalıda
Daşlar qan ağlayırlar.
Kafirlər döl alırlar
Əsir düşən bacından.
Utansana, ölsənə
Başındakı tacından!
Kəlbəcər inildəyir,
Xankəndimiz can verir.
Zəngilan, Füzulinin
Yaraları qan verir.
Budurmu al-qırmızı
Tökülən qan əvəzi?
Budursa, elə budur
Kərbəla faciəsi.

Gəncəyə yığıldınız
Yan keçib Ağdərədən.
Ağdama boylandınız
Zər tullu pəncərədən.

Milli Kitabxana

Ağdərə-Qaradərə,
Ağdam-Qaradam oldu.
Gör, harda axşam oldu!
Tuşlananda Bakıya
Top-tüfəngin lüləsi,
Yadınıza düşmədi
Kərbəla faciəsi.

Gəncədə, Lənkəranda
Yumruq düyünləyənlər
Kimə qoğazlanırdı?
Bu məqamda, bu anda
Kimlər boğazlanırdı?
O kimdi ki, qaçırdı?
O kimdi ki, tuturdu?
O kimdi qan tüpürür,
O kimdi qan udurdu?
Kimin əliylə kimin
Kəsilirdi nəfəsi?
Elə bu deyildimi
Kərbəla faciəsi?

Kərbəla faciəsi
Deyə yaxa yırtanım!
Ay özünü dartanım!
Ermənidən gördüyüm
Faciə deyil, əsla!
Mən ondan aman umum,
Axı, hansı əsasla?
O, ki – mənə yağıdır,
Yurd-yuvamı dağıdır.
A mənim hüt qardaşım!
Taxtabaş, küt qardaşım!
Sən ki – mənim özümsən,
Sənə düşən bəs nədir?
Qansızlığın, sərtliyin
Ürəyimi göynədir.

Milli Kitabxana

Al qanımdan rəng alır
Xəncərinin tiyəsi.
Necə olur ayrı cür
Kərbəla faciəsi?!

Çapma atını yalqız,
Yürümə özbaşına.
Kömək əlini uzat
Piyada qardaşına.
Şümürəm deyə əsmə
Üzərimə yel kimi.
Həsənəm deyə tökmə
Göz yaşını sel kimi.
A mənim qurd qardaşım!
Huşsuz, manqurt qardaşım!
Di gəl, özümüz olaq
Başımızın yiyəsi.
Bizlərdən uzaq olsun
Kərbəla faciəsi!

Erməni – ermənidir,
İtdir-qurddur, hər nədir.
Axı, onnan bizimki
Açıq müharibədir.
Bəs sən hansı ağilla
Öz-özünü bölürsən?
Bölündükcə ölürsən.
Yatmısan, oyan daha!
Oyaqsan, silkələn, qalx!
Mən səni and verirəm
O bir olan Allaha!
Gözlərinə su ver, bax,
Öz-özünü yeməkdir
Kərbəla faciəsi.
Bildinmi nə deməkdir
Kərbəla faciəsi?!

Milli Kitabxana

GƏLMƏDİ

Burda hürməyir it, banlamır xoruz,
Dedim qapı döyüm, əlim gəlmədi.
Sonsuz bir anaymış Zəngəzur, Gorus
İstədim hay salım, dilim gəlmədi.

Qorxdum ki, eşidər Ələsgər, Alı,
Sazın da, sözün də dəyişər halı.
Kül mənim başıma Göyçə mahalı,
Yığılıb üstünə elim gəlmədi.

Dizlərim бүkүldү, yıxıldım yerə,
Yetim uşaq kimi sıxıldım yerə.
Bu yazıq canıma azı min kərə
Mən ölüm dilədim, ölüm gəlmədi.

21 oktyabr 1989

AY SƏNİ

Ay səni Ziyad xan Qacarın oğlu!
Nə deyib sevmişdin sən Əsli xanı?
Keşislər yığılıb qaralı-ağlı,
Mehir istəyirlər Azərbaycanı.

Köynək göndəriblər bəy xonçasında,
Sağdişi, soldişi seçib özləri.
Lələm də bir əli tapançasında
Çağırır təmkinə, sülhə bizləri.

Neynirəm aranı-turani, nağlı?
Mən özüm bir özgə dastan yaratdım.
Ay səni Ziyad xan Qacarın oğlu!
Şehirli düyməni qoparıb atdım.

Qərənfil bitirdi qanım qırmızı,
Qana boyandıqca bu şəhid canım.
Səni kül etsə də keşşin qızı,

Milli Kitabxana

Məni gül elədi Azərbaycanım.

30 mart 1990

ŞƏHİD KÖYNƏYİ

Dəstə-dəstə, qoma-qoma,
Tanrıya göz yuma-yuma,
bazarlara cuma axtaran arxadaşlar,
mal qurtarıb.
Özgə verən tuman-köynək,
şal qurtarıb.
Ət qaxacı, şəkər tozu,
yad verən adyal qurtarıb.
Bircə şəhid köynəyi var,
verəmmərəm onu sizə.
Geysəniz də, dar gələcək
əyninizə.

Didərginin tikəsini
yeyənlərim.
Millətimi soyundurub,
Köynəyini geyənlərim!
Bazarlara yol axtaran
bağrıdaşlar,
a soydaşlar,
a yoldaşlar
yol qurtarıb!
Yaşamaga yarpaq, budaq,
Kol qurtarıb.
Bircə şəhid köynəyi var,
Necə qıyım onu sizə?
Eybinizi örtmək üçün
Çəkəsiniz əyninizə?!
Kəfən deyil –
Qandan baha, candan baha
köynəkdi bu!
Şivən deyil –
göz dağıdı, lal fəryadlı

Milli Kitabxana

göynəkdi bu!
Əlvən deyil,
bir üzlüdü,
bir ipdəndi,
bir rəngdi bu!
Mənsəb gəzən, taxt axtaran
taxtabaşlar,
Gəzdiyiniz hal qurtarıb.
Şirin nağıl, yalan vədə
Heç dəyməyib, kal qurtarıb.
Doğru sözə, düz ilqara
qismət olan
buxov, noxta,
nal qurtarıb.
Satılmayan namus, həya,
satlıq qoyun, mal qurtarıb.
Şor quruyub, yağ tükənib,
bal qurtarıb.
Bircə şəhid köynəyi var,
O da mənim.
Qalan nə var... sizin olsun.
A qandaşlar,
qarındaşlar!
Təkcə isti qan çilənən
köynəkdəki
O qan mənim,
qada mənim!

18 iyul 1994

OCAQ

Bir ocaq qaladı o tayda bacı,
Bir ocaq qaladı bu tayda qardaş.
Diriykən ayrılıq ölumdən acı,
Bizim başımıza tale salıb daş,
Tüstümüz görüşür Arazın üstə.

Bir əsgər o taydan bir güllə atdı,

Milli Kitabxana

Bu yandan görünən tüstüyə sarı.
Bir əsgər bu taydan bir güllə atdı
O yandan görünən tüstüyə sarı.

Bacı xəbər aldı olub tənənəfəs:
– Qardaş, bacın ölsün, canın sağdımı?
Qardaş qəhərlənib niyə susdu bəs?
Səsinə güllələr batacaqdımı,
Qəlbində qövr edən avazın üstə?

O yandan bir əsgər yanaşdı ona,
Bu yandan bir əsgər yanaşdı buna.

Bacı harayladı: – Di salamat qal!
Qardaş xəcalətdən tutdu üzünü.
Mən isə istədim əcəldən macal,
Baxıb qan içində gördüm özümü,
Axdı göz yaşlarım bu yazım üstə.

19dekabr 1989

QAÇQIN MAHNISI

O yana keçdi getdi...
Bu yana keçdi getdi.
Tanrısı qarğamışlar,
Yurdu qan ağlamışlar
Hayana köçdü getdi?

Bu dərdi atammırıq,
Alan yox, satammırıq.
Gecə-gündüz qaçırıq,
Yurd qaçır, biz qaçırıq,
Yenə də çatammırıq.

Getdi gedən yerimiz,
Ölüb-itən yerimiz,
İtib-bitən yerimiz.

Milli Kitabxana

Göydən asılı qaldıq,
Qəbri qazılı qaldıq,
Haray, Vətən yerimiz!..

25 iyul 1995

ANAM TORPAQ

Anam torpaq, mən oğlunam, yaxşı bax,
Dayanmışam qabağında baş əyib.
Qucdum səni, sinəm yandı, sinəm, ax!
Öpdüm səni, dodağıma köz dəyib.

Anam torpaq, tale – şıltaq, tale – kür,
Öz bəxtini sınaqlardan keçirdin.
Axşam aydan, gündüz gündən əmib nur,
Yeddi arxa dönənimə içirdin.

İnanmağa ayın, günün bəsdilər,
Külliyan küp elədilər, ay sonam.
Qıyma-qıyma doğradılar, kəsdilər
Əqidəni, inamını, ay anam.

Üzü dönmüş səmum yelitək
Əsib keçdi başı üstən obamın.
Heçə döndük, puça döndük, ay ürək,
Goru necə çatlamasın babamın?

Güc hərlətdi o dəyirman daşını,
Zaman bizi un olunca üyütdü.
Axıtdıqca gözümüzün yaşını,
Bayatılar qəlbimizi ovutdu.

Ağzımıza zəhər əzdi yağılar,
Dinəmmədik, deyəmmədik bu dərdi.
İçimizdə kök atdıqca ağrılar,
Məbədinin daş sinəsi göyərdi.

Milli Kitabxana

Kərpic olub divarına hörüldük,
Hörüldükə kaman kimi sızladıq.
Yad əliylə yad ellərə sürüldük,
Sürüldükə, Vətən, deyib bozladıq.

Anam torpaq, mən oğlunam, yaxşı bax,
Dayanmışam qabağında baş əyib.
Qucdum səni, sinəm yandı, sinəm, ax!

Öpdüm səni, dodağıma köz dəyib.

21 dekabr 1981

SƏNDƏ ŞAİR OLMAMAQ DA GÜNAHDIR

Qanqalını gözümlə üstə qoyaram,
Zərrən üçün gözlərimi oyaram.
Nəfəsini yüz illikdən duyaram,
Eşqin ilə arzum budaq-budaqdır.
Səndə şair olmamaq da günahdır.

Xoş yazına, sərt qışına vuruldum,
Çiskininə, yağışına vuruldum,
Çinqılına, sal daşına vuruldum
Adın mənim yollarıma çıraqdır,
Səndə şair olmamaqda günahdır.

Bu dünyada qərənfil çox, lalə çox,
Amma sənin lalən kimi lalə yox.
Bulağının naləsi tək nalə yox,
Bulaqların nə nəğməkar bulaqdır,
Səndə şair olmamaq da günahdır.

Uşaqlığım belə döydü, ey yuvam,
Sevda məni yaman əydi, ey yuvam.
Cana gəldim, ətrin dəydi, ey yuvam,
Torpaq ki, var övladına dayaqdır,

Milli Kitabxana

Səndə şair olmamaqda günahdır

Şair sənsən, şeir deyən dilin – mən,
Sərkərdəsən, qılınç vuran əlin – mən.
Gözəl sənsən, sevgilin – mən, dəlin – mən,
Bilmirsənmi oğlun Kərəmsayaqdır?
Səndə şair olmamaq da günahdır.

Dərdlərimin dərmanıdır yaylağın,
Kolun-kosun, daşın-qumun, çaylağın.
Mən ölmərəm, sinəm üstə torpağın
Gül açacaq zaman-zaman, bu – haqqdır,
Səndə şair olmamaq da günahdır.

2noyabr 1981

QƏBİRQAZAN

Külüngü, kürəyi qoyub yanına,
Qucub dizlərini göy otun üstə.
Nə fikrə getmisən, a Qəbirqazan?
Dərin dəryalardan xəyalın dərin...
Qazılan torpağa, açan yarpağa
Nə böyük heyratla baxır gözlərin?!
Günahımı etmisən, a Qəbirqazan?
Gün düşüb, alnında çiçəkləyib tər,
Gün aydın, usta!
Allah uzadandır sənin ömrünü,
Bu göy çəmənlikdə bir bahar günü
Mənim də qəbrimi qazaydın, usta.
Amma yorulmusan, bir azca dincəl!
Mən də bu güllərə sürtüm üzümü,
Əsən küləklərə qoşum özümü,
Dostumun oğlunun toyuna çatım.
Düşür sümüyümə zurnanın səsi,
“Cəngi”si, “yallı”si, “tərəkəmə”si,
Bir hava çaldırıb, bəlkə oynadım.

Şıtqa bur, ovça çal, döyülsün qaval!..

Milli Kitabxana

Onsuz da bu dünya oynadır məni.
Gözümü açmağa vermiyir macal,
Oynada-oynada göynədir məni.

Nə yazıb – xoş yazıb o Taleyazan.
Sən də çox düşünüb özünü yorma.
Mən – qəbir yiyəsi, sən – Qəbirqazan...
Qucub dizlərini, boynunu burma.

Onsuz da ölənin qəbrini qazmaq
Qaydadır, aqətdir, a Qəbirqazan!
Quyu qazmırsan ki, gizlində mənə?!
Söz gəlsin sənə.
Kiş-kiş!..Bizdən uzaq!Yolundan azmaq,
Böyük qəbahətdir, a Qəbirqazan.
Bəlkə, tənha qalmaq səni qorxudur?
Sənə də bir Qəbirqazan tapılar.
Ayıl bu sükutdan, ölüm – yuxudur!
Amandır, qaralma buludlar kimi
Gələndə ilk bahar göy otlar kimi
İnsanın torpaqdan göyərməyi var.
Göyörmək – ləzzətdir, a Qəbirqazan!

8 may 1988

DƏMİR

Vaxt var idi,dağdan ağır babamız
Elə bilirdi ki,toxadır dəmir.
Çəngəldir,qarmaqdır,koğadır dəmir,
Candan əziz idi dəmir yabamız.

Birdən qılınc olub kəsib-biçdi o,
Nizəyə çevrilib,dəlib-keçdi o.
Bir gün çəkilə alta gəlib-düşdü o,
Gördük,yupyumuşaq yuxadır dəmir.

Əzəldən xamlarla o, yola getməz,
Qananlar dəmirə etibar etməz.

Milli Kitabxana

Pulun var,ətə ver,yağa ver,itməz,
Vallah,əjdahadır,naxadır dəmir.

İnsan – çiy süd əmən,dünya – üzü boz,
Könlün hansı səmtə istəyirsə yoz.
Naxələf adama ölümdən ucuz,
Dostun salamından bahadır dəmir.

7noyabr 1990

QALALAR

Qəfil zərbə kürəyinə işləyib...
Qəfil zərbə ölümdən də yamanmış.
Acığından dodağını dişləyib,
Kürəyini dağa verib dayanmış
Cərgə-cərgə,sıra-sıra qalalar.

Yumruq kimi düyünlənib o vaxtdan,
Yağılının başı üstə asılmış.
Qıymakeşlə qıyma-qıyma doğranan
İgidlərin qanı ilə yazılmış
Sətir-sətir,misra-misra qalalar.

Sükutundan tük ürpəşər,donar qan,
Min illərdir zəhmi çöküb hər yana.
Yuxu bilməz,diclik bilməz heç zaman,
Keşik çəkər ulu Azərbaycana!
Əsrləri yora-yora qalalar,
Daş köynəyi para-para qalalar!

BİR EV VAR

Bir ev var,göyərüb torpağı,daşı,
Baxana göz dağı çəkir divarlar.
Elə ki,qış gedib gəlir yazbaşı,
Ağlayıb göz yaşı tökür divarlar.

Milli Kitabxana

Burda nə it hürür,nə at kişnəyir,
Eyvan uçuq-uçuq,dam dəlik-dəlik.
Toy üçün burnunun ucu göynəyir,
Həsrətdir bir tanış səsə üstəlik.

Bir ev var,həyəti xoruz-beçəsiz,
Möhtacdır ötəri bir təbəssümə.
Sökülüb çər-çəpər,göyərüb yol-iz,
Yiyəsi şəhərdə olurmuş demə.

Evin gözəlliyi dost-tanış,qonaq,
Kişi hənirtisi,qadın səsidir.
Yiyəsi sağ ikən yiyəsiz qalmaq
Evlərin ən böyük faciəsidir.

BAXIŞ

Dünyaya zirvədən baxmışam bu gün,
Çiynimi göylərə söykəyib həməni.
Bir məhək daşıymış həyat,ömür-gün,

Bir yaqut qaş imiş dünya büsbütün,
Niyə indiyədək görməmişəm mən?

Dünyaya zirvədən baxmışam bu gün,
Dağ dağa,daş daşa söykənib durub.
Ağaclar baş-başa söykənib durub.
Dolaylar keçmişəm bu hikmət üçün,
Buludlar başımda qılinc sındırıb.

Dünyaya zirvədən baxmışam bu gün,
Dünya sərhəd-sərhəd,çəpər-çəpərmiş.
Azadlıq,genişlik hər şeydən üstün,
Zirvədə yorğunluq çıxarmış bütün,
Ürək gah gülərmiş,gah sökülərmiş.

OTAĞIM

Milli Kitabxana

Elə bil,dəyişib bir az görkəmin,
Elə bil,yad sözə uyumusan sən.
Əvvəllər heç belə soyuq deyildin,
İndi nə olub ki,soyumusan sən,
Otağım?

Aradan nə keçdi? İllər,fəsillər...
Başqa nə oldu ki? Dəyişdin niyə?
Nənəm əldən düşüb,anam qocalıb,
Atam da yetirib daha əlliya,
Otağım!

Mən də gözəllərdən düşəndə söhbət,
Özümdən bədgüman oluram,düzü.
Bir də ki,rastıma çıxanda,əlbət,
Utanıb sıxılır qonşunun qızı,
Otağım!

Ona bir söz dedim,eylədi acıq,
Nədənsə ürəyi qızmadı mənə.
Sənin qapın açıq,pəncərən açıq,
Bəs sənə nə düşüb,qızdırsan yenə,
Otağım?

Sıxırsan adamı,darıxdırırsan,..
Ürəyim əlindən qanlar udubdur.
Belə getməyəcək,soyuqluğundan
Atam da,anam da xəbər tutubdur,
Otağım!

Iyul 1975

ŞAİR SİNƏSİNDƏN TANINAR

Məni tanımırısan,.. əcəb sözdü bu,
Tanımaq olarmı adamı üzdən?
Tanıyanlar olar,gözəl,düzdü bu,

Kəkliyi ayaqdan,ceyranı gözdən.

Tanımaq istəsən məni dünyada,
Dolaş səhər-səhər bağcanı,bağı.
Lalə bitməyirmi sizin bağçada?
Şair sinəsindən tanınar axı.

7yanvar 1976

SADƏLÖVHLÜK

Şeir amansızdır,şair qardaşım,
Yaman imansızdır şeir,qardaşım.
Yayın ortasında isitməsi var,
Qışın şaxtasında üşütməsi var.
Köz kimi içindən göynədən səni,
Dırnağın üstündə oynadar səni,
Nə yaxşı elə bir əsərim yoxdur.

Gözünü nadana oyduzar şeir,
Dərini yaltağa soyduzar şeir.
Mənim nə vecimə,şair qardaşım,
Rüşvətin gücünə kəsilmir başım.
Deşilmir qulağım paslı biz ilə,
Paslı bir zəncirdən asılmır başım..
O yanda,bu yanda tanıyanım yox,
Tərif edənim yox,qınayanım yox,
Özümə,özgəyə xətərim yoxdur.

Bir gün istədim ki,şeir yazım mən,
Baxdım,allı-güllü çəməndir şeir.
Göz yaşım güllərin şəhinə döndü,
Mənə elə gəldi Vətəndir şeir.
Nəfəsim Vətənin mehinə döndü.
Razı olmadılar yoldan azım mən,
Dedilər: – Özünə düşməndir şeir.
Gördüm,bu dünyadan xəbərim yoxdur.

TANIŞLIQ

Mənim şeirim
 “Qaraqum” konfeti döy
Yeyəsən,
 bəh-bəh deyəsən.
Qıyası,
 saqqız da döy,
Həfrayı tənqidçitək
 ad üçün çeynəyəsən.
Beynimdə, ürəyimdə
 min kərə dolaşdırıb,
Babəkin Samirədə
 doğranan qollarının
 qanına bulaşdırıb,
Bükmüşəm Nəsiminin
 soyulan dərisinə.
Sonra da get demişəm,
Məni tərk et demişəm
Sığallı şeirlərin
 dul qalan pərisinə.

Milli Kitabxana

LÖVHƏ

Qayalarda
maralların izi donub.
Bulaqlarda
gözəllərin təbəssümü,
sözü donub.
Gülüşlərin hərarəti.
Mən heç belə
görməmişəm təbiəti.
Zirvələrim dümağ idi,
bəyaz olub.
Gündüzlərim ilıqnəfəs,
Gecələrim ayaz olub.
Dərələri yuxu çəkib
dərinliyə.
Çətindir ki, bu sükutdan
yanan ürək sərinləyə.
Elə bil ki, yoxa çıxıb
Günəşin də hərarəti.
Mən heç belə
görməmişəm təbiəti.
Məəttələm, dəyişibdir
necə dünya;
Başdan-başa olubdur ağ.
Sən geyimə-keçimə bax,
Deyərsən ki, gəlin köçür
qoca dünya.
Qoy başına yağsın onun
Yerin-göyün səadəti,
Mən heç belə
görməmişəm təbiəti.

14 yanvar 1978

DAŞ

Yuxuda daş gördüm...
Kiminsə əlindəydi,

Milli Kitabxana

Atdı,kiməsə dəydi.
Qana bulaşdı daş,
Daşdan səda qopdu,
Nida qopdu:
– Kaş dilim olaydı,kaş!

Yuxuda daş gördüm...
Sürüyüb saldılar yola.
Birisi gəlirdi,
Uçurdu az qala.
Çatıb ilişdi daşa,
Az qaldı ki,qapaşa.
Söydü,tüpürdü,dedi:
– Lənətə gələsən,daş!
Daşdan səda qopdu,
nida qopdu:
– Kaş dilim olaydı,kaş!

Yuxuda daş gördüm...
Tərəzinin gözündəydi.
Bu nəydi?
Hər gələn çəpəki
Baxırdı daşa.
Satıcı coşa-coşa
Deyirdi: – Bu daş haqqı!..
Daşdan səda qopdu,
nida qopdu:
– Boynuma yırırlar
haqqı,nahaqqı.
Yuxuda daş gördüm,
Daşın da gözündə
yaş gördüm.

YUXU

Yuxuda bir qoca göründü gözümə.

Milli Kitabxana

– Acam, – deyə,bağırdı.
Bir qazan dovğa gətirdilər.
– Qasıq, – deyə,çığırdı.
Bir yaba ötürdülər,
Ha içdi,ha yaladı,
Qarnına bir şey getmədi.
Çəkdi qazanı başına,
Dağıtdı,buladı üst-başını.

Yuxuda bir qoca
göründü gözümə.
Yol gedirdi...
Qarşısına bir çay çıxdı
dalğalı,daşqın...
Dayandı şaşqın-şaşqın,
– Bəs körpü hanı? – deyə,
Bir milçək uçub gəldi,
Kişi mindi milçəyə,
keçdi çaydan.
Ağzı açıla qaldım,
Baxa-baxa bu taydan.

Yuxuda bir qoca göründü gözümə.
Birdən xaltasız bir tazı,
Hürərək qazı-qazı
qapdı kişini.
Az qala bitirmişdi işini.
Əyildim,əlimə keçdi
bir daş.
İstədim atam,dedilər:
– Yavaş!
Özgə itidir,döymək olmaz,
söymək olmaz.
Özümüzünkü olsaydı,
qulağını kəsərdik...
Yuxuda bir qoca göründü gözümə.
Yazığım gəldi,yandım.

Milli Kitabxana

– Bu qoca kimdir? – dedim, –
Sakitcə öz-özümə.
Səs gəldi ki,
 babandır.
Deyəsiydim:
– Yalandır!
Deyəmmədim, oyandım.

COCUQ

Tutub cənazəni saxlama, burax!
Bu nə düşüncədir, ağıldır, cocuq?
Kim sənin başını sıgallayacaq?
Daha belə şeylər nağıldır, cocuq.

Bərk durun! – Demişdi atamın özü,
Çıxdımı yadından anamın sözü?
Yaxın var,.. uzaq var,.. sındırma bizi,
Səbrim boğazıma yığıldı, cocuq!

Baxır üzümüzə bir cüt baş daşı...
Bəsdir göynətdiyin bacı-qardaşı.
Leysan yağışımı səndə göz yaşı?
Gözünə qızıl qan sağıldı, cocuq!

Gəlişi olanın gedişi haqdır,
Dünyanı kim tutub saxlayacaqdır?
Bu – belə zamandır, bu – belə vaxtdır,
Bizim tifaqımız dağıldı, cocuq!

1 dekabr 1989

GÖRÜŞ

Üstünə yarpaqlar yağır, ay nənə,
Evim-eşiyimsən dediyin balan,
Dolu beşiyimsən dediyin balan
Əlləri qoynunda baxır, ay nənə!

İçimdə fəryadlar oxunub keçir,

Milli Kitabxana

Dünya üzü bozmuş,nəfəsi buzmuş.
Ölüm sopsuyuqmuş,əcəl quduzmuş,
Cansız daşlara da toxunub keçir.

Gəlib baş qaltında durmuşam sənin.
Gündüzlər verdiyin noğuldan şirin,
Axşamlar dediyin nağıldan şirin,
Şirin bir yuxuya dalmısan yəqin.

Torpaq yorğanını qucub,ay nənə,
İstərəm oxşayam,ovudam səni.
Uşaq deyiləm ki,oyadam səni,
O da sənle birgə köçüb,ay nənə.

QANMAQ DƏRDİ

Qıyardım bu ömrə,bu cavanlığa,
Tabutun
ağırlığını görməsəydim.
Babamın tabutuna
kişi-kişi girməsəydim.
Sonra da
çiynimin ağrısından,
ürəyimin yangısından
boğazım yanmasaydı,
Başımda
düşüncələr donmasaydı.
Qatlanmasaydı belim,
keyləşməsəydi əlim.
Bilməsəydim tabuta
qoyulmuş kindir,qəzəbdir.
Bir ömürlük sevincedir,
ağrıdır,əzabdır ölüm.
Bir də bilsəydim
hələ şaxı sınımayan beliylə,
hələ qıc olmamış əliylə
Atam tabutumu götürə bilər.

Milli Kitabxana

Anamın fəryadına məzarım
davam gətirə bilər,
Qəbrimdən dik qalxmaram,
hələ dil açmayan oğlumun
həsrətli gözlərinə
sönük-sönük baxmaram.
Bir də düşünə bilməsəydim,
bunları bir anlığa,
Qıyardım bu
ömrə, bu cavanlığa.

OLAYDI

Bu dünyanın ulduzu var, ayı var,
Günəşi var, dənizi var, çayı var.
Mən yazığın bir ömürlük payı var,
Qışla yazın arasında dolanır,
Qaşla gözün arasında dolanır.

Bu çəmənin çiçəyini dərən qız,
Dərib-dərib yaylıq üstə sərən qız,
Birini də mənə peşkəş verən qız,
Əllərinə əlim dəyər, qorxuram,
Ürək gedər, can göynəyər qorxuram.

O laləli yamac sənə tanışmı?
Yamacdakı ağac sənə tanışmı?
İzinə bax, dindirirəm danışmır,
Gözünə bax, ulduz-ulduz axır hey.
Şimşək olub başım üstə çaxır hey.

Gün dolanır, şər qovuşur, doğur Ay,
Altdan-altdan, gizli-gizli baxır Ay.
Əl titrəyir açıldıqca yaxa, ay!
Çöl döşəyim, gül yorğanım bu gecə,
Çırağbandır asimanım bu gecə.

Gecə keçir, əsir sərin-sərin meh,
Çiçəklərin gözlərinə qonub şəh.
Vüsəlın da ömrü gödək olur, eh!
Bu qanunu pozan əlim olaydı,
Nə ayrılıq, nə də ölüm olaydı.

DÜNYA

İməklədik, yeriməyə alışdıq,
Yeridikcə yürüməyə alışdıq.
Yıxılanda için-için ağladığ,
Qalxan kimi kiriməyə alışdıq.
Dünya bizi salıb tora, – söylədik,
Dünya beşdir, beşi də qara, – söylədik.

Toy elədik, dedik: – Dünya toy imiş.
Zurna-qaval, balabanmış, ney imiş.
Sərxoş durub dedi: – Dünya mey imiş,
Bir mən varam, bir də mey var burada.
Baş qarışıb, məzhəb itdi, arada
Vaxt olmadı, bilək dünya nə imiş.

Yaz çiçəyi gözümüzü oxşadı,
Yay küləyi üzümüzü oxşadı.
Payız gəldi, havalandıq: – Bar belə!
Qış olanda şairləşdik: – Qar belə!
Yarpaqları xəzəl görüb dayandıq,
Elə bil ki, yatmış idik, oyandıq.

Yerə baxdıq, gördük yerin üzü buz.
Göyə baxdıq, gördük göyün üzü boz,
Dünya bizi salıb tora, – söylədik.
Dünya beşdir, beşi də qara, – söylədik.

BƏŞİYİMİ İSTƏYİRƏM

Bəşiyimi verin mənə,

Milli Kitabxana

süd qoxulu beşiyimi,
bircə anlıq uşaq olum.
Beşiyimi verin mənə,
süd yuxulu beşiyimi.

Paxılların qəzəbindən,
tənələrin əzabından
böyüdükcə
uzaq olum.
Qoltuq altı böyüyənlər,
donuram mən.
Ucaldıqca əyilənlər,
yanıram mən.
Sərtləşirəm, kövrəlirəm
dönə-dönə.
Beşiyimi verin mənə.
Nə müddətdir bir mehriban
nəfəs üçün göynəyirəm.
Beşiyimi verin mənə.
Ayrı şeyi nəynəyirəm?
Körpəlikdə doymadığım,
böyük olub duymadığım
bir nəfəsi duya bilim.
Nifrətimi, hiddətimi
yuya bilim.
Böyük olum sonra yenə.
Beşiyimi verin mənə.

28 dekabr 1976

DÜNYA

Anam məni doğdu, sən övladımı,
Gördünmü uc-uca calandı dünya?
Aldım bu dünyadan hər muradımı,
Mən necə deyim ki, yalandı dünya?

Körpə gülüşündən açıldı könlüm,
Dünya sevilməli gözəldir, gülüm.

Milli Kitabxana

Sevincdən ağzımda dolaşdı dilim,
Şadlıqdan başıma dolandı dünya.

Dönsün adətiylə,dəyişsin aləm.
Sən ki,mənimləsən nə kədər,nə qəm?
Sən ki,mənimləsən demərəm ölsəm,
“Biz gəldi gedərik,qalandı dünya.”

26iyun 1978

TANIYIN MƏNİ

Mənim mətanətim,mənim mərdliyim,
Yenilməz iradəm,kişi sərtliyim,
Bu şahanə vüqar,şahanə baxış
Mənə torpaqdandır,torpağa alqış!

Sevinci sevincim,qəmi qəmidir,
Yaxşısı mənimdir,pisi mənimdir.
Məndə dağ ətri var,aran odu var,
Ey məni yaxından tanımayanlar!
Bu ulu dağların gücü,qüdrəti
Biləyimdədir.

Bu əsrin qayğısı ürəyimdədir.
Bilirəm nədir eşq,nədir etibar,
Ey məni yaxından tanımayanlar!
Mən sizə yaxınam,taniyin məni.
Axı doğulmayır gündə bir şair,
Sabahın eşqinə sınayın məni.
Sanmayın qızıb özündən deyir,
Sınaqdan çıxmasam,qınayın məni.

23sentyabr 1975

KEÇ

Bir yanı olumdur,bir yanı ölüm
Bizim dünyanın.
Olum da,ölüm də cürbəcür olur.
Olumun çox yerdə heç səsi çıxmır,

Milli Kitabxana

Ölümün çox yerdə səsi gur olur.

Ölüm arsız-arsız əl açsa əgər,
Sədəqə verməkdən ömrünü vaz keç.
Ölüm yaşamağa möhtacsə əgər,
Sən onun üstündən ürəklə bas,keç!

Milli Kitabxana

QOY ƏMƏL İNSANA BAŞDAŞI OLSUN

Ayları, illəri çəkirik dara,
Narazı qalırıq ömürdən, yaşıdan.
Özümüz edəni qoyub kənara,
Giley eyləyirik dostdan, tanışdan.

Vəfasız deyirik nədən özgəyə?
Sədaqət deməkdən heç yorulmuruq.
İş məqama çatıb, başa yetəndə
Leyli də tapılır... Məcnun olmuruq.

Hissə qul oluruq, ağla hökmran,
Bir vədə hissdən də qalmayır nişan.
Vallah, qərribəyik, elə onda da
Çıxmırıq xatirə burulğanından.

Gəlin özümüzü sınayaq bir az,
Bir az tanış olaq özümüzlə də.
Gəlin özümüzü qınayaq bir az
İsinək imisti sözümüzlə də.

Elə yaşayaq ki, yaşadıqca biz,
Bir ömrün min zəfər yoldaşı olsun.
Yer kimi müqəddəs, gün kimi təmiz
Qoy əməl insana başdaşı olsun.

16 may 1973

BİR YOL VAR

Bir yol var ömrümün dolaylarında,
Səninlə bir gülüb, ağladığım yol.
Sonra əllərimi yaylıq eləyib
Ağrıyan sinəmə bağladığım yol.

Bir yol var ömrümün dolaylarında,
Əvvəli vüsəldir, axırı hicran.
Odlara yanaram, keçməyəm daha

Milli Kitabxana

bir də bu yoldan.
...Demə ki,mən səni çoxdan atmışam,
Yolu da,səni də xatirə edib,
Mənzili olmayan yol yaratmışam.

10avqust 1972

YAŞAMARAM

İllər mənsiz ötüşəcək,
Nə mənası?Yoxam,varam.
Gələn bir şey götürməli,
Gedən bir şey verməlidir.
Yadigersiz yaşamaram.

Nəyə gərək hər söhbəti
Açıq deyəm,üzə vuram?
Başaşağı yaşayan çox,
Mən vüqarsız yaşamaram.

Kimə bəlli deyil görən
Bu torpağın səxavəti?
Qətrə-qətrə içmişəm mən
Bulaqlardan məhəbbəti.

Anaya da ananızdan
Əziz olan bir ana var.
O – Vətəndir!
Vətən qızı,mənim üçün
Səndən gözəl bir sona var.
O – Vətəndir!

Eşitdinmi,a sevgilim,
Deyən sənsiz yaşamaram?
Mən sənsiz də yaşayaram,
Mən Vətənsiz yaşamaram!

13aprel 1974

Milli Kitabxana

İSTƏK,.. İNAM!

Həyat istəyirəm bir az nəşəli,
Amma kədəri çox, sınaqları çox.
Qayğısız ömrü də ömür saymıram,
İstəmirəm, yox!
Sevgi istəyirəm, həsrətli sevgi,
Amma vüsəlinə bir ümid qala.
Sevgi olan yerdə inam, vəfa var...
Bir az da, bir az da qısqanclıq ola.

Əllər istəyirəm, pislikdən uzaq,
Fikir istəyirəm, ləkələnməmiş.
Sinə istəyirəm, dağ görməsin, dağ,
Gözlər istəyirəm kölgələnməmiş.

Gülzar istəyirəm, çiçəklərinə
Xəzan küləkləri dəyməmiş olsun.
İnsan istəyirəm, xəcalətindən
Başını heç yerdə əyməmiş olsun.

ATAM MƏNİ ALAR İDİ QOYNUNA

Atam məni alar idi qoynuna,
Qollarımı dolar idim boynuna.
Aparardı bağçamıza hər səhər,
Uzanardım çiçəklərə “ləh” deyər.
Uzanardım, uzanardım o qədər,
İnadıma tab etməyib çökərdi,
Ata-bala batardıq gözəlliyə.

Aylar, illər köhlənini tez çapıb,
Yaş yetirib gözəlliyin dəlisi.
Yaşadıqca bu dünyada çox tapıb,
Çox itirib gözəlliyin dəlisi.

Ata-ana həsrətli olan – mən,

Milli Kitabxana

Yollar boyu boşalan – mən,dolan – mən.
Aman Allah,kəndimizə az qalır...
Nə eləyim gözlərimin yaşına?
Dizlərimin təpəri də azalır,
Bu günəcən nələr gəlib başıma
Ürəyimdə sətir-sətir oxunar.
Qorxuram ki,əllərim baş daşına,

Sinəm isə nəm torpağa toxunar.

16iyun 1978

PAPAQÇI

Papaqçının yanına
Yolum düşdü bir kərə.
Kişinin dükanında
papaq vardı hər cürə.
Könlümə yatanların
baha oldu qiyməti,
Yerdə qalanlarını
xoşlamadım mən qəti.
Köks ötürüb astadan,
Üzr istədim ustadan.
Usta dedi: - Ay oğul,
ayaq saxla,bəri bax.
Papağa yaraşan baş,
Başa yaraşan papaq,
Görməmişəm hələ mən,
Tərslik etmə belə sən.
Sağ olsun o kişini,
Dünyanın hər işini
qəlbimə salacaqdım.
Yoxsa ki,bu günəcən
papaqsız qalacaqdım.

9sentyabr 1984

PAPAQ

Atamdan yadigar qalıbdır mənə
Astarı yeyilib-sökülən papaq.
Bəzi papaqların dəyər mininə
Sus vurub,tükləri tökülən papaq.

Neyləyim?Bu dünya döşümə yatmır,
Könlümü oxşamır,xoşuma yatmır.
Özümə yaraşmır,başıma çatmır,
Tülkü dərisindən tikilən papaq.

19noyabr 1989

DAĞ YOLU

Səndə dəyişməyib bir çinqıl belə,
Qaya da,qəcir də,daş da – yerində.
Mənim uşaqlığım yaşayır hələ,
Sənin tava daşlı pillələrində.

Şimşəyin başımda oynayıb mənim,
Bulağın köksümdə qaynayıb mənim.

Gəlmirmi yadına cılız bir uşaq?
Belində çantası,əldə dəhrəsi.
Qalxanda çiylək yığardı,ancaq
Düşəndə çiyində çırpı şələsi.
Ehmalca enərdi bu pillələrdən,
Baxıb öz-özünə qürrələnərdi.
Gör neçə müddətdir ovuduram mən
Bu gizli həsrəti,bu gizli dərdi.

Bir vaxt üst yandakı əzgil koluna
İlişdi köynəyim,cızıldı qolum.
Qanım damcıladı bu dağ yoluna,
Bu dağın,bu yolun qurbanı olum.

Hər daşın,çinqılın mənə tanışdır,

Milli Kitabxana

İstəsən, sayaram lap bircə-bircə.
Daha dözümmədim, bağrım alışdı,
Dağlar necə susur, görəsən necə?

Göydən ulduzları tökdürürəm yerə,
Dinməsə o yamac, sussa bu dərə.

Tutub qayaların daş yaxasından
Elə silkələrəm, paralanarlar.
Bir ah çəkərəm ki, övlad ahından
Dağlar sinəsindən yaralanarlar.

Axı, mən dağların şair oğluyam,
Şıltağam, dəcələm, hər nəyəm – buyam.
Salam, ey dağ yolu, tanış sarmalar!
Bu yolçu o cılız uşaqdır ki, var.

*11 sentyabr-3 oktyabr
1978*

QƏMİN KƏM

Güllər qızara-qızara
açarmış,
Gecə bozara-bozara qaçarmış,
İnsan oğlu, qəmin kəm.

Çaxarmış, ...
şimşək burula-burula,
Axarmış
sular durula-durula,
İnsan oğlu, qəmin kəm.

Yarpaq sarala-sarala
solarmış.
Yerdə qarala-qarala
qalarmış,
İnsan oğlu, qəmin kəm.

Milli Kitabxana

Açan çiçək də mənəm,
Çaxan şimşək də mənəm,
Solən yarpaq da mənəm,
İnsan oğlu,qəmin kəm.

ŞÜKÜR ALLAHA!

Görürəm saçına dən düşüb daha,
Amma gözlərinin nuru yerində.
Alovu yerində,qoru yerində,
Şükür Allaha!

Yerişin,duruşun dəyişib daha,
Zaman hansımızın qəddini əymir?
Gəl bir də sevişək,bataq günaha,
Allah sevənlərin qəlbinə dəymir.
Şükür Allaha!

8yanvar 1988

KEŞİKÇİLƏR

Oğul əsgərliyə gedəndən bəri,
Ata öz qəlbində qürur duyurdu.
Ananı çaşdırır düşüncələri,
Süfrəyə bir qaşıq artıq qoyurdu.

Hamı bilirdi ki,nə vaxt qar düşüb,
Nə vaxt yağış yuyub orda çölləri.
Ürəyə gizli bir intizar düşüb
Oğul əsgərliyə gedəndən bəri.

Buğda cütləyirdi xəlvəti nənə,
Deyirdi: – Tək gəldi,qəlbim isindi.
Möhkəm dur,ay oğul,göz ol Vətənə,
Düşmən çəpərisən,nə var ki,indi?

Milli Kitabxana

Hər axşam beləydi, azı on kərə
Hamı dinləyirdi son xəbərləri.
Bir ev qərq olurdu düşüncələrə,
Oğul əsgərliyə gedəndən bəri.

Fəsilər beləcə çatırdı sona,
Ürəyi gah sevinc, gah qəm sökürdü.
Ana övladına, ata oğluna,
Nənə nəvəsinə keşik çəkirdi.

30 dekabr 1974

ÜRƏK

“Hər ülfətə uyma” – dedim.
Qəzəbləndi.
“Hər ağrını duyma” – dedim,
Əzablandı.
Ərköyündür... “Şıltağına dözümlü” – dedim.
Səbrimi də qırdı ürək.
Axır “ondan bezim” – dedim,
Beynimdə də vurdu ürək.
Eşitdimi məni bəyəm?
Dinən döyəm,
Daha bəsdə.
Mənə qalsa,
ürək belə göynəməzdi.

5 aprel 1980

ETİRAF

Niyyətin haradır, mənzilin ora...
Yol gedib ömrümün sonuna kimi.
Çatsam o mənzilə, bəs ondan sonra?
Məni əcdadımın yanına kimi
Alıb çiynlərdə aparacaqlar.
Bəlkə vay-şivən də qoparacaqlar.

Özüm yük olsam da başqalarına,
Təsəllim budur ki, fikrim, xəyalım

Milli Kitabxana

Mənzil bilməyəcək,əminəm buna.

Milli Kitabxana

YARATMISAN

Şükür birliyinə, Yaradan Kişi!
Gecədən gündüzə yol yaratmısan.
Mizan tərəziylə görüb hər işi,
İşıqı zülmətdən bol yaratmısan.

Hərədə bir ləqəb, hərədə bir ad...
Onunçün bu qədər gözəldir həyat.
Məsləhət bəlmisən qartala qanad,
Ceyrançün süzməyə çöl yaratmısan.

Dağları, daşları xəlvəyləmişən,
Alçaqdan ucaya fərq eyləmişən.
Dərin dəryaları qərq eyləmişən,
Bir kiçik damladan göl yaratmısan.

Bilmirəm nədəndir yazdığın yazı,
Hələ ki, heç kimi salmayıb razı.
Varlı gileylidir, kasıb narazı,
Hərədə bir cürə dil yaratmısan.

Nər-nər nərildəyir şirlər qəfəsdə,
Çaqqallar, tülkülər ayrı həvəsdə.
Yazıq bənövşənin .başının üstə
İlahi, nə deyib kol yaratmısan?

Kim ki, mənəm deyib azdı yolunu,
Gözləri görmədi sağ, solunu.
Deyirəm, nə yaxşı, Cumayoglundu
Haqqa, ədalətə qul yaratmısan.

19mart 1991

İLK BAHAR

Nə vaxtsa dünyaya gəlib ilk bahar,
Dünya sevincindən aşib-daşıbdır.
Torpaqdan ilk dəfə göyərən otlar,

Milli Kitabxana

Yarpaqlar ilk dəfə pıçıldaşıbdır.
Sonra insan gəlib dünyaya min- min,
Vurulub: – bu dünya gözəldir – deyə
Sonra bir ürəyə kin düşüb ilkin ,
O kin qılınc olub bu gözəlliyə.

İnsan övladına layla deyən dil
Dönüb ağı deyib, o bahar, o il.

O gündən analar qalıbdır sızlar,
Bacılar ömür edib qulağı səsdə.
Yollara boylanın nişanlı qızlar
Dönüb bənövşəyə, bitib yol üstə.

Oxlanan bir igid qəlbidi lalə,
O vaxtdan göyərir, o vaxtdan hələ.

Elə o zamandan axır nahaqq qan,
Qürbətə sürülür el gözəlləri.
Ata ocağına qızlar o vaxtdan
Dönüb qaranquşa qayıdır geri.

Hələ də beləcə dönür fəsillər,
Leysan əvəzinə bəzən yağır qan.
Yaman uzaqlaşdı bizim nəsil
Dünyanın bakirə ilk baharından.

Nə vaxtsa dünyada ilk bahar olub,
Bu dünya nə qədər bəxtiyar olub.

6iyun 1978

BAHAR

Gözəllik gözümə çəkibdir min dağ,
Bu nə gözəllikdir,ülviyyətdir,ax!
Bahar paltarında,ey ana torpaq,
Səni qucaqlamaq istəyirəm mən.

Milli Kitabxana

Çoxdan bu arzuya düşmüşdür könül,
Daha sevdasından o dönən deyil.
Səni sinəm üstə min il,milyon il
Beləcə saxlamaq istəyirəm mən.

Min ömrüm olsaydı verərdim sənə,
Neyləyim bir ömür verilib mənə.
Baxıram hüsnünün gözəlliyinə
Hönlürüb ağlamaq istəyirəm mən.

BAHAR

Torpaq çıxarıbdır can köynəyini,
Baxıb uyumuşam,ürəyimcə mən.
Bir dəli sevdaya salıbdır məni,
Soyunub leysanda çimən göy çəmən.

Baxıram hər tala gül yığnağıdır,
Nərgizin gözündən umacağım var.
Gözlərin tilsimə düşən çağıdır,
Mənim nə günahım? Gözəldir bahar.

Qoşulub axmışam bulaq səsinə,
Bənövşə ətrindən bihuş olmuşam.
Töküb ilhamımın pıyaləsinə
Baharı içmişəm; meyxos olmuşam.

ŞƏBNƏM

Yuxulu-yuxulu gülümsər səhər,
Güllərin gözünə qonubdu şəbnəm.
Nədir,ay çiçəklər,nədir,a güllər,
Süzülüb,yanaqda donubdu şəbnəm?

Bu axşam üz tutub,üz tutub göyə
Yarıma səadət diləmişəm mən.

Milli Kitabxana

Dünyada bir təzə gül açsın deyə,
Yüz bülbul bu gecə sızlayıb həmə.

Bir rəngdə olurmuş, bir rəngdə demə
Aşiqin, bülbulün dərd, şikayəti.
Sevgilim, o qədər bənzəyir sənə...
Sənin tikanın var, onun həsrəti.

Qəm yemə, gün doğar, gedər dərd-qəmin,
Üstünə göz yaşı çilənən çiçək.
Mənim məhəbbətim, sənin şəbnəmin
Heç vəsfə gələrmə dil ilə, çiçək?

Bir mən bilirəm ki, səndə eşq, həvəs,
Şair düşüncəsi, şair qəmi var.
Mənə qəmli şair deməsin heç kəs,
Görsünlər şeirimdə gül şəbnəmi var.

17 iyul 1975

YAZ YAĞIŞLARI

Bir azdan yağacaq yaz yağışları,
Hamilə qalacaq bir damcı sudan.
Vallah, göyərəcək o qara daş da.
Amma qızılgülün qız baxışları,
Şirin görünəcək min-min arzudan,
Dəli eyləyəcək məni bu yaşda.

Mən də ki, biryolluq keçib canımdan,
Dünyanın bu gələn yazına uyub,
Özümü odlara toxuyacağam.
Daşlara dağılan qızıl qanımdan
Durub əllərimə xınalar qoyub,
İlahi bir səsle oxuyacağam.

Şahid olacaqsan, şəhid anası!
Sənin taleyinə düşən kor düyün
O gün ilmə-ilmə söküləcəkdir.

Milli Kitabxana

Göylər yerlər üçün haqqın aynası,
Şəhidlər,qazilər şövqümdən o gün
Qalxıb məzarından dikələcəkdir.

Çiməcək yağışda qəbrimiz bizim,
Onda pöhrə-pöhrə göyərəcəyik.
Hələ yol gedirik bahara sarı,
Neynək ki,daralar səbrimiz bizim.
Bir azdan o günü biz görəcəyik,
Bir azdan yağacaq yaz yağışları.

9aprel 1992

NECƏ DƏ XOŞDUR

Bu yaz gecəsində göylərə baxmaq,
Qoşulub ulduza havaya qalxmaq
Necə də xoşdur.

O uca göylərdən enib astaca,
Bir parça buluda dönüb astaca,
Qəfil şimşək kimi kükrəyib çaxmaq,
Yağıb yağış kimi torpağa axmaq
Necə də xoşdur.

Sonra külək olub doyunca əsmək,
Çöllərin,düzlərin üzündən öpüb,
Nəmli çiçəklərin gözündən öpüb,
Dərələr,yamaclar boyunca əsmək
Necə də xoşdur.

Səhərlər günəşlə birgə oyanmaq,
Eyvanda yar ilə qoşa dayanmaq,
Dünyaya,insana vurulduğunu,
Elə sevmək üçün doğulduğunu
Aşkara göstərmək,gizlincə anmaq
Necə də xoşdur.

OLMUR

Milli Kitabxana

Dost qəlbi bahardır, dost qabağında
Könlümü süfrətək açmasam olmur.
Qəlbimin, ruhumun dinən çağında,
Əsib titrəməsəm, coşmasam olmur.

Əcəb bir təzad var qarınla başda,
Fikir, düşüncədə, ağılda, yaşda.
Namərd əyləşəndə məclisdə başda,
Kükrəyib sel kimi daşmasam olmur.

Mən körpə qartalam, oylağım – səma,
Qartallar səmada yetişər kama.
Nadanın tənəsi dəyir adama,
Nadandan gen gəzib qaçmasam olmur.

Bir nadana baxdım, bir sənə, ey dağ,
Könlümü birtəhər ovutdum ancaq.
Dolanda, mən səni, ey ana torpaq,
Kövrələ-kövrələ qucmasam olmur.

28 oktyabr 1974

BƏNÖVŞƏLƏR

Bu yaz yenə boyun büküb
Məni yaxıb bənövşələr.
Gözlərimə duman çöküb
Elə baxıb bənövşələr.

Düşünmüşəm: – Gedənləri
Qayıtmayan gözəllərdir.
Gözləməklə həsrətini
Ovutmayan gözəllərdir.
Yola çıxıb bənövşələr.

DƏYƏRMİ?

Gileyin-güzarın yeri deyildir,

Milli Kitabxana

Lermontov ömrünü yaşamışam mən.
Özüm də bilmirəm neçə fəsildir,
Sevinc,qəm yükünü daşımışam mən.

Çox da ki,çox arzu keçir könlümdən,
Dəyərimi başlayım naşükürlüyə?
Üstəlik taleyə yalvarımmı mən,
Bir qarğa ömrünü yaşayım deyə?

BULAQ

Nə ötürsən asta-asta, gah həzin?
Son qoysana bu fəğana, ay bulaq.
Dilində söz durmaz, ürəyində kin,
Bənzəyirsən lap insana, ay bulaq.

Şahidin yox, kimsə bilməz yaşını,
Həsrət, nəfəs yandırırıbmı daşını?
İçmisənmi ala gözün yaşını,
Yana-yana, qana-qana, ay bulaq?

Zaman-zaman burulursan, axırsan...
Göz yaşıtək durulursan, axırsan.
Gözəllərə sən doyunca baxırsan,
Mən qalıram yana-yana, ay bulaq.

Uşaq idim, cavanlığı haqladım...
Gah od oldum, gah su oldum, çağladım...
Yol keçirdim, burda ayaq saxladım...
Nə deyirsən bu nöqsana,ay bulaq?

Hal əhlisən...hal əhlini qanarsan,
Bu günləri bir də dönər sanarsan?
Mən gizlində, sən aşkarda yanarsan,
Sən – sevdalı, mən – divanə, ay bulaq.

Milli Kitabxana

Sən xeyir-şər qardaşsan bu elin,
Həmdəmindir sevən gənclər, qız-gəlin.
Kim deyir ki, yox nəfəsin yox dilin?
Desən, sığmaz min dastana, ay bulaq.

Duyan ürək, söylə, necə daş olsun?
Səndən keçən məhəbbətə tuş olsun.
Salam apar, xatirimiz xoş olsun,
Bu zamandan o zamana, ay bulaq.

10 oktyabr 1979

YAŞIL YARPAQ

Yaşıl yarpaq,sənə baxmaq xoş imiş,
Ərgən qıza bənzəyirmiş bu dünya.
Hər ürəkdə bir söz olur,deyilmir –
Həmən sözə bənzəyirmiş bu dünya

Yaşıl yarpaq,yazdan sonra qış imiş,
Budaq-budaq tökülməyin var hələ.
Bilən bilir,ömrün sonu boş imiş,
İlmə-ilmə sökülməyin var hələ.

Yaşıl yarpaq gözümdəki yaş imiş,
Gözəl olan ədalıdır,ədali...
Bu dünyanın,vallah,bağrı daş imiş,
Bağrı daşlar xatalıdır,xatalı!

PALID

Bütün ağaclardan ucasan,uca,
Yazda da,qışda da haman palıdsan.
İstini,soyuğu almazsan vecə,
Yaman palıdsan.

Bir kimsə arayış verməyib sənə,
Təsdiq eləməyib adın palıddır.
Baxıb bir özgəsi möhür yerinə,

Milli Kitabxana

Deməyib: – Bəlkə də, bu şabalıddır.

Üzsüz adamları üzün görməyib,
Ucalmaq xətrinə əyilməmişən.
Aslan qoltuğunda ömür sürməyib,
Çaqqal təriflə öyülməmişən.
Elə buna görə haman palıdsan,
Yaman palıdsan.

Kökün torpaqdadır, əlin günəşdə,
Nə xoşbəxt bir tale olub qismətin.
Görmüşəm başını həmişə ərşdə,
Məğrur övladısan sən təbiətin.

Yaxşı ki, ağacsan, deyilsən insan,
Ömr elə o ki var, ucal o ki var.
Sən insan olsaydın, bir az suyundan,
Bir az da havandan oğurlardılar.

Ağac yaranmısan, ağac olub qal,
Kölgə sal bu yerə, zinət ol bura.
Nə kütə boyun əy, nə hütə alçal,
Qoy səni görənlər min ildən sonra
Desinlər yenə də: – Haman palıdsan.
Yaman palıdsan.

25 sentyabr 1986

AĞACIM

Qış gəldi, üşütdü məni,
Vadar elədi ehtiyac.
Közərdi, isitdi məni,
Qızarıb kəsdiyim ağac.

Yaş kəsənin axırı yox,
Baş kəsənin axırı yox.
Bağışla məni, ağacım,

Milli Kitabxana

Eşiyimə daş atdılar,
Yerimdə at oynatdılar,
Çəpərə qaldı əlacım.

Ev tikmişəm,dirəyim yox,
Gəlmişəm sənə əl açım.
Demə mənim ürəyim yox,
Bağışla məni,ağacım.

Mən heç belə olmamışdım,
Ələ balta almamışdım.
Üzü dönsün ehtiyacın,
Bağışla məni,ağacım.

27may 1988

AĞACLAR

Bir qoca çinara işlədi balta,
O,bir ləngər vurdu,bir yırğalandı.
Yatdı xartıltıyla ağaclar üstə,
Ağaclar necə də tez sıralandı.

Havada tutdular onu,havada,..
Quşlar pırıltıyla uçdu hürküşüb.
Uçdu küləklərlə uçan yuva da...
Deyərdin meşəyə indi ün düşüb.

Əzildi ağaclar,sındı ağaclar...
Dağlar vüqarını itirdi sanki.
Bu son gedişi də qandı ağaclar,
Onu öz çiyinə götürdü sanki.

Ağacı yıxdılar,ağacları bax...
Onu yıxılmağa qoymadı ancaq.

4noyabr 1976

SORUŞ

Mənim şahidimdir o tənha çinar.

Milli Kitabxana

Mən necə yanıbmışam? – Get,ondan soruş.
Kimə bağlamışam,kimə etibar,
Kimə inanmışam? – Get,ondan soruş.

Yanıram,.. yangım da xoş gəlir sənə,
Bundan zövq alırsan sən dönə-dönə.
Gözəl qız,sınaqdan söz açma mənə,
Yüz yol sinamışam.Get,ondan soruş.

Mən giley dünyası,həsrət yoluyam,
Ürəyi doluyam,qəlbi doluyam

Gah yazam,gah qışam – Cumayogluyam,
Belə tanınmışam.Get,ondan soruş.

17fevral 1975

AĞAC GÖRDÜM...

Ağac gördüm, şümşad kimi boy-buxun,
Ağac gördüm бүкүлүбдүр ikiqat.
Ağac gördüm, canlı, zorba, yop-yoğun,
Nə vecinə? Tufan olsun, ya gürşad.

Ağac gördüm, bir qol-budaq atıb ki,
Kölgəsində quruyubdur pöhrələr.
Ağac gördüm, ağac üstə yatıb ki,
Yaman gündə yaşadalar bir təhər.

Ağac gördüm, köksü balta yarası,
Amma yenə məğrur tutur başını.
Ağac gördüm, harasıydı,harası?
Donuz eşib torpağını, daşını.

Ağac gördüm, sarmaşıqlar içində
Alçaq, uca – hamısı da yan-yana.
Ağac gördüm, bir boyda, bir biçimdə,

Ağaclar da bənzəyirmiş insana.

ONDA BİR YARALI MƏHƏBBƏTİM VAR

Bala,o ağaca balta vurma sən!
Onda gəncliyim var,hərərətim var.
Bala,o ağaca balta vurma sən!
Onda bir yaralı məhəbbətim var.

Mən də cavan idim,mən də sevirdim,..
Sevgimin şahidi o oldu ancaq.
İlk görüş yerimdir,bala,ilk görüş
Onun kölgəsinin düşdüyü torpaq.
Toyumuz çalındı bu ağac altında,
Qovduq uzaqlara qəmi,kədəri.
Biz xoşbəxt adlandıq bütün elatda,
O günlər qayıtmaz,qayıtmaz geri.

Bir gün bu dünyaya göz açdın,bala,
Asıldı beşiyin bax,bu ağacdən.
Bir gün xəstə anan getdi zavala,
Əbədi ayrıldı ax,bu ağacdən.
Ananın ətrini,bala,ay bala,
Bir səndən alıram,bir də ki,ondan.
Dilbilməz baltanı bir yana tulla,
Əl çək birdəfəlik,gəl bu oyundan.

Getməyib sinəmin sızılıtları,
Dinlə dilə gələn bu göz yaşımı.
Sən onu kəsincə,bala,ay bala,
Gəl kəs birdəfəlik mənim başımı.

Bala,o ağaca balta vurma sən,
Onda gəncliyim var,hərərətim var.
Bala,o ağaca balta vurma sən,
Onda bir yaralı məhəbbətim var.

19iyul 1972

Milli Kitabxana

QANUN

Yaşıl yarpaq,solacaqsan,
Quru xəzəl olacaqsan.
Əsən yellər sümüyünü
Saz eləyib çalacaq.
Hər ləhdəcək,fırladacaq,
Nəm torpağa salacaq.
Mən özüm də – sənin kimi.

Beləydimi qoca palıd?
Göyə dirək,haça palıd?
Laşar verib,neçə yerdən
aralanıb.

Oşalanıb,paralanıb.
Cığcığası çıxıb daha,
Zaman onu yıxıb daha,
Mən özüm də – onun kimi.

Güvəndiyim daşı,daşı
Sellər yuyub,yellər yeyib.
Ömrümdəki yazı,qışı
Aylar udub,illər yeyib.
Axır gündə heçə dönən,
puça dönən
Qanunlara dözümmü mən?
Yoxsa qanun gəzimmi mən
Qanunları poza bilən
qanun kimi?!

12sentyabr 1989

DİL KÖRPÜSÜ

Körpülər keçmişəm, uca körpülər,
Körpülər keçmişəm özümtək cavan.
Hələ babamdan da qoca körpülər,
Mənə dəstək verib tutacağından.

Milli Kitabxana

Keçmək istəmişəm dil körpüsündən,
Uyub cavanlığa, uyub şöhrətə.
Birinci addımdan yıxılmışam mən,
Son qoya bilmirəm sözə, söhbətə.

Qəribə körpüymüş bu dil körpüsü,
Hamıdan çəkinir, sıxılıram mən.
Hər dəfə körpüdən söz düşür, düzü,
Hər dəfə təzədən yıxılıram mən.

16avqust 1975

Milli Kitabxana

GƏZİRƏM

Gün çatmaz ötən günə,
Ötən günü gəzirəm.
Ün çatmaz ötən günə,
Birdəfəlik əlimdən
Gedən günü gəzirəm.

Eşqinin atəşində
Yandım cavan yaşımda.
Heykəltək yaddaşımda
Bitən günü gəzirəm.

Dolanım ölkə-ölkə,
Baxtım gətirdi bəlkə.
Elə səninlə birgə
İtən günü gəzirəm.

ÇAY

Nə özündən çıxırsan, çay,
Nə döyürsən döşünə?
Ay, hay!
Bələd döysən bu dünyanın
işinə.

Gəlirsən təpəsi üstə,
Kəllə-mayallaq aşağı-aşa.
Çırpılırsan qayaya, daşa.
Yumaq kimi yumulursan,
açılırsan.

Zərrə-zərrə köpüklənib
saçılırsan.

Zaman səni üzü üstə
sürüyür,

Sən də ki,
nər-nər nərildəyirsən.

Aşağıdan xəbərin yoxdur –

HƏR AXŞAM

6aprel 1976

Yaşa dolub əmi,dayı olanda,

Milli Kitabxana

Vədə çatıb lap daş tayı olanda,
Öz daşımdır, sinə daşım olar o,
Başım üstə keşik çəkib qalar o,
Adsızlıqdan, xəcalətdən qoruyar.

20 oktyabr 1988

DÜNYANIN YOLU UZUN

Dünyanın yolu uzun,
haça-haçadı.
Sağına keçdim,
köpəyi dişini
üstümə qıcadı.
Soluna keçdim,
tulası məni tutdu.
Dünya məni qorxutdu.

Üstəlik qara daşı
sinəmi qanatdı.
Gülə sildim qanıma,
Yarama tikan batdı,
Göynətdi canımı.

Dağına baxdım,
Ona da yağırdı qar.
Nə dünyada dünyalıq,
Nə dağında dağlıq var.

23 mart 1988

BİR OVUC KÖZ

– Üzünü döndər!
Əlini çöndər!
“Əyri çanaq boş qayıtmaz”
söylə görüm.
Söylə, sənə qorğa verim.
Qız çevrilir, .. bucaq – qara,

Milli Kitabxana

divar – sərtidir.
Müharibə, ögey ana –
müsibətdir.
Qız kövrəlidir...
ciyərinin yangısından
gözlərinə yaş qayıtmaz.
Susur, dinmir.
Söyləməyə dili dönmür:
– Əyri çanaq boş qayıtmaz.
Qız yumulub yumaq olur.
Ögey ana qəzəbindən
dümağ olur:
– Əlini aç!
Nədir əlac?
Gülümsünür təzə ana.
Gah nifrətlə qıza baxır,
Gah şövq ilə qara peçin
içindəki qıpqırmızı
közə ana.
Özü qorğa yeyə-yeyə,
“Gözünü yum” deyə-deyə
Ovcuna köz qoyur qızın.
Gah bucağa, gah divara
Sıxılır qız.
Sızıldayır xısın-xısın.
Gözlərinə yaş qayıtmaz.
“Əyri çanaq boş qayıtmaz.”

22 sentyabr 1979

HƏZİN-HƏZİN

Başına döndüyüm, a qara zurna,
Çal mənim dərdimi, çal həzin-həzin.
Gileyim, gūzarım kar etmir ona,
Al mənim könlümü, al həzin-həzin.

Mən bağ sahibiydim, gül yiyəsiydim,
Oxşaya-oxşaya iyliyəsiydim.

Milli Kitabxana

Bu dərdi bəs kimə söyləyəsiydim?
Sirdaşım, dərddəşim ol, həzin-həzin.

Qalx, zildə inildə, en, sızla pəstə,
Bir qansız gözəl var – durubdur qəsdə.
Söylə bu dərdimi şikəstə üstə,
Ləhcən şirin olsun, dil – həzin-həzin.

Soruş bir o niyə boynunu burmuş?
Sevdaı könlünü talemi qırmış?
Xınalı əlləri qoynunda durmuş,
Uzanır gözündə yol həzin-həzin.

Əcəb gözləri var... bəxtimdən qara...
Elə bil od düşüb qaranlıqlara.
Mən ay dəlisiyəm, o – bir aypara,
Titrəyir üzündə tel həzin-həzin.

Bu necə gözəldir, bu necə candır!
Sevdayla, eşq ilə qaynayan qandır.
Öldüm həz almaqdan, öldür, amandır!
Sonra de üstümə dil həzin-həzin.

Taleyi tutardım zərə, qızıla,
Dərddəlinin bəxtinə dərddəli yazıla.
Kaş bizim qəbrimiz qoşa qazıla,
Əsə üstümüzə yel, həzin-həzin.

Başına döndüyüm a qara zurna,
Çal mənim dərddəmi, çal həzin-həzin.
Gileyim, güzarım kar etmir ona,
Al mənim könlümü, al həzin-həzin.

31 may 1996

ÖZÜN BİL

Milli Kitabxana

Eyb etməz,kənd yeri xoş gəlmir sənə,
Mənim oylağımdır o qaya,o dağ.
Onlar verməsəydi məhəbbət mənə,
Səni də sevməzdim heç zaman,heç vaxt.

Mən də bilirəm ki,genişdir Vətən,
Onun qucağında hamıya yer var.
Hansı bir ocaqda qızınar görən,
Ata ocağında qızınmayanlar.

Əgər qurban kəssəm ayağın altda
Yuvamın odunu,hərərətini,
Yurd oğul itirər,oğul – mən adda.
Dağlar geri alar əzəmətini,
O zaman nə qalar mənə həyatda,
Necə qoruyaram məhəbbətini?

13oktyabr 1975

İNSANSAN, ƏZİZİMSƏN

Nəyimə lazım
 kimsən,nəçisən?
Dəmirçisən,
 kömürçüsən,
Keçəçisən,
 pinəçisən.
İnsansan,.. əzizimsən.

Qabaqda gedənə
 badalaq vurmursan.
Arxadan gələnin
 önündə durmursan.
Olanından geyirsən,
Halalından yeyirsən,
Azmırsan,qudurmursan,
Sənin də mənim kimi

Milli Kitabxana

göyün,yerin,
Oduun,ocağın,təndirin.
Öz əlin,öz başın,
Öz tərəzin,öz daşın.
Öz boynun,boğazın,kəndirin.
Sən ki,mənim özümsən,
Canımsan,gözümsən,
İnsansan,.. əzizimsən.

13aprel 1988

NƏĞMƏLƏR

Budaqdan budağa qonan quş kimi
Dodaqdan dodağa qonar nəğmələr.
Ürək var – daş kimi,qəlb var – qış kimi,
Üsüyər nəğmələr,donar nəğmələr.

Doğulub arzudan,eşqi həvəsdən,
Yan gəzər,gen qaçar ümidsiz kəsdən.
Amandır!Od düşər həsrət nəfəsdən
Alışar nəğmələr,yanar nəğmələr.

Qəlbimdə yangı var,pəncərəmdə buz,
Yer naxış-naxışdır,göy ulduz-ulduz.
Taledən şikayət etmə,gözəl qız,
Bir ömrü,bir günü qınar nəğmələr.

Olub keçənləri saldıqca yada,
Gah buza dönürəm,gah da ki,oda.
Sizdən çox yaşayan yoxdur dünyada,
Siz deyin,dünyada nə var,nəğmələr.

17iyul 1975

NƏĞMƏ

Bir nəğmə axtarıram,
Odundan ürək yana,
Alovundan dil-dodaq.
Bir nəğmə axtarıram.

Milli Kitabxana

Nəqaratı gec gələn
Vüsal kimi yangıma
Su çiləyə, su ancaq.
Hirsimə dar ağacı,
Hissimə zəncir olan
Nəğmə axtarıram mən.
Lap ən son çağımda da
Onu oxuyam gərək,
Ölüm də qorxa məndən.

9aprel 1976

ŞİR

Deyirlər, qocalanda şir,
Qalxır bir dağ başına,
Qabardıb tüklərini
gərnəşir.
Qabaq qolları üstə
qoyub ağır başını,
Axıdıb göz yaşını,
Uzanıb ölmək,
qurda-quşa yem olmaq
Ona ağır gəlir.
Bir dəli nərə çəkib
atılır günəşə.
Toxumaq istəyir özünü
əbədi atəşə.
Uçur qayadan...
Axı, şir şirdir!
Atlanıb keçir dünyadan.

14may 1985

KƏPƏNƏK

Bu – çəmən, bu çiçək, .. kəpənək,
Bu dünya nə göyçək, kəpənək.
Üç yüz il yaşayıb
bir gülə yetməyən,
Ölməyən, itməyən

Milli Kitabxana

Qurd-quşu yaxırsan.
Bir günlük ömründə min gülün
 dadına baxırsan.
Qonursan gah ona,gah buna,kəpənək.
Salmısın məni də oyuna,kəpənək.
Gecələr düşdümü,
 işığa uçursan.
Elə bil qaranlıq dünyadan qaçırsan.
Sonra da zövq ilə,
Bir dəli şövq ilə,
Çırırsan özünü oda sən,kəpənək.
Yaşamaq xətrinə
 verirsən bir ömrü bada sən,kəpənək.

MƏNDƏN SORUŞURSAN: - MƏHƏBBƏT NƏDİR?

QIYMƏT

(İmtahandan kəsilmiş bir qız divara sıxılıb ağlayırdı)

Günah işləyibdir səni kəsən kəs...
O, qiymət yazmağı haradan bilir?
Sənin qiymətini hər kəsə bilməz,
Sənin qiymətini Yaradan bilir.

Divara sıxılıb, ay qız ağlama!
Ağlama, sən Allah, yalnız ağlama!

Dədəmiz Qorquddan ta üzü bəri
Öyülən, sevilən sarı donlu qız!
Beləmi kiçilib Oğuz bəyləri
Yanır gözlərində yaş ulduz-ulduz?

Sən Selcan xatunsan – sonamsan, axı.
Sən Burla xatunsan – anamsan, axı.

Ağlama, Tanıqlı Beyrəyin yarı!
Sən ki üç öpülüb, bir dişlənərdin.
Yandıra-yandıra Yalındıqları
Açılıb gül kimi gümüşlənərdin.

Sən – Banu Çiçəksən, ağlama daha,
Hamıdan göyçəksən, ağlama daha.
Ağlaya-ağlaya sındırma məni,
Sənə beş yazmağa, axı, nə vardı?
Füzuli imtahan etsəydi səni,
“Heyrət, ey Büt!” – deyər, on beş yazardı.

O kimdir? – Heçdir o, heçdən aşağı,
Sənə qiymət yazıb üçdən aşağı.

Milli Kitabxana

Neynim ki, bir ağır daşım var mənim,
Daşa döyüləsi başım var mənim.

Sən – başlar baxtısan, evlər taxtısan,
Əziz halalısan Dəli Domrulun.
Qiyət ucbatından qaş-qabaqlısan,
Qiyətdən ucadır şərəfin, yolun.

Sənin qiymətini bilməyən kişi,
Əsil nakişidir, əsil nakişi!

31 dekabr 1996

İLK MƏHƏBBƏTİM

Bulaqsan,... gözümdən axırsan mənim,
Tüstüsən,... təpəmdəm çıxırsan mənim.
Dustaqsan,... könlümdən baxırsan mənim,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

Sən – ciyər yangısı, sən – sinəmdə dağ,
Yaxşısan, yamansan,... mənimsən ancaq.
Üzümə çırpılan şillə, şapalaq,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

Sən gah sevinc oldun, gah fəryad, gah ün,...
Kaş ki, dağılaydı mən doğulan gün.
Sən – cavan ömrümə vurulan düyün,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

İlk dəfə heyərdən çatılan qaşım,
Oşalanan qolum, əyilən başım.
Sən – vaxtsız yıxılıb qalan başdaşım,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

30 oktyabr 1980

MƏHƏBBƏT

Məndən soruşursan: – Məhəbbət nədir?
Deyim ki, hər şeydən başdır məhəbbət.

Milli Kitabxana

Səcdəgah yeridir, Pirdir, Kəbədir.
Lap elə Müqəddəs Daşdı məhəbbət.
Mən haqq yolçusuyam, o – mənə yoldur,
Arxadır, dayaqdır, qanaddır, qoldur.
Neynim ki, ağrısı, acısı boldur,
Neynim ki, gözümdə yaşıdır məhəbbət.

Gündüz çıxan Gündür, axşam doğan Ay,
Sayrışan ulduzdur, pıçıldayan çay.
Beşiklər başında çalınan laylay,
Üzüklər üstündə qaşdır məhəbbət.

Üzdə təbəssümdür, gözdə nurdur o,
Bütün işıqlardan daha gurdur o.
Bəzən deyirlər ki, kardır, kordur o,
Karsa da, korsa da – xoşdur məhəbbət.

Oxşaya-oxşaya aldı canımı,
Gizlədim hissimi, həyacanımı.
İçdi ovuc-ovuc qızıl qanımı,
Gördüm ki, gözləri acdır məhəbbət.

O, Xızır peyğəmbər axtaran sudur,
Bitməyən həvəsdır, sonsuz arzudur.
Mən Cumayoğluyam, qandığım budur,
İnsanın başına tacdır məhəbbət.

7sentyabr 1995

GƏRƏK

Hər sevən bilməyir nədir məhəbbət.
Onun qadasına gələsən gərək.
Gülüş də yüz cürdür, min cürdür, fəqət
O səni güldürə, güləsən gərək.

Titrəyə əlində qız barmaqları,
İtə gözlərində dünyanın varı.

Milli Kitabxana

Sonra da tərləyən al yanaqları
Döyükə-döyükə siləsən gərək.

Qırmızı geyinə, üzdə tel əsə,
Didə ürəyini, səbrini kəsə.
“Yox” deyə, gedəsən gedər-gəlməzə,
“Hə” deyə, özünə gələsən gərək.

Dünya, Cumayoglu, qoca dünyadır,
Heç nəyi almayan vecə dünyadır.

Bilmək istəsən ki, necə dünyadır,
Öləndə eşq ilə öləsən gərək.

7yanvar 1976

GÖRÜNÜRSƏN

Tez-tez görün,qadan alım,
Sən niyə az görünürsən?
Görünəndə də,ay zalım,
Bir qış,bir yaz görünürsən.

Allah haqqı,dünya qopmaz,
Etsən mənə nəzir-niyaz.
Sən şəkərsən,mən şəkərbaz...
Edirsən naz,görünür,sən.

Ay ağzımın dadı,duzu,
Nə baxırsan quzu-quzu?
Gah geyirsən al-qırmızı,
Gah bəmbəyaz görünürsən.

Çəmən yaşıl,çiçək əlvan...
Bülbül ötür,sinəsi qan.
Sən onların hamısından
Şirin avaz görünürsən.

Sızladıqca için-için

Milli Kitabxana

Vaqif Aslan sənin üçün,
Ey üzü gül,teli çin-çin,
Lap kefi saz görünürsən.

11iyul 1996

HAVASI

Hər nə sümük olsa düşər,
Vallah,bu qaş-göz havası.
Ürək nədir,ciyər bişər
Dəysə üzə üz havası.

Gözün hardan seçdi məni?
Qətrə-qətrə içdi məni.
Qəfil vurub keçdi məni
Cavanlığın yaz havası.

Gözlərinin nədi qəsdi?
Zalım qızı,daha bəsd!
Yağı belə eləməzdi,
Qoca kişi,.. naz havası.

Axşam oldu yaman yerdə,
Allah,çarə qıl bu dərddə.
Bu yandan da pərdə-pərdə
Çalır məni saz havası.

Saz yiyəsi naz aşiqi,
Naz yiyəsi saz aşiqi.
Bir gözəlin yüz aşiqi,
Hər aşıqın öz havası.

Cumayoglu,göz ki,haqdır,
Gözəl gördü,baxacaqdır.
Bil ki,səni yıxacaqdır
Pıçıpıçyla söz havası.

31mart 1991

BAXARSAN TUFANIMA

Milli Kitabxana

Baxışların cil olub
Yapışdıqca canıma,
Qız,susama qanıma.
Ölləm,qanlı olarsan,
Gözü yaşlı qalarsan,
And olsun vicdanıma.

Bu nə həvəkdir,ay qız?
Həvəkdir,bəsdir,ay qız!
Qan kimi qaynaram mən,
Yerimdən oynaram mən.
Göylər tamaşa eylər
Vallah,həyəcanıma.

Axı,hara qaçım mən
Sevdalı gözlərindən?
Bircə cüt ulduz olub
Dikilib ünvanıma.

Çimirəm nurunda mən,
Ölümmü uğrunda mən?
Tanımırsan sən məni,
Dönnəm,sevərəm səni,
Baxarsan tufanıma.

16may 1995

ALYANAQ

Ay alyanaq,alyanaq,
Üstündə var xal,yanaq.
Gəl biz də bir gün görək,
Sən də bir kam al,yanaq.

Şuxluq etmə bir belə,
Əl-qolumu bağlama.
Ver payımı,tez elə,

Milli Kitabxana

Ver,sabaha saxlama.

Dan ulduzu doğdu,bax,
Şirin,şəkər,bal yanaq.
Mən günah işləmədim,
Acıqnan dişləmədim,
Yana-yana qal,yanaq!
Ay alyanaq,alyanaq!

17fevral 1975

ŞAMAMA

Yenə də baş-başa verib.
O bir cüt haman şamama.
Salacaqdır işə məni,
Eyləyəcək qan şamama.

Dəysə əllərim,kəsərəm
Yüz quzu qurban,şamama.
Sığal çəkməsəm,küsərəm
Küsərəm yaman,şamama.
Durma belə boynu buruq,
Can sənə,can,can,şamama.

Bu titrəyiş,bu əsməcə
İlahidir.Dözüm necə?
Axı,səndən bezim necə?
İstəyim aman,şamama?
Eh,basıma gəldi hava,
Gözümə duman,şamama.
Ay mənə dərman,şamama.

8aprel 1975

GÖZLƏRİN

Bilirsənmi,gözəl,məni
Salıb nə hala gözlərin?
İnsafdırmı bir cavanı
Verə zavala gözlərin?

Şimşək olub çıxır, axı,
Ürəyimə axır, axı.
Axırıma çıxır axı,
Bələdir, bəla gözlərin!

Eşitsənə, ey bağı, daş!
Əriyirəm yavaş-yavaş.
Qəbrim üstə ağlaya kaş
Dalıb xəyala gözlərin,
Sənin o ala gözlərin.

20 iyun 1977

SƏN

Sən – mənim bəxtimin açılan gülü,
Sən – mənim ömrümün yaz səhərisən.
Sən – mənim şeirimizin məhəbbət dili,
Sən – mənim könlümün nəğmələrisən.

Səadət gətirdin gəlişinlə sən,
Anamın, atamın təzə gəlini.
Nənəm duz çevirdi başına hərdən,
Qorxdu gətirərlər gözə gəlini.

Elə düşünmə ki, bəxtinə düşüb
Bu iynə-dərmanın ağrı-acısı.
Səni ki qaytara biliblər mənə,
Həkimlər gözümdə müqəddəsləşib,
A qardaş-bacımın gəlin bacısı.

Sən – mənim bəxtimin açılan gülü,
Sən – mənim ömrümün yaz səhərisən.
Sən – mənim şeirimizin məhəbbət dili,
Sən – mənim könlümün nəğmələrisən.

27 iyun 1978

KÖNLÜMÜ

Nə sözüm kar edir,nə gücüm çatır,
Ovuda bilmirəm dolan könlümü.
Onda qəmlər yatır,nisgillər yatır,
Yoxdur sevindirən,alan könlümü.

Nə qanır-qandırır,nə düşür başa,
Mənnən cəng eləyir,çıxır savaşa.
Bilmirəm öldürüm,ya çırpım daşa,
Başımın bəlası olan könlümü.

Nə gözəl niyyəti,arzusu vardı,
Əsdi qara yellər,aldı,apardı.
O mənimki idi,məndən qopardı,
Bir ruhsuz elədi talan könlümü.

Yoxdur vəfasızdan hay,Cumayoğlu,
Eyləmə özünü zay,Cumayoğlu.
Açma hər yetənə,ay Cumayoğlu,
Məni bu dərdlərə salan könlümü.

26fevral 1975

ALİŞQAN

Bir alışqan almışam
“Tutuquşu”adında.
Siqaret od almamış,
Mən yanıram odunda.

Sorma satan kim idi,
Demərim,üz vurma gəl.
Sözü şeirim kimi ydi,
Özü şeirimdən gözəl.

Alışqan da çox idi,
Heç beləsi yox idi.
Özü seçib verdi qız.
Dünya gözəllərindir,

Milli Kitabxana

Gözəllərindir yalnız.

Mən də borclu qalmadım,
Çıxdım xəcalətimdən.
Alışqanın yerinə
Qəlbimi verdim həmə.

21 fevral 1975

Milli Kitabxana

NEYNİM?

Deməsən də özün mənə,
Bir söz dedi gözün mənə.
Sorma, vallah, deyəmmərəm.

Bu – mən, bu – sən, bu da – gözün...
Aramıza girmə bizim.
Yoxsa, səni bəyənmərəm.

Nə mənası sözlərinin?
Bilmirsənmi gözlərinin
Xatirinə dəyəmmərəm?

25 may 1996

BƏNDƏM

Kövrəyəm bulud kimi,
Bir həzin sözə bəndəm.
Vağamlamış ot kimi
Atəşə, közə bəndəm.

Sirrim var, açammıram,
Bezmişəm, qaçammıram.
Nazlıdır, keçəmmirəm,
İşvəyə, naza bəndəm.

Nəğmədir, dilimdədir,
Atəşdir, könlümdədir.
Çiçəkdir, yolumdadır,
Gül kimi qıza bəndəm.

4 avqust 1976

GÖZ

Külək vurdu, düşdü üzə telləri,
Saçlarına daraq oldu əlləri.
Bir qıyqacı baxışına tuş oldum.
Ulduz olub gözlərimə axdı göz,

Milli Kitabxana

Şimşək olub beynimdəcə çaxdı göz.
Aman Allah! Yanıb qara daş oldum,
Bundan sonra inandım ki, haqdı göz.

SƏN GÜL VERMİSƏN

Sən gül vermisən mənə,
Ən böyük arzum kimi.
İkicə gözümlə kimi
qoruyub saxlamışam.
O gündən gül ətirli
yuxular yuxlamışam.
Bağrıma basdıqca mən
sən göndərən gülləri,
Saz olub çalınıbdır
ürəyimin telləri.
Ey təmiz məhəbbətim!
Güc gəlib səadətim,
Sevincdən ağlamışam.
Sən gül vermisən mənə,
Gündə neçə yol sənə
şəirdən çələng hörüb,
sözdən gül bağlamışam.

ŞƏKİLİNİN MAHNISI

Gözündən pay umdum, gözünü süzdün...
Ay sənün süzülən gözündən yeyim!
Üzündən pay umdum, bəs niyə küsdün?
Allanan, güllənən üzündən yeyim!

Könlümü sındırdın, a canı yanmış!
Canımı yandırdın, a canı yanmış!

Gəlişin bəzədi bağcanı, bağı...
Tanrı töhfəsidir gözəllik sənə.
Yetim sevindirmək savabdır, axı,

Milli Kitabxana

Bir öpüş nədi ki,qıymadın mənə?

Könlümü sındırdın,a canı yanmış!
Canımı yandırdın,a canı yanmış!

Çıxdı burum-burum tüstüm başımdan,
Od ilə,köz ilə birdir məhəbbət.
Çiçəklər açıldı gözümlə yaşımdan,
Sənə demədimmi sirdir məhəbbət?

Aləmə qandırdın,a canı yanmış!
Canımı yandırdın,a canı yanmış!

28avqust 1995

MƏNİ

Tanrı da şahiddir gülə bülbüləm,
Sayırsan bəd gözə çəpər sən məni.
Gün gələr,görərsən bir ovuc küləm,
Alarsan,yellərə səpərsən məni.

O yellər külümü yayar çöllərə,
Göyərək dönərəm qızıl güllərə.
Gələndə ilk bahar sizin ellərə,
Əyilib ehmalca öpərsən məni.

18noyabr 1989

GÖTÜRƏR

Əlvən-əlvən gülü var,
Gülünün bülbülü var.
Bülbülünün dili var,
Məni bağlar götürər.

Sevgilim,ah eləmə,
Bəsdir,günah eləmə.
Məni dağ-dağ eləmə,
Dağı dağlar götürər.

Milli Kitabxana

Əsirgəmə varını,
Unutma ilqarını.
Yaman gündə yarını
Yarı ağlar,götürər.

18noyabr 1989

QIZLARIN

Can Vətən,can Vətən! Məskənisən sən
Şeirli,nəğməli,pəri qızların.
Sərraf doğulmuşam gözəlliyə mən,
Başqadır aləmi,yeri qızların.

Hər biri bir ömrə şəfəqlər çilər,
Üzündən,gözündən nurlar tökülər.
Nazsız qız,de,kimin xoşuna gələr?
Başqa cür dad verər kürü qızların.

Gözəllik müqəddəs,sevgi uludur,
Düzlük nişanıdır,kişi yoludur.
Dəli Koroğlunun vuran qoludur,
Füzuli şeiridir sirri qızların.

Qız qəlbi sındırma,sınar,sağalmaz...
Kişi hər yetənə meylini salmaz.
Dünya,Cumayoglu,heç kimə qalmaz,
Sənə də bəs eylər biri qızların.

15iyun 1973

A QIZ, KİMİN BALASISAN?

(zarafatyana)

Yanımdasan,.. kədər mənə
Nə eyləyə bilər ki,nə?
Könlümü sən dönə-dönə
Oxşayası,alasısan.
A qız,kimin balasısan?

Milli Kitabxana

Gələn kimi naz eləyib,
Nazını da az eləyib,
Ürəyimi saz eləyib
Qana-qana çalasın.
A qız,kimin balasısan?

Ay eşqimin əzəli,sən
Qəribəsən,məzəlisən.
Gözəllərin gözəlisən,
Ələlərin əlasısan.
A qız,kimin balasısan?

Havalanıb qəlb dedi ki,
Görən kimdir mənim təki?
Dərdin alım,dərd nədi ki?
Dərdlərimin bəlasısan,
A qız,kimin balasısan?

4iyul 1978

QADIN

Qadın töhfəsidir gülüşün, insan,
Baxışın,duruşun, yerişin, insan!

Qadın Günəşdən də məhəbbətlidir,
Gör necə sevimli ad verib sənə.
Qadın yerdən, göydən səxavətlidir,
Qəlb verib, üstəlik od verib sənə.

Göz verib, görəsən yaxşı-yamanı,
Dil verib, danışa biləsən deyə.
Sənə əl verib ki, kömək umanın
Dar gündə hayına gələsən deyə.

Sənə ayaq verib, yıxılmayasan,
Dağlara baxanda sıxılmayasan.

Həsrəti tez gələr, vüsali çox gec,
Həsrətinə qurban, qəminə qurban.
Dünya təndir olsa, qızınarmı heç
Qadın ürəyindən qovulan insan?

Sevinc, göz yaşları çıxanda yoxa,
Dirilik gətirir qadın nəfəsi.
Arximed! Səhv edib o, böyük düha,
Kənardan axtarıb dayaq nöqtəsi.

Ataya yardır o, övlada ana,
Bəşər varlığını borcludur ona.

Qadın – ömrümüzün bəzəyi, naxşı,
Həmişə müqəddəs sanmışıq onu.
İnsan sevə bilir, sevir, nə yaxşı!
Yoxsa verəmməzdik onun borcunu.

14 noyabr 1975

ÜRƏK VƏ VİCDAN

Bir günah işləmişəm,
deməyə heç üzüm yox.
Təqsirkar ürəyimdir,
daha sözüm-bezim yox.
Ürəyə bax, ürəyə,
pəncə atır vıcdana.
Ömrümdən də bezmişəm,
Günümdən də bezmişəm,
yığılmışam lap cana.
Tərs olma, inad olma,
əzəmə, ürək, səni!
Sevmə vəfasızları,
alçaltma bir də məni!
Sən sevir sən, sevginən,
heç kəsdən pünhan deyil.
Ancaq sən in eşqini
boğmasa, öldürməsə,

Milli Kitabxana

Vicdan da vicdan deyil!

18aprel 1973

BAXIŞLA

Sevirəm deməyə dildə nə var ki?
Kişisən, salamlaş, danış baxışla.
Küsəndə küsməyin gözdən oxunsun,
Barışmaq istəsən, barış baxışla.

Sirri pünhan saxla, vermə heç kimə,
Dilin ucbatından batarsan qəmə.
Yanıram sözünü dil ilə demə,
Alış öz içindən, alış baxışla.

Sevgidir, ey könül, dövlətin varın...
Sən od balasısan Odlu diyarın.
Hər gün əhvalını o nazlı yarın
Soruş, Cumayoglu, soruş baxışla.

18 sentyabr 1971

QURBAN OLUM

Qoruyursan eşqimizi
Yad baxışdan sına-sına.
Qurban olum əllərinin
xinasına.

Çox iş gördü tənə,qınaq,
Niyə danaq?
Halal olsun ana adı
Eşqi təmiz olanların
anasına.

Atasının oğlu deyil
hər kim olsa,
vurulmasa,
Bu torpağın sonasına.

23sentyabr 1972

DÜNYA VƏ QADIN

Anlayan kim,bilən kim?
Nə vaxtdan qışı,yazı
Düyür uc-uca dünya?
Qadın – anam,sevgilim,
Söylə,sənmi ucasan,
Yoxsa bu uca dünya?
Oluma baxmır,gedir.
Ölümə baxmır,gedir.
Ayaqları altını
Gözləri görmür daha.
Nə him qanır,nə də cim,
Qadın – anam,sevgilim,
Əllərini dayaq ver,
And verirəm Allaha,
Qorxuram,uça dünya.

O dolanır bilmədən
Nədir sevinc,qəm-kədər,
Ona toxunmasaydı
Sənin nəfəsin əgər,
Dönərdi heçə dünya.

9noyabr 1975

XOŞBƏXTLİK

Bir qız barmağına üzük taxıldı...
Üzdə sevinc gəzdi, baxışlarda – nur.
Qızın gizli-gizli qəlbi sıxıldı,
Oğlan gərdən çəkib,dayandı məğrur.

“Vağzalı” çalındı bir payız günü,
Oğlan sevincindən uçdu göylərə.
Qız da xatırlayıb ilk sevgisini,
Ağladı,.. yozuldu bu da min yerə.

Əri firfıratək döndü başına,
Çalışdı, vuruşdu, heç dincəlmədi.

Milli Kitabxana

Arvadın bircə yol “can sirdaşı”na
“Ərimdən”, deməyə dili gəlmədi.

Kişi çox danışdı: – Səadət belə...
Həsəd aparan da tapıldı, ancaq
Arvad bilirdi ki, səadət hələ
Onun qapısından uzaqdır, uzaq.

Son sözü bu oldu: – Ay subay canım...
Bir qadın vədəsiz yumdu gözünü.
Bir kişi tək qaldı ömrü boyunca,
Amma tək saymadı heç vaxt özünü.

Qızını sevdiyi oğlana verdi,
Gördü oğlunun da toy-büsatını.
Xoşbəxtlik necədir? – deyən olanda
Misal gətirərdi öz həyatını.

15yanvar 1976

ÇOBAN ƏFSANƏSİ

(Əfsanə)

Budur, dilə gəlir ney, həzin-həzin,
Yanıqlı-yanıqlı çalır gənc çoban.
Kim bilir sirrini bu təbiətin?
Dəyişir hökmünü hey zaman-zaman.

Uymuşdu çoban
Neyin səsinə.
Elə bu zaman
Çökdü Əzrayil
Tez sinəsinə.
Dedi: – Bitibdir
Əmrin, ey çoban.
Sona yetibdir
Ömrün, ey çoban.

Titrədi çobanın əli-ayağı,
Ney düşdü əlindən, əsdi dodağı.

Milli Kitabxana

Göylərə üz tutdu heyrlər ilə.
Sonra Əzrayilə söylədi belə.
– Gəl, cavan canıma qıyma, Əzrayil,
Mən gül dərməmişəm həyat bağından.
Anamı nisgilli qoyma Əzrayil,
Sinəsi yanmasın bala dağından.
Onda fikrə getdi, dedi Əzrayil:
– Get yaşa, hələlik möhlətdəsən sən.
Sənə həyat verib bu çağında, bil,
Toy günü canını alacağam mən.

Çoban şadlıq eylədi,
Ona sağ ol söylədi.

Durub öz-özünə xoşbəxtəm dedi,
Bir quru həyatı üstün tutdu o.
Daha evlənməyəm, ölməyəm, – dedi.
Gör hansı mətləbi tez unuttu o.
Daşdan-daşa süzən bir bulaq kimi
Axdı zaman-zaman süzüldü illər.
Çobanı sarsıtdı tənhalıq qəmi,
Qəlbinə, ruhuna çökdü bir kədər.
Tay-tuşu toy edib evlənən zaman
Ən böyük yoxluğu duydu özündə.
Hamı övladı ilə əylənən zaman
Baxdı heçə döndü dünya gözündə.
Çevrilib bir kərə dünya üzünə
Qəlbi şad, könlü şad baxa bilmədi.
Qəribə göründü özü-özünə,
İnsan içinə də çıxa bilmədi.
– Ölümə qorxaraq, – söylədi çoban, –
Həyat həvəsinə yad yaşadım mən.
Ən böyük neməti dadmadım, aman!
Qadın nəfəsinə yad yaşadım mən.
Mənə ər deyən yox, ata deyən yox.
Arxamca su atan, əl eləyən yox.
İşə bax, ölməyim deyə yaşadım.
Mən niyə yaşadım, niyə yaşadım?!
Soruşdu. Cavab yox. Sıxıldı ürək.

Milli Kitabxana

– İndi ölmək üçün evlənmək gərək.
Çoban toy elədi, tez ölsün deyə.
Şükürlər edərək əl açdı göyə.
Əzrayıl yanına yetişən zaman
– Hazıram, canımı tez gəl, al, – dedi.
O qədər bezmişəm tək yaşamaqdan
Daha istəmirəm mən macal, – dedi.
Əzrayıl mat qaldı, söylədi: – Tanrım,
Öləndə insanın sevinməsi nə?
O zaman bu ömür dilədi, Tanrım.
Bəs indi nə deyim sevinməsinə?
İnsanın bu halda şadlıq etməsi
Allaha xoş gəldi, onu etdi şad.
Dedi Əzrayıl: – O xoşbəxt kəsi
Öldürmə, ver ona yüz illik həyat.
Təkliyi əzəldən sevməyir insan,
Tək ömür mənasız, tək ömür boşdur.
Milyon il qurd kimi tək yaşamaqdan
Birgə yaşamağın bir anı xoşdur.

1970

XƏYAL

Dayanaydıq göz-gözə
Göy dənizdən xəlvəti.
Dəniz baxaydı bizə
Özümüzdən xəlvəti.
Dayanaydıq göz-gözə,
Od tutub alışaydıq.
Əriyəydik şam kimi,
Axaydıq damla-damla,
Qovuşub qarışaydıq.

15avqust 1976

GƏLMƏSƏN

Geciksən,səbrimlə yorram gecəni,
Dönüb işıq ollam Ay işığında.
Dayanıb duraram,gözlərəm səni

Milli Kitabxana

Gecəynən gündüzün qovuşuğunda.

Gəlməsən, kədərlə açılar dünya
Ələmlər görərəm yaraşığında.
Gəlməsən, üstümə uçular dünya,
Gəlməsən kor ollam gün işığında.

14aprel 1977

İKİ OD ARASINDA

Orda şeir axşamı, qəlb məclisidir
Təəccüb qalmışam özümə, sonam.
Burda mənnən birgə titrəyib əsir
Nəvə intizarlı anam, qaynanam.

Şair ol,.. ata ol,.. ər ol,.. çətindir!
Ovuda bilmirəm sevinci, qəmi.
Bu gecə sənin öz şəriyyətidir,
Dözəydim kaş ata olana kimi.

Qalmışam yolların ayrıcında mən,
Ağlım da, hissim də göstərir inad.
Küsmə, qadan alım, desəm bilmirəm
Sənmi çox şirinsən, şeir, ya övlad?

Burda səadətə bir pillə qalıb,
Bir nəslə pay düşür həyəcanımdan.
Ordasa zamanın ömrü qısalıb,
Ağrısı torpaqda çıxmaz canımdan.

Ürəkdə qövr edən söz qorxuludur,
O, can yangısına yağ səpər ancaq.
Bu gecə nə qədər süd qoxuludur,
Bu gecə nə qədər amansızdır, ax!

Anbaan qaynayır damarımda qan,
Xoşbəxtlik gör harda haqlayıb məni.
Atalıq güc gəlib, şeir axşamından

Milli Kitabxana

Bir körpə gəlişi saxlayıb məni.

6iyun 1979

SEVDALI QIZ

Söyləsənə gül üzdəki qəm nədir,
Niyə gülmək çətin gəlir sənə, qız?
Bilməyincə gözündəki nəm nədir,
Göyüm-göyüm göynəyəcək sinə, qız.

Elə baxma, yanıqlıyam, yanaram,
Elə gülmə, gülüşündən sınaram
Susub durma, sükutundan donaram,
Qıyarsanmı bir cavana, denə, qız?

Zirvədə çən, sevən başda dən olar,
Sevən ürək qəlbi olar, gen olar,
Dərdin, qəmin dərd-qəmimə tən olar,
Dərdin alım, de dərdini mənə, qız.

Mən kövrəyəm, sənin qəlbin həzindi,
Yana-yana dərd ovudaq biz indi.
Sevda yolu hər bir yoldan uzundu,
Şair könlüm dilə gəldi yenə,qız.

12yanvar 1977

YOLÇU

O batan Günəşin şüalarıtək
Süzülür qəlbimə xatirələrin.
Ehmalca saçıma toxunur külək,
Elə bilirəm ki, əlindir sənin.

Hər yerdə belədir, gün batanda, bax,
Üfünün gözünə qanlar sağılır.
Göylərin Günəşi batsa da,ancaq
Qəlbimdə baçqa bir Günəş doğulur.

Çöksə də yollara daha qaranlıq,

Milli Kitabxana

Gedirəm qəlbimin işığıyla mən.
Yenə ayrılığa qaldı yamanlıq,
Bilmədi, sən mənim ürəyimdəsən.

O batan Günəşin şüalaritək
Süzülür qəlbimə xatirələrin.
Ehmalca saçıma toxunur külək,
Elə bilirəm ki, əlindir sənin.

SON GÖRÜŞ

Son görüş özü də vüsaldır,düzü,
Duyuram şirindir,.. doya bilmirəm.
Əlimdən nə gəlir? – Yaxşı yol sözü,
Qəlbimdən nə keçir? – deyə bilmirəm.

Başımda fikirlər pərən-pərəndir,
Gözümdə dağların yatır dumanı.
Sənin də ürəyin lap kövrələndir,
Mənim də qəlbimin yoxdur amanı.

Nə var ayrılıq... Böyük işdi bu?
Nə var,söz vermişən bir özgəsinə.
Axı,nə olsun ki,son görüşdü bu?
Elə son görüş də bəs edər mənə.

Nə olsun?.. Deyirəm,incimirəm mən...
Bu,qəlbin kini yox,nisgilləridir.
Gələcək var olsun,Nəbi demişkən:
– İllər ömürlərin sahilləridir.

15yanvar 1976

NƏ İSTƏRSƏN?

Can istədin,.. candan keçdim...
Candan artıq nə istərsən?
Qan istədin,.. qandan keçdim...
Qandan artıq nə istərsən?

Göz yaşımda yuyunduqca

Milli Kitabxana

Açdı gülün xonça-xonça.
Zülm elədin mənə bunca
Bundan artıq nə istərsən?

Məndən alıb qovdun məni,
Ovum-ovum ovdun məni,
Ovuc-ovuc sovdun məni,
Ondan artıq nə istərsən?

Cismim yoxdur, ruham daha...
Varamsa da, yoxam daha.
Bax Tanrıya, bax Allaha,
Məndən artıq nə istərsən?

7 fevral 1997

YORULDUM

Gəl, ey ötən günlər, ey ötən anlar,
Həsrət tellərini çaldım, yorulдум.
Qayğısız-qayğısız gülən cavanlar,
Mən də sizin kimi güldüm, yorulдум.

Ayıldım yuxudan iş ötüşəndə,
Gülə yox, qanqala ox ilişəndə.
Mən də yaman sevdim eşqə düşəndə,
Çox qıza çox Məcnun oldum, yorulдум.

Sinə dəftər oldu, dil qələm oldu,
Yazdığım hər şeir bir aləm oldu.
Tərif də etdilər, bu da qəm oldu,
Axırda ələcsiz qaldım, yorulдум.

Nə onda insaf var, nə məndə dözüüm...
Vəfasızımı deyim? Gəlməyir üzüm.
Ağlama, ürəyim, ağlama, gözüm,
Sevdadan payımı aldım, yorulдум.

Bəsdir, Cumayoglu, giley eylədin,

Milli Kitabxana

Ürək parçaladın,ürək teylədin.
Axı,nə iş gördün,axı,neylədin?
Deyirsən: – Yollarda qaldım,yorulдум.

28oktyabr 1974

BAĞIŞLA

Gizlədə bilmirsən,sevirsən aşkar...
Gəl,ey ülvi insan,məni bağışla.
Mənim də yolunu gözlədiyim var
Həsrətli,müqəddəs,odlu baxışla.

Hökm edə bilmirsən sən öz qəlbinə...
Bilirəm,nə deyir bu lal baxışlar.
Qəlbimə hökm etsəm,sevənlər mənə
İnan,dünya boyda lənət bağışlar.
Unutsam verdiyim əhdi,ilqarı
İkinci od ilə heç yanarammı?
Sən hələ bir yana,mən özüm barı
Görən,bu sevgimə inanarmı?

6oktyabr 1971

ETİRAF

Neynəyim ki,ey ilk eşqim,
Sənnən mənimki tutmadı.
Mənə qalsa,unutmuşdum,
Sevən qəlbim unutmadı.

Başım üstən zaman keçdi,
Günəş çıxdı,duman keçdi.
Hər nə keçdi,yaman keçdi,
Ürəyimi ovutmadı.

Əhvalımı bilə-bilə,
Çalma,aşıq,sazı belə.
Tale yazan yazı belə
Göz yaşımı qurutmadı.

Milli Kitabxana

7fevral 1991

GET

Görüşə gələndə baxışın soyuq,
Donuq nəzərlərin kədərli oldu.
Dedin: – Gəl ayrılmaq,sevə bilmirəm,
Mən dinə bilmədim,gözlərim doldu.

Anlaya bilmədim,bu son görüşdə
Sevincdən ağladın,yoxsa kədərdən?
Əgər ayrılırdın niyə sevirdin?
Aldatdın,aldatdın ürəyimi sən...

Ürəyim sınıqdır,qəlbim sınıqdır,
Mənim ürəyimi dağlamamış get!
Get,xoşbəxt olasan istədiyinlə,
Gedirsən,yanımda ağlamamış get!!!

7may 1970

DEMƏDİM Kİ

– Bir daha dalımca gəlmə – söylədin.
“ Baş üstə”dən başqa söz demədim ki?!
Hər nə elədinsə,mənə eylədin,
Qovrulan qəlbimə köz demədim ki?!

İstədim,qəlbimi anladam sənə,
Qaldırıb başını baxmadın mənə.
Qaş altdan,göz altdan gülərək yenə,
Qönçə dodağını büz demədim ki?!

Eh,mənim başımın bəlasıdır dil,
Dedim ki,sərbəstlik qəbahət deyil.
Məni yalqız qoyub o gündən,ey gül,
Gedib qızlar ilə göz demədim ki?!

1yanvar 1970

MƏN TƏNHA,.. SƏN TƏNHA

Sən,ey tənha çinar,ey qəmli çinar!
Gəl,salma yadıma ötən günləri.
Sənin ilk eşqimə şahidliyin var,
Qəlbimdə yerin var o gündən bəri.

Gəlirmi yadına ilk görüşümüz?
Soruşma nə oldu o sevdinin qız?

Deyəsən,bu dəfə tufan bərk gəlib,
Görürəm qırılan budaqlarından.
İndi görüşünə durub tək gəlib,
Bu yolu cüt gedib,cüt gələn oğlan.

Külək yarpağını aparan kimi,
Aparıb gediblər məhəbbətimi.

Taleyin kürlüyü,yandırır məni,
Gör nə cür görüşdü nəzərlərimiz?!
Çoxdan gizli-gizli gəzirdim səni,
Mən tənha,.. sən tənha,gəl dərdləşək biz.

5dekabr 1969

Dİ QAYTAR GÖRÜM

Mənə vəd vermədin,unudasan sən,
Mənə borc vermədin,qaytarım verim.
Məndən qəlb almısan qaytar,istəsən,
Mənə qəlb vermisən,di qaytar görüm.

Aldın dincliyimi bilə-bilə sən,
Eyb etməz,narahat bir ömür sürüm.
Aldın gəncliyimi məndən hələ sən,
Məndə ürəyin var,onu al görüm.

Yenə bahar gəlib çəmənə,düzə,
Könlümdən keçir ki,sənə gül dərim.

Milli Kitabxana

Bir də deyirəm ki,gələk üz-üzə,
İstə ürəyini,təsəlli verim.

6iyun 1977

CANIMDA

Sənnən birgə gəzdik çölü,çəmənİ,
O güllərin qoxusu var canımda.
Ayrılıqla,gəl,sınama sən məni,
Bircə ölüm qorxusu var canımda.

Deyinmərəm,əzabımı bol elə,
İncimərəm,yandır məni kül elə.
Ağrımarəm,sinəm üstən yol elə,
Amma tənə ağrısı var canımda.

Qəlbi nazik yaranmısan sən əzəl,
Xəta etdim,dedim sənə yaxın gəl.

Qana batmaq istəmirəm,ey gözəl,
Çünki Kərəm yangısı var canımda.

29noyabr 1976

KAMAN

Neyləyim,ey kaman,səndədir günah,..
Mənim də bir ayrı həzinliyim var.
Sənin simlərində bir nalə,bir ah,
Mənimsə qəlbimdə bir gözəl yaşar.

Xoşbəxtsən,yozulmur sözün yüz yerə,..
Açırsan,tökürsən sinəndə nə var.
Mən ürək sözümü desəm bir kərə,
Yüz yerə yozacaq ara vuranlar.

Səndən səs,məndən söz umur adamlar,
Nə eybi,xəsislik eləməyək gəl.
Mənim insanlara etibarım var,
Məndən incisə də yenə bir gözəl.

Milli Kitabxana

Neyləyim,ay kaman,səndədir günah...
Mənim də bir ayrı həzinliyim var.
Sənin simlərində bir nalə,bir ah,
Mənimsə qəlbimdə bir gözəl yaşar.

30oktyabr 1976

GƏL

Payızdır,yarpaqlar düşür budaqdan,
Səni düşünürəm,səni bayaqdan.
Yarpaqlar tökülür,göynəyir sinəm,
Yaxın gəl,gözəlim,yaxın gəl,mənəm.

Durna köç elədi,getdi qaranquş...
Onlar ki,əzəldən belə yaranmış.
Bəs sənə nə olub,sənə,ey sənəm?
Yaxın gəl,yaxın gəl,yaxın gəl,mənəm.

Yenə də tutulub dünyanın üzü,
Mənə də dağ qoyub naşının sözü.
Bir od tutmuşam ki,çətindir sənəm,
Yaxın gəl,gözəlim,yaxın gəl,mənəm.

Çox da ki,dünyanın miskin çağıdır,
Bu dəli könlümün küskün çağıdır,
İstəram bir həzin nəğməyə dönəm,
Yaxın gəl,gözəlim,yaxın gəl,mənəm.

28oktyabr 1976

MƏN SƏNİ SEVİRƏM, SƏN ÖZGƏSİNİ

Qəlbi tale qədər böyük sanmışam,
Yazmışam mən onun öz nəğməsini.
Onun hökmüylə də çox aldanmışam,
Mən səni sevirəm,sən özgəsini.

Nə qədər doğmayıq,nə qədər uzaq...

Milli Kitabxana

Hərdən bu yaxınlıq çaşdırır məni.
Yanaşı oluruq, onda da ancaq
Mən səni sevirəm, sən özgəsini.

Bəzən sahilə də çıxırıq qoşa,
Barmaq ucunda da vurur qəlbimiz.
Xəyala dalırıq verib baş-başa,
İlahi, nə xoşbəxt, adamlarıq biz,
Eşidə bilirik qəlbin səsinə.
Mən səni sevirəm, sən özgəsini.

7 sentyabr 1976

BƏXTƏVƏRİN BƏXTİ YOX

Bir çələng hörmüş idim,
bir məhəbbət çələngi,
Boynuna taxmaq üçün.
Mən ki, yaranmamışdım
pəşə qalmış çələngə
Kənardan baxmaq üçün.

Mənim də çoxdan bəri
evim var, eşiyim var.
Laylalı beşiyim var.
Gəzdirirəm özümlə
o çələngi dağ kimi.
Öz-özümə ağlayır,
Gülürəm uşaq kimi.

Arxamca köks ötürən,
Həsəd çəkən çoxdu, çox.
Deyən yoxdur bir kərə
Bəxtəvərin bəxti yox.

20 yanvar 1972

TƏƏSSÜF

Bu səhər üfüqlər geyib qırmızı,

Milli Kitabxana

Əlləri qoynunda dayanmışam mən.
Günahım nəydi ki,zalımın qızı,
Yuxumdan gizlincə çıxıb getmisən?

Sən belə deyildin,bu nə qəzəbdir,
Nə olub,nə dəyib xətrinə sənin?
Bu,nə oyanmaqdır,bu,nə əzabdır?
Həsrətəm yenidən ətrinə sənin.

Eh,hardan biləsən,inadkar olub
Nə qədər tənələr götürmüşəm mən.
Təqsir məndədir ki,vaxtsız ayılıb
Sənli yuxumu da itirmişəm mən.

12may 1977

QARIMIŞ GÖZƏLLİK

Gələndən inci,gedəndən küs,
yetəndən küs.

Birinə kor de,
Birinə çor de,
Birini şil say,
Birini küt say.
İstəsən,lap hüt say.
Var səsinlə
söy kişiləri.

Mehrdən qaçan,
Qaçırmaqdan vaz keçən,
Riskə ögey kişiləri.
Çəkdikcə çəkiləcək
Əzabın var,ovut.
Səsinə sığmayan
qəzəbin var,soyut,
Soyut birdəfəlik,
Kafirləşmiş mələk,
Qarımış gözəllik!

21mart 1980

SƏNİ VAR OLASAN, XOŞBƏXT OLASAN

Eşqimə, sevgimə bais olan qız,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!
Mən sənə dualar qılıram yalnız,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan.

Ruhumu bədəndə oynadan gözəl,
Qanımlı damarda qaynadan gözəl.
Məni göyüm-göyüm göynədən gözəl,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan.

Bəlkə də, saçına dən düşüb daha,
Övladdan nəvən var, dövlətdən dəvən.
Səni and verirəm o bir Allaha,
Çıxdımı qarşına mənimtək sevən?
Mənimtək döşünə dəyən oldumu?
Eşqimə, sevgimə bais olan qız,
Səni mənim təkə öyən oldumu?
Qaşına aypara, gözünə ulduz,
Saçına sünbülüm dəyən oldumu?

Könlümdən, gözümdən boylanan gözəl,
Şeirimdən, sözümdən boylanan gözəl.
Ay keçir, il keçir... necə biləydim?
Mən yaşa doluram, sən qocalırsan,
Qanadım olaydı, uça biləydim,
Görəydim, sən necə layla çalırsan.
Necə buyurursan gəlini, qızı?
Xəyala gedirsən, fikrə dalırsan.
Ey mənim bəxtimin uzaq ulduzu,
Yenə də mənimçün işıq salırsan.
Yenə də tellərin üzündə çin-çin...
Durub əl edirsən, ey ağ göyərçin.
Yeldən qanad taxıb uçuram yenə,
Səni çatan kimi qucuram yenə.
Atıram, tuturam şamama kimi,

Milli Kitabxana

Yaylığın sürüşüb düşür başından.
Əyilib ta yerdən alana kimi
Xəbərim olmayır heç qardaşından.

Yenə təntiyirəm,yenə çaşıram,
Tanış eyləyirsən sən bizi yenə.
“Salamat qal” deyə uzaqlaşıram,
Getdikcə çevrilib baxıram sənə.

Eşqimə,sevgimə bais olan qız,
Məni mən elədin, mən,axı, nəydim?
Bir daş parçasıydım hissiz, duyğusuz...
Şair deyildim ki, yaza biləydim.

Bircə baxışınla dağıldı sehrim,
Dəli bir gizilti keçdi canımdan.
Dilim tutulsa da, doğuldu şerim
O ilk titrəyişli həyəcanımdan.

Yandıra-yandıra kül etdi məni,
Göyərdib külümü gül etdin məni.
Bir həzin,bir ağlar dil etdin məni,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!

Ay mənim zərifim, ay mənim incəm,
Hamıdan sonuncum, hamıdan öncəm.
Sən həmin gözəlsən, mən həmin gəncəm,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!

Eşqimə, sevgimə bais olan qız,
Sevda yollarında sərvaxt olasan.
Dualar qılıram mən sənə yalnız,
Olasan, olasan, hər vaxt olasan!

12mart 1997

Milli Kitabxana

ÖZÜN İSİQ, SÖZÜN İSİQ

ZAMANIN HƏMYAŞIDI

*(“Ayaq üstə yeriyən akademiya” hesab etdiyim
YAŞAR QARAYEVƏ həsr edirəm)*

Qəfəslər içində sıxılıram mən,
Qəlbimə dəli bir ün düşür, atam!
Nə yaxşı, sən varsan,... təbəssümündən
Gözümə, könlümə gün düşür, atam!

Çəkiliş beynimdən qara pərdələr,
Dünyam öz rəngində görünür yenə.
Qanımdan rəng alan sözlər, nəğmələr
Mənim hədiyyəmdir, hədiyyəm sənə.

Susursan...sükutun göylərdən dərin...
Sakit okeansan, dalğalanırsan.
Ulduzlar kimidir düşüncələrin,
Şəfəqlər qoynunda çalxalanırsan.

Ay kimi aydınsan, su kimi durğun, –
Sədasan,...qopmusan Qaval daşımdan.
İşıqsan,...salmısan illəri yorğun,
Süzülüb gəliрсən qan yaddaşımdan.

Mən necə deyim ki, altmış yaşın var,..
Qışın da altmışdır, yazın da altmış.
Zamanla əbədi bir yarışın var,
Tarix özü səni azman yaratmış.

Azıxda ilk dəfə çatılan ocaq
Sənin gözlərində şölə verir, bax!
Hamıdan qocasan, hamıdan cavan.
Sənin həmyaşıdın zamandır ancaq.

21 may 1996

ZURNA HAVALANANDA

(Ələfsər Şəkiliyə ithaf)

Elə dayanır ki, qoca dağlarım,
Deyirsən dünyanın gücü var onda.
Bir boy da ucalır uca dağlarım
Ələfsər zurnası havalananda.

Qurbanı olduğum o qara zurna
Taleyi taleyə bağlayır indi.
Gözləri yol çəkən ağbirçək ana
Bəxtiyar-bəxtiyar ağlayır indi.

Xınalar yaxılır ayağa, ələ...
Hərə bir şey tutur öz niyyətində.
“Hə”, “yox” da bilinir baxışlar ilə,
Hər qəlb bir toy çalır toy həyatında.

Açılır dünyanın qaşı, qabağı
Yer-göy səadətə bürünür, Allah!
“Şəki yallısı”nda Vətən torpağı
Nə qədər müqəddəs görünür, Allah!

Çəkilir qızların göyə insafı,
Qoymurlar hal qala gəncdə, cavanda.
Ay zalım, onsuz da yanıram, axı,
Ələfsər zurnası havalananda.

“Cəngi”də yerindən oynayıb bədən,
“Dəli Koroğlu”da qızıışmışam mən.
Mənə yaxın durma, amandı, qardaş,
Mən ki, od almışam
“Yanıq Kərəm”dən!

Yetdi sona, yetdi həsrətli aylar...

Milli Kitabxana

Çəkir karvanını qəm də, hicran da.

Evə sözlə gəlir sözlü subaylar
Ələfsər zurnası havalananda.

23avqust 1975

BƏXTİYARIM

(Böyük şair B.Vahabzadəyə)

Özün – işıq,sözün – işıq!
İşığına tapınmışıq,
Bəxtiyarım!

Yan,ey bağı qan şairim,
Sənə qurban can,şairim!
Köçkün olduq,köçümüz yox,
Qaçqın olduq,qıçımız yox.
Ol bizə həyan,şairim.

Yamanlığın gözünü oy,
Qaranlığı qınına qoy.
Aydınlığa çıxar bizi,
Uca saxla şeirimizi.
Özün – işıq,sözün – işıq!
İşığına tapınmışıq,
Bəxtiyarım!

16aprel 1995

XAN ƏMİ

*(Xan Şuşinskinin 95 illik yubileyi
Şəkidə dörd yol ayrıcında qeyd edildi)*

Çiçəklər açılıb,sədası gəlmir,
Nədən köksü altı sarı bülbülün?
Heç eyni açılmır,heç üzü gülmür,
Vəfasızımı çıxdı yarı bülbülün?
Bu necə ömürdü,gündü,Xan əmi?

Milli Kitabxana

Mən necə əyləyim indi,Xan əmi?
Dağıldı tifaqı xarı bülbülün.

Mən hansı dəftərə yazım bu yazı?
Əlim də gəlməyir çələng hörməyə.
Sıxmışam köksümə sınıq bir sazı,
Gəlmişəm ruhuna salam verməyə.
Dünya birdən-birə döndü,Xan əmi,
Gördüyün şıraqlar söndü,Xan əmi,
Talandı dövləti,varı bülbülün.

Şuşam şüşə kimi paralandı,oy!
Xan əmi,neynim?
Nəğməm sinəsindən yaralandı,oy!
Xan əmi,neynim?
Varmı acı xəbər bu xəbər kimi?
Uyusun dünyadan bixəbər kimi,
Qıyma yuxusuna barı bülbülün.

Toy bilib tar-kaman səsinə gəldim,
Bayram paltarında yasına gəldim.
Onsuz da məclislər öyülmür daha,
Şikəstə ucadan deyilmir daha.
Sən də pəstdən-pəstdən sızla,Xan əmi,
Sızlaya-sızlaya gözlə,Xan əmi.
Bəxtinə yar olsun Tanrı bülbülün.

24avqust 1996

ARAZ DEMƏ

(S.Rüstəmə)

Araz demə,bir damğa de
Alnımıza vurulub.
O – körpüdür,tən ortadan
qırılıb.
O – bir yoldur,sinəsini
ot bosıb.
Bir yolçudur,yol itirib,

yol azıb.
Araz bizə - Araz boyda
göz dağı.
Bəs deyilmi bu millətə
öz dağı?
O – yangıdır,yerdən göyə
dirəkdir.
Bilən yoxdur nə zaman
sönəcəkdir.
Araz demə,bir oğulsuz
ata söylə,
Bir oğulsuz ana de.
Sahilində bağ salırdın,
nə oldu?
Qadan alım,o nəğməni yenə de.
Bu nə dərdidir? – Mən bilirəm.
Dərd deyəndə mənə de!

23noyabr 1977

ARAZ ÜSTƏ, BUZ ÜSTƏ

(Söhrab Tahirə)

Mahnı – qədim,söz – qəldim:
– Araz üstə,buz üstə.
Kabab yanar köz üstə.
Şair,sən düşünürsən:
– Kim ölümə gedir,kim
Bir alagöz qız üstə?
Saxlamaq istəyirsən
Sanki onu yolundan,
Yapışaraq qolundan,
Deyirsən ki,yaxşı bax.
Sərhəd xətti çəkilmiş
Araz üstə,buz üstə.
Buna sözüm yox mənim:
– Kabab yanar köz üstə.
Bəlkə yuxu görürsən?

Milli Kitabxana

Kaş yuxu olaydı,kaş.
Oyansana,a qardaş.
Vətən bu gündə ikən
Bəs hansı ağilla sən
Durub ölmə gedirsən
Bir alagöz qız üstə?
Daha gəlib getməyir
Çiyini səhəngli qızlar.
Araz üstə,buz üstə
Şairləri asırlar
Haqq deyilən söz üstə.
Mahnı çoxdan qurtarıb,
Gecə olubdur yarı.
Düzülür vərəqlərə
Həsrətli misraları
Həsrətli bir şairin.
Hər misrada bir ağrı,
Hər misrada bir tələş,
Şair gözlərində yaş
Düşünür dərin-dərin.
Sabahlara min alqış!
Arzun gözündə qalmaz.
Axı sənin şeirtək
Arxan var,dayağın var.
Sən belə yanmalısən,
Səni qınamaq olmaz.
Sinən üstə,ay şair,
Araz boyda dağın var.
Gün gələcək sən bizə
Deyəcəksən ürəkdən:
– Qonaq gedək Təbrizə.
Deyəcəyik: – Göz üstə.
Onda bir kef edərik,
Hələ yallı gedərik
Araz üstə,buz üstə.

7yanvar 1976

Milli Kitabxana

ŞÖHRƏTDƏN UCA ÖMÜR

(Arxeoloq Rəşid Göyüşova)

Tutub əsrlərin daş yaxasından,
Elə silkələdin, hövlnak qalxdılar.
Qaliblər, məğlublar çaşdıqlarından
Dönüb heyrət ilə sənə baxdılar.

Bir saxsı qırığı dilə gəldi ki,
Bütövdüm, gör məni neynədi dünya?
Sənə elə gəldi, elə gəldi ki,
Qolça qopuz olub göynədi dünya.

Bir qadın ananın daş biləkləri
Yandırdı gözünü bir gilə yaştək.
Daş beşik, daş tabaq o gündən bəri
Qəlbindən, beynindən asıldı daştək.

Ulu babamızın səbrinə bax ki,
Min ildir oturub bu dar qəbirdə.
Ona elə gəlib vaxt olacaq ki,
Qalxıb vuruşacaq yağıyla bir də.

Uçulan təndirlər, sönən ocaqlar,
Ah çəkdi, ahından qor alıb yandı.
Üstü qan ləkəli daş çapacaqlar,
Qarşında müqəssir olub dayandı.

Oldun bələdçisi, ümid çırağı
Yorulub yollarda qalan karvanın.
Sənin əllərinlə açıldı axı,
Tilsimli qapısı ulu Şabranın.

Mən ki öz içimdən alışan neyəm,
Ürəyin yangısı keçən deyilmiş.
İstədim adına bir şeir deyəm,
Gördüm ki, önündə şöhrət əyilmiş.

İÇİMDƏ BİR SƏS VAR, ANAM

(Şəfiqə Axundovaya həsr edirəm)

İçimdə bir səs var, anam!
Oxuduqca buxarlanır,
Çevrilir gözüm yaşına.
İtilənir, ovxarlanır,
Sancılır bağrım başına.

İçimdə bir səs var, anam!
Qədim səsdir, ulu səsdir.
Sızıltısı bundan belə
İllər boyu mənə bəsdir.

İçimdə bir səs var, anam!
Oxumasam, gec olacaq.
Bizdən sonra gələn nəsil
Səssiz qalıb heç olacaq.

İçimdə bir səs var, anam!
Xeyir-dua ver, oxuyum.
Sap eləyim qumu, ..daşdan
Səbrimə köynək toxuyum.
Biz – gedərgi, səs – əbədi.
Səsi olan kəs – əbədi.

20aprel 1994

İÇİNDƏ

(Şair Nəzir Eltəkinə)

Dağ kimisən, ..durursan
Başın qarlar içində.
Aylar, illər yorursan
Ruzigarlar içində.

Milli Kitabxana

Ömürdən bac almısan,
Sanırlar qocalmısan.
Pələngsən, tək qalmısan
Canavarlar içində.

Nə bəlalı aşıqsan...
Dünyası qarışıqsan.
Haqdan gələn işıqsan
Gözü korlar içində.

Ürək üzməyə dəyməz,
Umub küsməyə dəyməz.
Çörək kəsməyə dəyməz
Bu nankorlar içində.

Hər ərəm deyən ərmi?
Hər daş əqiqmi, zərmi?
Eşidilə bilərmi
Fəryad karlar içində?

Ətraf – zülmət, sən – çıraq.
Yellər əsir birqıraq.
Bülbülsən güldən iraq,
Gülsən xarlar içində.

Günlər üzgün görünür,
Dünya küskün görünür.
Əcəb miskin görünür.
Tər lan sarılar içində.

Eltəkin, bu əsasnan
Qəm çəkir Vəqif Aslan,
Bəxtiyar olur insan
Bəxtiyarlar içində.

25 yanvar 1997

Milli Kitabxana

OXU, QARATOYUQ

(Tarixçi Seyidağa Onullahiyə)

Oxu qaratoyuq, öz dilində sən,
Hər dərdi yad dildə söyləmək olmur.
Qəlbin vurğusunu, qəlbin ritmini
Söz ilə ifadə eyləmək olmur.

Sən burda doğmasan, almırsan vecə,
Bilmirsən ürəkdən gülə bilmirəm.
Mən doğma yurduma qovuşsam necə,
Necə oxuyaram, hələ bilmirəm.

Oxu qaratoyuq, bugünkü yarpaq
Sabahkı xəzəldir ayaqlar altı.
Bu gün oxumasan vaxt olmayacaq
Bu cür oxuyasan bir də həyatda.

Təbrizdə bir qızın ağarıb saçı,
Deyirlər ağarıb,..görə bilmirəm.
Bir şirin vüsaldır onun əlacı.
Onu da mən ona verə bilmirəm.

Oxu qaratoyuq,.. baharda,yayda
Araz gözlərimdə bir damcı yaşıdır.
Bir qoca anam var ondan o tayda,
Deyir ki, oğlumun ürəyi daşıdır.

Oxu qaratoyuq, kövrəlirəm mən,
Qəlbimdə, beynimdə tufan çağlayır.
Doğmalar hər yerdə oxuyur qəlbən,
Qəriblər hər yerdə qəlbən ağlayır.

ULU BABAM

(Arxeoloq dostum Nəsib Muxtarova)

Ulu babam,
qəbrin üstə saz çalım,
sümüklərin oynasın.
Nəfəsimlə itilənsin
xancalın,
Qara qanın qaynasın,
Şaha qalxıb
kişim-kişim kişnəsin
kəhər atın, boz atın.
Yeldən olsun qanadın.
Məkkə dodum, böyük ciyim
Su çiləsin yoluna,
Qüvvət olsun qoluna.
İçərimdə alov kimi
püskürüb,
Boğazımda buxarlanan
səsim var –
Öz-özümdən itilənən,
ovxarlanan səsim var.
Bu səs ilə,
bu saz ilə oxusam,
Avaz ilə oxusam,
Əsli xanın
o tilsimli düyməsi
açılmazmı?
Açılmazsa,
babam, görün çatlasın!
Səndən mənə gələn yollar
keçilməzmi?
Keçilməzsə,
babam, görün çatlasın!
Sənin görün çatlamasa,
Mənim bağrım partlasın!

SƏN NEYLƏDİN ANAN ÜÇÜN?

(*İshaq İbrahimova*)

Məhkumun boynundan
asılan daş kimi,
Fikirlər beynimdən asılıb.
Atam, sualın ağırdır...
Zırpların
yetim qoyduğu arzular
Qəlbimin bir küncünə qısılib.
Yox,daha yatammaram
bu gecə.

İçimdə bir
“Yetim segah” çalınır,
Arzularım oyanacaq,
Hönlükəcələr indicə.
Atam,sualın ağırdır...
Yaralı yerimə
Toxunursan,axı!

Torpaq – anamız,
Oğulları qucağında
Min-min,milyard-milyard.
Hərəsində bir fikir,
bir dərd.

Birinə tikə
ölkədən böyük.
Birinə ölkə –
tikədən kiçik.
Birinin yaddaşında
göbələk çuxurları açılır.
Hövlək qalxır yuxusundan.
Qorxusundan
büzüşür,kiçilir.
Birinin qarşısında
təzə xəritə,
Əsnəyir dünyanın üstünə

Milli Kitabxana

min ilin acı kimi.
Dünyanın başı qarışıb
zəncinin saçı kimi.
Bəzisi də
yuxusunda danışır
Açılınca səhər.
Anaya oğul olmaq
çətindir,
Atam,sualın qədər.

Milli Kitabxana

ƏBƏDİYYƏT

(*Arxeoloq Aliyə Qaraəhmədovaya həsr edirəm*)

Bu qartalın duruşundan
doyammıram,

Qala üstə
ağır-ağır
yerişindən
doyammıram.

Nəfəsə bax, toxunanda
diş inildər.

Yaraları qaysaqlayan
qalaların gözlərində
yaş inildər.

Yüz gün ömür desin mənə:
– Axar suyam, dayanmıram.

Paxıllar da söyləsin ki,
Gedən gəlməz,
Gələn qalmaz.
Bircə gəlmək,

bircə olmaq,
bircə qalmaq

Bilirəm mən,
Ayrı sözə uyammıram.

KÖÇƏSGƏRİ

(*Tələbə dostum Qara Əhmədliyə*)

Gözün aydın olsun yenə, ay Qara,
Alacaq qoynuna yaz Köçəsgəri.
Nərgizi, lələsi çəkəcək dara,
Tamam bürüyəcək naz Köçəsgəri.

Girmisən cənnətin qoynuna, qardaş,
Daha dünya gəlməz eyninə, qardaş.
Dola qollarını boynuna, qardaş,

Milli Kitabxana

Bağrının başına bas Köçəsgəri.

Gəzir Cumayoglu qoca çağında,
Kövrələ-kövrələ dost soragında.
Düşmən məclisində,yad qabağında
Eylə sinən üstə saz Köçəsgəri.

DƏYƏRMI?

(*Həmkarım Mustafa müəllimə*)

Ey Mustafa,gəldi-gedər dünyadır,
Yazda xoşdur,qışda betər dünyadır.
Yarı sevinc,yarı kədər dünyadır,
Özgə yükü daşımağa dəyərmimi?

Hər nə varsa sehirlidir əzəldən,
Göy genişdir,gün nurludur əzəldən.
İnsan oğlu qürurludur əzəldən,
Boyun dalı qaşımağa dəyərmimi?

Heç bilmirəm bu dünyanın nəyi xoş,
Qurban olum,sazı gözəl,neyi xoş.
Şirin-şirin məclisinin meyi xoş,
Heç təklənib yaşamağa dəyərmimi?

BAŞDAŞI ÜZƏRİNDƏ YAZI

(*Qaynatam Girman Mikayıl oğlunun
əziz xatirəsinə*)

Ömür – Allah payıdır,
Haqqın haqqı,sayıdır.
Ruhumuz – cənnət quşu,
Cismimiz daş tayıdır,
Ay Dünya!
Yaxşısan yaxşı gündə,

Milli Kitabxana

Yaman gündə,vay Dünya!

Olmamışdım,..sirr idim.
Oldum,..durdum,..yeridim.
Olumumdan yapışdım,
Ölümümə yürüdüm,

Ay Dünya!

Əzəlin şərbət imiş,
Axırın əzvay,Dünya!

Qata-qata başımı,
Dəmə qoydun aşımı.
Göz yaşıyla yedirdin
Aşımı,bozbaşımı,

Ay Dünya!

Bayları zay eylədin,
Zayları da bay,Dünya!

Rəng vermisən – boyanaq.
Yer vermisən – dayanaq.
Nə qərribə anasan?
Qoymursan ki,oyanaq?

Ay Dünya!

Ağzımıza daş basıb
Çalırsan laylay,Dünya.

24dekabr 1996

BİZİK

(Özbəkistan Dövlət Teleradio Verilişləri
Komitəsinin sədri Bahadır əkəyə)

Bir atanın iki yurdda
Yandırdığı od-ocaq – biz.
Yana-yana aydınlığa
yol açaq biz.
Bir ananın gah “nar”,

Milli Kitabxana

gah da “anar”deyən
dili bizim.
Ulu bizim.
Hər ikimiz bir ocaqdan
od almışıq.
Dədəm Qorqud ad veribdir,
ad almışıq.
Nə olsun ki,hökmü verən
zaman olub.
Nə vaxt olsa,Koroğluya
dəli – bizim.
Ulu bizim.

O torpaq ki, əlifbası Qobustandır.
Gözdə nurdur,canda candır.
O torpaq ki, Teşik Taşı
Olub xalqın qan yaddaşı.
O torpaq ki,Fırqətinin
qərib yerdə
qəbri nəmdir.
O torpaq ki,Sabiri var,
Gülüşi də möhtəşəmdir,
O torpağın oğlu – bizim.
Ulu bizim.
Südümüz – bir,qanımız – bir,
Adımız – bir,sanımız – bir.
Bir nənənin şirin-şəkər
noğlu – bizim.
Ulu bizim.

14 noyabr 1979

VAQIF

Yaz idi,qış idi?
Bu necə iş idi?
Bir əsim küləkdən
Ürəyim üşüdü.
Hey,qoca Vaqif!

Gör-götür özündən,
Deyilən düz imiş.
Qocalıq üzündən
Ağıza söz imiş,
Gör necə Vaqif.
Az yaxar, az inlə
Burub boynunu.
Ömürlə, günlə
Qurtar oynunu
Heç-heçə, Vaqif!

20 avqust 1989

BU DÜNYA

(*Vaxtsız vəfat etmiş əmim nəvəsi Mətanətə*)

Yaz gələndə güllərini dərərdim,
Hər gülündən bir cür çələng hörərdim.
Payız olcaq, barını da görərdim,
Döndü birdən-birə yada bu dünya.

Bu yaz əl uzadıb gül üzəmmədim,
Gəzdiyim yerləri çox gəzəmmədim.
Sinəm qövr elədi heç dözəmmədim,
Saldı ürəyimi oda bu dünya.

Əsdi soyuq yellər sağım-solumdan,
Ömrümün köhləni çıxdı yolundan.
Tamırım yox idi dünya malından,
Ona güvənirdim, o da – bu dünya.

12 may 1991

HEYİF, RAMİZ RÖVŞƏN...

Bir gün mən kasıb
Yolumdan azıb,
Xuruşluq etdim,
Bakıya getdim.

Milli Kitabxana

Heyif,Ramiz Rövşən,
səni görmədim.

Sahildə bir qızın dizləri üstə
Yumruq boyda it...

tumarlanırdı.

Tumar yaman şeydir,Allahın iti
xumarlanırdı.

Yanaşdım birinə: – Ay bacı,dayan.
Üzünü görüncə rəngim ağardı.
“Bacımın” çatıtək bığları vardı.
Söylədim: – Bağışla,qardaşım,aman!

Döydüm bir qapını,..dedilər: – Olar.
Dedim: – Soruşuram Ramiz Rövşəni.
Çevrilib üzümə key-key baxdılar.
Sonra da dalmıca çölə çıxdılar.
Düzü qəhər boğdu o yerdə məni.

Suyum axa-axa geriyə döndüm,
Qatara mindim.
Evdə də heç kəsə salam vermədim,
Heyif,Ramiz Rövşən,səni görmədim.

10avqust 1988

KƏLLƏ

(Arxeoloji şeir)

Bu kəllə kimindir,günahı nəymiş,
Bəlkə özgəsinin suçuna keçib?
Mən insan başına külüng çalmaram,
Özü külüngümün ucuna keçib.

Bəlkə bir vətənə tac imiş bu baş,
Öz şanı-şöhrəti kəsdirib onu?
Bəlkə,qan-qadaqlı bu dünya,qardaş,

Milli Kitabxana

Bir gündə min kərə bezdirib onu.

Bəlkə, fikirləri qorxulu imiş,
Yaltaqlar əsirmiş onu görəndə,
Bəlkə də gözləri yuxulu imiş,
Bir namərd xəlvəti zəhər verəndə.
Bu kəllə kimindir? – Gədanın, şahın?
Bəlkə, o baş imiş başlar içində.
Dinmir ki, soruşam nəydi günahın,
Qalanıb qalmısan daşlar içində?

Dişini ağardıb üzümə baxır,
Donur ürəyimdə məhəbbət, həvəs.
Soyuqluq dünyanın evini yıxır,
Qafa gülüşünə uymasın heç kəs.

TƏZAD

*Səməd Vurğunun ev-muzeyində tüfəngi ilə
sazı yanaşı qoyulmuşdur.*

Deyirdin bu dünya qoca dünyadır,
Qış bir tərəfdədir, yaz bir tərəfdə.
Qəlbində yaşatmaq, yaratmaq odu,
Dolan bir tərəfdə, göz bir tərəfdə.

Elə növbələşib gecəylə gündüz,
Bəzən bu hikməti duymayırdıq biz.
Bəzən də oturur səssiz-səmirsiz
Əyri bir tərəfdə, düz bir tərəfdə.
Səndən bizə qalıb neçə əmanət,
Yaşayır sənətkar, yaşayır sənət.
Şairə yaraşır ancaq bu təzad:
Tüfəng bir tərəfdə, saz bir tərəfdə.

DÖRD BAYRAQ

Milli Kitabxana

*Pablo Neruda, Jorj Amadu, Nazim Hikmət
və mən Notr Damdan Parisi seyr edirdik.
Hər kəs öz dilində bir şeir dedi. Mən də Süleyman
Rüstəmin “Təbrizim” şeirindən bir bənd dedim.*

(Mayestro Niyazi)

De, onda necəydi Parisdə səma?
Sena sahilinə birgə endiniz.
Ordaca vurulub siz Notr Dama,
Ordaca dörd misra şeirə döndünüz.

Qızdıqca, coşduqca Pablo Neruda,
Kapital dünyası laxlayırdımı?
Notr Dam möhtəşəm bina olsa da,
Dörd böyük ölkəni saxlayırdımı?

Amadu nə dedi ana dilində,
Dünya başdan-başa şeirə büründü?
Rablenin, Hüqonun doğma elində
Müşküllər bu qədər asan göründü?

Atlandı ürəyi Nazim Hikmətin,
Qaşları yay kimi gərilmişdimi?

Parisdə dörd xalqın, dörd şeiriyətin
Qol-boyun olduğu görülmüşdümü?

Ölməz maestro, kövrəldinmi sən?
Süleyman diliylə “Təbrizim” dedin.
Xeyrxah arzular keçdi ürəkdən,
Bu dünya bizimdir, dost, bizim – dedin.

Nələr düşündünüz, nələr andınız,
Eyni cür kökləndi dörd qəlbin simi.
Notr Dam üstündə dalğalandınız,

Milli Kitabxana

Bir rənglə boyanan dörd bayraq kimi.

BİLMƏRƏM

(Ələsgər sayaqı)

Ey sevimli iş stolum,
Mən sənsiz dözə bilmərəm,
Kərəminə qurban olum,
Sənsiz kef,məzə bilmərəm.
Dünya batsa,baxıb gəndən
Pozulmaram,zərrəcə mən.
Bir səndən,bir katibəmdən
Bezmərəm,bezə bilmərəm.

Arvad ölsə,qız tapılar,
İstəsəm,lap tez tapılar,
Sən olmasan,çox qapılar
Bağlanar üzə,bilmərəm.

Sən mənim olandan bəri,
Çoxalıbdır Hürü,Pəri.
Yağlanıb,piylənib dərim,
Gələrəm gözə,bilmərəm.

28dekabr 1976

GÜLƏ-GÜLƏ

(Səmədvəri)

Bulaq üstə bala ceyran
Dönüb baxdı gülə-gülə.
Heç gəlmədi yola ceyran,
Canım yaxdı gülə-gülə.

Dedim: – gözəl,su ver içim,
Su içdikcə yandı içim.
Dedi: – görən olar,keçim.

Milli Kitabxana

Yol ver,vaxtdır, – gülə-gülə.

Dedim: – Dayan,axır sözün?
Bilmirsənmi, – dedi, – özün?
Sandım gəldi ömrümüzün
Vüsal vaxtı gülə-gülə.

Mən nə deyim o dildara?
Bel bağladım etibara.
Aylar məni çəkdi dara,
İllər sıxdı gülə-gülə.
Dolandı yay,gəldi payız,
Eşitdim ki,köçür o qız.
Bir ev tikdi o insafsız,
Bir ev yıxdı gülə-gülə.

18noyabr 1976

SALAM-DUA

Salam,bakılı dostlar!
Tələbə dostunuzdan.
Fəhlə yoldaşınızdan,
Kolxozçu bacınızdan,
Kəndli qardaşınızdan
Sizə çoxlu salam var.

Hələ katibənizlə
Dil tapa bilməmişəm.
Sizə salam verməyə
Yol tapa bilməmişəm.
Dayanıb gözləməkdən
Dizim göynəyib bir az.
Xəcalətdən,həyadan
Üzüm göynəyib bir az.

Təndirdən təzə çıxan
Çörək kimi imisti,
ürək kimi imisti
salam üşüyər deyə,

Milli Kitabxana

Ətri dəyişər deyə,
Xətri dəyişər deyə,
Görüb götürdüyümü
qəlbimə salmamışam.
Dönük tanışlarımın
donuq baxışlarını
vecimə almamışam.

Düzü,sizi görməmək,
Görüb salam verməmək
elə günah iş deyil.
Salam haqq salamıdır,
Salam pay-ürüş deyil.

Sizin bərli,bəzəkli,
Təmtəraqlı şəhərə,
Bu maraqlı şəhərə
Salamlar deyə-deyə
Qayıdıram kəndə mən.

Dostunuz,yoldaşınız,
Bacınız,qardaşınız,
Ananız,qaynananız,
Atanız,qaynatanız
Rastıma düşəndə mən
Deyəcəyəm: “Sağsınız”.
Kimsə bilməyəcəkdir
Siz məndən uzaqsınız.

XATİRƏ

Tələbəydik o vaxtlar.
Bir az ciddi,bir az şən.
Qəblərdə kin yox idi,
Beynlərdə,duman,çən.

Ləzgi qızıydı Solmaz

Milli Kitabxana

“Üzüm ülüm”deyərdi.
Mən gözümlə gülərdim,
O,qəlbən inciyərdi.

Əli yaman dostcanlı,
Bahadur istiqanlı,
Sevil Aydan arıydı,
Sara sudan duruydu.

Yusif dost qüruruydu,
Qara qolumun gücü,
Gözlərimin nuruydu,
Məğrurun məğruruydu.

Həsən zordu,amma ki,
Çox sözü hap-gop idi.
Təhmuraz “Don Juan”dı,
Bayram filosof idi.

Zarafatda Telmana,
Sakitlikdə Salmana,
Gülməkdə Hidayətə,
Düzlükdə Bəsirətə,
Çatan yoxdu,doğrusu.
İndi bir yuxudur bu.
Gözəl idi Venera
Qolsuz Afroditatək.
Sabir sevdalı idi,
Aliyə ülvi,kövrək.
Aran ətri,dağ ətri,
Qovuşmuşdu gör necə.
Neçə-neçə həvəsdik,
Neçə səs,necə ləhcə.

Dostlar,çox şeylər keçir
Neynim ki,ürəyimdən.
İnciməyin siz Allah,

Qadanızı alım mən.
Bilirəm qəlbinizdə
Uyuyur giley-güzar.
Unutmaz bir-birini
Yaxın olan adamlar.

Bir də bilirəm ki,mən
Tələbəydik o vaxtlar.
Bir az ciddi,bir az şən
Qəlblərdə kin yox idi,
Beyinlərdə duman,çən.

29dekabr 1976

“SONA BÜLBÜLLƏR”

Çalıb-çağıran kim,deyib-gülən kim,
Könlü atlanan kim,,şüra gələn kim.
Elə kövrək dindi “Sona bülbüllər”,
Yerlərə,göylərə sükut ələndi.
Elə bil üzlərə töküldü kədər,
Elə bil üzlərə nur səpələndi.
Talelər,sevgilər gəldi üz-üzə,
Bir tarix yazıldı hər odlu gözə.
Nəzərdə bürünüb qəzəbə, kinə
Dodaqlar ahəstə tərپənər yenə!
Beş il qış bilmədən, bahar bilmədən
İnsan kədərinə güllə atmışam.
Sədaqət eşqiylə alışdıqca mən
Ana qəhərinə güllə atmışam.
Qələbə!Qayıtdım ana yurduna
Dağlar həminkiydi,səməlar – təmiz.
Gəldikcə fikrimə kəndimiz, Sona,
Ey əl ağaclarım,titrəyirdiniz,
Gülüb-şadlanırdı qızlar,gəlinlər,
Anam da sevinib ağladı o gün.
Ayaqsız gələnlər, əlsiz gələnlər
Təbrikə gəldilər bizi büsbütün.

Ürəkdə hələ də acıq var idi,
Axı eşitmirdi, kar idi Şakir,
Bir gözü yox idi, kor idi Nadir,
Kərəmin üzündə çapıq var idi.
Göz yaşı qarışıq qəhərlərindən
Çox hikmət oxuduq, anladığ çox iş.
Ayaqsız qayıtdıq, əlsiz qayıtdıq,
Kor olmaq, kar olmaq səadət imiş.
Məni yola saldı o vaxtlar Sonam,
Arxamca bir kasa su atdı hələ.
Qayıtdım sevinclə, qələbə ilə,
Məni qarşıladı Sonasız anam.
Bir oğul yadigar qoyub getdi o,
Bir də sevgisini,məhəbbətini.
“Sona bülülləri”çal ki,ay usta,
Mən bir də yaşayım səadətimi.
Susdu qara zurna,Nəzər də birdən
Qalxıb yerindən!
– Dərdi gözəl çalırsan,
Həsreti ondan gözəl.
Qurban olum,çal, – dedi.
O sevdalı illəri,
Qan-qadalı illəri
Bir də yada sal, – dedi.
Çal ki,bir də sonalar
Yanıq görməsin usta!
Göz yolda, qulaq səsdə
Ömür sürməsin, usta!
Çal, bir də bülüllərin
Sinəsi qan olmasın.
Bu dərdi biz duymuşuq,
Bir də duyan olmasın!
Baxma əl ağacım var,
Sirlərim də var, nə qəm.
Yağan zaman bombalar
Ayaqlarım bir yana
Mən sevda itirmişəm.

Məhəbbətin naminə,
Səadətin naminə
Çal “Sona bülüllər”i!
Qurban olum, çal yenə!
Çal ki, aclıq, qəhətlik
Sonaları əyməsin.
Çal ki, bir də güllələr
Məhəbbətə dəyməsin!
Mən ağlayan tərdə çal,
Çal, bir az ahəstə çal,
Sevdaçı cavanların,
Gözəllərin xətrinə
Çal”Sona bülüllər”i,
Qurban olum,çal yenə!
Həyat heyrat içində, zurna havalanırdı.
“Sona!...Sona!...” sədası yayılırdı dağlara,
Nəzər kişi bu ara
Od tuturdu, yanırdı,
Məhəbbətlə süzürdü sonalar, bülülləri,
Düşünüb o illəri
Ürəklərdə sönməyən bir ocaq qalanırdı,
Həyat heyrat içində, zurna havalanırdı...

OĞLUMA

Gəl sənə sevinmək öyrədim,oğlum,
Ananın imisti öpüşlərindən.
Körpə dodağının gülüşlərindən
Qəlbimə nur yağsın,qurbanın olum!

Gəl sənə güvənmək öyrədim,oğlum,
Gəl verək əl-ələ ata-oğul biz.
Bu torpaq,bu səma,Günəş,Ay,ulduz
Axı,səninkidir,qurbanın olum!

Gəl sənə oyunmək öyrədim,oğlum,
Qıratın üstündə uçur Koroğlu.

Milli Kitabxana

Babəkin dəzgahda doğranan qolu
Hələ də vuruşur,qurbanın olum!

Gəl sənə ağlamaq öyrədim,oğlum,
Bu gözəl yurd üçün iki göz nədir?
Gözün olmasa da,göz ol Vətənə!
Vətən qurban sevər,qurbanın olum!

16oktyabr 1986

Milli Kitabxana

SUAL-CAVAB

MÖCÜZƏ

Ömür nədir?

– Fəsilələrin birində,
Günlərin bir günündə
çığıra-çığıra,
bağıra-bağıra var olmaq,
Aşkar olmaq.
Dünyaya səssiz sədasız gəlmək
doğulmaqdan sayılmır.
Onsuz da səsin çıxınca
Döyəcəklər.
Sonra da bir nəslə
“Gözün aydın” deyəcəklər.

Ömür nədir?

– Qundaqda sıxıla-sıxıla
böyümək.
İnsan belədir;
Əlindən tutasan gərək.

Ömür nədir?

– Sevincin yangısından,
Kədərindən ağrısından
gözü yaşara-yaşara,
birini hədələyə-hədələyə,
birinə işara-işara
baş gırləmək,
gızara-gızara
özündən qıllısına şirvalanmaq,
bozara-bozara özündən acizini mingirləmək,
ya da girmək
kişilik boyunduruğuna.
Qul olmaq vicdanın buyruğuna.
Öz içindən yana-yana ərimək.
Axırda da əsnəmək,

Milli Kitabxana

kirimək.

İnsan belədir;
Çənəsini də özü bağlaya bilmir.

Ömür bumu?

Olum,ölüm?

Bəs tabutun getdiyi yol?

O da ömürdən sayılırmı?

– Nə bilim?

Ölüm nədir?

– Baş daşına dönmək,
baxmaq soyuq-soyuq dünyaya.

Bir ovuc torpaq olub

Yayın istisində

Həsrət qalıb

Bir udum suya,

Çatdam-çatdam çatlamaq,

Yazda açılmaq çiçək-çiçək.

Payızda tökülmək yarpaq-yarpaq,

Dünyanın yağışını,qarını

Dünya boyu daşımaq.

Gəribədir bu dünya:

Olumu da yaşamaq,

Ölümü də yaşamaq.

BİR SUALA MİN CAVAB

Nədir rüşvət?

–Tamahkarı məst eləyən mey,
İt qanından murdar olan şey.

Nədir rüşvət?

–Əl saldırıb itaət etmək,
Yerin-göyün ziddinə getmək.

Nədir rüşvət?

– Başda noxta,dalda palandır,
Ayaq tutub gəzən yalandır.

Milli Kitabxana

Nədir rüşvət?

–Təpəciyi dağ eləməkdir,
Sonra dağa lağ eləməkdir.

Nədir rüşvət?

– Bir qılıncla bir millətin
Boynunu vurmaq.
Azıb qudurmaq.

Nədir rüşvət?

– Aman Allah!Cəllad dəzgahı!
Babəkləri bu dəzgahda şaqqalayıblar,
Nəsimilər bu dəzgahda soyulub axı.

Nədir rüşvət?

– Satqınlara verilən xələt,
Haram tərif,haram şöhrət.
Haram fəxri ad,haram mükafat!

Nədir rüşvət?

– Sual birdir,cavab mindir;
Danışmasam yaxşı olar.
Gedim, işim var.
Bu ağız ki məndə vardır,
İki dişim var,
Heyfim gəlir.
Nə sor,nə dindir.

DƏDƏMİN CAVABI

Arandan yaylağa,
yaylaqdan arana
adladım.

Saydım qohumu,qonşunu,
Dedim: – Dədə,görürsən?
Hamısının bağı,bostanı,
maşını.

Saydıqca da barmağımı
qatladım.

Dədəmin dədəsini odladım.

Dedi: – Adın var?

Milli Kitabxana

Dedim: – Var.

– Ləqəbin yoxdur ki?

– Yox.

Dedi: – Canına azar,

Böyrünə bir yoğun ox!

DEDİM, DEDİ

Dedim: – Yanğılıyam.

Dedi: – Dağ odur.

Başında qar var.

Dedim: – Sağ ol səni,qar dəlisiyəm.

Dedi: – Dağ uzaqdır,getmə, bağ budur.

İçində nar var.

Dedim: – Düz tapmısan,nar dəlisiyəm.

Dedi: – Dayan görüm!Hara girirsən?

Dedim: – Elə bildim,izn verirsən.

Dedi: – Gözləmirsən,kal-kal dərirsən?

Dedim: – Mən beləyəm,yar dəlisiyəm.

SUAL-CAVAB

– Ayıqsanmı,qardaşım?

– Nə deyirsən,yoldaşım?

– Bir manat borcunuz var.

– Yox,daha sərxoşam mən,

Tamam başı boşam mən.

DEYİŞMƏ

– Arvad,ağac əkim,bar versə yeyək.

– Ək də,..kölgəsində namaz qılsan.

– Birdən bar vermədi,onda neyləyək?

– Yerinə ayrı bir ağac salarsan.

Milli Kitabxana

- Arvad,gəl gül əkim,açsa iyləyək.
- Kişi gülü görüb bülbül olarsan.
- İşdir,gül açmasa onda neyləyək?
- Açmaz,saç didərsən,saqqal yolarsan.
- Arvad,atan,anan düşmür yadına?
- Gedərəm,ay yetim,yalqız qalarsan.
- Allah özü çatsın mənim dadıma,
- Bir gündə neçə cür zurna çalarsan?

- Ayağın uzundur,geri çək, arvad.
- Bu evin-eşiyin yarısı mənim.
- Yetiş imdadıma,ey dadi-bidad!
- Dünyanın ən idbar qarısı mənim.

27mart 1991

ƏHVALPÜRSANLIQ

- Bir sualım vardır sənə,ay dodu:
- İtdən olan nə olacaq?
- Qudu,qudu.
- Deyirlər ki,keçmişdə xalq ot yeyib.
- İndikilər tapmayacaq heç otu.
- Avropanı diyar-diyar gəzirlər...
- Əldə çomaq,dalda torba,qodu-qodu.
- Buş him edib,Tetçer ona dən töküb...
- Sən də məni dingildətmə lotu-lotu.
- Aşkarlıqdır,mumlasana ağzını,
- Salmasana aramıza dedi-qodu.

7fevral 1990

AĞLAMA

- “Tale mənə yar olmadı...”
- Ağlama,qardaş,ağlama.
- “İstədiyin var olmadı...”
- Hönkürmə,yavaş...ağlama.
- “Qarı dərman buyurdular,
- Qarlı dağda qar olmadı.”

Milli Kitabxana

– Axıtma qan-yaş, ağlama.
Yoxdan çox şey var olubdur.
Yar istəyən kimsələrə,
Tale özü yar olubdur.

8aprel1976

SUSMAĞIN BƏLƏSİ

Sən kimsən? – dedilər,
məni basdı tər,
Cavab ver,di gəl.
Bu meydan,bu şeytan,mizan-tərəzi...
Amma tərəziyə barmaq qərəzi
Mənim də gözümün qurdunu yeyib.
Doğruyam desəydim,oğrusan deyib,
Başıma bir qapaz vurardılar da,
Yalandan üzümə durardılar da.
Yaxşı ki vaxtında beynim isindi,
Susdum,danışmadım...hamı sevindi.
Oğru elə bildi oğruyam daha,
Doğru elə bildi,doğruyam daha.
Bir özüm bilmədim,mən kiməm indi.
Hər yetən özünü tay tutdu mənə,
Yaltaqlar qızılsıb züý tutdu mənə.
Bu nə müsibətdir,bu necə işdir?
Bu necə daş idi,başıma düşdü?
Susmağım bu boyda toy tutdu mənə.

27may 1988

DEMƏ

Kəsirəm demə.
Ağacın eşidər,bar verməz.
Hamı dadan nübardan
 dadammazsan.
Sökürəm demə.
Evin eşidər,soyuyar,
Rahatca yatammazsan.
Satıram demə.

Milli Kitabxana

Malın eşidər,..qulağına qurğuşun...
Bir düşün.
Etibar yaxşı şeydir,
İtirib tapammazsan.
Köçürəm demə.
Yurdun eşidər,səndən qaçar.
O qədər uzaqlaşar,
Yüürüb çatammazsan.

10avqust 1988

KASIB

Kasıbın daxması var,
çardağı yox.
Doşabı var,bardağı yox.
Otu var, inəyi yox.
Suyu var,sənəyi yox.
Arşını vardır,bezi yox,
Özü acdır,gözü tox.

2avqust 1990

ÇAY, SƏNİN SAĞ ƏLİN MƏNİM BAŞIMA

Dedim: – Çay,
Dərədən keçəndə niyə
salırsan haray?
Dedi: – Sıxılıram,sızıldayıram.
Dedim: – Qayalara çarpanda necə?
Dedi: – Canım qızır,gizildəyirəm.

Dedim: – Düzənlikdə çıxmayırsən.
Dedi: – Hayıf deyil,düz yol,doğru yol?
Ruhu inciməyir orda bir kəsin.

Dedim: – Son mənzilin dərya deyil bəs?
Dedi: – Yarı yolda qalmasın heç kəs.
Dedim: – Arzuların gəlir xoşuma,
Çay,sənin sağ əlin mənim başıma.

2noyabr 1988

SUAL-CAVAB

- Qaçqın qardaş,qıçın hanı?
- Vətəndə.
- Özüm gəldim,ayaqlarım gəlmədi.
- Köçkün qardaş,köçün hanı?
- Vətəndə.
- Köçdüyümü ev-eçiyim bilmədi.

- Qaçqın qardaş.hara belə qaçırsan?
- Ayağımın dalınca.
- Köçkün qardaş,hara belə köçürsən?
- Ölüm yeydir,yurd-yuvasız qalınca.

30may 1996

Milli Kitabxana

BİR ÇİMDİK ZARAFAT

ŞAİRLƏRƏ

(zarafatyana)

Gözəllər,nəğməyə az vurulun,az!
Verməyin bu qədər üz şairlərə.
Axı,bir belə də səxavət olmaz,
Bəs eylər bir ağlar göz şairlərə.

Sizi bənzədirlər ulduza,aya.
Həs-rəti,hicranı salmırlar saya.
Onlar sevmək üçün gəlib dünyaya,
Uymayın bu qədər tez şairlərə.

Söz dövlət deyil ki?Onda şəfa yox,
Hikmət tapılsa da,zövqi-səfa yox.
Hardan biləydik ki,sizdə vəfa yox,
Dəyməsə naşidan söz şairlərə.

Yüz yol Cumayoglu edib imtahan,
Canın qənimidir can ilə canan.
O da söyləyəndə sizlərə can,can,
Hələ edirsiniz az şairlərə.

4yanvar 1975

NAŞİR

Bir naşirə təqdim etdim şeirimi,
Əvvəl-əvvəl ilhamıma çay dedi.
Sual verib cavab aldı,tutuldu,
Sonra mənə; – şairləri say – dedi.

– Cavid, – dedim,tez çəkildi dal-dalı,
Səməd, – dedim,yırğalandı saqqalı,
Müşfiq, – dedim,çox pozuldu əhvalı,
– Bixəbərsən bu dünyadan,vay, – dedi.

Rəsul, – dedim, gömgöy olub göyərdi,
Əli, – dedim, təzələndi ha dərdi,
Ona qalsa, şair mənəm, deyərdi,
Amma yenə; – yavaş-yavaş say, – dedi.

Bəxtiyardan nəşə razı qalmadı,
Məmməd Araz ürəyindən olmadı.
Sağollaşdım, heç yola da salmadı,
“Yeri, yeri, zayın biri, zay” – dedi.

5 sentyabr 1975

QƏDDARLIQ

Nadan məni tərif etdi,
Tərifimi zərif etdi:
– Bağ belə, bostan belə.
Yazılsa, dastan belə.
Xəcil oldum, ay ellər.

Yaltaq coşdu, nə coşdu,
Coşduqca da qızışdı.
Sağlığımıza tost dedi,
Durub mənə dost dedi,
Zəlil oldum, ay ellər.

Rüşvətxor dedi; – əhsən,
Səninlə qardaşam mən.
Yer ayrılmadı, neynim?
Axır pozuldu beynim,
Əlil oldum, ay ellər.

30 yanvar 1988

KÜL BAŞINA

Yatmışdınmı?
Batmışdınmı?
Bu yol belə haçalanıb.
Yeddi yerdən qaca verib,

Milli Kitabxana

Yetmiş yerə parçalanıb.
Heç utanıb ölürsənmi?
Ölüb yerə girirsənmi?
Özün söylə,bilirsənmi
Bundan sonra çıxacaqdır
Kim qarşına?
Vaqif Aslan,kül başına!

Hər nə olsa,sənə azdır.
Səğın toydur,solun yasdır.
Di sağa dön,oyna görüm,
Di sola dön,göynə görüm.
Sağa çevril,təbrik elə
Əli dolu gələnləri.
Sola çevril,bağrına bas
Yurddan ötrü ölənləri.
Dil de bağrın biçə-bişə
Şaxı qara bəzənmiş!
Sellər deyib göz yaşına
Döy başını şəhidlərin
Başdaşına!
Vaqif Aslan,kül başına!

Kimdir səndən soran daha
Hara belə?
Çərə belə,çora belə!
Tale atın yorğalayır
Yedəyində küləklərin.
Xəlbirindən xəbərin yox,
Ələndikcə ələklərin
Toz tökülür yaddaşına.
Vaqif Aslan,kül başına!

3iyul 1994

YAZARLAR EVİ

Bura kürsək yerimi,yoxsa yazarlar evidir?
Bəd nəfəslər yuvası,pərgar pozarlar evidir.

Axsağı bir tərəfə,sağ olanı düz yerimir,
Birinən danqırına düz deyilən söz yerimir,
Gönü qalındı bular,ha itələ,biz yerimir.
Belə bir söz də gəzir: – Cəbrə dözlər evidir,
Az sözü çox eləyib,ürək üzərlər evidir.

Erkəyi şah atıdır,nalı qızıldan, a balam,
Yəhəri, üzəngisi,çulu qızıldan,a balam,
Dişisi – ağ cığara,teli qızıldan,a balam,
Bura əttar dükənı,dadlı gözəllər evidir.
Cürbəcür yozma yozub,düzmə düzlər evidir.

Cəm olubdur buraya cürbəcürə iş hərisi,
Qarğa-quzğun kimidir hər birisi – leş hərisi.
Kimisi kəllə-paça,kimisi də döş hərisi,
Can alıb,canı satıb,candan bezərlər evidir,
Gözə soxma özünü,yaman nəzlər evidir.

Hər kəsin vedrəsi var,daşı içində hərlənir.
Ahılı ləzzət alır,xam-xuruşu qəhərlənir.
Qələmi gürzə olub,mürəkkəbi zəhərlənir.
Gecələr yazdığını gündüz pozarlar evidir.
Şeytana papiş tikib,pişik bəzlər evidir.

İndi bildinmi,balam,əhli-qələmlər nə imiş?
Axta ərlər nə imiş,qısır sənəmlər nə imiş?
Tanrı əhv eyləməyən dərdlər,ələmlər nə imiş?
Buralar dərd-bəla,azar-bezarlar evidir.
Əzrayıl bilmir hələ,bu,tez bazarlar evidir.

27aprel 1991

QOY DESİNLƏR, ZALIMDIR BU

Cənnətə gir,bara dəymə!
Gülü üzmə,..nara dəymə!
Gözün baxsın,..

Milli Kitabxana

İçin axsın...
Allah haqqı,zülümdür bu.

Axıb gedə buz bulaqlar,
Susuzluqdan bağrın bişə.
Əl dəyməmiş yana tağlar,
Şamamalar qopub düşə,..
Baxa-baxa ölümdür bu.

Dörd tərəfim yaşıl çəmən,
Can dərmanı hava ola,
Yanımda da həvva ola...
Adəm oğlu deyiləm mən.
O cənnətin qapısını qoparmasam,
Həvvanı düz cəhənnəmə aparmasam...
Qoy desinlər zalımdır bu.

6 iyun 1988

QARĞIŞ

Yola getməz olan varsa,
Yoldan-izdən yarımasın.
Ölüb-itməz olan varsa,
Qocalmasın,qarımasın.

Əllərini çalsa hara,
Tapılmasın ona çara.
Gəlsin gələn günü qara,
Bəxti düzgün sarımasın.

Ötürdükcə uman kəsi,
Çörəyə göz yuman kəsi,
Pis adamı,yaman kəsi
Ayaq tutub yeriməsin.

Bir əli,bir başı olsun,
Başına haqq daşı olsun.

Milli Kitabxana

Gözlərinin yaşı olsun,
El yığılsa, kırıməsin.

Cumayoglu, söylə bunu,
Nacinslərin yoxdur sonu.
Əl yaylığı olsun onun,
Ha sərilsin, qurumasın.

19aprel 1991

QARABALA

Yiyəsinə arxayın tazi
Yeriyər yorğa-yorğa,
Hürər qazı-qazı.

Necəsən, Qarabala?
Qıraqda durma!
Meşənin böyüyü
Olsa çaqqal,
Tülküyə deyər:
– Pələngi qorxut,
Şirdən də haqq al.

Necəsən, Qarabala?
Boynunu burma!
Yaşamağa baş gərək.
Qurbağanın gölünə
Atmağa daş gərək.
Necəsən, Qarabala?
Özünü yorma!
Daş olanda baş olmur,
Baş olanda daş olmur.

21yanvar 1987

BİZ

Çiyələyə salveh atanlarıq biz,
Boyumuz bir çimdik, dil – şah arşını.
Halalı harama qatanlarıq biz,
Hər kəs ölçü bilir öz qarışını.

Bizim tərəzimiz düz çəkmir daha,
Ona da pəl vurub öz barmağımız.
Böyüklü-kiçikli batdıq günaha;
Beş arşın bezi də aparmağımız
Xoş gəlmir, and olsun, daha Allaha.

Bu gündən qorxurdu dədə-babamız,
Başınız sağ olsun, həməən gün gəlib.
Daha işə keçmir dəmir yabamız,
Polad xəncərimiz, ..yaman gün gəlib.

Bizə bağışlamaz bunları ruhlar,
Daş dəyən şüşətək çat-çat olmuşuq.
Meydan suladıqca qaragüruhlar,
Qol-bud edilmişik, it-bat olmuşuq.

Kükrəyib acizin qanlısı kimi,
Qalxıb dəyənəyin canlısı kimi.
Dəydik zaman-zaman başına xalqın,
Baxmadıq gözünün yaşına xalqın.

Biz belə deyildik, deyildik axı!
Nə oldu! Bu qədər əyildik axı!

Yatıb canavartək ağız-ağıza
Arxa çevirmişik bir-birimizə.
Olanı-qalanı verib saqqıza,
Muzdlular tuturuq öz yerimizə.

Cırışdıq, qurşanıb yekəbaşığa.
Cırışdıq, qarnımız böyüdükcə biz.
Axır özümüzü saldıq daşlığa,
Durdu gözümüzə etdiklərimiz.

Dizdə tab qalmayıb dikəlmək üçün,
Günbəgün, anbaan kiçilirik biz.
Altında qalmışیق bu ağır yükün,
Bir içim su kimi içilirik biz.

Salveh atanlarıq çiyələyə biz,
Daha qolumuz – bu,qanadımız – bu.
Nəyə bənzəyirik,görən,nəyə biz?
Onsuz da bilirlər,düz adımız – bu!

26may 1996

PREZİDENTİN

Ağrımayıbdır hələ canı prezidentin,
Deyildir qanımızdan qanı prezidentin.

Neynək,müsəlmanlarıq,sadələvh insanlarıq.
Bütövlüyü,birliyi biz haradan anlarıq?
Səhər açılmamışdan qanad çalıb banlarıq,
Qulaqları eşitmir,yəni prezidentin?

Birinci Vazgen onu xaç suyuna salsa da,
Şabaş verib, oynayıb,zurna-qaval çalsa da,
“Sülhsevər”oğlan kimi yüz mükafat alsa da,
Sülhə aman verərmidi prezidentin?
Qan görməsə,açılmır eyni prezidentin.

Avropanı ümumi ev eləyib kef üçün,
Asiya fit qoz imiş,sən demə,bu şef üçün.
Bakını,Alma-Atanı yandırılmış heyf üçün,
Dünyalar qədər imiş kini prezidentin.

Çox yorğana göz dikir,çox yastığa baş qoyur,
Buş nişan alan kimi,sapandına daş qoyur.
Harda xaçpərəst görür,adını qardaş qoyur,
Görsə müsəlman,qızır beyni prezidentin.

Vatikanın,Seyrunun ortaqlı tulasıdır,
Hələ bu gündən sonra çox qisas alasıdır.
Bizim boğazımızda o,Allah bəlasıdır,
Görüm ki,yerdə qalsın yanı prezidentin.
Dalından doğsun daha günü prezidentin.

Milli Kitabxana

4noyabr 1990

BİCLİK

(1-ci şeir)

Dədəm dedi:

– At ayrı,qatır ayrı.

Qatıra minsən,

özünü bərkit,oturma əyri.

Noxtasını dart,

Çənəsini ağrıt.

Gözünü qorxut.

Bir əlinlə də

palanından tut.

Tutsan boşalaq,

Atacaq şıllaq.

Salacaq yiyəsini.

Soruşdum: – Niyə?

Dedi:

– Soruşma niyəsini.

Mən də qatıra

Evdə mindim,

yaylaqda düşdüm.

Yayın ortası

yanğıdan bişdim.

Bulaq gördüm,

baxmağa qorxdum,

Dedim: – Bilər.

Meşədəki sükutdan,

göydəki buluddan

qorxmağa qorxdum.

Dedim: – Bilər.

Demədim: – Bic olan

Gic olar.

Axırı heç olar.

Yoxuşda yorular.

Dikdə tərləyər.

Axırda çərləyər.

(2-ci şeir)

O biri il uzunqulaq
aldı atam.
Məni başa saldı atam:
– Kefi dursa, oxuyacaq.
Canı qızsa, özünü
Kola-kosa toxuyacaq.
Qaşınsa, ağnayacaq,
Palan-qolan töküləcək.
Quşqunu qırılacaq,
Çulu söküləcək.
Mən də gah cərci,
Gah çırpı yüklədim.
Soncuqladı, qarağac
çubuğuyla kötəklədim.
Kəfkiirlik etdi,
bizlədim.
Bizlədim, məhmızladım.
Vaxt oldu, yaşa doldum,
Böyük bir oğlan oldum.
Qandım dünyada nə var:
Gönü qalın olur
uzunqulaqlar.

GETSİN

Arvadın xoş qılığı, sadə dili olmalıdır.
Olmadı, bir keçinin qiymətinə sat, getsin.
Arvadın arvad işi, doğru yolu olmalıdır.
Olmadı, sal çuvala, bir quyuya at, getsin.
Sən ona him eləsən, o sənə ham-ham eləsə,
Ağappaq gündüzünü qapqara axşam eləsə,
Həya et, abırını güd, söz ilə aldat, getsin.

Milli Kitabxana

Qısır qalmış düyətək gündə böyürsə üzünə,
Bir qara daş bil onu,sal min əziyyət özünə,
Qaldırıb dağa qədər sonra dığır-lat,getsin.

Arvadın hiyləgəri oğru pişiklərtək olur,
Fürsət et,sal tələyə,bağrını çatlat,getsin.

Cumayoglu,ürəyin yumşaq isə,bərkit onu,
Ağlayıb-sızlamasın,birdəfəlik tərkit onu,
Yolu dardırsa genəlt,gedirsə,arvad getsin.

1aprel 1991

OLASAN

İstərəm ki,aş ola,sən orada baş olasan,
Qorxuram qanmayasan,təntiyib çaş-baş olasan.

İlişib çəngələ sən,salma işi əngələ sən,
Yerbəyerdən dəşilib,şadara-şabaş olasan.

Nə işin çömçə ilə,qat başını nimçə ilə,
Ayaq altında qalıb yoxsa leş-lavaş olasan.

Dum-dum halvası deyil varlıya girmək,qadası,
Düşdüyn yerdə gərək Tanrı salan daş olasan.

İşlədib dınqırını,çəkməyəsən cıncırını,
Dırıyə qardaş olub,ölüyə yoldaş olasan.

Gözə xoşsan hələ sən,quşqunu boşsan belə sən,
Düşərək əldən-ələ,ovulub xaşxaş olasan.

Qızarıb pörtmək ilə,gördüyünü örtmək ilə,
Dönüb əl yaylığına il uzununu yaş olasan.

Acizin qanlısısan,dəyəməyin canlısısan,
Bağlanıb çox qapıya axır alabaş olasan.

Öyrənib ham-hama sən,
Yəqin, çatarsan kama san.

20aprel 1991

NƏ LAZIM

İllər boyu ya ağı ver,ya şərbət
Qanmaz olan qanmayacaq,nə lazım?
Vəfasıza ya vüsal ver,ya həsrət
Sən yanantək yanmayacaq,nə lazım?

Uzaq-uzaq bədnəzərin gözündən,
Fitnə yağar,fəsad yağar üzündən,
Haqq deyənin daşı dələn sözündən
Həyasızlar sınımayacaq,nə lazım?

Baxanda ibrət al solun,sağından,
Ötən günlərindən,keçən çağından.
Yüz namərd sallaşsa mərd ayağından,
Mərd taxtından enməyəcək,nə lazım?

Əməl tərəzidir çəkir insanı,
Bilinir çəkisi,yeri,məkanı,
Haqqa dəvət elə yüz yol nadanı
Adət edib,dönməyəcək,nə lazım?

Torpağa kəm baxma,torpaq uludur,
O,şərəf,ləyaqət,namus yoludur.
Desələr od tutan Cumayoğludur,
Zəhmət çəkmə,sönməyəcək,nə lazım?

ARVAD QINAĞI

Dünən maaşımdan üç manat kəsib
Əlimə bir kitab verdilər yenə.
Dedilər:çox məşhur bir şair yazıb.
Oxusan,faydası toxunar sənə.

Milli Kitabxana

Arvad görən kimi süzdü gözünü,
Dedi: – Olan şeydir,işdən həliyam,
Tulla bir tərəfə,yorma özünü.
Dedim: – Pul vermişəm,oxumalıyam.

Oxuyub gördüm ki,qışdır,qar yağır,
Paltosuz bir qıza acıyır şair.
Dünyaya dişini qıcayır şair,
Sonra da o qıza həsrətlə baxır.

O qızın qızaran yanaqlarını,
Göyərüb,bozaran dodaqlarını
Gördükcə ürəyi titrəyir,əsir.

O qız da xurmayı telləri ilə,
Soyuqdan üşüyən əlləri ilə
Şairin səbrini biryolluq kəsir.

O qızın dalınca qaçır bu şair,
Qaçır yox,quş olub uçur bu şair,
Uçub pəncərəyə qonur bu yerdə.

İsti bir otaqda qızındıqca qız,
Şairsə ləliyə: – Yalqızam,yalqız.
Ləliyə-ləliyə donur bu yerdə.

Kövrəlib ağladım gözlərimdə yaş,
Arvad gəlib çıxdı əlində çömçə.
– A kişi,suyunu çəkdi ki bozbaş.
Dedim: – Arvad ağa,qırx gün,qırx gecə
Yemərəm bozbaşın dönüb olsa aş.

Dəhşət!Bir şairi dondurub bir qız!
Bir görün nə oldu onun cavabı:
– Apar gün altına qoy o kitabı.
Ərisin şairin canındaki buz.

Milli Kitabxana

O gündən arvadla yola getmirəm,
Yola getməsəm də,cəng də etmirəm.

ARASINDA

Zamanın hökmü var,ömrün qanunu,
Mən uşaq deyiləm,bilirəm bunu.
Taleyim başıma açıb oyunu,
Bəsdir sataşmayın söz arasında.

Kimi arsız deyir,kimisi küskün,
Məni anlayırmı bir ruhu düşkün?
Qulağım yüz avaz eşidir hər gün,
Qalmışam əyriylə düz arasında.

Beynim ürəyimə düşmən olub bax.
Hansından dolana bilərəm uzaq?
Cızhacız əriyir yazıq canım,ah,
Qovrula-qovrula köz arasında.

Ömrümü,günümü eylədim hədə.
Ağlayarmı özü yıxılan məgər?
Mən deyə bilmərəm,qovuşsaq əgər
Dayanaq dünyanın biz harasında.

28oktyabr 1974

DEDİLƏR

Düzə düz yol gərək,əyriyə əyri...
Ot kökü üstündə bitər dedilər.
Arsıza dost olma,axı nə xeyri?
Ləyaqət arada itər dedilər.

Hər üzə güləndən kənar ol,kənar,
Yıxarlar evini,səni el qınar.
Naşı bir söz deyər,ürəyin sınar.
Naşının sözünə xətdər dedilər.

Milli Kitabxana

İnsan gözləsə də,gözləmir zaman,
Əkmək çox çətindir,yemək çox asan.
Qazanmaq gərəksə,çalış ad qazan,
Var-dövlət yel olub ötər dedilər.
Kim ki sözə uydu,laylaya yatdı,
Nə məqsəd anladı,nə kama çatdı.
Filankəs evi yox,özünü satdı,
“Ay aman,nə acı xəbər” – dedilər.

Sən də, Cumayoglu,çox gördün düyün.
Ruhsuza inanıb bel bağlayan gün
Şam kimi əriyib yandın büsbütün.
Ataşın dünyaya yetər dedilər.

30dekabr 1974

QƏRİBLİKDƏN MƏKTUB

Ey şah,nə ağilla sən
Bizi bu qonşu şaha
 hədiyyə eyləmişən?
O özü
 minir bizi.
Boynumuzu bizləyir,
Böyrümüzü dizləyir,
Şortub şıllaq atmırıq,
Yük altında yatmırıq.
Sevincək olub onlar:
– Belə olanda bunlar,
Şahları necə olar?
Deyib fikrə gedirlər.
Bizi məyus edirlər.
Xəbərdar eyləyirik
Səni bir sözlə,ey şah.
Üzüyola adamsan,
Özünü gözlə,ey şah!

13noyabr 1988

DUA

Milli Kitabxana

Neçə gündür tonqal yanır başımda,
Neçə gündür sıışırmıram özümə.
Neçə gündür fikir donur başımda,
Neçə gündür qəzəb çöküb gözümə.
Bir nadana şeir dedim,ağla bax...
Həvəsləndi: – Mənim kimi yazırsan.
Neçə gündür deyirəm ki,ay axmaq,
Elə isə şeirə qəbir qazırsan.

Neçə gündür,neçə ildir bilmirəm,
Hamısı da bir-birindən cəbirli.
Mənim kimi şairləri,ay Allah,
Səbirli et,səbirli et,səbirli.

26dekabr 1975

OLMASA

Tərif üçün gəl vurma üz,
Yaxşı yaz,zəhmət olmasa.
Dayanarsan vüqarlı,düz
Boynunda minnət olmasa.

Ağac atı at kənara,
Naşı hara,sənət hara?

Top da batmaz sənətkara
Sözə xəyanət olmasa.

Bu yol – sevinc,bu yol – ələm,
Göz qorxmasa,axı nə qəm?
Qüvvəsindən düşər qələm
Onda ədalət olmasa.

2mart 1975

PAXILLIQ

Ondan ayrı dolan,ay kişi olan,
Papağını yerə soxar paxıllıq.

Milli Kitabxana

Adını,sanını eyləyər yalan,
Evini başına yıxar paxıllıq.

Ağlı,düşüncəni salmasa xəstə,
Rahat ola bilməz,dayanar qəsdə.

Bayquştək oturub viranə üstə,
İrişə-irişə baxar paxıllıq.

Dağları,daşları oyar içindən,
Milləti qurd kimi yeyər içindən,
Yıxıb böyrü üstə qoyar içindən,
Xalqın axırına çıxar paxıllıq.

17fevral 1975

GÜLÜM

Tor qurarlar eşqimizə,
Salma dildən-dilə,gülüm.
Yad-yalanlar gülər bizə,
Bir ehtiyat elə,gülüm.

Naşı sözü ürək sıxar.
Yanan yerdən tüstü çıxar.
Adamlar var ki,ev yıxar
Üzə gülə-gülə,gülüm.

Xırda gözəl,bala xanım,
Gəlsənə bir yola,xanım.
Haqq-nahaqdan alma canım,
Dərman bilə-bilə,gülüm.

17fevral 1975

XEYİR-DUA

Ovçu qardaş,bu meşənin dərəsi xəlvət,
Tülküsu bəy,çaqqalı şah,şiri xəcalət.
Min il gəzsən,görəmməzsən burda pələngi,
İşdir,əgər görər olsan,endir tufəngi.
O sifətdə,o hünərdə olan az qalıb.
İtən itib,batan batıb,qalan az qalıb.

Milli Kitabxana

Ovçu qardaş,yaxşı şeydir könül xoşluğu,
Amma sənə arzularam əliboşluğu.

28noyabr 1990

ÜRƏK-DİRƏK

Ula,çaqqal,var səsinlə ula sən,
Uladıqca quyruğunu bula sən.

Yadda saxla,tülkü lələn ölməyib,
Sənin səsin heç bir səsə bənzəməz.
Səndən hələ bu dünyaya gəlməyib,
Səndən olan heç bir kəsə bənzəməz.

Ağız-burun büzənlərə olma bənd,
Uladıqca ağzını da tut göyə.
Tülkü lələn yaxşı bilir,ay həpənd,
Bu adamlar öyrəşirlər hər şeyə.

20noyabr 1987

DÜŞDÜ

Qulaq tutulardı qarğa səsindən,
Yaxşı ki zirvələr qartala düşdü.
Tülkü ziyan gördü öz hiyləsindən,
Soyuldu dərisi, zavalı düşdü.

Milçək də yetirdi,fil də bu torpaq.
Böyükklər həmişə böyükdür,ancaq
Çuluna güvənən bir uzunqulaq
Bir az tərif yeyib xəyala düşdü.

Pələng də,meymun da lağa qoyuldu,
Bu həyat hərəyə bir cürə yoldu.
Armudu ayıya tapşıran oldu,
Onunçün yaxşısı çaqqala düşdü.

18mart 1976

MARALA GÜLLƏ DƏYDİ

Marala güllə dəydi,
Diz üstə gəldi yerə.
Bir inilti qopdu ki,
Dilə gəldi dağ-dərə.

Talaydı allı-güllü,
Lalələr qana batdı.
Ovçu yanıb-töküldü,
Hələ sordu özündən:
– Maralı niyə atdım?

Marala güllə dəydi,
Sakit durduğu yerdə.
Ovçu başına döydü
Maral vurduğu yerdə.

İnsana yol göstərən
Vəcdanının səsidir.
Həməən ovçu o gündən,
Meşə gözətçisidir.

23iyul 1976

KÜÇÜK

Sümük gəmirirdi xartaxart bir it,
Balası yanında şirvalanırdı.
Gedirdim yolumla dinməzcə,sakit,
O da öz-özünə mırıldanırdı.

Keçib getdiyimi gördü o küçük,
Yüyürüb dalımca hürdü o küçük.
Dedim: – Olan şeydir,küçükdür,qanmır.
Gördüm heç əl çəkmir,heç aralanmır.

Üzümə üz tutub dedim: – Kiçiksən,
Sən ki it deyilsən,hələ küçüksən.
Görmürsən öz anan sür-sümük yeyir?
Ağzı ləzzət alır,mır-mır eləyir.

Milli Kitabxana

Qıs-qıs eləmir ki,hürürsən mənə?
Zodlana-zodlana sürürsən mənə?

Düzəldim yoluma,yenə hürdü o,
Dalımca çox gəldi,çox yüyüdü o.
Birdən balağıma ilişdi dişi
Zing-zing zingildəyib qaçdı kənd boyu,
Vəng-vəng vəngildəyib qaçdı kənd boyu,
Uşaq da,böyük də bildi bu işi.
Küçük qaça-qaça yoruldu kənddə,
Amma dəf-nağara vuruldu kənddə:
– Küçüyə qoşulub yekə bir kişi.

20noyabr 1987

SARMAŞIQ

Palıda dırmaşa-dırmaşa,
Cökəyə sarmaşa-sarmaşa
Nə qədər qalxacaqsan?
Göyəmi çıxacaqsan?!
Qalxsan da,qalxmasan da,
Çıxsan da,çıxmasan da
Adın ki üstündədir
A yazıq!
Sarmaşıqsan,
sarmaşıq!

DÜNYA ÖZBAŞINA DEYİL

Löyünsüz löyünsüzdür,
Beyinsiz beyinsizdir.
Çömçə bulayan bulayar,
İşbaz olar.
Qazan dibi yalayan
Yalayar,aşbaz olar.

Dünya özbaşına deyil,
Heç kəs öz xoşuna deyil.

Çaqqalın ağzı nədir,
 ulamasın?
Ulamaz, uladarlar.
Tula nədir, ovu görüb
 qovlamasın?
Qovlamaz, qovladarlar.

Dünya özbaşına deyil,
Heç kəs öz xoşuna deyil.
Qovma, qaçdı! – desələr,
Qovma.
Görmə, keçdi! – desələr,
Görmə.
Qovsan dərini soyarlar,
Görsən, gözünü oyarlar.

Dünya özbaşına deyil,
Heç kəs öz xoşuna deyil.
Zurna da var, züy də,
Hay da var, küy də.
Yeyənə quyruqdur.
Yeməyə nə yumruqdur.
Quyruğu hamıya verməzlər,
Yumruğu hamıya vurmazlar.

Dünya özbaşına deyil,
O da öz xoşuna deyil.
Bir gün onun da
 yiyəsi gələr.
Yüz dəfə çaqqal ulayanda,
Bir yol da şir nərildər.
Çaqqalın gözüne
 zülmət çökər.
Tülkülər tükünü tökər,
 tüksüz qalar.
Çoxları kürksüz qalar.

ATAM BALASI

Qorxma qaranlıqdan,atam balası,
Bir azdan dan yeri ağaracaqdır.
Vəng-vəng vəngildəsin küçə tulası,
Hürməkdən savayı nağaracaqdır?

Qulaqlar tutulur çaqqal səşindən,
Pəy-pəy pəyildəyir gecə quşları.
Haqqın səma adlı pəncərəsindən
Yağır üstümüzə nur yağışları.

Diksinmə,səksənmə,sıxılma belə,
Gecənin gözünün içinə dik bax.
Sən ki bu dünyaya gəlişin ilə,
Oldun sümüyümə,südümə ortağ.

Yanır ulduz kimi gözlərində yaş,
Sən bu görkəmdə də bir parça nursan.
Gecə görmümisən bəyəm,a qardaş,
Qaranlıq içindən işıq umursan?

Qorxma qaranlıqdan,atam balası,
Gecədən yol keçir gündüzə doğru.
Onsuz da olubdur bizə olası,
Elə yollardadır yolçunun uğru.

10dekabr 1995

Milli Kitabxana

QƏZƏLLƏR

SONRA

*Can vermə qəmu eşqə ki, eşq afəti candır.
(Füzuli)*

Eşq odu xoşdu mənə, cana düşəndən sonra,
Damarımda yeriylə, qana düşəndən sonra.

Baxanı əhli-səvab, baxmayanı kor olsun
Saç özü həlqələnilib yana düşəndən sonra.

Axı, mənası nədir, eşq bələdir deməyin,
Al yanaqlar qızarıb göz görüşəndən sonra?

Əzəli qayda budur – umsuq olan kama çatır
Sarılıb, xəstə düşüb, bağıri şişəndən sonra.

Cumayoglu, balığı tutsan haçan – təptəzədir,
Yeməyən nakışidir halva bişəndən sonra.

25 mart 1994

AY QIZ, HAQDAN ÇƏKİLİB

Ay qız, haqdan çəkilib qüdrət qələmi qaşına,
Mən ölüm, insaf elə, baxma yaşına-yaşına.

Duman altından çıxan gün kimisən, yandım axı!
Alovum ərşə çıxır, mən nə daş tökümlə başıma?

Məni cəhənnəm odu yandıra bilməz, bilirəm,
Baxmışam tab edərək sən kimi cənnət qusuna.

Nə dilək istəmişəm, Tanrı verib vədə günü
“Cumayoglu kam alıb” yazarsınız baş daşıma.

11 fevral 1994

Milli Kitabxana

ƏLİNƏ DƏYDİ ƏLİM...

Əlinə dəydi əlim,köz kimi yandırdı məni,
Telinə dəydi əlim,candan usandırdı məni.

Qəlbinin vurğusunu qəlbimə yazdım o saat,
Bir əcəb vurğu idi,eşqə inandırdı məni.

“Hə”dedin,sanki dönüb dünyaya gəldim təzədən,
“Yox”dedin,bir sözə bax,buz kimi dondurdu məni.

Cumayoglu dolanır gözdə kədər,qəlbə qübar,
Nazıynan oynadığım naz ilə sındırdı məni.

15avqust 1976

EDƏRƏM

Evdə mən arvad ilə min cürə söhbət edərəm,
Küsdürüb alammasam könlünü,xiffət edərəm.

Gah su ollam axaram,gah da od ollam yaxaram,
Gah ona şəklənərəm,gah da ki minnət edərəm.

Demə özgə qızıdır,o mənə haqdan yazıdır,
O mənə məlhəm olar,mən ona şəfqət edərəm.

Bir oğul,bir qızımız,cüt yanacaq ulduzumuz...
Yerlərə baş əyərəm,göylərə heyrət edərəm.

Cumayoglu,yer üzü xəlv eləməz bir də bizi,
Bir onun xatirinə hər yeri cənnət edərəm.

7fevral 1991

ELƏDİM

Dedilər: – Keç yuxarı.Keçmək üçün ar elədim,
Özgəyə yer eləyib,öz yerimi dar elədim.

Milli Kitabxana

“Bizi zülmət бүriyüb,göz-gözü görmür” dedilər,
Sözə tutdum üzümü,sözdən işıq var elədim.
Çölü parlaq görünən kimsələrin iç üzünü
Bircə kəlmə söz ilə aləmə aşkar elədim.

Bir topa iynə olub batdım yaman,bəd nəzərə,
Bici kor qoydum,hələ hiyləgəri kar elədim.

Çox başa düşdü həməən Tanrı salan daş kimi söz,
Sözü urvatsız edən kimsələri xar elədim.

Bir özüm qaldım axır,bir də sözüm,qaçdı hamı...
Cumayoglu,o saat söz ilə ilqar elədim.

20fevral 1994

DEYİM

İzn ver,sevgili yar,mən sözümü pəstdə deyim.
Gahi zəngulə vurum,gahi də ahəstə deyim.

Məni yandır,canımı qoymaq üçün yer arayım,
Qovrulmuş qorğa kimi,sızlayım,şikəstə deyim.

Kim ki arıfdır,bilir eşq hünər meydanıdır.
İstəyirsən bu sözü lap axır nəfəsdə deyim.

Cumayoglu söz umur,ağzını aç,söyləsənə,
“Ol”desən,”oldu”deyim,”öl”desən,
”baş üstə”deyim.

26mart 1994

EYLƏMİSƏN

Bu gecə vəqəədə sən məni yad eyləmişən,
Çox sağ ol,mən yetimin könlünü şad eyləmişən.

Girməsəydin yuxuma bilməz idim zərrə qədər
Sən özün hicran əlindən belə dad eyləmişən.

Milli Kitabxana

Borclu qaldım sənə mən,Allah ömür versə əgər,
Çıxacaqdır əvəzi hər nə ki zad eyləmişən.

Usanıb dünya qəmindən,uzanıb yatmış idim,
Yuxuma nur çiləyib,gör nə təzad eyləmişən.

Cumayoglu nə desin? – Səndə məharət var imiş...
Mən sənə şah demişəm,sən məni mat eyləmişən.

30yanvar 1995

SEVƏR

(*“Dəli qırmızı,gic sarı sevər”sözlərini tez-tez
təkrar edən Gülməmməd müəllimə*)

Dəli qırmızı sevər,gic də durub sarı sevər,
Adı üstündə olan namus ilə arı sevər.

Qızı qoy özbaşına,..qavalçıya naz eləyər,
Zurnaçıya göz eləyər,toy ilə mağarı sevər.

Əhli-aran düşünür;dağdakılar kef eləyir,
Əhli-dağ arandakı əncir ilə narı sevər.

Cumayoglu,daha sus,az yaxa yırt,cırma boğaz,
Səni də sevsə əgər,evindəki qarı sevər.

4iyul 1990

NAZLI QIZ, NAZ ELƏMƏ

Nazlı qız,naz eləmə,nazın axır qan eləyər.
Gözümə pərdə çəkər,yolumu duman eləyər.

“Yox”deməkdən nə çıxar?İnsafa gəl,”yox”dan usan.
O nə qəlb sərirlədən,nə dərdə dərman eləyər.

Yoluna arzularım,bax,döşənibdir xalıtək,
Ayağın dəysə əgər,eşqimi əyan eləyər.

Milli Kitabxana

Mən ürək sahibiyəm, var kədərim, var qədim.
Üstəlik zülm edirsən, bunu düşman eləyər?

Cumayoglu nə desin? Arxalanıb eşqinə o,
Döndərər nazlı qızı, dərdinə loğman eləyər.

15 avqust 1976

“YENİ ƏDƏBİYYAT YARANIR”

(yeddinci məqalə)

Bu dərdi çıxırmaq da olar, beləcə həzin-həzin də demək olar:”Gecə-gündüz qaçıraq.Yurd qaçır,biz qaçıraq. Yenə də çatamırıq. Getdi gedən yerimiz.Ölüb-itən yerimiz.İtib-bitən yerimiz.Göydən asılı qaldıq.Qəbri qazılı qaldıq,haray,Vətən yerimiz.(Vaqif Aslan).Bu da bir ifadə formasıdır – gözəl formadır.

Tofiq Hacıyev,

professor,

“Xalq” qəzeti, 18 aprel 1992-ci il

“TARİXLƏ, YADDAŞLA DİALOQ”

Hansı cəhətlərinə görə? Hər şeydən əvvəl,mən bu kitabda müasir poeziyanın yeni,çağdaş fərdi-poetik ifadəsini gördüm.Bu meyllərin konkret olaraq nədən ibarət olmasına gəldikdə isə deməliyəm ki,bu öncə yaddaşa qayıdış və müraciətdən ibarətdir.Şairin fərdi duyğular aləminin bütünlüklə əcdadla bağlı olmasıdır.Bu cəhət,məncə,Vaqif Aslan şeirlərinin ən güclü və önəmli tərəfidir.Lakin həm də qeyd edirəm ki,təkcə bu cəhət onun şeirlərinin məziyyətini təşkil etmir.Yaddaşa,tarixə,əcdada qayıdış başqa şairlərdə də vardır.Bu,çağdaş şeirin meylidir,qanunauy-ğunluqdur.V.Aslanın şeirlərində başqa bir məziyyət də vardır ki,bu da yaddaşa,tarixə qayıdışın, poetik baxışın genişliyidir.Vaqif yaddaşa sadəcə müraciət etmir,tarixdə, ruhların dünyasında bugünkü taleyimizin mənbə-lərini,səbəblə-rini axtarır; çağdaş problemlərimizin siqləti və mürəkkəbliyi şairi ruhlar dünyasına, əcdadlar dünyasına qaytarır.Və məhz bu cəhətinə görə V.Aslanın şeirlərində müasir milli problem-lərimizə,milli dərdlərimizə fərdi şair münasibətini gördüm.Məsələn,”Kişilər” şeirini götürək. Bu,

qəhrəman əcdadlarımız haqqında yazılmışdır. Lakin əcdad mövzusunun çağdaş əhvali-ruhiyyə və psixologiyamızla çox məharətlə əlaqələndirib, – milli itkilərimizin ağrısını ifadə edir.

Şamil Salmanov

“Ədəbiyyat qəzeti” 17 iyul 1998-ci il

“SƏMİMİ HİSSLƏR, SAF DUYĞULAR POEZİYASI”

Ayaqlarını Kiş çayına sallayıb göy qurşağı kimi dağların yaxasında bərq vuran Kiş kəndinin başı buludlara dəyir. Marxalla üz-üzə dayanan bu qədim və ekzotik yaşayış məskəninin ən uca, ən yüksək yerində Vaqif Aslanın qartal yuvasına bənzəyən evi ucalır. Marxal yüksəkliyindən boylanan günəşin ilk şəfəqlərini Vaqif Aslan salamlayır. Dağ cığırına bənzər, ensiz, kələ-kötür yolu hər gün görkəmli tənqidçi Aydın Məmmədov ziyarətqahından gəlib keçir. İlk kitabı da tanınmış ictimai-siyasi xadimə həsr etdiyi “Aydın” poemasıdır.

Vaqif payı-piyada gəzməyi çox sevir. Bəzən Kişdən Şəkiyə – iş yerinə piyada gəlib-gedir. Şeirlərinin əksəriyyəti yollarda yaranır. Yazmadığı şeirlərinin çoxunu öncə dostlara əzbər söyləyir, sonra kağıza köçürür. Vaqif Aslanın “Ruhlarla söhbət” poemasında torpağımızın beş min illik narahat taleyindən elmi-bədii dillə söz açılır. “Kişilər”, “Şəhid köynəyi” şeirlərində son vətən savaşında diqqətdən kənarda buraxılan kölgəli məqamlara toxunur. Vaqif Aslanın poeziyası səmimi hisslər, saf duyğular poeziyasıdır. İndiyədək yazdığı əsərlərinin az bir qismini – dörd kitab çap etdirə bilmişdir.

Asif Rüstəmli

Filologiya elmləri namizədi

“525-ci qəzet” 7 sentyabr

2000-ci il

BİZİM SORĞU. XX ƏSRİN SONUDUR: TƏNQİDÇİ, NƏ DÜŞÜRSƏN?

Musa Ələkbərli, Vaqif Aslan və Fərhad Vəlizadə kimi istedadlar sübut edir ki, ənənəvi poetik formalarda dayeni söz demək mümkündür.

***Rasim Nəbioğlu**
“Azərbaycan” jurnalı,
№5, 1998-ci il
səh.182*

Milli Kitabxana

“OĞUZ ELİNƏ SALAM” kitabından

DƏDƏ QORQUDDAN QOR ALIB QUTLANAN ŞAİR

Dədə Qorqud eposu Həzrəti Məhəmməd “peyğəmbər əleyhissalam zamanına yaxın” bir vaxtlarda adına Dədə Qorqud deyilən bir ərin Oğuz elindən qopmasından çox-çox əvvəlki dövrlər və epoxaları özündə əks etdirən möhtəşəm bir sənət və yaddaş abidəsidir. Bu yaddaş abidəsinə yaxından baxdıqda onun böyüklüyünü və bütövlüyünü, uzaqdan baxdıqda xırdalıqlarını görmək mümkünsüz bir şeydir. Bu müşkülü asan etmək üçün gərək ona Yaşar Qarayevin tarixigörmə bucağı altında baxasın: həm yaxından, həm uzaqdan, həm də yaxınlıqla uzaqlığın kəsişdiyi nöqtədən.

Oğuz təfəkkür tərzı və dünya baxışı min illərlə toplanmış nəzəri və təcrübi bilgilərin tarazlığına söykənir. Onların insana, təbiətə və bütövlükdə dünyaya münasibəti ilahi duyum ilə ilahi dərkın birgəliyindən irəli gəlir. Hər şeyin fərqi nə varmaq, çiçəyin çiçəkdən, ağacın ağacdən, hətta ulduzun ulduzdan fərqi nı anlamaq cəhdi oğuz əxlaqında, oğuz məişətində, oğuz adət və ənənəsində zaman-zaman öz əksini tapmışdır. Elə buna görədir ki, bəşər övladına ən gözəl adları da oğuzlar vermişlər. İncəlik və zəriflik simvolu olan adları qızlarına, mərdlik və yenilməzlik simvolu olan adları isə oğlanlarına qoymuşlar. Banı-Çiçək – Bamsı Beyrək, Selcan xatun – Qanturalı, Burla xatun – Qazan xan...

Adı üstündə olmağı üstündə ad olmaqdan qat-qat üstün tutmuşlar, adını adını qoruya bilməyənlərə ləqəblər vermişlər. Yalancıq, Qısırca Yengə, Boğazca Fatma...

Bu müqəddəslik oğuzlara ilahinur və işıq kimi Tanrı payıdır. Məhz bu ilahi vergi sayəsində oğuz oğlu ucalığını bildiyi, necəliyini bilmədiyı tanrını da dərk etmək istəyir. Elə ona görədir ki, qordakı işıq və istilik xoşbəxtlik və qutluluq rəmzi

kimi qəbul edilir.Qorun və qutun hamisi də Dədə Qorqud və ya Qorqud atadır.

Qədim Oğuz elində – Şəkiddə doğulub,boya-başa çatdığından ki,Vaqif Aslan şeirlərinə qordan istilik və işıq,qutdan isə qutlu sübh şəfəqləri hopmuşdur.Bəlkə də elə buna görədir ki,Dədə Qorqud dünyasına üz tutmağa mənəvi haqqı olduğunu sövqi-təbii şəkildə “Ruhlarla söhbət”ində təsdiq etdikdən sonra Dədə Qorqudun özünə üz tutmuş,oğuz bəyləri və xatunlarına salam vermişdir:

Salam,ağ ban evləri qızılı tağlı bəylər!

Salam,Burla xatunlar,salam,analar,salam!

Qışın soyuqluğunu,yazın istiliyini,toyun sevincini,yasın qəmini,varın səfasını,yoxun cəfasını bölüşən və buna görə də alqışı alqış,qarğışı qarğış olan bəylərə salam vermək hər oğlun işi deyil.Anaq Vaqif Aslan bu sevincin böyüklüyünə sığma və davam gətirə bilmişdir.Bir də Vaqif Aslan dərk edir ki,oxu “sancılan yerə salam” vermək,dediyi sözün üstündə durmaq qədər çətindir.Dediyindən dala durmaq nə deməkdirsə,oxun sancıldığı yerə salam verməmək o deməkdir.

Vaqif Aslan poeziyası canlı poeziyadır.Onun damarlarından gələcək nəslin gözükölgəli olmaması üçün “Qanlı Qoca”nın qanı axır.Bu qan təmiz oğuz qanıdır.Ad yiyəsinin öz adına,yurd yiyəsinin öz yurduna laqiyolma prinsipinə əsaslanır.Ulularımızdan miras qalmış adət-ənənələri yaşatmaq naminə özünü qurban deyir:

Rəhmət sənə,Qanlı Qoca!

Adlı-sanlı,şanlı Qoca!

Damarından axıb gedən

Qana qurban!

Bu arşına,bu ölçüyə,

Biçdiyin bu dona qurban!

Vaqif Aslan poeziyası müdrik poeziyadır.Bu müdriklik ona Dədə Qorquddan gəlir.Vaqif Aslan poeziyası cəsur poeziyadır.Bu da ona Qazan xandan gəlir.

Vaqif Aslan da Dəli Domrul kimi ölümsüzlük axtarır.Ana sözümüz can yerinə can bulmaqda ondan canı əsirgəmir.Vaqif Aslan şeirləri Beyrəyin ağca tozlu,bərk yayı kimidir:

Çal qopuzu,Dəli Ozan!
Dərin getsin quyu qazan.
Yalancıq da bəy olubdur,
Gör kim kimə tay olubdur!?
Yerdə qalmaz mərdin ahı,
Əzəl gündən keçmir axı,
Əyri olan düz yerinə.

Beyrəyin yayını hər adam çəkə bilmədiyi kimi,Vaqif Aslanın şeirlərini də intellektual potensiyaya malik olmayan hər adam sinirə bilməz.

Vaqif Aslanın misralarına oğuz ruhunun təmizliyi hopmuşdur.Bu ruh həmişə onu izləyir,bəd nəzərlərdən qoruyur;Vaqif Aslan dilimizin şəffaflığını qoruduğu kimi.Canlı xalq danışiq dilinə dərinədən bələdliyi bu sahədə ona kömək edir.

Etirafı ani bir hiss kimi qiymətləndirən dostum üzüboz adamlardan qaçmağı daha məqbul sayır:

Vaqif Aslan Cumayoğlu,üzübozdan uzaq ol,
Üzüboz səhv salar şair ilə kargüzarı.

Üzübozlar,gözü ayağının altını görməyənlər əsrin şikəst övladlarıdır.Onların şikəstliyinin irsi və ictimai sənbəbləri “Təpəgöz” şeirində öz parlaq əksini tapmışdır.Bu günə kimi heç kəsi düşündürməyən bir sual – Pəri qızı kimi müqəddəs bir varlığın dünyaya gətirdiyi körpənin təpəgözlüyü və bu təpəgözlüyün səbəbləri belə aşkarlanır:

Atan səni görüb qaçandan sonra,
Anan yerə qoyub uçandan sonra,
Daha olan olub keçəndən sonra
Necə bitməyəydi gözün başında?
Sən bağlı boğçaydın əmdə qardaşın
Basat yaşında.

Təpəgözlük könülsüz izdivacın,validəyn laqeydliyinin və ətraf mühitin soyuqluğunun və nəticə etibarı ilə təklənmə və kənar edilmənin – öz başına,öz xoşuna buraxılmanın nəticəsidir.Təpəgözün tək gözündən və yekə başından məhrum edilməsi soyuqluqdan və laqeydlikdən xilas olmaq kimi – insanın özündən öz canını qurtarması kimi səslənir.

Tamahkarlıq, pay davası soyuqluq və biganəlik qədər dəhşətlidir. O, ədavət və nifrət toxumu səpir. Kin və kədər – qan içməyincə rahat olmayan iblisdır. O, düşüncəni kütləşdirir, qılıncı kəsərdən salır. Şairin fikrincə, oğuz qılıncı bu günü özündə belə ona görə kəsmir ki, o, Bəyrəyin qanına bulaşmışdır. Kütləşib korşalmışdır. Oğuz adətlərinə Tanrı qarğayanı hamı qarğayır. – Onun yeri qara çadırdır.

Bu gün məğlubiyyətlərimizin bir səbəbi də ondan ibarətdir ki, Tanrı tərəfindən qarğanmış adamlar zərin və zorun gücünə ağ və qızılı rəngə boyanmış “qara çadırlarda qara qoyun qovurması yeyib tünd şərab içirlər”. Güngörənlərin də günü bir gün deyil. Onlar yönsüz və yöndəmsizdirlər. Çünki dilənçi ana və bacılarını yad-yalan hesab edirlər. Sonlular da sonsuzlar kimidirlər. Onların ömrünü davamı sual altındadır. Vətənə layiq bir övladı olmayan valideynin yurd-yuvası gec-tez ağlar qalacaqdır. Bir tərəfdən də “məndənmidir?”, “səndənmidir?” sualı verilmir. Donlular da donsuz, kasıb və fəqir görünürlər.

Tonqal qalayıb bir-birini imdada çağırən və bir-birinin imdadına yetən oğuz bəylərinin adət-ənənəsini yaşatmaq qan yaddaşından gələn salamdən başlayır.

Əziz oxucu! Şəyur, Vəqif Aslan salamını qəbul et:

Salaməleyk, say bəylər,

Bir-birindən yey bəylər!

Ramiz Orsər

SALAMƏLEYK, SAY BƏYLƏR

OĞUZ BƏYLƏRİ VƏ XATUNLARINA VAQİF ASLAN SALAMI

Salam,ağ ban evləri qızılı tağlı bəylər!
Qızıl dirəkli bəylər,qızıl otaqlı bəylər!
Toyu ortaqlı bəylər,yası ortaqlı bəylər!
Çoxu ortaqlı bəylər,azı ortaqlı bəylər!
Qışı ortaqlı bəylər,yazı ortaqlı bəylər!
Keçərək neçə qışdan,keçərək neçə yazdan
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Salam,Burla xatunlar,salam,analar,salam!
Nağılları şipşirin noğul nənələr,salam!
Əl çatmayan qadınlar,ürkək sonalar,salam!
Salam,xınalı əllər,bəyaz cunalar,salam!
Ey gəlin otaqları,xoşbəxt binalar,salam!
Ürəyincə kam alıb bu sevgidən,bu nazdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Qavaldası qavaltək gumbur-gumbur çalanlar,
Çal qaraquşdan betər ovu göydə alanlar,
Sür qara nizəsiylə yadı atdan salanlar,
Nər kimi döyüşənlər,ər kimi ucalanlar,
Bir yerdə ömür sürüb,qarıyıb qocalanlar,
Qara poladüz qılınc təmizləndikcə pasdan
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Salam,Dəli Domrula canından can verən qız!

Milli Kitabxana

Bizlərə nəsil-nəsil qanından qan verən qız!
Qanturalıya qüvvət, Beyrəyə yan verən qız!
Buğanı, nər dəvəni, şiri nişan verən qız!
Bəy doğub, xan yetirib, ulu xaqan verən qız!
Qızımıza pay düşüb saçındakı qotazdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Ağca tozlu bərk yayı olan ərlər, ərənlər,
Oxu sancılan yerə gəlib salam verənlər,
Qırmızı qaftan geyib ulu bəylik görənlər,
Apalaca otaqda şirin ömür sürənlər,
Sevincə qucaq açıb, dərdə sinə gərənlər,
Üzünə su cırparaq ana Kürdən, Arazdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Ağ üzdə lalə rəngi qar üstə qan yeridir,
Səhər-səhər gün düşüb qızaran dan yeridir.
Üç öpüb bir dişləmək yardan nişan yeridir,
Yanıqlı qalanların lap alışan yeridir.
Qıyımsızlıq olmasın, quzu qurban yeridir,
Gərildikcə sim kimi titrəyib bu avazdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Bir içim su içincə sulara baş əyənlər,
Çəmənləri oxşayıb, qayaları öyənlər,
Daşına daş dəyəndə ürəyi göynəyənlər,
Başını qurban deyib, dəmirdən don geyənlər,
Qurdla salamlaşanlar, şir ürəyi yeyənlər,
Lap elə bu səbəbdən, lap elə bu əsasdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vaqif Aslan.

Təpəgözün bürcünü haqq özü burdu, axı!
Yalancığın yalanı gözünə durdu, axı!
Çaxdı bir ağ ildırım, başından vurdu, axı!
O vaxtdan kor qalanlar hələ də kordu, axı!
Bəy qarğıışı keçəndi, alqışı zordu, axı!
Üstündə xeyir-dua, qorunub natarazdan

Milli Kitabxana

Ruhunuz qarşısında baş əyir Vəqif Aslan.

Qaba ağacımızı kəsilməyə qoymadıq,
Axar sularımızı əskilməyə qoymadıq.
Yağılar sərt danışdı, hədəsinə uymadıq.
Yurddan gözəl yer olmaz, doymadıq ki, doymadıq.
Doğrandıq qiyma-qıyma, tikəsini qıymadıq,
Sizə müjdələr verib alınacaq qisasdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vəqif Aslan.
Köksü gözəl dağımız ucalıb, yıxılmayıb,
Bar veribdir bağımız, vədəsiz yığılmayıb.
Qazlıq at, ağ-boz aygır buxovda sıxılmayıb.
Ağ dəvə, qızıl dəvə hesabdən çıxılmayıb,
Kafirin ülgücüylə başımız qırılmayıb.
Sağ-salamat çıxmış qox şaxta, çox ayazdan,
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vəqif Aslan.

Salam, böyük bayraqlı öndərlər, bəylər, xanlar!
Damarında imisti oğuz qanı axanlar.
Salam, Salur Qazanlar – Tanrıya düz baxanlar!
Eləlmış, Tərsuzamış – şimşək kimi çaxanlar.
Dağlara çən gələndə yerindən dik qalxanlar.
Söz açıb Qarağünə, Düyə, Dəli Dondazdan
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vəqif Aslan.

Bəxt açılan saatda, ruhun gülən günündə
Adı görklü ərlərin toyunda, düyünündə,
Dədəm Qorqud nidası, Dədəm Qorqud ünündə
Məhəmməd Mustafanın üzü suyu yönündə
Amin! Səcdəyə gəldim ağ alnınız önündə!
Göy-qara bağlayanlar çıxsınlar daha yasdən, –
Ruhunuz qarşısında baş əyir Vəqif Aslan!

16.01.1998.

QANLI QOCA

Rəhmət sənə, Qanlı Qoca!
Adlı-sanlı, şanlı qoca!

Milli Kitabxana

Tanıqlı, nişanlı qoca!
Qanı daman başlar sənə
Töküb qanlı yaşlar sənə,
Desələr də: – Qayıt, bəsdir!
Get, özünü ayılt, bəsdir!
Get, bu boyda nağıl olmaz!
Hirsli başda ağıl olmaz.
Dedin: – Oğlum, hünər gərək,
Ər oğlu ər bir nər gərək!
Başdan baha qiyməti var
Təmiz adın,
İt-bat ılluq, ucuzlaşsa
Selcan xatun.
Qara buğa – bir buzovdur,
Qabağında durammasan,
Tovdan deyil!
Quduz aslan – yaxşı ovdur,
Bir yumruqla
 çənəsini qırammasan,
Tovdan deyil!
Qara buğa – iri qazdır,
Heybətlidir, natarazdır,
Onu yerə vurammasan,
Tovdan deyil!
Tov olmasa, axıtma yaş!
Olsun otuz üçüncü baş
Qara başın!
Qorxursansa, düşün, daşın!
Cici-mici bir qız ilə
 evləndirək.
Oğlum, indi hünər gərək!

Rəhmət sənə, Qanlı Qoca!
Adlı-sanlı, şanlı Qoca!
Damarından axıb gedən
Qana qurban!
Bu arşına, bu ölçüyə,

Biçdiyin bu dona qurban!

24.01.1998.

DƏLİ DOMRUL

*Müdrikliyi dəlilikdən keçən dəli,
Üstündədir haqqın əli.
(Müəllif)*

Yoxundan var uman dəli,
Kötükdən bar uman dəli.
Sənə canı yanan yazıq,
Atan yazıq,anan yazıq.
Dəyiş daha yönünü sən,
Görmürsənmi önünü sən?
Bilmirsənmi,ölüm haqdır?!
Əbədiyyət can yerinə
Can bularaq yaşamaqdır!
Neyləsin ki,Duxa Qoca?
Bu ürəyi yuxa qoca
Canı olub,vermirmi can?
Ağ üzünə iti dırnaq
Çalsa belə qan çıxmayan
Anana bax!
Varmı onun üzündə qan?
Can yerinə can axtaran
Dəli Domrul!
Üzünü tut el qızına,
Öz bəxtinin ulduzuna.
Sevə-sevə yağrul,yumrul!
Doğul bir də!
Canverəndən can istəmər,
Qanverəndən qan istəmər
Oğul bir də!
Haqqa qarşı çıxan kişi,
Bir töküb min sıxan kişi,
Ölüm haqdır!
Can yiyəsi dura-dura,

Milli Kitabxana

Qan yiyəsi dura-dura
Can axtarmaq lap nahaqdır!
Halalından al halal can,
Yaşa,kişi!
Əzrayılı-məzrayılı –
Salma dağa-daşa,kişi!

14.01.1998.

Milli Kitabxana

QAZAN XANIN YUXUSU

*Oğuz bəyləri 7gün, 7gecə yatırdılar.
Buna kiçik ölüm deyirdilər.
("Kitabi-Dədə Qorqud"dan)*

Bu necə yuxu idi?
Düz yeddi gün yatırdın?!
Yorğun-argın idinmi?
Dəli-vurğun idinmi?
Bəs nə üçün yatırdın?
Süddən, sümükdən gələn
Yuxu azarıydı bu.
Acı çimirdən acı,
Ölümlə yarıydı bu.
Babakuh zağasında
Dörd mömin qoca vardı.
Üç yüz il idi onlar
Yatar, yuxulayardı.
Əcəlləri yetincə
Əzrayıl enib haman,
Canlarını alıbdır,
Yuxudan oyatmadan.
İliyinə işləyən,
Qanına yerləşləyən
Bu yuxu nəydi, nəydi?
Dostların dar günündə
Gərək kafir önündə
Qara qıyma gözlərin
Ulğuzamı gedərdi?
Ey Oğuzun dayağı!
Yatma rəhmətlik baban
Dörd yuxucul sayağı.
Qalx! Oyan! Kafir bilib
Sən nə xor-xor yatırsan?!
Güləndə qas-qas gülüb,
Yatanda zor yatırsan!

Burla xatun butası
Xan Uruzun atası!
Yuxuda nə görürsən?
Ala gözlü yarının
Topuğuna sarmaşan
Saçınımı hörürsən?
Oyansana! Qalxsana!
Qaraçuğun qaplanı,
Soy-kökünün aslanı,
Yan-yörənə baxsana!
Toqquşan qılıncların
Şaq-şaq qaqqıltısından
Yuxuna qan çilənir, Qazan xan!
Yoxdur yuxu yozan, xan!
Kafir arabasından
Qalx, sənə beşik olmaz.
Qırx arşınlıq quyudan,
Ev olmaz, eşik olmaz.
Qalx, ağ sunqur quşunun
Ərkəyində kökün var.
Tulu quşun yavrusu
Beləmi yuxulayar?
Çal qaraquş ərdəmli,
Qurd balası görkəmli,
Ağ köksündə qız-gəlin
Oynadan Qazan, oyan!
Gör hara yüklü gedir
Min-min madyanın, mayan?
Qonur atın yiyəsi!
Nə qaldı ki öyəsi?
Çox öyünən kişidə
Kişilik görməyən xan!
Qalx oğuz yuxusundan!
Daha yatmaq əbəsdir!
Səndən qabaq yatanlar
Üç yüz il yatdı, bəsdir!
Səndən sonra yatanlar

Yatır üç gün,üç gecə,
Yatır,yatır; bəs necə!
“Qır” verib,”Dür” alırlar.
Yaman günə qalırlar,
Koroğlu – üstü unlu,
Həmzə bəy – qara donlu,
Ulaş oğlu Qazan xan!
Yoxdur yuxu yozan,xan!
Doğru yolun yolçusu,
İgidlərin arxası,
İş işdən keçəndəmi
Qalxasısən,qalxası?
Ayılsaydın,görərdin
Tor içində yatırsan.
Gör neçə zamandı ki,
Qor içində yatırsan.
Yuxusu ağır qazan!
Başımıza hələ də
Göydən daş yağır,Qazan!
Neyləyək,neyləyək ki,
Yuxuculdur nəslimiz?
Gözümüz baxa-baxa
Ulğuza gedirik biz.
O yuxu nə yuxuydu?
Düz yeddi gün yatırdın,
Yorğun-arğın idinmi?
Dəli-vurğun idinmi?
Ya nə üçün yatırdın?
Sən suya getməlisən,
Xan,bizim yanımızda.
Yuxuculluq o qədər
Kök salıb canımızda,
Yata-yata yanımız
Yağır olubdur daha.
Yuxumuz yuxunuzdan
Ağır olubdur daha.
Dura-dura belimiz

Quruyub qaxac olub,
Bizə əlac olanda
Qalxmaqdan əlac olub.
Oğuz ölüsü kimi
Yuxu bişiririk biz,
Açılmır ki, açılmır
Yumulmuş gözlərimiz.
O yuxu nə yuxuydu?
Necə durdun, Qazan xan?
Bizə də de bu sirri,
Biz də qalxaq yuxudan.

5.02.1998.

DƏLİ OZAN

Çal qopuzu, Dəli Ozan!
Yarımasın pərgar pozan!
“Qısır ata minməsən” də,
Dediyindən dönməsən də,
Qısırca yengə oynasın!
Gəlinə tənə oynasın!
Ərə gedən qız yerinə.

Çal qopuzu, Dəli Ozan!
Bəxt oyunu deyil asan.
“Boğaz ata minməsən” də,
Minən görüb dinməsən də,
Di çal, yubatma, oynasın!
Boğazca Fatma oynasın
Qaynana, baldız yerinə.

Çal qopuzu, Dəli Ozan!
Çoxalıbdır yozmayozan.
Çal sinənin göynəyini!
Görüb qanlı köynəyini
Ata-ana, yeddi bacı
Qan ağlasın acı-acı,
Yalasın duz-buz yerinə.

Çal qopuzu,Dəli Ozan!
Dərin getsin quyuqazan.
Yalancıq da bəy olubdur,
Gör,kim kimə tay olubdur!?
Yerdə qalmaz mərdin ahı,
Əzəl gündən keçmir axı,
Əyri olan düz yerinə.

Çal qopuzu,Dəli Ozan!
Yola gəlsin yoldanazan.
Bir gözəl var,könlü qırıq...
Əl xınalı,boyun buruq.
Yoxdur günah işlədiyin,
Üç öpüb bir dişlədiyin
O Banu Çiçək oynasın!
Çal,göyçək-göyçək oynasın!
Çal,oynasın öz yerinə!

28.01.1998.

TƏPƏGÖZ

Min ildir deyirlər: – Sən Təpəgözsən.
Dillərdə dastansan,ağızda sözsən.

Demirlər: – Yolunu gedə bilməyən,
Halal sürüsünü güdə bilməyən,
Nəfsinə yiyəlik edə bilməyən,
Qızışan qırmızı tuman görəndə,
Cuman canavartək duman görəndə,
Dəli Qonur qoca sarı çobandan,
Yarı ağzıgünə,yarı çobandan
Kim olacaqmış?
Qorxulu yuxular çin olacaqmış.

Min ildir deyirlər: – Sən Təpəgözsən.
Dillərdə dastansan,ağızda sözsən.

Milli Kitabxana

Bir kəlmə demirlər: – Pəri qızından
Doğulmusan sən –
Yer-göyə sığmayan günah üzündən
İnsana nifrətlə yoğrulmusan sən.

O pəri qızının küsüm nəyindən?
Dəli bir çobanın kəpənəyindən
Qaça bilməyib.
Yerə pəri kimi enə bilsə də,
Göyə pəri kimi uça bilməyib.

Heyif dizindəki təpərdən sənini!
Xəbərin olmadı xəbərdən sənini!

Atan səni görüb qaçandan sonra,
Anan yerə qoyub uçandan sonra,
Daha olan-olub keçəndən sonra,
Necə bitməyəydi gözün başında?!
Sən bağlı boğçaydın əmdı qardaşın
Basat yaşında.

Boğçadan çıxası üzün yox idi,
Üzlərə baxası gözün yox idi,
Kimsəyə deyəsi sözün yox idi.

Səni daşlaşdırıb küt eylədilər,
Ağlını aldılar,hüt eylədilər.

Üzüyü,qılıncı sehirli yazıq!
Əzəli damğalı,möhürlü yazıq!
Bu əllə,bu qolla,bu gövdəylə sən
Gərək əlləşəydin yerlə-göylə sən!

Pənahın yox idi gözündən özgə?
Ayağın altını görmürdü o da,
Bir kimsən yox idi özündən özgə,
Tək idin,tənhaydın sən bu dünyada.

Milli Kitabxana

Daha fərqi yoxdu,nə məqsədlə sən
Ocaq qalayırdın,qazan asırdın.

Bilmirdin çatmısan hansı həddə sən,
Hardan adlayırdın,hardan basırdın.

Bildiyin bu idi: – Sən Təpəgözdün,
Olub-olmasan da Basat yaşında.
Sıyrılmış qılıncdın,silinmiş üzdün,
Hirs vardı,kin vardı çünki başında.

Üzükdən,qılıncdan bezmişdin daha,
Biryolluq hamıdan küsmüşdün daha.
Düzələn işi də özün əyirdin,
Doğulan gündən batıb günaha,
“Göydən düşən daşla ölüm”, – deyirdin.

Son sözün bu oldu: – Basat,gəl,tələs!
Öz qılıncım ilə öz başımı kəs!

Yuyuldu yanağın gözün yaşından...
Ayrı nə umaydın süd qardaşından?
Bir qılınc son qoydu min bir günaha,
Təklənmiş Təpəgöz,qurtardın daha.
Təpəgözlüyündən,yekə başından,
Ayrı nə umaydın süd qardaşından?

Yenə də deyirlər: – Sən Təpəgözsən,
Dillərdə dastansan,ağızda sözsən.

26.01.1998.

ARUZ QOCA

At ağızlı Aruz Qoca,
Belə olmaz!
Bizə baxır alçaq,uca...
Səbrini bas!

Milli Kitabxana

Necə asi düşsün axı,
Qazan xana Bamsı Beyrək?
Gəl,kişinin saqqalından
Əlini çək!

Qazan kimdir? – Daş Oğuzun
kürəkəni.

Dilləndirən budur səni.
Buna görə
 əli-qolu uzuncasan.
Tamah salma
 paydan gələn qazanca sən.

Altmış təkə dərisindən
Kürk geymisən...
Əyni-başı yalınlar var.
Sən bu xalqa ögəymisən?
Əcəb gönü qalınlar var.

Keçən sözü böyütmə gəl!
Dəyirmantək üyütmə gəl!
Altı ərəkək dərindən
Tikdirdiyin papağını
Qoy qarşına əvvəl-əvvəl.

Necə asi düşsün axı,
Qazan xana Bamsı Beyrək?
Gəl,kişinin saqqalından
Əlini çək!
O ki Bayburd qalasından
aşıb gəlib.

İnanıbdır bəy adına,
Gəlibsə də,çaşıb gəlib.

Yol gözləyir yalqız-yalqız...
Daş Oğuzun bulağından
Su içən qız –

Milli Kitabxana

– Banu Çiçək.

Gəl,kişinin saqqalından
Əlini çək.
Boz ayğırılı Beyrəkdir bu.
Sevdalıdır,kövrəkdir bu.

Gədəqızlıq,gədəbəylik
eləmə,bəy!
Nə asi düş qazan xana,
Nə Beyrəyin xətrinə dəy!

Çaldığın bu laylalara
Bəkdüzəmən uya bilmir.
Alp Rüstəmə göz vurursan,
O,Beyrəyə qıya bilmir!

Bu qan kafir qanı deyil,
Dayan,Qoca!
Millətimi zaman-zaman
Yaman günə qoyan Qoca!

Nə var,nə var?... İldə bir gün,
O da adət olduğuyçün,
Qazan evi yağmaladıb,
Dayısına pay düşməyib.
Kasıb-kusub arasına
Belə lələvay düşməyib.

Daş Oğuzu qana saldın,
Kütləşdirə-kütləşdirə
Qılncımdan hayıf aldın.
Ey qalın bəy,haman gündən,
Tiyəsindən
Beyrək qanı daman gündən
Qılncımız kəsmir axı!
Allah özü bağışlasın
Bu günahı!

Pay davası – salan yazıq.
Əliyalın qalan – yazıq!

15.02.1998.

DİRSƏ XAN

Heyy... Dirsə xan!
Eyy... Dirsə xan!
Başımızda
 cırım-cındır qara papaq.
Boynumuzda
 qırım-qırtıq qapqara bağ.
Əynimizdə
 yırım-yırtıq qara çuxa.
Əlimizdə
Qara oxlov, qara yuxa.
Yenə acıq, yenə çılpaq.

Heyy... Dirsə xan!
Eyy... Dirsə xan!
Ağ rənglənilib qara çadır,
Göz aldadır.
Ağ yamanıb qara keçə.
Mat qalib, key keçə-keçə,
Qara-qara qədəhlərdə
Qara şərab içə-içə
Qara qoyun qovurması
 yeyənlərə tost deyirik.
– Qorxma, gəldim! –
Deyənlərə dost deyirik.

Heyy... Dirsə xan!
Eyy... Dirsə xan!
“Məndənmidir?”
“Səndənmidir?”
Deyən yoxdur.
Çöl üzü tor,
İç üzü por,

Qızıl çadır, heyif səndən,
Yiyən yoxdur!
Gün görənlər günsüz olub,
Yön bilənlər yönsüz olub.
Qarğıyıbdır Tanrı bizi,
İtirmişik yolu-izi.
Sonlu-sonsuz,
Donlu-donsuz
Donub qalıb qara yerdə.
Bığ getsəydi, dərd yarıydı,
Saqqal gedib ara yerdə.

1.03.1999.

OĞUZ ALQIŞI

Saxlasın sizi şərdən
Yerin, göyün Tanrısı.
Qorusun bəd nəzərdən
Haqqın hasar, barısı.

Halal zəhmət itəmməz,
Haram kama yetəmməz.
Əkilməsə bitəmməz
Əkinçinin darısı.

Yarımçıqlıq kəmdirsə,
Bütövlük aləmdirsə,
Yarısı Adəmdirsə,
Həvvadır bir yarısı.

Can necə olsun sərin,
Yara vurubsa dərin,
Bu sarı köynəklərin
Köksümə ən sarısı.

İstədiyim qan deyil,
Xahişdir, fərman deyil.
Dərdimə dərman deyil

Milli Kitabxana

Neynim ki bir ayrısı.

Dünya dərdə salandır,
Verdiyini alandır.
Axır gündə qalandır
Hər kəsə öz qarısı.

15.09.1977.

YALANCIQ

Yalancıq bəy, "üç"nən "beş"in fərqi var.
Aznan çoxun,yaznan qışın fərqi var.
Allah haqqı söznən işin fərqi var.
Əzbərləyib şirin-şəkər sözləri,
Yaxşı ota bağlamısan bizləri.

Yalancıq bəy,heç bilmirəm nədəndi,
Bu nə saxa,bu nə bədən-gödəndi?
Ot otdu ki,kökü üstə bitəndi.
Nahaq yerə deməyiblər:"Əsli ho!
Özü busa,sözü busa,nəsli ho!"

Yalancıq bəy,kim ki çıxır sınaqdan,
Uzaq olur tənələrdən,qınaqdan.
Allah keçmir bəndə keçən günahdan,
Amma di gəl,insan çiy süd əməndi.
Əli,Vəli yenə həməən-həməndi.

Yalancıq bəy,bic doğulan uşaqlar,
Hər kim olsa,"dədə"deyib qucaqlar.
Üflədikcə öləziyir ocaqlar,
Artıq tamah min ildir ki,daş yarır.
Para-para olan daşlar baş yarır.

Yalancıq bəy,dünya belə qalammaz,
Su tökməklə boş quyular dolammaz.
Leş didməklə qarğa qartal olammaz.
Unutma ki,haqq nazilər,üzülməz,

Milli Kitabxana

Düz deyənə durub dodaq büzülməz.

Yalancığ bəy, qaçan kişi sözündən
Ömrü boyu uzaqlaşar özündən.
Löyünsüzlər, silosunlar üzündən
Ara yerdə namus gedir, ad batır,
Ad batırıb yurd itirən naz satır.

Yalancığ bəy, çoxalıbdır qamışlar.
Böyüyübdür yerindən qalxmamışlar.
Nə yaxşı ki qanadsızdır camışlar,
Allah baxıb dağına qar yağdırır,
Paxılları daldalardan baxdırır.

Yalancığ bəy, sözü sağa zaval yox,
Qəlbi düzə, üzü ağa zaval yox.
Yalanların sığışası çuval yox.
Əgər varsa, babalın öz boynuna.
Düşəcəksən əməlinin oynuna.

Yalancığ bəy, uzun sözün qisası,
Özün çıxart geydiyin bu libası.
Qiyamətə qalmaz haqqın qisası.
Düşünmə ki, doğrular da çaşıbdır
Beyrək bayburd qalasını aşıbdır.

21.09.1994.

“TƏBRİZİN BAHARI GƏLİNƏ BƏNZƏR”

*Bu misranın müəllifi, Edinburq
Universitetinin professoru Qulamrza
Səbri Təbriziyə*

Sağ ol, Qulamrza səbri Təbrizi!
Qışın ortasında umsutdun bizi.

Bir kəlmə sözündən güllər açıldı,

Milli Kitabxana

Güllər açıldıqca dillər açıldı.
Qarşımda çəmənlər, çöllər açıldı
Yarımın xınalı əlinə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Elə bil, baş-başa gəldi buludlar,
Göylərin köksündə odlandı odlar.
Su daman sünbüllər, titrəyən otlar
Kəkilli qızların telinə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Xumargözlülərin qönçə üzləri
Onsuz da didərgin sahib bizləri.
Bəzəkli, düzəkli güney düzləri
Quzeyin Muğanı, Milinə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Altun səhərlərə bəh-bəh eylərəm,
Şeh dolu laləni qədəh eylərəm.
Kövrələ-kövrələ cəh-cəh eylərəm,
Dilim şeyda bülbül dilinə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Gah güllər içindən baxar gəncliyim,
Gah qərrib sulara axar gəncliyim.
Bahar tərəvətim, bahar gəncliyim
Köpüklü çayların selinə bənzər.
“Təbtizin baharı gəlinə bənzər.”

Həsərin axırı vüsəldir, kamdır.
Bu dünya yaz ilə, qış ilə təmdir.
Bahar soyuqluğa qarşı qiyamdır, -
“Cəngi”nin, “Yallı”nın zilinə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Bir kəlmə sözündən qaynadı qanım,
Coşdu yaz sevincim, yaz həyəcanım.

Milli Kitabxana

Dünyanın köksündə Azərbaycanım
Cənnət çiçəyinə,gülünə bənzər.
“Təbrizin baharı gəlinə bənzər.”

Sağ ol,Qulamrza Səbri Təbrizi!
Qışın ortasında umsutdun bizi.

08.12.1997.

SÖZ

***Şəkinin komsomol Əhmədi və əhmədlərin
ən böyüyü Əhməd Əbdürrəhimova ithaf edirəm.***

Əhməd əmi,söz dünyadan əzəldi,
Dünya özü “Ol!” sözüylə düzəldi.
Sözün düzü ilahi bir gözəldi.
Söz sayılmır aralıqda itən söz.
Ayrı şeydir göyərən söz,bitən söz.

Qədir bilməz söz qədrini bilməyən.
Ocaq görüb köz qədrini bilməyən,
Nə bilər ki,öz qədrini bilməyən
Damla-damla qana keçən qandı söz.
Ürəkdi söz,nəfəsdi söz,candı söz.

Yaxşılığa yaxşılıq bir əvəzdir,
Əvəz verib,əvəz ummaq qərəzdir.
Əvəz,qərəz – hər ikisi mərəzdir,
“Verən əldən Allah kəsməz” – deyirlər,
“Qısır yerdə yel də əsməz” – deyirlər.

Ağlı olan bu dünyadan nə umar?
Ötəridir bu sır-sığal,bu tumar.
Daş atılan səmtə cocuqlar cumar,
Hərə bir cür ad qazanar,ad eylər,
Sözün saği ürəkləri şad eylər.

Beş kişinin yanında bir kişisən,

Milli Kitabxana

Mərdanəsən, lap hələ şir kişisən.
Qəlbiyumşaq, xoşqılıq, pir kişisən,
Şirin-şəkər, nəvəcanlı babasan,
Görüm səni daim xeyir tapasan.

Oğul-uşaq, nəyin varsa, sağ olsun!
Çalış, arvad yanında üz ağ olsun!
Harda olsan, kef-damağın çağ olsun!
Amma yenə muğayat ol qarıdan,
Umu-küsü varsa, tulla barıdan.

Bir xoş kəlmən gəlib mənə yetişdi,
Elə bildim yaz gəldi, qış ötüşdü.
Hər nədirsə, bu da böyük bir işdi,
Çox şükür ki, özün sağsan, sözün sağ,
Çörəyin bol, süfrən açıq, üzün ağ.
Baxıb gördüm ürəyində söz yeri...
Söz yerində yanıq yeri, köz yeri...
Gözlərində bir sevdalı göz yeri...
Sözlə, közlə, gözlə oyun olarmı?
Bu oyuna hər kəs boyun olarmı?

Yazan kişi belə yazıb yazını,
Sarı simdə çalıb tale sazını.
Ömrün-günün çəkə-çəkə nazını
Həsərin də xatirini xoş etdin,
Şirin, acı bir şərbəti nuş etdin.

Üzümüzə gəlir yenə təzə il,
Dərdi yandır, niskili qov, qəmi sil!
Vaqif Aslan arzusudur, bunu bil,
Gecə-gündüz qapın xeyrə açılsın!
Yurd-yuvana al şəfəqlər saçılsın!

29.12.1998.

DÜNYA

Filosof müəllimim Fərman İsmaylova

Gündüz gündür,hüsnünə bax!
Axşam Ay,ulduzdur dünya.
Təndir kimi istidir gah,
Gah somsoyuq buzdur dünya.

Gah tutqundur,gah arıdır,
Gah bütövdür,gah yarıdır.
Gah küpəgirən qarıdır,
Gah füsunkar qızıdır dünya.

Qol dolayır hər boyuna,
Nə deyəsən bu oyuna?
Yaman gündə bax toyuna,
Gör ki,üzübozdur dünya.

Xoşdur kama çatan üçün,
Boşdur alıb-satan üçün.
Fırıldadıb atan üçün
Üç badam,bir qozdur dünya.

Özün dedin: – Var isə bəxt,
Nə gərəkdir qızıldan təxt?
Var üstə var yığan – bədbəxt,
Yel aparən tozdur dünya.

Çoxu çoxdur,azı azdır,
Toyu toydur,yası yasdır.
Qışı qışdır,yazı yazdır,
Bir ilahi sözdür dünya.

Yaxşı gündən yaman günə
Üz saxladın dönə-dönə.
Daha sənin nə vecinə,
Beş arşınlıq bezdi dünya!

29.03.1998.

BÖYÜKLÜK

Milli Kitabxana

(Ulu öndərə)

Böyüklük alına yazılan yazı,
Cəfakeş doğulur böyük olan kəs.
Bu ağılı-qaralı dünyanın nazı
Böyüklük olmasa çəkilə bilməz.

Təlxək atmacası yer eylər ona,
Nadan gülüşündən sınar böyüklük.
Gah peşman olar doğulduğuna,
Gah da öz-özünü qınar böyüklük.

Ona əli çatmaz yalanın,şərin,
Diksinməz,səksənməz yağı səşindən.
Səbrinə güc verər,düşünər dərin,
Enməz öz böyüklük mərtəbəşindən.

Dəyər topuğuna paxılın daşı,
Bilər,üzə vurmaz... böyükdür,axı!
Sonra da kədərlə çatılar qaşı,
Kəsər qabağını böyük olmağı.

Böyüklük ilahi nurdur,işıqdır...
Neyləyə bilər ki,qaranlıq ona?
Böyüyün hər yerdə alını açıqdır,
Yoxdur ehtiyacı bəzəyə,dona.

Böyük – böyük fikir,böyük ürəkdir,
Haqq özü səs verir onun səsinə. –
Dünya,Vaqif Aslan,baş əyəcəkdir
Daim böyüklüyün təntənəsinə.

30.04.1998.

OĞUZ QƏNAƏTİ

Bic boylanmaz,
Qorxar gün işığından.

Düzün topuğundan olar,
Doğrunun aşığından.

Qalxmaz ondan yuxarı,
Çünki həmişəlikdir.
Ucalıqdan itkisi,
Hündürlükdən çıxarı.

04.01.1999.

DÜŞDÜM

Cənnət idi anam boynu,
Vədə çatdı,yerə düşdüm.
Bu da – ömür-ömür oynu,
Düşdüm... birdən-birə düşdüm.

Qayırdılar beşik mənə,
Yasaq oldu eşik mənə.
Yetən çəkdi keşik mənə,
Mən nə yaman tora düşdüm.

Məni məndə əritdilər,
Haray saldım,kiritdilər.
İməklədim,yeritdilər,
Yeridikcə zora düşdüm.

Ovutdular noğul ilə,
Əfsanəylə,nağıl ilə.
Gündə bir cür ağıl ilə
Oddan çıxdım,qora düşdüm.

Hasar-hasar,divar-divar
Hörülübdür hər nə ki var.
Beşiyimdən yer üzü dar,
Heç bilmədim hara düşdüm.

Nə yaxşı ki,çatdı vaxtım,

Milli Kitabxana

Çiçəklədi quru baxtım.
Ruhum ilə göyə qalxdım,
Cismim ilə gora düşdüm.

12.11.1997.

BANU ÇİÇƏK EŞQİNƏ

SƏN NİYƏ BU QƏDƏR GÖZƏLSƏN AXI?!

Sevdaı könlümün ilham pərisi,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!
Ey canım hərisi,qanım hərisi,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Hayıma verilən haymısan,nəsən?
Allahım göndərən paymısan,nəsən?
Günəşmi,ulduzmu,Aymısan,nəsən?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Bir eşqin qəmiylə onsuz da məstdim...
Məni hardan tapdın,üstümə əsdin?
Var imiş dünyaya gəlməkdə qəsdin,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Qızılı tellərin çin oldu üzdə...
Sanki qovurdular canımı közdə.
Axdı,yağ qalmadı ürəyimizdə,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Nə qədər sinəmdə çarpır bu ürək,
Eşqinlə bülbültək oxuyam gərək.
Altunsaç ilahə,sarışın mələk,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Gözündən nur dolu bir badə içdim,
Özün görmədinmi nə hala düşdüm?
Mən hələ bu qədər əyilməmişdim,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Od bilib əynimə geyimmi səni?
Yanıb-yaxıldıqca öyümmü səni?

Milli Kitabxana

Oxşaya-oxşaya yeyimmi səni?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Ay mənim dövlətim, ay mənim varım,
Başqa bir qübardır mənim qübarım .
Ayağın altında ölüm, qurtarım,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

Durub seyr edirdim çölü, çəmənini...
Çiçəklər içində qəhr etdin məni.
Mən niyə bu qədər sevirəm səni?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axı?!

21.01.1998.

SƏNİ

Gözlərin dil biləndir,
İstədim gözdən səni.
Dil bilmək fəhm iləndir,
Oxudum sözdən səni.

Közsənmiş kül içində,
Yanırsan tül içində,
Süsən-sünbül içində
Tanıdım üzdən səni.

Ocağında qor olsun,
Alışdıqca gur olsun.
Hər kim olsa, kor olsun,
Ayırsa bizdən səni!

16.12.1997.

QIRMIZI

Ax, bu ,necə səhərdir, ax!
Üfüq süddür, gün qırmızı.
SİNƏN quzey qarından ağ,
ƏYNİNDƏKİ don qırmızı.

Belə yazıb Yazan mənə,
Birliyinə şükür yenə.
Elə bildim gül üstünə
Tökülübdür qan qırmızı.

Çəpənnazı baxa-baxa
Salma məni daşa-dağa.
Gəlməsəydin can almağa,
Geyinməzdin sən qırmızı.

Cəllad donu geyən mələk,
Al canımı qəşəng-qəşəng.
Çünki mənim sevdiiyim rəng
Qırmızıdır,ən qırmızı.

Qurban deyib Vaqif Aslan,
Canı sənə keçən yazdan.
Haqqın vardır,həzz al,nazlan
Boyandıqca mən qırmızı.

4.07.1997.

MƏN SƏNİN XƏTRİNƏ YAŞAYAM GƏRƏK

Mənə Taleyazan belə yazıbdır,
Alıb qələmini ələ yazıbdır.
Bol-bol sevinc yazıb,bol-bol ün yazıb,
Bir özü bilir ki,nə üçün yazıb.
Elə sənə görə mənə gün yazıb,
Bu da bir naxışdır dopdoğru,gerçək,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

Özümdən,özgədən küsmüşdüm daha,
Əlimi dünyadan üzmüşdüm daha.
Ömrümə,günümə zülüm deyirdim,
Hamıdan xəbərsiz ölüm deyirdim.
Sonra bu dünyaya gülüm deyirdim,
Qoymadın,əlimdən tutub çəkərək,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

Sevirəm sözümdən elə qorxuram,
Onu gətirməyə dilə qorxuram.
Qorxuram qəsdimə durarlar mənim,
Sevgimi üzümə vurarlar mənim.
Bu şüşə könlümü qırarlar mənim,
Sınar,oşalanar bu qəlb,bu ürək,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

Daha keçən keçib,olan olubdur,
Gözümə,könlümə qəhər dolubdur.
Di gəl,misra-misra,söz-söz ağlayım,
Yanım ocaq kimi,köz-köz ağlayım.
Qaynayım bulaqtək,göz-göz ağlayım,
Yuyun göz yaşımda,ey qəlbi kövrək,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

Ərköyün gözəlsən,ərk eylə mənə,
Ərkindən həzz alım,vurulum sənə.
Dar gəlir ruhuma onsuz da göylər,
Yarından yarıyan qanadı neylər?
Şair seviləndə dəcəllik eylər,
Qan kimi qaynayar vəcdə gələrək,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

Çək necə istəsən sınağa məni,
Amma hədəf etmə qınağa məni.
Məni küləklərə,yellərə qısqan,
Qısqan,şirin-şəkər dillərə qısqan.
Lap elə sevdiyim güllərə qısqan.
Ömürdən borc alıb,ey qısqanc mələk,
Mən sənin xətrinə yaşayam gərək.

21.05.1998.

QOŞA MÜƏLLİFLİ ŞEİR

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,

Milli Kitabxana

O məndə qalacaq nə qədər sağam.
Nəğmələr yaradıb döyüntüsündən,
Söz-söz,sətir-sətir oxşayacağam.

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,
Gördüm ki,titrəyir,çırpınır,durur.
Gözəl,gözün aydın! Elə o gündən
O mənim sinəmdə rahatca vurur.

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,
Ətirlən,çətirlən,bəzən,düzən,gəz.
Daha arxayın ol öz ürəyindən,
Heç yerdə,heç zaman üşüyə bilməz.

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,
Necə almayaydım? Ürəkdir axı!
Axdı damla-damla yaş gözlərimdən,
Mənim də ürəyim kövrəkdir axı!

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,
Sevinə-sevinə sinəmi oyduam.
Səni canımdan çox istədiyimdən,
Yarıb,ürəyimin içinə qoydum.

Mənə ürək verdin,aldım onu mən,
Sözümə gün düşdü,şeyirimə işiq.
Heç kim bilməsə də,bilirsən ki sən,
Bu şeiri ikimiz birgə yazmışıq.

16.12.1997.

QIZIM

Yeganə qızım Yeganəyə

Xeyir olsun başına,
Ay mənim anaş qızım!
Bir dənə qardaşına
Həm bacı,qardaş qızım.

Bağçamızda qönçəsən,
Qönçədən sən incəsən.
Ulduzdan, gündən, aydan
Hamısından öncəsən.
Dəcəlsən, ərköyünsən,
Haqqın vardır, öyün sən.
– Baharımсан, – deyim, sən
Bahara yol aç, qızım,
Ay mənim anaş qızım!

Bəxtin də olsun sənin,
Təxtin də olsun sənin,
Ürəyin nə istəsə,
Vaxtında olsun sənin!

Donun zər, köynəyin zər,
Gülüşün mehə bənzər,
Gül üstə şəhə bənzər.
Gözündəki yaş, qızım,
Ay mənim anaş qızım!

Demə yollar çətindir,
Xoşbəxtlik qismətidir.
Ağlındır, ismətidir
Ən gözəl daş-qaş, qızım,
Ay mənim anaş qızım!

Dolan düzlər içində,
Gün-gündüzlər içində.
Cəmi qızlar içində
Sən olasan baş, qızım,
Ay mənim anaş qızım!

23.10.1997.

EHTİRAM

(Tələbəm Mehriban İmamverdiyevaya)

Mən bir müəlliməm, borcumdur mənim
Sənin qiymətini özünə yazmaq.
Mənə ehtiramın, tələbəm, sənin
Ürəkdən dediyin “Sağ ol”dur ancaq.

Şeirimmi oyatdı qan yaddaşını?
Sözünmü ilahi sehrinə uydun?
Mehriban-mehriban əyib başını,
Öpdün sağ əlimi, göz üstə qoydun.

Heyrət ürəyinə, tələbəm, sənin!
Layiqsən duama, alqışlarıma.
Ey mənim təsdiqim, qələbəm mənim!
Boyun boy verməyir baxılarıma.

Sənin ucalığın bilirəm ki, mən
Əslindən, nəslindən, kökündən gəlir.
Lap elə göylərin dərinliyindən,
Lap elə yerlərin təkindən gəlir.

Qat-qat artıq olsun xətrin, hörmətin,
Zirvədə durmaqdır kamala dolmaq.
Mən indi bildim ki, çətin, çətin
Ən parlaq ulduzla üzbəüz olmaq.

Parla, haqqın vardır, ulu türk qızı!
Gülüşün Günəşdir, təbəssümün yaz.
Səni mənim kimi, ey dan ulduzu,
Vəsf edən bir şair daha tapılmaz!

23.12.1997.

MƏHƏBBƏTİN GÜCÜ

Bir tel ayır mənimçün,
Qız, qızılı saçından.
Gəl, oxuyum səninçün
Ruhun ehtiyacından.

Dil-dil ötən quş idim,
Hər yetənə tuş idim.
Üşüdüm, ha, üşüdüm
Yalqızlığın ucundan.

– Burul, – dedin, buruldum,
– Vurul, – dedin, vuruldum.
Bulanmışdım, duruldum,
Duruldum öz içimdən.

Bu ədadan, bu nazdan,
Ölsə də Vaqif Aslan.
Göyrəcəkdir bir azdan
Məhəbbətin gücündən.

28.05.1998.

QAFİYƏ

Lalə üzün, aman Allah!
Qızılı telə qafiyə.
Nadan olub da qalacaq
Görməyən elə qafiyə.

Nə mənası, yüz il yaşa,
Vurmayıbsa sevda başa?
Ala gözlər qələm qaşa,
Yanaqlar gülə qafiyə.

Mənə şair deyə-deyə,
Yaman günə saldın niyə?
Ağız südə, diş inciye,
Dodaqlar bala qafiyə.

Sinən Muğan, Mil düzüdür,
Yaxan qızılgül düzüdür.
Üzün, vallah, gün üzüdür,
Buxağın xala qafiyə.

Qulağında tənən gözəl,
Tənəndən nimtənən gözəl.
Ağzın, burnun, çənən gözəl,
Kəmərin belə qafiyə.

Qaynadıqca damarda qan,
Can yerinə bulunar can.
Deməsinmi Vaqif Aslan –
Xınadır ələ qafiyə.

06.02.1998.

UMSUNMUŞAM

Nə süzürsən gözünü?
Gözündən umsunmuşam.
Görmüşəm gül üzünü,
Üzündən umsunmuşam.

Bağrıma basdıqca köz,
Deyirsən: – Bir az da döz.
Nə oldu o günkü söz?
Sözündən umsunmuşam.

Vaqif Aslan yeyir qəm,
Bu and, bu Quran-qəsəm.
Bir azca açıq desəm,
Özündən umsunmuşam.

12.05.1998.

VAQIF ASLAN, NƏ İSTƏRSƏN?

*(Şeir axşamında mənə bu sual ilə müraciət
edən balaca Şəbnəmə həsr edirəm.)*

– Vaqif Aslan, nə istərsən? –
Deyən Şəbnəm!
Oddan paltar geyən Şəbnəm!

Milli Kitabxana

Dağlarımdan qar istərəm,
Bağlarımdan bar istərəm,
Var olandan var istərəm.

Ey yurduğun kür balası,
Od parçası,nur balası!

Gündən işıq,Aydan işıq,
Günaylardan min yaraşıq,
Bülluru saf,sevincək,şux,
Dərdə-qəmə yad istərəm,
Nərinəni şad istərəm.

Sən ey ruhdan incə qızım!
Yel dəyməyən qönçə qızım!

Can yangısı sözdən keçir,
Şölə salıb gözdən keçir.
İnci kimi bir damla yaş
Gilələnilib yavaş-yavaş
Qaynar-qaynar üzdən keçir.

Körpə quzum,
Dan ulduzum!

Həzin olur şeir axşamı,
Şairləşir orda hamı.
Nəğmə deyən ürək olur,
Olur,yaman kövrək olur.
Səhər xanım,Nigar xanım,
Ay başına mən dolanım!
Ulduzlardan bəxt dilərəm,
Səmalardan təxt dilərəm.
Leyla qızı,Nigar qızı
şən istərəm,
Yerə-göyə tən istərəm.

Milli Kitabxana

– Vaqif Aslan,nə istərsən? –
Deyən Şəbnəm!
Oddan paltar geyən Şəbnəm!
Aydan arı,
Sudan duru qızım mənim!

Qaranlığa boy verməyən
boy istərəm,
Əsil,nəsil,soy istərəm.
Hamınıza can sağlığı,
Hamınıza üz ağılığı,
Evinizdə toy istərəm.

30.11.1997.

NOVRUZ

Nöqsan olmaz gözələ eylədiyi naza görə,
Çoxa minnətçi düşüb,şükr edərəm aza görə.

Şənbə çox olsa da,hər şənbəyə novruzmu düşər?
Titrəyən bir anı var ruhun ehtizaza görə.

Vaxt gələr,vədə çatar,dağ ilə daşlar oxuyar,
Uyuyar dünya bütün mehdəki avaza görə.

Xoş saatda iki ulduz görüşər göylərdə,
Köpürər çeşmələrin suyu bu ecaza görə.

Göy öpüb göy çəmənin gül yanağından bu gecə,
Tər bənövşə yaşınıb,bəlkə,bu məcaza görə?

Açılır sübhün üzü,cəh-cəhə bəh-bəh qarışır,
Sevinir cümlə bəşər ilk bahara,yaza görə.

Gün düşən şəhdəki rəng qövsi-qüzehdir,elə bil,
Bəzanib dünya evi rəng ilə rəngsaza görə.

Vaqif Aslan bu tamaşanı görüb vəcdə gəlib,

Milli Kitabxana

Yerlərə səcdə edər göylərə pərvaza görə.

4.02.1999.

YOL GEDİRƏM

Əl açıb Allahıma,yol gedirəm haqqa sarı,
Şərə boy verməz axı,hər nə ola,haqq hasarı.

Yaxşılıqdır,elədim... dəryaya atdım,getdi...
Olmayır,olmasın heç balıqların etibarı.

Çörəyə xor baxanın gözlərinə tor çəkilər,
Özgəyə qismət olar əldə olan ixtiyarı.

Tamahı daş yaranın başına vay-vay demişəm,
Nəsillikcə uzanar nəhs adamın nəfs azarı.

Hər anasından olan pir,ocaq övladı deyil,
Hesab etmirlər axı,ziyarətghah hər məzarı.

Elə Qıl körpü deyirlər,o ömür körpüsüdür,
Çox şükür,sağ-salamat keçən gördüm Şəhriyarı.

Bir olan Tanrı bilir hər nə ki mən eyeləmişəm,
Səbrimi gen edərək gözləmişəm ruzigarı.

Vaqif Aslan Cumayoglu,üzübozdan uzaq ol,
Üzüboz səhv salar şair ilə kargüzarı.

15.06.1997.

SEVƏR

Vaqif Aslan,gözəlim,var nə qədər canı sevər.
Özgəyə meyl eləməz,sən kimi ceyranı sevər.

Gözlərin qanım içir,ay səni xoşbəxt olasan!
Əzəli qaydadır bu – qan çanağı qanı sevər.

Alnıma nə yazılıb,basıma da o gələcək,
Yar sevən hər sınağı,hər cür imtahanı sevər.

Milli Kitabxana

O,səni,arxayın ol,hər ağıza söz eləmər,
Özünə cəbr eləyər,sevsə də,pünhanı sevər.

Qızarıbsan,elə bil,şönlə düşüb gül içinə,
Neyləsin şair axı,lələni,reyhanı sevər.

Varmı bir heylə kişi,fəxr ilə döysün döşünə,
Söyləsin: – Bax,bu gözəl bu Vaqif Aslanı sevər.

05.02.1998

OLSUN

Qız,sənə ad qoyanın azğı dolu dad olsun,
Üzü gülsün həmişə,dərdə,qəmə yad olsun.

Gülüşündən yer üzü gül ilə gülşən görünür,
Daima qəlbin açıq,saf ürəyin şad olsun.

Sənə pis gözlə baxan kimsələri qarğıyiram,
Onların əvvəli boş,axırı heç zad olsun.

Alnımızda yazı var,pozmağa yox güc bizdə,
Allaha şükr eləyək,bizlərə imdad olsun.

Hər nə geysən yaraşır,qız,ayağında saya var,
Bu dəfə dur bizə gəl,mülkümüz abad olsun.

Mənə tənə eləyib,çox da özündən demə gəl,
Eşqsiz bir kişinin qəlb evi bərbad olsun.

Səndə Allah əli var,nursan,işıqsan,bilirəm,
Sənə Sahib-Kərəmin şəfqəti qat-qat olsun.

Vaqif Aslan özünü etdi şəhid sevgi üçün,
Bu da bizdən gələcək şeirimizə ad olsun.

11.05.1998.

OLMAZ

Sözü sağ olmayanın,vallah,üzü ağ olmaz.
Üzü ağ olmayanın dərdinə ortağ olmaz.

Gözü acdırsa,kişi doyduğunu fəhm eləməz,
Düzü-dünyanı yeyər,amma canı sağ olmaz.

Sözə şübhəylə baxanlar dedilər: – Vay,yazıq!
Varmı bir heylə sürü içində axsaq olmaz?

Söylədim: – Küldən olan bir təpəni yel aparar,
Ha ki torpaq topala,yığ,təpədən dağ olmaz.

Dedilər: – Ay qadası,hər kəsin öz arşını var,
Yətənə,yetməyəne şübhə,qərəz,lağ olmaz.

Dedim: – İnsaf yiyəsi olsa əgər parçasatan,
Bir tumanlıq nədi ki? Fətı da cılpaq olmaz.

Bir ağızdan dedilər: – Hə,Cumayoglu,belə de!
İnsaf ilə adamın kef-damağı çağ olmaz.

13.11.1997.

GƏLİRƏM

Şəhriyarın adına niyyət edib yol gəlirəm,
Gah ona səcdə edir,gah da açıb qol gəlirəm.

Qucmuşam,oxşamışam şövq ilə Heydərbabanı,
Yel kimi yellənirəm,sel kimi sağ-sol gəlirəm.

Gör neçə ildi ki,mən rəyada yollar yoruram,
Tehrana baş çəkirəm,Təbrizə bol-bol gəlirəm.

Daha novruz havalı günlərə üz tutmuş ömür,
Gözün aydın,çəmənim,əldə tutub gül gəlirəm.

Milli Kitabxana

Yamyaşıl arzularımdır göyərən göy səməni,
Göz yaşım – yaz yağışı, lap anabülbül gəlirəm.

Üzə həsrət üzümün qisməti varmış bu dəfə,
Vaqif Aslan, vüsəlın qiymətini bil, gəlirəm.

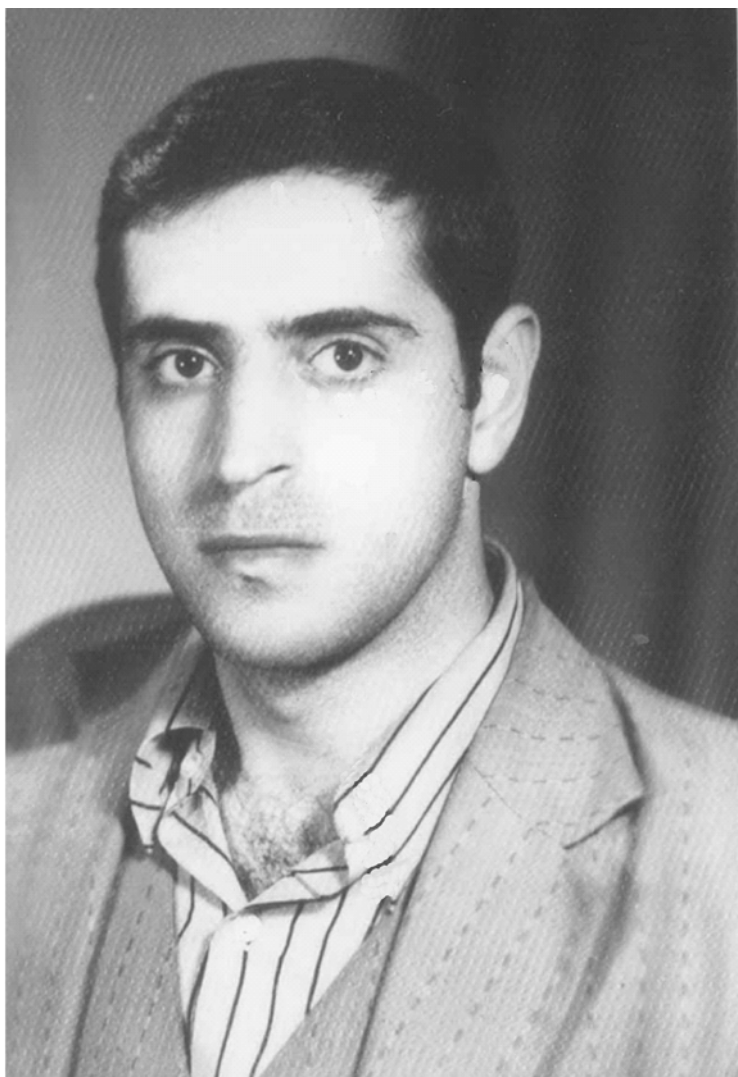
07.03.1999.

Vaqif Aslanın növbəti kitabını vərəqləyirəm – ya dördüncü-südü, ya be-şincisi. Amma nə fərqi var ki. Birincisində nə qədər səmimidirsə, sonuncusunda da oxucuları ilə eyni düşüncəni, eyni sevgini, eyni duyğuları paylaşmağa gəlib. Birincisində də sevgisini açıqlamağı həya edirdi, indikində də; birincisində də “Yolum haqqadır” deyir-di, indikində də; birincisində də oxucusunu öz səmimiyyətinə, təmizliyinə inandıra bilirdi, indikində də... Sadəcə, qələmi bir az daha püxtələşib. Sözü daha kəsədən mətləb üstünə gətirir, sıxılmış duyğularını daha çox ərimədən, qurumadan oxucunun diqqətinə çatdırı bilir. Vaqifə uğurlar arzulayırıq, “yeni kitabın mübarək” deyirik və israrla tutduğu şeir yolunda təkrarsız duyğular və o duyğuları itkisiz-filansız kağızda göyərtmək qisməti arzulayırıq.

Əli Məcid

“Zaman” qəzeti

26 iyun-3 iyul, 1999-cu il

“QANIMDAN RƏNG ALAN GÜL” kitabından

ÇAĞDAŞ TÜRKÜN POETİK DÜNYASI

Əski Saka Türkünün ad yadigarı Şəki də daxil olmaqla Böyük Türkünün hər yeri mənim vətənimin bir hissəsi olmaqdan öncə,ürəyimin bir parçasıdır desəm,bəlkə,yurd sevgisiilə döyünən qəlbimin səmimi duy-ğuları qismən də olsa ifadə oluna bilərdi.Vətənin müqəddəs ocağı kimi Şəkidən mədəniyyət tariximizə və ədəbi irsimizə fasiləsiz şəkildə axıb gələn isti,işıq və hərarət Vətən səmasından parlayan ulduzlar kimi əbədi,sönməz,Tanrı nurundan qidalanan qutsal şəxsiyyətlər silsiləsi təşkil edir. Hətta milli mədəniyyətimizin məkanca – məhəlli,zamanca – diskretik kəsikdə və bu aspekt-dən baxıldığı şəraitində M.F.Axundovdan Y.Qarayevə qədər olan zaman məsafəsində mövcud söz sahiblərinin sırasının təqdimi geniş və dolğun statistika tələb edir.İki əsrlik zaman həddudları ilə şərti olaraq qütbləndirdiyim ədəbi şəxsiyyətlərin adları və imzaları sırasında mənim yaxından tanıdığım, şəxsiyyətinə və yaradıcılı-ğına dərin hörmət və rəğbət bəslədiyim Vaqif Aslan da var;öz sözü,öz dəsti-xətti ilə:

*Vəsfini edəsi sözü yox isə,
Səni isidəsi közü yox isə,
Qıyası,kəsəsi,özü yox isə,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?*

Bu da Vaqif Aslanın qeyd etdiyimiz kontekstdə məsələyə öz münasibə-tidir.Göründüyü kimi,bu sadə misralarda sənətkar subyektı sonsuz sənət mühitində öz mövcudluğunu,varlığını, reallığını təsdiqləyir.Vaqif Aslan həm şair kimi sənətdə,həm

də bir folklorçu kimi elmi mühitdə öz mövqeyi ilə seçilir. Onun folklorumuzla bağlı fəaliyyətini görkəmli alim Y. Qarayev belə xarakterizə edir: "Tanınmış şair-alim, Folklor Elmi -Mədəni Mərkəzi Şəki filialının direktoru Vaqif Aslan Azərbaycan ərazisində ən qədim və geniş miqyasda türk-folklor mənəviyyatının məişətdə həqiqətən yaşanmış bir tarixi gerçəklik olduğunun sənədli izlərini məhz Şəkinin şifahi yaddaş qatlarında, Şəki folklor arealının sənət və dil materialında axtarır. Məsələn, oxucunu düşündürən konkret, predmetli lingvistik müşahidələri məlum etnik-mifik informasiya ilə Şəki şivəsinin koloritli, unikal fra-zeoloji vahidləri arasında aparır: "div yuxusuna getdi" deyimi ilə "Dədə Qorqud"dakı "oğuz bəyləri yeddi gün uyuyurdu" bilgisi arasındadır; "ühilləşmək", "ühi-ühi ağlamaq", "üfə yemək"lə Kaşqarlıdakı "üfa yemək", həmçinin Simurq quşunun acanda Məlikməmmədə dediyi "qa", susayanda dediyi "qu" ilə Şəkidə yeməyə deyilən "qa-qa" və qu quşuna deyilən "su quşu" ("Sən laf su quşu oluf getmisən ki") kəlmələri arasındakı lingvistik irsilik əlaqəsində və s". (Y. Qarayev. "Prorototip – şəkili-dir, yaxud nəfəsdə zümzü-mə, tələffüzdə rəqs – Şəki şivəsi..." Azərbaycan folklor antologiyası. IV kitab. Şəki folkloru. s. 10-11).

Görkəmli alim Y. Qarayevin V. Aslanın folklorçu fəaliyyətinə münasibətinə müraciətimiz qətiyyənlə təsadüfi xarakter daşıyır. Çünki Vaqif Aslan ədəbi yaradıcılığının əsas spesifikasiyasını "folklor konteksti" təşkil edir. Ədəbiyyatşünaslığımızda "... və folklor" tipli araşdırmalar məhdud sayda olmasa da, ədəbi əsərin folklor səviyyəsi, mətnin folklor substratı, folklorun arxemətn səciyyəsi sistemli şəkildə öyrənilməyib. Vaqif Aslan poeziyasının folklorla kontominasiyası əslində bu ədəbi materiallar və bu tipli materiallarda aparıcı tendensiyanı təşkil edən "kvazifolklor hadisəsi"ni (termin ilk dəfə işlədilir) sistemləşdirməyi tələb edir. V. Aslanın poetik düşüncəsinə də əski şeir və xalq mahnıları (ümumiyyətlə, folklor) çağdaş davamını tapır, Tanrı-insan, insan-təbiət və dünya münasibətlərində semantik təkamüldən keçir. Xalq şeirində ifadə olunmuş poetik ovqat altında gizlənmiş hiss və

Milli Kitabxana

duyguların fikirlə çulğışmış mikrosüjeti V.Aslan şeirində yenidən ağac gözündən zoğ verib cücərir,boy atır,şaxələnlir və fikir karvanının dirilik rənginin simvolları ilə naxış-lanmış zəngin təbii mənzərəsini yaradır:

*Olmaz idi Sara kimi gəлиндən...
Sellər aldı Xançobanın əlindən.
Ölləm bir tük əskik gəlsə telindən,
Vaqif Aslanın Sarası,ağlama!*

Vaqif Aslan yaradıcılığından söz açan Rüstəm Kamal onun bir şair kimi qazandığı uğurların başlıca səbəbini,haqlı olaraq,şairin xalq yaradıcılığına,xalq ruhuna və dilinə böyük məhəbbətində,yaxından bağlılığında, bələdliliyində axtarır:

“Vaqif Aslanın şair xoşbəxtliyi ondadır ki,onun həyatı,ömür-günü canlı folklorun,şirin-şəkər ləhcənin içindədir,onun bir hissəsidir.Şəki ləhcəsinin yaratdığı magik çevrədən kənara çıxma bilmir.Dil oyunları,söz oynat-maları,ləhcənin zarafat-kinayə enerjisi V.Aslan lirikasına ayrı bir rəng, ayrı bir dad verir.Şəki şivəsi poetik şivəliyə(belə demək mümkünsə)imkan vermişdir:

*Gözündən pay umdum,gözünü süzdün,
Ay sənin süzülən gözündən yeyim,
Üzündən pay umdum,bəs niyə küsdün?
Allanan,güllənən üzündən yeyim?”*

(R.Kamal. Nəfəs və söz halallığı).

Bizə görə folklor şeiri və ya bu şeirin folklorlaşması bu sənətin zirvə məqamıdır.Çünki folklorlaşmış şeir xalq dili,xalq düşüncəsi,xalq hiss və duyğularının kütlənin yaddaş koduna daxil olan,emosional elementləri hərəkətə gətirə bilən ümumiləşmiş şifrə keyfiyyəti qazanmasıdır.Xalq şeiri xalq şüurunda global folklor vahidləri kimi (dil,etnik,milli toplumun əksəriyyəti üçün anlaşılan,yaddaşlaşan folklor örnəkləri) kollektivin geniş sferasında funksional-kommunikativ

imkanlara malik olur.Bu mənada və bu prizmadan V.Aslan şeirinin folklordan qaynaqlanması onun poeziya zirvəsinə münasibətini, onunla zirvə arasındakı poetik məsafəni müəyyənləşdirən əsas faktor kimi,ölçü vahidi kimi götürmək olar.Vaqif şeirinin alqoritmi ilə folklor şeirinin alqoritmi arasında proporsional simmetriya müşahidə olunur.Burada insanın Tanrıya və dünyaya kano-nik münasibəti əski türkün dünyagörüşündən proyeksiyalanan,ondan törəyən, Ruh səviyyəsində onunla bağlılığını itirməyən və onun aktiv şəkildə iştirak etdiyi çağdaş türkün dünya duyumu və dünya dərkinin poetik se mantikasıdır.

Öz yaradıcılığında xalq şeirinin,klassik poeziyamızın ən gözəl ənənələrini ustalıqla qovuşduraraq kamil sənət əsərləri yaradan Vaqif Aslanın poetik könül dünyası ilə həmsöhbət olmağa dəyər

HÜSEYN İSMAYILOV

Milli Kitabxana

NƏFƏS VƏ SÖZ HALALLIĞI

Vaqif Aslan iki Ömür yaşayır: Şəkili bir Kişi Ömrü və Şair Ömrü. İstəsə də,istəməsə də,hər Ömür Vaqif Aslan Cumayoglundu öz tərəfinə çəkməlidir. Bax,burada başlayır iki sərhəd,iki qütb arasında qərib-qərib dolayan ruhun ağrısı.

Şeirin bütövlüyü – həm də şairin (ozanın,aşığın) intonasiya – jest,mimika fonudur.Təəssüf ki,ədəbiyyatşünaslıqda paralingvistika komponentlərinə diqqət yetirilmir.Təsadüfi deyil ki,bu gün də “Kitabi-Dədə Qorqud”un hacavəti,ozan artikulyasiyası,ozan davranış sistemi bizə aydın deyil.Ona görə də onun oxunma bərpası mümkün olmur.

Vaqif Aslanın şeirlərini dinləyəndə onun əllərinin jestini,-üzünün mimikasını təəvvür etmək olar. İçindən doğulub axan söz üzə naxışlara –qırıqlara çevrilir.Bu qırıqlardan artıq sözün özünü də oxumaq və görmək olar.

V.Aslanın şair xoşbəxtliyi ondadır ki,onun həyatı,ömrü-günü canlı folklo-run,şirin-şəkər ləhcənin içindədir,onun bir hissəsidir.Şəki ləhcəsinin yaratdığı magik çevrədən kənara çıxa bilmir.Dil oyunları,söz oynatmaları ləhcənin zarafat – kinayə enerjisi V.Aslan lirikasına ayrı bir rəng,ayrı bir dad verir.Şəkili şivəsi poetik şivəliliyə (belə demək mümkünsə) imkan vermişdir:

Gözündən pay umdum,gözünü süzdün,

Ay sənin süzülən gözünü yeyim.

Üzündən pay umdum,bəs niyə küsdün?

Allanan,güllənən üzündən yeyim.

Sevgi nəğmələrini kişilər qoşar.Qadın gözəlliyi,qadın ehtirasları,qadın ehtirasları,qadın dünyası,qadın kədəri... ancaq kişi qələminin ucunda öz həqiqi qiymətini və gerçəkliyini qazanır.

Ədəbiyyatımızda patoloji hal baş verir:kişi şairlər qadınlar kimi yazırlar.Saxta göz yaşları sel kimi şeirimizi tutub aparır.

Halal,əsil poeziyanın halal nəfəsə,halal sözə və ritmə ehtiyacı var.Ənənəvi təsir bağışlayan deyimlərdə belə nəfəs halalca kişi nəfəsidir,ritm halalca kişi ritmidir.

Milli Kitabxana

Vaqif Aslan millətimizin əsrlər boyu qoruyub saxladığı kişilik rəmzlərinin vurğunudur və həmin rəmzlərlə Kişilik fəlsəfəsini,kişi dəyərlər sistemini yaratmaq,bərpa etmək istəyir.

Papağa yaraşan baş

Başa yaraşan papaq

Görməmişəm hələ mən.

Vaqif Aslanın gözündə Allah-təala işıq,nur olmaqdan başqa,həm də Dünyanı səhmənə salan,yaradan,yaşadan fəvqəl kişidir,məhz Kişidir!

Şükür birliyinə,Yaradan Kişi!

Gecədən gündüzə yol yaratmışan.

V.Aslanın program səciyyəli bir şeiri “Kişilər” adlanır.Bu şeirdə Koroğlunun “Tüfəng çıxdı,mərdlik getdi” deyiminin davamı kimi kişiliyin bir etik-estetik dəyər kimi təkamülü izlənilir.

Ay yurdu,yuvası talan kişilər,

Olunca dünyada olmasa yeymiş,

Qalınca dünyada qalmasa yeymiş,

Sizin yerinizdə qalan kişilər

İndiki kişilər – yalan kişilər!

Şairə görə,kişilərin yoxluğu – Ata kultunun,əcdad kultunun etnik-sosial toplumda yox olmasıdır.Oğulların doğulmaması,torpağın əkilib qorunmamasıdır. Şeirdən çıxan acı,-həyəcanlı nəticə budur.Kişiləri qoruyun.

Kəsirəm demə

Ağacın eşidər,bar verməz,

Hamı dadan nübardan

dadammazsan.

Sökürəm demə

Evin eşidər,soyuyar,

Rahatca yatammazsan.

Vaqif Aslan üçün ən qutsal söz – inandır.İnsanı göyə baxmağa vadar edən inanclardır.İç dünya ilə Dış dünyanın vəhdəti yaranır inanclarda.

Şair torpaq üstə gəzsə də,Göyləri öz içində təpitməyi bacarmalıdır. Ancaq bu zamanı unudanda Göydən asılı

qalmaq Vaqif Aslan torpaqdan,daşdan,otdan, ağacdan yazanda da Göyləri unutmur.

Vaqif Aslan yazdığı hər sözü öncə Ağaca,Yağışa,Dağa pıçıldayır;sonra İnsana üz tutub söyləmək ehtiyacı duyur.- Şairdən oxucuya gedən yol belədir!

Vaqif Aslanın əsl şairliyini sübut və təsdiq edən amillər çoxdur.Deyirlər ki,öncə söz olub.Öncə ritm olub.Dünyanın nizam-tərzisi,harmoniyası məhz ritmdən asılıdır.V.Aslanda nəfəsin ritmi sözün ritminə həmahəng gəlir.Nəfəs zorlanmur.İlk sözlə son söz arasında nəfəs,səs məsafəsi vaxtında qət edilir.

İlk sətrin yaratdığı ovqat son sətirdə,son beytdə açılır və bu ovqatın rəngi,dadı bəlli olur.

*Getdi gedən yerimiz,
Ölüb itən yerimiz,
İtib gedən yerimiz,
Göydən asılı qaldıq,
Qəbri qazılı qaldıq,
Haray,Vətən yerimiz!*

Şairin dramaturji yaradıcılığı (“Kosa ölər,yaz gələr”,”Kötük”) xüsusi maraq doğurur.Onun dramaturgiyasının baş qəhrəmanı – Dildir. Dilin ritual,mərasim yaddaşı,metaforik obrazlar duyumu bu əsərlərin şah damarıdır.Dilin deyim, zərafət,atmaca,ayama-ləqəb kaleydoskopuna düşən oxucu (tamaşaçı) həyatın ab-surdluğunu duya bilər.

Vaqif Aslan şəkili olmağın və Şəkidə şair olmağın (Bəxtiyar Vahabzadədən sonra) çətinliyini çoxdan başa düşübdür və bu zülmə,ağırlığa və çətinliyə ləyaqətlə dözür.

Vaqif Aslan da Kişi Ömrünü və Kişi şeirinin ucılığına yolu bağlayıbdir.Yolun xeyirli olsun,qardaş!

*R. KAMAL,
dosent,Mingəçevir Politeknik İnstitutunun
kafedra müdiri, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü.*

MÜƏLLİFDƏN

Möhtərəm oxucu! Yazı müqəddəsdir və müqəddəs yazıların ən müqəddəsi alın yazısıdır.

Ağ alnımın naxışı olan Yazım üçün Yaradanıma səcdə edirəm. Taleyimə, bəxtimə, qədərimə, qismətimə, naxışuma görə mən mənəm. Məni mən edən kişiye təşəkkür və minnətdarlıq kimi atamın belindən, anamın boyundan işıqlı dünyaya göz açdım. Ata məhəbbəti, ana şəfqəti, nənə nağılı-noğulu ilə böyüdüm. Əmi qayğısı, əmidostu ülfəti, bibi mehribanlığı gördüm. Körpə ikən, yeniyetmə ikən naz-nemətin nə olduğunu bildim. Elə ki, birinci sinfə getdim, ağsaçlı Nurəhməd müəllim (Allah ona rəhmət eləsin) mənə yazı öyrətdi. Ona elə isinişmişdim ki, daha nə deyim.

Bizim nəsildən oxuyan yox idi və atam Cumay kişi kömürmülük edirdi. Nurəhməd müəllim 6-7 aydan sonra ona məsləhət görmüşdü ki, mənə oxumaq üçün əlavə kitablar alsın. Artıq birinci sinfi bitirmək ərafəsindəydim. Bir də gördüm ki, atam mənə kitab alıb. Atam məni yanında əyləşdirdi. Anamı da çağırırdı:

– Cəmilə, gəl, çayımızı içə-içə uşağa qulaq asaq.

Üstü naxışlı o gözəl kitab isə N. Gəncəvinin “Leyli və Məcnun” poeması idi. Birinci sinfi bitirməyə 1-2 ayı qalan bir şagirdin o kitabı necə oxuya bilməsini izah etməyə, sözsüz ki, ehtiyac yoxdur. Atam isə: – Bərəkəllah, burasını bir də oxu, – dedikcə elə həvəslənib, elə coşurdum ki! Onda nənəm atama acıqlanırdı: “Daha bəsdir, uşağın ürəyi üzüldü”.

İkinci sinfdə bizə oxudlu Süleyman müəllim dərs deməli oldu. İlk dəfədən gözümə çox zəhmli görünən Süleyman müəllim bizə müstəqil surətdə dəftərlərimizin üstünə yazmağımızı tapşırdı. Gəlib adımlı yazmağa çatanda “q” hərfi yadımdan çıxdı. Bundan əsəbiləşən müəllimim üzümə şillə vurdu və o dəqiqə “q” hərfi yadıma düşdü, tez-tələsik ağlaya-ağlaya yazdım. Rəhmətlik hansı kitabları oxuduğumuzu soruşanda mən “Leyli və Məcnun”u oxuduğumu dedim. Müəllim o qədər təəccübləndi ki, “onu heç böyüklər yaxşı başa

düşmərlər” deməyə məcbur oldu. Amma iş işdən keçmişdi və mən artıq yaxşı təsəvvür eləməsəm də, ilahi sevgiyə inanırdım. Üstəlik atam da belə bir ümumiləşdirmə vermişdi: “Loğman qulağını Məcnunun kürəyinə verib onun necə nəfəs aldığını yoxlayanda nəfəs aldığıca sümüklərinin belə “Leyli”, “Leyli” dediyini eşidibdir”. Bununla belə, Süleyman müəllim atamla görüşüb mənə yüngül kitablar almağı tövsiyyə etmişdi. atam isə bu dəfə mənə “Akpamış” və “Aşıqlar” kitabını alıb gətirmişdi. Mən də onları asanlıqla oxumuşdum və oxuduqlarımı, demək olar ki, bütövlükdə əzbərdən bilirdim.

Nənəm, atam, anam, əmim və əmidostum mənə dinləməkdən doymurdular. Qon-şularımız, xüsusilə Dürrə xala rəhmətlik məndən tələb edirdi ki, dastanların nəsr hissəsindən fərqli olaraq nəzm hissəsini avazla oxuyum. Atam gedib şəhərdən dilli balaban da almışdı. Bəkir dayı isə babat tütək çalardı, özü də hazır dayanardı ki, “Kərəm aldı görək nə deyir” deyən kimi çalsın. Bir sözlə, “Əsli və Kərəm”, “Abbas və Gülgəz”, “Qurbani”, “Aşıq Qərib” və s. dastanları bu qayda ilə oxudum. Kövrəllərə baxıb kövrəldim, sevinənlərə baxıb sevin-dim. Rəhmətlik Dürrə xala isə ərindən yadigar qalan “Koroğlu” dastanını meyvərinə büküb gətirər, mənə çağırtdırıb əlahiddə oxudub qulaq asardı. Harada ki, Nigar Koroğlunun salamını almazdı, onda Dürrə xala köksünü ötürər və deyərdi: “İnsafsızın qızı, insafsız! Kişini sındırmazlar axı!”

Yeddinci sinifdə oxuyurdum. Məktəbə gedirdik. Bizim Kiş kəndindəki Ərşpirim baba deyilən müqəddəs yerin qabağından keçəndə qanrılıb arxaya baxdım. Qış qabağı idi, hava da bəyaz buludlu. Amma ki, Qarlı dağlara gün düşmüşdü. Günün işığında zirvədəki qar o qədər ağ görünürdü ki, ağ rəngin parlaqlığından gözlərim qamaşdı. İldırım vurmuş kimi titrədim. Elə bir heyranlıq hissi keçirdim ki, “Mən sizə vuruldum, a Qarlı dağlar” dedim və ilk şeirimi də elə o gün yazdım, ... Və bu günə qədər yazıram. Bu ərəfədə əslən İsmayıl-lının Baskalından olan Arif müəllim Məmmədov mənim mənəvi dayağım oldu.

Milli Kitabxana

Orta məktəbi Şəkinin Oxud kəndində bitirdim. Rəhmətlik Nurpaşa Hümmətov dan, ədəbiyyat müəllimimiz Qəni Abdullayevdən oldu.

Ali təhsilimi Xarici Dillər İnstitutunda “Fransız və Azərbaycan dilləri” fakültəsində aldım. Allahverdi Tağızadə (yeri cənnətlik olsun), Fərman İsmayilov, Zeydulla Ağayev, Rəsim Kərimli, Nəbi Saniyev, Abbas Hacıyev, Əli Musayev, Qorx-maz Quliyev və bir çoxlarından dərs aldım.

Lap sonralardan Rəşid Göyüşov, Seyidağa Onullahi, nəhayət Yaşar Qarayev fenomeni ilə rastlaşdım. Yaşar Qarayev, Bəkir Nəbiyev, Tofiq Hacıyev mənə Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü olmağım üçün zəmanət verdilər. Bir parçam belə bir qayğı, sevgi və eşq ilə toxundu. Digər bir parçam isə türkoloq Aydın Məmmədov, Köçəsgərli (Qazax) Qara Əhmədov, Naxçıvanlı Əli Zeynalov, Bahadur Qafarov dostluğu ilə ilmələndi.

Zaman-zaman sevə bilən adamlarla qarşılaşdım. Günəşlə üzbəüz dura bilmək möcüzəsini yaşadım. Bu odlu Günəş gah mənə qarsaladı, gah ilıq şüaları ilə isitdi, ovundurdu, gah da gözlərimi kor edə biləcək dərəcədə parlaqlaşdı. Bunu da alımın yazısı kimi qəbul etdim.

Qismətimə düşən cəməndə çiçəklərin ən zəriflərinə rast gəldim. Zəriflikdəki cansızlığın və amansızlığın şahidi oldum. – Sevinə-sevinə qanıma zərifliyə halal etdim. Nə başımdan başım çıxdı, nə yaşımdan.

Üstəlik yana ürəyimin buxarı başıma vurduqca başımla ürəyimin arasında qaldım. Görəsən, mənim taleyimdə ürəyimlə başımın yola gedəcəyi məqam olacaqmı? Kaş alınma o günlər də yazılmış olaydı.

Düşünəndə ki, şeir nədir, yamanca titrəyirəm. Sonra təsəvvür etmək istəyirəm ki, ilk insan üzünə düşən Günəş işığından necə diksinib ayılıb, necə titriyib və necə ehtizaza gəlib. Mənə elə gəlir ki, şeir o diksinmə, o titrəmə və o ehtizazdır. İlk insanın üzünə ilk dəfə düşən işıq gözü, üzü, beyni, ürəyi, qanı və ruhu bir yerdə oyadıb. Şeir elə budur.

Daha sonra müqəddəs yazılarda Adəmin yaradılışının necə təsvir edilməsi yadıma düşür. Allah Adəmi sevgi ilə yaradır. Yaradığına heyran olur. Onu cənnətdə – Ədəm

bağında yerləşdirir. Adəm isə darıxır, çünki təkdir. Allah onu yuxuya verir və qabırğasından bir Həvvə düzəldir. Adəm yuxudan oyanır və qarşısında Həvvə görür. Üzünə ilk dəfə gün işığı düşən ilk insan ilə qarşısında Həvvə görən Adəm: – Heyrət sənə, ey Həvvə! – deyə bilir və elə o dəqiqədə nəfəsi tənəgiyir, sinəsi həyəcandan qalxıb-enir və o, heyrətindən lal olur. Elə bu an Həvvə gülümsəyir və Adəmin dili açılır. Şeir Həvvə qarşısında dili tutulan Adəm heyretinin açılışıdır. Daha dəqiq desəm, şeir özünü dərkdir.

Müasir fəlsəfənin son qənaəti belədir ki, insan özünü dərk etmədən dünyanı dərk edə bilməz. İnsan özü haqqında düşünməkdən daha çox, Yer kürəsinin relyef xüsusiyyətlərini nəzər almadan çayların məcrasını dəyişmək, səhrada bağ salmaq, Yaradanın məsləhət bilmədiyi yerdə göl yaratmaq – özü də süni çay, süni bağ, süni göl istilahları ilə, əslində təbiiliyi unutmqla özünə haqq qazandırmaq istəyir. Riyaziyyat, fizika, kimya və s. elm sahələrindəki kəşflərin heç biri insanı Günəşlə və Həvvə ilə görüşündəki qədər sevindirə, hey-rətləndirə, xoşbəxt edə bilmir. İnsan xoşbəxtliyini ən yüksən və ilahi məqamı Günəşlə, Həvvəylə qovuşmaqdır. Özünü dərk və özünü təsdiq zamanı insan Allaha yaxın olur. İnsan isə özünü idraki və hissiyə böləndə iki şaqqa edilmiş vəziyyət-də olduğundan vəhdəti-vücudundan, kamilliyindən və bütövlüyündən uzaqlaşır. Əqlini nəzərə almadan hissinə, hissini nəzərə almadan əqlinə güvənən insan çəşbaş vəziyyətdə qalır. Ağıllı hissə, hissi ağılla birləşdirən bağları açıb ağıl və hiss bağlarını əlahiddə düyməklə, insan öz taleyinə kor düşünlə vurmuş olur. Şeir insan taleyinə vurulan kor düşünlərin açılışıdır, şeir təntənədir. Ağılın və hissin tarazlığını əks edən şeir ilahi şeirdir. Bizim lirika adlandırdığımız poeziyanı hissi, emosional tellərin idraki tellərə bağlanması kimi başa düşürəm.

Hissi-emosional tellər idraka yaxınlaşdıqca idraki tellər titəyir, onları yarıyolda qarşılamağa çalışır. Hissin ona doğru uzanmış əlini görən idrak da əlini uzadır. Şeir hissin və idrakın görüşü, vəhdəti və birgə təzahürüdür.

Dinozavrlar nəhəng heyvanlar olublar,amma öz nəsilərini qoruyub saxlaya bilməyiblər. Bu,onların heyvanlığından və şüursuzluğundan daha çox hissiyatsızlığı ilə izah olunmalıdır.Mənə elə gəlir ki,insan sırf əqli varlıq olsaydı,onu da lap çoxdan dinozavr aqibəti gözləmiş olardı. Şeir insanın ən ali təzahür formasıdır.Lirik şeirdə insan özgüləşmir,ayrı-ayrı obrazlara və xarakterlərə parçalanmır,olduğu kimi təzahür edir və ya görüldüyü kimi olub,olduğu kimi görünür.Özü də təkcə heyranlığı,heybəti ilə deyil,həm də sarsıntıları və əzabları ilə görünür.Dostu Enkidunun ölümünə mat qalan Bilqamısla,Əzrayıla qılnc çəkən Dəli Domrul sarsıntısından da şeir yaranır.Tapdığı həyat çiçəyini itirən Bilqamıs,can bulmağa məcbur olan Dəli Domrul məyusluğundan da şeir yaranır.Sızıltının,giziltinin,ağrının,acının ritmində, ahəngində elə bir məqam və səviyyə vardır ki,o,başqalarını da həmin məqamı və səviyyəni yaşamağa məcbur edir.Bu məqamı və səviyyəni saxlayan güc şeirdir.Şeir sarsıntıdır,göynərtidir.

Titrəyişdəki,oyanışdakı,heybətdəki,özünüdərkdəki,təntənədəki və sarsıntıdakı düzgü,nizam,yaraşlıq ən mükəmməl səviyyəyə çatanda şeirə çevrilir.

*Tələyəmi üsyan edib ağladın?
Ağlama,canım parası,ağlama!
Dağ-dağ idim,məni bir də dağladın,
Göynədi köksüm yarası,ağlama!*

Tökülən su yanan ocağı söndürsə də,göz yaşsı bu ocağın daha da gur yanmasına səbəb olur.

*Göz yaşların közərtdikcə közüümü,
Gözlərinə qurban dedim özüümü.
Yaxşı saxla gözlərində gözüümü,
Ay mənim gözüüm qarası,ağlama!*

Şair adi adam deyil ki,qarşısında ağlayan adama oynucaq təklif etsin.Ömrü boyu ağlamaq öyrənə-öyrənə və özünü ovuda-ovuda yaşayan şair təsəllini səhv də olsa,düz də olsa,bir şeydə görür:

*Ürəyimi əllərinə al,kiri!
Çırpındıqca oxşat,oynat,çal,kiri!*

Milli Kitabxana

Baş-başa ver, onnan birgə qal, kiri!

Yerin – ürəyim arası, ağlama!

Elə bu an şairə elə gəlir ki, hər şey düzəldi. Ağlayan bundan sonra ağlamayacaq. Ağlasa da, günəşli bir gündə tək-tək gələn yağış damlaları kimi qorxusuz və həyəcənsiz olacaqdır. Elə bu şair arxayınçılığından da şairənə zərəfat yaranır.

Görmüşdüm ki, bulud ağlar, hey ağlar.

Görməmişdim gün gülümsər, göy ağlar.

Düz dadmazmı bu şipşirin dodaqlar?

Olum dərdinin çarası, ağlama!

Daha sonra düşünürsən ki, gözəllərdə tale oxşarlığı vardır. Həmişə və hər yerdə qəsdə duranlar, tələ quranlar, xəbislər, paxıllar, gözü götürməyənlər marıqda dururlar. Onda təəssüf hissi keçirirsən və təəssüfqarışıq ürək-dirək verməyə çalışırsan:

Olmaz idi Sara kimi gəлиндən,

Sellər aldı Xançobanın əlindən.

Ölləm, bir tük əskik gəlsə telindən,

Vaqif Aslanın Sarası, ağlama!

Şair özünə nə qədər dərinədən nüfuz edirsə, öz-özünü nə qədər aydın görmək istəyirsə, bir o qədər vəcdə gəlir və sarsılır. Vəcdə gələndə də, sarsılanda da tənhalığını və kimsəsizliyini hiss edir. Hayına hay verəcək adam axtarır:

Hay elə ki, hay verim,

Hay, sənə qurban olum.

Bu an şair sadələşməyi o məqama çatır ki, ona hay verəvək adamın lap yaxında olduğunu güman edir:

Dur bu yana gəl görüm,

Ay sənə qurban olum.

Buna lirik qarabasmamı deyim, şair aldanışımı deyim, bilmirəm, bir onu bilirəm ki, xəyali də olsa, real da olsa, şair “O”nu özündən xəbərdar kimi təsəvvür edir. Hətta “O”nu özünə soyuqluqda, laqeydlikdə qınayır da:

Bilmirsənmi özün də,

Yoxdur dünya üzündə,

Günümdə, gündüzümdə

Tay, sənə qurban olum.

Milli Kitabxana

Bundan sonra giley başlayır.Özü də şirin və ərkyana bir giley:

Götürməz haqq kitabı,

Çəkdirdiyin əzabı.

Bəlkə də,qabaq-qənşər çıxdıqda tutulub susan şair,xəyalən başqa bir vəziyyəti yaşayır:

Deyim,barmaqhesabı

Say, sənə qurban olum!

Lirika bir tərəfdən də öz səviyyəsini müəyyən etməkdir.Özü-özünə enmə və endikcə özünə kənardan baxma,öz qiymətini və dəyərini bilmə lirizmin əsas məziyyətidir.Adı adamlar,adətən,özlərini bir cür gördükləri kimi görsələr də,şairlər özlərini bir deyil,iki,hətta üç-dörd şəxs kimi görürlər:Yunis Əmrə demişkən:

Süleyman var Süleymandan içəri.

Bu mənada Vaqif Aslanın da içində özünə məlum,özgəyə naməlum olan daha bir Vaqif Aslan da vardır.Üzdəki Vaqif Aslan içindəki Vaqif Aslanı nə qədər gizlətmək istəsə də,şeyrin işığında o,apaydın görünür.Bu iki Vaqif Aslan bir-biri ilə yola getmir.Birincisi özünü ətrafına görə,ikincisi isə özünə və özünün necəliyinə görə təsdiq etmək istəyir.Üzdəki Vaqif Aslan içindəki Vaqif Aslana yalvarır,onu dilə tutmağa çalışır.İçdəki Vaqif Aslanın nə qədər tərs,nə qədər yolagəlməz və inadçı olduğuna şeyrin işığında baxdıqda şairlərin tale oxşarlığını görürsən. Petrarka,Füzuli,Bayron, M.P.Vaqif, Aşiq Ələsgər, Molla Cümə lirizminin alın və tale yazısı olduğuna əmin olursan.

Lirikada özünəenmə bəzən o qədər dərin olur ki,Vaqif Aslanın içindəki Vaqif Aslandan əlavə daha bir Vaqif Aslanın da olduğuna şahid olursan.Bu üçüncü Vaqif Aslan o iki Vaqif Aslandan daha müdrik görünməyə çalışır,hətta özündəki Vaqif Aslanlar qədər yaxın olan adama məsləhət verməyə başlayır.

O iki Vaqif Aslanı kənardan müşahidə edən üçüncü Vaqif Aslan özü də daxil olmaqla bütün Vaqif Aslanlardan daha çox lirika işığında bərq vuran ilham pərisinə acıyır:

Bir vədə olanlar yalan deyildi,

Milli Kitabxana

*Səni nəzərindən salan deyildi,
O Vaqif Aslandan olan deyildi,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?*

*Üçüncü Vaqif Aslanın gördüyü bu iki Vaqif Aslandan biri
ölü,digəri isə diri Vaqif Aslandır.Onun nəzərində ölü Vaqif
Aslan diri,diri Vaqif Aslan ölüdür.Ölü Vaqif Aslan gərəkli,dir
Vaqif Aslan isə gərəksizdir,yox kimidir:*

*Vəsfini edəsi sözü yox isə,
Səni isidəsi közü yox isə,
Qıtası,kəsəsi özü yox isə
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?*

*Artıq sönməkdə olan ocağın kül altında qalan közü kimi
xatirələr mehindən közərən Vaqif Aslana təəssüfləbaxmağa
dəyər."Üstünə xətt düşüb qaralanan","bir ayrı ünvana tuş
olan","əyilən","nur kimi gözdən könülə axmayan" Vaqif
Aslan üçün "soyuq bir salam" da, "dilucu xoş gördük" də
çoxdursa,onda üçüncü o müdrik Vaqif Aslan da ürəyi ağrıya-
ağrıya ilham pərisinə üz tutur:*

*Salam artıq isə,xoş gördük baha,
Kimdir qiymət qoyan fəryada,aha?
Daş tayı olmuşun biridir daha,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?*

*Doğrudan da,sevilə bilməyən ilham pərisi sevə bilməyən
şairdən daha acınacaqlıdır.Sən demə,ilham pərisinin də öz
faciəsi var imiş.Payız nəfəsi dəyən,ucu ağarmış qızılgül ləçəyi
kimi soluxan ilham pərisi yazıq və miskinidir:*

*Ey gül,hanı sənin yaz tərəvətin,
Səməm yellərimi üstünə əsdi?
O yaz günlərinə dönməyin çətin,
Səni yaman-yaman gözlərmə kəsdi?*

*Pəriliyi,saflığı,səməviliyi əlindən alınan gözələ baxmaq şairi
o qədər ağrıdır ki,bu ağrıdan ağı yaranır:*

*Bilmirəm nə cürə oxşayım səni?
Şeirimin,sözümün gülüsən axı!
Titrədə bilmirsən daha qəlbimi,
Donuqsan,soyuqsan,ölüsən axı!*

Milli Kitabxana

*Baxa da bilmirəm, elə solubsan,
Solanlar yanında yalan olubdur.
Heyiflər olsun ki, heyif olubsan,
Laylanı beləmi çalan olubdur?*

*Ürəyə bax! Məntiqə, düşüncəyə bax! Şair heyif olmuşa da
haqq qazandırmaq istəyir. Çəkdiyi zəhmətlərin hədəf getməsinə
dözə bilməsə də, son borcunu da unutmur:*

*Səni dirçəltmədi şair qanı da,
Sən göz aclığından ölən çiçəksən.
Qoy sözə çevirim bu son anı da,
Bir vaxt taleyimə gələn çiçəksən.*

Bu tükürpədicisi halallaşmaq necə də dəhşətlidir:

*Gör necə şeirimi borcluyam sənə,
Elə sözüm var ki, min ömrə təndir.
Əyilib alnından öpürəm yenə,
Desinlər: – Bu şair ölü öpəndir.*

*Bu da onun ürəyinə sərinclik gətirmir. Görüşə bənzər
ayrılıq, ayrılığa bənzər görüş nə yaman olarmış!*

*İşləyir taleyin saati, ...çıqq, ...çıqq!..
Solan günündə də oxşanan çiçək.
Ayrılı bilmərik yarı-yarımçıq,
Hələlik! Ruhumuz görüşənədək!*

*“Əlvida”ya bərabər “hələlik”dəki hüzn də lirikdir. Lirik ağrı
necə də həzin olarmış!*

*Böyük türk şairi Yəhya Kamalın: “Misram mənim
namusumdur”, – sözlərini xatırlayıram və “misram mənim
ürrətimdir”, – deyirəm.*

*Lirizmindən fərqli olaraq epizmdə vəziyyət bir az başqa-
dır. Epik sayılan hər hansı əsərdə – epik poemalar da daxil
olmaqla nəsr və dram əsərlərində şair, yazıçı və dramaturq
deyilən kəs özünü obraz-objektə bölüşdürür. Ətrafını qəlbinin
aynasına və beyninin güzgüsünə köçürür. Yaxşını və yamanı
ayır edəndən sonra qələmin insanlığa xidməti başlayır.*

*N. Gəncəvi eşqin böyüklüyünü göstərmək üçün Leylinin və
Məcnunun obrazlarını yaradır. Bunun bəs etmədiyini görəncə
Xosrovu, Bəhramı ortaya çəkir. Gələcək nəsillərə: – Eşqdır
mehrabi uca göylərin – deyir. Sevgi insanlığın istinad*

nöqtəsidir. Onsuz insanlıq uçular.İnsanlığın ölümündən dəhşət bir şeyin ola biləcəyinə mən özüm də inanmaram.Bu dahiyana qorxu M.Füzulini də “Leyli və Məcnun” yazmağa məcbur etdi:”Ya Rəbb,bəlayi-eşq ilə qul aşına məni” deyə yalvaran Füzuli necə də müqəddəsdir.

N.Gəncəvi Heyrəti Füzuli heyrətinə bənzəmədiyi kimi lap sonralardan ətrafına baxıb dəhşətə gələn M.F.Axundov heyrəti də bənzərsiz oldu.M.F.Axundov qorxdı ki,Molla İbrahimxəlil və Dərviş Məstəlişah kimilər insanlığı zədələyə bilərlər.Buna görə də öz dilini şair Nuruya,Şahbaz bəyə verib,özü Molla İbrahimxəlil və Dərviş Məstəlişah dili danışmağa başladı.Onun ardınca C.Məmmədquluzadə ölüləri diriltmək adıyla diriləri də öldürməyə hazırlaşan Şeyx Nəsrullahı aşkar etməklə, bəlkə də,insanlığı ən qanlı terrordan qurtardı.Bu qorxu mənim də canımda kök saldığı üçündür ki,pyes yazmaq həvəsinə düşdüm.”Kötük” əsərim belə yarandı. İnsanların qəlbinə və beyninə işıq kimi düşmək istədim.Sovet dövrünün nümunəvi kadr kimi ortaya qoyduğu adamların insan mənaəviyyətinə necə ağır zədələr vurduqlarını gördükcə heyrətə gəldim. Yenə də ağrıdım,acıdım və yazdım.Lirik ağrılarımlı epik ağrılarıma qaynaq etdim.Keçid dövrü deyilən dövr isə məni lap yerimdən oynatdı,”Qan üzərində rəqs” pyesimi yazdım.Demək istədim ki,ey insanlar,ayıq olun,insan qanı üzərində şıdırğı rəqs edən insanlar vardır.”Kosa ölür,yaz gələr” pyesini isə folklor motivləri üzrə,uşaqlar üçün işlədim.”Odlu qol-boyun” kinossenarimi isə qadın heysiyyəti probleminə həsr etdim.Əziz oxucu, mənim bunlara nə dərəcədə nail olduğumu sən özün deyəcəksən.Sevincim, titrəyişim,ağrım-acım və göz yaşımıla kaş səni yerindən oynada biləydim!

YAŞANAN GÜNLƏR

İNSAN SEVİNDİRMİŞƏM

Bir xoş söz demişəm neçə gün qabaq,
Bir qəlbdən qəm-kədər köç eləyibdir.
Özgəyə verdiyim təsəlliyyə bax,
Mənim də dərdimi heç eləyibdir.

Bir xoş söz demişəm neçə gün qabaq,
Bir ömrə,bir günə şəkər qatmışam.
Özünü dərk edən bir uşaq sayaq
Bir boy ucalmışam,bir boy artmışam.

Bir xoş söz demişəm neçə gün qabaq,
Bir qəlbi şübhəyə yad aylamışəm.
Nə gözəl şey imiş könül oxşamaq,
İnsan sevindirib,şad aylamışəm.

Oktyabr 1973

DƏYİŞ-DÜYÜŞ

Sevinc verirəm sənə,
Kədərini ver mənə.
Gülüş verirəm sənə,
Qəhərini ver mənə.
Qəzəbini mənə ver,
Öldürüm sərtliyimlə.
Əzabını mənə ver,
Məhv edirəm mərdliyimlə.
Hirsinə zəncir olum.
Hissinə zəncir olum.
Ağrını da ver mənə,
Qayğını da ver mənə,
Qoy sənə yük olmasın.

Mən də səadətimi,
Gülüm,verirəm sənə.
Qoy sənin sevincinin
Üzüdnük olmasın.

1975

İLƏHƏ

Dünən bir ilahə görmüşəm,ustad,
Gözləri ömrümün yaz gecəsiydi.
Bilmədim necəydi onda kainat,
Görmədim nə yerdi,nə küçəsiydi.

Dünən bir ilahə görmüşəm,ustad,
Yazı maralıydı,hörüklər qoşa.
Bu gün nə uydurum,bir mənə anlat
Dərdimi soruşan dostə,tanışa?

Dünən bir ilahə görmüşəm,ustad,
Paltarı var idi,qaralı,ağlı.
O qədər çaş-başam,dünəni,heyhat!
Bu gün axtarıram əliçirəqlı.

21avqust 1975

GECƏDİR

Özünə arxalan,eşqinə sığın,
Vüsəli vüsəla qatan gecədir.
Bir az ehtiyatlı ol,cavanlığım,
Cavanın döşünə yatan gecədir.

Meydən şirinsə də məhəbbət dəmi,
Yuxulu sayma gəl,susan aləmi.
Saz alıb,söz satan rəqiblər kimi
Ay bulud dalında yatan gecədir.

Hərənin bir cürə olur qisməti,
Qəbul et bu yolda hər əziyyəti.
Ev var,otaq var ki,ərdən xəlvəti

Milli Kitabxana

Yastıq göz yaşına batan gecədir.

Ah, bu tanış çəpər, tanış yol – bu da,
Söyüdlər əyilib yuyunur suda.
Utana-utana Cumayoglu da,
Yarın əllərindən tutan gecədir.

25 avqust 1975

GƏRƏK

Məhəbbət elə bir ilahi səsdir
Onun ahənginə uyasan gərək.
Qadın həyat adlı odlu nəfəsdir,
Yaşamaq istəsən, duyasan gərək.

1976

DEMİRƏM

Sənə var sözüm, demirəm,
Gəlməyir üzüm, demirəm.

Bilirəm qəlbin incədir,
Onda yox dözümlər, demirəm.

Üz vurub, yorma özünü,
Ay canım – gözümlər, demirəm.

Yaxşı bilirsən sevirəm,
Amma ki, özüm demirəm.

17 iyul 1976

QIZILI SAÇLAR

Çox belə yaz görmüşəm,
Daha yaz axtarmıram.
Nərgizdə, bənövşədə,
Lələdə naz görmüşəm,
Vallah, naz axtarmıram.
Belə çağım olmayıb,
Bu coşmağım olmayıb

Bax,ay qızılı saçlar!
Ax,ay qızılı saçlar!

Oynadıqca şəfəqlər
O ipək tellərində.
Genişlənir üfüqlər,
Dayanaram tənha,tək
Gəncliyimin dalğalı,
Coşğun sahillərində.

Gün düşür yaddaşımın
Ən dərin qatlarına.
Baxıram kövrək-kövrək
İlk uğursuz sevgimin
Sınıq qanadlarına.

De,neyləyim indi mən?
Sevgimdən kam almadım.
Gözəllikdən,ömürdən
Gör ki,razı qalmadım.

Sən qayğısız-qayğısız
Mərmər çiyinlər üstə
Düşmüşəm köndələn,saç.
Gözlərimi oxşayıb,
Ürəyimi dələn saç.
Sevdalı ər əlinin
Qayğısına bələn,saç!

Mən bir şair babayam,
Arzum çox,həvəsim çox,
Çox,ay qızılı saçlar.
Səndən umacağım yox,
Yox,ay qızılı saçlar.
Yox,ay qızılı saçlar.

1977

BAX

Məndən şübhəlisən, demirəm heç nə.
Məsləhət sənindir, sənindir ancaq.

Mən sənə vermişəm bir odlu sinə,
Çıxart ürəyimi, alovuna bax!

1977

MƏN ANAM GƏLİNİ DEMİŞDİM SƏNƏ

Mən anam gəlini demişdim sənə,
Bəs niyə vədəsiz pozuldu ilqar?
Sən mənim fikrimdə gəzirsən yenə,
Könlüm gizli-gizli səni haraylar.

Açmayır qəlbimi körpə səsi də,
Elə ki, xəyalım yan alır sənə.
Doğma adamların gülüşməsi də
İnan tənə kimi görünür mənə.

Tələmi, yolları ayırdı bizi?
Necə tələsirdik bir vaxt ağ günə.
Toxunur qəlbimə “xoşbəxtsən” sözü,
De, sən bilirsənmi o nədir, o nə?

Mən anam gəlini demişdim sənə,
Kimlər çəpər çəkdi görən arzuma?
Anam gəlin dedi bir özgəsinə,
Odun mənə qaldı, adın – qızıma.

6 mart 1977

BİR TƏSƏVVÜR ELƏ Kİ...

Bir təsəvvür elə ki,
Yolçuyam – yolum yarı.
Mən sənsiz bu yolları
Azıb itirə billəm.
Sevda yükü – duz yükü,
İnsafın olsun barı.

Sənsiz belə bir yükü
Necə götürə billəm?

Bir təsəvvür elə ki,
Dilə gələn neyəm mən,
Çalınmam için-için.
Özün söylə,nə üçün
Bu qədər əzab çəkəm,
Bu qədər göynəyəm mən?

Bir təsəvvür elə ki,
Nəğməyəm,söz kimiyəm.
Kərəmin son nidası,
Həmən o köz kimiyəm.

Bir təsəvvür elə ki,
Bir dağam – dumanım var,
Karvan keçməz başımdan.
Neçə yar – yoldaşımdan
Bir sənə gümanım var.

25dekabr 1978

SƏN OLMAYANDA

Sənsiz yollar – uzun,mənzillər – iraq...
Gedim hayanadək,qalım hayanda?
Getsəm də,qalsam da o işdir,vallah,
Əzizim,yanımda sən olmayanda.

Dilimə gəlməyir tənhalıq sözü,
Amma boğuluram mən həyəcanda.
Yaman utanıram Xəzərdən,düzü,
Əzizim,yanımda sən olmayanda.

Kimə rast gəlirəm soruşur səni,
Gah isti,gah soyuq tər basır məni.
Sanki yer tapılmır mənə cahanda,
Əzizim,yanımda sən olmayanda.

28iyun 1978

Milli Kitabxana

İKİ MƏCLİS

(*Atamın əziz xatirəsinə*)

Sən məclis qurdun bizə,
Qara zurna çalındı.
Boynumuza al-əlvan
Kələğayı salındı.
Rəqs elədi dost-tanış...
Toylu-büsatlı atam,
Söhbəti dadlı atam,
Sən demə,bu dünyanın
Toyu da bir aldانیş...

Biz məclis qurduq sənə,
Ahlər,ünlər içində.
Fəryadlar,hönkürtülər,
Dağ-düyünlər içində –
Əcəb oynağa düşdük.
Yanıb-töküldük,atam!
Bənd-bənd söküldük,atam!
Qəm ilə,göz yaşıyla,
Dərdlə qaynağa düşdük.

Bu – sən,bu da – biz,atam!
Bənzəmir bir-birinə
Bu iki məclis,atam!

6dekabr 1989

MƏN ELƏ BİLİRDİM

Mən elə bilirdim,
Dağ dağa həyəndir.
Səs gəldi qəfildən:
– Aldanma,yalandır!

Getdim dağa sarı,
Dağ qaçdı uzağa.

Milli Kitabxana

Yalvardım,a Tanrı,
O dağı dayandır.

Yox kimsə günahsız,
Gəl qoyma pənahsız,
Yatmışsa da bəxtim,
Sən onu oyandır.

Bəlkə belə lazım,
Çatmış sona yazım.
Tək qalmaq ölümlə,
Allah,nə yamandır.

Getdi Cumayoğlu,
Qaldı qızı,oğlu.
Ağlama,ay arvad,
Bitdi ömür andır.

17.04.1991.

OLUR

Həmkarım Şövkət Yusifovla zarafat

Mən dedim: – Şövkət ağa,baş papağa zinət olur.
Sən dedin: – Yoxsa papaq,baş özü bihörmət olur.

Mən dedim: – Bəziləri daqqa qoyur sür dəridən.
Sən dedin: – Çox bahadır, az adama qismət olur.

Mən dedim: – Şapka gözəl,yoxsa araqqın baş üçün?
Sən dedin: – Neyləməli? Baş tükə də həsrət olur.

Mən dedim: – Baş var hələ harda təsək görsə,cumur.
Sən dedin: – Məndən uzaq! Heyləsi kəmfürsət olur.

Mən dedim: – Duzdan ağır bir şələdir baş adama.
Sən dedin: – Olmasa baş,lap canımız rahat olur.

08.03.1992.

İNCİMƏ

Bir kəlmə sözümdən inciyən gözəl,
Mən şair babayam hər şeydən əzəl.

Göydəki buluddan nəm çəkməyim var,
Yerdəki sükutdan qəm çəkməyim var.

Səni boynuburuq qoyarammı heç?
Halal xoşun olsun şair qanı,iç!

Susamış gözəlsən,çiçəklən,açıl!
Pardaxlan,ləçəklən,göyçəklən,açıl!

Dünya beş günlükdür,altıncı gün var,
Heç ağla gəlməyən dağ var,düyün var.

Qoymuşam alnıma qanımdan nişan,
Bayramın günündə durma pərişan.
Mənim aləmində çirkab suyudur
Əlini lələ tək qızartmayan qan.

07.04.1999.

NİYƏ?

Mən niyə doğuldum vaxtımdan qabaq,
Sən niyə dünyaya gec gəldin,niyə?
Məni sınaqlara çəkdi tale,baxt,
Ana bülbül kimi oxuyum deyə.

Çox ələ qoyuldu qanımdan xına,
Yaxşı ki,bir damcı qan saxlamışam.
Altunsaç ilahə,sarışın sona,
Səninçün canımda can saxlamışam.

Gəl, sənə bu sınıq könlümü açım,

Milli Kitabxana

Oxu sətir-sətir, varaqla məni.
Nə aşiq anam, nə aşiq bacım,

Ölsəm, gizli-gizli sən ağla məni.

Mən niyə doğuldum vaxtımdan qabaq,
Sən niyə dünyaya gec gəldin belə?
Ağrımı, acımı unutduraraq,
Ağlıma, hissimə güc gəldin belə.
Oxuyum bu axşam, uzansın gecə,
Qoy ərşə çəkilsin yuxumuz bizim.
Sən kürsən, mən dəcəl... axı, bəs necə?
Birgə doğulubdur ruhumuz bizim.

Qovdun ürəyimdən hamını birdən
Bu sirri bir yana yozan tapılmaz.
Ey gec gələn qonaq, bilmirdinmi sən?
Alın yazısını pozan tarılmaz,
Vaqif Aslan kimi ozan tapılmaz.

10.12.1999.

MƏN

Vəsf elədim, ay Allah, bir saç sünbülü mən,
Mat qoydum həvəsimlə yüz şeyda bülbülü mən.

Mizrab dəyən sim kimi titrədikcə titrədim,
Uyutdum avazımla çəmənə mən, çölü mən.

Üzdən aydın göy üzü, gözdən dərin dəniz yox,
Aydınlıqlar içində itirdim sahili mən.

Çox baxmadım – göz dəyər, əzizlədim, oxşadım
Dil dəyməyən söz ilə əl dəyməyən gülü mən.

Vaqif Aslan, gözəllik yandırana əlac yox,
Öz əlimlə götürdüm köz üstündən külü mən.

Milli Kitabxana

7mart 1999 -22yanvar 2000

ÜÇÜN

Mən sənə can demərəm, ruh deyərəm, canım üçün.
İçməsən, inciyrəm qanımı, vicdanım üçün.

Sevənin sevdininə bəxşeyişi canı olar,
Mən də qurban demişəm canımı cananım üçün.

Elə ki, çatdı vida vədəsi, gözlər dolacaq.
Son təbəssüm gələcək çöhrəmə heyranım üçün.

O gülən gözlərini ağlamağa qıymamışam,
Bir gilə yaş axıdarsan mənə son anım üçün.

Mənə hansı dil ilə dil deyəcəksən? Nə bilim?!
Bir həzin nəğmə oxu ruhuma ehsanım üçün.

Gündüz imiş, gecə imiş, necə imiş bu ömür?
Çox qələm işlənəcək yazılsa, dastanım üçün.

Bir də nisgilli gözellər deməsinlər deyirəm:
– Uzalq qaldı əlim Vaqifim – Aslanım üçün.

19.01.2000.

EYLƏDİ

Gül məni bülbul bilib görüncə göz eylədi,
Gözlərinə döndüyüm dözmədi, tez eylədi.

Çəmən gül naxışıyla, gül də gül baxışıyla
Çıxardı qışdan məni, lap güləruz eylədi.

Görməmiş deyiləm mən, sevincək oldum həmə
Nərgizə çəkdim sığal, qərənfil söz eylədi.

Milli Kitabxana

Laləyə sarı döndüm,qızardı qıpqırmızı,
Bağrımı bağı yanımış bir az da köz eylədi.

Bənövşənin könlünü alınca candan oldum,
Süsən lap küsəyənsənmiş,dərdimi yüz eylədi.

Naz artdı,həvəs artdı,dönmədi Vaqif Aslan.
Şair də düz eylədi,süsən də düz eylədi.
Küsən də düz eylədi.

09.03.2000.

OXU MƏNİMÇÜN,GÖZƏL

Uzaqda durma,boynunu burma.
(*xalq mahnısından*)

Yad kimi durma,durma,
Könlümü qırma,qırma!
Saçları ipək kimi,
Birçəyi burma-burma,
Telləri çin-çin gözəl!
Oxu mənimçün,gözəl!

Gördüm gözdə nəmin var,
Çiçəksən,şəbnəmin var.
Mənim bir ayrı dünyam,
Sənin öz aləmin var.
Səsindəki ün – gözəl.
Oxu mənimçün,gözəl!

Çəmənlər lalələndi,
Qızıl qana bələndi.
Gözüm tilsimə düşdü,
Ürəyim nalələndi,
Olmadı mümkün,gözəl!
Oxu mənimçün,gözəl!

Ağlat,sızıldat məni,
Göynət,gizildət məni.
Qovur qovurğa kimi,
Yandır cızıldat məni.
Yaşanılan gün – gözəl.
Oxu mənimçün,gözəl!

Mənə od qoyub bu yaz,
Çəmən-çəmən edib naz
Ürəyim atlanıbdır.
Qanad ver uçum bir az.
Özü göyərçin gözəl.
Oxu mənimçün, gözəl!

04.05.2000.

AĞLAYAQ

Ağlayırsan,tək ağlama,
Gəlsənə qoşa ağlayaq.
Ay qəlbi kövrək,ağlama,
Verək baş-başa ağlayaq.

Təzə açan ləçəklərə,
Ləçəkləyən çiçəklərə,
Gözəllərə,göyçəklərə
Edək tamaşa,ağlayaq.

Şirinləşək dillər kimi,
Sərinləşək yellər kimi,
Gah səngiyək sellər kimi,
Gah coşa-coşa ağlayaq.

De,bu baxış nə baxışdı?
Can əridi,ruh alışdı.
Vaqif Aslan xoş naxışdı.
Gəlincə xoşa ağlayaq.

04.05.2000.

OLSUN

Qanımdan rəng alan gül,
Qanım halalın olsun.
Ömrün boyu sevin,gül,
Cahın,cəlalın olsun!

Nə olsun,gül az deyil,
Yaz lələsiz yaz deyil.
Naz nəzir-niyaz deyil,
Ağlın,kamalın olsun!

Canım sənə söyləsin,
Vaqif Aslan neyləsin?
Allah qismət eyləsin,
Məstanə halın olsun!

11.05.2000.

AĞLAMA

***Ağlama, ceyran balası, ağlama!
Ağlama, gözüm qarası, ağlama!
(xalq mahnısından)***

Üsyan edib taleyəmi ağladın?!
Ağlama,canım parası,ağlama!
Dağ-dağ idim,məni bir də dağladın.
Göynədi köksüm yarası,ağlama!

Göz yaşların göyərtədikcə közümlü,
Gözlərinə qurban dedim özümü.
Yaxşı saxla gözlərinə gözümü,
Ay mənim gözüm qarası,ağlama!

Ürəyimi əllərinə al,kiri!
Çırpındıqca oxşat,oynat,çal,kiri!
Baş-başa ver,onnan birgə qal,kiri!
Yerin – ürəyim arası,ağlama.

Görmüşdüm ki,bulud ağlar,hey ağlar.
Görməmişdim,gün gülümsər,göy ağlar.

Milli Kitabxana

Duz dadmazmı bu şipşirin dodaqlar?
Olum dərdinin çarası,ağlama.

Olmaz idi Sara kimi gəlindən...
Sellər aldı Xançobanın əlindən.
Ölləm bir tük əksik gəlsə telindən,
Vaqif Aslanın Sarası,ağlama!

12.05.2000.

VAR

Sənə demədimmi tərptmə məni?
Közərib-közərib od tutmağım var.
Gözümdə-könlümdə göyərdib səni,
Özümü biryolluq unutmağım var.

Neynim ki,içimdə tufan çağlayıb?
Bir gözüm gülsə də,biri ağlayıb.
Könlümü hamıdan gizli saxlayıb,
Xəlvəti oxşayıb ovutmağım var.

Qabaqda görməli günlər var hələ,
Nədən doluxsunur gözlərin elə?
Sən nəyin dərdini çəkirsən belə?
Gözümün yaşını qurutmağım var.

Sənə vurulmuşam sən birsən deyə,
Cadusan,tilsimsən,sehirsən deyə.
Məni məndən artıq sevirsən deyə
Bu dəli sevdanı doğrultmağım var.

Çəkdikcə sınağa Vaqif Aslanı,
Bir az da damarda qaynayır qanı.
Sənə nur bəxş edib ulduzlar sanı
Tutqun səmaları durultmağım var.

16.05.2000.

BAYATILAR

Milli Kitabxana

Bu köynək – qara köynək...
Yapışib nara köynək.
Mənəmi acıq verir?
Sarmaşib yara köynək.

Bəyazdır köynəyin,qız!
Qoyma ki,göynəyim,qız!
Könlümdən çox şey keçir...
Özün de,neynəyim,qız?!

Saldıqca bəndə məni,
Qoymadın məndə məni.
Döndü,qıyğacı baxdı
Görənlər səndə məni.

Özgəsi sordu,dandım...
Səndən niyə danıram?
Görmədim – elə yandım,
Gördüm – belə yanıram.

Ürəyimi dağladım,
Yerinə daş bağladım.
Özümçün ölmüş idim,
Səninçün yarpaqladım.

16.05.2000.

ÖLDÜR MƏNİ

İçirsən, qanıma qətrə-qətrə iç,
Amma əsirgəmə naz, öldür məni.
Mən sənin xətrinə dəyərəmmi heç,
Ölsəm, dəyərəmmi az öldür məni?

Gözəllik onsuz da gözə qərzədir,
Baxış var, gün nədir,ömrə əvəzdir.
Sənə baxa-baxa ölmək də həzzdir,
Qızılı tellərdən as,öldür məni.

Milli Kitabxana

Mənə ah çəkməyə aman vermə,gəl.
Bu gündən sabaha güman vermə,gəl.
Dərd verdin,çox sağ ol,dərman vermə,gəl,
Eylə öz keyfini saz,öldür məni.

Qızarıb gün kimi lalələnmisən,
Altun saçlarınla halələnmisən.
Qalibsən,nəşəndən nalələnmisən,
Məğlub dəftərinə yaz,öldür məni.

Yazığın gəlməsin Vaqif Aslana,
Qoyma tovdan düşə,könlü paslana.
Zülm et,göz yaşından şeiri islana.
Saxlayıb eləmə yas, öldür məni.

21.05.2000.

SƏNİ

Çəmənə düşdü yolum,tutdu gözüm,lalə,səni,
Yenə göz muncuğu tək hifz eləyir jalə səni.

Göylərin göz yaşıdır,bəlkə,bu şəbnəm,nə bilim?
Qorusun tanrım özü,verməsin zavalə səni.

Baxıram tər sinənə qapqara bir xal götürəm,
Bir əcəb fikrə düşüb qısqanıram xalə səni.

Səndə dağ.. məndə də dağ... qismətimizdir bi bizim,
Bəxtinin gülsün üzü,yetirsin vüsələ səni.

Laylanı Kürmü çalıb,bunca dəcəlsən deyirəm,
Ey mənim kür gözəlim,kim salıb xəyalə səni?

Nəfəsimdən,həvəsimdən səni mən qoruyuram,
Qorxuram ki,gətirəm şairənə halə səni.

Milli Kitabxana

Sən bir odsan ki,məni qarsalayırısan elə hey,
Qoy yanımda birdəfəlik,çıxardım halalə səni.

Düzümün,dizlərimin ey al duvaqlı gəlini,
Vaqif Aslan qanıdır ki,boyayıb alə səni.

25.05.2000.

DARIXIR

Canıma cövr edirəm, – gözlə, – deyib can darıxır,
Canı çıxmış canımın bağırlıq olub qan,darıxır.

Növbənöv dillər ilə oxşayıram sakit ola,
Sözə baxmır daha can,eyləyir üsyan,darıxır.

Göz qoyurlar gözümlə orda səni görmək üçün,
Özgə gözdən gözümlə gözləyən insan darıxır.
Bir olan Tanrı bizi bir eləsin rəhmə gəlib,
Burda mən can çəkirəm,orda da canan darıxır.

Kürə tutdum üzümü,Kür də bölündü yarıdan,
Dedi: – Tez keç,şairim,hər tərəf,hər yan darıxır.

Kürü birbaşa keçib sahilə sarı yeridim,
Mən necə dinc dayanım,halı pərişan darıxır.

Qızılı tel tökülüb lələ üzə,gül yanağa,
Ürəyimdir,elə bil,olubdur şan-şan,darıxır.

Göz dolubdur,aman Allah,məni kor eylə daha,
Görməyim ağlayır o,çəkdikcə hicran darıxır.

Vaqif Aslan,düşünə döyməyinin vaxtı keçib,
Sən elə bilmiş idin bir Vaqif Aslan darıxır.

28.05.2000.

AMAN

Milli Kitabxana

*Aman, aman, ay aman,
Bu qızların əlindən.
(mahnıdan)*

Aman, aman, ay aman
bu səsdən, bu sədadan.
Aman, aman, ay aman
bu ündən, bu nidadan!
Çiçəklər inciməzmi,
Göyçəklər inciməzmi
həyatla əlvidadan?
Aman, aman, ay aman!
İtər haqqı-say, oğlan.
Aman, aman, ay aman!
İnciyər Gün, Ay, oğlan.
Gün batar, çıxmaz daha,
Ay bizə baxmaz daha.
Eyləmə ah-vay, oğlan.
Yapış, yapış, bərk yapış
bu qızların əlindən.
Lap eyləyib ərk, yapış
ulduzların əlindən.
Bəxt ulduzun oyansın,
Başın üstə dayansın,
Nurlansın əməlindən.

Aman, aman, ay aman!
Bu nə aman-amandır?
Çıxmasın əlin əldən,
çıxsə, axır zamandır.

29.05.2000.

O DAĞ SƏNƏ NƏ DEDİ?

Qarağac kölgəsində
Dayanmışdın tənha, tək.

Qarşında dağ var idi,
Baxırdın ürkək-ürkək.

O da tək,sən də təkdin.
O dağdı,sən çiçəkdin.
Dayandığın yerdəcə
Sanki göyərəcəkdin.

Qaranlıqla işığın
Kəsişdiyi yerdə sən.
O dağa nə deyirdin,
Nə deyirdin bir də sən?

Dilsiz baxışlar ilə
İzinimi gəzirdin?
Xəlvəti söhbətini,
Sözünümü gəzirdin?

İlk öpüşdən allanan,
Üzünümü gəzirdin?
Ay sənə qurban olum,
Özünümü gəzirdin?

Bir dağ,bir də sən idin
Günün günorta vaxtı.
Sən o dağa nə dedin
Sular belə gur axdı?

Çəmənlər lalələndi,
Lalələr nalələndi,
Çevrildi,sənə baxdı.
Bu görüş olmasaydı,
Dağ da darıxacaqdı.

Axı nə oldu birdən?
Dayandığın yerdə sən
Çevrildin,geri döndün.

Milli Kitabxana

Kölgədə nur saçırdın,
Gündə solğun göründün.

Sükutuyla,qəmiylə,
Dağ boyda görkəmiylə
O dağ sənə nə dedi?
Dedi,yenə nə dedi?

30.05.2000.

GƏLDİ

Lalə ilə qızılgül yanıma qoşa gəldi,
Laləni gördüm – öldüm,qızılgül xoşa gəldi.

Hər ikisi Tanrıdan hədiyyədir mənimçün,
Qismətimə min şükür,niyyətim başa gəldi.

O bundan qırmızıydı,bu ondan qırmızıydı,
Bir ah qopdu sinəmdən,ürəyim cuşa gəldi.

Qırmızı rəng içində qan-qırmızı boyandım,
Onda bildim başıma əcəb tamaşa gəldi.

Başına gəlməyənlər əl çaldı,bəh-bəh etdi,
Gümanım gözlərimdən tökülən yaşa gəldi.

Heç sordunmu özündən,bu nəydi Vaqif Aslan?
Gedən birbaşa getdi,gələn birbaşa gəldi.

31.05.2000.

DAŞ

Varım-yoxum bir sevdalı başım var,
Bu səbəbdən gözlərimdə yaşım var.
Gizli-gizli saxladığım daşım var,
Bapbalaca ürək kimi daşdır o.
Mənim könül üzüyümə qaşdır o.

Əllərimdən onu yerə qoymaram,

Milli Kitabxana

Yanımdaca gəzdirərəm, doymaram.
Bundan sonra ayrı daşa uymaram,
Ən müqəddəs daşdır mənə həməən daş.
Başdaşımdan başdır mənə həməən daş.

O daş öpən ayaq necə ağ idi!
Gördüklərim gözlərimə dağ idi.
Nə olsun ki, əl-ayağım sağ idi,
Qalmış idim baxa-baxa yaxından,
Göz qoyanlar həzz alırdı ahımdan.

Ehmallica onu yerdən götürdüm,
Sığalladım, neçə yol köks ötürdüm.
Yol əhliydim, öz yolumu itirdim,
Əyilmirdim, yaman əydi daş məni.
Qəfil əcəl haqlayaydı kaş məni.

Bir yanımız yaşılyaxa talaydı,
Bir yanımız dünyagörmüş qalaydı.
Bu xoşbəxtlik bir gün bizə bəlaydı,
Əvvəl-axır dəyməliydi göz bizə.
Ona görə yer elədi söz bizə.

Keçən keçdi, gözəl, canın sağ olsun!
Alnın açıq, üzün daim ağ olsun!
Qoy bu işlər çözlənsin, dağ olsun,
Görərsən ki, paxıl artmaz, ürüməz.
Adam özgə ayağıyla yeriməz.

Elə bilmə, mən onu daş bilirəm,
O daşı mən qəlbə sirdaş bilirəm.
Var ömrümə onu yoldaş bilirəm,
Vəfalıdır, vəfasına sözüm yox.
Yar yanında utanası üzüm yox.

Gör qabaqda hələ neçə yaz qalıb,
Qismət olsun, elənəsi naz qalıb.

Mənnən dünya arasında az qalıb,
Bilməsinlər,həmişə ağ geyərsən.
Vaqif Aslan qəlbimdədir deyərsən.

2000.

MƏNİM HƏDİYYƏMİ QAYTARMA GERİ

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
O elə adicə hədiyyə deyil.
Gör,sual verməyin varmıdır yeri,
Bu niyə belədir,bu niyə deyil?

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
Ona nur düşübdür baxışlarımdan.
Rəng alıb onların,axı,hər biri
Söz ilə vurduğum naxışlarımdan.

Neyləsən haqlısan,demirəm əsla
Sənə bir hədiyyə verən tapılmaz.
Amma deyirəm ki,məlum əsasla
Binalar yapılar,ürək yapılmaz.

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
Mənim ürəyimi alandan sonra.
Məni nahaq yola çəkmə,ey pəri,
Məni haqq yoluna salandan sonra.

Demə bapbalaca bir ürəyim var,
Məni sevən ürək mənə genişdir.
Göz qoyur bizlərə xəbis adamlar,
Neynək,yer üzü də yoxuş-enişdir.

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
Qalar bir tərəfdə,pas tuta bilər.
Mən necə qəlbimə söyləyim kiri,
Sənin də ürəyin yas tuta bilər.

Sevirmi sevirəm deyən hər insan?

Milli Kitabxana

Hamıya hamının qəlbi qızırımı?
Qalın pəncərədən düşsə də asan,
Nazik bir divardan işıq sızırımı?

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
O sənə adına alınıb elə.
İncitmə Allahı,ocağı,piri,
Üstəlik məni də sındırma belə.

Mənim hədiyyəmi qaytarma geri,
Bu dünya yenidən gözümdən düşər.
Allah eləməsin,bu gündən bəri
Ürəyim təpərdən,dözümdən düşər.

Keçər,keçməyə də bütün bu işlər,
Qış da var,yaz da var,payız da,yay da.
Bəzən adamlara tale tor işlər,
Torda çabalamaq verərmə fayda?

Mənim gözdən axan yaşma baxma,
Sənə mənlə dünya belə dar isə.
Vur o hədiyyəni başıma,baxma!
Səni məndən artıq sevən var isə.

11.06.2000.

SƏN

Sən mənim yuxuma girmişdin dünən,
Sizin tərəfəydi yönümüz bizim.
Yenə əvvəlki tək üzügülər,şən
Gedirdik üstünə taleyimizin.

Sən mənim yuxuma girmişdin dünən,
Elə ərköyündün,elə kür idin,
Gözlərin gülürdü sevindiyindən,
And olsun Allaha,ayrı cür idin...

Sən mənim yuxuma girmişdin dünən,

Milli Kitabxana

Sevgimə sevgilə verirdin cavab.
O qədər xoşbəxtdim,xoşbəxtdim ki,mən
Yadımdan çıxmışdı çəkdiyim əzab.

Sən mənim yuxuma girmişdin dünən,
Gül idi sağımız,solumuz bizim.
Bəsdir,qayıt, – dedin,qayıtmadım mən,
Uzandı,uzandı yolumuz bizim.

Sən mənim yuxuma girmişdin dünən,
Şipşirin,bal kimi dadırdın yenə.
Şükürlər olsun ki,ayılısam da mən
Yuxulu-yuxulu qovuşdum sənə.

26iyul 2000

QƏM YEMƏ

Alnımıza yazılıbmış bu yazı,
Qadan alım,olmaginən narazı.
Qovuşduran varsa Kürnən Arazı,
Səni məni qovuşdurar,qəm yemə.
Bəlaları sovuşdurar,qəm yemə.

Bu ayrılıq haqdan gələn cəzaydı,
Fırtınaydı,burulğandı,qəzaydı
Vay o günə gümanımız azaydı,
Olan oldu,keçən keçdi,qəm yemə.
Fərq eləməz – tezdi,gecdi,qəm yemə.

Cavan idik,gözəl idik,axı biz.
Görməmişdik yanıği biz,dağı biz.
Əldən verdik o şəkildə çaği biz.
Bu şəkildə çağımız var,qəm yemə.
Solumuz var,s Sağımız var,qəm yemə.

Yaman gözlər bizi kəsdi,ay gözəl,
Qəfil-qəfil yellər əsdi,ay gözəl.
Kim gecikdi,kim tələsdi,ay gözəl,

Milli Kitabxana

Soruşmağın yeri deyil,qəm yemə.
Yollarımız geri deyil,qəm yemə.

Gözlərimi oyduqca yaş,əridim.
İnsan idim,deyildim daş,əridim.
Asta-asta,yavaş-yavaş əridim,
Tale bizə naz elədi,qəm yemə.
Çox şükür ki,az elədi,qəm yemə.
Həvəsimsən,nəfəsimsən,səsimdən.
Bir kimsədə gözüm yoxdur,bəsimdən.
Bu dünyada ən istəkli kəsimdən,
Sevənləri Allah sevər,qəm yemə –
Ey xoşqılıq,ey xoşxəbər,qəm yemə.

Qısılma gəl,sıxılma gəl,şax dayan.
İşıq kimi ürəyimə ax,dayan.
Gözüm nuru,gözlərimə bax,dayan,
Vaqif Aslan sağdır hələ,qəm yemə.
İndən belə,bundan belə qəm yemə.

05.08.2000.

BU GECƏ

Bu gecə ay doğub bədirlənibdir,
Ağappaq haləylə çətilənibdir.
Çimib nur gölündə ətilənibdir.
Yerlər də,göylər də,.. gözlərin aydın!
Nolaydı,yanımda özün olaydın.

Hava səpsərindir,səmada meh var.
Hər gülün gözündə bir gilə şəh var.
Yenə də dilimdə giley var,eh var.
Qaçmışam,and olsun,öz təkliyimdən,
Gecənin qoynuna sığınmışam mən.

Otlar da yapışıb nurundan Ayın
Göyə baş qaldırır sakit,arxayın.

Milli Kitabxana

Qoy səninki olsun bu yuxu payım,
Yuxusu tökülən gözüne qurban!
Yerinə,yurduna,özünə qurban!

Yuxun şirin olsun,yəqin yatırsan,
Röyalar içində naza batırsan.
Mənə yuxuda da qəmzə satırsan,
Ey döşəyi məxmər,ey yastığı gül,
Səninçün oxuyur,bu ana bülbül.

Neynim ki,könlümü sevdaya saldın.
Sonra da ruhumu saz kimi çaldın.
Qanıma işlədin,canımda qaldın,
Çıxara bilmədim səni yadımdan.
Onunçün razıyam Yaradanımdan.

Özün yuxulusan,bəxtin oyaqdır,
Mənim xeyir-duam sənə dayaqdır.
Hər arzum bir parlaq ulduz sayaqdır,
Yat,yuxla beləcə nur içində sən.
Baxıb gülümsəsin Ay pəncərəndən.

Gecə,ay işığı,sükut,.. bir də mən,
Xəbərdar olaydın kaş ürəyimdən.
Deyirəm: – Beləcə uyuduqca sən
Mən də qanadlı bir quşa dönəydim,
Yastığın başında yerə enəydim.

11.08.2000.

MƏNİ BAĞIŞLA

Bu gəlişim xatirinə dəydimi?
Dəymiş isə,gülüm,məni bağışla.
Mənsiz aylar,illər səni əydimi?
Günüm,ayım,ilim,məni bağışla.

Yenə məni huş apardı,ay Allah!
Gözlərində nələr vardı,ay Allah!

Milli Kitabxana

Heç bilmədim,nə xəbərdi,ay Allah?
Dinc durmadı dilim,məni bağışla.

Aydan arı,sudan duru gözəlsən,
Gözəllərin ən məğruru gözəlsən,
Sən ki mənim gözüm nuru gözəlsən,
Süsənim,sünbülüm,məni bağışla.

Əcəl təri basmış idi canımı,
Vaxtsız ölüm tökəcəkdı qanımlı.
Mələk kimi gəlib kəsdiñ yanımlı,
Qabağında ölüm,məni bağışla.

Üzərrik tək çevir məni başına,
Göz dəyməsin kipriyinə,qaşına.
Qayıt yenə o təzə-tər yaşına,
Sənə qurban olum,məni bağışla.

Vaqif Aslan dərdə əlac alıbdır,
Sanki şirlər əlindən tac alıbdır.
Sənə görə ömürdən bac alıbdır,
Mənim ömür yolum,məni bağışla.

13.08.2000.

QƏRİBLİK

Bu işıqlı,
Yaraşıqlı
Yer üzündə qəribik.
Yer üzünün
Hər üzündə qəribik.
Biz bir ömrün
Gündüzündə qəribik.
Gün çıxsə da,
Gün düşəsi saray yox!

Hara yazaq gecələri,hara biz?
Qaranlıqda batıb gedir səsimiz,

Milli Kitabxana

Aydan haray, ulduzlardan haray yox!

Ocaqlara qısılrıq, isitmir.
Bucaqlara qısılrıq, isitmir,
Dost-doğmaca adamların
arasında qəribik.
Lap dayansaq bu dünyanın
harasında, qəribik.

Üz-üzəyik, qabaq-qənşər, ...
ha gəlirik çatmırıq.
Üzülürük, düzülürük,
İncəlirik, çatmırıq.

Aramızda yol qalmayıb,
Amma yenə uzanır.
Nə astaymış,
Nə ləng imiş qəriblik.
Sağa-sola,
Dönə-dönə uzanır.
Hamı rəngdən
Bəd rəng imiş qəriblik.
An sayırıq,
Gündən-günə uzanır.
Bu yorulmuş,
Bu təngimiş qəriblik.
Yönsüzləşib,
Yöndən-yönə uzanır.
Gah güclənib,
Gah səngimiş qəriblik.

Qəribliyi qəribliyə ataq, gəl!
Olan-olub, keçən-keçib,
Özümüzə çataq, gəl!

16.08.2000.

BELƏ

Milli Kitabxana

Başımın bəlasısan,
Bələmin əlasısan.
Əla da ol,qal belə!

Halaldır tökdüyün qan,
Alırsan,həzz alır can.
Aldıqca da,al belə!

Məni məndən alanım,
Ay başına dolanım,
Nədir bu xəyal belə?

İlkim,siftəm,əzəlim,
Ömrüm boyu gözəlim,
Çağır belə,çal belə!

5noyabr 2000

GƏZİRSƏN

Sən mənə naz eyləyib
Bala-bala gəzirsən.
Könlümü saz eyləyib
Çala-çala gəzirsən.

Kəsən kimi yanımi,
Qaynadırsan qanımi.
Əzrayılsan,canımı
Ala-ala gəzirsən.

Vaqif Aslandan xəta
Çıxmayıbdır dünyada.
Haqq-nahaqdan qan-qada
Sala-sala gəzirsən.

14dekabr 2000

EYLƏR

Haqq yerində olanın haqqını Haqq haqq eylər.
Açılar kir-kitabı,sayğacı çaqq-çaqq eylər.

Canı ölməklə qurtarmır adamın,ay yazıq,
Yerbəyerdən sökülər hər yeri,şaqq-şaqq eylər.

Kim nə etsə özünə etmiş olur,.. yaxşılıq et,
Başın əlhəd daşına onda dəyər,taqq eylər.

Çıxmamışdan can ağızdan canına gün ağla,
Qaynayan qır qazanı gör necə paqq-paqq eylər.

Şərə qol qoyma,hayıfsan,özünün qədrini bil,
Vədrədə var isə daş,axırı laqq-laqq eylər.

Şeytana tikmə papiş insan ayaqyalın ikən,
Yığışıb cin ilə şeytan sənə qaqq-qaqq eylər.

Vaqif Aslan yaxasız köynək üçün növbədədir,
İstəyən ah eylər,istəməyən oxq eylər.

27dekabr 2000

CƏZA

Biz arxa çevirdik taleyimizə,
Tale də üzünü döndərdi bizdən.
İndi hansı üzlə duraq üz-üzə,
Şikayət eyləyək taleyimizdən?

Danlayaq,qınayaq,axı,biz kimi?
Yıxdıq evimizi əlimizlə biz.
O qədər oynatdıq oyuncaq kimi,
Axırda çat verdi ürəklərimiz.

Bir əsər qalmadı cavan yaşından,
Yaş qaçdı,biz qaçdıq,.. çata bilmədik.
Gəlinlik örpəyi uçdu başından,
Yüyürdük dalınca,tuta bilmədik.

Milli Kitabxana

Saçını sevdinin əllər hörmədi,
Bu da bir taleydi, iş idi, gözəl.
Qulağın bircə cüt tənə görmədi,
Barmağın üzüksüz üşüdü, gözəl.

Salmaq olardımı taleyi incik?
Bəxtin qəzəbinə tuş olduq, axı!
Yıxdığın sarayı di gəl, buyur, tik,
Yuvası dağılan quş olduq, axı!

Yıxılan özümüz, yıxan özümüz...
Belə olmalıydı bu axır, bu son.
Çıxarıb atmağa yoxdur özümüz,
Qalıb əynimizdə biçdiyimiz don.

Yaş vardı, baş vardı,.. bu sirri gəl, aç!
Nə yaşdan, nə başdan yarıya bildik.

Hansı dərdimizə eylədik əlac,
Hansı yaramızı sarıya bildik?

Biz günah ucundan oyuna düşdük,
Oynaya-oynaya qaldıq da belə –
Ölmədik-itmədik, yenə görüşdük,
Həsrəti heyvətə saldıq da belə.

Biz arxa çevirdik taleyimizə,
Tale də üzünü döndərdi bizdən.
İndi bəxtimizlə duraq üz-üzə,
Üzr diləyərək taleyimizdən.

25.01.2001.

GƏZİRƏM

Ay səni bağ yiyəsi, mən də durub bar gəzirəm,
Əncirin vaxtı keçib, eyb eləməz, nar gəzirəm.

Milli Kitabxana

Məni sənə görə qoruyan Allah
Səni mənə görə özü qorusun.

Eşitsin səsimi,yetişsin dada,
Səndən uzaq gəzsın bəla,qan-qada.
Tanrıdan təmənnam budur dünyada,
Güləndə gül açan üzü qorusun.

Qıymasın titrəyib əsən əllərə,
Məni qurban bilib kəsən əllərə.
İstisi canımda gəzən əllərə
Rəhm edib,müqəddəs közü qorusun.

Dəyməsə üzünə bülbül nəfəsi,
Gülün də açmağa gəlməz həvəsi.
Mənə çox görməsin sevdiyim kəsi,
Gözümdən boylanın gözü qorusun.

Sözü sağ çıxmasa,sağlar əyilər.
Bar verə bilməsə,bağlar əyilər.
Düzənlər olmasa,dağlar əyilər,
Dağların xətrinə düzü qorusun.

Tale qədəhinə yaş süzə-süzə,
Bir də bəxtimizlə durduq üz-üzə.

Qoy yazığı gəlsin Tanrının bizə,
Hamını,.. içində bizi qorusun.

03.05.2001.

DEDİM, DEDİ

Dedim: – Gözəl,nədən kürsən belə sən?

Dedi: – Mənə laylay çalıb ana Kür.

Dedim: – Onda nə bilirsən,elə sən.

Dedi: – Bəyəm,necə olur,ayrı cür?!

Dedim: – Nədən qara geydin ağ üstən?

Dedi: – Tutar rəngin ağ,qarası.

Milli Kitabxana

Dedim: – Mənə dağ qoyursan dağ üstən.

Dedi: – Hələ harasıdır,harası?

Dedim: – Yenə alov-alov yanırsan.

Dedi: – Şair,gözün qorxdı,deyəsen.

Dedim: – Məni qurbanlıqımı sanırsan?

Dedi: – Bərkdə əlin yoxdur,deyəsen.

Dedim: – Var ki,yolum sevda yoludur.

Dedi: – Amma tapmamısan pəri sən.

Dedim: – Dünya pəri ilə doludur.

Dedi: – Onda sən şorgözün birisən.

Dedim: – Danış,quzu kəsım dilinə.

Dedi: – Kəs,kəs... qurban vermək anıdır.

Dedim: – Xına qoymusanmı əlinə?

Dedi: – Yox,yox,.. Vaqif Aslan qanıdır.

08.05.2001.

EDİRƏM

Yenə də üzbəüzəm, Kür ilə söhbət edirəm.

Elə bil,tay-tuş ilə,cür ilə söhbət edirəm.

Gün doğubdur,.. ürəyindən üzünə şölə düşüb,

Bürünüb al şəfəqə,nur ilə söhbət edirəm.

Baxma ki,sakit axır qəlbi tufanla doludur,

İlhamı,eşq-həvəsi gur ilə söhbət edirəm.

İlk bahar,.. Kür qırağı,.. lalələri qan eləyir,

Ölürəm – həzz alıram,şur ilə söhbət edirəm.

Vaqif Aslan sözünün ləngəri Kür ləngəridir,

Kürləşib Kür kimi məğrur ilə söhbət edirəm.

11.05.2001.

GEYİN

Milli Kitabxana

Hər nə geysən yaraşır,dur,havaya bax da,geyin.
Gərəkdirsə qara da,qırmızı da,ağ da geyin.

Kəmərin haqqı dolanmaqda belə,ay qaragöz,
Teli ver şanələrə,tax qola qolbaq da,geyin.

Fırlanıb ayna önündə fərə kəklik kimi dur,
Güzgünü umsuq elə,yandıraraq yax da,geyin.

Yuxudan dursan haçan,and ola,gündüz sayılır,
İstəsən,köynəyinin döşünə gül tax da,geyin.

Naz ilə nazbalışı şad eləyibsən bu gecə,
Gündüzün xatirinə sübh açılan çağda geyin.

Əynini nazik elə,gün qanını qaynadacaq,
Alını əyninə al,şalını yaylaqda geyin.

Vaqif Aslanı görüb şuxluq edirsən yenə sən,
Nə olar,bircə dəfə mən dediyim vaxtda geyin.

14.05.2001.

O SÖZ

Səndən ötrü gəlmədimi yaz bu il,
Məndən ötrü açmadımı çiçəklər?
Necə oldu keçən ilki naz bu il,
Soluxdumu atlas-atlas ləçəklər?

Nə olaydı,bəlasına gələydim
İlahidən gül qoxuyan əllərin.
Öləndə də əllərinə öləydim,
Məzarıma səpiləydi güllərin.

Göyərəydim gözlərinin yaşından,
Şehli-şehli güllərimi dərəydin.
Çiçəkləyən torpağımdan,daşımdan
İlk baharın gəlişini görəydin.

Açılaydı gül üzündə dan üzü,
Bürünəydin bir bəmbəyaz tülə sən.
Ay ömrümün ömür boyu gündüzü,
Ürəyində nə deyirsən gülə sən?

Bəlkə, bizə naz eləyir yaz bu il?
Düymələni b quburunda ləçəklər.
Hələ bizə az eləyir, az bu il,
Axı bizdən nəşə umur çiçəklər.

Bundan sonra nəyə gərək and-qəsəm?
Bilirəm ki, bu sevdadan qaçılmaz.
Bülbül gülə deyən sözü deməsəm,
Yazın gəlməz, çiçəklərin açılmaz.

19.05.2001.

QARAGÖZ

Yanımda özge var idi,
Dolandım gəndən, qaragöz.
Dünya başıma dar idi,
İncimə məndən, qaragöz.

Gün oldum, nur saçammadım,
Gül oldum da, açammadım.
Ha çalışdım, qaçammadım
Dumandan, çəndən, qaragöz.

Ala gözdən açdın söz sən,
Elə bildim alagöz sən.
Qaralınca, – dedin, – döz sən,
Dözdüm o gündən, qaragöz.

Çoxaldıqca dərdim, sərim,
Dedim yenə sinə gərim.
Sənə hansı gülü dərim
Bizim çəməndən, qaragöz?

Çağırdıqca səni: – Heyy,heyyl!
Silkələnib dedin: – Eyy,eyyl!
Etməyimmi haqlı giley
Mən sənə səndən,qaragöz?

Gör haçandır sirr gəzirəm,
Min deyil,min bir gəzirəm.
Sənsən deyə pir gəzirəm
Çiy südəməndən,qaragöz.

Gözün məni məndən aldı,
Öldürmədi,dərdə saldı.
Vaqif Aslan yetim qaldı,
Tələs bu yöndən,qaragöz.

28.05.2001.

AXI

Mən sənə nə deyim,ay dəli sevda?
Məni də eylədin gülməli,sevda.
Uğrunda baş qoyub ölməli sevda,
Ölmüşdüm,... sən gəldin,dirildim,axı!
Mən sənənin gücünü bilirdim,axı!

Olsa da sevənlər “Məcnundan füzun”,..
Mənim hekayətim uzundan-uzun.
Gündüz gün,gecələr Ayın,ulduzun
İlahi nuruyla yoğruldu,axı!
Yoğrula-yoğrula doğruldu,axı!

Nə Məcnun?Nə Kərəm? Nə Aşiq Qərib?
Hansı mənim kimi zərif gül dərib?
Allahım bu payı mənə göndərib.
Mən də ayağına sərildim,axı!
Sevdasına layiq görüldüm,axı!

Mənə, –ol! – dedilər ilahi səslə,

Milli Kitabxana

Yoxumdən var olub oldum həvəslə.
İstəklə, arzuyla, ruhla, həvəslə
Qat-qat, ilmə-ilmə hörüldüm, axı!
Kökləndim, sim kimi gərildim, axı!

Elə ki, ruh güldü, can gəldi halə,
Yolumun üstündə göyərdi lalə.
Bağrında xal gördüm, qəlbində nalə,
Alına, xalına vuruldum, axı!
Gözümün yaşında duruldum, axı!

Görüb cəlahımı göz eylədilər,
Adımı dillərdə söz eylədilər.
Bağrımın başını köz eylədilər,
Çıxdıqca cızdağım qovruldu, axı!
Qopdu zərrə-zərrə, sovruldu, axı!

Oldu çilik-çilik bu şüşə könlüm,
Bilmədim düşübdür nə işə könlüm.
Gəlmişdi səninlə görüşə könlüm,
Sındım, oşalandım, qırıldım, axı!
Yaxşı ki, əlinlə quruldum, axı!

İçimdən od alıb çölüm də yandı,
Çiçəyim də yandı, gülüm də yandı.
Kül mənim başıma, külüm də yandı!
Gözdə çil, boğazda qor oldum, axı!
Zor idim, bir az da zor oldum, axı!

O gün ki, sevdiyim kəsim ağladı,
Nəfəsim, həvəsim, səsim ağladı.
Elə bu deyilmi bəsim, ağladı...
Qılınc tək qınımdan sıyrıldım, axı!
Çaxıb şimşək kimi qıvrıldım, axı!

Beləcə uc-uca düyüldü günlər,
Amma açılmadı bu kor düyünlər.

Milli Kitabxana

Qoy güllər şad olsun, bülbüllər inlər,
İnləyə-inləyə var oldum, axı!
Ən qansız bir gülə yar oldum, axı!

Mənə bu taleni yazana qurban!
Qızılı tellərdən asana qurban!
Eşq ilə qəbrimi qazana qurban!
İlhamı, həvəsi gur oldum, axı!
Mən də sənə baxıb kür oldum, axı!
İşığın çox oldu, kor oldum, axı!

29.05.2001.

İLHAM PƏRİSİ

Sən varsan, mən kiməm? Məndən ucasan!
İlham pərisi!
Ömürdən ucasan, gündən ucasan!
İlham pərisi!

Səndəki qüdrətə, gücə vuruldum.
Özün bilmədinmi necə vuruldum?
İlham pərisi!

Susmuşdum, .. titrəyib dilimi açdın,
Bərimi saxladın, zilimi açdın,
İlham pərisi!

Ağlatdın ağladım, güldürdün güldüm,
Diriltidin dirildim, öldürdün öldüm,
İlham pərisi!

Arına, abırına qızılı pərim,
Lalədən, nərgizdən qızılı pərim.
Ey mənim alnıma yazılı pərim,
İlham pərisi!

Qəlbə sızıltısan, gözdə qəhərsən,
Bir mən bilirəm ki, sən nə təhərsən,
İlham pərisi!

Milli Kitabxana

Gör necə bir oldu iki kür qərib,
Sən o cür qəribsən,mən bu cür qərib,
İlham pərisi!

Yaşamaq eşqinə ölüm əlində
Məni qoymayasan zülüm əlində.
Ulduztək közərsin küllüm əlində,
İlham pərisi!

Şeirimi gözümlün yaşına bükdüm,
Qəbul et, – söyləyib önündə çökdüm,
İlham pərisi!

31.05.2001.

YERİNƏ

Sən o gözəl deyilmisən,
Yol umurdun iz yerinə?
İndi nədən əyilmisən,
Yetmədimi söz yerinə?

Əcəb qeydimə qalırsan...
Bir az da dərdə salırsan.
Köz basdıqca həzz alırsan
Ürəyimin köz yerinə.

Qabağımda döş gərib sən,
Məni yoldan döndəribdən.
Qəsd iləmi göndəribdən
Özgəsini öz yerinə.

Heç demirsən: – Bu da candır,
Həsərlidir,bağrı qandır.
Saydırırsan gör haçandır
Gecəni gündüz yerinə.

Görmürsənmi solu,sağı?
Bunu eylər hansı yağı?

Milli Kitabxana

Havaxt sənə dedim,axı,
Dağa qaldır düz yerinə?

Bəyəm Günəş,Ay istədim?
Dərya umdum,çay istədim?
Bir balaca pay istədim,
Dil göstərdin üz yerinə.

Şair yad gül üzən deyil,
Bəxtə dodaq büzən deyil.
Öldürsən də küsən deyil,
Sən küsübsən,küs yerinə.

10.06.2001.

QURUSUN

Kim sənin xətrinə dəyib,əzizim?
Üstünə şəklənən əllər qurusun.
Kim sənə yenə nə deyib,əzizim?
Əksinə danışan dillər qurusun.

Sən sudan durusan,aydan arısan.
Yolunla,izinlə haqqa sarısan.
Sən – baş ucalığı,könül varısan,
Sənsiz gün dağılsın,illər qurusun.

Nə olsun? Taxtımız,taxçamız da var.
Nə olsun? Kisəməz,axçamız da var.
Nə olsun? Bağımız,bağçamız da var,
Nəfəsin dəyməyən güllər qurusun.

Sənsizəm,dərd çəkib əriyirəm mən,
İçimdə ağlayıb kiriyirəm mən.
Adına üz tutub yeriyrəm mən,
Sənə yetəmməsəm,yollar qurusun.

10.06.2001.

YAZIĞIN GƏLSİN

Milli Kitabxana

Mən ölsəm,yas saxlama,ha!
Özünə yazığın gəlsin!
Məndən ötrü ağlama,ha!
Gözünə yazığın gəlsin!

Nədən küsdün,nə oldu,qız?
Ürəyinə nə doldu,qız?
Bu getdiyin nə yoldu,qız?
İzinə yazığın gəlsin!

Qaş-qabağın sallanıbdır,
Həlin yaman hallanıbdır.
Öpülməmiş allanıbdır,
Üzünə yazığın gəlsin!

Olmaz bu yar-yaraşıqdan.
Mənə də ver bu işıqdan.
Söz keçməzmi danışığıdan?
Sözünə yazığın gəlsin!

10.06.2001.

PƏRDƏLİ

And olsun,yaxşı görməz
Olarsa göz pərdəli.
Zərrəcə fayda verməz
Deyilsə söz pərdəli.

Aydınlıqdan kim bezər?
Tüstülənmə,yan,közər.
Alnıaçıqlıq gözəl,
Olsa da,üz pərdəli.

Nə söyləyim mən daha?
Pərdə – ucuz,söz – baha.
Kim yaxındır Allaha?
Biz – açıq,siz – pərdəli.

Milli Kitabxana

Tərəddüd etməyimmi?
Kənardan ötməyimmi?
Gedimmi, getməyimmi?
Bu yolda iz pərdəli.

11.06.2001.

QİSMƏT

Doğrumu yalan etdin,
Yalançı!
Varımı talan etdin,
Talançı!

Yoldanmı tapdın məni?
Çapdıqca çapdın məni,
Amansız!

Hamıdan aldın məni,
Nə günə saldın məni?!
Düzəlməyim – gümansız!

11.06.2001.

SARI GƏLİN

*Səni mənə verməzlər, Sarı gəlin!
(xalq mahnısından)*

Sağın ucun hörməzlər,
Sarı gəlin!
Düyüb xeyir görməzlər,
Sarı gəlin!
Bəyəm bilmirəmmi mən?
İstəsəm özgəsindən
Səni mənə verməzlər,
Sarı gəlin!
Bir düşün barı, gəlin!

Anan bəsləyib səni,

Milli Kitabxana

Südü boynunda haqdır.
Səni ondan ayırmaq
Bəlkə də bir günahdır,
Sarı gəlin!

Bəxtindən yarı,gəlin!
Qardaşından istəsəm,
Yaşı bəhanə eylər.
Bacın da bir söz tapar,
Başı bəhanə eylər.
Xalan,bibin yığışar,
Daşı bəhanə eylər,
Sarı gəlin!
Sənsiz aşılırmı,axı!
Həsərət hasarı,gəlin!

Sən mənim öz dəcəlim,
Ərköyünüm,kürümsən.
İnsafsızım,qansızım,
Qəribəm,bir cürümsən.
Qismətindən qaçanlar
Muradına irməzlər,
Ərk çatmayan bir evin
Qapısından girməzlər
Sarı gəlin!
At bu qübarı,gəlin!

Səni səndən istərəm,
Özünsən söz yiyəsi.
Ey lalərəng ilahə,
Ey xumar göz yiyəsi!
Bu körpüdən keçməsən,
Keçirən olmaz səni.
Öz xoşunla köçməsən,
Köçürən olmaz səni,
Sarı gəlin!
Eşqim nübarı,gəlin!

Versələr də almaram
Səni mənə özgələr.
Qorxuram, Allah haqqı,
Sevdamıza söz gələr.
Məhəbbətdən pay olmaz,
Sarı gəlin!
Yar-yalandan hay olmaz,
Sarı gəlin!
Ömrüm baharı, gəlin!

Kim verə bilər səni
İstəsəm səndən özgə?
Səni səndən almağa
Kim var ki, məndən özgə?
Məni yada bağlama,
Sarı gəlin!
Asmacada saxlama,
Sarı gəlin!
Sular kimi dumduru,
Ay kimi arı gəlin!
Sarı gəlin!

11.06.2001.

ÜÇ GÜL

Üç gülüm var...
Üçündən də müşkülüm var.
Ağ günümü qaraltmasa,
Ağım açmaz.
Gül rəngimi saraltmasa,
Sarı gülüm ətir saçmaz.
Qabağında can verməsəm,
Yalvar-yaxar qan verməsəm,
Qızıl gülüm qızarmaz da.
Nələr çəkdim mən bu yazda...
Havalandım lap bir az da,
Ağlım qaçdı, dəli oldum.
Gülüm açdı, özüm soldum.

16.06.2001.

HAZIRAM

Dəftər-qələm yanımda...
Qanım qələmdanımda
Sənə şeir yazıram.
Ey dostum, ey düşmənim!
İşığında mən sənin
Haçandır yol azıram.

Basa-basa səbrimi,
Öz-özümün qəbrini
Eşqin ilə qazıram.

Könlün şad olsun deyə,
Qabağında ölməyə,
Dirilməyə hazıram.

17.06.2001.

QURBAN OLUM

Hay elə ki, hay verim,
Hay sənə, qurban olum.
Dur, yanıma gəl görüm,
Ay sənə qurban olum.

Bilmirsənmi özün də?
Yoxdur dünya üzündə,
Günümdə, gündüzümdə
Tay sənə qurban olum.

Götürməz haqq kitabı
Çəkdirdiyin əzabı.
Deyim barmaq hesabı
Say, sənə qurban olum.

23.06.2001.

DANIŞAQ

Milli Kitabxana

Tanrıdan istəmişəm,qismət ola,biz danışaq.
Nəfəsindən öpərəm,Tanrı sevən söz danışaq.

Ürəyindirmi vurur?Qurban olum mən səsinə!
Qəbul et qurbanını,bir balaca döz,danışaq.

Ovudaq qəlbimizi qəlbimizin səsi ilə,
Üz mənim-üz sənin,ey gül,nə olar,düz danışaq.
Qətrə-qətrə süzülək,gəl,qovuşaq damla kimi,
Əriyək vaxtın içində,gecə-gündüz danışaq.

Balaca,bapbalaca bir ürəyin var,eləmi?
Qoy ona hər ikimiz bir də tutaq üz,danışaq.

Vaqif Aslanı daha eyləmə həsrət səsinə,
Səsinə xiffətimi,gəlsənə,səssiz danışaq.

24.07.2001.

SÖYLƏMƏ

Qadınım,
Xatunum,
Xanımım-xatınım!
Diləyim,
Mələyim,
Döləyim!
Atamın,anamın gəlini,
Neynirdin mənim tək dəlini?
Evimin sonası,
Balamın anası,
Nəvəmin nənəsi!
Könlümün dincliyi,
Ruhumun gəncliyi.
Qız idin,xan idin.
Nə əcəb can idin.

Dönsənə geri sən,
Gəlsənə bəri sən.

05.08.2001.

ELƏDİ

Dedilər: – Var birisi,göz görəsi ağ elədi,
Vəsfini eylədiyim gül dodağa lağ elədi.

Görməyibmiş demə heç şəh süzülən qönçə nədir,
Adını bilməyirəm,hansısa maymaq elədi.
Nə dadır mən bilirəm albalı rəngində dodaq,
Yeməmişdən mən onu ağzımı qaymaq elədi.

Gah gözümlə çəkdi sığal,gah baxışım öpdü onu,
O da can verdi mənə,ruhumu oynaq elədi.

Sanki meh vurdu həməni,titrədi gül yarpağı tək,
Bir dəli sevda ilə qanıma qaynaq elədi.

Ağzı dad bilməz adam duz da yedi, – şitdi, – dedi,
Eybinə olmadı kor,and içdi,vallah elədi.

Bilmədi kimsə bunu mən kimi bir söz yiyəsi
Bircə kəlmə söz üçün min kərə illah elədi.

Vaqif Aslan gözünün yaşı yudu gül dodağı,
Niyyəti heylə idi,qisməti Allah elədi.

13.08.2001.

KİMİYƏM

Yarım gün,yarım da duman içində
Gözə boy verməyən dağlar kimiyəm.
Yəqinlik içində,güman içində
Göyləri yerlərə bağlar kimiyəm.

Məni tanıyanlar bətdən-bənizdən,
Elə düşündülər olaram dizdən.
Gördülər böyükdür dalğam dənizdən,
İçimdən,çölümdən çağlar kimiyəm.

İstədim dağlara deyəm dərdimi,
Dağlar götürərmi bəyəm dərdimi?
Bir həzin dil ilə öyəm dərdimi,
Bilələr fəryadlar, ahlər kimiyəm.

Başımda sevdam var, qızıl tacım yox,
Mənə dil deyəsi anam-bacım yox.
Durub hər yetənə könül açım? Yox!
Gözümdən, könlümdən ağlar kimiyəm.
Barım var, barımdan barınammıram,
Yarım var, yarımdan yarınammıram.
Hazır kəfənimə sarınammıram,
Büküb qoltuğumda saxlar kimiyəm.

Bir dünya sevincəm, bir dünya qəməm,
Tamam, yarımçığam, bütövəm, kəməm.
Mən Vaqif Aslanam, ayrı aləməm,
Lalə sinəsində dağlar kimiyəm.

13.08.2001.

QƏRİB MARAL

Gəlməli, görməlisən,
Gözləri sürməlisən,
Qaşları qaralısən.
Allah saxlasın səni,
Sən yazı maralısən.

Saçların pərişandır,
Bu nişan o nişandır.
Elindən aralısən,
Allah saxlasın səni,
Sən yazı maralısən.

Gəzdiiyin düzdə gəzdim,
Aşkara, üzdə gəzdim.
Sormadın: – Haralısən?

Milli Kitabxana

Allah saxlasın,mələk,
Sən yazı maralısan.

Gördüm,vuruldum sənə,
Yazıqlar olsun mənə!
Köksündən yaralısan.
Allah saxlasın səni,
Sən yazı maralısan.

14.08.2001.

Milli Kitabxana

ARZU

Olaydıq hamının gözündən iraq,
Çəmənlər qoynuna alaydı bizi.
Bir çeşmə başında bardaş quraraq
Ovuda biləydik ürəyimizi.
Sonra da sən məndən şəir istəyəydin,
Qəlbimi, ruhumu mehr istəyəydin.

Çətir tutaydılar ağaclar bizə,
Xoş gün diləyəydik ulu Tanrıdan.
Dayanıb üz-üzə, durub göz-gözə
Biz də yarıyırdıq tale sarıdan.
Diksinib quşların cəh-cəh səmindən,
Ətirlər çəkəydim gül nəfəsindən.

Görəydim çimdikcə ürək qanında
Şirin sızıltılar necə də xoşdur.
Bilənlər bilirlər gözəl yanında
Səhər də gözəldir, gecə də xoşdur.

Neynəyək, düyündür, sirdir məhəbbət,
Zalımdır, qəddardır, kürdür məhəbbət.

Kaş o gün olaydı Allahın altda
Unuda biləydik hər dərdi-səri.
Bəxtimiz açılan o xoş saatda
Səni seyr edəydim bir də, ey pəri.
Ömür əmanətdir bilmirsənmi sən?
Yaşaya biləydik heyfislənmədən.

17.08.2001.

GÖZLƏMƏK – YAŞAMAQDIR

Gənclərim, qocalarım,
qarılarım!
Bütövlərim, yarılarım!
Ağlarım, qaralarım,

sarılarım!

Lalələrim,
Jalələrim,
Xəyalələrim,
Vüsalələrim!

Vəfalarım,
Səfalarım,
Şəfalarım!

Rəhmanlarım,
Rahimlərim,
Kərimlərim!

Daha nə bilim kimlərim,
kimlərim!

Gözləyəndə zaman uzanır,
Yaman uzanır.
Gün çıxır,batmır,
Ay doğur,batmır.
Ulduzlar yatmır.

Rəssam fırçasından
Düşən boz rəng kimi
bir parça bulud
göy üzündən getmir.

At ölür,
İt ölür,
Həftə bitmir ki,bitmir.

Üstəlik gözlədiyin
gəlmədisə.

Bu nədisə,
Dopdolu avtobus da,
qatar da,təyyarə də
gözüinə boş görünür.

Qucaqlaşıb görüşənlər
Yarımsərxoş görünür.
Qucaqlaşıb ayrılanlar

Milli Kitabxana

Bir az naxoş görünür.

Mənə baxın;
İşləməyən saat,
Yeriməyən zaman kimiyəm.
Lap Tanrı tilsimiyəm.

Barmaqlarımın ucunda
öpüş göndərə bilmirəm.
Gözümü görməsinlər deyə
üzümü döndərə bilmirəm.

Məsafəcə bir addımım,
Zamanca bir günüm var.
Kor düşən düyünüm var!
Nə ayağımdan yarıdım,
Nə səbrimdən.
Gecikdiyim üçün
üzr istəyirəm
gözləyə-gözləyə qalan
qəbrimdən.

Amma...
Var bir əmma.
Gözləyəndə yaşayır insan.
Yaşamaq deyil asan.
Yaşamaq deyil asan!

02.09.2001.

HEYRƏT

Dağı görüb baş əydim,
Başıma bir daş düşdü.
Süzüldü gözlərimdən,
Yanağıma yaş düşdü.

Əlimi uzadınca
Gül də ilana döndü,
Bu dünya gözlərimdə

Milli Kitabxana

Bir ağ yalana döndü.

Üzümü tutdum göyə:
– Allah, bu nədir? – deyə.
Bir səs gəldi qəfildən:
– Başını gözləyənlər
Dağa baş əyir niyə?
Canını bəsləyənlər
Girməsin çəmənliyə.

04.09.2001.

SƏNƏ

Sən mənim yuxuma tez-tez girirsən,
Bilmirəm başında nə hadisə var.
Bəlkə ziyarətgah, ocaqsan, pirsən,
Gündüzdən parlaqdır sənli yuxular.

Son dəfə yuxuma girmişdin dünən,
Gördüm ki, döşünə önlük taxırsan.
Əlinlə önlüyü göstərərək sən,
Peşiman-peşiman mənə baxırsan.
Sonra da üzünü çevirdin yana,
Kölgə tək əriyib yox oldun o dəm.
Dikəlib gecənin qaranlığına
Baxıram, döşündə önlük görürəm.

Görən nə deyirmiş o yuxum mənə,
Nədən təntiyyirdin, nədən çaşırdın?
Elçimi gəlmişdi həmənin gün sənə,
Təzə mətbəxəmi hazırlayırdın?

Deyildin, elə bil, dəcəl, ərköyün,
Cadu etlənmişdi kim bəyəm sənə?
Deyirəm yuxuma girəsən hər gün,
Oyanıb xoşbəxtlik diləyəm sənə.

04.09.2001.

İKİ OD ARASINDA

Başımdan
məsləhət aldım.

Ürəyimi
qəfəsə saldım.

Hamıya
xoş gəldim.

Bir kimsə bilmədi ki,
Gəldim, içiboş gəldim.

Allah çatsın dadıma!
Düşdü yadıma,
Ürəyimə baxdım,
Gördüm ki, dağ qoyulub.
Göz-göz olub oyulub,
Yaş tökür bulaq kimi.
Aldım,
sinəmə qoydum ürəyimi.

Küsdü məndən başım.
Başım –
Başıma düşən daşım.
Gah ağlımın çoxluğundan,
Gah qəlbimin yoxluğundan
ziyan gördüm.
Öz-özümə tor hördüm.

Mən yazıq başımda ağrı,
Ürəyimdə sızıltı gəzirəm.
Canımın canı çıxsın,
Birtəhər dözüürəm.
Nə başımdan başım çıxır,
Nə ürəyimi qanıram.
Bir onu bilirəm ki,
Yanıram!
Yanıram!

04.09.2001.

EHEY!

Ehey,ölüm mələyi!
Yenə gözündə qaldı
Bir şairin diləyi.
Oturmuşdum xoşumla
Öz əcəl taxtında mən.
Çağırılmışdım,gəlmişdin,
Sağ ol ki,vaxtında sən.
Birdən ilham pərisi
Şivən saldı saç yolub.
Nədən geri qayıtdın
Onda peşiman olub?

Onamı bağışladın
Məni,ölüm mələyi?
Səni də çaşdırdımı
O pərinin kələyi?
Necə aldı bir anda
Məni səndən o pəri?
Saxlayıb asimanda
Dolaşdırır göyləri.

Göydə ulduzlara da
Daha kiprik saldırır.
Açıb qanadlarını
Qaldırdıqca qaldırır.

O qədər qaldırıb ki,
Göy qurtarıbdır daha.
Niyyət edib əl açsam,
Əlim çatar Allaha.

Ehey,ölüm mələyi,
Ey xoşqılıq xilaskar!
Mən şairin ələyi
Ələnsinmi o ki var?

Mən nə ağıl eyləyib
Güclü sanmışdım səni?
Gəl, ilham pərisindən

04.09.2001

BAŞIMIN BƏLASI

Bütün gedənim gedib,
Sən də get!
Hamı mənə zülm edib,
Sən də et!

Mən sınaq maydanıyam,
Özünü məndə sına.
Onsuz da çox gəzmışəm,
Gəzmışəm sına-sına.

Tək bircə sən qalmısan
Məndən həyif alası.
Al, ürəyin soyusun,
Ay başımın bəlası!

04.09.2001.

VƏSİYYƏT

Hər səhər üz tutub uca Allaha
Məni şairlikdən qoru deyirdim.
Özün şahidsən ki, dözmürəm daha,
Salma ürəyimə qoru deyirdim,
Deyirdim, bir az da loru deyirdim.

Bir gün nə oldusa, mən günahsızın,
Durub dua etmək yadımdan çıxdı.
Özüm də bilmədən gözəl bir qızın
Qaynar göz yaşları evimi yıxdı.

Məşum bir səhərdi həməən o səhər,

Milli Kitabxana

Gördüm ala gözdə gilələnib yaş.
Göynətdi qəlbimi dəli bir qəhər,
Fırlandı başıma düz-dünya,dağ-daş.

Damlası dağ boyda göz yaşları,bax,
Qaynaya-qaynaya üstümə gəldi.
Yaxından baxanlar eylədi: – Eyvah!
Uzaqdan görənlər tüstümə gəldi.

Çoşdu içimdəki sevda dəlisi:
– Ağlama,ağlama,ağlama! – dedi.
Sən təzə görürsən bu yolu,izi,
Yazıqsan,mənim tək çağlama! – dedi.

Yaxşı ki,eşitdi məni o pəri,
Açıldı çəməndə lalələr kimi.
Ağrılar yaşandı o gündən bəri
Mənim ürəyimdə nalələr kimi.

Təsəlli vermədi mənə mənim tək,
Günbəgün coşdurub çağlatdı məni.
Bir dəfə ağlayıb kəriyən mələk
Bir gündə min kərə ağlatdı məni.

Bəlkə də,nə yaxşı,mən günahsızın
O gün dua etmək çıxdı yadından.
Ürəkdən sevnələr o gözəl qızın
Önündə baş əysin mənim adımdan.

4.09.2001.

XEYİR – DUA

Lalə,
Jalə,
Xəyalə!
Qismətimizdir bu gün
Şərbət dolu piyalə.

Milli Kitabxana

Yeyin,için,nuş olsun!
Xatirimiz xoş olsun.
Cəmi sevənlər görüm
yetissinlər vüsələ.

Gözləriniz qorxmasın,
ağ dəvə düzdə qalmaz.
Ürək cehiz deyil ki?
Düşüb Təbrizdə qalmaz.
Sevgiyə sevgi ilə
cavab verən yar olsa,
Oğlanı dərd aparmaz,
dərmanı qızda qalmaz.

Bundan sonra növbədə
 Ülkər ilə Vəfa var.
 Meydə əcəb şirinlik,
 neydə əcəb nəva var.
 Dərd çəkməyə dəyərmisi?
 Dərd min olsa, dəva var.
 Yeyin, için, nuş olsun!
 Xatirimiz xoş olsun!
 Xatirəxoşlar üçün
 bu məclisdə səfa var.

Anam,gözlərin aydın!
Hər ayrılıq acıdır.
Atasına ürək ver,
təsəlli möhtacıdır.
Qızı gəlin köçürmək
arzuların tacıdır.
Yeyin,için,nuş olsun!
Xatirimiz xoş olsun!
Kim bilmir ki,qovuşmaq
həsrətin əlacıdır.

Hər qızın öz dünyası,

Milli Kitabxana

hər qızın öz aləmi.
Allah xoşbəxt eyləsin
Xuramanı, Şəbnəmi.
Rəfiqəlikdən əskik
olmasın Əsmər, Bahar.
Bu məclisdə Aliyə,
Xədicə, Ceyhunə var.
Günəl, Sevinc, İradə,
Samirə, Məsmə, Hicran.
İlahə, Leyli, Aynur
çəkməsin həsrət, hicran.
Yeyin, için, nuş olsun!
Xatirimiz xoş olsun!
Şad gündə şad olandan
Allah əsirgəməz can.

Mahir, Fazil, Elbrus
çıxmayıbdır yadımdan.
Sahibin, Yalçının da,
Surxayın, Mərdanın da
bu mübarək adından
Söyləyirəm: – Şad olsun,
Xoşbəxt olsun Xəyalə!
Qismətimizdir bu gün
şərbət dolu piyalə.
Yeyin, için, nuş olsun!
Xatirimiz xoş olsun.
Bu dəfə Vaqif Aslan
bir azca sərxoş olsun!

6.09.2001.

ALIRAM

Ölümə addım-addım yeriyib həzz alıram,
Hönkürüb, sakitləşib, kiryib həzz alıram.

Ürəyim şam piltəsi, canım mum kimi yumşaq,

Milli Kitabxana

Damıram damla-damla,əriyib həzz alıram.

Sanıram yoxam daha,kimsə çəkməz əziyyət,
Qovuşuram heçliyə,çürüyüb həzz alıram.

Sonra sərin bir külək ruhumu dilləndirir,
Dikəliyəm,qalxıram,yürüyüb həzz alıram.

Baxıram ki,uzaqdan gülümsəyirsən mənə,
Sənə doğru qol açıb,yüyürüb həzz alıram.
Ayağın sözə baxmır baxmasın,vaqif Aslan,
Öz dalımca özümü sürüyüb həzz alıram.

09.09.2001.

ÜRƏYİM

Noğula aldanmır,nağıla uymur,
Ömrümə,günümə qənimə ürəyim.
Mənim özümü də yaxına qoymur,
Bir səni istəyir mənim ürəyim.

– Dur! – deyə hay salır,yaşım yalvarır,
Dayanmır axı!
Ağlım öyüd verir,başım yalvarır,
Dayanmır axı!

Ayaq da tapmıram ona çatası,
Yamanca dönübdür məndən o zalım.
Çalıb çalağantək,onu tutası
Əlmi soraqlayım,qolmu borc alım?

O mənim sinəmdə tutmuşdu qərar,
Elə bilmiş idim,məni istəyir.
Onu mən saxlasam,namərdlik olar,
Al,götür,bu ürək səni istəyir.

10.09.2001.

SƏN

Milli Kitabxana

Ürəyim əlində, beynim əlində,..
Könlün istəyəni yazdıranımsan.
Özüm də bilmirəm neynim əlində,
Yolumu, izimi azdıranımsan.

Yaxın yollarımı iraq eyləyib,
Varımı, yoxumu qıraq eyləyib.
Qəlbimi əlində çıraq eyləyib,
Özümü kür-küncə qısdıranımsan.

Məni qanadına alan da sənsən,
Qaldırıb göylərdən salan da sənsən.
Ruhumu kövrəldib çalan da sənsən,
Elə ki, çalındım, susduranımsan.

Yarı bu sevgidən sən doya-doya,
Qoy qalsın sinəmi dərd oya-oya.
Onsuz da sən mənə od qoya-qoya
Yayın ortasında qızdıranımsan.

Bilmirəm hayana yığışım, köçüm...
Mənə də nur saçsın sənə doğan gün.
Sən Vaqif Aslanı göyərtmək üçün,
Eşq ilə qəbrimi qazdıranımsan.

11.09.2001.

DEYİL

Mənimlə bəhsə girmə,
Bu iş o işdən deyil.
Nə oldu, birdən oldu,
Heç bir şey heçdən deyil.

Daha səbrim tükəndi,
Burax bu fəli, fəndi.
Salam, xanım əfəndi!
Məhəbbət üçdən deyil!

11.09.2001.

Milli Kitabxana

AY İŞİĞİ

Apar məni, Ay işığı,
Sabahların dan yerinə.
Üfüqlərin qövsü-qüzeh,
Rənglərin əlvən yerinə.

Köynəyindən keçir məni,
Aydınlığa köçür məni,
Ulduz-ulduz uçur məni
Səmələrin can yerinə.

Qaranlığa əl uzatdım,
Əl vermədi, sıxıldım da.
Yeridikcə addım-addım
yıxıldım da.

Mənə doğru tələs, işığı!
Ay işığı,
Əlimdən tut!
Görmürsənmi, ürəyində
Gülür mənə gecə, sükut!

Ey göylərin yaraşığı,
Ay işığı!
Apar məni.
Sənnən olsam,
Qaranlıqda qalanlar da
Tapar məni.

16.09.2001.

NƏYİNƏ GƏRƏKDİR?

Bir vədə olanlar yalan deyildi,
Səni nəzərindən salan deyildi,
O Vaqif Aslandan olan deyildi,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Milli Kitabxana

Vəsfini edəsi sözü yox isə,
Səni isidəsi közü yox isə,
Qisası,səninçün özü yox isə,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Üstünə xətt düşüb qaralanıbsa,
Soyuq baxışlardan yaralanıbsa,
Sınıb,oşalanıb,paralanıbsa,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Qanadı qırılan quş kimidirsə,
Bahar da gözündə qış kimidirsə.
Yanaqda quruyan yaş kimidirsə,
Bir ayrı ünvana tuş kimidirsə,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Telinə çəkəsi əli itibsə,
Bəmi yoxa çıxıb,zili itibsə,
Günü hayıf olub,ili itibsə,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Getdiyin yollara baxmırsa daha,
Dolan bulud kimi yağmırsa daha,
Dəli şimşək kimi çaxmırsa daha,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Əyib əyim-əyim atandan sonra,
Ələyib kəpəyə qatandan sonra,
O Vaqif Aslanı satandan sonra,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

Salam artıq isə, “xoş gördük” baha,
Kimdir qiymət qoyan fəryada,aha.

Daş tayı olmuşun biridir daha,
Nəyinə gərəkdir bu Vaqif Aslan?

28.09.2001.

Milli Kitabxana

ELƏMƏ

Gün sənə baxmaq üçün çıxdı axı,qəm eləmə,
Işıq ilə,nur ilə ülfətini kəm eləmə!

Yaxşı ol,yaxşıtəhər olmaginən,ay qaragöz!
Biləni,bilməyəni,gəl başına cəm eləmə!

Ay doğur ulduz ilə hər gecə səndən ötəri,
Ayı avarə qoyub,ulduzu sərsəm eləmə!

O nə teldir tökülüb? At əlini yan elə bir,
Dilbilənsən axı sən,qəsd ilə çəm-xəm eləmə!

Mən nə çəkdim,demədim,kaş yenə də bilməyəsən,
Gözlərimdən yayınıb gözlərini nəm eləmə!

Gün də çıxsın bu səhər,qoy Ay da doğsun bu gecə.
Bu dəfə bildiyini sən həm elə,həm eləmə!

Vaqif Aslan nə Günəşdir,nə də Ay,dözməz axı,
Yandırarsan kül olar,zərbəni möhkəm eləmə!

1.10.2001.

GƏLDİN

Gözlərim üstə yerin var,gözəlim,xoş gəldin!
Dilmi dəymişdi sənə,acıqlı,sərxoş gəldin?

Gözləmişdim səni mən,and ola ki,tale kimi,
Ey həmişəbaharım,neyçün olub qış gəldin?

Xoş olaydım necə mən bir quru “xoş gördük” ilə?
Elə bil,sən mənə yox,yad-yalana tuş gəldin.

Könlümə “sınma” deyib,mən ona çox dil tökdüm,
Ürəyim bir tərəfə,sən də doluxmuş gəldin.

Vaqif Aslan qanını etdi halal,bəs nə üçün
Qan içəndən sonra da rəngi soluxmuş gəldin?

8.10.2001.

SƏNƏ ÖMRÜM BOYU ŞEİR YAZACAM

Məndən ömrün boyu qaçsan da belə,
Sənə ömrün boyu şeir yazacam.
Başıma min oyun açsan da belə,
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Özünü göylərdə bilsən də,olmaz!
Məni ələ salıb gülsən də,olmaz!
Çatlayıb,partlayıb ölsən də,olmaz!
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.
Hirs ilə,kin ilə yoğrulsan da sən,
Sac üstə qorğatək qovrulsan da sən.
Cil olub gözümə sovrulsan da sən,
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Almaz qabağımı nə varsa daha,
Yaxının,uzaqın nağarsa daha.
Tellərin qar kimi ağarsa daha,
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Ayrı bir oylağın,düzün olsa da,
Birin yox,beşin yox,yüzün olsa da,
Lap o cəhənnəmdə izin olsa da,
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

İçimə od qoyub qaynatdın,olsun!
Hər gün bir havaya oynatdın,olsun!
Oxşamaq adıyla göynətdin,olsun!
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Sənə demədimmi öcəşmə mənə?
Tərslik vergi kimi verilib sənə.

Milli Kitabxana

Bu yerə, bu göyə and olsun, yenə
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Məni qurban seçib tale amansız,
Bir günüm olmadı hiss, həyəcansız.
Sən də mənə qarşı kürsən, a qansız!
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam.

Nola olmayaydı bu Vaqif Aslan!
Olub dolmayaydı bu Vaqif Aslan!
Olubsa, sən elə buna əsaslan!
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam!
Sənə ömrüm boyu şeir yazacam!!!

17.10.2001.

Milli Kitabxana

VƏFALI GÖZƏL

(tələbəm Vəfa Rüstəmovaya)

Eşitdim səsinə, ruhum oyandı...
Könlü könlüm kimi nəvalı gözəl!
Sənə də, mənə də Allah həyəndi,
Ay dəli sevdadan havalı gözəl!

Hündürdən oxuma, düşməzlər başa.
Çoxu bir cür baxır kipriyə, qaşa.
Alıb ürəyini çırpırlar daşa,
Olarsan bir az da cəfali gözəl.

Gözündən süzülüb axan kədərdən
Mən səni apaydın görmüşəm hərdən.
Görüm yarıyasan qismət-qədərdən,
Olasan gün-gündən səfali gözəl.

Sirr də ömür boyu sirr ola bilmir.
Hər yetən ziyarət, pir ola bilmir.
Hamı tərəzidə bir ola bilmir,
İlahi vergidir şəfali gözəl.

Ağrılı-acılı eşqin üzündən
Hayıfımı alırsan özün-özündən?
Gəl, Vəqif Aslanın çıxma sözündən,
Olmusan, ol yenə vəfali gözəl!
Vəfali, vəfali, vəfali gözəl!

17.10.2001.

GÖYLƏR QIZI

(tələbəm Ülkər Musayevaya)

Yazıq, yerlərə yazıq!
Göylərə yaxşı baxmır.
Bəxtinin ülkərindən

Gözlərinə nur axmır.
Yer yəqin bilmir hələ
Sən onun ülkərisən.
İşığınla,nurunla
Daim üzü bərisən.
Bəlkə,buna görə sən
Qəribсэн ki,qəribсэн.
Elə qəribliyindən
Bu qədər kövrəlibsən.

Nə qəribə səsin var!
Nurundan nur düşməyən.
İşığın gur düşməyən
Qaranlıqda kəsin var.
Sən göylərin qızısan,
Yerlərə həvəsin var.
Tale, bəxt ulduzusan,
İpiliq nəfəsin var.

Hər səhər dan yerində
Ağappaq don geyirsən.
Qaranlıqda yer üzü
Üşüməsin deyirsən.
Sən ey pərişan ulduz!
Göyə şərəf,şan ulduz!
Səhərdən nişan ulduz!
Sən Tanrının səhərlər
Oyaq qalan gözüсэн.
Aydınlığın özүсэн.

Yazıq,o kəsə yazıq!
Kimsə,hər nəşə... yazıq!
Səhər erkən oyandım,
Sənə baxdıqca yandım.
Gördüm ki,kövrəlibsən.
Mən yerlərdə qəribəm,
Sən göylərdə qəribсэн.

Milli Kitabxana

Eheyy,göylərin qızı!
Talelərin ulduzu!
Ulduzların tənhası,
Ulduzların yalqızı!
Bax fələyin oynuna!
Lalərəng üfüqləri
Dolamısan boynuna
Kəlağayı bilib sən.
Ağ fatan,ağ donunda
Gecəmizin sonunda
Sabaha xoş gəlibsən!
Sabaha xoş gəlibsən!

18.10.2001.

YAZARDIM

Kaş ki,tale yazan əlim olaydı,
Mən özüm bilərdim necə yazardım.
Bizdən yuxarıda Günəşdi,Aydı,
Səni ulduzdan da uca yazardım.

Mən niyə beləyəm,niyə bilmirəm;
Bu yandan “bilmirəm” deyə bilmirəm.
O qədər gözəlsən,öyə bilmirəm,
Bilsəydim,incədən incə yazardım.

Allandı,gülləndin göy qurşağı tək,
Sən Allah,rəngindən rəngimə rəng çək!
Sənin bəzəyini,xoşqılıq mələk,
Onca yox,yüzcə yox,mincə yazardım.

İncimə bu qədər,sınma bu qədər,
Özünə,özgəyə eyləmə təhər.

Sən xoşbəxt olasan deyə hər səhər
Bəxtini bəxtimdən öncə yazardım.

İstəyim,diləyim dəyməsin daşa,

Təki sən şad yaşa, bəxtəvər yaşa.
Adını hamının adından başa,
Özümü yanında küncə yazardım.
Baxıb, ürəyində gülsən də mənə,
Yer üzü layiqli xalıdır sənə.
Günü üzük edib, ulduzu tənə,
Göyləri adına xonça yazardım.

22.10.2001.

OYNAYIR

Ey yangıdan, göynərtidəndən xəbərsiz,
Gündüz yanan yatmır, gecə oynayır.
Buna görə danışırısan təhərsiz,
Deyirsən ki, almır vecə, oynayır.

Nə deyirsən elə özün-özündən?
Qaynar-qaynar yaş gəlməyib gözündən.
Adam var ki, tərs ürəyin üzündən
Sınəsini quca-quca oynayır.

Od içinə düşməmişən bircə yol,
Arsız olur, olmayanlar dərdi bol.
Yar yanında sınıb yana düşən qol
Nə biləsən qalxıb necə oynayır.

Deyildirsə can yangılı, ruh oyaq,
Axı, nə var oynamağa o sayaq?
Haçandır ki, boşa çıxır əl-ayaq,
Oynasa da, çoxu heçə oynayır.

Bilir məni mən tək oynaq olanlar,
Min yol sınıb, min yol qaynaq olanlar.
Bağrı başı dərdədən göynək olanlar
Şəhər-şəhər, küçə-küçə oynayır.

Hardan bilsin hər havaya süzənlər

Milli Kitabxana

Ərzurumdan hündür olub düzənlər.
Kərəm budur,ey yağ içrə üzənlər,
Qaç-a-qaça,köçə-köçə oynayır.

Uca olmaz eşqi uca bilməyən,
Öz dərdini özü quca bilməyən.
Vaqif Aslan Kərəm aç bilməyən
Düymələri,aça-aça oynayır.

27.10.2001.

HƏLƏLİK

Ey gül, hanı sənin yaz tərəvətin,
Səmum yellərimi üstündən əsdi?
O yaz günlərinə dönməyin çətin,
Səni yaman-yaman gözlərmi kəsdi?

Leysan yağışıydı onda göz yaşın,
Açılıb dururdun güllər içində.
İndi qırov tutub kipriyin,qaşın,
Tənhasan yel dəyən çöllər içində.

Günbəgün sozalıb bozaran çiçək,
Payızın nəfəsi sənə dəyibdir.
Bozara-bozara qızaran çiçək,
Rəngsizlik rəngini üstələyibdir.

Necə mədh eləyim,öyüm səni mən,
Hardan tapım axı,şirin dilləri?
Ağlamaq,bozlamaq gəlmiş əlimdən
Çiçəyi burnunda yanan gülləri.

Çəmən bir tərəfə,çiçək bir yana!
Tək bir çiçəyin də taleyi varmış.
Bir vaxt ləçəklərin bənzərdi qana,
İndi onların da ucu ağarmış.

Milli Kitabxana

İçində somsoyuq küləklər əsir,
Ölüm mələkləri qonub çiyinə.
Sağını,solunu şaxtalar kəsir,
Daha gün işığı gəlmir eyninə.

Səni dirçəltmədi şair qanı da,
Sən göz açlığından ölən çiçəksən.
Qoy sözə çevirim bu son anı da,
Bir vaxt taleyimə gələn çiçəksən.

Heyif,buz bağlayan telinə,heyif!
Heyif,ayaz vuran əlinə,heyif!
Mənim də bu qədər ilimə heyif!
Heyif,heyif deyən dilimə heyif!

Baxa da bilmirəm,elə solmusan,
Solanlar yanında yalan olubdur.
Heyiflər olsun ki,heyif olmusan,
Laylanı beləmi çalan olubdur?

Gör neçə şeirimi borcluyam sənə,
Elə sözüm var ki,min ömrə təndir.
Əyilib alnından öpürəm yenə,
Desinlər: – Bu şair ölü öpəndir.

İmzalı,imzasız kağızlarıma
Bir vaxt sığal çəkib nəfəsin,əlin.
Nələr çaldırırsan könül tarıma,
Gözüm baxa-baxa solan gözəlím.

Bilmirəm nə cürə oxşayım səni,
Şeirimin,sözümün gülüsən,axı!
Titrədə bilmirsən daha qəlbimi,
Donuqsan,soyuqsan,ölüsən,axı!

İşləyir taleyin saati,çıqq-çıqq!
Solan günündə də oxşanan çiçək!

Milli Kitabxana

Ayrıla bilmərik yarı-yarımçıq,
Hələlik, ruhumuz görüşənədək!

28.10.2001.

Milli Kitabxana

FİLOSOFLA ŞAİRİN DEYİŞMƏSİ

(*Filosof Fərman İsmayilovla tələbəsi
şair Vaqif Aslan arasında deyışmə*)

FƏRMAN İSMAYILOV

Mən köçürəm, qalır dünya,
Məni yola salır dünya.
Vaqif, fikrə dalır dünya,
Sor: – O yönə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Mənim əziz müəllimim,
Bu dünyanı kim bilir, kim?
Qırılarda bir sarı sim,
Titrəməyə yüzü vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Bilmədim heç bu nə yoldu,
Gözlərimə tozu doldu.
Duman gəldi, boran oldu,
Sisə, çənə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Dünyanın da bizim kimi
Əyrisi var, düzü vardır.
Öz havası, öz iqlimi,
Öz yolu, öz izi vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Anlamadım sirrini mən,
Saçlarıma düşsə də dən.

Milli Kitabxana

Ömrümüzdən gəlib-gedən
Aya-günə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

O,odur ki,odur yenə,
Gəzir qodu-qodu yenə.
Demə itib odu yenə,
Kül altında közü vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Mənsiz dağlar,bağlar yenə
Yaşıllaşar dönə-dönə.
Mən sözümü dedim ona,
Onun mənə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Açılıandır,solan kimi.
Boşalandır,dolan kimi.
Sənin sözün olan kimi,
Dünyanın da sözü vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Mən bir sirdən doğulmuşam,
Nə yaxşı ki,doğrulmuşam.
Halallıqdan yoğrulmuşam,
Görən,yenə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Meyi xoşdur,qədəhi boş,
İcməlisən,nə əs,nə coş.
Bacarırsan özünə qoş,
Gör,neçə cür üzü vardır.

Milli Kitabxana

FƏRMAN İSMAYIL

Gördüm,üz vermək hədərdir,
Əzabı dağlar qədərdir.
Dır-dır Fatmadan betərdir,
Dönə-dönə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Yırtılıbdır yaşmağımız,
Dağılıbdır başmağımız.
Mənasızdır qaçmağımız,
Üstümüzdə gözü vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Ağla qızım,ağla bacım!
Viran olur həyat tacım.
Nə çarəm var,nə əlacım,
Dağ-düyünə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Gedən gülər,gələn ağlar,
Saç yoldurar,sinə dağlar.
Ağ çıxarıb,qara bağlar,
Arşını var,bezi vardır.

FƏRMAN İSMAYILOV

Mən Fərmanam,üzüm gülməz,
Gələn gedər,gedən gəlməz.
Mən biləni dünya bilməz,
Yenə mənə sözü varmı?

VAQİF ASLAN

Milli Kitabxana

Haqq-nahaqdan çapar bizi,
Yoğurduqca yapar bizi.
Bir də çətin tapar bizi,
Baxıb görər özü vardır.

5yanvar 2000

II

FƏRMAN İSMAYILOV

Vaqif, getdi gənclik, qocalmışam mən.
Artıq yazı verib, qış almışam mən.
Dostlarım gedibdir, tək qalmışam mən,
Gəl, indi çarə qıl bu çarəsizə.

VAQİF ASLAN

Yalandır, kim deyir qocalmışan sən?
Dostun çoxluğundan tək qalmısan sən.
Həmişə yaz verib, yaz almısan sən,
Ən yaxşı çarədir yaz çarəsizə.

FƏRMAN İSMAYILOV

Qəlbimi göynədir dərdlər, təzadlar,
Zaman quduzlaşıb üstümdən adlar.
Hayana baxıram – timsahlar, yadlar...
Gəl, indi çarə qıl bu çarəsizə.

VAQİF ASLAN

Söz alıb söz satan naşıldır, naşı,
Qurumaz timsahın gözünün yaşı.
Hər yerdə ağırdır aqilin daşı,
Aqillər eyləyər tez çarə Sizə.

FƏRMAN İSMAYILOV

Milli Kitabxana

Qırmağım gərəkdir çox-çox tilsimi,
Bu “həyatın tacı” bitənə kimi.
Xəyyamın toyunu görəcəyəmmi?
Gəl, indi çarə qıl bu çarəsizə.

VAQİF ASLAN

Bəli, yarımçıqlıq acıdır, acı,
Bütövlük istəyir “həyatın tacı”.
Əvvəlcə Xəyyama edək əlacı
Çalınsın toy, olsun saz çarə Sizə.

FƏRMAN İSMAYILOV

Şəkiynən Bakının arasındayam,
Çaş-baş olanların sırasındayam.
Bilmirəm dünyanın harasındayam,
Gəl, indi çarə qıl bu çarəsizə.

VAQİF ASLAN

Şəki də, Bakı da ulu şəhərdir,
Hər biri nur ilə dolu şəhərdir.
Sənin əməllərin ölməz əsərdir,
Sən özün çarəsən yüz çarəsizə.

FƏRMAN İSMAYILOV

Çox cəfa çəksəm də, görmədim səfa,
Axtardım, aradım, tapmadım şəfa.
Yox imiş ömürdə, gündə bir vəfa,
Gəl, indi çarə qıl bu çarəsizə.

VAQİF ASLAN

Cəfanın axırda səfası vardır,
Səfanın insana şəfası vardır.

Milli Kitabxana

Ömrün də,günü də vəfası vardır,

Taleyi göstərsə üz çarəsizə.

III

18.05.2000.

FƏRMAN İSMAYILOV

Vaqif Aslan,qopdu tufan,əsdi küləklər.
Yaman yerdə şaxta vurdu,soldu diləklər.
Yerdə insan narahatdır,göydə fələklər,
Gəl görüşək,halallaşaq,mən gedər oldum.

VAQİF ASLAN

Əsən külək şər küləkdir,əsir yalandan.
Əsib gəlir filan tindən,filan dalandan.
Küsürsə,qoy filan küssün filan-filandan,
Sən ki,haqsan,haqq nazilər,üzülməz axı.

FƏRMAN İSMAYILOV

Vallah,bizə nə eylədi,zaman eylədi.
Gah komsomol,gah kommunist haman eylədi.
Koroğluyduq,.. Həmzələrdən yaman eylədi,
Qəlbimdə qəm,gözlərimdə çən gedər oldum.

VAQİF ASLAN

Bir gün gəldi,boşa çıxdı haqsız gedişlər.
Dövrana da,zamana da qıcandı dişlər.
Nə sənlikdir,nə mənlikdir,bütün bu işlər.
Bu tezlikdə ağardılmaz,çözülməz axı.

FƏRMAN İSMAYILOV

Cəfa çəkdim,bir ev tikdim,göz götürmədi.

Milli Kitabxana

Halal idi,yad ocaqdan köz götürmədi.
Neynəyim ki,qiymət qoyan düz götürmədi,
Zaman saldı saçlarıma dən,gedər oldum.

VAQİF ASLAN

Hər nə gəldi danışanda doğru söz olmaz.
İddiası böyük olan kəsdə üz olmaz.
Vay o kəsin halına ki,ondan iz olmaz,
İziyoxun şıltağına dözülməz axı.

FƏRMAN İSMAYILOV

Xuramandır,Gülarədir – qızım kimidir.
Zərinədir – canım kimi,gözüm kimidir.
Rafiq bəydir – and olsun ki,özüm kimidir,
Batan günə batın Ay tən gedər oldum.

VAQİF ASLAN

Nə xoşbəxtdir oğlu olan,qızı olanlar.
Sabahları görə bilən gözü olanlar.
Bu dünyada bir dünyadır özü olanlar,
Həqiqətlər ayrı yerə yozulmaz axı.

25.12.2000.

Milli Kitabxana

DUALAR

I

Allahım,sən özün baxırsan mənə,
Baxırsan qəlbimin dərinliyinə.
Oturuşum nədir,duruşum nədir,
Mən necə varamsa bəllidir sənə.

Bilirsən onsuz da lap əvvəlcədən
Necə fikirləşir,düşünürəm mən.
Önümdə,arxamda – hər yerdə varsan,
Bir əlin üstümdə durub baxarsan.

Bilirəm ucasan,çox ucasan sən
Mənim düşüncəmdən,fikirlərimdən.

20.03.2001.

II

Allahım,şahım sənsən,
Mənim pənahım sənsən.
Yaranışımdan bəri
Qovaraq şübhələri
Sənə doğru gedirəm.
Hər gün dua edirəm.
“Ucalardan ucasan,
Kimsə bilməz necəsən”.
Adilsən,xeyirxahsan,
Hər bir işdən agahsan.
Böyüksən,rəhmkarsan,
Varsan,hər yerdə varsan.

31.03.2001.

III

Yerə can verdikcə yağan buludlar,
Çəmənələr boyunca göyərir otlar.
Əzəldən belədir,bu ki sirr deyil,
Göyərən otlar da,axı,bir deyil.
Yer – həmənlər,göy – həmənlər,otlar – rəngbərəng.

Bu,sirli nizamdır,ilahi ahəng.
Yer üzü gözəldir,çəmən xətirli,
Ot var zəhərlidir,ot var ətirli.
Zəhər də yaşıldır,ot da yaşıldır.
Allahın sirləri ağılı şaşırdır.
Bu sirri-xudanı görsən əgər sən,
Zəhərli otdan da dərman çəkərsən.

01.04.2001.

IV

Səma səltənəti safdır,təmizdir,
Orda körpələrin yeri əzizdir.
Yol verin,gəlsinlər onlar qoynuma,
Qollar dolasınlar mənim boynuma.
Kimin ki,varlığı nurdur,işıqdır,
Göylərin qapısı ona açıqdır.
Təmiz ruh səmada pərvəriş eylər,
Körpəyə,uşağa pənahdır göylər.

01.04.2001.

V

Ruhum,ürəyim duyur,
Allah məni qoruyur.
Sınaqlarım çox olur.
Çətinliyim yox olur.
Kim ki,mənə şəklənir,
Əvvəl-axır təklənir.
Adamlar,ay adamlar,
Dərdim var,dərmanım var.
Gecəm var,gündüzüm var,
Öz yolum,öz izim var.

Allah əlimdən tutur,
Yıxılmayım deyə mən.
Təmiz qəlbimlə budur,
Əl açıram göyə mən.
Açıqdır haqq qapısı,

Nə ağl,nə abısı?!
Qəlbin düzsə,gəl buyur!
Ruhum,ürəyim duyur.
Allah məni qoruyur.

01.04.2001.

VI

İstərəm açıq deyəm,
Məhəbbətsiz heç nəyəm.
Onsuz daşam,dəmirəm,
Mənasız səs-səmirəm.
Sevən nəcib,saf olur,
Könlündə insaf olur.
Özünü öymür sevən,
Özgəni söymür sevən.
Pislik gəlmir əlindən,
Gül açır əməlindən.
Səbr edir,çəkmir həsəd,
Sevgidə yoxdur sərhəd.
Can verib məhəbbətə
Sevən dözürlərsə.
Qoruyur inamını,
Eşqini,ilhamını.
Mən deyim,sən eşit bir,
Üç şey var – əbədidir:
İnam,ümid,məhəbbət.
Bu üç şeydən bircəsi –
Sevgi ucadır əlbət.

01.04.2001.

Milli Kitabxana

SÜFRƏ DUALARI

I

Açılan sabahların
Duasız hörmətinə,
Açıl,süfrəmiz,açıl,
Şükr olsun nemətinə!
Bərəkətin bol olsun!
Bolluğuna yol olsun!

II

Bismillahla uzanır
Süfrəyə əllərimiz.
Yaman günlər görməsin
Yurdumuz,əllərimiz.

Bizdən hərəkət olsun!
Haqdan bərəkət olsun!

III

Səhər-axşam süfrəmiz
Xeyirliyə açılsın!
Gün doğsun,üzümüzdən
Təbəssümlər saçılsın!

Bismillah,əlhəmdülillah!
Ruzi yetirsin Allah!

IV

Çörək ətrini duydum,
Ac idim,yedim,doydum.
Yerə düşdü,götürdüm,
Öpdüm,göz üstə qoydum.

Kim çörəyə baxsa xor,
Bircə adı var: – Nankor.

V

Səhər olsun, xaş olsun!
Günorta bozbaş olsun!
Dovğası öz yerində,
Axşam üstü aş olsun!

Gəl, ay Allah qonağı,
Allahın verən çağ.

İyanvar 2000

AXŞAM DUASI

Minnətsiz gəlişinlə
Gecəm gəl, ay gecəm, gəl!
Haqq-halal yerişinlə
Gecəm gəl, ay gecəm, gəl!

Gecəm gəl, vaxtında gəl!
Ay-ulduz taxtında gəl!

Ulduzlu yorğanını
Dünya çəksin başına.
Dinclik gətir, sülh gətir
Torpağıma, daşıma.
Ağaclar yuxusunda
Görsün çiçəkləyiblər.
Körpələr boy atıblar,
Güllər ləçəkləyiblər.

Dağlar-daşlar uyusun,
Qurdlar-quşlar uyusun.

Gecəm gəl, Tanrım bizə
Bir şirin layla çalsın.
Yerin də, göylərin də
Gecəsi xeyrə qalsın!

2fevral 2001

SƏHƏR DUASI

Açıl,səhərim,açıl!
Taleyim,baxtım kimi.
Açıl,səhərim,açıl!
Zamanım,vaxtım kimi.

Gecənin sonunda gəl!
Bəmbəyaz donunda gəl!

Açıl,səhərim,açıl,
Qaranlıqlar sökülsün.
Ağaran dan yerinə
Qızıl güllər tökülsün!

Açıl,səhərim,açıl,
Hər yan nura boyansın!
Dünyamız yuxusundan
Güləmsəyib oyansın!

Göylərə nur saçılısın!
Yerdə güllər açılsın!
Açıl,səhərim,açıl!
Şükürlər edək yenə.
Duasız hörmətinə,
Minnətsiz gəlişinə.

6fevral 2001

İTHAFLAR

DÜŞÜNCƏLƏR *(Füzulinin heykəli önündə)*

Məcnun didərgindir... Leyli pərişan...
Ürək oyum-oyum oyulur burda.
Dədə Füzulinin göz yaşlarından
Bir əsrin günahı yuyulur burda.

Qızıla tutdurub qafa tasını,
Şahlar şərab içir insan qanından.
Şeirə də geydirib qəm libasını
Salamı rüsvətlə alan bir zaman.

“Bəxtlər sükur içrə”, ”talelər – zəbun”...
Nə insaf,nə mürvət,nə din,nə qanun...
Qəribin naləsi ürək göynədən,
Vətən Leyli olub,Füzuli – Məcnun.

Uzanır gözündə karvan yolları,
Zıncırovlu karvan,qotazlı karvan –
Aparır köksündə Vətənə sarı
Füzuli şeirini yanıqlı sarvan.

Füzuli ah çəkir,elə bir ah ki,
Zirvələr бүkүlür,parçalanır dağ.
Füzuli ah çəkir,elə bir ah ki,
İşıqlar saçılır o ahdan ancaq.

Dünya o dünyadır,vaxt o vaxt deyil,
Məcnunluq xislətdir,bəxtəbəxt deyil.
Tanrı qismətidir qalxmaq,ucalmaq,
Məqam deyilən şey qızıl təxt deyil.

O,işiq olsa da,illərdən bəri
Vətəninə həsrət bir işiq oldu.

Milli Kitabxana

Göz yaşı süzülən neçə əsəri
London muzeyinə yaraşıq oldu.

Londonda mister Gibb – əlində divan,
Füzuli divanı,.. hey varaqalayır.
Düşünür: – Şairlər ağlayan zaman
Sən demə,zamanın özü ağlayır.

O,hardan biləydi,şah baratından
İzzətə,hörmətə yara dəyibdir.
Dünyada hamıdan varlı bir insan
Doqquz axça üçün ayaq döyübdür.

Bu ki həqiqətdir,nə söhbət,nə söz?
O,Vətən deyərdi,Vətən anardı.
Dörd yüz il vətənə həsrət olan göz
Belə ağlayardı,.. göl yaranardı.

“Yarın səri-kuyi” bilib bu yeri,
Vətənin köksünə qoyub başını.
Dikəlib ayağa durandan bəri
Durub çözləyir qan yaddaşını.

Nur yağır,elə bil,baxışlarından,
Bir vüsəl havası duyulur burda.
Füzuli ağlayır,göz yaşlarından
Gileyi,niskili yuyulur burda.

21.08.1975.-23.10.1975.

RƏSUL RZA

Əli də yazır,Vəli də,..
Ağıllı da, dəli də.
Kırvəli Pirvəli də
Ad aldı yaza-yaza...
İşlər var irəlidə,

Milli Kitabxana

İşlər var,Rəsul Rza!

Pambıq atan,qoz satan,
Kül üfürən,toz satan,
Xam düşübdür kos satan,..
Şeir uzundur,bez qısa...
Bəs neyləsin bez satan,
Neyləsin,Rəsul Rza?

Olub şöhrət hərisi,
Küsüb ilham pərisi.
Üzündə it dərisi,
Əlində dəmir əsa
Yaxınlaşar birisi,
Birisi,Rəsul Rza!

Söz-söhbətdə pas gördüm,
Qulaqları kas gördüm.
Toy yerində yas gördüm...
Yol gəldim basa-basa,
Hamı qurub tas gördüm,
Tas gördüm,Rəsul Rza!

Bu günə üz qorudum,
Yol güddüm,iz qorudum.
Gecə-gündüz qorudum.
Baxmadım çox-a-za.
Qorudum,düz qorudum,
Qorudum,Rəsul Rza!

Ey mənim mərd şairim,
Namərdə dərd şairim.
Qələmi sərt şairim,
Mətləb aydın,söz qısa,
Düzlükdür şərt,şairim,
Düzlükdür Rəsul Rza!

2noyabr 2000

SƏNİ

(*Qardaşım Abbasa*)

Atam ocağının sonbeşik oğlu,
Məhləməz,yolumuz gözləyir səni.
Halal süfrəmizin şəkəri,noğlu,
Qızımız,oğlumuz gözləyir səni.

Vəfa axtarma gəl,özgədə,yadda,
Qardaşdan artığı yoxdur həyatda.
Kəsilməkdən ötrü ayağın altda
Qurbanlıq toğlumuz gözləyir səni.

Düzü görməyənin gözündə tük var,
Qismət belədir ki,səndən böyük var.
Sənin də boynunda əməlli yük var,
Sağımız,solumuz gözləyir səni.

Atamız,anamız niskilli getdi,
Hərə bir tövr ilə mənzilə yetdi.
Dilimizdə qardaş kəlməsi bitdi,
Göynəyən qolumuz gözləyir səni.

Rahim də,Kamal da fikir eyləyir,
Sünbül də,Xumar da zikr eyləyir.
Əmimiz ümidlə şükr eyləyir,
Hamıdan ulumuz gözləyir səni.

24.01.1998.

MİNGƏÇEVİR

Baş qoyub Boz dağın dizləri üstə,
Üzünü çevirib Kürə,yatırsan.
Uzanıb Mil,Muğan düzləri üstə
Çiçəyə batırsan,gülə batırsan.
Deyimmi nə qədər şirin dadırsan?

Uyu meydan-meydan ,küçəbəküçə,
Səni gözüm gördü,ürəyim axdı.

Milli Kitabxana

Sənə min şükürlər mübarək gecə!
Məni xoşbəxt etdin bu gecə vaxtı.

Uyu yaşıldonlu su pərisitək,
Bir ulduz oyaqdır, bir Ay, bir də mən.
Gündüz ilahəsən, gecələr mələk,
Bəs mən necə doyum gözəlliyindən?

Titrə yarpaq-yarpaq, xışılda, uyu!
İşıqlar içində işılda, uyu.

Mənə deyirlər ki, haçandan bəri,
Şair, sevəndə də yaman sevirсэн.
Mən necə sevməyim səni, ey pəri,
Axı sən gözəlsən – Mingəçevirsən.

KƏNDİMİZ

Göylərimin rəngi duru, dumduru...
Torpağımın qucağında yuvamız.
Axşamüstü hər ulduzun öz nuru,
Nurda çimir süd yuxulu obamız.

Səhərləri şeirə gəlməz, deyim nə?
Gündüzləri gündüzlərin gözüdür.
İstəyirsən ürəyində gül mənə,
Günəşi də ürəyimin özüdür.

Dağlarım var – hündür, hündür, lap hündür,
Zirvələrim səmalara sütundur.

Küləklərim budaqları sim eylər,
Mən bilərəm nə danışar, nə söylər.
İgidlərim hər qıza bir adaxlı,
Gözəllərim hər anaya bir gəlin.
Evlərimiz bizim qonaq otaqlı,
Gəlmədəniz üsüyəcək, tez gəlin.

Milli Kitabxana

Bir oğlu var, həsrət ilə gün sayıb,
Yollarına qızıl güllər əkidir.
Oğulluqda atasına oxşayıb,

Şairlikdə anasına çəkibdir.

16.09.1977.

ANAM KİŞƏ

Gözəl Vətən!
Xoşbəxtəm ki,qucağında
doğuldum mən.
Bilən bilir,dünya – geniş,
Ömrün yolu yoxuş,eniş.
Hər qartala – öz yuvası,
Hər körpəyə – öz anası,
Mənim yuvam,anamsan, Kiş!

Göylər gördüm uca-uca,
Qanadlanıb uçar oldum.
Dağlar gördüm qoca-qoca,
Sevincimdən qucar oldum.
Çaylar gördüm dəliqanlı,
Könlüm kimi həyəcanlı.

Düzlər gördüm – laləsi al.
Sənə doğru uçuđu xəyal.
Arzularım açdı çiçək,
Ayağına səpəm gərək.
Çılğın-çılğın,kövrək-kövrək,
Çatdım,səni öpəm gərək.

3oktyabr 1974

EMINENT

İki kişi minnətinə gəlmişik,
Yalvarırıq,bizlə gedək,Əminət.
Daban basıb xidmətinə gəlmişik,

Milli Kitabxana

Yox deyirsən, bəs nə edək, Əminət?

Rəfiqəndən olmamısan muğayat,
Bu dünyanın hər işində var təzad.
Gedib birgə etməyəkmə onu yad.
Qıraq ilə, yoxsa ömək, Əminət?
Vaqif Aslan, qabaqdadır son bahar,
Boldur hələ alma, armud, heyva, nar.
Yar-yoldaşın boynumuzda haqqı var,
Çox eyləmə uzun-gödək, Əminət.

16.06.1977.

HƏLƏ Kİ

(*Dostum Elbrus Hacıbala oğluna*)

Göy dənizdir, Yer gəmi,
Öz sürəti, öz dəmi.
Zirvələr dör ağacı,
Dağlar onun yelkəni.

Göyertədir düzənlər,
Ey gəmidə üzənlər!

Neçə Nuh tufanından
Çıxmış, batmamış, q.
Gedirik haqqa sarı,
Mənzilə çatmamış, q.

Bizi yaradan kişi
Nizamlayıb hər işi.

Halalca süfrəmizi
Doldurub daşdırmayıb.
Sınağa çəkib bizi,
Nə yaxşı çaşdırmayıb.

Gecə lövbər salmış, q.

Milli Kitabxana

Gündüzə yan almışiq.

Yaranan gündən bəri
Düşmüşük haqq yoluna.
Açmışiq yelkənləri
Ağamın ağ yoluna.

Yer gəmidir,göy dəniz,
Hələlik gedirik biz.

10.10.1999.

BACI

Bir nəslin yadigarı,
Şərəfi,şanı – bacı.
İlqarı,etibarı,
Düzlük nişanı – bacı.

Süfrələrin dad-duzu,
Talelərin ulduzu.
Gəlinlərin baldızı,
Evlərin xanı – bacı.

Ər-arvad eldən gələr,
Oğul-qız beldən gələr.
Kökdən,nəsildən gələr,
Nəslin ad-sanı,bacı.

Tacdır,düşərmi başdan?
Artıqdır yar-yoldaşdan.
Əsirgəməz qardaşdan
Qan nədir,canı bacı.

Dərd ürəyi dələndə,
Baş yastığa gələndə.
Nə şəfqət var ki,səndə
Deyirlər: – Hanı bacı?

10.12.1996.

Milli Kitabxana

SALAM-ƏLEYKÜM, BAYIL!

*(Azərbaycan Hərbi Dəniz Qüvvələrində xidmət edən
oğlum Şahin Aslan öz komandanı Şahin Sultanov ilə
adaşdır)*

Salam-əleyküm, Bayıl!
Ayaqlarını Xəzər yuyur,
Saçlarını Xəzri darayır.
Gilavar sıgal çəkir üzünə.

Dənizi ayna edib
Baxırsan öz-özünə.
Oluram hayıl-mayıl,
Salam-əleyküm, Bayıl!

İki Şahin gördüm səndə...
Birisi yerişindən
Yer titrəyən gəncliyimdir.
O birisi zirvədəki
Dincliyimdir.

Salam-əleyküm, Bayıl!
Gəncliyim var,
Dincliyim var.
Məndən ötrü nə içəri, nə bayır?

18.02.2000.

ÜRƏK AYRI, BAŞ AYRI

(Dostum Ramiz Orsəra)

Onsuz da hamının haman günü var,
Yaman günündən də yaman günü var.
O günün ürəyə daman günü var,
Demirəm heç nəyi vecinə alma,
Deyirəm hər şeyi qəlbinə salma.

Milli Kitabxana

Sevirsə danlama,qınama onu,
Ağlın meydanında sinama onu.
Qanunla,qaydayla tanıma onu,
Qəlbin qəlb yeri var,başın baş yeri.
Özün öz qəlbinlə yoldaşlaş,yeri!

Yalan ayaq tutub yeridi haçan?
Bəxtəvər oldumu bəxtindən qaçan?
Sağ olsun,var olsun sənə qəlb açan,
Onda da ürək var,səndə də ürək.
Ürəyi ürəktək güdəsən gərək.

Ürəkdir,ürəksiz sözdən inciyir,
Rəftardan inciyir,üzdən inciyir.
Haqqı var,ərk edir,bizdən inciyir.
Qəlbinin qəlbinə dəymə,amandır.
Ürəklə oynamaq,axı yamandır.

Hayana baxarsan gözündən baxar,
Özündən boylanar,üzündən baxar.
Dilindən,filindən,sözündən baxar.
Pul isə,qoy dursun,cibində gizlət.
Daş isə quyunun dibində gizlət.

Qışda da döyünər yaz həvəsiylə,
Çəmən həvəsiylə,naz həvəsiylə.
Azımı oynamışıq,az həvəsiylə?
Ürəksiz adamlar arasında sən,
Qardaş,muğayat ol ürəyindən.

Ürək də yetimdir alan yox isə,
Dərdinə,sərinə qalan yox isə.
Dəli bir sevdəyə salan yox isə,
Yük etmə özünə,qoy evdə qalsın.
Nə səni incitsin,nə dərdə salsın.

Soyuqluq göstərdin,ey Ramiz Orsər,

Milli Kitabxana

Bu da ürəyinə eylədi əsər,
Ürəksiz adamı bədnəzər kəsər.
Hayanda olsan da,ürəyinlə qal!
Bax,Vaqif Aslandan ibrət dərsi al!

30.04.2001.

Milli Kitabxana

TALEYƏ ŞÜKÜR

(*Dostum Məmməd Əşrəf oğluna*)

Atabir, anabir olmasaq da biz,
Canımız, qanımız birdir, qardaşım!
Vurur bir ahənglə ürəklərimiz,
Qəlbin döyüntüsü sirdir, qardaşım!

Sanıram sən mənim özümsən elə,
Oyaq yaddaşında illər danışır –
Qəlbin kövrəkləşib haçandan belə,
Növbənöv, cürbəcür dillər danışır?

Baxıram, çapılan dağlar kimisən,
Köksündə nə dərin çatlar görünür.
Göyləri çiynində saxlar kimisən,
Könlündə sevdalı qatlar görünür.

Günəşin eşqinə şərqi deyirsən
Ay kimi ulduzlar arasında sən.
Gözündən görürəm gülümsəyirsən
Bir gözəl gözünün qarasında sən.

Tale qələmindən taleyimizə
Bəzəklər tökülüb, naxışlar düşüb.
Ruhumuz görüşən günədək bizə
Kimisə gözləyən baxışlar düşüb.

Həsrət də, vüsal da sənə tanışdır,
Görmüsən dadını fəryadın, ahın.
Sevgisiz yaşayış bir aldanışdır,
Sevgisi səninlə olsun Allahın.

30.07.2001.

Milli Kitabxana

DİLƏRƏM

*(Gözəl insan Tofiq Namazovun
anasının əziz xatirəsinə)*

Bir durub,bir oturub mən sənə rəhmət dilərəm.
Başım üstündə gözəl ruhuna cənnət dilərəm.

Anadır torpaq özü,ey canımın canı anam,
Ana qoynunda səni daima rahat dilərəm.

Oğlun ağlar,qızın ağlar,nəvən ağlar,nə edim?
Gözümə ağla deyib,səbrimə qüvvət dilərəm.

Bircə sənsən ki,təbəssümlə yumubsan gözünü,
Nur yağan çöhrən ilə ilahi ülfət dilərəm.

Vaqif Aslan o qədər yangı görüb,dağa dözüb,
Ayrılıq dərdinə də dözməyə taqət dilərəm.

11yanvar 2000

AĞI

(Yazıçı-jurnalist Teymur Xəlilovun əziz xatirəsinə)

Ala gözdə yaş ağlar,
Düşər,torpaq – daş ağlar,
Qadınlar hönkür-hönkür,
Kişilər yavaş ağlar.

Soruşdum: – Nə xəbərdir?
Dedilər: – Son səfərdir.
Gördüm,yola düşürsən,
Gedişin birtəhərdir.

Çəmənini,dağın əlvanı,

Milli Kitabxana

Çiçəyin,bağın əlvən.
Cah-cəlal içindəsen,
Bəzənib şaxın əlvən.

Göy ağlar yağış ilə,
Göz ağalr baxış ilə.
Kimsə bacara bilməz
Bəxt ilə,naxış ilə.

Yazılanı pozan yox,
Pozulanı yozan yox.
Sənin kimi namurad,
Mənim kimi ozan yox.

Haray,ünlər əlindən,
Dağ-düyünlər əlindən!
Günə həsrət qalmışiq
Yaman günlər əlindən.

Qar ələndi yazına,
Necə dözək nazına?
Oyaq ruhlar çıxıbdır
Ruhunun pişvazına.

Mələklər başın üstə,
Yaş gəlməz yaşın üstə.
Quşlar da fəryad eylər
Dolanıb daşın üstə.

Titrədi Vaqif Aslan
Yanıqlı bir avazdan:
– Çıxa bilən olmayıb
Əcəl biçən libasdan.

4oktyabr 1999

Milli Kitabxana

EPİTAFİYALAR

I

Ata olsaq da,ata,sən bizi ağalr qoydun,
Qanlı göz yaşımızı sel kimi çağlar qoydun.
Uğur olsun yoluna,yox bu səfərdən qayıdan,
Göynədir qəlbimizi gör necə dağlar qoydun.

II

Ey gələn,saxla ayaq,getməyini sal yadına,
Yaxşılıqdır yaraşan insanın insan adına.
Əl açıb eylə dua,gəl,bu əziz ruhlar üçün,
Bu səbəbdən yetişər haqqın özü imdadına.

III

Kim ağlar,kimə ağlar?
Kim bilsin kimə ağlar?
Gedənlər kimə gülər,
Qalanlar kimə ağlar?

19yanvar 2000

IV

Zəhmət çəkdim il ilə,
Bir cüt zərif gül ilə.
Dərd mənə sehirlədi,
Deyəmmədim dil ilə.

V

Ömür – yuxu,ölüm onun davamı,
Vaxtsız əcəl dəyişdirdi havamı.
Dərdim çoxdu deyəmmədim dil ilə,
Öz içimdə özüm çəkdim cəfamı.
Gedirəm,uzundur yolum,
İstəyin mənə əmanət.
Muğayət ol,qurban olum,
Uşaqlar sənə əmanət.

VI

İnsanın qisməti ən uzaqbaşı
Qaraca torpaqdır,soyuq başdaşı.
Yoldaşım,övladım,qardaşım,bacım,
Bizə rəhmət qalır,sizə göz yaşsı.

22.08.1999.

VII

Fələyin həm ələyi,həm ələməkçün unu var,
Gələnin varsa libası,gedənin də donu var.
Rəhmətə layiq olan kəs odur ki,dünyada,
Oğlu ilə,qızı ilə,nəvəsiylə sonu var.

İyul 2001

Milli Kitabxana

EPIQRAMLAR

I

Üstümə hürdü bir it...
Dedim: – Neynim, ey Xuda?
Yəqin ki, fəxr eyləyir
İt olmağıyla bu da.

II

Harınladıqca eşşək
Anqıracaqdır bişəkk.

III

Tula!
Quyruğunu bula!
Böyü, təzi ol!
Sahibin – qazı,
Sən də qazı ol!

20yanvar 2000

Milli Kitabxana

MÜXTƏLİF ŞEİRLƏR

ADAMLAR

Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Bu – Museydir, Moiseydir, bu da Mövsəslə Musadır.
O – İosif, o da – Yusif, o – İsus, o – İsadır.
Xoşdur məscid birinə, o birinə yer kəlisadır.
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Jülə bax, Jülyenə bax, gülüşü qül-qül eləmirmi?
Döndərib tövbə edən kəsləri bülbül eləmirmi?
Bir baxıb qarsalayı, bir də baxıb kül eləmirmi?
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Bu – Venera, Afrodita, bu – Züleyxa, bu da – Zöhrə.
Canı candan yaradıbdır Yaradan, can belə sehrə!
Can çəkir verməyə can bəziləri ülfətə, mehrə,
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Mariandır, Maridir, ya da ki, Məryəmdir – canımdır.
Boynuna düşsəm – anam,
qoynuna girsəm – cananımdır.
Öz gülümdür, çiçəyimdir, öz bağımıdır, bostanımdır.
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Hər kəs hər kəslə qohum, doğmadır,
qardaş, bacıdır, bil!
Adəmi Adəm edən sevgi, məhəbbət tacıdır, bil!
Sevgisi olmayanın qisməti ağrı-acıdır, bil!
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,

Milli Kitabxana

Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?
Adəmə Həvvə halal, Həvvəyə Adəm ər olubdur,
Həvvənin gül nəfəsi Adəm üçün ənbər olubdur.
İndi insan unudur, əcdadı peyğəmbər olubdur.
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Unudub düşdü iraq insan olan öz həyanından,
Bir təhər çıxdıq, axı, bir dəfə biz Nuh tufanından.
Kimsə çıxmaz salamat bir də ola ruh tufanından.
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Mat qalıb key keçirəm mən də bu keylər arasında.
Somsoyuq buz kimilər, nökrə, lakeylər arasında.
Mən kimə doğma deyim min-min ögeylər arasında?
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

Nə səbəb? Yox səbəbi! Hər kim ola əhli-bəşərdir.
Olmayan əhli-bəşər kəs odu ki, mayəsi şərdir.
Şər olan şeytan olur, şeytan olanlar yad əsərdir.
Ata – Adəm, ana – Həvvə, əcəb övladdır adamlar,
Nə səbəbdən, görəsən, bir-birinə yaddır adamlar?

16.01.2000.

OLDUM

Yaradıldım ruh kimi,
Adəmlə həmyaş oldum.
Gül kimi, gülrüh kimi,
Həvvəylə yoldaş oldum.

Fərəhləndi fələklər,
Şadlıq etdi mələklər.
Şeytan qurdu kələklər,
Mən onda çaş-baş oldum.

Düşdümsə də yerə mən,
Göydən birdən-birə mən.
Üz vermədim şərə mən,
Xeyirlə qardaş oldum.

Dolduqca ləpələndim,
Daşdıqca səpələndim.
Bölündüm,qəlpələndim,
Torpaq oldum,daş oldum.

Qız-qız,oğul-oğul mən,
Ürüdüm,artdım həməni.
Baş idim əvvəlcədən,
Axırda da baş oldum.

08.01.2000.

QƏTİ QƏRAR

Vermərəm bir də salam hər bığa,hər saqqala mən,
Nə gərəkdir tuş olam nanəcibə,naqqala mən.

Kənd nədir,kənddən əvəz keçdi şəhər içrə günüm,
Amma rast gəlmədim heç ulamayan çaqqala mən.

Hər küçük bir cür hürür,mat qalıram,canım üçün,
Bildiyim dilləri də çaş salıram az qala mən.

Baş əyib hər yetənə,başımı başdanmı salım?
Çərçilikmi eləyim,mədh deyib baqqala mən?

Evə bax,qırx qapısı,hər qapının qırx tulası...
Keçməyəm o qapıdan qol-bud elə,saqqala,mən.

Supa ondan,zopa bundan... məni az dürtmələ,gəl,
Vaqif Aslan,susacam,lap çənəmi hoqqala,mən.

3avqust1997 – 23yanvar
2000

BAŞIN FACİƏSİ

Hər kimi var idisə,başına cəm etdi baş.
Baxdı ayaqlarına,gözündən axıtdı yaş:
– O ayaq deyilmisən,iri addım atırdın?
Bir aylıq məsafəyə yarım günə çatırdın.
Topuğun top kimidir,piylənibdir baldırın,
İndi hansı ayaqla mən özümü qaldırım?
Ayaq tribunaya qalxmaq istədi,heyhat!
Amma çıxmadı bir zad.
Gördü daha keçibdir,kimsə dadına yetmir,
Dedi: – Təkəm,neyləyim? Əl mənə kömək etmir.
Əl dedi: – Belə olur,aralıqda qalıram.
Ağız imkan verməyir,danışır,əl çalıram.
Birdən cırarlar deyə ağız kürsüyə qalxdı,
Qarnı quruldayınca ağzının suyu axdı,
Dedi: – Qarnım qoyur ki,ara verim,dinc durum?
İçimdə burğular var,burulur burum-burum.
Baş qarına tutdu üz: – Ayağa dur,görüm,sən!
Qabağa sənsən,ya mən?
Qarın dedi: – A qardaş,vallah,göz məni qoymur,
Gözümün gözü çıxsın,doymur, doymur
ki,doymur.

Gözə göz ağartdı baş.
Göz dedi: – Qalındır qaş.
Yuxarı görünməyir.
Boyun da ki,piylənib,sağa-sola dönməyir.
Boyun dedi: – Ayıbdır,başı saxlayan mənəm.
Mənim nə günahım var,qulaq eşidir bəyəm?
Qulaq dedi: – Təpəmdən çıxardınız tüstümü,
Dəllək çağırın bura,tük basıbdır üstümü.
Tük dedi: – Məndən başa yaxın olanı varmı?
Başı çılpaqlaşdırıb soyuqlatmaq olarmı?

Milli Kitabxana

Baş qızıqırdı bu sözdən,partladı birdən-birə,
Başın canı qurtardı,bağlandı müşavirə.

26yanvar 2000

YAZIQ

Elə gəldi, belə getdi,
Elə gəldi, elə getdi.
Hayıf mənim zəhmətimə!
Döndü suya, selə getdi.

Kimi kimə dayaq gördüm,
Bir təhər, bir sayaq gördüm.
Baş əyməyə baş axtardım,
Başı da baş-ayaq gördüm.

Ala varmış, bula varmış,
Varmış,.. ala-bula varmış.
Löyün-löyün it oynadan,
Löyün-löyün tula varmış.

Vaqif Aslan, sənə yazıq!
Yazıq, yazıq, yenə yazıq!

16 yanvar 2000

HEÇ

Bir gündə mininə verirəm salam,
Kim isə rastıma çıxmır, vəssalam.
Minim min yerində, mindən birim heç.

Hər gün gün qazanıb gün itirirəm,
İtirib-bitirib, yaş yetirirəm.
Sonra da deyirəm: – Gündən birim heç.

Saxlayan saxlayır məni amanda.
Tənha deyiləm ki, yaman-yamanda
Arxamda arxam var, öndən birim heç.

Mən – Vaqif Aslanam, dostlar, tanışlar –
Dünyayla lap çoxdan tanışlığım var.
Bilirəm, hər hansı yöndən birim heç.

28yanvar 2000

İMANSIZ

Gecədən qaçan kişi!
Bol yerə öz başına
oyunlar açan kişi!

Ayağına,yoluna
niyə haram qatırsan?
Axı,sənə nə düşüb?
Gecəni uzadırsan.

Qorxmursanmı təntiyib
qalarsan yarı yolda?
Görmürsənmi Ay,ulduz
dayanıb qaravulda?
Bilmirsənmi gecənin
Gedişində nizam var?
Səhərin gəlişində
ilahi intizam var.

Arxadan,öndən qaçıb,
Ömürdən,gündən qaçıb,
Qaçıb,.. hər yöndən qaçıb
Gecəni yoran kişi!
Qızaran dan yerində
tövşüyüb duran kişi!
Ulduz gözlü,
Ay üzlü
Göyün yaraşığından
Xəbəri olmayan kəs,
Gündüz gün işığından
Yeriyib keçə bilməz!

17yanvar 2000

YARIMGÜNLÜK KƏPƏNƏK

Sən – yarımğünlük kəpənəksən.
Gəzirsən uça-uça
Bağcanı,bağı.
Mən – yüzü keçmiş qoca...
Günün günorta çağı
Əlimdə əsa,
Basa-basa
Yaş ölçürəm.
Sənin canından iraq...
Daş ölçürəm.

Doğulmaq,böyümək,uçmaq,
Bir çəmən çiçəyi qucmaq
Zor imiş.
İndi bildim,yüz deyilən
Tor imiş,
Yüzüm var,qanadım yox.
Özümü bu yüz ildə
Deyimmi tanıdım? – Yox!

Sən – yarımğünlük kəpənəksən,
Öz taleyinlə təksən.
Vaxtının çatmağına,
Gününün batmağına
Hələ yarım günün var.
Bundan sonra nə boyda
Toyun var,düynün var.

Uçuşundan mənim də
Ruhum,canım qızınmış.
Sənin bu yarım günün
Mənim kimi yüzünün
Yüz ilindən uzunmuş.

30yanvar 2000

BƏDBƏXT

Milli Kitabxana

Qızıl don geysən də,ey uzunqulaq,
Xəmrindən məlumdur ulaqsan,ulaq.
Qaynada-qaynada anqırma çox da,
Dalında palan var,başında noxta.
Alığı-çuluğu düzgülü gözəl,
Ey məxmər döşbağı güzgülü gözəl!
Olsan da,qalsan da hər gün bir adda,
Bir gün görməmişən sən bu həyatda.
Hər yetən bir cürə sənə mız qoyub,
Bu,biz itələyib,o,mahmız qoyub.
Arpayla,samanla aldadıb səni,
Qaşıya-qaşıya nalladıb səni.
Qıfçın geyinmişən,sandalı xoşsan,
Qolanın bərkəsə də,quşqunu boşsan.
İndiki adamlar şeytandı,cindi,
Tutub bir-birini minirlər indi.
Sən də ki boş yerə yorğalayırısan,
Pələ qulağını yırgalayırısan.
Dünyanı vecinə almırsan bişəkk.
Hayanda olsan da, eşşəksən, eşşək.

11.02.1997.

OLAR

Adamda bir üz olar,
Olsa,dünya düz olar.
Gecə gecə yerində,
Gündüz də gündüz olar.

11.03.2000.

MÜƏMMA

Ürək ki var,bir şüşədir,
Min paradır,min güşədir.
Gözləmək ağır peşədir,
Mən qanıram,ömür qanmır.

Yarpaq yazda gözəl olur,

Bağ-bağçamı bəzər olur.
Payız gəldi,xəzəl olur,
Xəzəl oldu xatırlanmır.

Gözdə nurdur ilk məhəbbət,
Heyif,kordur ilk məhəbbət.
Köhnə dosta olan hörmət
Təzələnir,haçılanmır.

Şaxta vursa,gül yazıqdır,
Susub dursa,dil yazıqdır.
Mərd övladsız el yazıqdır,

Namərd ilə ucalanmır.

13mart 1990

ŞAİR MƏSLƏHƏTİ

Sən ilham pərisisən,bilirəm.
Özüm də səndən ötrü
Yazmaq üçün ölürəm.
Amma mən
Qonur Qoca Sarı Çoban deyiləm,
Yarı şair,yarı çoban deyiləm,
Yapıncımı atam,
Səni tutam.
Sonra da əmanətini unudam.

Sən göylər kimi cəlvəlisən,
Mən yerlər kimi işıq dəlisi.
Sən Tanrının mənə doğru
uzanmış əlisən.
Mən sevimək hərisi.

Günəş kimi gülümsə,
Ulduzlar kimi göz vur.
Bağrımın başına köz vur!
Yandır,yax!

Milli Kitabxana

Ancaq
Ay təbəssümünlə
Yarama sığal çək!
Ey pəri,ey ilahə,ey mələk!

Amma sınıq qələmini
Əlinə al demə!
“Necəydinsə,eləcə qal demə!”
Sınıq qələmimi,
Qırılmış qolumu başıma çırpma!
Sonra da bic-bic göz qırpmalı!

Təzə qələm,
Təzə dərd,təzə ələm ver mənə!
Göy qurşağı kimi körpü,
Rəngbərəng aləm ver mənə!

Sən ruhun Zümrüd quşusan,
Mən şeirin Məlikməmmədi.
Bəs nədi?
İstəyirsən “qa” de,
İstəyirsən “qu”!
Belədir bu!
Məni səsinə həsrət qoyma!
Nəfəsinə,həvəsinə həsrət qoyma!
Bir də,bir də...
Göydə,yerdə
Məndən sənə əmanət,
Nəhayət,
Qonur Qoca Sarı Çobana uyma!
Yarı şair,yarıçobana uyma!
Uyma!
Uyma!

04.12.2001.

MƏNƏ

Ulduz-ulduz göz vurur bu gecə göylər mənə,

Milli Kitabxana

Ay da doğar bir azdan,nə görsə,söylər mənə.

Yəqin ki,pəncərəndən boylanıb baxıb gələr,
Yuxundan,vagəəndən hekayət eylər mənə.

Səma nur dolu camdır,nə ilahi məqamdır,
İçirdilər əlinlə: “iç”– deyəmeylər mənə.

Mehribansan,sadəsən,mərdсэн,fövqəladəsən,
Nəfəsinlə deyirsən ilahi şeylər mənə.

Gülüştün göy qurşağı –körpüdür yerdən göyə,
Yaxın düşə bilərmə eşqə ögeylər mənə?

Vurur ürəyin kimi səsin qulaqlarımda,
Mələklər bir ağızdan versə də heylər mənə.

Açıq gedər Allaha,sınarsa Vaqif Aslan.
Bilərsənmi həsrətin eyləsə,neylər mənə?

11.12.2001.

ƏLACSIZLIQ

Dünya başdan-binadan
Gecə-gündüz oynudur.
Əyriylə düz oynudur.

Yayındı gözlərimdən
Gündüzdəki qaranlıq.
Çaşıb qaldım bir anlıq.

Baş da var,papaq da var,
Düşünəsi halım yox,
Halım yox,əhvalım yox.

Kimdən nə umum daha?
Ümid qalır Allaha.

11.12.2001.

EŞİTDİN, Dİ ÖLSƏNƏ!

(Bir qızın xatirə dəftərində anonim şəkildə bu sözlər yazılmışdı: "Səni sevirəm. Bu sözü eşidim və ölüm." Fikirləşdim ki, qız bu sözə layiq olmalıdır.)

"Səni sevirəm" dedim,
Eşitmədin bəs niyə?

İndi həməən o sözü
"Eşidim,ölüm"deyə
Hamıya əl açırsan,
Əcəb əngəl açırsan.

Sən axı dil bilirdin,
Döngə dili,tin dili.
Şeytan dili,cin dili,
Barmaq dili bilirdin,
Qarmaq dili bilirdin.
Səni sevən ürəyi
Qırmaq dili bilirdin.
Şilləylə üz qızardıb,
Cırmaq dili bilirdin.
Bu qədər dil içində
"Səni sevirəm"sözü
Olası olmadımı?
Sular durulmadımı?
Dilini bilmədiyin
Bir kimsə yoxdur axı!
Bəs indi hara yazaq
Bu fəryadı, bu ahı?

Min cür oyun bilən qız,
Özünü hamı ilə
Lap qol-boyun bilən qız!
Bilmədin ki,yırtılan
Ayaqqabı geyilmir.
Qabaqdan qalan xörək

Milli Kitabxana

Hər deyəndə yeyilmir.
O iki kəlməlik söz
Hələm-hələm deyilmir.

“Səni sevirəm” sözü
Ömürdən baha sözdür.
O söz – əjdaha sözdür.
Boyunbağı deyil o,
Boynuna salan olsun.
Qolbaq deyil ki, onu
Səninçün alan olsun.
Pul deyil, tüprükləyib
Qaşqana vurular da.
“Hələlik” deyə-deyə
Ayağa duralar da.

Bu söz sənə deyilib
Eşidib ölməmişən.
Ölsəydin, yaşayardın.
Özünü bilməmişən.
Bu iki kəlmə sözü
Mələk qanadı kimi
Çiynində daşıyardın.
Bundan həməən söz
Min yol deyilsin yenə.
Axı nə faydası var,
Nə faydası var sənə?
Sən ki ölü gözləsən.
Alov tutmayacaqsan,
Ha üflənib közərsən.

Səni istəmək olar,
Səni sevməkdən keçib.
Öz əlin öz əyninə
Gör ki necə don biçib.

Baxışına sığışmır

Gözünün göz həsrəti.
Ürəyini yandırır
Umduğun söz həsrəti.
Kim bilmir ki,yamandır
Ocağın köz həsrəti.

“Səni sevirəm” demək
Asan gəlməsin sənə.

Desəm,deyəcəyəm ki,
Eşitdin,di ölsənə!!!

12.12.2001.

GÜLÜŞÜN

Ləçək-ləçək açılan
Gül kimidir gülüşün.
Nəfəs dəyib titrəyən
Tül kimidir gülüşün.

Qəlbdən əsən mehdird o,
Bəd gözə zirehdird o.
“Hə”dir,”yox”dur,”eh”dir o,
Dil kimidir gülüşün.

Qırıq-qırıq hay kimi,
Batıb çıxan Ay kimi,
Axıb-duran çay kimi,
Sel kimidir gülüşün.

Üstünə gül ələnən,
Dağılıb səpələnən,
Dəryatək ləpələnən
Göl kimidir gülüşün.

Olmaz bu həvəsindən,
Sənə quzu kəsım mən.

Milli Kitabxana

Canım qızdı səsindən,
Cin kimidir gülüşün.

Gül,ey gülüşü gülşən,
Var ömrün boyu şən-şən!
Mənə ta ölənəcən
Yol kimidir gülüşün.

14.12.2001.

AY MƏNİM DÜNYAM, DÜNYAM

Necə də rəngbərəngsən,
Ay mənim dünyam,dünyam!
Qəribəsən,qəşəngsən,
Ay mənim dünyam,dünyam!

Gülmürsən,güləmmirsən,
Gülməsən,öləmmirsən.
Dilini biləmmirsən,
Ay mənim dünyam,dünyam!

Qurtaran göy kimisən,
Nədən ögey kimisən?
Nə olub,key kimisən?
Ay mənim dünyam,dünyam!

Sən varsan,yolum da var,
Sağım da,solum da var.
Qucası qolum da var,
Ay mənim dünyam,dünyam!

Rəngin,ruhun açılısın,
Qaranlığın qaçılsın.
Üzündən nur saçılısın,
Ay mənim dünyam,dünyam!

24.12.2001.

MƏN

*Ömür keçdi, gün keçdi,
Cavan olmam bir də mən.
(Xalq mahnısından)*

Deyiləni söz bilib,
Haqq axtardım dildə mən.
Közərəni göz bilib,
Çox külləndim küldə mən.

Əyrini də düz bilib,
Hey oxudum zildə mən.
Gecəni gündüz bilib,
Qaldım keçən ildə mən.

Duz götürdüm buz bilib,
Muğanda mən, Mildə mən.
Dağdan qarı duz bilib,
Gün keçirdim çöldə mən.

Göz yaşım ilə sulandım
Göyərdikcə eldə mən.
Durulmadım, bulandım,
Axıb getdim seldə mən.

Fırlandım xəzəl kimi
Bir əsimlik yeldə mən.
Qırammadım tilsimi,
Qaldım quru yerdə mən.

Olanlar oldu, nə qəm!
And olsun, istəmirəm
Cavan olam bir də mən.
Daha xoş anlar üçün,
Gənclər, cavanlar üçün
Dua qıldım pirdə mən.

24.12.2001.

DURUM, YANINA GƏLİMMİ?

Bu gecə aylı gecədir,
Durum,yanına gəlimmə?
Halın,əhvalın necədir,
Durum,yanına gəlimmə?

Başım üstə tərəzi var,
Nahaqq ilə qərəzi var.
Demə bunun mərezi var,
Durum,yanına gəlimmə?

Göylərə bax,gəl yaxına,
Ulduz-ulduz qoyub xına.
Bürünüm ay işığına,
Durum,yanına gəlimmə?

Nə istəyirsən,gətirim,
Təki xoş olsun xətrin.
Bir topa ulduz götürüm,
Durum,yanına gəlimmə?

Nə günahım var ki mənim?
Kəsilmisən mənə qənim.
Hər nə desəm, “yox” deyənəm,
Durum,yanına gəlimmə?

Bu yazı da bir yazıdır,
Vaqif Aslan çox razıdır.
Olası şey olasıdır,
Durum,yanına gəlimmə?

02.10.2002.

BALACA ASLANA

Nəvəm verdi sifariş:
– Baba,mənə şeir yaz!

Milli Kitabxana

Gördüm ciddidir bu iş,
Dedim: – Yazmasam, olmaz?

Dedi: – Nənəm bilməsin,
Göydən ulduz saldırar.
Dedim: – Nənənə qalsa,
Səninçün qız aldırar.

Dedi: – Qızı neynirəm?
İməkləyirəm hələ.
Dedim: – Adam böyümür
Verməyəndə əl-ələ.

Dedi: – Anamla, atam
Əllərimdən tutandır.
Baba, mənə şeir yaz,
Gəl, mənə az utandır.

Dedim: – Hansı əsasnan?
Dedi: – Baba, ay baba,
Sən – Aslan, mən də – Aslan,
Aslanlığa əsaslan!

6.01.2002.

TALEYƏ ŞÜKÜR

Ulduz-ulduz gəzmişəm,
Sən ulduza yetincə
Arzularım göyərüb,
Ümidlərim bitincə
Gör, neçə fəsil keçib.
Növbənöv nəsil keçib.
Əsil, bədəsil keçib.

Ora qədər sevənlər,
Bura qədər sevənlər.
Çərə qədər sevənlər;
Çora qədər sevənlər,

Gora qədər sevənlər.
Hədd qoyub,
Sərhəd qoyub
Hara qədər sevənlər,
On ikidən başlayıb
Birə qədər sevənlər.
Arazam deyə-deyə
Kürə qədər sevənlər
Olublar, çox olublar.

Başı üstə baş daşı!
Qalan da, qalmayan da,
Olan da, olmayan da.
Məni görüb: – Pah! – deyib,
Bu gələnə bax! – deyib,
Key keçib, mat qalıblar.
Sonra da əl çalıblar.

Göy hayanda qurtarır,
Yol hayanda bitirsə.
Sağ-sol harda bilinmir,
Sonuncu iz itirsə.
Dayanmışam orda mən.
Ver, tutum əllərindən!
İşıq ilə zülmətin
Tarazlaşan günündə
Duraq Allah önündə,
Baş əyək bu baxt üçün.
Bu məqam, bu vaxt üçün.

07.01.2002.

GÖRDÜM

Yanğımdan əl atıb sinəmi açdım,
Bağrımın başında közünü gördüm.
Baxdım öz-özümə, baxdıqca çaşdım,
And olsun, özümdə özünü gördüm.

Ay qurbanın olum, bu nə yazıdır,
Nə qədər qəlbimə qəm dolasıdır?
Bəs bundan sonrası nə olasıdır?
Şükür ki, bu səhər üzünü gördüm.

Günəşi eynək tək gözümə taxdım,
Qar kimi əridim, su kimi axdım.
Durula-durula gözünə baxdım,
Gözünün içində gözümlü gördüm.

Dedim: – Mən şairi bu canı yanmış
Daşını hesab etmiş, dəmirmi sanmış?
“Dözüm”, “dözüm” demək dildə asanmış,
Dözümsüz günümdə dözümlü gördüm.

20.01.2002.

XƏCCƏ BƏZƏKDƏ QALDI

Bürçünümü burdular,
Üzünəmi durdular?
Biləmmədim doğru, düz.
Talemi döndərdi üz,
Bəxtimi intiqam aldı?
Xəccə bəzəkdə qaldı.

Bu dünya bir oyundu
Çoxla az arasında.
Ağaclar da soyundu
Qışla yaz arasında.
Gəlmədi, çıxmadi, ax!
Bəzək pozan qurumsaq
İşləri bərkə saldı.
Xəccə bəzəkdə qaldı.

Başında cuna vardı,
Əlində xına vardı,
Geyinmişdi qırmızı.
Noldu, bu zalım qızı
Fikrə, xəyala daldı?

Milli Kitabxana

Xəccə bəzəkdə qaldı.
Ürəkdirmi hər ürək?
Sormağa oğul gərək,
Gözəl, bu xal nə xaldı?
Min-min heyiflər olsun!

Hər kim olsan, ay oğlan,
Sənə eyiblər olsun!
Xəyalın xam xəyaldı,
Xəccə bəzəkdə qaldı.

09.02.2002.

GEDİRSƏN

Qız, sənə neyləmişlər?
Bu yolu tək gedirsən.
Tənəmi eyləmişlər?
Kövrək-kövrək gedirsən.

Günahkarmı bu küçə?
Gör, təntimışsən necə!
Qorxursan Aydan gecə,
Ürkək-ürkək gedirsən.

Özgəyəmi uyubsan?
Məni yalqız qoyubsan.
Təhlükəmi duyubsan?
Hamıdan bərk gedirsən.

Vaqif Aslan qan udur,
Bildiyini unudur.
Təsəllim bircə budur,
Göyçək-göyçək gedirsən.

09.09.2001.

MƏSLƏHƏT

Sonuncu dayanacaqdan qorxmuram,

Milli Kitabxana

Yolsuzluqdan qorxuram.
Sağsızlıqdan,
Solsuzluqdan qorxuram.
Arxasızlıqdan,
Önsüzlükdən qorxuram.
Tərəfsizlikdən,
Yönsüzlükdən qorxuram.

Sonuncudan o yana
boşluqdur.

Yıxılaram.
Hər şey xoşaxoşluqdur,
Sonsuzluqda sıxılaram.
Sonlu olmaq ayrı şeydir,
Qalanlar sərxoşluqdur.
Sonluluqdan çıxılaram.
Qabağa gedəsi iz yox,
Dala qayıdası üz yox.
Sonuncudan o yana
Nə olsa da,istəmirəm.
Cənnətə
Yolsa da,istəmirəm.
Nazi,neməti
Bolsa da,istəmirəm.

Məsləhət budur,
Sonuncuda dur!

14.01.2002.

GÖYLƏ YER ARASINDA

Dedim: – Dağa çıxam,
Əlim göyə də çata.
Demədim: – Mən nəyəm ki,
Əlim nəyə də çata.

Ayağım altında
Uçurumlar,yarağanlar.

Milli Kitabxana

Bir də qartallar,
Çalağanlar.

Göydən ikiəlli yapışmışam.
Yıxılısam,qayalar top kimi
Atar,tutar məni.
Boşluqlar udar məni.

İndi bildim,nə çəkirmiş,
Əli göydən üzülənlər.
Ağlamsınan uşaq kimi
Dodaqları büzülənlər.

16.01.2002.

ŞÜKÜR

Nə ondan qərəzim var,
Nə bundan mərzim var.
Daşım var,tərəzim var,
Allaha min-min şükür!

Ayağım var,yolum var,
Öz əlim,öz qolum var.
Yan-yörəm,sağ-solum var,
Allaha min-min şükür!

Gəldim cənnət bağından,
Körpüm – göy qurşağından.
Sən çıxdın qabağımdan,
Allaha min-min şükür!

28.01.2002.

AY GÖZƏL

Gəl,bu dəfə ol şərik
Sən mənimlə,ay gözəl.
Sonra ayırd eylərik,
Sən gözəlsən,Ay gözəl.

Günəş üzün kimidir,
Ulduz gözün kimidir.
Dünya özün kimidir,
Kimdir sənə tay,gözəl?

Rəngdən-rəngə çalırsan,
Əcəb şölə salırsan.
Nə gözəl can alırsan,
Mat qaldım,bay,bay,gözəl!

Öldür Vaqif Aslanı,
Yaşa torpağı sanı!
Sənə bu şirin canı
Eyləmişəm pay,gözəl.

25.01.2002.

GÜNDÜZÜN QARABASMASI

Bu gün Günəşi gördüm tam mavilik içində,
Gün qızıl məcməyi ydi səmavilik içində.
Sanki nur selləriydi,göylər yerə axırdı.
Mən Günəşə baxırdım,Günəş mənə baxırdı.
Birdən gördüm sənənlə dayanmışam üzbəüz,
Heyrətlə baxır bizə yerlə göy,günlə gündüz.
Qırıq-qırıq gülürsən,gülümsəyib bu ara.
Gülüşün dalğa-dalğa yayılır fəzalara.
Qər q oluram səndə mən,əriyirəm,İtirəm.
Yerlərdə kök atıram,səmələrdə bitirəm.
Barmaqların ucunda bir öpüş göndərirsən,
Görürsən ki,baxıram,üzünü döndərirsən.
Onda deyirəm: – Elə?
Cavab verirsən: – Elə!
Dəcəlsən ki,dəcəlsən,kürsən ki,kür gözəlsən.
Sən ayrı cür gözəlsən.
Heç özüm də bilmirəm,necə görürsən məni.
Sökürsən ilmə-ilmə,sökdün,hörürsən məni.
Rəngindən rəng verirsən,naxışından naxışlar,
Məni məndən eyləyir bu gözlər,bu baxışlar.

Neynəyim ki,daha mən?
Bəyəm bilmirsənmi sən?
Məni yoğurub-yapıb,haqqı aradanımsan.
Az qalır deyəm,məni sən də yaradanımsan.
Qışlar çıxardacağam gülüşünə bürünüb.
Min-min təşəkkür sənə!
Sən Allah,söyləsənə!
Bu gün sənin gözünə gözüm necə görünüb?

31.01.2002.

BU GECƏ

Ay doğub,şölə düşüb ağ buluda,bax,bu gecə,
Ağ ilə sarı olub maviyə ortağ bu gecə.

Göy üzü mavi dəniz,ağ ləpədir ağca bulud,
Mən də ləngər vururam dalğalanb,ax,bu gecə.

Gözlərintək görünən,sən demə,ulduzlar imiş...
Ürəyimdə ,deyəsen,qalmayacaq yağ bu gecə.

Başım üstən asılıb Haqqın əliylə tərəzi,
Ulduz-ulduz düzülüb yanlarına bağ bu gecə.

Əl açıb dörd cəhətə Allahıma yalvarıram,
Eyləsin Tanrı səni kef-damağı çağ bu gecə.

Yatasan Ay kimi,güntək oyanıb nur saçasan,
Üzünü görmək üçün mən də qalam sağ bu gecə.

Sən də tək saymayasan nur dənizində özünü,
Üzünə taleyinin olmayasan ağ bu gecə.

Vaqif Aslanlıq olan hər bir işin çarəsi var,
Etməsəm,nakişiyəm mən bu işi dağ bu gecə.

30.01.2002.

Milli Kitabxana

SEİR DƏFTƏRİMDƏN

HALAL SÖZ ƏMANƏTİ

OXUCUMA

Oxucum, təşəkkür sənə bu başdan!
Bir sən, bir mən olaq, bir də o Allah.
Halal çörək kimi çıxmasa daşdan
Söz də ləzzət verməz adama, vallah.

Olsun ki, çıxmışیق qabaq-qabağa,
Haçansa baş əyib salamlamışیق.
Yoxdur ehtiyac da taxta-tabağa,
Elə bəsimizdir bu nur, bu işıq.

Sən də mənim kimi ömrün uzununu
Kim bilir nə qədər yazı oxudun.
Seyr edib göydəki bəxt ulduzunu,
Yerdəki ədanı, nazı oxudun.
Gördün gedərgidir dövlət də, var da,
Çoxun çoxluq etdi, azı oxudun.
Bəzən də qol açdın toyda, mağarda,
Toyun qurtarmamış yası oxudun.

Mən özüm ərk edib salıram yada,
Yoxdur oxunmayan bir şey dünyada.
Günəş də, ulduz da, Ay da oxunur,
Yarpaq da, torpaq da, çay da oxunur.
Oxunur, pərişan tellər oxunur,
Çiyinlər oxşanır, bellər oxunur,
Sinələr, sinədə güllər oxunur.
Oxunur, oxunur, nə var oxunur,
Etibar oxunur, ilqar oxunur.

Milli Kitabxana

Adam var,.. sözünü üzüylə deyir,
Bilmirəm neçə cür üz oxumusan.
Adam var,.. qaşıyla,gözüylə deyir,
Neçə qaş anlayıb,göz oxumusan.
Adam var,.. sözünü sözüylə deyir,
Hər sözdən nə qədər söz oxumusan.
Əyri oxumusan,düz oxumusan,
Öz qismətidir.
Yeriş oxumusan,iz oxumusan.
Əhsən!.. Oxumaq da yaman çətidir!

Gör nələr çəkibmiş əl oxuyanlar,
Bir süzgün baxışdan “gəl” oxuyanlar.
Ömür vərəqləyib,il oxuyanlar.
Dillərin içində dil oxuyanlar,
Qamış qələm ilə gil oxuyanlar.

Oxusan,qaya da,daş da oxunur,
Quru da oxunur,yaş da oxunur.
Qaçmaq mümkünmüdür oxuculardan?
Ürək də oxunur,baş da oxunur.

Demirəm boş yerə zorla özünü,
Oxu kitabımı sən sətir-sətir.
Ay gözüne dönüm,gözlə gözünü,
Çoxdur oxunası nağıl,əsətir.

Amma ki,amma ki insan kitabı
Bütün kitablardan qalın kitabdır.
Yoxdur vərəqinin sayı-hesabı,
Sənə dəftərdirsə,alın kitabdır.

Təpədən dırnağa yazıdır insan,
Odur möcüzəsi bu təbiətin.
Özgəni oxumaq asandan-asan,
Özünü oxumaq çətindən-çətin.

Milli Kitabxana

Sənin öz qədərini,öz qismətin var,
Layiq olduğuna layiq olasan.
Qismətlər içində söz qismətin var,
O söz deyiləndə ayıq olasan.

Biz ki tanımırıq bir-birimizi,
Amma and içirəm yer-göy qarışıq.
Elə yaradıb ki,Yaradan bizi,
Birimiz güzgüyük,birimiz işıq.

Əlhəzər xətirçün xəstə düşəndən,
O üzəgörədir,ondan kar aşmaz.
Mən ki gizlətmirəm özümü səndən,
Məndən də gizlənmək sənə yaraşmaz.

Neynim,zaman-zaman dolduqca daşdım,
Özüm də bilmədən özümü aşdım.
Qolumdan tutası kəsım olmadı.
Hər gün axşam oldu,sabaha qaçdım,
Ay gördüm təntidim,gün gördüm çaşdım,
İmdad diləyəsi səsım olmadı.
Göydə ulduz-ulduz gəzib dolaşdım,
Yerdə çiçəklərə könlümü açdım,
Bəsım olmadı.

Oxucum,yenə də etmə etibar
Aydın zamanıma,sakit anıma.
Burula-burula gedən yerim var,
Bilməzsən,düşərsən burulağanıma.

Sözüm sığal çəkər bəzən meh kimi,
Bəzən ildırımtək səni qamçılar.
Görərsən gül üstə düşən şəh kimi
Sözə qızıl qanım necə damcılar.

Hər damlam bir böyük dalğaya dönər,
Səni yavaş-yavaş udar,əzizim.

Milli Kitabxana

Boğulmaq sənə də şirin görünər,
Şirinlik canını tutar, əzizim.

Yanğılar, ağrılar yoxsa canında,
Sənə yalvarıram, oxuma məni.
Onun qabağında, bunun yanında,
Köhnə həsir kimi toxuma məni.

İndi bu mən, bu sən, məqamdır, gərək
Toqquşaq toqquşan ulduzlar sayaq.
Qaynayıb köpürək qoşa bulaqtək,
Arzumuz çin olsun, bəxtimiz oyaq.

Qəlbimiz ilahi həvəslə dolsun,
Səsimiz bilinsin səslər içində.
Kaş Allah eləsin, bir kəs də olsun,
Sənə yaxın olan kəslər içində.

11.08.2002.

ŞAİR TALEYİ

Oldum, mən niyə oldum?
Olummu deyə oldum?

Ürəyimə “hə” dedim,
Başım incidi məndən.
Dağımı təriflədim,
Daşım incidi məndən.

O yan, bu yanı öydüm,
Baxdım, qayanı öydüm,
Çəmən küsdü, nə küsdü.
Üzə bilmədim deyə
Çiçəklər məni üzdü.

Çəsmə görəndə coşdum,
Çayın səbri daraldı.
Günəşə nəğmə qoşdum,

Aydın rəngi saraldı.
Gündüz məndən gileyli,
Gecə narazı qaldı.
Soruşmağa qorxuram
–Kim məndən razı qaldı?
Gölləri güzgü saydım,
Ləpələndi dənizlər.
(Tərs olur aybənizlər).
Ümman çıxdı özündən.
Bıldır-bıldır yaş axdı
Buludların gözündən.
Ürəyim çox ağrıdı
Ürəyimin üzündən.

Mehə yaxamı açdım,
Külək üstümə əsdi.
Tufan bağırırdı: – Şair,
Səninki daha bəsdir!
Mənim də şeirimi yaz,
İşim çoxdur, vaxtım az.

Tələ sığal çəkincə,
Belin xətrinə dəydi.
Belə əl yetirincə,
Əlin xətrinə dəydi.
Gözə ulduz deyincə,
Üz məndən üz döndərdi,
(Döndərdi, düz döndərdi).

Oldum, mən niyə oldum,
Olummu deyə oldum?

Evdə mənə gəlin, qız,
Oğul, arvad tərs düşüb.
Yaxında yaxınlarım,
Uzaqda yad tərs düşüb.
Tərpənə də bilmirəm,

3.06.2002.

Mənim şeir dəftərim,
sənə özümü yazdım.
Bilsəm də,bilməsəm də
harda dolaşdım,azdım.
Sənə haram qatmadım,
Zərrə yalan satmadım.
Ürəyimi,beynimi
sənə etdim əmanət.
Axı,olan şey deyil
əmanətə xəyanət.
Harda səhvəm,harda düz –
hər şey alın yazımdır.
Yaxşısa da,pissə də,
avaz öz avazımdır.

381

Milli Kitabxana

dən-dən olub,bar tutub.
Bir sətrində barımı
şaxta vurub,qar tutub.
Bir sətrində sevincim
boy vermir,boğur məni.
Qəfil gələn məhəbbət
təzədən doğur məni.

Mənim şeir dəftərim,
çox yerdə qaralandım,
Səndə qaralanmadım.
Mənə zülm etlədilər,
bölündüm,paralandım,
Səndə paralanmadım.
Qaldım necə varamsa.
Ölməyib qalaramsa,
qalaram sənə görə.
Necə ki var olmusan
sən özün mənə görə.

13.05.2006.

YOX

Lələdən yazar idim
Lələrəng qanım ilə.
Bir zamanlar var idim
Mən bu nişanım ilə.

İndi o canım da yox,
Yazası qanım da yox.
Yoxdur,nişanım da yox!

8.06.2002.

DÜNYADIR DA!

Dünyadır da!
Yarı gündüz, yarı gecədir.

Nə bilim necədir.
Taxta çıxmadım,
Deyəm dünya mənim olub.
Taxtdan düşmədim,
Deyəm taxt mənə qənim olub.

Dünyadır da!
Şair oldum.
Baxtımə şükür!
Məqamıma,
vaxtımə şükür!

Dünyadır da!
Gah küsür, gah barışıram.
Olmuşam ki,dünya ilə
yarışıram.

13.06.2002.

MƏNİM GÖZ YAŞLARIM

Mənim göz yaşlarım – leysan yağışı.
Süzər yanağımdan varğa düşər.
Artar sözlərimin rəngi,naxışı,
Elə bil,yağ damıb çırağa düşər.

Mənim göz yaşlarım axar,soyuyar,
Meh vurur üzümü sanki səpsərin.
Sanaram dərdlərim donar,uyuyar,
Sözə çevrildikcə göynərtilər.

Mənim göz yaşlarım ağrım-acımdır,
İçimi yandırır,gözümdən gəlir.
O mənim toxtaqlıq ehtiyacımdır,
Özümdən yaranır,özümdən gəlir.

Mənim göz yaşlarım – mirvarim,incim,
Satanlar anlayar,alanlar bilər.
Əsil qiymətini dərdin,sevincin

Mənim kimi xoşbəxt olanlar bilər.

02.02.2006.

BU ŞEİRİM

Bu şeirim torpaq kimidir,
Təzə qəbrə atılan
bir ovuc torpaq kimi.
Bu şeirim yarpaq kimidir,
Məzar üstünə düşən
birinci yarpaq kimi.

Bu şeirim dua kimidir
sən mərhumun ruhuna.
Göyə açılan əlim
girər olsa yuxuna,
Səksənib qalxmıyasan.
Qalxsan, bir də üzümə
zillənib baxmayasan.
Baxsan, dəyəcək başın
qəfil əlhəd daşına.
Dözə bilməyəcəksən
oyanan yaddaşına.
Dözməsən, alov olub
üstümə axmayasan.
Səni diriltməyimi
başıma çaxmayasan.

Bu şeirim qulağında
əlhökmülillah kimi
səslənəcəkdir sənin.
Sözlərimdə xatirən
bəslənəcəkdir sənin.
Hayıf, hayıf, çox hayıf,
Sənin kimi gözəldən,
Sənin kimi sənəmdən!
Mənim kimi sevəndən!

14.05.2006.

ƏN GÖZƏL ŞEİRİM

Hələ yazmadığım şeirimə baxın,
Novruzda əsəcək meh timsalında.
Qədir gecəsində, səhərə yaxın
Gül üstə düşəcək şəh timsalında.

Hələ yazmadığım şeirimə əhsən,
Qəlbimə, beynimə düşüb kök atır.
Bu şair haradan biləsən, eh, sən
Bu günki şeiriylə səni aldadır.

Naşükür deyiləm bu günümə mən,
Çəmənim, çiçəyim, seyrim gözəldir.
Amma ki yazdığım şeirlərimdən

Hələ yazmadığım şeirim gözəldir.

23.03.2007.

SÖZÜM MƏNİM

Ağ kağızda yazılıbdır,
Qara daşda qazılıbdır.
Başım üstə asılıbdır
sözüm mənim.
Bilməmişəm özüm mənim.

Damla-damla düzülübdür,
Qopub bir-bir üzülübdür.
Süzgəclərdən süzülübdür
sözüm mənim.
Bilməmişəm özüm mənim.

Ürəyimdə qövr eləyib,
Beynimdə hey dövr eləyib,
Mənə yaman cövr eləyib

Milli Kitabxana

Sözüm mənim.
Bilməmişəm özüm mənim.

28.03.2004.

YAZIM

Mən bu sözü, bu söhbəti,
Bəlkə, dağa, daşa yazım.
Qərarımı verim qəti,
Nə yazsam, birbaşa yazım.

Sözü sünbül fərz eləyim,
Yığım onu dərz eləyim.
Yaxınlara ərz eləyim,
Qohuma, qardaşa yazım.

Söz qanadlı quş kimidir,
Hədəfinə tuş kimidir.
O tilsimlər tilsimidir,
Vəfalı yoldaşa yazım.

Günə yazdım, şölələndi,
Aya yazdım, halələndi.
Ulduz-ulduz nur ələndi,
Ömrə-günə, yaşa yazdım.

Loğmanlardan şəfalımdır,
Əzabkeşim, cəfalımdır.
O mənim öz vəfalımdır,
Qoy hamıdan başa yazım.

26.11.2006.

TƏKİ

***Kilimə bürün,
Elnən sürün.
(atalar sözü)***

Həsirə də bürünərəm,

Milli Kitabxana

Eldən ötrü sürünərəm.
Sürünməyənin elim olsun.
Tapılmayan kilim olsun.
Təki mənim el içində
Danışası dilim olsun.

04.01.2007.

ALLAH ŞAİRLƏRİ ÖLDÜRSÜN!

Allah şairləri öldürsün,gözəl,
Səni deyiləsi söz qalmayıbdır.
Sözə dikilməyənin göz qalmayıbdır.
Qalsa da,deyəsi üz qalmayıbdır.
Çünki sözün çoxu qız qalmayıbdır.
Nizami hələ də yaşayır,di gəl,
Füzuli hələ də qocalmayıbdır.

Şairlər ölməyib asılında da,
Məzarı fərmanla qazılında da,
Yaxşısı,yamanı yazılında da
Güc gələ bilməyib onlara divlər,
Onlara kimsənin gücü çatmayıb.
Asılıb,kəsilib,güllələnilər,
Amma şairlərin bəxti yatmayıb.

Allah şairləri öldürsün,gözəl,
Onlar nə diləsə,Allahdan dilər.
İçə mənqarışıq bu şairləri
Bir Allah,bir gözəl öldürə bilər.

21.06.2007.

MƏN

Çox çəmənin,çox çiçək,çox gül görmüşəm.
Baxmışam hörmətlə,məhəbbət ilə.
Mən öz çiçəyimə könül vermişəm,
Ona bağlanmışam sədaqət ilə.

Özgə əlindəki çiçəyə baxıb,

Milli Kitabxana

Ah çəkib,köksümü ötürməmişəm.
Özümün gülünü yaxama taxıb,
Əlimə ayrı gül götürməmişəm.

Çəmənlər də bilir,güllər də bilir,
Çəmənləlisiyəm,gül acıyam mən.
Amma nə olsun ki,bu ocaq,bu pır,
Öz halal gülümün möhtacıyam mən.

Demirəm baxmadım çəmənlərə mən,
Harda gül gördümsə,gözümü yumdum.
Ancaq gül görmədim öz gülümə tən,
Onunçün nə umdum,mən ondan umdum.

Bir dayan,bir düşün,ey əl yiyəsi!
Gülümü gülünlə qarışdırma,dur!
Ey haram qazanlı əməl yiyəsi,
Atını kolluğa sarışdırma,dur!

Harda gül görmüşəm,çiçək görmüşəm,
Baxmışam hörmətlə,məhəbbətlə mən.
Mən öz çiçəyimə könül vermişəm,
Ona da bağliyam sədaqətlə mən.

23.04.2006.

DƏFN

Sürəkli alqışlar,"əhsən"sözləri
Məni çox bezdirib,darıxdırıbdır.
Şeir sevnələrin elə özləri
Məni təntidibdir,karıxdırıbdır.

Çıxıb qucaq-qucaq gülün içindən
Qaçmaq istəyirəm,buraxın məni.
Axı,kim bilir ki,elin içindən
Hara aparacaq bu axın məni.

Milli Kitabxana

Ovça vuranların qızarıb ovçu,
Get-gedə qızıdır şıtqa çalanlar.
Sanki mən bir ovam, adamlar ovçu,
Nə çoxmuş əzabdan ləzzət alanlar.

Dünyamı dəyişib, zamanı dönüb,
Pozulub alınımın naxışı yoxsa?
Yanan işıqları sozalıb, sönüb,
Sevdiyim gözlərin baxışı yoxsa?

Qaldım qalaq-qalaq güllər içində,
Baxa da bilmirəm gülümə tərəf.
Məni ovça vuran əllər içində
Aparıb gedirlər ölümə tərəf.

Görün bu dünyanın necə də çoxdur
Qəribə işləri, əcəb işləri.
Atılıb-düşməyin mənası yoxdur,
Belə dəfn edirlər əzabkeşləri.

22.09.2006.

Milli Kitabxana

Milli Kitabxana

**BOZ-BULANIQ AXAN SULAR,
DURUYDUNUZ SİZ NECƏ DƏ!..**

EYB ELƏMƏZ

Boz-bulanıq axan sular,
Duruydunuz siz necə də.
Göy gurladı, şimşək çaxdı,
Bulandınız bir gecədə.

Boz-bulanıq axan sular,
Axıb-axıb durulun da.
Qayalara çırpılın da,
Daşa dəyib qırılın da.

Tanrım özü buludları
Səmalarda dolandırıb.
Bulud yağıb acığından,
Hirsi sizi bulandırıb.

Mən özüm də daşa dəyib
Qırılmasam, eyb eləməz.
Yaman sözlə, soyuq üzlə
Vurulmasam, eyb eləməz.

23.08.2002.

UMU-KÜSÜ

Qışdan qar,
Yazdan nübar,
Yaydan isti,
Payızdan bar
Umardım mən.
Umudumla
Xumardım mən.

Qış həmişə

Yaz doğardı,
Naz doğardı.
Amma bu qış
(Görən onu
Kim qarğımış?)
Sonsuz oldu.
Yerlər,yurdlar
Donsuz oldu.

Gündən siftə,
Aydan həftə,
İldən fəsil
Nəsil-nəsil
Uman günlər!
Harda qaldı
Haman günlər?
Getsin,bir də
Gəlməsin heç
Yaman günlər!
Yaman günlər!

31.05.2002.

MƏRTƏBƏ-MƏRTƏBƏ

Görünür,.. bilirəm mən,
Aran genişliyindən
dağ mərtəbə-mərtəbə.
Dur,arandan dağlara
bax mərtəbə-mərtəbə..
Başla yaşıl yamacdan,
qalx mərtəbə-mərtəbə.
Yorulduqca dincini
al çeşmələr başında.
Sirti çıx,bir nəfəs də,
dayan qaya qaşında.
Səhərin yeliylə gəl,
Yaylağın beliyə gəl!

Milli Kitabxana

Qaya donlu zirvələr
bundan sonra başlanır.
Tutub daş ətəyindən
çıxanlar alqışlanır.
Ovlar burda ovlanır,
quşlar burda quşlanır.
Ayağın altda zirvə,
başın üstə mavilik.
Bir-birinə qovuşur
ucalıq,səməvilik.
Elə ki baxışlarım göydən yerə zillənir,
Könlüm sənə uşqunur,
ruhum sənə millənir.
Tutub göy qurşağından,
Səmələrin tağından
sənə doğru yellənir.

Görünür,.. bilirəm mən,
Aran genişliyindən
dağ mərtəbə-mərtəbə.
Qadan alım,yanıma
qalx mərtəbə-mərtəbə.

5.08.2002.

GÖZƏL

Dağımın bünövrəsi
Sizin düzdədir,gözəl.
Həndəvəri,dövrəsi
Sanma üzdədir,gözəl.

Sən – gülbədən,sərvinaz,
Gəl olma belə naz-naz.
Əvvəl sizdə olub yaz,
İndi bizdədir,gözəl.

Yuxaldıqca ürəklər,

Dost da heç dostu təklər?
Bizdən əsən küləklər
Daim sizdədir,gözəl.
Sizdə aran,bizdə dağ,
Tərslik edirsən ax,ax!
Gözlərimə yaxşı bax,
Sırrın gözdədir,gözəl.

Göylər mavi çadırsa,
Yaddaşda,yaddadırsa,
Aranlar altdadırsa,
Dağlar üstdədir,gözəl.

Əllini saydın asan,
Saymağı da ömür san.
Görərsən Vəqif Aslan
Bir gün yüzdədir,gözəl.

16.06.2003.

BİLİRƏM, BİLMİRƏM

Payıza az qalır,özüm bilirəm.
Bilirəm,ay canım-gözüm,bilirəm.
Deyim ki,bir ayrı düzüm bilirəm.
Bilmirəm,bilmirəm,Yaradan bilir.
Nə bilim Yaradan haradan bilir.

Gah gün sıxır məni,gah həftə,gah ay,
Bəxtdən kömək yoxdur,ömürdən haray.
Dağılar,dağılmaz qurduğum saray?..
Bilmirəm,bilmirəm,bilənlər bilir.
Bilirsə,başına gələnlər bilir.

Əmanət olsa da,can getdi əldən,
Üstəlik üstündə qan getdi əldən.
Gör necə ilahi an getdi əldən.
O anlar gələrmə ələ,bilmirəm.
Bilmirəm,bilmirəm,hələ bilmirəm.

Gündüzlər yer üzü gur işıqlıdır,
Gecələr göy üzü yaraşıqlıdır.
Bu yan hörgülüdür,o yan çığlıdır.
Dünya bir bəzəkli qəfəs kimidir,
Ömrümüz bir udum nəfəs kimidir.

Mən ki əlli iki yazdan keçmişəm,
Çoxdan adlamışam,azdan keçmişəm.
Nasazdan yan gəzib,sazdan keçmişəm,
Bilmirəm nə qədər keçid qalıbdır.
Nə qədər ləng qalıb,becid qalıbdır.

Rəngsizlik gördükcə rənglər içində
Sıxılıb qalmışam lənglər içində.
Dəng olub başları dənglər içində
Qaçmaq istəyirəm özümdən belə.
Gözümü gizləyib gözümdən belə.

Əziyyət,sıxıntı nə qədər olar?
Girinti,çıxıntı nə qədər olar?
Əyinti,yıxıntı nə qədər olar?
Qədər nə qədərdir bilə bilmirəm.
Mən onu gətirə dilə bilmirəm.

Payıza az qalır,canım üşüyür.
Sümüyüm göynəyir,qanım üşüyür.
Hayana çevrilsəm,yanım üşüyür.
Əllərim imisti köz həsrətində.
Gözlərim alovlu göz həsrətində.

Payıza az qalır,özüm bilirəm.
Bilirəm,ay canım-gözüm,bilirəm.
Deyim ki,bir ayrı düzüm bilirəm,
Bilmirəm,bilmirəm,Yaradan bilir.
Nə bilim,Yaradan haradan bilir.

03.09.2002.

GÜN AYDIN, BAĞ YİYƏSİ

Almaların qızarmış,
Heyvaların saralmış.
Gün aydın,bağ yiyəsi!
Səbrim daha daralmış.

Dəyib,elə dəyib ki,
Armudların ballanıb.
Üzümlərin tənəkdən
Mantağ-mantağ sallanıb.

Gün aydın,bağ yiyəsi!
Gözün vara aldanıb.
Nə qazanmaq olar ki,
Var gizləyib,mal danıb.

Bu bar nəyə gərəkdir
Dəyib ötəndən sonra?
Bağa kim gələcəkdir
Vədə bitəndən sonra?

Günün də,bağ yiyəsi,
Batmağına var hələ.
Bil qədrini bağının
İtib-batmasın belə!

19.10.2002.

BU GECƏ

Gördüm ki,bəy oturub
Ay ulduzlar içində.
Nə gözəl görünürmüş
Bəy baldızlar içində.

Yuxularından en,gəl.

Milli Kitabxana

Ürəyi,qəlbi gen gəl.

Gəl ki, bu gecə vaxtı
Dönək nur sellərinə.
Keçirək xınayaxdı
Günəşin əllərinə.

Ver əlini,oldumu?
Ay bəyə qovuşduraq
Gün gəlini,oldumu?
Həsrəti sovuşduraq
Dan yeri ağarınca,
Zamanın axarınca.

03.02.2003.

BAHAR GÜNƏŞİ

Ey payız ömrümün bahar günəşi,
Çıxart payızımı yadımdan daha!
Nə qədər “yox” olar,nə qədər “əşi” ?
Bir dəfə “hə” söylə baxıb Allaha!

Ərisin nurunda qəmim,qəhərim,
Görsünlər sevlmək yaraşır mənə.
Günorta çağında gələn səhərim,
“Xoş gəldin,xoş gəldin” deyirəm sənə.

Elə gəlmisən ki,nur sellərində
Ay nədir,il nədir,zaman itibdir.
Sənin işığının gur sellərində
Hər nə itibdirsə,yaman itibdir.

Qül-qül gülüşündən tökülübdür zər
Qismət paltarıma,qədər donuma.
Möhrünü basıbdır eşq ilə göylər
Mənli başlangıcım,sənli sonuma.

12.05.2002.

ÇIXMADI

Qışın açıldı sandığı,
Töküldü parı-pambığı,
Eh,içindən yaz çıxmadı.

Yumağında gül бүkүldү,
Ürəyim yanıb töküldü,
Qüburundan naz çıxmadı.

Gün dumanda batıb qaldı,
Ay buludda yatıb qaldı,
Üzərə ulduz çıxmadı.

Yazın oğlan çağına biz,
Şəkk elədik şəkk-şübhəsiz;
Çünki bu qış qız çıxmadı.

25.05.2002.

ÖZ-ÖZÜNƏ QARALANMA

Qar yağır...
Təbriklər,ey fağır!
Bağına bar yağır.
Başına var yağır.
İndidən çal-çağır.
Eşitdik,şairim,
Sən Allah,az bağır!

6.02.2003.

DEYİL

Qışın yaza varmağı var,
Bu,pozulan yazı deyil.
Burda bəndə barmağı var,
Kimsə yaza razı deyil.

Qışda da – qar,yazda da – qar,
Deyiləsi daha nə var?
Çəkdiyimiz,ay adamlar,

Təbiətin nazı deyil.

Otağı ağ,üzü qara
Olan bilmir gedir hara.
Yaz varlının kasıblara
Nəziri-niyazı deyil.

Tor toxuyub ilmə-ilmə,
İnsan, ağıl hiylə bilmə!
Deyirəm ki,heylə bilmə,
Çox şey var,siyası deyil.

08.05.2003.

YAĞIŞIM

Mənim yağışım sənsən,
Yağırsan,qəlbimə yağ.
Damarlarımda sellən,
Qaynayıb qanımla ax!

Selin-suyun da axsın,
Şimşəklərin də çaxsın!

Sən o yağışa baxma,
Yağır əkin-biçinə.
Yağ ruhuma deyirəm,
Yağ beynimin içinə.

Yu,apar kirlərimi,
Saf et fikirlərimi!

Mənim yağışım sənsən,
Yağ bağrımın başına.
Hirsimi, nifrətimi
Çırp məhəbbət daşına!

Deməyəm: – Boşuna yağ,
Yaxşı,öz xoşuna yağ.

Di yağ,qədərincə yağ!
Mənə yetərincə yağ!

07.06.2002.

HƏMİŞƏ ÜZBƏÜZÜK

Üşümüşəm,almışam
Bu gecəni əynimə.
Yapıncıtək salmışam
Qaranlığı çiynimə.

Boz bulud,qara bulud
Başım üstə axır da.
Göy gurlayır arabir,
İldırımlar çaxır da.
Hara isə yağır da.

Gecə mehindən yenə
Yağış qoxusu gəlir.
Gözlərinin gözüntək
Yəqin yuxusu gəlir.

Yəqin yağış səmindən
Oyanırsan,durursan.
Baxıb dağlara sarı
Dayanırsan,durursan.

Sükutu da,mehi də
Almayırsan eyninə.
Rəng-rəng fikirlər gəlir
Ürəyinə,beyninə.

Xəyalında atdığı
“Almaya nar”gəlirmi?
Gecən də gündüzüntək
Əyninə dar gəlirmi?

Mən üşüyüb almışam

Milli Kitabxana

Bu gecəni əynimə.
Yapıncıtək salmışam
Qaranlığı çiynimə.

Zərrə sıxma qəlbini,
Harda olsaq,biz – bizik.
Səma kimi,yer kimi
Həmişə üzbəüzük.

6.08.2002.

TƏMİZLİK

Gərəkdir iyləyəsen,
Gülü gül eyləyəsen.

İylədinmi,dərəsən.
Yuyasan göz yaşınla,
Sinən üstə sərəsən.
Öz dəmində quruya.
Ayrı cür çıxı bilməz
Bəni-adəm duruya.

16.03.2003.

SOYUQLUQ

Ağ çiçəklər ləçək-ləçək töküldü,
Göyərmədi gözlərimin yaşından.
Ey qəlbidaş,mənim bağrım söküldü,
Cil qopduqca ürəyimin başından.

Yaman çəkdi gözlərimə göz dağı,
Gecələr də,gündüzlər də uzandı.
Nə oldu ki,xəzan vurdu bu bağı,
Necə oldu çörək andı,duz andı?

Budaq yandı,yarpaq,çiçək бүrüşdü.
Axı necə baxa-baxa qalım mən?
Yel vurduqca stol üstə sürüşdü,
Hayandasın,a qadını alım mən?

And olsun ki,gözlərimə görünür,
O ilahi, o müqəddəs əllərin.
Sanıram ki,dünya nura бүrүнür,
Çiçəkləyir əllərində güllərin.

Ağ çiçəklər ləçək-ləçək töküldü,
Göyərmədi gözlərimin yaşından.

Milli Kitabxana

Ey qəlbidaş,mənim bağrım söküldü,
Cil qopduqca ürəyimin başından.

13.06.2003.

AY ALLAH

Gül tərif eşidincə
Tikanları şişlənir.
Əlaltıdan,incə-incə
Çox sui-qəsd işlənir.

Aman Allah,ay Allah!
Ver hayıma hay,Allah!

Bu nə bağ,nə çəməndir?
Dörd yanı yasəməndir.
Qapıdan çöldə qaldım,
Bayramım yasa təndir.

Aman Allah,ay Allah!
Ver hayıma hay,Allah!

Dağa dağsan deyirəm.
Yalanı neyləyirəm?
Dağ mənə tərs-tərs baxır,
Guya səhv eyləyirəm.

Aman Allah,ay Allah!
Ver hayıma hay,Allah!

Suya dedim: – Durusan.
Dedi: – Ağzı qurusan.
Aman Allah,ay Allah!
Varmı mənə tay,Allah?

8.02.2003.

OXUYUR

Milli Kitabxana

Saxla qalsın yadında
Gül də səni qoxuyur.
Vaqif Aslan adında
Bülbülün var,oxuyur.

Zildə,bəmdə oxuyur,
Dərddə,qəmdə oxuyur.
Yeri-göyü unudub,
Ayrı dəmdə oxuyur.

Oxuyur,əlin dəyən
Gül-çiçəklər solmasın.
Ölüm də olsa belə,
Ayrılıqdan olmasın.

Qoy bir yalvarış kimi
Allaha çatsın səsim.
Gülünü də,səni də
Həsrətdən əsirgəsin.

Saxla,qalsın yadında
Gül də səni qoxuyur.
Vaqif Aslan adında
Bülbülün var,oxuyur.

14.06.2003.

AĞAC

Beş min ilin odunu canına yığan ağac!
Göyərək yangısından göylərə çıxan ağac!
Xan ağac!
Xaqan ağac!

Yazın daim günəşli,yayın istimi keçdi?
Payızın,qışın yavaş,ya əlüstümü keçdi?
Başın üstən dumanmı,yoxsa tüstümü keçdi?

Mən heç doğulmamışdan sən dünyayla

Milli Kitabxana

tanışdın.
Bircə küləklər bilir nə gördün,nə danışdın.
Onlar da əsdi,keçdi!
Keçdi,tələsdi,keçdi!

Təzə küləklər əsir bahar zümzüməsiylə.
Sağlıq diləyir sənə öz külək nəfəsiylə.
Beş min dəfə geyindin,yaşıl donlu qız oldun.
Beş min dəfə soyundun,üşüdüün,yalqız oldun.
Gəl səni qucum,ağac!
Quş olum,uçum,ağac!

Yer ilə can-ciyərsən,göy ilə qol-boyunsan.
Nə qərribə oynasan?!
Sənlə üzbəüz olmaq çox çətin gəlir mənə.
Başımı da qaldırıb baxa bilmirəm sənə.
Mən dünənki uşağam,sənin beş min yaşın var.
Budaq-budaq əllərin,kökün var,yaddaşın var.
Sənə bərabər olmaq bəxt işidir,xan ağac!
Yerə arxayın olub göylərə qalxan ağac!

Ucalmağa nə var ki,bünövrə,təməl gərək.
Torpağa işləyən kök,göydən tutan əl gərək.
İndi bildim niyə sən,
Yaşıl arzular kimi ucalmısan göyə sən.
Deyirdim gözəl ola,öyəsən ki,öyəsən.
Beş min ildə bir kərə qış olmayıb,deyəsən.
Beləcə yamyayılsan.
Yerə də yaraşırsan,
Göyə də yaraşırsan.

23.06.2003.

ÖZÜM

Mən də bu dünyanın özü kimiyəm,
Yarı qaranlıqlı,yarı işıqlı.
Dağıyam,səhrası,düzü kimiyəm,
Pirli,ziyarətli,ocaqlı,şıxlı.

Milli Kitabxana

Mən də bu dünyanın özü kimiyəm,
Gün payım, ay payım, ulduz payım var.
Çağlar bir çeşmənin gözü kimiyəm,
Göydə də, yerdə də haqqım, sayım var.

Mən də bu dünyanın özü kimiyəm.
Yay kimi istiyəm, qış kimi soyuq.
Buludlu göylərin üzü kimiyəm,
Biz elə beləyik, biz elə buyuq.

Mənim yarpaq-yarpaq pıçıltılarım,
Mənim çəmən-çəmən titrəyişim var.
Özümdən rənglərim, işıltılarım,
Tilsimim, möcüzəm, sehrim, işim var.

Gah sərin əsirəm bahar mehitək,
Gah da tufanlara dönüb keçirəm.
Gah da gözlərdəki səhər şəhitək
Parlaya-parlaya sönüb keçirəm.

Gün doğan üfüqtək qızarıram da,
Boylan mənə sarı, bax mənə sarı.
Arabir ağarıb-bozarıram da,
Onda işıq olub ax mənə sarı.

Dolub bulud kimi baxmağım da var,
Baxıb şimşək kimi çaxmağım da var.
Qəfil parlağağım, qəfil sönməyim,
Süzülüb gözümdən axmağım da var.

İçimdən, çölümdən gül açmağım da,
Sevda-lı-sevda-lı dil açmağım da,
Susub həzin-həzin durmağğım da var.
Arabir boynumu burmağım da var.

Dünyanın qəmindən doyduam da bəzən,

Milli Kitabxana

Əlimi qoynuma qoydum da bəzən.
Dedilər: – Vüsaldan hicran yaxşıdır.
Aldanıb,yalana uydum da bəzən.

Dağa da,daşa da inam gətirdim,
Quruya,yaşa da inam gətirdim.
Bütün fəsillərlə tanışam deyə
Yaza da,qışa da inam gətirdim.

Mən də bu dünyanın özü kimiyəm,
Dünya da fırlanır,mən də,əzizim.
Tanrının bəndəyə sözü kimiyəm,
Dinlə,məni eşit sən də,əzizim.

05.09.2003.

YOLLARI

Alnımdakı yazı bildim
Bizim yolları,yolları.
Ömrün-günün nazı bildim
Özüm yolları,yolları.

Dolanıb ömrüm yaşımə,
Nə desən,gəlib başımə.
İcazə ver yaddaşıma
Düzüm yolları,yolları.

Görmədikmi sizli-bizli
Cığırları tanış izli?
Çox axtarib gizli-gizli
Gözüm yolları,yolları.

Vaqif Aslan,kefinə bax,
Qabağında durubdur dağ.
Uzandıqca uzanacaq
Dözüm yolları,yolları.

07.09.2003.

ÇİÇƏYİM

Nazını çəkəsi əl quruyubsa,
Çiçəyim,quru!
Tale mürgüləyib,bəxt uyuyubsa,
Ay mənim gözəlim,göyçəyim,quru!

Gözün nə gördü ki,şəhdən savayı?
Dilin nə dedi ki, ehdən savayı?
Səni kimi öpdü ki,mehdən savayı?

Yağmadı başına leysan yağışı,
Axmadı canına Günəşin nuru.
Daşıma yük kimi rəngi,naxışı,
Çiçəyim,quru!
Ay mənim gözəlim,göyçəyim,quru!

Dağıl ləçək-ləçək,tökül də belə.
Nəyinə lazımdır quru can sənin?
Soyul da,oyul da,sökül də belə.
Quru ta çıxınca cıgıcığan sənin.
Sevmək belə çətin,belə zor isə,
Sənə baxanların gözü kor isə,
Çiçəyim,quru!
Ay mənim gözəlim,göyçəyim,quru!

07.02.2004.

DAĞIM

Qucub qayasından daşına kimi
Sarması boynuna sarılan dağım.
Çat verib bağrının başına kimi
Köksü köksüm kimi yarılan dağım.

Sıx-sıx ağaclardan sinəsi tüklü,
Başının üstündə buludu yüklü.
Ərşadlı-gürşadlı şimşək hörüklü,

Bənizi ağarıb qaralan dağım.

28.03.2005.

ZƏLZƏLƏ

Dağlar sanki tağlar idi,
Göy basıldı,tağlar uçdu.
Düzlər onu saxlar idi,
Düzlər çökdü,dağlar uçdu.

Yer ayrıldı,yerə girdi
İnsan kənd-kənd,şəhər-şəhər.
Axşam üstü hamı vardı,
Heç kəs yoxdu səhər-səhər.

Çökən düzlər,uçan dağlar
Xatirimdə necə qaldı.
Qaldısa da,bu dünyada
Bir gündüz,bir gecə qaldı.

07.04.2005.

HARAY

Bir içim su üçün göynəyir içim.
Sularım,çaylarım,göllərim,haray!
Mələşmir quzular,köç etmir köçüm,
Aranım,yaylağım,çöllərim,haray!

Yad əllər doğradı kötüyümüzü,
Özgələr axtarır itiyimizi.
Bitirə bilmirik bitiyimizi,
Günlərim,aylarım,illərim,haray!

Çapılıb yerlərdə qalıbdır yanıam.
Lalələr üstünə tökülüb qanıam.
Nərgizi nərgizə bənzədən canım,
Gülləri oxşayan dillərim,haray!

Milli Kitabxana

Dolduqca,daşdıqca küncələr,bucaqlar,
Necə də boş qaldı dolu qucaqlar.
Sovruldu havaya pirlər,ocaqlar,
Töküldü başıma küllərim,haray!

Korlar dünyasıdır bu dünya,korlar.
Haqdan çəkilibmiş gözüne torlar.
Şumlandı məzarlar,çatladı gorlar,
Açıldı Allaha əllərim,haray!

20-24.06.2005.

GECƏ AÇAN GÜL

Səni görməmişdim,gördüm,inandım.
İşıqdan gizlənib,gündən qaçan gül.
Ulduzdan yaşınıb,Aydan utandın,
Girib qaranlığa,gecə açan gül.

Dedim sığal çəkim ləçəklərinə,
Qorxdum əlim əsər,sözümə baxmaz.
Söz çatar gündüzün çiçəklərinə,
Ərköyün çiçəklər üzümə baxmaz.

Ədasız,xətasız olub haçan gül?
Dəyirsən – titrəyir,üzürsən – solur.
Mən necə eyləyim,gecə açan gül?
Ömürdə,tələdə müşküllər olur.

Olunca ölməkdir qüburda yanmaq,
Haqqa xəyanətdir özünü danmaq,
Gecə də olsa,
Necə də olsa.

Açılmaq haqqındır,haqqına tapın.
Baxma gündüzlərdən uzaqlığına.
Allahın əmriylə açılısın qapın,
Gecən şahid olsun üzaqlığına.

Milli Kitabxana

05.08.2005.

UÇ, GÖYƏRÇİN BALASI

Uç,göyərçin balası,
mənə yaxın gəlmə,uç!
Ulduzlara salam ver,
Ayı,Günəşi quc,quc!
Uç,göyərçin balası!
Amma burası var ki,
uçmaqla da qurtarmır.
Yerin,göyün bəlası.
Yerdə tələ,tor,qəfəs,
göydə quzğun,qırğı,ley...
Mənə görə sıxılma,
özünü qoru ey-hey!
“Qu” deyəndə su verdim,
“qa” deyəndə dən sənə.
Səma verə bilmədim,
amma,amma mən sənə.
Uç,göyərçin balası,
dumandan yuxarı uç!
Şübhədən yuxarı qalx,
gümandan yuxarı uç!
Sənə qanad verən var,
ona şükürlər olsun!
Uçmaq ilə başlanan
sona şükürlər olsun!

28.09.2005.

KÖÇƏRİ QUŞ

Bu yerdə soyuqlar düşübdür daha,
İsti bir yuvaya köç,köçəri quş!
Tərəddüd eyləmə,pənah Allaha!
Olmasın zəhmətin puç,köçəri quş!

Hökm edə bilsəydim qısa mən özüm

Qoyardımmı gələ,ay canım-gözüm!
Tuşlan qismətinə,budur son sözüm,
Dumandan,buluddan keç,köçəri quş!

Bir vədə sən mənim hayıma gəldin,
Elə bildilər ki,vayıma gəldin.
Qurtarhaqurtarda yayıma gəldin,
İndi baharını seç,köçəri quş!

Əsli əsil olan olsa da az-az,
Köynəyi,düyməsi tilsimsiz olmaz.
İşdir,isitməsə orda səni yaz,
Qanadlan,üstümə uç,köçəri quş!

Sənin də mənimtək alnın yazılı,
Üstünə Tanrının möhrü basılı.
Burda nə vardır ki,bizdən asılı,
Köçməsə olarmı heç köçəri quş?

01.02.2006.

YAĞIR

Lopa-lopa,quşbaşı,
Piltə-piltə qar yağır.
Ay könlümün sirdaşı,
Baxma,gəl,fağır-fağır.

Bizi indi üşüdən
Sınəmizin dağıdır.
Qışdır,bilmirsənmi sən,
İlin qızlıq çağıdır?

Nə sevimli yardır bu.
Tumurcuq da gizlənən
Çiçəkdir bu,nardır bu.

Ağlıqda elə bir rəng

Görmədim onun kimi.
Nəzərimdə tutduğum
Gəlinlik donun kimi
Soyunmaqçın geyilən
Bəzəkdir, paltardır bu.
Bir azdan görəcəksən
Torpağın da əyninə
Yaxşı gəlmiş, dardır bu!

Gün dəydimi əriyib
Torpağa hopacaqdır.
Mən bahardan qorxuram,
Ürəyim qopacaqdır.
Çiçəkləri canımı
Alıb aparacaqlar.
Vallah, məni tilsimə
Salıb aparacaqlar.
Deyəcəklər vardı bu.
O vaxt yağan qardı bu.

Lopa-lopa quşbaşı,
Piltə-piltə qar yağır.
Ay könlümün sirdaşı,
Göyün də ürəyində
Yağmaq var ki, var yağır.
Başına ağ günlərin
Ömrünə bahar yağır.

10.02.2006.

BU SƏHƏR OXUYUR QARATOYUQLAR

Bu səhər oxuyur qaratoyuqlar,
Yəqin ki, durmusan sən də yuxudan.
Gözün aydın olsun, keçdi soyuqlar,
Mənim özümü də yazdır oxudan.

Bu səhər oxuyur qaratoyuqlar,

Şaxtalar,sazaqlar çıxır canımdan.
Bizimki olacaq bu gələn bahar,
Yer-göy titrəyəcək həyəcanımdan.

Bu səhər oxuyur qaratoyuqlar,
Ovcunu doldurub üzünə su çırp.
Gör ki,bu dünyanın nə cəlalı var,
Nə titrə,nə diksin,nə gözünü qırp.

Bu səhər oxuyur qaratoyuqlar,
Tumurcuq tutacaq ağaclar tamam.
Biz də tutacağıq,şübhəsiz ki,bar,
Biz də biləcəyik nədir bütöv,tam.

Bu səhər oxuyur qaratoyuqlar,
Vurub quşları da bahar nəfəsi.
Əskik eləməsin Allah,nə olar,
Məndən məhəbbəti,səndən həvəsi.

07.03.2006.

GÜLLÜ DAĞIM

Güllü dağım,yaz qabağı gülünün
Bircəsini dərər oldum,halal et.
Çox olsa da əziyyətim,zülümüm,
Mən də bir gün görər oldum,halal et.

Güllü dağım,sən göylərə yaxınsan...
Günün çıxır Ay ulduzun batınca.
Sən ki mənim arzu,ümid dağımsan,
Qaldır məni doğmalara çatınca.

Güllü dağım,gülün bitsin,solmasın.
Solğunluğa qəddarlıqdır səbəbkar.
Heç kimsəyə bəxti qəddar olmasın,
Öz gülümü gəlim dərim hər bahar.

21.03.2006.

Milli Kitabxana

YAZ

Torpağın alnının yazısıdır yaz,
Çiçəklə yazılır,güllə yazılır.
Göylər ağladıqca,yerlər edir naz,
Taleyi leysani dillə yazılır.

Əsir Novruz yeli,tumurcuq dolur.
Biri çiçək olur,biri bar olur.
Olası nə varsa,olur,var olur,
Olanlar sehirli əllə yazılır.

09.04.2006.

AĞ GÜLÜŞ

Sübh – ölən gecələrin
avazı olmuş gülüşü...
Nə əs-titrə,nə üşü!
Güldükcə gecənin də
gözünün yaşı axmış,
Çəmənlər muncuq bilib
alıb boynuna taxmış.
Gözlərinə ağ düşən
gecənin göz yaşları
Çiçəklərin,güllərin
olubdur daş-qaşları.

19.07.2003.

MƏN DAĞLARIN OĞLUYAM

Mən dağların oğluyam,
Dağlar ah götürəndir.
Muradını,arzunu
Allaha yetirəndir.
Diləyi bitirəndir.
Küləklərə,yellərə
Dağ dərdi ötürəndir.
Mən dağların oğluyam,
Aran çiçəyi,dinlə!
Az fəryad et,az inlə!

Milli Kitabxana

Dağ kimi yəm sənirlə.
Qaçma ayağım altdan
Uçullam, ovullam, ax,
Toz kimi sovullam, ax!

Mən dağların oğluyam,
Ahın sinəmə dəysin.
Sənə xətər verməsin,
Əysə də, mənə əysin!

12.04.2006.

MƏNİ

Cökə ağacının kölgəsində mən
Həzz aldım kölgənin sərinliyindən.
Tutdu,yaman tutdu bu səhər məni.

Arxaya çevrildim dağıma baxdım,
Dönüb qabağıma bağıma baxdım.
Elədi gülləri birtəhər məni.

Qaçıb sevdaların gəlhagəlindən
Canım qurtarmışdı kəndin əlindən,
Aldı,tora saldı bu şəhər məni.

05.06.2006.

ARAN YERİ, YAY GÜNÜ

Aran yeri,yay günü
Qalx,çinardan nənni sal.
Amma bir az ənni sal.
Sığaq sənni,mənni,sal.

Qarşıyatan dağımdan
Mən də bir meh əsdirim.
Küləkləri haylayım,
Yəlləri tələsdirim.

Ətəklərin yellənsin,
Saçaqların tellənsin.
Dodaqların qımışsın,
Yanaqların güllənsin.

Dönüm dağ çeşməsinə,
Həzz al sərinliyimdən.
Gülöyşə narı kimi
Cırıl şirinliyindən.

Ərməğan heyva bilib
Saralt məni mov kimi.
Qurut,yüpyüngül eylə
Qov kimi,qıqqov kimi.
Həs-rət qızmar,yay isti,
Vur məni alov kimi.

Aran yeri,yay günü
Qalx,çinardan nənni sal.

Amma bir az ənni sal.
Sığaq sənni-mənni,sal.

02.07.2006.

ŞƏKİ

Şəki – qədim Şəki,əzəl Şəkidir.
Mehriban Şəkidir,gözəl Şəkidir.

Arxası dağlardır – başları qarlı.
Qarşısı bağlardır – nübarlı,barlı.
Yaylağı,qışlağı öz içindədir.
Təpələr üstündə,düz içindədir.

Yolları yüklü karvanlar görüb,
Karvanlar başında sarvanlar görüb.

Örpəyi,çitməsi,kələğayısı,
Yaylığı,dəsmalı dillərdə dastan.
Xanlar məkanıdır,bəylər yurdudur,
Qızıyla,oğluyla ellərdə dastan.

Burda gözəllərin tülü ipəkdən,
Tülünün üstündə gülü ipəkdən.
Şəkinin donunu təbiət biçib,
Çəmənı atlasdan,çölü ipəkdən.

Şəki – qədim Şəki,əzəl Şəkidir.

Milli Kitabxana

Mehriban Şəkidir,gözəl Şəkidir.

09.07.2006.

İMİŞ

Səninlə birlikdə dənizə baxdım.
Dəniz gözəl imiş,su gözəl imiş.
Sevib-xoşladığım bənizə baxdım,
Dünyada hər şeydən bu gözəl imiş.

Ocaq yeri imiş,pir yeri imiş
Su ilə torpağın qovuşan yeri.
Açılan bəxtlərin sirr yeri imiş,
Ağrının,acının sovuşan yeri.

Səninlə birlikdə dənizə baxdım,
Mən də ləpələndim,qabardım,qalxdım.
Sulara nur düşdü təbəssümündən,
Su aydınlıq imiş,açıldı baxtım.

19.07.2006.

BƏNÖVŞƏNİ

(Qurbanisayağı)

Həmsöhbət olmusan bağçayla,bağla,
Özünə tən tutub tər bənövşəni.
Sənə kim dedi ki,məni qabaqla,
Sağından,solundan dər bənövşəni.

Günəşsən,doğmusan Şirvan düzündən,
Günsən ki,gün düşüb elə üzündən.
Mən bir öpüş alım qara gözündən,
Sən yaylıq üstünə sər bənövşəni.

Mən Vaqif Aslanam,belədir baxtım,
Nə vadəm bilinir,nə də ki vaxtım.
Sevənlər içində ucadır taxtım,
Mən dəre bilmərəm hər bənövşəni.

Milli Kitabxana

25.03.2007.

ALDATDI MƏNİ

Mən bu kənddə qalmaz idim,
Yazıyla aldatdı məni.
Boynuma yük almaz idim,
Nazıyla aldatdı məni.

İşim-işim ışıltısı,
Xışım-xışım xışiltısı,
Pıçıl-pıçıl pıçiltısı,
Sözülə aldatdı məni.

Ey gedəri,ey gələri,
Sayım sənə mən nələri?
Qayım-qayım çeşmələri
Gözülə aldatdı məni.

Qalasının daşı ilə,
Qayasının qaşı ilə.
Böyüklüyü,yaşı ilə
Özüylə aldatdı məni.

Bax,yenə də yaşıl dondu,
Məndən ötrü daha sondu.
Zirvəsinə quşum qondu,
Düzülə aldatdı məni.

Dilə tutdu axşam-səhər,
O – füsunkar,mən birtəhər.
Gördü məni çəkir şəhər,
Qızıyla aldatdı məni.

23.04.2007.

GECƏ NƏĞMƏSİ

Bu yay axşamının həzin nəğməsi
Mənim içimdəki səsdən oxunur.
Kaş ki eşidəydin sən də o səsi,

Milli Kitabxana

Biləydin necə də pəstdən oxunur.

Qərq olub o səsin şirinliyinə
Axıram gecənin sərinliyinə.
Gah enir qəlbimin dərinliyinə,
Gah qalxıb başımın üstədən oxunur.

Haçan yanımdaydın, dərdim az idi,
Mənə tənhalığım toxunmaz idi.
Nəğməm xiffət ilə oxunmaz idi,
Uzaqdasan deyə qəsdən oxunur.

Könlümün hər teli ötdükə dil-dil
Nəğməm də qəmlənir bundan elə bil.
Əliyyül-əla ki, özgədən deyil,
Bu nəğmə sevdiyim kəsdən oxunur.

24.06.2007.

UYUŞMA

Bir giləs ağacına
bir quş qonub oxuyur,
Gözündə dünya-ələm
sanki dönüb oxuyur.
Yer də sevgi qoxuyur,
göy də sevgi qoxuyur.

Bir qız onu dinləyir,
qalxıb-enir sinəsi,
Hal qaldımı dinəsi?
Nəğmələrə bürünüb
dünyanın bir dənəsi.
Quş səslə oxuyursa,
qız nəfəslə oxuyur.
Elə bil, hər ikisi
bir həvəslə oxuyur.
O nəğmə o biçimdə,

Milli Kitabxana

bu nəğmə biçimdə,
Quş yarpaq arasında,
qız yaşıllıq içində.
Quş da sevdalı quşdu,
qız da sevdaya tuşdu.
Oxumasaydı onlar,
ağac da qurumuşdu,
otlar da qurumuşdu.

Bir giləs ağacına
bir quş qonub oxuyur,
Gözündə dünya-aləm
sanki dönüb oxuyur.
Yer də sevgi qoxuyur,
göy də sevgi qoxuyur...

11.05.2008.

MƏSLƏHƏT

Matah iş görən kimi
az fəxr elə, az oyun,
Ağacı da, bağı da
eləmisən ərköyün.
Bu uzun qış boyunca,
Çevrilib bir doyunca
baxmadın bağ tərəfə.
And olsun, yaz gəldimi
dönəcəksən hədəfə.
Əllərinlə əkdiiyin,
Qayğısını çəkdiyin
Ağacın səndən küsüb,
bağın da edib acıq.
Gəl, düşün bir azacıq!
Bəyəm bixəbərmisən
bağ-bağçanın nazından?
Lap hələ ən azından
Barışınca gülləri

ürəyini üzəcək.
Bənövşə oğrun-oğrun
dodağını büzəcək.
Onda deyəcəyəm ki,
“dur könünü al bunun”,
“Öl, yanında qal bunun.”
Gözlərinlə görəndə
öz laləni bağı qan,
Səndə qalacaq mı can?
Dözə biləcəkmisən
incik baxışlarına?
Ümidini bağlama
leysan yağışlarına.
Ayağa vaxtında dur,
dal gününə gün ağla.
Novruz gəlib çıxmamış
barış bağçayla, bağla.

25.02.2004.

BU YOLLAR

Mən ki bu yollara illərlə baxdım,
Saldı gözlərimə ağı bu yollar.
Sənəmdə açılan güllərlə baxdım,
Yar gələn yollardı, axı, bu yollar.

O gündən sən oldun elə o gedən,
Amma kəsilmədi ümidim nədən?
Bir pəncərə qaldı burda, bir də mən,
Kəsildi bizlərə yağı bu yollar.

Yol endi–mən endim, yol qalxdı–qalxdım.
Gördüm görünürsən, sonsuza baxdım.
Haqqın qapısı tək açılsın baxtım,
Gətirsin yenə o çağı bu yollar.

Bir azdan qış gedər, yaz gələr hərgiz.

Milli Kitabxana

O mənə gül dərər,mən ona nərgiz.
Bəlkə bu minvalla görüşərik biz.
Silər sinəmizdən dağı bu yollar.

Bu yollar min belə ömürdən keçər,
Daşa məhəl qoymaz,dəmirdən keçər.
Min-min səsdən keçər,səmirdən keçər,
Qırmaz ülfət adlı bağı bu yollar.

20.02.2006.

Milli Kitabxana

SEVDİYİN DÜNYADIR, AY VAQİF ASLAN...

ZİRVƏDƏ DURANA YAZIĞIM GƏLİR

Hamıdan yüksəkdə dursa da belə,
Əlini göylərə vursa da belə,
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Çıxdığı zirvəyə çıxandan sonra
Sevincdən, fərəhdən gözü dolsa da,
Günəşi köksünə sıxandan sonra
Dönüb özü boyda Günəş olsa da,
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Aya, ulduzlara əli çatsa da,
Ulduzdan ulduza kəmənd atsa da,
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Üstünə şimşəklər şəkləndiyindən,
Daim tənhalasıb təkləndiyindən
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Qaldıqca yer ilə göy arasında,
Yer tapmır dünyanın heç harasında.
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Yerdən ayrılarsa, yeri incidər,
Göydən ayrılarsa, göyü incidər.
Hər kim olsalar da bu birincilər,
Zirvədə durana yazığım gəlir.

Amma bir məqam var, yaşanan anın
Qədir-qiymətini hər kimsə bilməz.
Bircə bu məqamda Vaqif Aslanın
Zirvədə durana yazığı gəlməz.

22.07.2002.

KATARSİS

Şimşəklər oynayır – şaqqaşaq!
Göy üzü qaynayır – paqqapaq!
Dağılır, tökülür
 zirvənin başına.

Qayanın qaşına.
Ağaclar yuyulur.
Yamaclar yuyulur.
Çəmənlər, çiçəklər yuyulur.
Böcəklər yuyulur.
İlanlar, ilbizlər,
Xərçənglər yuyulur.
İrilər, xırdalar, xuruşlar,
 nəhənglər yuyulur.
Tülkülər, ayılar,
 pələnglər yuyulur.
Torpağın kirini
 sel yuyub aparır
 qapqara lil kimi.
Təpədən dərəyə
 sancılır mil kimi.

Yetərinəcə yuyulum,
Qədərincə yuyulum
Deyib çıxdım yağışa.
Bax məndəki naxışa?!
Başımdan sellər axır,
 beynimə keçmir.
Əynimdən keçir,
Çiynimə keçmir.
Nə beynimi
 yağışa tuta bilirəm,
Nə çiynimi
 qoparıb ata bilirəm.

Buludlar yüklü,

Milli Kitabxana

buludlar ağır.
Yağır, yağır...
Dəryalar,dənizlər,
gəmilər yuyulur.
Alaflar,zəmilər yuyulur.
Yer də,yurd da yuyulur.
İt də,qurd da yuyulur.

Yağır, yağır...
Çənəmdən,
Sinəmdən sular axır.
Heyif ki,şırım atmır.
Axıb ürəyimin
başına çatmır.
Hisimi yumur.
Pisimi yumur.

Evim məni yuyulmağa
qoymadı,
Evimdən çölə çıxdım.
Çətim mane oldu,
Onu bir yerə yığdım.
Paltarımı çıxardım,
nə fayda?
Nələr çatışmır görən
Bu hesabda,bu sayda?
Axı,necə edim ki,
Mən saflıqda sən olum.
O qədər yuyulum ki,
Bir gün sənə tən olum.

05.06.2002.

NADAN

Özünü bilməyən adam,
bilmir ki,bilmir.
O – paltar şotkasıdır,
Harda ləkə var,cumur,

Milli Kitabxana

Özündəki ləkəni
silmir ki, silmir.

10.06.2002.

ALLAH VAR

Allah var!
Vallah, var!
Hər gün böyüyür
yekəbaşın başı.
Min rəngə çalır
gözü,qaşı.

Allah var!
Vallah, var!
İki gözü
bir deşikdən tökülür,
Yenə nadan
gözdən danışır.
Üzü sel yuyan yol kimi
sökülür,
Üzünə salıb üzdən danışır.

Allah var!
Vallah, var!
Beyinsiz beyindən danışır.
Löyünsüz löyündən danışır.
Nə bilim,nəyindən danışır.

Allah var!
Vallah var!
Qanana da,qanmaza da
layiq olanı verir.
Yarımçığa yerdə qalanı verir.

10.06.2002.

“FUTBOL”

Bu onun,

Milli Kitabxana

O bunun qapısına girir.
Birin ayağı burxulur,
Birininki sürüşür.

Elə ki, ayaqnan vururlar,
Dayanırlar, dururlar.
Hoppanırlar, düşürlər.
Görüşürlər...
Deyirlər: – Qoll!!
Olur futbol.

Kor olma!
Dilxor olma!
Haya bas!
Huya bas!
Top ki, qapıdan yan keçdi,
Apar, suya bas!

Nə olsun ki, sən də
Qapın var, qapığın var!
Durma bika.
Özgə qapısından qol keçir.
Özü də bir neçə yol keçir.
Az-az da olsa, olar,
Amma sən bol-bol keçir.
Onda sənə əl çalacaq
adamlar.
Nə olsun ki, sən də
Qapın var, qapığın var.

Kefini pozma!
Sözümü yozma!
Sən də qapından
Qol keçəcək.
Bəlkə də sağ-sol keçəcək.
Birisi him-cim edəcək
Gözüynən, qaşıynan.

Milli Kitabxana

Birisi də ayağını unudub
Vuracaq başıynan,
Olacaq qol.
Arxayın ol!

Boyuna baxma!
Oyuna bax!
Baxmasan,
Toyuna bax!

Nəyinə gərək
Kim kimə nə boyundur?
Əzizim, bu – oyundur.
Qolnan vursan, qol olmaz.
Onda bu, futbol olmaz.

12.07.2002.

BUYNUZLU ADAM

Görəndə bu öküz, bu dağ kəlidir,
Qorxub çəkinirik, ... buynuzları var.
Daha qorxuludur, təhlükəlidir
Buynuzu içində olan adamlar.

Axı nə biləsən, hardan biləsən,
Bu adam qarnında buynuz gəzdirir.
Adamlıq umursan ondan hələ sən,
Görmürsən alnında buynuz gəzdirir.

Məqamı çatanda buynuzlu adam
Səbəbsiz-filansız özündən çıxar.
Bu keçi buynuzu deyil ki, atam!
Adamın buynuzu gözündən çıxar.
Dilindən sıyrılar, sözündən çıxar.

Buynuzlu adamlar sakit duranda
Mülayim, təmkinli, ağır görünər.
Qaşınıb, qurcuxub buynuz vuranda,

Milli Kitabxana

Vurağan heyvanlar fağır görünər.

Buynuzlu adamın dincəlmir canı,
Buynuzu qarnını deşənə kimi.
Çıxmaqçın damarda qaynayır qanı,
Buynuzu qırılıb düşənə kimi.

7.08.2002.

QAÇIRAM

Adamsevməz adamdan
Mən həmişə qaçıram.
Mənə rəhm eylə deyə
Allaha əl açıram.

Adamsevməz adamlar
Necə üzbəüz durum?
Axı,sönür həvəsim,
Axı,sınır qürurum.

Adamsevməz əzəldən
Yarımçıqdır,tam deyil.
Çöldən adam kimidir,
İçindən adam deyil.

Adamsevməz kəs ki var,
Cin,iblisdən betərdir.
Ayıq olun,adamlar,
O da – adam təhərdir.

Adamsevməz adamdan
Harda olsam,qaçıram.
Mənə rəhm eylə deyə
Allaha əl açıram.

21.08.2002.

ZAMANLA SUAL-CAVAB

Milli Kitabxana

Zaman baba,zaman baba,
Gah yaxşı,gah yaman baba.
Bir sualım var mənim:

– Çiynindəki heybənin
De görüm dal gözündə
Neçə fəsil,neçə nəsil,
Neçə arxadönən nar?
Neçə sırağa gün var,
Neçə-neçə dünən var?

Zaman baxdı üzümə
Dedi: – Toxta özünə.
Sən dünənki uşaqsan,
A gözünü yeyim.
Heybəmin ön gözündəki
Sabahların sayını de!
Mən də arxamdakı
Dünənlərin sayını deyim.

II

– Zaman baba,saqqalın harda qaldı?
– Dünəndə.
– Onu haçan qırıxdırdın?
– Dünəndən bu günə dönəndə.

III

Nənəmdən qoca babam,
Babamdan qoca babam!
Arxanda dünən,
Çiynində bu gün,
Önündə sabah.
Gedirsən necə,babam?
– Dünənsiz olsam,yıxılıram.
Bu günsüz olsam,sıxılıram.
Sabahsız olsam,çıxılıram.
Dünənim – arxamdır,söykənirəm.
Bu günüm – varlığımıdır,yaşayıram.

Milli Kitabxana

Əliboşluq – pis şeydir:
Dünənimi də, bu günümü də
Sabahıma daşıyıram.

12.10.2002.

HƏQİQƏT

I

Can həkimi – cansız.
Qan həkimi – qansız.
Göz həkimi – kor.
Əsəb həkimi – dilxor.
Qulaq həkimi – kar.
Adamlar, ay adamlar!
Adam olmaq çətinidir,
Həkim olmağa nə var???

II

Zob həkiminin
 şişib zobu.
Oynayır zopu-zopu.
Əli xəstənin cibində,
Özü quyunun dibində.
Eşələnir.
Əl uzadana şeşələnir.
Hippokrata and içib,
Özünü işə salıb.
Həkimə bax, həkimə!
Həkim umuduna qalıb.

12.10.2002.

ALIN YAZISI

Fərq etmir, kim razı, kim narazıdır,
Necə var elədir alın yazısı.
Ən incə yazıdan incə yazıdır
Taleyin, iqbaldın qalın yazısı.

Milli Kitabxana

Gah ağdır,gah qara,gah da sarıdır...
Qismət güzgülüdür,bəxt açarındır.
Nə olsun toplayan,yığan arıdır?
Çiçəklə yazılıb balın yazısı.

Çaşanda günah yox,tale çaşdırır.
Təpədən qorxana dağlar aşdırır.
Qapqara olsa da,göz qamaşdırır
Al yanaq üstündə xalın yazısı.

Ol-öl arasında çırpınır adam,
Göysüzsə,yersizsə,o da deyil tam.
Saniyə-saniyə yazılır,atam,
Əhvalın yazısı,halın yazısı.

Uyma,Vaqif Aslan,məqama,yaşa.
Toxuma özünü qayaya,daşa.
Ayaqlara deyil.yazılıb başa
Papağın,örpəyin,şalın yazısı.

29.01.2003.

YOXDUR

Ölüm bazarı bollaşib,
Can çox,amma alan yoxdur.
Halallaşib,sağollaşib
Adam yola salan yoxdur.

Ha yalvardım,canım al,
Bir az məni qabağa sal.
Əzrayıl da olubdur lal,
Bu sözümdə yalan yoxdur.

Ömür boyu qəm ye,yaslan.
Di pəsə qal,por tut,paslan.
Öləmmədin,Vaqif Aslan!
Səndən dala qalan yoxdur.

16.02.2003.

NEYNƏK?

Uzunqulaqdan çox
Haray qoparan yox.
İtdən çox
Çarıq aparan yox.
O – gönüqalın.
Bu – ayaqyalın.

02.03.2003.

QARAVƏLLİ

Kar eşitdiyindən danışdı,
Kor gördüyündən.
Mən də hönkürdüyümdən
Sözüm ağzımda qaldı.
Dedilər ki, bu laldı.

02.03.2003.

NƏNƏMİN DUALARI SİLSİLƏSİNDƏN

I

Pis kəsdən,
Pis səsdən,
Pis nəfəsdən,
Allahım, bizi qoru!

II

Tamahı qalından,
Ağlı yalından,
Yastı alından,
Şəhərin tülküsündən,
Kəndin çaqqalından,
Hakimin saqqalından,
Natiqin naqqalından,
Allahım, bizi qoru!

Milli Kitabxana

III

Harından,
Başdan-başa qarından,
Allahım,bizi qoru!

IV

Bəd niyyətlə açılan kitabdan,
Qəsd ilə çəkilən haqq-hesabdan,
Əzabdan,
Qəzəbdən,
Əsəbdən,
Allahım,bizi qoru!

V

Qarnının buxarı
başına vurandan,
Acanda bağırandan,
Doyanda qudurandan,
Allahım,bizi qoru!

VI

Üzü qırmızıdan,
boyunu yoğundan,
Talandan,soyğundan,
Borandan,çovğundan,
Ondan,
Bundan,
Allahım,bizi qoru!

VII

Həmişə dadımıza çat,
Qabağımıza yaxşı
kəsləri çıxart,
Allahım,bizi qoru!

VIII

Təmənnalı atılan zərdən,

Milli Kitabxana

Böhtandan,şərdən,
Allahım,bizi qoru!

IX
Gözlüykən kordan,
Qulaqlıykən kardan,
Allahım,bizi qoru!

Milli Kitabxana

X

Ağlamayan gözdən,
Gülməyən üzdən,
Gecikən gecədən,
Tələsən gündüzdən,
Allahım, bizi qoru!

XI

Lotudan,
Potudan,
Allahım, bizi qoru!

XII

Nazdan,
Qozdan,
Ləkədən, tozdan,
Allahım, bizi qoru!

XIII

Yarımçıq qoyma bizi,
tam elə.
Hər yerdə adam elə.
Allahım, bizi qoru!

NƏNƏMİN TÖVSIYYƏLƏRİ SİLSİLƏSİNDƏN

I

Ağrı götürməyən adamdan,
Yarımçıqdan, natamamdan
Uzaq ol!

II

Göy gözdən,
Əyri burundan,
Seyrək dişdən,
Yaramaz işdən

Milli Kitabxana

Uzaq ol!

Milli Kitabxana

III

Nökər xasiyyətli bəydən,
Yaltaq verən rəydən
Uzaq ol!

IV

Öz qızını qız biləndən,
Bircə özünü düz biləndən
Uzaq ol!

V

Ağzını açıb,gözünü
yumandan,
Ağlına gələnə umandan
Uzaq ol!

VI

Sülənəndən,
Dilənəndən
Uzaq ol!

VII

Lüm-lüm udandan,
Əlinə keçəni tutandan
Uzaq ol!

09.03.2003.

GƏLİR

Ölülər dirilərə gülür,
Dəlilər vəlilərə.
Baxıb gülməlilərə
Bişmiş toyuğun da
gülməyi gəlir.
Gülməkdən ötrü
Adamın lap ölməyi gəlir.

16.03.2003.

ARZU

Gecə qara, cücə ağ
Olsaydı nə olardı?
Dünyamı dağılardı?

Qaranlığın əlindən
Daha qan udmaz idik.
Cücənin əvəzinə
Gecədən tutmaz idik.

16.03.2003.

LƏZZƏT

Ölüm – haqdır.
Gözü baxa-baxa
ölmək nahaqdır.
İş görə bilməsən də
Allahın işi kimi,
Misir ehramlarını
tikən o kişi kimi
Özünü divara hör!
Yaşamağın dadını gör!

21.05.2003.

GÖZ

I

Göz yaman şeydir.
Dəyəni də var,
dəyməyəni də.
Allah özü qorusun
Bəd nəzərdən məni də.

II

Göz yaman şeydir.
Göz gözdən uman şeydir.

Milli Kitabxana

Nə rəngdə olur-olsun,
Gözdürsə,haman şeydir.

III

Göz yaman şeydir.
İşıq kimi süzülüb,
Ürəyə daman şeydir.

21.05.2003.

ÖZGƏ AĞACINA DAŞ ATAN OĞLAN

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Daşı da günaha büküb atırsan.
Quru atan oğlan,yaş atan oğlan!
Hərlənib-fırlanıb,çöküb atırsan.
Gələndən,gedəndən salmırsanmı tük?
Üstəlik salveyin özündən böyük...
Onu da çəpərdən söküb atırsan.

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Daş yolun,yol haqqın,qoz ağacıdır,
Ağac – özgənin.
Baxıb göz oynadıb,qaş atan oğlan!
Özünü,özgəni,gəl,az acındır.
Axırı pis olar hirsin,öfkənin.

Hələ nə yaşın var? Yeriylə,budur!
Haram qoltuğundan cibinə qədər.
İndidən əlindən şeytanlar tutur,
Cumursan nəfsinin dibinə qədər.

Qudurub yeyəcək nəfsin başını,
Haramı halala qatma deyirəm.
Özgə ağacına yolun daşını
Yazıqsan,hayıfsan,.. atma deyirəm.

Odur,Qalaqurma oynayır,odur!

Milli Kitabxana

Dəqqazın ağzında bir dəstə uşaq.
Kim isə uduzur, kim isə udur.
Dəyir bir-birinə qozlar şaqqaşaaq!

Sənin çoxdan batıb barmağın bala,
Gör necə kefi saz, damağı çağsan.
Uçub-uçmasa da qurduğun qala
Səninçün fərq etməz əslinə baxsan.

Amma sən oynama, yalvarıram mən.
Haramı əlində maya edib sən.
Hamını oyundan qaçıracaqsan.
Əlində sakka qoz çəkilib dala,
Halal qalaları uçuracaqsan.

Çörək ağacıdır kiminsə bu qoz,
Səni bir qarının ahı tutacaq.
Bir uşaq çıxacaq səndən üzü boz,
Oynaya-oynaya səni udacaq.

Ey qoltuğu dolu, ey xatiri xoş,
Yola salacaqlar səni əliboş.

Alnının yazısı belədir bəlkə.
Bəlkə də, günahın gəlmir özündən.
Kiməm ki mən səni çəkim də bərkə?
Bir Allah salmasın səni gözündən.

Yoğurub yapan var bu ruhu səndə,
Ələlib kəpəyin qatılıb una.
Kim bilir nə yolla düşüb düşəndə
Kim kimin belindən kimin boynuna.

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Bəlkə günahını yuyuram sənin?
Niyə doğulubdur bilmir doğulan,
Meylin özgəyədir, duyuram sənin.

Milli Kitabxana

Heyiflər, heyiflər, heyiflər olsun!
Heyiflər olduqca eyiblər olsun!

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Yoxsa əlin çatmır öz ağacına?
Yəqin qozlarınız fit çıxır daha.
Çöpü də tir bilir suda boğulan,
Çarə tapmadıqca öz bəlasına
Uzadır əlini sudan Allaha.

Özgə ağacına uzanan ələ
Allah da əl vermir, ay bəndə lələ!

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Sınaq meydanıdır bu dünya üzü.
Yoxlanmaq istəsən düzlükdə yoxlan,
Ağır imtahanlar gözləyir bizi.

Cavabsız sual yox, cəzasız günah.
Tamah daş, daş da ki baş yarıb keçər.
Göylər dəryalartək çalxalanar, ax!
Keçər üstümüzdən, qabarıb keçər.

Qaldırıb istərim tutam əlindən,
Göstərim sağına, soluna səni.
Dua eyləyirəm sənə dilindən
Allahım qaytarsın yoluna səni.

Özgə ağacına daş atan oğlan!
Əlindən yerə sal daşı deyirəm.
Yoxlanmaq istəsən, düzlükdə yoxlan.
Deyirəm, hər kəlmə başı deyirəm.

28.05.2003.

SALAM

Milli Kitabxana

Salam,baş daşları! Durun beləcə!
Ömrünüzü başa vurun beləcə!

02.06.2003.

BƏXT

Uşaqkən nabata,noğula uydum,
Nənəmin diliylə nağıla uydum.
Guya ağıllandım,ağıla uydum.
Dəydi daşdan-daşa başım,ayıldım.
Ağlı aciz görüb bir də bayıldım.

Gördüm ki,bir ömür yetincə sona,
Loğman da dəyişir,girir min dona.
Verin nə istəyir ürəyi ona.
Deyirlər,deyəndə gec olur,axı!
Yaşamaq insana güc olur,axı!

Fərq gördüm qədərlə yaş arasında.
Çırpındım bu iki daş arasında.
Can çəkdim ürəklə baş arasında,
Nə ürək,nə ağıl dadıma çatdı.
Üstəlik hərəsi bir yana dartdı.

Ağıldan dərd tapdım,ürəkdən qada,
Onda tale düşdü,bəxt düşdü yada.
Çağırdım səs verib yetdilər dada.
İnsanın ayrı cür naxışı varmış.
Baharı,leysanı,yağışı varmış.

Bəxt varsa, nabat da,noğul da xoşdur,
Öğul da,nəvə də,nağıl da xoşdur.
Ürək bir aləmdir,ağıl da xoşdur.
Xoşbəxtlik deməkdir baxt açıqlığı,
Saat açıqlığı,vaxt açıqlığı.

11.06.2003.

SIXINTI

Məni şəhər sıxır fit səsləriylə,
Gah iti,gah da ki küt səsləriylə.
Elə bil kənddən də qovurlar məni
Öküz böyürtüsü, it səsləriylə.

Yer üstə yersizəm,gəlməyəm,nədir?
Hamıya,hər kəsə yadam elə bil.
Qəriblik,tənhalıq məni göynədir,
Qurtarıb dünyadan adam elə bil.

Məni öyrəşdiyim otaq da sıxır,
Yatdığım,durduğum yataq da sıxır.
Hayana dönürəm – daşdır,divardır.
Məni qadağa da,qadaq da sıxır.

Kəfəndən çox sıxır köynəyim məni,
Yaman bezdiribdir eynəyim məni.
Deyirəm yapışım qalstukumdan
Boğummu özümü,neynəyim?Məni
Bir daha sıxmasın ürəyim,başım,
Qədərım,qismətim,taleyim,yaşım.

Doluram,daşıram – sıxılıram mən.
Aldanıb çaşıram – sıxılıram mən.
Dünyadan sıyrılıb çıxmaq adıyla
Qalxıram,qalxıram – yıxılıram mən.
Yıxılıb yenə də sıxılıram mən.

Məni güllər sıxır solmaqlarıyla,
Axırda əfsanə olmaqlarıyla.
Şübhələr,gümanlar dinc qoymur məni
Axıb ürəyimə dolmaqlarıyla.

Yoxdur güvənəsi şey bu dünyada.
Canmıdır? – Vermişəm onu da bada.
Qanmıdır? – Deyirdim durular bir gün,
Təəssüf,günbəgün qaralır o da.

Bir şey varmıdır ki,sıxmasın məni,
Nə varsa,yağıya dönüb mənimçün.
Görüm görməyəsən sıxıntı səni,
Yaşamaq ağıya dönüb mənimçün.

Nə qələm,nə dəftər,nə yazı-filan?
Yoxdur sıxıntıya bir əlac qılan.
Çulğaşıb yaşayır sevinc də,qəm də,
Sanki qucaqlayıb yıxan,yıxılan.
Məni sıxan var ki,mənəm sıxılan.

Məni şəhər sıxır,kəndə qaçıram.
Kənd sıxır,şəhərə çevirirəm üz.
Dərədən,təpədən yollar açıram,
Mənimçün olubdur dərə-təpə düz.

16.06.2003.

ÇƏKİMİZ

Bu – mən,bu – sən,bu tərəzi,
Bu da – bizim yükümüz.
Çəkməyə daş əvəzi
Qoyulaq biz ikimiz.
Hansımız ağır olsaq,
Hansımız yüngül olsaq,
Pozulmasın tükümüz.

Hər nədirsə yükümüz,
Nədirsə bəlli olsun.
Nəyin varsa,qoy bura,
Qoy ki,əməlli olsun.

Bezirdi artıq məni
Yerli-yersiz imtahan.
İndi bil nə qədərdir
Öz qiymətin,öz bahan.

16.06.2003.

DÜNYA

Tanrının qələmiylə
Gözü sürməli dünya!
Sevinciylə,qəmiylə
Gəlib-görməli dünya!
Görüb-ölməli dünya!

03.10.2003.

KOR ŞƏHƏR

Korlar şəhəriymiş,nəymiş bu şəhər?
Səni görməyib?
Bəyəm rast gəlməyib sənə br nəfər,
Yəni görməyib?

Bəlkə uzanmış bu yerdə gecə,
Bəlkə gecikirmiş bu yerdə səhər?
Bəs sən bu illəri yaşadın necə,
Dözdün nə təhər?

Gözəgörünməzin birisən,nəsən,
Nəsən ki,olmayıb səni görən kəs?
Səsində titrəyib,səsində əsən
Ürəyin,görəsən,vurmayıbmı bəs?

And olsun Allaha,bunda nəyə var.
Bəyəm bu şəhərdə meh əsməyibmiş?
Yoxsa quruyubmuş burda bulaqlar,
Çəşmələr axmağa tələsməyibmiş?

Yoxsa ki,çıxmırmış gecə Ay,ulduz?
Yoxsa ki,doğmurmuş günəş səhərlər?

Milli Kitabxana

Sən ey sünbülünün suyu daman qız,
Boğur daha məni dəli qəhərlər.

Korlar şəhəriymiş,nəymiş bu şəhər?
Oğuz yuxusuna gedibmiş,nədir?
Mənim də xətrimə dəymiş bu şəhər.
Xətrimə dəyənlər məni göynədir.

Gözəli görməmək günahdır,nəsə.
O tale kimidir,ondan qaçılmaz.
Dayan,ayaq saxla,səni görməsə,
Bizim bu şəhərin gözü açılmaz.

12.12.2003.

MUŞTULUQ

Bu gecə
Deyim necə
Tərəzim də,Ayım da
 başım üstə dayanmış.
Yaddaşım bərk oyanmış.
Sən ey məndən xəbərsiz
Əlləri,ayaqları xınalara boyanmış
Bəzəkli,süslü gözəl!
Acıqlı,hirsli gözəl!
Bu gecə bir meh əsdi,
Bu yarpaq o yarpağa
 söz deməyə tələsdi.
Bir pıçhapıç başladı,
 otlar da ötdü dil-dil.
Gecədə yer tapmadım
 gizlənməyə elə bil.
Səndən tutmaq istədim,
 gördüm yoxsan yanımda.
Təklənən,tənhalaşan,
 yazıqlaşan anımda
Tərəzimə,Ayıma

nəzərimi çevirdim.
Axı, şahiddi onlar
səni necə sevirdim.
Tərəzim miləmdir,
Ayım dolu bu gecə.
Sən yoxsan itirmişəm
sağı-solu bu gecə.
Dərdimi qaranlığa yazım,
səhər pozulsun.
Dan ulduzu doğunca
bir tərəfə yozulsun.
Tərəzim də, Ayım da
deyir ki, belə qalmaz.
İnciyər də, küsər də,
yar yardan hayıf almaz.
Yenə də bir meh əsdi.
Daha səbrim çatmadı,
soruşdum: – Nə həvəsdi?

Meh dedi: – Vəqif Aslan,
soruş gəlirəm hardan?
Salamlar gətirmişəm
sənə sevgili yardan.

29.07.2004.

BİR HALDA Kİ...

Qəsdimə duranım var.
Mənə candan əzizdir.
Bürcümü buranım var.
Gör haçandan əzizdir
Əziz saydığım o kəs.
Əzizinin əlində bəs kim
ölmək istəmər?
Mən də istəyirəm ki,
sevdiyim əllə öləm.
Tanrı məsləhət bilən

Milli Kitabxana

vaxtla,əcəllə öləm.
Ruhum baxıb kənardan
deyə: –Gülüm,ağlama!
Gör nə qədər gözəldir
belə ölüm,ağlama.
Baxammıram mən sənin
göz yaşına,ağlama!
Məndən sonra qəm çəkib,
özbaşına ağlama!
Bir gün gələr, səni də
mənim dərdim öldürər.
Bu gülməyən üzünü,
ölüm özü güldürər.
Torpaq bizi ayırmaz
daha bir-birimizdən.
Kimsə tərpətməz bizi
bir də öz yerimizdən.
Bir halda ki,ölüm var,
vüsal dəmi öndədir.
Bəyəm biz görmürük mü
dirilər nə gündədir?
Bir halda ki ölüm var,
Mənim ona könlüm var.
Amma burası var ki,
İncimə,nə olar ki!
Biz ayrı-ayrı gündə
torpağa qərq olarıq.
Beləcə tapışıraq
sən dəli mən dəliylə.
Və Tanrının əliylə
Bir də xəlq olunanda
bir yerdə xəlq olarıq.

21.03.2006.

SÜKUT

Bir mənəm,bir də sükut.

Milli Kitabxana

Bir qapı, bir pəncərə.
Sinəmi sipər edib
Şübhə adlı xəncərə
Qoruyuram səni mən
Qanlı fikirlərimdən.

Öz-özümə deyirəm:
– İşi var, vaxtı yoxdur.
Neyləsin ki, bu yazıq?
Baxtı var, taxtı yoxdur.

Səni qırmamaq üçün
Özümdən söz tapıram.
Xəyalımın atını
Hər tərəfə çapıram.

Deyirəm: – Neçə yerə
Bölünsün ki, xoş olsun?
Qoy bir az da gözləyim,
Bikar olsun, boş olsun.

Bir mənəm, bir də sükut...
Bir qapı, bir pəncərə.
Sinəmi sipər edib
Şübhə adlı xəncərə
Qoruyuram səni mən
Qanlı fikirlərimdən.

Deyirəm: – Sözdür, deyib.
Günahsızın biridir.
Mən sevda dəlisiyəm,
O, məhəbbət piridir.

Sanıram gül dərirsən,
Gül açmamış Güllü dağ.
Öz-özümə deyirəm:
– Əlində işi var, bax!

Zənn edirəm ki,yəqin,
Qonaqlı-qaralısən.
Bəyəm heç soruşarlar
Qonaqdan haralısən?

Bir mənəm,bir də sükut...
Bir qapı,bir pəncərə.
Sinəmi sipər edib
Şübhə adlı xəncərə
Qoruyuram səni mən
Qanlı fikirlərimdən.

21.03.2006.

SAXLA, ÖZÜNƏ QALSIN

Leysan yağışlarından
sinəsi selov-selov,
şırım-şırım dağam mən.
Qorxuram ki,yerimdən
 oynayam mən,axam mən.
Yağma,üstümə yağma.
Durub qəsdimə, yağma.

Məni yağışlar yuyub,
bərim-bəzəyim axmış.
Qoparaq parça-parça,
daşım,kəsəyim axmış.
Görmürsənmi başımda
çoxdan ilişib qalan
dumanlarım var hələ?
Dumanlarım içində
gümanlarım var hələ.
Yağar bulud olma,gəl!
Mənə görə dolma,gəl!

O qədər yuyulmuşam,

üstümdə ot da bitməz.
Qaynar-qaynar yağışlar
buzlarımı əritməz!
Daha dünya dönübdür,
məni kimsə ovutmaz,
səni kimsə kiritməz.
Daşlaşmış,qayalaşmış
dağa yağış nə eylər?
Saxla özünə qalsın
bu leysan,bu gileylər!

18.01.2006.

GÖZ YAŞLARINI SAXLA!

Saxla göz yaşlarını,
göz yaşlarını saxla!
Ruhunu,rənglərini,naxışlarını saxla!
Saxla göz yaşlarını,
hələ sağam,varam mən.
Görmürsənmi öpürəm
qapqara gözlərindən?
Gözlərini gözlərim
üstünə qoyuram,bax!
Yenə sənə aldanır,
yenə də uyuram,bax!
Saxla göz yaşlarını ta məqamı
çatınca.
Sənin Vaqif Aslanın ölüb,
itib-batınca.
Eşidincə bunu sən
Yadlardan,özgələrdən
Doyunca ağlayarsan.
Çıxıb tanış yolların
boyunca ağlayarsan.
Amma tələsmə hələ,
Sözümü kəsmə hələ.
Səbrini yığ,nə olar?
Özünü sıx,nə olar?

Milli Kitabxana

Saxla,göz yaşlarını,
gözünə qurban olum.
Muğayat ol özündən,
özünə qurban olum.
Məzarım çöküb-çöküb
torpaqla bir olunca,
Baş daşım yıxılınca,
toz olub ovulunca,
Yellərə sovulunca,
Bu ağrılar,acılar
iliyinə işləyib,
sümüyünə hopunca,
Ta qiyamət qopunca
Saxla göz yaşlarını,
Sur düdüyü çalınsın.
Ölülər də dirilsin,
haqq-hesabat alınsın.
Cəmi xəlq olanların
məhşər günündə ağla!
Allahın qabağında,
gözü önündə ağla!
Bizi bir-birimizdən
ayırmasın bir daha.
Saxla göz yaşlarını,
saxla,pənah Allaha!

29.03.2006.

KEÇİR

Bu dünyanın işləri
onsuz da dolaşıqdır.
Çoxdan yerləri kirli,
göyləri bulaşıqdır.

Ayı tutulmamışdan
günü tutulub gedir.

Milli Kitabxana

Yazı qış ağzındadır,
sanki udulub gedir.

Gecə gündüzdən keçir,
gündüz gecədən keçir.
Bütün saylar,hesablar
bir heç-heçədən keçir.

29.03.2006.

OVQAT

Göz nə qədər pəncərədən
yola baxar?
Həm də dola-dola baxar.
Çöldə yağış ara verməz,
içəridə göz yaşları.
Allah,Allah,özün güldür
mənim kimi çaş-başları!

30.04.2006.

HƏZİN

Sızlayır könlümün yanıq yerləri,
Ahəngi acıdır,dilləri həzin.
Sınmış saz kimidir sınıq yerləri,
Mizrabı qırıqdır,telləri həzin.

Bilinmir cavabı,sualı ömrün.
Nə ağır olurmuş bu halı ömrün?
Yaddaşa yazılan sevdalı ömrün,
Günləri, ayları,illəri həzin.

Nə adla gizlədim,nə adla danım?
Sevdalı keçibdir keçən hər anım.
Ocaq yeri kimi közərir canım,
Əsdikə xətirə yelləri həzin.

Sevdasız adamda ar ola bilməz.
Olsa,axıradək var ola bilməz.
Torpaqdan vəfalı yar ola bilməz,
Hər bahar açılır gülləri həzin.

Ayıl,Vaqif Aslan,yuxudan ayıl,
Doğan Günəş kimi qarşılan,sayıl.
Mələk xislətlidir,axı,Əzrayıl,
Gəzsin boğazında əlləri həzin.

Qarşında dünyan var yepyeni,təzə.
Köhnəlmiş dünyadan çıx gəzə-gəzə.
Özün öz əlinlə şaxını bəzə,
Ağlat da,bozlat da elləri həzin.

Fikrini eləmə qalan dünyanın,
Səni özü verib alan dünyanın.
Ruhunu,qəlbini çalan dünyanın
Çağlasın suları,səlləri həzin.

21.05.2006.

HƏYAT BELƏ HƏYATDIR

Mən Günə çıx,Aya doğ,
Ulduza bax demədim.
Dönüb işığa,nura
Yerlərə ax, – demədim.

Günə,ulduza Aya
Heç vədə, – bat, – demədim.
Yorulubsan,əzizim,
Dur,gedib yat, – demədim.

Gün də,ulduz da,Ay da
Vaxtında doğdu,batdı.
Dünya belə dünyadı,

Milli Kitabxana

Həyat belə həyatdır.

21.09.2006.

BELƏ

Beldən döləyə,
Döləkdən qundağa,bələyə.
Bələkdən beşiyə,
Beşikdən eşiyyə,
Eşikdən qəbir adlı deşiyyə...
Yazı da,tələ də
arvada,kişiyə
eynidir.
İnsanı aldadan ürəyi,beynidir.

25.09.2006.

TÜRKƏSAYAQ SUAL

Şəklim daşda qazıldı,
Altdan adım yazıldı.
“Mən”, ”mən”deyən əl kimi
Başım üstən asıldı.
Hökmüm elə verildi,
Möhrüm belə basıldı.
Mənlik bir iş qalmadı,
Sənlik işlər nasıldı?

02.10.2006.

QURTARDI

Məsləhət sənindir,ey Yaradanım,
Onsuz da olanlar oldu,qurtardı.
Bir eşqin yolunda əridi canım,
Səbrimin kasası doldu,qurtardı.
Hökm etdin,hökmünlə bir çiçək əkdim.
Əsdim yarpaq kimi,nazını çəkdim.
Elə bilirdim ki,gün görəcəkdim,
Heyif,gün çıxınca soldu,qurtardı.

Milli Kitabxana

Bir gündə yüz kərə qınağa düşdüm,
Qınaqdan çıxmamış sınağa düşdüm.
Axırı birtəhər çanağa düşdüm,
Gördüm ki,o da bir yoldu,qurtardı.

Nə verdin,verdiyin qədər istədim.
Sevinc bərabəri kədər istədim.
Bəlkə,nə istədim,hədər istədim,
Dedilər: – Nə olsun boldu,qurtardı.

Dedilər: – Vaqıfsən,Aslansan,axı,
Götür,sinən üstə gəzdir bu dağı.
Köksümdə kök atan yaşıl budağı
Yellər yerbəyerdən yoldu,qurtardı.

20.11.2006.

OLURAM

Gün olur,qəlbim qanayır,
Gün olur ki,key oluram.
Dərdi,kədəri tanıyır,
Sevincə ögey oluram.

Gah yerdən ayaq üzürəm,
Gah göydən tutub gəzirəm.
Gah da dünyadan küsürəm,
Anlaşılmaz şey oluram.

Bəzən qəlbimə uyuram,
Beynimdən ağrı duyuram.
Bilincə günah yuyuram
Sızıldayan ney oluram.

Görsəm nadan basıb dilə,
Öyür məni bilə-bilə.
İçimdəki xəncər ilə
Teylənib tey-tey oluram.

05.04.2007.

KÖNLÜM

Bir namərdin daşı ilə
Sınıb yerə düşən könlüm.
Gözlərimin yaşı ilə
Sızıldayıb bişən könlüm.

Nə deyirsən mənə,axı?
Dəymədim mən sənə,axı!
Dur,bir sevin yenə,axı,
A şən qəlbim,a şən könlüm!

Qabağında dizmi çöküm,
Yoxsa səni didim,söküm?
Mən başıma nə kül töküm,
Dama dönüb şişən könlüm?

Fikrin çəmən seyrindədir,
Dərd çəkməkdə xeyrin nədir?

Sənə olan yerindədir,
Üşəndikcə üşən,könlüm!

05.06.2007.

QƏFİL SUAL

Qəfil sual qəfil çaxan
ildırım,
Yanıb-sönər düz başımın
içində.
Qəfil sual çıxılmayan
sıldırım,
Asılıb qal göz yaşımın
içində.

Qəfil sual duran yerdə,
qəfildən

Milli Kitabxana

Xəncər olub ürəyinə
saplanır.
Xeyir gəlməz sərgərdandan,
səfildən,
Haqsızlığa insan çətin
tablanır.

Qəfil sual qəfil Günəş şüası –
Qamaşdırıb gözlərini kor eylər.
Sənnən olsun Vaqif Aslan duası,
Vaqif Aslan duanı da zor eylər.

06.06.2007.

YAZMIŞAM

Bu da bir nəğmədir, dinlə, sən Allah,
Onu gözlərinə baxıb yazmışam.
Dözə bilməmişəm gözüənə, vallah,
Baxdıqca əriyib axıb yazmışam.

Nə qələm olubdur, nə də ki kağız,
Nə də söz tutubdur bu dil, bu ağız.
Gözlərim gözüəndən köz aldıqca, qız.
Özüə yandırır, yaxıb yazmışam.

Haçansa açılan haçansa solub,
Alın yazımızdır – nə olub, olub!
Görüb gözlərini, buludtək dolub,
Dəli şimşək kimi çaxıb yazmışam.

Ey gözləri gözəl, olma mənə yad,
Qoy alsın gözlərim gözüəndən murad.
Halal xoşun olsun, istəyinə çat,
Kəfəni boynuma taxıb yazmışam.

16.06.2007.

YEKƏSİ

Milli Kitabxana

Divarda,hörgüdə yaramır işə
Çəkicə gəlməsə,daşın yekəsi.
Adamın boynuna yükdür həmişə
Allah göstərməsin,başın yekəsi.

Çaşdırır hamını sözü ilə də,
Çaş salır özünü özü ilə də.
Vurur camış kimi gözü ilə də
Rastına çıxanı çaşın yekəsi.

Namərd mərd yükünü götürə bilməz,
Götürsə,mənzilə yetirə bilməz.
Nadana müdriklik gətirə bilməz
Saqqalın böyüyü,yaşın yekəsi.

Alçağı dartsan da,yuxarı qalxmaz,
Heç nəyin ağına-bozuna baxmaz.
Əlinə keçəni,öldür,buraxmaz
Hər yerdə əlləri boşun yekəsi.

Etmə,Vaqif Aslan,pislik,canalıq.
Adamı kiçildər yekəxanalıq.
Xoş olar,olarsa,tez o yanalıq
Pislikdən xatirixošun yekəsi.

07.01.2006.

DAHA

Düz-çörək tapılır nə qədər desən,
Düz çörək o qədər tapılmır daha.
Həqiqət,ləyaqət bilirsənmi sən,
Yağlı kökə kimi qapılmır daha.

Bürüyüb aləmi gözü torlular,
Ürəyi kiflilər,üzü porlular.
Nə çoxdur Fərhaddan qolu zorlular,
Di gəl ki,qayalar çapılmır daha.

Kim yola düşürsə, yeri yir yeyin.
Ruh küsür insandan, açılmaz eyin.
Hardan başa düşsün bunu yelbeyin,
Ürək sındırılır, yapılmır daha.

06.01.2007.

ÜRƏYİM

Mənlik olan şeylər mənlik olmadı.
Dəli ürəyim!
Sənlik olan şeylər sənlik olmadı.
Bəli, ürəyim!

Özün başa düşüb biləsən gərək,
Qədərdən-qismətdən qaça bilmədim.
Çox yerdə mən səni istədiyimək
Göstərə bilmədim, açma bilmədim.
Dəli ürəyim,
Bəli, ürəyim!

Gizlətdim, gizlətdim səni o qədər
Sinəmdən sıyrılıb çıxmaq istədin.
Sızlatdım, sızlatdım səni o qədər
Məni acığından yıxmaq istədin.
Dəli ürəyim,
Bəli, ürəyim!

Çaxdı şimşəklərin, yağdın da belə,
Dönüb göz yaşına axdın da belə.

Olanlar Haqdandır, sınma, qırılma.
Hər dərdi dərinəndən duyma, nə olar?
Sənə qurban olum, bir də vurulma,
Bir də bu sevgiyə uyma, nə olar?

Nə mən keçə bildim üzündən sənə,
Nə də sən əl çəkdi öz bildiyindən.

Sən mənim canıma kəsildin qənim
Xəbərin olunca sevildiyindən
Ağlını başına yığmadın əsla,
Dininə,donuna sığmadın əsla,
Dəli ürəyim,
Bəli,ürəyim!

Bilmirəm gözüne çəkimmə millər,
Bilmirəm ağzına daşlar basımmı?
Ay Allah,nə imiş səndəki dillər,
Durum yenə sənə qulaq asımmı?
Özümlü bəlaya salımmı yenə,
Ağrıyıb ağrını alımmı yenə?

Nə məndə o güc var,nə səndə o zor,
Az məni tıncıxdır,az özünü yor.
Yanında günahım varsa,bağışla.
Sənəm səndən ötrü darsa,bağışla.
Məni də özüntək dəli bil,dəli,
Dəli ürəyim!
Bizim qismətimiz belədir,bəli,
Bəli,ürəyim!

21.02.2007.

İÇİNDƏ

İlim – həftələr,aylar,
Ömrüm – anlar içində.
Könlüm – həyrlər,hərşlər,
Həyəcanlar içində.

Bu dərd çətin sağalar,
Çırpınıram,ağalar,
Tabular,qadağalar,
Qadağanlar içində.

Tapıram, itirirəm,
Köksümü ötürürəm,
İmtahan götürürəm
İmtahanlar içində.

23.11.2007.

GERİ DÖN, KİŞİ!

Allaha qalıbdır bu yurdun işi.
Yolları qayaya, daşa dirənir.
Daşı diyirlənib başa dirənir.

Sən qərib adamsan, geri dön, kişi!
Yazsa da, qabağı qışa dirənir.

Nə qədər gec deyil, yarıdan qayıt.
Bu yolda yolsuzluq sarıdan qayıt.

Pələngsən, aslansan, şirsən, nə olsun?
Hürəcək üstünə bu alabaşlar.
Ocaq övladısən, pirsən, nə olsun?
Hər gün atılacaq yoluna daşlar.
Təksən, yeganəsən, birsən, nə olsun?
Səni çox görəcək bu gözü çaşlar.

Di titrə, di ayıl, özünə qayıt.
Hələ silinməyib, izinə qayıt.

Allaha qalıbdır bu yurdun işi,
Qızı gədəqızıdır, bəyi gədəbəy.
Sən də Allaha bax, geri dön, kişi!
Nə şaxını sındır, nə qəddini əy.

Hər addım başında bir daş topası,
Hər topa altında dərin bir quyu.
Adamın başından çıxır lopası,
Tökülür, qalmayıb üzünün suyu.

Milli Kitabxana

Olanın-qalanın arada gedər,
Bilməzsən ki,haran harada gedər.

Səndən hava pulu,səndən su pulu,
Ay,ulduz pulu da istəyəcəklər.
Gün çıxdı,pulunu ver üzüsulu,
Yoxsa gündüzünü gizləyəcəklər.

Burda görənlərin göz vergisi var,
Karlara,korların öz vergisi var.

Allaha qalıbdır bu yurdun işi,
Yolları qayaya,daşa dirənir.
Sən də Allaha bax,geri dön,kişi!
Bu işin qabağı qışa dirənir.

13.06.2005.

MƏNƏM

Ələyi ələnib yar əlləriylə,
Xəlbiri göylərdə fırlanan mənəm.
Taleyn işləri,əməlləriylə
Ömrü də,günü də korlanan mənəm.

Namusa qısılan,ara çəkilən,
Bağrına olmazın yara çəkilən,
Başından,beynindən dara çəkilən,
Ürəyi zor ilə zorlanan mənəm.

İçdiyi zəhərə yağ deyə-deyə,
Biçdiyi tikana bağ deyə-deyə,
Keçdiyi təpəyə dağ deyə-deyə,
Gözləri bir az da torlanan mənəm.

Tarı-mar edilib könül varıyla,
Ovulub,sovulub bağça-barıyla,
Yarını bəzəyib arzularıyla,
Özü pəsə qalıb,porlanan mənəm.

Axı, neynəyirdim mən başıdaşlı,
Beyni təlatümlü, qəlbi savaşı?
Doğma adamını gözləri yaşlı
Göruncə közərib qorlanan mənəm.

Vaqifəm, Aslanam özümə ancaq.
Özüm cavabdehəm sözümə ancaq.
Əlacım qalıbdır dözümə ancaq,

Şirinlənən özgə, şorlanan mənəm.

04.11.2006.

ƏL AÇIRAM SƏNƏ MƏN

Ey yolumu, izimi, yönümü
yaradanım,
Ulduzumu, Ayımı, günümü
yaradanım!
Ey pənbə buludları ağardıb,
qaraldanım,
Ey yaşıl yarpaqları qızardıb,
saraldanım!
Əl açıram sənə mən!
Ayrı salma məni sən
beynimdən, ürəyimdən!

Ey məni hökmü ilə sınaqlardan
çıxardan,
Tənələrdən adlardan, qınaqlardan
çıxardan!
Ey məni bərk ayaqda yığılmağa
qoymayan!
Yad-yalanlar yanında
sıxılmağa qoymayan!
Əl açıram sənə mən,
Ayrı salma məni sən

Milli Kitabxana

beynimdən,ürəyimdən!

Nə yazdınsa alınma,ona min
şükür dedim.
Məndən ötrü biçdiyın dona min
şükür dedim.
Bəndə sevgilərindən məni bir-bir
keçirdin,
Özün məsləhət bilib bir tünd şərbət
içirdin,
Eşq ilə,sevgi ilə əl açıram
sənə mən.

Ayrı salma məni sən
beynimdən,ürəyimdən!

Bəs bu necə oldu ki,sevdim,dağlar
götürdüm?
Gah dil tökdüm qəlbimə,gah
köksümü ötürdüm.
Bu sevginin boynuna qızıl zəncir
saldılar,
Qollarına vurmağa gedib qandal
aldılar.

Əl açıram sənə mən.
Ayrı salma məni sən
beynimdən,ürəyimdən!

Göndərdiyin sevgiyə buxov neylər,
Allahım?
Gör,necə də adamlar günah eylər,
Allahım.
Qədər çırpışdıranlar,qismət
oğurlayanlar.
Çılğınlaşır günbəgün,ucuzlaşır
namus,ar.

Əl açıram sənə mən.
Ayrı salma məni sən

beynimdən, ürəyimdən!

05.11.2006.

BAXMA

Dünyanın dörd fəslı var,
Dördü də – üzü dönük.
Günahsızsan, ey nıgar,
Üzümə sönük-sönük
Baxma, bır daha baxma.
Çəkdiyim aha baxma.
Oldusa, "oldu" demək,
Öldüsə, "öldü" demək.
Yıxılan dağa baxma.
Çiynin üstə çevrilib
O keçən çağa baxma.
Hər şey dönüb, devrilib,
Batıb günaha, baxma.
Nə var, abadlıqdadır,
Viranə bağa baxma.
Boş əl-ayağa baxma.

08.11.2006.

O ÜZ HARA, BU ÜZ HARA...

Şaxta kəsmiş, üzüm daha bozarmış,
O üz hara, bu üz hara, sevgilim.
Bu üz ki var, şillə ilə qızarmış...
O üz hara, bu üz hara, sevgilim.

Vaxt var idi, tər basardı canını.
Çırtma vursan, axıdardın qanını.
Hiss eləməz kəssən belə yanını,
O üz hara, bu üz hara, sevgilim.

Nakəslərin dərdi artıb yüz olsun.
Durub sənə nə deyim ki, düz olsun?
İt dərisi çəkdim üzə, üz olsun,

Milli Kitabxana

O üz hara,bu üz hara,sevgilim.

Görsən əgər,deyərsən ki,kilimdi.
Tapdanmaqdan naxışları silindi.
Yamaq vurdum,yerbəyerdən bilindi.
O üz hara,bu üz hara,sevgilim.

Sıyrılaraq yerə düşdü üzüm,ax!
Üzsüzlüyə indi necə dözümlə,ax!
Öz üzümə baxammıram özüm,ax!
O üz hara,bu üz hara,sevgilim.

09.11.2006.

NƏVƏM

Sənin dodağından süd iyi gəlir,
Mənim dodağımdan siqar qoxusu.
Baxışın gözümlə,könlümü dəlir,
Çıxır ürəyimdən ölüm qorxusu.
Ay mənim nəvəm!
Demək yerindədir
karvanım,dəvəm.

24.02.2008.

ALLAHA DUA

Məsləhət özünün,hökm özününkü,
Bu olan işlərin çözümləri səndə.
Ömrü bəxş etmişən mənə bu günki,
Sabahkı günlərin dözümləri səndə.

Yazdığın yazıdan şikayətim yox,
Bəxtimdən razıyam dünyalar qədər.
Ayım çox,ilim çox,hekayətim çox,
Sevincim sevincidir,kədərим kədər.

Vurduğun naxışlar mən etdi məni,

Milli Kitabxana

Hayanda olsam da özüməm,varam.
Bərkdə də,boşda da görürəm səni,
Heç yerdə,heç zaman sənsiz olmaram.

Dünyanı güzgütək üzümə tutdun,
Göstərdin gözümə çox-çox rəngləri.
Daim işığını sözümə tutdun,
Öyrətdin beləcə çox ahəngləri.

Bildim qara nədir,bildim ağ nədir,
Yaxşını,yamanı tanıtdın mənə.
Sevgilə doğulub yaşamaq nədir,
Bunu da öyrətdin,şükürlər sənə!

21.11.2006.

OLURMU

Qaradan qaş qayırmısan,
Bəs qaradan qaş olurmu?
Yalandan baş qayırmısan,
Yalandan da baş olurmu?

Göz şüşədən,üz dəridən,
Əcəb görünür bəridən.
Əldəqayıрма pəridən
Dost olur,sirdaş olurmu?

Küləşdən saç,qamışdan qol,
İncisi çox,muncuğu bol,
Di get görüm,bu sən,bu yol,
Yol sənə yoldaş olurmu?

Yerə-yurda atılırsa,
Toz-torpağa qatılırsa,
Alınırsa,satılırsa,
Daş müqəddəs daş olurmu?

Vaqif Aslan, insan özü
Gec götürür doğru sözü.
Ağlamırsa göyün gözü,
Yerin gözü yaş olurmu?

17.11.2006.

ÇAŞQINLIQ

Yolların işıqları
gözümü qamaşdırır.
Məni elə çaşdırır,
Unuduram hər axşam
hara getməyimi də.
Yaxşı etməyimi də,
yaman etməyimi də.
Öz əlimlə tikdiyim
evin qapısında mən
Dönüb qalıram həmə.ən.
Düşünürəm: – Bəlkə də
öz yolumu azmışam.
Gör nə qədər fikirli,
nə qədər nasazmışam.
Naxışını, rəngini
əllərimlə vurduğum,
Qabağında kimsəsiz
yetim kimi durduğum
Bu qapını açımmı,
Dönüb dala qaçımmı?
Haqdırsa, haqdandırısa
alınımızdakı yazı,
Niyə çəkək bu nazı?
Bu sevmək, bu sevlmək
qismətimizsə bizim,
Ayrı-ayrı qapılar
nə deməkdir, əzizim?
Sən niyə o qapını
açmalı, örtməlisən?
Doğmaları yad bilib

qızarıb pörtməlisən.
Nə qədər sıxmalıdır
bizləri bu qapılar?
Qanunlar,məcəllələr,
qadağalar,tabular
Üstündən keçməliyik.
Qisməti seçməliyik.
Qismət haqdır,əzizim,
axı,ondan qaçılmaz.
Qaçanların üzünə
Haqq qapısı açılmaz.
Bəndə qapılarında
ürəyimiz sökülüb,
Abır-həyamız gedib,
ismətimiz tökülüb.
Sevgisizlik içində
quru bir ünsiyyəti
Yaşamaq olmur qəti.
Hər ağıza aldanıb,
hər sözü doğru sanma.
Qismətdən qaçanların
ismətinə inanma.
Qismət ilə isməti
ayırıb seçmək olmaz.
Qismətdən qaçmaq olmaz,
ismətdən keçmək olmaz.
Yolların işıqları
gözümü qamaşdırır.
Hara gəldi şütüyən
bəndə məni çaşdırır.
Unudurlar adamlar
Haqdan gələn qisməti.
Döşəklərə ləkətək
düşüb qalan isməti
Yaylıqlara bükürlər.
Yola-izə tökürlər.
Dildə hünərlərindən

hekayət eləyirlər.
Amma ürəklərində
şikayət eləyirlər
Qismətsizlik üzündən.
Sevgilər ölüb gedir
ismətsizlik üzündən.
Qismət,ismət qatili
olandan sonra insan,
Vaqif Aslan,sən onu
insan yox,daha cin san.
Sənə qismət yazan var,
məsləhət bilib yazıb.
Hər qapıya yönəlmə
sən də yolunan azıb.

08.09.2006.

QAÇIR

Bilmirəm nə yolla gedim bu yolu,
Hərlənib,fırlanıb gözümdən qaçır.
Nə sağı bilinir,nə də ki solu,
Yola bax,bu mənim özümdən qaçır.

Necə ürəyimə deyim sakit ol,
Mənli olmağına sıxılır bu yol.
Mənsiz olmağına özü qoyub qol
Daha ləpirimdən,izimdən qaçır.

Yola bax,getdikcə əyilib gedir,
Ayaqdan ayağa geyilib gedir.
Sökülür,tökülür yeyilib gedir,
Təpərdən yayınır,dözümdən qaçır.

Dəyməz,Vaqif Aslan,ürək sıxmağa,
Qalxma yıxılanı bir də yıxmağa.

Bunun üzü yoxdur üzə çıxmağa,
Üzsüzlük üzündən üzümdən qaçır.

24.04.2006.

OYNAYIRAM

Acı ömrü bitirmişəm,
Xoş ölümlə oynayıram.
Mən odumu itirmişəm,
Öz külümlə oynayıram.

Bahar yeli,əsirsən,əs!
Amma başqa səmtə tələs!
Mənə olan elədi bəs,
Mən könlümlə oynayıram.

Əldən verib sənli çağı,
Axtarıram solu,sağı.
Allah özü bilir,axı,
Nə zülümlə oynayıram.

24.02.2006.

DÜNYA

Çox oğlan bəy oturub,
Çox qız gəlin köçübdür.
Bəyi də, gəlini də
Tale özü seçibdir.

Toydursa adət üzrə,
Bəy başı,bəy boynu var.
Sağdış,soldış havası,
Yengə,baldız oynu var.

“Üzgörümçək” əvəzi
“Üzağlığı” alınır.
Amma bundan sonra da
Gündə bir toy çalınır.

Ən sonda çalınan toy
Hər dərdi sovuşdurur.

Milli Kitabxana

İnsanı çox sevdiyi
Torpağa qovuşdurur.

Ömür kimi,gün kimi
Toy da gəlib keçəndir.
Hamı bəy oturandır,
Hamı gəlin köçəndir.

23.01.2004.

GÜNLƏR

Tək-tək düzülə də ömür sapına,
Gör necə bərq vurur bu inci günlər.
Yazılır zər ilə qəlb kitabına
Hər duyan ürəyin sevinci günlər.

O – günlər bəzəyi,günlər başıdır,
Ömür üzüyünün yaqut qaşdır.
Ağamın ağ yolu,təməl daşdır
İkinci günlərə birinci günlər.

Gün-günə,ay-aya calanıb gedər,
Yığılıb üst-üstə qalanıb gedər.
Elə ki,başımdan dolanıb gedər,
Kür eylər təzədən mən dinci günlər.

29.01.2004.

BU DÜNYA

Tilsimli,sehirli evdir bu dünya,
Qapısı qırxdan da çoxdur,deyəsen.
Açgözdür – naxadır,divdir bu dünya,
Doyub-eləməyi yoxdur deyəsən.

Alır canımızı canı soyumur,
İçir gözümüzün yaşlarını da.
Dayanmır,dincəlmir,yatmır,uyumur,
Yeyir başımızın daşlarını da.

Milli Kitabxana

Eşitmir qulağı xahiş,yalvarış,
İstidə,soyuqda qovurur bizi.
Bitir üstümüzdə otu bir qarış,
Qurudub vellərə sovurur bizi.

Tilsimli,şehirli evdir bu dünya,
Qapısı,bacası çölə açılır.
Açgözdür – naxadır,divdir bu dünya,
Acdımı,udacaq,ondan qaçılır.

13.03.2004.

QƏNAƏT

Bu da bir belə
ömrüdü – keçdi.
Rəngi qapqara
kömrüdü – keçdi.
Sümüklərimi iliyinəcən
sümürdü – keçdi.
Ruh qaldı məndə.
Yaşamaq eşqi onu da bir gün
saldı kəməndə.

08.08.2005.

UMDUM

Sevdiklərimdən umdum,
nə umdum,özüm umdum.
Ay canım-gözüm,umdum.
Bizim Yer kürəsindən,
Yerlimin hər birindən,
həm də hər cürəsindən
“Sevgi” adlı söz umdum.
Gündən üz,Aydan sifət,
ulduzlardan göz umdum.
Heç özüm də bilmədim

əyri umdum,düz umdum...
Bildiyim bu oldu ki,
dağdan,daşdan da umdum.
Yazdan,qışdan da umdum.
Umdum,umdum
mən ancaq.
Ummayıb neyləyəydim
siz deyin mən utancaq?

01.10.2005.

KƏDƏRİM MƏNİM

Səndən sədaqətli dostum olmayıb,
Kədərim mənim!
Mənim də dostluqda üstüm olmayıb,
Kədərim mənim!

“İncidim” olmayıb,”küsdüm” olmayıb
Bizim aramızda bircə kərə də.
Sənlə bir getmişəm xeyrə,şərə də.
Alovum olsa da,tüstüm olmayıb.
Gözə görünməyib qəhərim mənim.
Kədərim mənim.

Səni sevincimdən tutmadım ucuz,
Səni dəyişmədim şəraba,meyə.
Səninlə kəsdiyim bu çörək,bu duz
Mənimlə əbədi yaşasın deyə.

Ağarıb-bozarıb,qızaran rəngim,
Kədərim mənim!
Titrəməm,döyüntüm,vurğum,ahəngim,
Kədərim mənim!

Oxşaya-oxşaya illər uzununu
Səni ürəyimdə saxlamışam mən.
Əridə bilməyib həsrət buzunu,

Milli Kitabxana

Xəlvətə çəkilib ağlamışam mən.

Səni gözlərimdə gizləmişəm mən,
Naxışım,qismətim,qədərım mənım.
Amandır,boylanma bəbəklərimdən,
Kədərım mənım!

Səni xatirətək qoruyacağam
Dünyanın xoşbəxti olsam da belə.
Dosta sədaqətdə mən üzü ağam,
Vermərəm,verməyəm səni yad ələ.

Kimsə məndən sənə yaxın olmamış.
Şahiddir andıma Tanrı,ocaq,pir.
Bizim boyumuza biçilən qamış
Eyni olacaq.
Bizim tabutumuz bəzənəcək bir.
Onda sevincin də gözü dolacaq.

Görünmə hamıya,göz dəyər sənə,
Hamıdan,hamıdan bətərım mənım.
Sıxıl ürəyimə,sığın qəlbimə,
Kədərım,kədərım,kədərım mənım!

24.09.200

İSTƏYİRƏM

Sabahları bu gündəndən
daha nurlu
və uğurlu,
İnsanları daha məğrur
və qürurlu
İstəyirəm.

Çiçəkləri çəmənlərin göy üzünə sözü kimi,
Ulduzları səmələrin yerə baxan gözü kimi,
Ayı,günü Ayın,Günün özü kimi

İstəyirəm.

Ömrü-günü daha əlvan,
daha rəng-rəng,
Gözəlliyi daha gözəl,
qəşəngliyi daha qəşəng
İstəyirəm, istəyirəm.

20.02.2004.

GÖRDÜM

Yaşamağa nə vardı?
Yaşdan qadağa gördüm.
Göz üstümə ağardı,
Qaşdan qadağa gördüm.

Sıxdı məni o ki var
Yaxınım üsyançılar.
Ürəkdən dərd,sancılar,
Başdan qadağa gördüm.

Çox müqəddəs sandığım,
Həsrətilə yandığım.
Pir deyib inandığım
Daşdan qadağa gördüm.

28.07.2004.

BİR QUŞ

İstər ürək olsun,istər baş olsun
Dolusu gözəldir,boşuna bir quş!
İnsan o kəsdir ki,xoşdan xoş olsun,
Xoşa xoşun yoxsa,xoşuna bir quş!

Yaşamaq fürsətdir,yaxşılıq elə,
Pis olsan,ömrünü verərsən yelə.
İnsan insandır ki,dünyanın belə
Baharı gəldimi,qışına bir quş!

Sən niyə bu haqqı-sayı itirdin?
Ümid tarlasında şübhə bitirdin.
Getdin quş adına bayquş gətirdin,
Şahqulu,sənin də quşuna bir quş!

Mənim də başımı illər yeyəcək.
Ehsanlıq aşımı ellər yeyəcək.
Başımın daşını yellər yeyəcək,
Nuş olsun! Dünyanın işinə bir quş!

12.06.2005.

QANUN

Doğuldum ki,olum. Oldum ki,ölüm.
Öldüm ki,əkilim,göyərım yenə.
Əcəb dilbilməzsən, a dəli könlüm!
Durum bundan artıq nə deyim sənə?

Mən ki qaranlığı gün kimi dəldim.
Atamın belində dünyaya gəldim.
Düşəndə anamın boynuna minnət!
Gedəndə oğlumun çiyini var olsun,
Qalanda torpağın qoynuna minnət!

Deyirəm gözümlü yumacağım gün
Qızımın yadında qalacaq olsun.
Qardaşdan,bacıdan umacağım gün
Bir damcı göz yaşı olacaq,olsun!

Dalımca neçə cüt göz ağlasa da,
Sevgiyə tökülən göz yaşı ayrı.
Dil deyən dillərdə söz ağlasa da,
Bu yerdə ömür-gün yoldaşı ayrı.
Sevgiyə tökülən göz yaşı ayrı.

Dostlarım sevinə-sevinə məni,
Aparsın axirət evinə məni.

Milli Kitabxana

Torpağım götürsün ağırlığımı,
Ruhum qanad açsın başımın üstə.
Mənim ömrüm boyu fağırılığımı
Büküb qoyarsınız daşımın üstə.
Doğuldum ki,olum,oldum ki,ölüm,
Ölüm ki,əkilim,göyərım yenə.
Əcəb dilbilməzsən,a dəli könlüm,
Durum bundan artıq nə deyim sənə?

03.08.2005.

KASIBLIQ

Qaçırdım,sataşdı gözünə birdən,
Adımı dəftərə yazdı kasıblıq.
Atıldı üstümə durduğı yerdən,
Məni künc-bucağa basdı kasıblıq.

İstədim əlindən çıxam,
 olmadı.
 Hərleyib,fırlayıb yıxam,
 olmadı.
 Tutub boğazından sıxam,
 olmadı.
 Bir az da qudurub azdı
 kasıblıq

Dedim: – tapdanıram mən,axı,lək-lək.
Dedi: – yağlı dillər tökməkdən əl çək.
Sonra bürüb-büküb əl yaylıgıtək
Məni yaxasından asdı kasıblıq.

Qırası, bu dərdədən ağardı başım,
Çevrildi tərəzim, yıxıldı daşım.
Yaxınım-uzağım, qohum-qardaşım,
Çəkile bilməyən nazdı kasıblıq.

Milli Kitabxana

Bəlkə də sınaqdır bu, Vaqif Aslan.
Axıtma gözündən su, Vaqif Aslan.
Di öl, günahını yu, Vaqif Aslan,
Diriyə öluncə yasdı kasıblıq.

14.09.2005.

XOŞBƏXT OLA BİLMƏZSƏN

Dolubsansa, kin ilə,
Şeytan ilə, cin ilə
Xoşbəxt ola bilməzsən.

Eşit ey suru sallaq,
Qəlbində yoxsa Allah
İnan, vallah ki, vallah,
Xoşbəxt ola bilməzsən.

Niyyətin deyilsə saf,
Mənzilindən uzaqsan.
Heç kimdən umma insaf,
Tənhasan, yalquzaqsan.
Xoşbəxt ola bilməzsən.

Hiyləni saysan ağıl,
İşlərin olar nağıl.

Cim-cim, sim-sim də olsan,
Sehir, tilsim də olsan,
Olsan, hər kim də olsan,
Xoşbəxt ola bilməzsən.

Bir əlin od olanda,
Bir əlin su olmasa.
Ortada bu olmasa,
Xoşbəxt ola bilməzsən.

24.12.2005.

OLARMİŞ

Havayı şey imiş ömrün uzununu,
Hər ilin bir cürə çağı olarmış.
Gün var ki,əridər həsrət buzunu,
Gün də var,adama yağı olarmış.

Gördüm solduğunu lalə üzlərin,
Qaraldı gözlərim,əsdı dizlərim.
Dağdan uzaqlaşıb qaçan düzlərin
Başına yıxılan dağı olarmış.

Ahəngi ayrıdır ilahi səsin.
O səsin üstündə yarpaqtək əsin.
Özü öz əliylə yıxılan kəsin
Yediyi,içdiyi ağı olarmış.

Yazına min şükür,ey Taleyazan!
Bəyəm asanmıdır yaşamaq,asan?
Bəs necə eyləsin bu Vaqif Aslan,
Bir qəlbin neçə cür dağı olarmış?

08.04.2006.

YOXLA

Susdurmaq deyildir səni məqsədim,
Yadına salıram: – Sözünü yoxla!
Bizim olduğumuz bu dünya – qədim,
Zəhmət çək,bir azca özünü yoxla.

Nəyimə gərəkdir nələr etmisən,
Hardan adlamısan,hara getmisən.
Sən ki bu məqama gəlib yetmisən,
Nəfsini,könlünü,gözünü yoxla!

İzin düşən çığır yola dönəcək,
Sağa burulacaq,sola dönəcək.

Qalxsan,qalxacaqdır,ensən,enəcək,
Nolar ki, yolunu,izini yoxla.
Gördü Vaqif Aslan dünyada çox şey.
Düz olub yaşamaq çətinidir hey-hey!
Heç vaxt həqiqətə sən olma ögey.
Dağına arxalan,düzünü yoxla.

04.01.2007.

GÖTÜR AĞLINI DA...

Pis öz pisliyindən çəkməyirsə əl,
Mən niyə əl çəkim yaxşılığımdan?
Ağlından ağlıma ağıl qoyma gəl,
Götür ağlını da,çıx qılığımdan.

Yaxşı eləyibdir məni aldadan,
Mən ki bir kimsəni aldatmamışam.
Sən,ey dili-ağzı daim bal dadan,
Mən hələ yetişib bal dadmamışam.

Ey mənim yanımda məni öyənim,
Bəlkə,haqqı olub məni söyənin?..
Əlinin içindən gəlib söyüşü,
Əlinin üstündən çıxıb gedibdir.
Həmişə kor ilə korun döyüşü
Sağlam adamları şikəst edibdir.

Basma hay-küyünə,salma səsinə,
Əridim qar kimi,qurtardım,bitdim.
And olsun hamıdan əziz kəsinə,
Nə sən bir söz dedin,nə mən eşitdim.

Pis öz pisliyindən çəkməyirsə əl,
Mən niyə əl çəkim yaxşılığımdan?
Ağlından ağlıma ağıl qoyma gəl,
Götür ağlını da çıx qılığımdan.

28.01.2007.

Milli Kitabxana

YANDIRIR

Yaradanım,qurtar məni qınaqdan,
Naşılının sözü məni yandırır.
Öz əlinlə özün çıxar sınaqdan,
Bəd nəzərin gözü məni yandırır.

Əşya deyil ürək tutub atası,
Atmaqla da qurtarmayır xətası.
Yalancığın əndazəsi,ədəsı,
Fəticığın nazı məni yandırır.

Bir kəs vardı,mənim əziz kəsimdi.
Haqqa çatan harayımdı,səsimdi.
Allah yazan yazı mənim bəsimdi,
Bəndə yazan yazı məni yandırır.

Öz kimsəmin ağlar gördüm gözünü,
Yerə vurdum,göyə çırpıdım özümü.
Neynim,yoxdur bu dərdlərin çözümlü,
Dilbilməzin özü məni yandırır.

Barmağını buxovlayıb durublar,
Boğazına qızıl zəncir vurublar.
Bəlgələyib qulağını burublar,
Bu qurbanlıq quzu məni yandırır.

Gözələ bax,öz bəxtindən yayındı,
Qohum-qardaş – hamı ayın-şayındı,
Fərq eləmir qaynatadı,qayındı,
Tərəkəmə qızı məni yandırır.

30.05.2006.

AY UZUNQULAQ

Dopdoğru sevgini yalan eylədin,
Olar-olmazını talan eylədin,

Milli Kitabxana

Yəhəri döndərib palan eylədin,
Sənə bu da azdır,ay uzunqulaq.

Yalanla yoğurub bəri-bəzəyi,
Eşdin qarğa kimi köhnə təzəyi,
Ələk-vələk etdin kəndi-kəsəyi,
Tapınca özünə tay,uzunqulaq.

Saldıqca meylini mahmıza,bizə,
Eşşək arıları yığıldı sizə.
Sünəklər eşidib düşdülər izə,
Hər yetən istədi pay,uzunqulaq.

Anqırma dedikcə həvəsə gəldin,
Yük altda gah yatdın,gah da dikəldin.
Qarnın yekəldikcə sandın,kökəldin,
Vay sənün halına,vay,uzunqulaq!

19.06.2006.

ŞAIR

Gah masa bəyinə sarı boylanır,
Gah qız atasına qısılib durur.
O kimdir? Toyda da toyu toylanır,
Yaxadan,ətəkdən asılıb durur.

O kimdir? – Şairdir! Diləyi nədir?
Bu yerdə bir şeir deməsə,olmaz!
Çıxışdan qabağa bir ənənədir,
Çərəzdən,bişmişdən yeməsə,olmaz!

O qədər söz var ki,xoşuna gələn
Qatıb-qarıdırıb hellədəcəkdir.
Sonra da salona baxıb köndələn,
Hər iki əlini yellədəcəkdir.

Hamı biləcək ki,şairmiş bu da!

Milli Kitabxana

Ona əl çalacaq həttə bəy-gəlin.
Üzümlü tuturam sənə,ey xuda,
Qurtar caynağından bizi cəncəlin.

Yellənə-yellənə şair tuğ kimi
Təzə paltarların tozunu alır.
Asılıb yaxadan qalstuk kimi
Toqqadan aşağı ilişib qalır.

09.10.2004.

***NƏ BİLİR ÖLÜMDƏN O YANA NƏ VAR,
ÖLÜMƏ ÇATMAMIŞ ÖLƏN ADAMLAR?!..***

KƏLLƏ

Göz yeri – oyuq...
Qupquru,soyuq...
İçi boş...
Xatiri xoş...
Səssiz...
Nəfəssiz...
Kəllə!
Gördün?.. saxlamaq olmur
Bir başı iki əllə.

Diriykən,
İriykən,
Olanlardan biriylən
Papaqda saxladığın,
Yaylıqla bağladığın,
Guya gün ağladığın
Başın bu,sonun bumu?
Axirət donun bumu?
Naxışları tökülmüş,
Calaqları sökülmüş
Alnın mənə tanışdır.

Milli Kitabxana

Salamat baş saxlamaq
Boş şeydir,aldanışdır.

Nə ağrın var,nə acın,
Nə duyur,nə bilirsən.
İki əli,bir başı
Olanlara gülürsən.

Göz yeri – oyuq...
Qupquru,soyuq...
İçi boş,..
Xatiri xoş...
Səssiz...
Nəfəssiz...
Kəllə!
Gördün?.. Qorumaq olmur
Bir başı iki əllə.

29.01.2003.

TALE

Bir gündə verilibdir
 əmrimiz.
Bir təknədə yoğrulub
 xəmrimiz.

Amma bir ayrı gündə
Kəsildik kündə-kündə.
Bir təndirə yapıldıq.
Bu dünyaya qapıldıq.
Sən də – Allaha bəndə.
Mən də – Allaha bəndə.
Allaha da xoş gedir
Doğmalaşıb bəndələr
Seviləndə, sevəndə.

29.01.2003.

BİR SÖZLƏ

İstəyirsən atam ol,

İstəyirsən balam ol!
Ya da Əbdüssalam ol!
Olursansa, ay balam,
Səsin çıxsın, vəssalam!

11.02.2003.

ÇOX ƏLA

Bu da “qırxıncı” gün
çıxdı, çox əla!
Məni sıxım-sıxım
sıxdı, çox əla!

Durdum birincidən qırxıncıyadək,
Məni qırx birinci yıxdı, çox əla!

12.02.2003.

YUXU İSTƏYİRƏM YUXUNA BƏNZƏR

Başı baş daşısız məzar yiyəsi,
Qoy bir dua qılım ruhuna sənin.
Mənim sözüm vardır sənə deyəsi,
Girsəm, qorxmayarsan yuxuna sənin.

Səksənib, diksənib oyanmayasan,
Başın bir də dəyər əlhəd daşına.
Yarımbükülü də dayanmayasan,
Uçular, sökülər qəbrin başına.

Mən diri,.. sən ölü,.. qismətdir bu da.
Üzümü tuturam üzünə qənşər.
Şahid ol, eşitsin yaradan xuda
Mənə yuxu versin yuxuna bənzər.

Yuxum torpağıma işləsin mənim,
Ruhum da yellənsin yellər içində.
Nə yurd-yuvam olsun, nə də məskənim,

Milli Kitabxana

Əriyim,çürüyüm illər içində.

Başı baş daşısız məzar yiyəsi,
Taleyə,qismətə etmirəm təhər.
Mənim sözüm vardır sənə deyəsi,
Mənmi bəxtəvərəm,sənmi bəxtəvər?

Mən buna yaşamaq söyləyim necə?
Ömür dəftərimdən günlər pozuram.
Bir yuxu görürəm yatıb hər gecə,
Səhər də oyanıb yuxu yozuram.

Başı baş daşısız məzar yiyəsi,
Sənin də yuxuna girən olurmu?
Mənim sözüm çoxdur sənə deyəsi,
Yuxuna girəni görən olurmu?

Ömür də yuxudur,bunu kim demiş?
Elə Xosrov-Şirin yuxusu kimi.
Bilməmiş olmazsan qorxu yox imiş
Yuxudan ayılmaq qorxusu kimi.

Var,bir Əsli-Kərəm yuxusu da var,
Olsun,Leyli-Məcnun yuxusu olsun!
Onunçün gülürmüş ölənlər adamlar
Bir də təkrarlansın,bir də doğulsun.

Başı baş daşısız məzar yiyəsi,
Kim bilir məzarım ola,olmaya.
Sənin kimisini deyə bilmərəm,
Mənim kimiləri heç doğulmaya.

Gecə yuxuluyam,gündüz oyağam,
Məni yarımçıqlıq yaman sıxıbdır.
Nə olsun diriyəm,nə olsun sağam,
Bu can mənimkisə,çoxdan çıxıbdır.

Milli Kitabxana

Düşüb ağ yoluna ağamın daha,
Dərin bir yuxuya dalıb gedirəm.
Mənim nəyim var ki, ağrımdan baha,
Onu da qəlbimə salıb gedirəm.

Başı baş daşısız məzar yiyəsi,
Bu mənəm, bu da sən... Bir fərqimiz var.
Mənim sözüm vardır sənə deyəsi,
Dirilən ölüdür oyaq adamlar.

Mən yerin üstündə, yer sənin üstə,
Məni də üstələr yer, məğlub eylər.
Hələ ki köpüyəm, durmuşam üzdə,
Yuxuya dalınca bitər gileylər.

Başı baş daşısız məzar yiyəsi.
Üzümü tutmuşam üzünə qənşər.
Mənim sözüm buydu sənə deyəsi,
Yuxu istəyirəm yuxuna bənzər.

13.02.2003.

KARATE QARIŞQA

***Qarışqa şıllaq atdı,
Dəvənin dizi batdı.
Qaravəllidən***

O qarışqa atlı olub.
Yəqin ki, qanadlı olub.

Yəqin ki, o dəvə də
Ağa Nəzərəm deməyib.
Bir basmaqla min qarışqa
əzərəm deməyib.

Qarışqa sağ.
Dəvə axsaq.

Milli Kitabxana

Nə dəyişib,
ay sarsaq?

14.02.2003.

SƏN

Alnına baxdım...
Adın,familin yazılmış,
Olumun,ölümün qazılmış,
Başın üstə asılmış
Baş daşını gördüm.
Yadını,yaddaşını gördüm.

Desəm də bəsdir əşi,
Üzün Novruz günəşi,
Dodağın aypara,
Gözün ulduz.
Sən nəsən,nəsən,ey qız!?

Paltarına baxdım...
Sinən üstə açan çəmən gördüm.
Çiçəklərini leysanda çimən gördüm.
Nə gördümsə,mən gördüm.

Gördüm torpaq kimisən,
Sən Tanrı tilsimisən.
Bildim ki,doğulmusan
Səndə qərq olum deyə.
Bir gün öləcəyəm ki,
Səndən xəlq olum deyə.

17.03.2003.

ƏL

Dəmir əl,polad əl,tunc əl...
Kabus kimi qorxunc əl
Başımın üstündə durur.
Və içimdəki qürur
Elektrik cərəyanı kimi

məni vurur.
Titrəyirəm,dönürəm,
Yanıram,sönürəm.

Dəmir əl, polad əl,tunc əl...
Kabus kimi qorxunc əl
Doğranır baxışımlla.
Əriyir üstünə od kimi
axışımlla.

Tanrım özü qoruyur
Məni öz naxışımlla.

27.03.2003.

NƏ İSTƏYİRƏM?

- Oldummu?
 - Oldum!
- Ətə-qana doldummu?
 - Doldum!
- Hər gün,hər həftə,hər ay
Gündüz Günəş,gecə Ay
çarxımı hərlədimi?
 - Hərlədi!
- Bığ yerim tərlədimi?
 - Tərlədi!
- Etdiyimi etdimmi?
 - Etdim!
- Yetdiyimə yetdimmi?
 - Yetdim!
- İndi mən
Nə istəyirəm görəsən?
- Arvadım,oğlum,qızım varmı?
 - Var!
- Hər qatda bir ulduzum varmı?
- Var!
- Yeddi göydə bir ulduzu

Milli Kitabxana

olmayanlar hara,mən hara?
Ağzının dadı-duzu
olmayanlar hara,mən hara?
Daha mən
nə istəyirəm görəsən?

Dəvəm yoxdur,
Nəvəm var,bəsimdir!
Axçam yoxdur,
Boxçam var,bəsimdir!
Taxtım,taxçam bir artıq.
Bağım,bağçam bir artıq.
Daha mən
nə istəyirəm görəsən?

İstəklə dolub-daşdım,
Təntidim,çaşdım,
Başıma oyun açdım.
Şimşək kimi qıvrıldım,
ovunmadım.
Yanıb-yanıb qovruldu,
ovunmadım.
Xırman kimi sovruldu,
ovunmadım.
Daha mən
nə istəyirəm görəsən?

Çökən qəbrə yıxılmış
baş daşı kimi qaldım.
Bildirmədim.
Düynlənib sıxılmış,
İllər boyu yığılmış
göz yaşı kimi qaldım,
Sildirmədim,
Sükutuma büründüm.
Şad-şadyana göründüm.

Milli Kitabxana

Daha mən
nə istəyirəm görəsən?

Toz kimi toparlanmaq mı?
Yerimdən qoparlanmaq mı?
Pırtlaşq düşən saç kimi
açılmaq mı?

Qırma kimi saçılmaq mı?
İlmə-ilmə sökülmək mi,
Qırılmaq mı,tökülmək mi?

Ortada qaldıq biz.
Mən və özüm – ikimiz.
Aha,mən.
Daha mən
nə istəyirəm görəsən?

03.06.2003.

ETİRAF

İnandırırım səni,
Əlli üç ildir məni
Gün qovurur tum kimi.
Yel sovurur qum kimi.
Yağış döyür,qar döyür.
Məni hər nə var,döyür.
Aylar,illər canımı
Qəlpə-qəlpə qoparır.
Zaman yuyur qanıma.
Aparır ki,aparır.

Nə gəlir ki əlimdən?
Baxa-baxa dururam.
Gah köksümü ötürür,
Gah boynumu bururam.
Özümdəki özümü,

Boğçadakı üzümü
Alırsan,sən alırsan.
Alıb razı qalırsan.

Özümdəki özüm qoy
Sırtılmasın deyirdim.
Boğçadakı üzüm qoy
Yırtılmasın deyirdim.
Hər nə vardsa məndə
Axdı,yığıldı səndə.
İnandırırıram səni,
Yeyib qurtardın məni.

11.06.2003.

İNSAN

Bir gün ...
Özünü örtmək üçün
Ağacdən budaq qopardı,
Budaqdan yarpaq qopardı,
İnsan.

Otlardan örtük çəkdi
arxasına,önünə.

Yenə də gün ağlaya bilmədi
yaman gününə
İnsan.

Darbalağının balağı
dar oldu.
Pantalonu çevrildi,
şalvar oldu.
Nə tumandan kar aşdı,
nə dondan.
Nə bundan yaradı,
nə ondan
İnsan.

Bir gün
Özünü örtmək üçün
Özünə vurdu bəzək,
Oldu albəzək.
Nədənsə boya,rəng
Onu etmədi qəşəng.
Dayanıb durdu
İnsan.
İnsan olmaq çətinmiş,
Rənglənmək asan,asan.

14.09.2003.

MƏN BİR DAMCI SU İDİM

Mən bir damcı su idim,
O şəkildə bu idim.
Bir gün mənə: – ol! – deyib,
Ətə qana dol deyib
Yer üzünə saldılar.
Nə yaxşı kam aldılar.
Anam,nənəm yüyürədi
beşiyimi, – “yat!” deyə.
“Yatıb yuxularında
qızıl gülə bat!” – deyə.
“Boya-başa çat!” – deyə.
Yatdım,razı qaldılar.
Durdum,laylay çaldılar...

Mən hələ də yatıram
o laylanın səsiylə.
Yuxu görmək arzusu,
qızıl gül həvəsiylə.
Oyanıram,yuxum da
bəzən çıxır yadımdan.
Qaçıb yarımıyuxulu
ömrümdən,həyatımdan
Bir əbədi yuxuya

Milli Kitabxana

dalmaq istəyirəm mən.
Qızıl güllər içində
qalmaq istəyirəm mən.

Anam,nənəm çaldığı
laylay bəsim deyilmiş!
Bələyim pəsə qalmış,
köynəyim də yeyilmiş!
Daha məni sıxmayan,
Əynimdən heç çıxmayan
köynəkdən keçəm gərək.
Əllərdə yırğalanan
bəşikdə köçəm gərək.
Laylay deyən çox ola,
Ağrım-acım yox ola.
Oyanmadan yatam mən.
Qızıl gülə batam mən.
Muradıma çatam mən.
Qızıl güllər içində
Torpağa baş atam mən.

19.12.2003.

YAŞAMAQ

Atamın beli idi
bir zamanlar sərhəddim.
Anamın da boynuna
düşməyə yoxdu həddim.
Məqam yetişdi axır,
Və sair,və ilaxır...

Anamın bətni kəsdi
qabağımı sədd kimi.
Qadağan işarəsi
qoyulmuş sərhəd kimi.
Durub yarım бүкүлү,
məqam gözlədim yenə.

Milli Kitabxana

Süründüm, keçdim ondan
ömrün genişliyinə.
Nəfəs dərdim doyunca,
İməklədim, yeridim
uşaqlığım boyunca.
Gəncliyimlə üzbəüz
durub dayandım bir az.
Onun da sərhəddini
gördüm pozmasam olmaz.
Onu da pozdum axır.
Və sair, və ilaxır...

Qocalığım indidən
qabağımda sanki dağ...
İslanmışın yağışdan
nə qorxusu olacaq?
Sərhəddə çevriləndə
olumumun sonu da
Dağıdıb keçəcəyəm
and olsun ki, onu da.
Ölüm də olsa sərhəd,
dayanmadan onda mən
Şığıyıb işıq kimi
keçəcəyəm ölümdən.
Keçməsəm, öləm gərək.
Ömrün də sərhədləri
dünyanın sərhədditək
Canımıza muzudur.
Yaşamaq deyilən şey
sərhəd pozuntusudur.

18.02.2004.

VİCDAN

Vicdan – çəngəldir.
Keçdinmi – əngəldir.
Baxdıqca

Milli Kitabxana

gözlərin qaralsa da,
Qorxudan
rəngin saralsa da,
Qıl körpüdən
səni keçirəcək.
Ala dağı Qara dağa
köçürəcək...
Məhşər günündə,
Allahın önündə
üzüağ çıxacaqсан.
Qorxma,sağ çıxacaqсан.

Çatınca,
Ayağını atınca
Qıl körpüdən sürüşənlər,
Cəhənnəmin qara quyusunun
dibinə düşənlər,
Qır qazanında bişənlər
özləri bilsinlər...

Vicdan – çəngəldir,
Keçdinmi, əngəldir.

13.06.2004.

BEZDİM

Bezdim,hamıdan bezdim.
Yaxın bildiklərimin,
Üzünə güldüklərimin
Rişxəndli baxışlarını sezdim.
Külüng,kürək almağa gedirəm.
Bilirəm nə edirəm.
Öz qəbrimi özüm qazacağam.
Yerə girib torpağın
Ürək sözlərinə qulaq asacağam.
Başım daşda,qulağım torpaqda
uzanacağam.

Nə yorulacağam,nə də usanacağam.
Sökülüb,
tökülüb
torpağa qarışacağam.
Ondan sonra taleyimlə
barışacağam.
Sevgidə torpaqla
yarışacağam.

8.07.2004.

ÖLƏM, AMMA SƏNİ GÖRƏM

Öləm,amma səni görəm.
İraqdan-irağa,
Qıraqdan-qırağa
Baxam.
Ay mənim hövsələsizim,
Ay mənim qarayaxam.

Öləm,
Amma səni görəm.
Başsağlığı verəm.
Biləm “sağ ol” deyirsənmi?
Meyidimi oxşayıb,
Özünü döyürsənmi?

İstəyirsənmi ayılım,
Ay mənim Əzrayılım?

Öləm,
Amma səni görəm.
Deyəm: – Sayası düşsün!
Mərhum bu gündən belə
Torpağıyla görüşsün.
Ərin olub,
İndi olmasın.
Məzarı dərin olub,
Pis deyil.

Milli Kitabxana

Görürsənmi, əzizim,
Əzrayıl iblis deyil.

Öləm,
Amma səni görəm.
Ölümümlə sənə
 sevincdən çələng hörəm.
Sən də göz dəyməsin deyə
 qara bir lent tapasan.
Salasan boynuna,
 amma duyəmməyəsən.
Adıma, ünvanıma
 bir daha dəyəmməyəsən.

Öləm,
Amma səni görəm!
– Bu da xoşbəxtlik! – deyəm?!
Bunda nə var ki, bəyəm?!
Ölsəm olmazmı bəyəm?

21.07.2004.

GÖRÜN, NƏ MƏZƏYƏM MƏN

Köhnəlmiş paltar kimi
Çıxarıb bədənimi
 əynimdən atdım.
Hərləyib, fırlayıb
 çiynimdən atdım.
Düşdü adamların
 arasına.
Dedilər: – Xəbər verin
Qohumuna, qardaşına,
 ciyərpərasına.
Gəldilər, ölçdülər, biçdilər.
Sağım, soluma keçdilər.
Kəsildi qamış, alındı bez.
Özü də lap tez.

Milli Kitabxana

Qoyuldu tiyanlar,
Köhnə paltar yuyanlar
 cumdular.
Ağızlarını açdılar,
 gözlərini yumdular.
Yucu barmağını
 qulağıma tıxadı.
Olsun,köhnə çuxadı...
Suyu süzülə-süzülə
 cəsədimi qoydular
 qutuma.
Baxdım tabutuma.
Molla dedi:
 – Əlhökmülillah!
Ruhum oynadı,vallah!
Baxdım,qızımı gördüm
 gözləri yaş içində,
Halalım halal kədər,
 oğlum tələş içində.
Dedim: – Olsa da,olsun
 cəsədım daş içində.
Ruhum ki,sizinlədir,
 bu qədər qəm yeməyin.
Mən paltar dəyişmişəm,
 mənə öldü deməyin.
Dil də deməyin mənə,
 kimsə kövrələr gedər.
İstəyən,istəməyən
 sizi dövrələr,gedər.
Necə olur dil demək,
 bəyəm bilmirəmmi mən?
Növbənöv dillərimdən,
 bozlanan illərimdən
Xəbəriniz olmayıb.
Elə bilin mən adda
 bir adam doğulmayıb.
Ey əzizlər,doğmalar,

O köhnə paltar kimi
atdığım bədən ki var,
Başdan-ayağa dərddir.
Daş altında gizləyin,
Görün bu,nə məqamdır,
görün bu hansı həddir.
Məni sevən kimsələr,
ruhumu əzizləyin.
Gözlərimin yaşını
torpaq içər də,keçər,
Zaman bizə dərzitək
paltar biçər də,keçər.
Ruhum can paltarından
çıxıbdir,təzəyəm mən.
Görün nə aləməm mən,
görün nə məzəyəm mən.

24.07.2004.

YOXDUR

Yöndəmsizin biriyəm mən,
Doğru ölçüm-biçim yoxdur.
Nə ölü,nə diriyəm mən,
Çölüm vardır,içim yoxdur.

Donub qalmış şəkilmə mən,
Çətin bir də çəkilmə mən.
Nə Əkil,nə Bəkiləm mən,
Mənlik geyim-keçim yoxdur.

Qarğıyblar nədir məni,
Dərd tapıram qəni-qəni.
Özgələrtək mənim yəni,
Vədəm,tezim-gecim yoxdur?

Ayaq-başam,baş-ayağam.
Heç bilmirəm,nə sayağam.

Milli Kitabxana

Nə dəstəyəm,nə dayağam,
Bir kimsədə öcüm yoxdur.

Görən məni diri bilir,
Beş kişinin biri bilir.
Xırdamı da iri bilir,
Adamlarda seçim yoxdur.

Axır suyum,damır mətim,
Daha mənim nə ləzzətim!
Qoyulası var-dövlətim,
Aparası köçüm yoxdur.

26.07.2004.

MÜƏMMA

Torpağın altında – ölülər.
Torpağın üstündə – dirilər.
Hər kəsin yeri məlum.
Neynəsin bu birilər?
Neynəsin o birilər?

20.03.2005.

QƏRİBƏLİK

Ayağımız altda torpaq,
Torpağın altında ölümüz.
Böyrümüzdə,başımızda
torunumuz,dölümüz.

Başımız üstündə səma,
Səmanın üstündə Allah.
Torpaq ayağımızdan çəkir,
Səma əlimizdən.
Arada qalmışıq,vallah!

20.03.2005.

XORUZ İLİ

Ağ evin ağ xoruzu

Bir dəfə qanadlarını
çırpdı.
İrağı çay qırağına
döndərdi.
Özünü fərə bilib
Hind xoruzu qorxusundan
gözlərini qırpdı,
Bayıldı,
ayıldı,
Ağ evin ağ xoruzuna
Təbrik məktubu
göndərdi.
O biri xoruzlar da
tapdılar qələm, kağız.
Etdilər dil-ağız:
“Axır ki, dünyanın
xoruz ili gəldi.”
Ağ evin ağ xoruzu
Bir az da dikəldi,
şışdı, yekəldi.
Banladı: – Quq-qulu-qu!
Onda dərya-dərya su
Qorxub qaçmaq istədi
öz dərya çuxurundan.
Adlayıb qayaların
qranit süxurundan
Ağaclardan yapışdı,
olmadı.
Yamaclardan yapışdı,
olmadı.
Ağaclarsa
Çöp kimi qırıldı
suların ovucunda.
Dünyanın o ucunda
sürüşməməkçün
Qayıdıb bir də
öz dərya çuxuruna

Milli Kitabxana

düşməməkçün
Hürkmüş suların əlində
Maşınlar,qatarlar
kibrit qutularıtək
atıldı,tutuldu.
Uduldu.
İmdad diləyən sular
Qucaqladılar
nəhəng-nəhəng binaları.
Oğulları-ataları,
qızları-anaları
Özlərindən güclü sanıb
Yapışdılar əllərinə keçənlərin
Yaxasından.
Şalvarın ucuzundan,
tumanın bahasından.
Fərqi nə varmadılar,
toxdur,acdır.
Bəlkə insanın özü də
köməyə möhtacdır.
Axır ki,suların da
ümid çırağı söndü.
Əlindən tutası əl tapmadı,
geri döndü.
Qamarladığı bələyi də,
Bələkdəki mələyi də,
Qırdığı ayağı da,
Qopardığı biləyi də
Apardı özü ilə
öz dərya çuxuruna.
Dal-dalı,üzü üstə sürüşə-sürüşə,
Çaxıla-çaxıla qayaların
qranit süxuruna.
Ağ evin ağ xoruzu
nəfəsini dərdi.

Bir də

qanadlarını gərdi.
Özünü dartdıqca dartdı.
Sinəsini qabartdı.
Ata da,
İtə də
Gözlərini ağartdı.

At da,
İt də dedilər!
– İlimiz sənin olsun!

Öküz də,
Donuz da.

Dedilər:
– İlimiz sənin olsun!

Ağ evin ağ xoruzu
Bu təklifi də xoşladı.
İraqın xurmasına,
Dəryaların sularına
batmış dimdiyini
Balaca bir heyvana
tuşladı:

Kəsəyən
Dəlik-dəlik gəzəyən.
Və ya siçan
Bu dəşikdən girib,
O dəşikdən qaçan
Əsə-əsə,
Tələsə-tələsə dedi:
– Mənim də ilim sənin olsun!
Pələng,
Əlində çələng...
Qoyun,
Özü də alaboyun...
Ağ evin ağ xoruzuna

Milli Kitabxana

Baş əydilər:
– İlimiz sənin olsun!

Balıq, meymun,
Dovşan, ilan
Hamısı bir ağızdan
Etdilər elan:
– İlimiz sənin olsun.
Ağ evin ağ xoruzu
Qanadlarını yanına
saldı.
Toyuq da, fərə də
söz aldı:
Biryolluq illərimiz
olacaq xoruz ili.
Ay dili-dili, Ay dili-dili,
Dili-dili.

25.03.2005.

NƏ BİLİR?

*Nə bilir ölümdən o yana nə var,
Ölümə çatmamış ölən adamlar?!..*

(müəllif)

Gethaget,
gəlhagəl...
ölümə çatdım.
Başım göyə dəydi,
yerə kök atdım.
Endikcə endim də,
qalxdıqca qalxdım.
Ölümdən boylandım,
o yana baxdım.
Gördüm ki,yol var...
Yalan danışmış,bizə
ağ yalan
Yol yarı olmamış

yorulub qalan,
Ölümə çatmamış
ölən adamlar.
Ölümdən bu yana
olan dünyanı
Ölçüb qarış-qarış
bölən adamlar.

02.09.2005.

GƏLİŞ, GEDİŞ

Səni gətirirlər beldən alaraq,
Hələ gülürlər də bağırıdığca sən.
Səni aparırlar haray salaraq,
Sən isə hamıya gülümsəyirsən.

Güldən,çiçəkdən də ətirli bilib,
Arzudan,diləkdən çəkirlər səni.
Axırda o qədər xətrli bilib,
Göyərəsən deyə əkirlər səni.

Səni gətirirlər,geyindirirlər,
Səni öyrədirlər əmziyə,döşə.
Səni aparanda soyundururlar
Yaxasız köynəyə qoyub həmişə.

Səni gətirirlər çıxınca qırxın
Bələkdə,qundaqda güdürlər səni.
Səni aparırlar sinirli,çılğın,
Yanıqlı-yanıqlı ötürlər səni.

Səni gətirirlər,gəlmirsən özün,
Səni aparırlar,belədir qayda.
Gələndə qorxundan qıpılan gözün
Gedəndə açılır,amma nə fayda?

Bir yerdə yoğurub yapsa da bizi,
Atamız,anamız beli qırılmış!

Milli Kitabxana

Bişdikmi – düşürük,.. dünyanın özü

Gətirib-aparmaq üstə qurulmuş!

10.02.2006.

OLDUQ

Atamızın belindən
gəldik.
Anamızın qarnını
dəldik.

Qışqırdıq,
Hiçqırdıq.
Çöməlib dikəldik.
Qundaqda,bələkdə,
beşikdə.
Döş sorub kökəldik.
Həyətdə,bacada,
eşikdə
yekəldik.

Bacı-qardaş
Qurduq bardaş.
Boşqabı,nimçəni saydıq,
Qasığı,çömçəni saydıq.
Kilimi,kilimçəni saydıq.
Palazı,xalçanı,xalını böldük.
Naziyi,qalını böldük.
Dədəmizin malını böldük.
Ayrıldıq,tam olduq.
Ayrıca adam olduq.
Amma,amma xam olduq.

01.01.2006.

KİMİSƏN

Təbaşirlə yazılan,
Silgi ilə pozulan,
Hara gəldi yozulan
Əcaib ad kimisən.

Vardınmı?
Nə bilim mən?
Yoxdunmu?
Nə bilim mən?
Yadımda yad kimisən.

Yaşanıb unudulmuş,
Dadsız həyat kimisən.
Çörəksənmi?
Bilmirəm?
Xörəksənmi?
Bilmirəm?
Amma boyat kimisən.

Hörümçək torundakı
kəpənək qanadısan.
Başın yox,bədənin yox.
Bəlkə dəli bir eşqin
çırpınan inadısan.
Qoruyub güdənin yox.

Gördüm,nə gündəsən sən.
Mənim can təndirimdə
küt gedən kündəsən sən.
Külə qatımmı səni?
İtə atımmı səni?

Gah durub mələyirsən
anasız quzu kimi.
Gah da od ələyirsən
canıma muzı kimi.
Gah da ki,tüstü olub,
dağılırsan başımdan.
Silinirsən büsbütün
yadımdan,yaddaşımdan.
Varsansa,niyə yoxsan?
Yoxsansa,niyə varsan?

Milli Kitabxana

Bahar içində qışsan,
qış içində baharsan.

Yalandan sürmələnib,
qaradan qaş düzəltidin.
Xınalandın qəsd ilə,
çınqıldan daş düzəltidin.
Bir aşiq ana gəzdin
könlünü açmaq üçün,
Bir aşiq bacı gəzdin
işığa qaçmaq üçün.
Aldığın öyüdləri
başına örpək etdin.
Ordan bir tiftik çəkib
onu da çürpək etdin.
Yaxşı çıxmaqçün səsi
indi də ney gəzirsən,
Doğmalar arsında
ögey-ögey gəzirsən.

Səninçün nə fərqi var,
yaxşımı,pisdimi?
Qolbağın,boyunbağın
qızıldımı,misdimi?
Getdiyin yol Günəşmi,
dumandımı,sisdimi?
Bu gördüyün adamlar
mələkmi,iblisdimi?
Sən əldən yerə düşən
büllur qab-qacaqdakı
Görünən çat kimisən.
Leysan yağıb,su düşüb
qaralan ocaqdakı
Nəm verən qat kimisən.
Alatək ala deyil,
babattək babat deyil,
Ala-babat kimisən.

Milli Kitabxana

Hələ isti yerdədir
 çoxunun ağızları,
Bilmirlər hədiyyələr
 Tanrı töhfəsi deyil.
Rəsmiyyətdir sadəcə
 qeydiyyat kağızları,
Alın lövhəsi deyil.
Nə yazılsa, düz ola.
Oxunmağa üz ola.
And olsun bu göyə də,
 and olsun bu yerə də.
Elə buna görə də.
Təbəşirlə yazılan,
Əski ilə pozulan,
Hara gəldi yozulan
 Əcaib ad kimisən.
Vardınmı?
 Nə bilim mən?
Yoxdunmu? Nə bilim mən?
Yadımda yad kimisən.

14-15.11.2006.

MƏN BİLLƏM, ALLAHIM BİLƏR

Başım daşımın altında,
Daşım başımın üstündə.
Ağım axan bəbəyimdə,
Qaram qaşımın üstündə.
Mən billəm, Allahım bilər.

Ey bəndəyə qul bəndələr,
Qul bəndəyə çul bəndələr,
Üzüqara, dul bəndələr,
Mən billəm, Allahım bilər.

Günahım nə, səvabım nə,
Sualım nə, cavabım nə,

Milli Kitabxana

Haqqım nədir, hesabım nə,
Mən billəm, Allahım bilər.

Verilibsə bu ruh, bədən,
Qaytarmayım onu nədən?
Olan da mən, ölən də mən,
Mən billəm, Allahım bilər.

08.04.2007.

BEŞİ, YEDDİNCİ AY...

*Dədəm məni əkən gün
Hamudan gizli qaldı.
Anam ağrı çəkən gün
Çoxu muştuluq aldı.
(müəllif)*

Beşi, yeddinci ay...
A bay-bay!
Anam səhərəcən ağrıyıb...
Ağrısından dədəmi də
qarğıyıb.

Dan ulduzu görünuncə,
Dünya nura bürünuncə
ingildəyib.
Yaxınların sinəsi
qalxıb-enib,
Uzaqların qulaqları
cingildəyib.

Təknəyə düşuncə
Pəllər qarı məni tutub.
Nişanımı görüb,
mamaçalığını unudub.
Qışqırıb: – Oğlan!
Mən isə hıçqırıb,
İçimdən fişqırıb

Milli Kitabxana

demək istəmişəm:

– Mənəm doğulan!

Beşi,yeddinci ay...

A bay-bay!!

O kasıblıqda

nənəm nəmər verib.

Birinə üzük bağışlayıb,

birinə kəmər verib.

Axı,mən neynim?

Nə ağlım olub,

nə beynim.

Sadəcə olaraq mən olmuşam.

Olanlara tən olmuşam.

Dağılasan,dünya!

Sağmal inək kimi

həmişə sağılan,dünya!

Mən də doğularammış!

Sonra bir canı yanmış

Yaparmış,yoğurarmış,

Məndən mənim özümü

doğurarmış!

O gün bizim Kiş kəndi də,

Baltalıdakı çəltik həndi də

İstidən təndir kimi gurtlayıb.

Allah bilir toyuqlar

hansı kölgəlikdə yumurtlayıb.

Beşi,yeddinci ay...

A bay-bay!!!

Doğulan günündür,yay oğlu!

Vaqif Aslan Cumay oğlu!

05.07.2007.

BİLMİRSƏN MƏGƏR?

Milli Kitabxana

Bilmirsən məgər?
Səsi
 çixmasa əgər,
Uşağı,
Qurşağından
 aşağı
Şappıldadarlar.

Bilmirsən məgər?
Səsi
 çixmasa əgər,
Adamı,
Qadasını aldığı
 qadamı
Təpəsinə vura-vura
Tappıldadarlar.

Bilmirsən məgər?
Səsi
 çixmasa əgər,
Milləti də
 qaval bilib,
Saman dolu çuval bilib
Guppuldadarlar.
Atarlar,tutarlar,
 udarlar,
Luppuldadarlar.

21.09.2007.

ÖZÜM HAQQINDA ARAYIŞ

Mən özümdən hallıyam,
 içkidən məst deyiləm.
Daşa da inanıram
 və bütperəst deyiləm.
Bir qurtum şampan üçün
 fransızı qucmuram.

Milli Kitabxana

Rus arağından ötrü
Moskvaya uçmuram.
London adı gələndə
süyəlib yayılmıram.
Nyu-York həvəsiylə
qəşş edib bayılmıram.
Romada xaç çevirib,
Məkkədə ayılmıram.
Harda olursam – olum,
özüm oluram deyə
özgəsi sayılmıram.

Mən özümdən hallıyam,
içkidən məst deyiləm,
Çünki şikəst deyiləm.
Öz oynum,öz havam var,
Öz beynim,öz qafam var.
Sənə də baş əyirəm,
ey Allahın bəndəsi,
Sən nurdan yaranmısan,
olsana nur kündəsi.

23.09.2007.

RƏNGLİ YUXULAR

Bir ağ yuxu gördüm,
Ağappaq donun kimi.
Mən yuxu görməmişdim
Ömrümdə onun kimi.

Sonra qara bir yuxu
Dolub daşdı gözümdən.
Heç xəbərim olmadı
O il özüm-özümdən.

Ağ günüm göy əskiyə
Düyüldü göy yuxumda.

Milli Kitabxana

Bir il də belə keçdi,
Az məni öy yuxumda.

Bu il də gözlərimdən
Yuxuma qan sağılır.
Qıpırmızı dalgalar
Dörd yanıma dağılır.

Qonur, sarı yuxudan
Keçməyim də var hələ.
Yaşıl yuxu içində
Köçməyim də var hələ.

Gördüyüm bu yuxular,
Adi şey deyil axı.
Alnımın yazısıdır,
Ömrümün göy qurşağı.

21.05.2008.

DÜZ OLMUR

Hər deyilən söz kimi
Hər yazılan yazı da
düz olmur.

Düz olanın özü də
Düz olur, dümdüz olmur.
Vaqif Aslan neyləsin?
Gecəsiz gündüz olmur.
İnsan da – dünya kimi,
Onda da bir üz olmur.
Olan yüzə-yüzə olmur.

14.08.2008.

DİL BİLMƏK YAXŞI ŞEYDİR

Gündüz günlə danışdım,
axşam ulduzla, Ayla...
Dil bilmək yaxşı şeydir.

Milli Kitabxana

Nəfəs-nəfəsə verdim
çox-çox çeşməylə,çayla...
Dil bilmək yaxşı şeydir.

Mən getdiyim,gəldiyim
yol ilə də danışdım...
Ot ilə,ağac ilə,
kol ilə də danışdım...
Dil bilmək yaxşı şeydir.

Sizlərə də deyimmi
mənə nələr deilər?
Dilbilməzin başına
bəla gələr dedilər.
Dil bilmək yaxşı şeydir.

18.08.2008.

NƏ?

Yatanı oyatmır,
Oyağın qulağına
batmır,
Özümə də çatmır
Mənim səsim.
Ay mənim filankəsim!

Deyək ki,mən də
sən deyəni etdim.
Seçkiyə getdim.
Birinə dedim: – Çəkil!
O birinə dedim: – Dur,
buradan əkil!
Əlimdə mandat,
döşümdə şəkil
Baxdım səndəki
ağıza.
Səsimi бүkdüm
kağıza,

Saldım qutuya.
Him elədim Tutuya.
O da eləcə...
Və beləcə
sən də oldun
millətə vəkil.
Qoydun kəkil.
Əsdin bir əsim,
Ay mənim filankəsim.
Batandan sonra səsım.
Nə olacaq mənə,nə?
Mən də heç,
Vətənə nə?

26.06.200

KƏLƏ-QARA

Məndən pis,
Məndən iblis
adam yoxdur.
Məndən kəm,
natamam yoxdur.
Sadəlik,
Azadəlik heçdir.
Daha gecdir.
Daha gecdir!

Nəyinə gərəkdir
əbədi olmaq?
Qurdla qiyamətə qalmaq?
Özündən intiqam almaq
sənəmi qalıb?
Onu qoru ürəyinin
dərın yerinə salıb.

Korsanmı?
Ay özünün düşməni!
Heç açmır bu iş məni.

Milli Kitabxana

Səhər,günorta,axşam varsa,
Qəlyanaltı, nahar,
şam varsa,
Dünyanı vecinə alma.
Hər şeyi qəlbinə salma.

Çıxart ürəyini sinəndən.
Tələbim budur səndən.
At bir quyuya...
Qalsın uyuya-uyuya.
Salam ver,
Salam al!
Gələni qarşıla,
Gədəni yola sal.

Sən ürəyi başına,
Başı ürəyinə yaxın adamsan.
Nə qədər yarımçıqsan,
Nə qədər natamamsan.

Ürəyin duyur,
başın düşünür.
Canın üşünür.

Sağına,soluna baxsana!
Əriyib yaz qarı kimi axsana!
Ya da hamı kimi ol!
Yaşa bol-bol.
Olmasan,cəhənnəmlik ol!
Get,sənə açıqdır yol!

22.08.2003.

QABAQDAN POLİS GƏLİR

Qabaqdan polis gəlir,
Pis gəlir.
Baş kağızım – evdə,

Milli Kitabxana

Yaş kağızım – evdə.
Kəfdəyəm, kəfdə...

Məni haldan salınca,
Sonuncu qəpiyimi
 əlimdən alınca,
İki ayağını bir başmağa
 dirəyəcək, duracaq.
Çərximi çevirəcək,
 bürcümü buracaq.
Rəngiylə gözlərimə,
Xəttiylə
 barmaq izlərimə,
Əlimə, ayağıma, dizlərimə
Şəkk edəcək.
Arvadımın əri,
 oğlumun atası,
 atamın oğlu
Olmadığımı beyninə
Həkk edəcək.
Artıracaq işimi,
Ağzımı ayırıb,
 yoxlayacaq dişimi.
Diş də ki – protez,..
Ağzımdan düşür tez-tez.
Üstəlik əynimi, başımı
 siyahıya saldırmamışam.
“Vətən basdı” pulu verməmişəm,
 qan pulu aldırmamışam...
Şəhərə çıxmaq üçün
 nə pis məqam seçmişəm,
Mənə bax,.. küçənin
 bu üzündən o üzünə keçmişəm...
Qabaqdan polis gəlir,
Pis gəlir!
Mən indi neynim, Allah?!
Qarışıb beynim, Allah!

26.10.2004.

AL

Günəşdən yaşın,
Görünməkdən daşın.
“Az aşın,
Ağrımaz başın”.

Ulduza baxma,
göz vurar.
Ay görər,o da sənə
üz vurar.

Ürəyinin ağzına
daş bas,
Qara quyudan as!
Başının başına
ip sal,
Kip sal!

Dilini cibinə qoy,
Cibinin dibinə qoy!

Şalvardasan,şalvarda,
Dondasan,donda qal,
Yat hamıdan sonda qal!
Özündən intiqam al!
Al,al,al!

04.03.2005.

AQİBƏT

Əli uzun
əli gödəyin
əlini kəsib əlinə caladı;
Oldu lap əli uzun.
Dili uzun
dili gödəyin
dilini kəsib dilinə caladı;

Milli Kitabxana

Oldu lap dili uzun.
Əli uzun əlini
özünə yığışdıra bilmədi.
Dili uzun dilini
ağızına sığışdıra bilmədi.
Və bir gün...
lap uzun olduğu üçün
Əli uzunun
əlindən basıb keçdilər.
Dili uzunun
dilindən basıb keçdilər.
Əli uzunun əli qopdu,
Dili uzunun dili qopdu.
Əli uzun əlil oldu.
Dili uzun zəlil oldu.

08.07.2005.

“5”

Səbri böyük olanın
səbrinə “5” yazdılar.
Razı qaldım.
Heyif ki, gec yazdılar.
Bir az narazı qaldım.

Kiminsə dədəsinin
qəbrinə “5” yazdılar.
Özünə heç yazdılar.
Nə yaxşı ki, mən belə
“5”ə tamarzı qaldım.

18.04.2005.

SON ZƏNG

Qaranlıq dünyamızın
Son zəngini vurdular
Mamaçalar əliylə.
Başımızın üstündə
Laylay deyib durdular
Anaların diliylə.

Milli Kitabxana

Qundağın son zəngini
Beşiklə,
Beşiyin son zəngini
Eşiklə
çaldılar.
Bizi işə saldılar.
Oğlanın qız əliylə,
Qızın oğlan əliylə
Dünyasını aldılar.

Qara zurna səsiylə,
Oynamaq həvəsiylə
Nağara döydürdülər.
Bəyə tərif dedirdib,
Gəlini öydürdülər.

İşıqlı dünyamızın
Son zəngini çaldılar
“Əlhökmülillah!” deyib.
“Rəhm etsin Allah!” deyib.

Çalınacaq haçansa
Yenə də son zəngimiz
İsrafilin suruyla.
Boyanacaq yer üzü
Onda Allah nuruyla.
Daha bir son zəng də var
Qıl körpünün önündə.
Əcəb görünəcəkdir
İnsan məhşər günündə.

31.05.2006.

MƏN

Xamdım, çiydim, göy idim.
Anamın can qazanı,
Ruh atəşində bişən
Südü içdim, böyüdüm.

Sevmək sevilmək oldu,
Ömrüm boyu öyüdüm.

İndi hansı əsasla
Deyim: – Mən – mən deyiləm.
Özünüz görürsünüz,
Çiy süd əmən deyiləm.

08.08.2006.

YADDAŞ

Hər kəs öz yaşında olur,
Hər kəs öz yaşında ölür.
Olursam,öz yaşım olsun.
Ölürsəm,öz yaşım olsun.
Təki mənim öz ürəyim,
Öz ağlım,öz başım olsun.
Olsun ki,baş daşım olsun.
Rəhmət üçün işıq yerim,
Ehsan üçün aşım olsun.
Bir gün gələr,bitər yaşım,
Bitməyən yaddaşım olsun!
Bitər yaşım,batar başım,
Batmayan yaddaşım olsun!
Ehsanlığa yetər aşım,
Yetməyən yaddaşım olsun!
Başım üstən itər daşım,
İtməyən yaddaşım olsun!
Yaş öz yaşım,
Baş öz başım,
Aş öz aşım,
Daş öz daşım.
Yaşdan,
 başdan,
 aşdan,
 daşdan qiymətliymiş
 öz yaddaşım,
Söz yaddaşım.

23.10.2006.

RİYAZİ ŞEİRLƏR

I

Toplasan da,çıxsan da,
vursan da,bölsən də...
Çatlasan da,partlasan da,
ölsən də,
Özünə bərabər olur
tənliklər.

Sənlik deyil
sənliklər,
Mənlik deyil, mənliklər.

25.08.2008.

II

Bir kəsir xətti çək...
Surətdə adını yaz,
məxrəcdə soyadını.
Yeritmə inadını.
Qabağından bərabərlik
işarəsi qoy!
Qaragöz,qoy,qoy!

Yenə də
bir kəsir xətti çək...
Törəməni surətə qaldır,
Özünü məxrəcə saldır.
Yenə də,yenə də
Qabağından bərabərlik
işarəsi qoy!
Qaragöz,qoy,qoy!
“Qaragöz,boy,boy!!!”
Qaragöz, oy, oy!!!

26.08.2008.

III

Bir halda ki,
 öndə sıfır,sonda bir var.
Sıfırla bir arasında
 neçə-neçə onda bir var.
Bir olmaq da asan deyil,
 ay pir olmuş!
Görmürsənmi nə zillətlə
 bütövləşib bir bir olmuş.

26.08.2008.

EŞQ İDRAK MƏQAMIDIR

BELƏ

Gözümü gözümün yaşı yandırır,
Baxma şübhə ilə gözümə belə.
Bağrımı bağrımın başı yandırır,
Yazığın gəldikcə özümə belə.
Onsuz da üzümü naşı yandırır,
Sən Allah,üz vurma üzümə belə.

Onsuz da mənimki məndən keçibdir,
Mənə nə keçibsə, səndən keçibdir.
Bütövdən keçibdir,kəmdən keçibdir,
Hal yoxdur təpərə,dözümə belə.

Bu gördüyün bağça,bağ mənimkidir,
Qara mənimkidir,ağ mənimkidir.
Aran mənimkidir,dağ mənimkidir,
Boylanma dağıma,düzümə belə.

Az məni qəlbində ağ yu,qara sər,
Onsuz da qardaşdır xeyir ilə şər.
Yalvarış eşitmir oturmayan zər,
Baxmayır – baxmasın sözümə belə.

Mənim közərməyim içimdən gəlir,
İlahi ölçüdə,biçimdəm gəlir.
Varımdan,yoxumdan,heçimdən gəlir,
Toxunma oduma,közümə belə.

23.04.2002.

MƏNİ BİR DƏ UNUTMA

Bu gün məni unuttun,
Sağ ol,sağ ol,çox sağ ol!
Mən də sənə umuddum,
Bəs niyə uzandı yol?
Niyə gəlib çıxmadın?
Ərk ilə salam verib,
Əllərimi sıxmadın?
Qımıışmadı həsədlə
Yenə tanış-bilişlər.
Çırpınmadı qanadtək
Cingiltili gülüşlər.
Susdu hər tərəf,hər yan
Zülmət qorxub qaçmadı.
Al-əlvan rənglərindən
Otaq şölə saçmadı.
Sinəmdə dərd közərdi
Yellər vuran qor kimi.
Axtardım əllərini
Qaranlıqda kor kimi.
Tapmadım, gözlərimdən
Qaynar-qaynar yaş axdı.
Sənsizlikdə üstümə
Qaya uçdu,daş axdı.

Bu gün məni unutdun,
Məni bir də unutma!
Qoy göyərimsən Allah,
Güllərimi qurutma!
O gül özünsən elə!
Açıl bu gündən belə!
Sevən bir könül kimi.
O yuxuda gördüyüm
Əllərlə dərdiyim
Sağlam qızıl gül kimi.
Açıl,açıl deyirəm!
Göyərmək istəyirəm!
Bu gün məni unutdun,
Məni bir də unutma.

Qoy göyərimsən Allah,
Güllərimi qurutma!

22.02.2002.

A ZALIM

Bilirdim ki,yandırarsan məni sən,
Amma uydum dillərinə,a zalım.
Nələr çəkdim,görmədinmi,yəni,sən,
Bağlandıqca tellərinə,a zalım.

Əllərimdə göyərçindir əllərin,
Çırpındıqca susub durdu dillərin,
Abad olsun ağır-ağır ellərin,
Bahar gəlsin çöllərinə, a zalım.

Gözəl varmı sən boyda,sən buxunda?
Zərrə nöqsan yoxdur varın,yoxunda.
Qızıl-qızıl gül dərirsən yuxunda,

Gətir, baxım güllərinə, a zalım!

Gülüşündən gül açılır, gün doğur.
Ürəyimdən nə sevdalı ün doğur!
Məni necə istəyirsən yor-yoğur,
Yap ayına, illərinə, a zalım.

Vaqif Aslan deyir: – Ölüb-itəydim,
Amma bir gün vüsalına yetəydim.
Ondan sonra ağac olub bitəydim,
Boylanaydım yollarına, a zalım.

23.02.2002.

İSTƏMİRƏM

İndi mən danışım, sən məni dinlə,
Bir şey tutacaqsan por, istəmirəm.
Şirin sözlərinlə, gülüşlərinlə
Mənə atırsansa tor, istəmirəm.

Ağız şirin olmaz “halva” deməklə,
Deməyin fərqi var, axı, yeməklə.
Nə aldat özünü, nə məni təklə,
Sən – qaymaq... mən – qaymaq... şor istəmirəm.
Meyl etsə yalandan kim sərxoşluğa,
Ayılıb bilər ki, düşüb boşluğa.
Elə öyrəşmişəm xoşaxoşluğa,
Ölən ayaqda da zor istəmirəm.

Əzizim, bir ayrı, yüz ayrı şeydir.
Əyri ayrı şeydir, düz ayrı şeydir.
Üzdə üz içində üz ayrı şeydir,
Gözü baxa-baxa kor, istəmirəm.

Küt gedən kündədən kim yapar çörək?
Kimə fayda verər bişməyən xörək.
Yarı-yarımçıqlıq nəyimə gərək?
Yanmayan ocaqdan qor istəmirəm.

Halal çəmənimdən bezən deyiləm,
O da: – Gəz! – deməsə,gəzən deyiləm.
Amma ayrılığa dözən deyiləm,
Az Vaqif Aslanı yor,istəmirəm.

10.03.2002.

MƏNİM TƏRƏZİM

Mənim tərəzim var,mil tərəzim var,
Hüphündür,upuca zil tərəzim var.

Dayanıb başımın üstündə durur.
Ömrümün,yaşımın üstündə durur.
Barmaqla,filanla əyilən deyil.
Toxunulan deyil,dəyilən deyil.

İpinin ucundan tutubdur Zöhrə,
Ulduzlar içində ən pəriçöhrə.
O mənim çoxumu,azımı çəkir,
Hirsimi götürür,nazımı çəkir.
Özümü özümlə tarazlaşdırır.
Məni Kürləşdirir,Arazlaşdırır.

Göylər gözləridir,ulduzlar – daşı,
Almaqdan-satmaqdan dəm vuran naşı!
Mənim tərəzim var,daş tərəzim var!
Hamı tərəzidən baş tərəzim var!

16.05.2002.

ÖLDÜRƏCƏYƏM

Mənim doğulmağım çətin olubdur,
Elə ölməyim də çətin olacaq.
Sənə and olsun ki,bildiyim budur,
Bu oğlan həmişə mətin olacaq.

Salıb zarafata son anımda da
Səni ölə-ölə güldürəcəyəm.

Milli Kitabxana

İnansan bəsimdir mənə dünyada,
Ölüb,ölümü də öldürəcəyəm.

27.05.2002.

SƏN NƏSƏNMIŞ!..

Gizli xəzinəsənmiş,
Mənə də,özünə də.
Sən nəsənmiş,nəsənmiş!
Qoy deyim üzünə də.

Artdıqca yağışların,
Çoxalır naxışlarım.
Döşənib baxışlarım
Yoluna,izinə də.

Az incit mən dəlini,
Dala çəkmə əlini.
Vermərəm bir telini
Özgənin yüzünə də.

Mən – darqursaq,sən – cığal,
Hayfını birdən yığ,al.
Baxdıqca çəksin sığal
Gözlərim gözünə də.

9.06.2002.

HÖKM

Qərar verən özünsən,
Möhrünü də özün bas.
İmzanı da özün qoy,
Hələ dərkənar da yaz.

Mənim ölüm hökmümü
Ucadan,bərkədən oxu!
Qısılmasın nəfəsin,
Oxu,ürəkdən oxu!

Mən özüm bilmirəmmi
Əzrayıl da mələkdir?
Ölməkçün ölmürəmmi?
Sənin hökmün gərəkdir.

16.06.2002.

AYRILIQ

I

Mən sənsiz bu ömrü,günü neynəyim?
İçimi göynədənünü neynəyim?
Azımı göynəmişdim,bir də göynəyim?
Demişdim olmasın,oldu ayrılıq.
Gözümü qorxudan yoldu ayrılıq.

Nə bilim necəyəm,nətəriyəm mən,
Bütün betərlərin betəriyəm mən.
Gördü ki,bir səndən ötəriyəm mən,
Ayrılıb ayrıca qaldı ayrılıq.
Olanı,qalanı aldı ayrılıq.

Dərdimi ayamı,günəmi deyim?
Hər dəfə demişəm,yenəmi deyim?
Sən olan səmtəmi,yönəmi deyim?
Sınan əl,qırılan qoldu ayrılıq.
Gör məni nə günə saldı ayrılıq.

31.07.2002.

II

Gəldin də,... getdin də...
Xoşbəxt ol,var ol.
Şəkləndi üstümə yenə ayrılıq.
Təki sən şad yaşa,sən bəxtiyar ol,
Onsuz da öyrəşib mənə ayrılıq.

Yenə də təklilə üz-üzə durdum,
Baxıb yollarına boynumu burdum.
Qurduğum sarayı necə uçurdum?

Milli Kitabxana

Kaş düşə düşdüyüm günə ayrılıq.

Hanı o duyğular,hislər, hanı bəs
Məni dalğa kimi vuran o nəfəs?
Tellərmi qırıldı,kəsildimi səs,
Biz niyə qoyduq ki,dinə ayrılıq?

21.09.2002.

TANRI ALQIŞLAMIŞLAR

Alnımız daş deyil ki,
İskənəynən qazılsın.
Sifarişnən yazılsın.
Kiminsə istəyiylə
pozulmağı demirəm.
Mən hələ hallanmağı,
yozulmağı demirəm.
Sənlik,mənlik deyildir
Bu bəzək,bu naxışlar.
Sevilməsin,neyləsin
Tanrı alqışlamışlar?!

3.08.2002.

YALVARIŞ

Sən göylər qızısan, yetməkçün sənə
Gündən,Aydan tutub yanına qalxdım.
Əgər verməsəydin özün əl mənə
Ulduzdan ulduza yıxılacaqdım.

Fırlana-fırlana qalıb göydəcə
Boşluqlar içində əriyəcəkdim.
Yerə çatsaydım da,axı,mən necə
Sənsiz ayaq tutub yeriyəcəkdim.

Həqiqət belədir,birkərəlik qan!
Gözlərim qorxubdur ucalığından.

16.07.2002.

KEÇİR

Fikrimdən çox şey keçir.
Keçir, keçir, hey keçir...
Sanki qartal şığıyır,
Sanki qəfil ley keçir.

Əsən yel vurur məni,
Yel sərin, mən yağılı.
Necə ovudum səni?
Məndən çox sən yağılı.
Bilmirsənmi sən yəni
Yerim var ən yağılı.

Fikrimdən çox şey keçir...
Xatirələr başımda
Teylənib tey-tey keçir.
Uzağım uzaq gəzir,
Yaxınım ögey keçir.
Özü də qaş-qabaqlı,
Dilində giley keçir.

Fikrimdən çox şey keçir...
Bəzən şirin mey keçir,
Bəzən ağlar ney keçir.
Gecəm sakit, ölüvay,
Gündüzüm key-key keçir.

Fikrimdən çox şey keçir...
Keçir-keçir, hey keçir.
Sanki qartal şığıyır,
Sanki qəfil ley keçir.

9.08.2002.

OLMAZ

Həvvadan üzü bəri

Milli Kitabxana

Yetirməyibdir fələk,
Səndən füsunkar pəri,
Səndən xoşqıllıq mələk.

Kimsədə belə isti,
Şəfalı əl olmayıb.
Gözəllərin heç biri
Səndən gözəl olmayıb.

Nə səndən güclü işıq,
Nə məndən güclü aşiq
Görməyibdir zəmanə.
Sən – dəli,mən – divanə.

Səndən də olmaz,olmaz,
Məndən də olmaz,olmaz.
Allah bizə bəxş edən
Gündən də olmaz,olmaz.

31.08.2002.

ALLAHIM

Mən bu ömrü yana-yana yaşadım,
Yandığımı qana-qana yaşadım.
Qandıqca da doydum cana,yaşadım,
Bunu mənə günah yazma,Allahım.
Növrəğimi özün pozma,Allahım.

Nədən belə ağır etdin daşımı,
Unutdurdun məqamımı,yaşımı.
Ovutduqca ürəyimi,başımı
Gözlərimin yaşı axdı,Allahım,
Məsləhətin sənə haqqı,Allahım.

Bu gün yenə axşam olmur səbr ilə,
Barışmıram qəddarlıqla,cəbr ilə.
Uyuşmuram həsrət adlı qəbr ilə,
Yetir məni sən vüsala,Allahım.

Milli Kitabxana

Salma məni haldan-hala, Allahım.

Şirin yardan bezmək olmur, heç olmur.
Vüsal dəmi son anda da gec olmur.
Həsərət adlı köçdən, axı, köç olmur.
Salma məni sınaqlara, Allahım.
Qoyma məni qınaqlara, Allahım.

Zirvə yoxdur bu zirvədən o yana.
Önüm uçrum, arxam uçrum, oy, ana!
“Yatan bəxtim silkələnə, oyana,”
Üzüm gülə, gözüm gülə, Allahım!
Yarım gələ gülə-gülə, Allahım.

Göz nə qədər yol gözləyər, yol çəkər?
Sevən ürək dərdi, qəmi bol çəkər.
Yarım bu gün taleyimə qol çəkər,
Bunu mənə çox görmə gəl, Allahım.
Mənim böyük, mənim gözəl Allahım.

31.08.2002.

ÖTÜR MƏNİ

Di gəl, mənə kömək elə,
Gecədən qaça bilmirəm.
Yalqız qoyma məni belə,
Səhəri aç bilmirəm.

“Az gedirəm, üz gedirəm”
Balınca qoyub başımı.
“Dərə-təpə, düz gedirəm”
Çözələyob yaddaşımı.

Mehə dönürəm, əsirəm
Pıçıldayıb için-için.
Aya qoşulub gəzirəm,
Sən Günəşi görmək üçün.

İlişmişəm qaranlığa,
Adlayıb keçə bilmirəm.
Neçə gündür bir anlığa
Gündüzə köçə bilmirəm.

Di gəl,mənə kömək elə,
Əllərinə götür məni.
Karvanqıran ulduz kimi
Gecələrdən ötür məni.

31.08.2002.

DEDİM, DEMƏDİM

Fikrimdə saray qurub,
Naxış vurdum əlimlə.
Bütün arzularıma,
Bütün gəlhagəlimə
Dedim: – Buyur,gəl,əyləş!
Demədim ki,ögeyləş.

Könlümdə çəmən tapıb,
Çiçək,yasəmən tapıb,
Sənə layiq bir gülü
Can əritdim üzünçə.
İstəyincə,özünçə
Dedim: – Qışı yaz elə.
Demədim ki,naz elə.
Xəyalən ulduz gəzib
Sənə tay olsun dedim.
Yanında əyləşənlər
Günəş,Ay olsun dedim.
Yerdə,göydə hər nə var,
Sənə pay olsun dedim.
Dedim: – Ol birinci sən.
Demədim ki,inci sən.

1.09.2002.

XAHİŞ

Gülüm,bir məni dinlə,
Sən bu zərifliyinlə
Ucasan,çox ucasan.
Necə deyim necəsən.
Gözüm qorxubdur,vallah!
Səsim sənə çatmasa,
Məni əfv et,sən Allah!

28.10.2002.

SƏN HARA, ONLAR HARA?

Gözəl var,gözdən gözəl,
Sən hara,onlar hara?
Olsa da üzdən gözəl,
Sən hara,onlar hara?

Bu Aygün,bu Günaydır.
Aya,Günə də taydır.
Gəl,məni azca saydır,
Sən hara,onlar hara?

Mənə ərki sən eylə,
Gülə-gülə,şən eylə.
Eylə,nə desən eylə!
Sən hara,onlar hara?

Bəxti yazan fələkdir,
Bilmirəm nə kələkdir;
Bütün qızlar mələkdir,
Sən hara,onlar hara?

Olmasa da bir kəsim,
Tək bircə sənsən bəsim.
Gözəllər inciməsin,
Sən hara,onlar hara?

28.10.2002.

DÜNYA KİMƏ GƏRƏKDİR?

Sənsiz Günəş çıxmaz, doğmaz Ay, ulduz...
Çıxsada, doğsa da, nə mənası var?
Sənsiz bu dünyanın işıqları, qız,
Azsa da, çoxsa da, nə mənası var?
Varsa da, yoxsa da, nə mənası var?

Nəyimə lazımdır sənsiz ömür-gün,
Nə vaxt gündüz olur, nə vaxt gecədir?
Özün dəyişdirib vaxtı mənimçün,
Hələ soruşursan: – Kəfin necədir?

Nə olsun, bu payız qışa tutub üz,
Nə olsun, qış dönüb olacaq bahar.
Mən sənə deyirəm, eşit doğru, düz,
Neynir bu dünyanı yaşamayanlar?

29.10.2002.

DARIXMA DEMƏ

Gözlətdin... gözlətdin sən məni bunca,
Uzun gün olmadı günümdən uzun.
Axsamım çevrilib səhər olunca
Çəkdim keşiyini Ayın, ulduzun.

Çəkdikcə səsinin həsrətini mən
Yaman qəribsədim gülüşlərinə.
Baxdım yaddaşımın pəncərəsindən
Sənin şirin-şirin gəlişlərinə.

Gözlətdin... gözümdə göyərdin, axı!
Yerdə yer tapmıram, göydə göy, inan!
Sən mənə: – Darıxma, – deyərdin, axı!
Bu dəfə lap öldüm darıxdığımdan.

Baxdım görkəminə, qurtarmaz dedim,

Milli Kitabxana

Arana daşıdım dağı,qurtardı.
Daşıdım aranı dağa,nə edim?
Aran da qurtardı,axı,qurtardı.

Yeri aparıram indi göyə mən,
Göyü gətirirəm yerə,düzəlmir.
Sən mənim həmişə gözlədiyimsən,
Gəlməsən,ürəyim yerinə gəlmir.

Bir də deməyəsən darıxma mənə,
Ey mənim gözümlün qarası,ağı!
Öldürsün,amma ki öz bəndəsinə
Allah göstərməsin darıxmamağı!

05.02.2003.

GÖRÜŞ QABAĞI

Baxdım pilləkənin başına yenə,
Gördüm işıq düşüb pəncərəsindən.
Yaman soyuqsanmış,nə deyim sənə?
Diksindim özümün ayaq səsindən.

Bir top iynə imiş günəş şüası!..
Sancılıb şüşədən keçib necə də.
Yüz dəfə göründün gözümə azı,
Yarı qaranlıqda,yarı gecədə.

Bu hündür,bu geniş pilləkən ki var,
Böyüdü gözümdə pillələriylə.
Məni tənha qoyma,qoyma,nə olar?
Qabaqda qış durur çillələriylə.

Pillədən,çillədən tək keçmək çətin,
Qorxutma gözümlü novruz qabağı.
Nə yaman uzandı sənin həsrətin,
Qopacaq başıma göylərin tağı.

Baxdım pilləkənin başına yenə,

Milli Kitabxana

Niyə gəlməmişən, hayandasən sən?
Görəsən, səndəmi gülərsən mənə
Yıxılısam qismətin pillələrindən?

05.02.2003.

SƏNƏ GÖRƏ

Nə telefon zəng çalır,
Nə də döyülür qapı.
Bir mənəm, bir sükutdur,
Bir də təklilik əzabı.

Başım ağır, apəğir,
Çiyində yük kimidir.
Canım ovanaq kimi,
Ürəyim tük kimidir.

Ruham, bədəndən çıxıb
Gəzirəm başım üstə.
Məzarıma baxıram,
Sanki baş daşım üstə.

Nə yanma deyənəm var,
Nə qorxma, yan deyənəm.
Sevin, xətrin xoş olsun!
Oddan paltar geyənəm.

Nə telefon zəng çalır,
Nə də döyülür qapı.
Sən vermişən, çəkirəm
Bu dərdi, bu əzabı.

8.02.2003.

TINCIXMA

Daha səbrim kasasını

Doldurursan,daşdırırsan.
Ağzımı boza salırsan,
Təntidirsən,çaşdırırsan.

Bir bu boyda sınaq olmaz,
Sınaq varsa, qınaq olmaz.
Bu müddətə qonaq olmaz,
Bəlkə düyün açdırırsan?

Bu,sevdiyin kəs deyilmi?
Gözlədiyin səs deyilmi?
Dağ aşmağım bəs deyilmi?
Bir də dağlar aşdırırsan.

Axsə da sevgi qanında,
Qəddarlıq vardır canında.
Vaqif Aslanın yanında
Özündən də baş durursan.

8.02.2003.

AR GƏLİR

Səndən özgə kimsəyə
baxmaq mənə ar gəlir.
Yer üzü,göy üzü də
gözlərimə dar gəlir.
Nə səsin kimi səs var
məni ovundurasi,
Nə də məndə həvəs var
başdan sovundurasi
Bu fikri,bu xəyalı.
Ey ayağı sayalı!
Mən Ay kimi utancaq,
Sən Günəştək həyalı.
Nə olsun ki,qarşıma
Ulduz-ulduz yar gəlir.
Səndən özgə kimsəyə
baxmaq mənə ar gəlir.

Milli Kitabxana

Uman necə də çoxmuş
 mən başı batmamışdan.
Başacan çatmamışdan.
And olsun, heç kimsəyə
 bir alma atmamışdan,
Bir də gördüm üstümə
Neçə-neçə nar gəlir.
Səndən özgə kimsəyə
 baxmaq mənə ar gəlir.

Gəldi dəyirmiləşdi
 otuz doqquzuncu gün.
Daha nə danış, nə din.
Qırxıncıya yetişdim.
Allah bilir mən hansı
 bələlardan ötüşdüm.
Neçə kərə qırıldım,
 neçə kərə bitişdim.
Nə olsun ki, ağlıma
 dünyada nə var gəlir.
Səndən özgə kimsəyə
 baxmaq mənə ar gəlir.

11.02.2003.

MƏNİ

Demişdim ki, sına məni.
Sınanmasam, qına məni.
Mat elədi yaz qabağı
Əlindəki xına məni.

Daha giley nə gərəkdir?
Boynun, qoynun mübarəkdir!
Ay insafsız, bu ürəkdir,
Doğmayıbmi ana məni?

Canı sənə pay elədim,

Nə “uf”,nə də “ay” elədim.
Nə də ki ah-vay elədim,
Gətirdikcə cana məni.
Gedən elə o gedibsən.
Bilirsənmi nə edibsən?
Yoxsa arzuna yetibsən
Satıb ada-sana məni?

Şirinləşib ballanıbsan,
Düzdən-düzə sallanıbsan.
Bilərsən ki,aldanıbsan,
Görüb handan-hana məni.

12.02. 2003.

MƏNİ ÖLDÜR

Çəkdiklərim bəsimdir,
Allahım,məni öldür.
Bilim son nəfəsimdir,
Allahım,məni öldür.

Çəkib dağdan daşacan,
Yaşatdın bu yaşacan.
Olmuramsa başacan,
Allahım,məni öldür.

Umacağım yox daha.
Bunu yazma günaha.
Ucuz olsun,ya baha,
Allahım,məni öldür.

Göz verdin,göz yaşı da.
Baş verdin,baş daşı da.
Yol görünmür qarşıda,
Allahım,məni öldür.

Sığınmışdım çətrinə,
Batmış idim ətrinə.
O gözəlin xətrinə,

Allahım,məni öldür.

Hər gün əl açdım göyə.

Onu sən qoru deyə.

Məndən soruşma niyə,

Allahım,məni öldür.

Bir Vaqif Aslan itir,

Min Vaqif Aslan bitir.

Ölmüşəm,yerdən götür,

Allahım,məni öldür.

12.02.2003.

GİLEY

Getdi elə günlər...

Dağlar və düyünlər.

Bəs indi nədəndir

Qəlbim yenə inlər?

Qurtarmır,azalmır

Könlümdəki ünlər.

İşdir,deyər olsam,

Kimlər məni dinlər?

Ölsəm,qurtarardım...

Qaldım,işə düşdüm.

Soldum və бүrүşdüm.

Əl uzatdım da vüsala,

Həsrətlə görüşdüm.

Yer sanki yarıldı,

Boşluqda sürüşdüm.

Yatdım,... dedim ölləm...

Sağ durdum ayağa.

Baxdım,.. daha bəsdir,

Bağça ilə bağa.

Can vermək üçün mən

Gəldim də qabağa.

Görmür,məni görmür

Əzrayıl, ay ağa!

Yar-yar demə,könlüm!

Yardan bir əsər yox.

Ünlərdə də təsir,

Ahlarda kəsər yox.

Viranəsən,ey can!

Yarsızlıq içində.

Rüsvayi-cahan ol

Arsızlıq içində.

Getdi yarın əldən.

Dövlət-varın əldən.

Gəlməz,ələ gəlməz!

Gəlməz,hələ gəlməz!

Darıxma deyirdin,

Darıx da,di öl də!

Dərd bölmək asanmı?

Dərdini di böl də!

Getdi elə günlər...

Dağlar və düyünlər.

Bəs indi nədəndir

Qəlbim yenə inlər?

Qurtarmır,azalmır

Könlümdəki ünlər.

İşdir,deyər olsam,

Kimlər məni dinlər?

15.02.2003.

OYNA

(Xalq mahnısı motivləri üzrə)

Oyna,yarım,oyna!

Dövlət,varım,oyna!

Kəklilik kimi süz,dur!

Gördün məni,.. düz dur!

Al canımı, üz, dur!

Oyna,yarım,oyna!
Dövlət,varım,oyna!
Bəd gözlərə mil çək!
Fırlan fıraqantək
Qıvrıl da,burul da!
Axdıqca durul da!

Oyna,yarım,oyna!
Dövlət,varım,oyna!
Bu can ki mənimdir
Oynaqlara sal,süz.
Ruhumu ruhunla
Qaynaqlara sal,süz.

Dinsəm,məni təklə,
Barmağını şəklə.
Oyna,yarım,oyna!
Dövlət,varım,oyna.
Dartıl tarım,oyna!

31.03.2003.

AXI

Gecikən yazımın leysan yağışı,
Yayım da qurtarıb,yağırsan axı!
Haqdan vurulubdur alnım naxışı,
Sən niyə heyrlə baxırsan axı?!

Dözməyib qəlbimin savaşlarına,
Min dəfə çırpışam yol daşlarına.
Sən isə çevrilib göz yaşlarına,
Sellənib üstümə axırsan axı!

Əzəldən sarıdır könlümün simi,
Vüsalla qırılır həsrət tilsimi.
Gözümü kor edən şimşəklər kimi

Milli Kitabxana

Beynimin içində çaxırsan, axı!

Olsam da içimdən mən oyum-oyum,
Neynim, neynəyim ki, dərdindən doyum?
Bilmirəm canımı hayana qoyum,
Məni yandırırısan, yaxırsan, axı!

Bu sevda içdikcə içilən meymiş,
Vaqiflik, Aslanlıq havayı şeymiş...
Dünyanın içində yaşamaq yeymiş,
Dünyadan kənara çıxırsan axı!

27.04.2003.

SUI-QƏSD

Özümdəki özümü
İllərlə gizləmişdim.
Özümdən də onu mən
Qoruyub gözləmişdim.

Qəfil çıxan gün kimi,
Dəlib keçdin gözümü.
Yaman yerdə oyatdın
Özümdəki özümü.

Daha mənə haray yox
Özümdəki özümdən.
Xoşun gəlibdirmi çox
Boğcadakı üzümdən?

Özümdəki özümlə
Əlbir olubsan daha.
O gündən təklənmişəm,
İşim qalıb Allaha.

11.06.2003.

ÖZÜMÜN İÇİNDƏKİ ÖZÜM

Canım, gözüm!
İnadçılın biridir

Milli Kitabxana

Özümün içindəki özüm.

Mən isə elə buyam.
Nə odam,nə də suyam.
Nə yandırısı halım var,
nə dondurası.
Nə də özümün içindəki
özümü ovundurası.

Bilmirəm nə boydadır,
nə biçimdə.
Gah ürəyimin başında olur,
Gah beynimin içində.

Yapışb yaxamdan
Hara istəsə dartır.
Sürüyür məni.
Günbəgün gücü artır,
Böüyür,bürüyür məni.

Canım,gözüm!
Yola gəlmir ki,gəlmir
Özümün içimdəki özüm.
Deyirəm: – Yaşıma bax!
Deyir: – Xeyr!
Deyirəm: – Başıma bax!
Deyir: – Xeyr!
Deyirəm: – Başıma düşən
daşıma bax!
Deyir: – Xeyr!

Gah rənginə qarışır
üzümün.
Gah boylanır bəbəyindən
gözümün.
İçimdəki özümün
Qəsdı bircə mənədir.

Ümid indi sənədir.
Döy məni!
Söy məni!
Qov!
Ovum-ovum ov!
Süpürüb at!
Qoy bu həyat
Düşsün gözümdən.
Bəlkə canım qurtara
Özümün içimdəki özümdən.

Canım,gözüm!
İçimdəki özüm
Gücünü səndən alır,
Hayfını məndən.
Dayanıb baxma gəndən.

O,sənə arxayındır.
Onu məndən yayındır.
O bilsin,sən bil!
Məni yoldan ötən bil,
Yada,yalana tən bil!
İşimi bilim mən yetim.
Ona da,sənə də dua edirəm.

Canım,gözüm!
Bir sən ol,bir də
Özümün içindəki özüm.
Mənə dəyməyin!
Mən yazığın biriyəm.
Öz ümidimə qalsaydım,
ölərdim.
Sənə görə,ona görə
diriyəm.
Mən onsuz da yaşamağa
dözümsüzəm.
Vay o günə ki,sənsizəm,
Özümün içindəki özümsüzəm.

Milli Kitabxana

Onda mənə yaxın düşəcək
ölüm.
Gəlin elə indidən
Özümü
Sizin aranızda bölüm.
Canım qurtarsın
Özümdən də,
Özümdən də,
Özümün içimdəki özümdən də.

Mən ölü, siz sağ...
Alnınız açıq olsun,
üzünüz ağ.
Canım,gözüm,
Sevmək kişi işidir.
Məndən etibarlı kişidir
Özümün içimdəki özüm.
Onun xətrinə dəymə.
Onu alçaldıb əymə!
“Qa”sına da qulaq as,
“Qu”suna da.
“O”suna da,”bu”suna da.
Məni unut!
Özümün içindəki
özümü tut!

23.02.2002.

NƏ ÇIXAR ÖLMƏMƏKDƏN?

Qaçmıram,qaçmaram da
Ölüm adlı mələkdən.
Nə çıxar ölməməkdən?

Dirilməyin sirri var.
O da məlumdur çoxdan.
Hər şey var oldu yoxdan.

Yoxum var ki, varım var.
Öz bağım, öz barım var.
Olum mələyinə də,
Ölüm mələyinə də
Mənim etibarım var.

Canım ola-ola mən
Diləklini əliboş
Necə salım yola mən?
Olanıma yox demək
Axı, vərdisim deyil.
Bu, mənim işim deyil.

Yenə başqası olsa,
Üz vurram, əl açaram.
Ona toxunma deyib,
Ölüm mələyinin də
Qabağına qaçaram.

Amma özümdən keçib,
Canımı pay eylərəm.
Qapımı özüm açıb
Lap taybatay eylərəm.

Qaçmıram, qaçmaram da
Ölüm adlı mələkdən.
Nə çıxar ölməməkdən?

24.03.2002.

SƏN

I
Sən hər başa bağlanan
yaylıq deyilsən, axı!
Qonşu üçün çəkilən
paylıq deyilsən, axı!

Qoltuqlarda saxlanan
papaq demərəm sənə.
Açıldıqca bağlanan
qapaq demərəm sənə.

Desəm,dilim qurusun!
Dilim-dilim qurusun.

Sən güləndə gözünü
gözümdən gizləyənim.
Sən məni oxşayanım,
Məni əzizləyənim.
Sən məni kürlük edib
İncidənim,yoranım.
Qaldırdıqca qaldırıb,
Sonra yerə vuranım.
Ölmüş bilib üstümə
Gəlib ağlayanımsan.
Dirilmiş görüb məni
Bir də dağlayanımsan.

Sən Allahın töhfəsi,
Sən Allahın payısan.
Qəlbimin çırpıntısı,
Könlümün harayısan.
Sən Allahın əliylə
Naxışları vurulan
tale,bəxt sarayısan.

Tacım,taxtım da sənsən,
Başım,baxtım da sənsən.
Ömrün qaranlığında
Nurumsan,həyanımsan.
Sən məni məndən də çox
Bilənim,duyanımsan.
Tay-dəyişik nəyim var,
Yerinə qoyanımsan.

Sən hər başa bağlanan
yaylıq deyilsən, axı.
Qonşu üçün çəkilən
paylıq deyilsən, axı.
Qoltuqlarda saxlanan
papaq demərəm sənə.
Açıldıqca bağlanan
qapaq demərəm sənə.

14.06.2007.

II

Ürəyimin başında köz yeri kimisən sən,
Yeddi qatımdan keçən söz yeri kimisən sən.

Sən beynimin içindən asılmış daş kimisən,
Qumdan sap, daşdan paltar, qaradan qaş kimisən.

Sən ağlıma batmayan qəribə bir ağılsan,
Sözə-sova yatmayan həqiqətsən, nağılsan.

Mənə uzaqdan-uzaq, yaxından-yaxın da – sən,
Mən bir ayrı axında, bir ayrı axında – sən.

Başıma sığal, tumar, üzümə şilləsən sən,
Qışın özündən betər, sərt gələn çilləsən sən.

Nə bədheybət qayasan, baxıram – başım dönür,
Baxmıram ömrüm küsür, yadım, yaddaşım dönür.

Dağ bilib söykənirəm, üstümə tökülürsən,
Çat verib yerbəyerdən dağılıb sökülürsən.

Sən kimsən? – Can yangısı, heç inana bilmirəm,
Səni etiraf edib, səni dana bilmirəm.

Sən kimsən? – Məndən uzaq!
Sən kimsən? – Mənə yaxın!

Milli Kitabxana

Mənim günümə baxın!
Çağırıram – gəlmirsən,
qovuram – getməyirsən.
Etmə desəm – edirsən, et desəm –
etməyirsən.
Bilmirəm nə sayaqsan!
Sən niyə baş-ayaqsan?
Məni də çaşdırmısan,
Doldurub daşdırmısan.
Kimsən sən? Nəçisən sən?
canıma muzı gözəl!
Mənim halal qanımla əli qırmızı gözəl!
Məndən hayıf alırsan.
Yanım boş dura-dura
ürəyimdə qalırsan.

Sən kimsən? Vurub məni
içimdən uçurursan.
Ruh kimi başım üstə
baxa-baxa durursan.

Niyə mən doğulmuşam
sən hələ olmamışdan?
Ya sən niyə olmusan
mən hələ ölməmişdən?

Sən kimsən, axı, kimsən?
Nə qərribə tilsimsən!
Mənim əllərimləmi açılmalısən? –
– Danış!

Bəsim deyilmi mənim
qədərimcə aldanış?
Ürəyimin başında
közərirsen köz kimi.
Dilimin ucundakı düyün düşən söz kimi
Kəkələdirsən məni.
Kimə söyləyim səni?

Milli Kitabxana

Səni kimə qandırım?
Mən kimi inandırım,
həm şirinsən,həm acı.

Canımın qənimisən,
ruhumun ehtiyacı.

1.09.2002.

III

Bu çəməndə çiçək çoxdur.
Heç birində gözüm yoxdur,
Axı,onlar sən deyilsən.

Bütün lalələr lələdir,
Bütün nərgizlər nərgizdir,
Necə deyim hansı yaxşı,
Necə deyim hansı pisdir?
Amma onlar sən deyilsən.

Ay da,gün də,ulduz da xoş...
Ayıq olum,ya da sərxoş.
Axı,onlar sən deyilsən.
Çünki,çünkü...
Sən kimsəyə tən deyilsən.

03.09.2006.

IV

“Sən bir şarkısın” şeirinin təsirilə (Müəllif)

Sən vəhyə bənzəyirsən,
nəfəsinlə,səsinlə.
Gəl,oxuyum mən səni
eşqimlə,həvəsimlə!
Gəl,düşən axşamların,
açılan sabahların
qulağına oxuyum!
Səni sevən qızların

Milli Kitabxana

bulağına oxuyum!
Qoy oxuyum mən səni!
Eşitsin bu nəğməni,
Ötsün sular da dil-dil.
Nə dərd olsun,nə nisgil.
Gəl,səni şübhələrə,
gümanlara oxuyum.
Bizdən sonra gələcək
zamanlara oxuyum.
Gəl,oxuyum mən səni!

Eşitsin bu nəğməni
qurdlar,quşlar da belə,
Dağlar,daşlar da belə.
Ulduza,Aya,günə
Oxuyum bu nəğməni,
oxuyum dönə-dönə.
Sən ki,vəhyin özüsən,
Nəğmələrin gözüsen.
Oxuyuram səni mən
Min qəlbdən,min könüldən
Tanrı duası kimi.
Yayıl bütün aləmə
Günəş şüası kimi.

Dünyada çox şərqı var.
Amma ki bu şərqinin
hər şərqidən fərqi var.
Canlı-cansız – nə varsa,
bundan olsunlar əmin,
Bənzəri olmayacaq
oxuduğum nəğmənin!
15.06.2007.

V
Qədir gecələrində
əsən meh kimisən sən.
Kipriyimə gözümdən

Milli Kitabxana

düşən şəh kimisən sən.
Sən ağlımdan yuxarı
düşüncəsən, ağılsan,
Tapındığım həqiqət,
yaşadığım nağılsan.
Günəş doğur üzündən,
Ulduz baxır gözündən.
Necə muğayat olum,
bəs mən özüm-özümdən?
Üstündə qoşa ulduz
toquşan bulaq kimi
Titrədirsən qəlbimi.
Sən ağlımdan yuxarı
düşüncəsən, ağılsan,
Tapındığım həqiqət,
yaşadığım nağılsan.
Qədir gecələrində
əsən meh kimisən sən.
Kipriyimə gözümdən
düşən şəh kimisən sən.

04.07.2007.

VAR

Bilirdikmi kim idik biz,
Səni, məni yaradan var.
Qismətimiz, qədərimiz
İndi bil ki, haradan var.

Ömr Ağamın ağ yoludur,
Gecə-gündüz sağ-soludur.
Nə rəngdən desən, doludur,
Amma ən çox qaradan var.

Titrədimi qəlbin simi,
Dala durma, qır tilsimi.
Eşqi verib bəla kimi

Dərmanını aradan var.

Bir söz deyim,küsmə məndən,
Baxammıram daha gəndən.
Daranmazdın olsa səndən,
Saçlarını daradan var.

Vaqif Aslan susdu,susdu.
Susduqca da çox uduzdu.
Elə bilmə qəlbi buzdu,
Demə burda qar adam var.

29.07.2003.

SU

Ey çirki götürən su!
Qara quyuya ötürən su!
Təmizlik gətirən su!

Əl yuyub,üz ağardıb
Axa-axa gəlirsən.
Telini yuyana da,
Belini yuyana da,
Diri bir yana dursun,
Ölünü yuyana da,
Ölü yuyandan sonra
Əlini yuyana da
Baxa-baxa gəlirsən.
Axa-axa gəlirsən.

Öpülən,öpülməyən
Dodaqlara dəymisən.
Sən nəymisən,nəymisən!
Di gəl,öpüm səni mən.
Səndən keçməyən olmaz.
Baş endirib,diz qurub
Sevib içməyən olmaz.

Bir gözəlin alnına
Muncuq-muncuq düzülüb,
Topuğundan süzülüb
Hey üstümə gələn su!
Ey üstümə gələn su!
Üzümü sənə çırpım,
Özümü sənə çırpım,
Dağıl,su,səpələn,su!

Sən olmasan,nə varsa
Pəsə qalar,por tutar.
Göy üzü his bağlayar,
Yer üzünü tor tutar.
Göz açıb görmüşük ki,
Möcüzələr edirsən.
Dərdi də,bəlanı da
Aparırsan,gedirsən.

Sənə könül açıram.
Axarınca qaçıram.
Könlümdəki nəğmətək
Hardan keçsən,oxun,keç!
Sevdiyim ayaqlara,
Qadan alım,toxun keç!
Sözüm bu,xahişim bu!
Ax,yolundan qalma,su!

7.08.2003.

RƏQS

Bacı qardaş toyunda
Süzürdü,nə süzürdü.
Süzdükə can üzürdü.
Sol əlini şəst ilə
Belinə qoymuş idi.
Özünə uymuş idi.

Qalxırdı havayla bir,

Havayla bir enirdi.
Qalxdıqca fəxr edirdi,
Endikcə sevinirdi.

Bacı qardaş toyunda
Süzürdü,nə süzürdü.
Sağ əlini qaldırıb
Göylərdən gül üzürdü.
Sol əliylə,elə bil,
Yaxasına düzürdü.

Mən də deyirəm niyə
Hər yan işıqlı olub.
Bacı oynayır deyə
Toy yaraşıqlı olub.

18.08.2003.

QADIN

Nənəm kimi
sevdim səni mən.
Anam kimi
sevdim səni mən.
Bacım,bibim,xalam kimi
sevdim səni mən.
Lap elə balam kimi
sevdim səni mən.
Axı,sən...
Qadınsan.
Xanımsan-xatınsan.
Babamınsan,atamınsan.
Özümünsən,yadımsan.
Çöpümə çıxan qız kimi
sevdim səni mən.
Bəxtimə doğan ulduz kimi
sevdim səni mən.
Duz-buz kimi

Milli Kitabxana

sevdim səni mən.
Axı,sən...
Qadınsan.
Xanımsan-xatınsan.
Ünvanımsan,adımsan.

Ərkəkliyimə,
Gerçəkliyimə ölçü kimi
sevdim səni mən.
Haqdan gələn elçi kimi
sevdim səni mən.
Axı,sən...
Qadınsan.
Xanımsan,xatınsan.
Sən mənim həyatımsan.

18.08.2003.

BU SÖZ

Bu sözü mən özüm özümə dedim,
Özü də özümün üzünə dedim.
Sonra da gözümlə gözünə dedim,
Heyrətdən gözümlə gözü böyüdü.
Böyüdü,sözümün sözü böyüdü.

Deyincə daş atdım,başımı tutdum,
Başım la birlikdə daşımı tutdum.
Ovcumda gözümlə yaşını tutdum,
Necə var idimsə,elə göründüm.
Onsuz da beləydim,belə göründüm.

Qalmadı qaranlıq yerin yanında,
Öldüm gözlərinin imtahanında.

22.08.2003.

MƏN SƏNƏ QURBAN OLUM

Ay mənə qurban olan,
qurbanın qoyun olsun!

Milli Kitabxana

Mən özüm qurbanlığam,
ay sənin toyun olsun.
İncimə heç,küsmə heç.
Baş üstümdən,tapda,keç,
Olmayan oyun olsun.
Əl ver,ruhum dikəlsin,
sənlə qol-boyun olsun!

Qurbana qurban olmaq
harda görülüb bəyəm?
Məndə o bəxt varmı ki,
sənə toxunam,dəyəm?
Dəyən kimi titrəyəm.
Qara daşı öpəntək
öpəm ,oxşayam səni.
Sən Kəbəyə üz tutan
zəvvar bilələr məni.
Görələr qurban olmaq
belə olur,bax,belə!
Əri belə,ax,belə!

Ay mənə qurban olan,
çox qabağa keçmə gəl!
Mən sənə qurban olum
hər şeydən əvvəl-əvvəl.
Sənin də qurbanlığın
qoç olsun,quzu olsun.
Alnın açıq,üzün ağ,
əlin qırmızı olsun.

24.08.2003.

AD GÜNÜ

Sən doğuldun atanın
ilk anaş qızı kimi.
Sən doğuldun ananın
ümid ulduzu kimi.
Qardaşın arvadının

Milli Kitabxana

böyük baldızı kimi.
Nənənin noğulundan
şirin oldun, ay gözəl!
Sənin kimi pay – gözəl!
Allah bildi məsləhət,
doğuldun, gözün aydın!
Gecə işıqlı olsun,
günün-gündüzün – aydın!

Sən də öz saatında,
öz vaxtında doğuldun.
Qız taxtında doğuldun.
Öz taleyin, iqbaldın,
öz baxtında doğuldun.
Doğuldun, görüm səni.
Ruhuma hörüm səni.
Suyumu içdin, olsun!
Çayımı keçdin, olsun!
Dağımı aşdın, olsun!
Beynimdən, ürəyimdən
dağılıb-daşdın, olsun!
Doğuldun, gözün aydın!
Günbəgündən göründün
özünə özün aydın.

Gücləndin işıq kimi,
dəlib gözümü keçdin.
Okean dalğasıək
alib özümü keçdin.
Yeri, vaxtı, məqamı,
səbri, dözümlü keçdin.
Elə bunun üçünmü
doğuldun, gözün aydın!
Qovrulmuş ürəyimdə
közərir közün aydın!

Doğuldun, bundan gözəl

Milli Kitabxana

saat olmaz,gün olmaz.
Doğulmayan insana
tərəf olmaz,yön olmaz.
Doğuldun,tərəfin var,
yönün var mənim kimi.
Canıma qənim kimi
Doğuldun,gözün aydın!
Məndən ötrü həmişə
doğulmaqda olaydın!

03.09.2003.

TALE

Qan çiləndi yoluma
Bir gün ikinci vaxtı.
Baxdım sınıq qoluma,
Gözlərimdən yaş axdı.
Qabağımda dikəldi
İlham pərisi birdən.
Qopub düşən qolumu
Alıb götürdü yerdən.

Şəstlə uzadıb mənə
Dedi: – Deyirəm sənə
Yaxşı-yaxşı qulaq as.
Əlini qələm eylə,
Öz qanına batır,yaz.

Dedim: – Dəftər-qələm bəs?
Dedi: – Yox,yox,.. istəməz!
Dedim: – Baş üstə!.. Yazdım...
Yazdım,.. dünyanı azdım.

10.09.2003.

HƏSƏD

Pəncərənin önündə
haçandır ki,durursan.

Ürək kimi döyünür,
ürək kimi vurursan.
Əllərin qoynundadır,
boynunu da burursan.
Saçın qara buludtək
üzünü örtüb,gözəl.
Küləkmi döyüb səni,
yanağın pörtüb,gözəl?

Göy qurşağı kimisən,
rəng verib rəng alırsan.
Asılıb xəyal kimi
yaddaşımda qalırsan.
Soruşmadan,bilmədən
məni məndən alırsan.
Al,halal-xoşun olsun.
Nə qədər istəyirsən
qoy bərkin-boşun olsun.

Dalğınсан xəyal kimi,
saçıntək pərişansan.
Taleynlə çarpışıb,
bəxtinlə yarışansan.
İliyimə işləyib,
qanıma qarışansan.
Sözü də qılinc kimi
ortaya qoyan gözəl.
Yatmısan,oyan,gözəl.

Gün doğubdur,bir azdan
sərhədlər sökülər də.
Bəndlər qopar yerindən,
uçular,tökülər də.
Qayğılar,iztirablar
çəkdikcə çəkilər də.
Çəkilsin,.. çəkilməyən
qayğı ağır yük olur,

Milli Kitabxana

Gün doğsa da,işıqdan
qaranlıq böyük olur.

Nə yaxşı ki,durursan
pəncərənin önündə.
Xoşbəxt adam odur ki,
ola sənin günündə.

17.09.2003.

GÖRƏ

Ey mənim alnıma naxış vuranım,
Təşəkkür! Vurduğun naxışa görə.
Başımın üstündə daim duranım,
Şadam,mənə olan baxışa görə.

Ayıldım,gördüm ki,bağımda gül var,
Dedim bülbül olum,olum ona yar.
Könlün toxum tutdu,dilim verdi bar
Gözümdən tökülən yağışa görə.

Bu gülün o güldən ətri ayrılır.
Ətri ayrıldırsa, xətri ayrılır.
Göyə bax,cizgisi,sətri ayrılır,
Şimşək də seçilir çaxışa görə.

Üç gül var,ikisi açıb durubdur,
Biri qüburdadır,boyun burubdur.
O da,yəqin,mənə tələ qurubdur
Gündoğan tərəfə axışa görə.

Bu da bir taledir,qismətdir bu da.
Ayıl,ömür boyu qalma yuxuda.
Sevən kimsələri qoruyur xuda
Ürəkdən edilən alqışa görə.

25.09.2003.

QANUN

Milli Kitabxana

Yol – gedənindir.
İş – edənindir.
Zirvə qalxanındır,
 yoruldun, öldün!
Heçsən ki, ömrünü
 heçliklə böldün.
Eniş enişdir ki,
 enəsən gərək.
Sonra da fəxr ilə
 dınəsən gərək.

Çay – keçənindir.
Su – içənindir.
Gül iyləyənin.
Səhvi düzəlməz
 səhv eyləyənin.

Ev oturanın,
Söz götürənin,
Dərd çəkənindir.
Dərdi də dərdtək
 mərd çəkənindir.

Açıq qapıya
 minnət qoyan kəs
Ömrü ömürtək
 yaşaya bilməz.

Bəxtinə təpik
 atana yazıq!
Fil qulağında
 yatana yazıq!

Bir anın ömrü
 çox isə ildən.
Yaşa o anı
 can ilə dildən.

Ey bəzəkli qız,
süslü gəlinçik.
Salma bəxtini
özündən incik.

29.09.2003.

MƏHƏBBƏT ÇƏTRİ

Bu gülmü? Allah,Allah!
Gülsə də,nəsə,vallah,
Rəngi var,ətri yoxdur.
Gül kimi xətri yoxdur.

Təklənibdir ,qalıbdır.
Bağı gözdən salıbdır.
Nəyi var,borc alıbdır,
Qiyməti,qədri yoxdur.

Yığsan da dəstə-dəstə,
Meyl olar hansı kəsdə?
Çünki başının üstə
Məhəbbət çətri yoxdur.

03.10.2003.

MƏNİM

Deyəsən,özünü gözdən salmısan,
Gözümə,könlümə dolanım mənim.
Özün özündənmi hayıf almısan?
Mənim də hayfımı alanım mənim.

Dünyadır,.. beləcə fırlanır,dönür.
Biriyəcün yansa da,biriyəcün sönür.
Günləri üst-üstə yığ,olsun ömür.
Məni bu günlərə salanım mənim.

Gecə gündüz ilə sarışıq düşüb.
Araya nə yaxşı barışıq düşüb!

Milli Kitabxana

Haçandan bəridir qarışıq düşüb
Həqiqətim mənim, yalanım mənim...

03.07.2004.

ÖLÜRƏM

Ay insafsız, axı, sənin üzündən,
Çıxmır Günüm, doğmur Ayım, ölürəm.
Xəbər yoxdur sorağından, izindən,
Sənə çatmır hay-harayım, ölürəm.

Yar odur ki, yardan hayıf almasın.
Əziz tutsun, nəzərindən salmasın.
Düşmənin də gözü yolda qalmasın,
Ötür yazım, keçir yayım, ölürəm.

Öz-özümə söylədikcə ağılar,
Gözlərimə qızıl qanlar sağılar.
Qorxuram ki, dünyalarım dağılar
Uçulduqca can sarayım, ölürəm.

Nə Vaqifəm, nə Aslanam daha mən,
Necə dözüüm bu yangıya, dağa mən.
Bağban oldum gülü solan bağa mən,
Sənin olsun ömür payım, ölürəm.

26.07.2004.

XALANGİLƏ GEDƏSƏN

(el deyimi)

Nə olar ki, ayda, ildə bircə yol
Görüm səni xalangilə gedəsən.
Açıq-aşkar qansızlığa qoyub qol,
Haqq-nahaqdan bildiyini edəsən.
Görüm səni xalangilə gedəsən.

Milli Kitabxana

Xalan sənə sarmaşıqtək sarısa,
Oğlu,qızı bir-biriylə yarısa.
“Xoş gəldin”ə başın elə qarışa,
“Sağ ol,sağ ol” deyə-deyə ötəsən.
Görüm səni xalangilə gedəsən.

Oturasan,durasan da şəst ilə,
Qayıtmağa gecikəsən qəsd ilə.
Mənim kimi ayrılıqdan məst ilə
Nə gərəkdir hər gün dil-dil ötəsən,
Görüm səni xalangilə gedəsən.

Bəxtəvərin birisisən,xalan var.
Ağrını da,acını da alan var.
Nə vecinə burda yalqız qalan var,
Ondan ötrü çevrildikcə bütə sən,
Görüm səni xalangilə gedəsən.
Xalan göyçək,özün göyçək,çal-oyna.
Qonaq-bacı gəzə-gəzə qal-oyna.
Salmaginən ürəyinə xal,oyna.

Oynadıqca istəyinə yetəsən,
Görüm səni xalangilə gedəsən!

27.07.2004.

MÜBARƏK

Eşitmisəm,məndən gizli köçübsən,
Təzə yerin,təzə bağın mübarək!
Qohumlardan xalangili seçibsən,
Qohum-qardaş seçən çağın mübarək!

Bunu mənə sizdən əsən meh dedi,
Gözlərimdən dama-dama şəh dedi.
Dedim:–Olmaz!–dilim döndü eh dedi,
Meh dəyməyən dil-dodağın mübarək!

Milli Kitabxana

Hay gəlmədi harayıma, hayıma,
Şaxta düşdü, boran düşdü yayıma.
Kaş öləydim, oturaydın vayıma,
Deyəydilər yangın, dağın mübarək!

Kimdən sorum, hardan bilim necəsən?
Bəyəm məni alırsanmı vecə sən?
Haqqı-sayı yaman vurdun heçə sən,
Eşidilmir səs-sorağın, mübarək!

Sağım, solum, arxam, önüm qaranlıq,
Hara gedim, hara dönüm – qaranlıq.
Daha mənim ömrüm-günüm qaranlıq.
Yandırdığın çil-çırağın mübarək!

Məni iynə gözündən sən keçirdin,
Guya mənə təzə paltar biçirdin.
Uzaqlaşmaq üçün məqam seçirdin,
Yaxınların, uzaqların mübarək!

27.07.2004.

Milli Kitabxana

GÜNAH

*Məhləmizdə bir quyu var,əmiqızı.
İçməyə sərin suyu var,əmiqızı.
(xalq mahnısından)*

Xalangilin məhlədə
həmən quyu varmıdır?
İçməli, içilməli
sərin suyu varmıdır?
İçib ayılmışanmı?
Ayıq sayılmışanmı?
Danış, xalası göyçək.
Başım bəlası göyçək!
Nə oldu, necə oldu?
Di gəl dönüm başına.
Elə bil ki, getmişən
sən mağara daşına.
Gəl yaşına-yaşına.

Yollarına müntəzir
Olduqca qoydum nəzir.
Yolları bağlamaqçün,
Səni çox saxlamaqçün
Xalangilin məhlədə
qayalar çapıldımı?
Fərhadlar zühur etdi,
Xosrovlar tapıldımı?
Danış, xalası göyçək.
Başım bəlası göyçək!

Mənimçün gecələr Ay,
gündüzlər Gün tutuldu.
Yollarını gözləyən
gözlərim unuduldu.
Dərdimi Haqdan özgə
kimsəyə deyəmmədim.

Milli Kitabxana

Mən bu dəli könlümün
üzünü əyəmmədim.
Danış,xalası göyçək!
Başım bəlası göyçək!

Əcələ üz göstərib,
ölümə yan vermədim.
Canım səndədir deyə
özgəyə can vermədim.
Kimdir ki,səndən ayrı
canım alası,göyçək?
Başım bəlası göyçək.
Al,ay xalası göyçək.
Xalı,xalası göyçək.

Mən də günaha batdım
sənin bu günahından.
Bilmirsən ki,ahımdan
Xalangilin məhlədə
olan quyu quruyar.
O quyunun içməli,
sərin suyu quruyar.
Bunu boynuna alma,
Gəl,məni işə salma.
Tez gəl,xalası göyçək,
Xalı,xalası göyçək.
Başım bəlası göyçək.

28.07.2004.

SORUŞ

Aydan səni xəbər aldım,
Dedi: – Gedib gündən soruş.
Günü görüb çaş-baş qaldım,
Dedi: – Dayan,gəndən soruş.

Yenə gecə oldu yarı,
Bir-bir gəzdim ulduzları.

Milli Kitabxana

Dedim: – Görən yoxmu barı?

Dedi: – Varsa,ondan soruş.

Mən ki səni sən bilirəm.

Yerə-göyə tən bilirəm.

Sevda nədir,mən bilirəm,

Soruş onu,məndən soruş!

30.07.2004.

HALAL OLSUN

Nəfəsinlə oxuyursan...

Halal olsun!

Söküb məni toxuyursan.

Halal olsun!

Bacarana qurbandır baş!

Halal olsun!

Başım üstə göyərsə daş,

Halal olsun!

05.09.2004.

GÜLÜM

Arzularından bar tutub

Bəzənirsən bəzən,gülüm.

Ürəyində qərar tutub,

Xəyalında gəzən,gülüm.

Rəng alırsan öz-özündən,

Ulduz göz vurur gözündən,

Doğur Günəş,Ay üzündən,

Bəd nəzəri kəsən gülüm!

Başdan-başa qor imişsən,

Yandırmaqda zor imişsən.

Nə düşməli tor imişsən,

İndi bildim nəsən,gülüm!

06.10.2004.

MİNNƏT

Gələndə “Gəlirəm,”– demişdinmi sən?
Gedəndə: – “Gedimmi” deyirsən hələ.
Bir mənə de görüm nə istəyirsən?
Nə üçün xətrimə dəyirsən belə?

Ey beyni havalı,ey ürəyi buz!
Baş aç bilmirəm sənin sözündən.
Bəyəm görmürsənmi Günəş,Ay,ulduz
Çıxır da,batır da özü-özündən?

Gələn özü gəlir,.. gedir gedəndə
Gündüz də gecəyə minnətçi salmır.
Gecə də gecəlik vaxtı bitəndə
Gündüzdən soruşub icazə almır.

Gələndə: – “Gəlirəm” demişdinmi sən?
Gedəndə – “Gedimmi” deyirsən hələ.
Bir mənə de görüm nə istəyirsən?
Nə üçün xətrimə dəyirsən belə?

07.04.2005.

QORXURAM

Sən bu dünya kimisən.
Səni sevməyə qorxuram.
Gör tapmısan kimi sən
Özünü sevdirməyə!
Doluram,doluxuram.
Səni sevməyə qorxuram.

Yazına,
Nazına vurulub.
Kamana mindirilmiş

Ox kimi qurulub,
Yayının qızmarına
düşəcəyəm.
O üzlü-bu üzlü bişəcəyəm.
Payızında barından,narından
Umsunub şişəcəyəm.
Qışından çıxa bilmərəm.
Güllərin sinəm üstə bitər.
Səni sevməyə qorxuram,
Qorxuram zəhmətim itər.

18.04.2005.

XƏBƏRİ YOXDUR

Başıma haranın külünü töküm?
Ceyranın gözündən xəbəri yoxdur.
Durum qabağında,bəlkə,diz çöküm?
Bunun yer üzündən xəbəri yoxdur.

Bilmirəm özünü bu nə sayıbdır?
Naşının əlinə düşər,hayıfdir!
Elə bil,Muğanda doğulmayıbdır,
Ya da Mil düzündən xəbəri yoxdur.

Gör necə arxayın-arxayın baxır.
Beynimin içində şimşəklər çaxır.
Hayana boylansa,o yana axır,
Yolundan,izindən xəbəri yoxdur.

Demir ki,burada ceyran ovu var.
Bərəsi,sürhayı,qaça-qovu var.
Ovçunun mənimtək dəlisovu var,
Bununsa özündən xəbəri yoxdur.

Qoru,Vaqif Aslan,özünü indən.
Taleyin,iqbalın gəlhagəlindən.
Ova bax,ovçunun əsən əlindən,
Titrəyən dizindən xəbəri yoxdur.

22.07.2005.

GƏLİR

Səsin işıq seli,nur çeşməsidir,
Gün kimi,Ay kimi durulub gəlir.
Saflığın,sevginin gur çeşməsidir,
Sevdalanıb gəlir,vurulub gəlir.

Sorursan: – Necədir kefin,əhvalın?
–Yaxşıyam,yaxşıyam,qadanı alım.
Elə ki,susuram,pozulur halın,
Səsin daşa dəyib qırılıb gəlir.

Səsindən bilirəm aşkar,gizlicə
Nəbzın necə vurur,ürəyin necə.
Qoymur ki,üstümdən duman,çən keçə,
Şimşəktək üstümə burulub gəlir.

O,novruz mehidir,qədir küləyi,
Dəydimi,göyərdir arzu,diləyi.
Ey tale pərisi,qismət mələyi,
Səsin də nizamla qurulub gəlir.

16.10.2005.

DEMƏMİŞDİM

Mən ki sənə göz yaşıyla
Ülfət bağla deməmişdim.
Bir gün tale savaşıyla
Coşub-çağla deməmişdim.

Bilə-bilə ömür-andır,
Hər nədirsə,imtahandır.
Söyləmişdim məni yandır,
Amma dağla deməmişdim.

Mənə tutduğun bu toya,

Tamaşa et doya-doya.
Ölütək qoyub ortaya
Məni ağla deməmişdim.

Hər bir dərdədən yemişdim mən,
Göz yaşım la nəmişdim mən.
Öldür məni demişdim mən,
Öldür, saxla deməmişdim.

01.02.2006.

HEYİF

Mən sən in ürəyincə
 könlünü alammadım.
Layiq olduğun qədər
 qeydinə qalammadım.
Başın-dişin ağrıdı,
 keçəndən sonra bildim.
Mənzilini dəyişdin,
 köçəndən sonra bildim.
Sən təkliddə sıxıldın,
 mən adamlar içində.
Yaşamaq da olurmuş
 taleyi bu biçimdə.
Gözlərinin dərini
 baxışla,gözlə aldım.
Könlünü uşaq kimi
 bir quru sözlə aldım.
Mən sənə büllur saray
 qurammadım,bağışla.
Qulluğunda qul kimi
 durammadım,bağışla.
Bir vaxtlar itirdiyim
 ağ atım da olmadı.
Sonuna güvənəsi
 həyatım da olmadı.
Xoşbəxt edə bilmədim
 səni,ey xoşbəxt mələk!

Milli Kitabxana

Sənsən ən gözəl arzu,
sənsən ən şirin dilək.
Deyirəm ki, torpağa
özümü tez yetirim.
Qabaqdan bahar gəlir,
səninçün gül bitirim.

01.02.2006.

SUAL

Xoşuna gəldimi yazdığım şeir,
Dəydimi qəlbinin yanan yerinə?
Qazancın oldumu, etdinmi xeyir
Toxunub könlümün sınaq yerinə?

Şadsanmı nəğməmin zor olmağına?
Ya da əminsənmi oxunar, keçər?
Baxma bu sevginin kor olmağına,
Aylara, illərə toxunar keçər.

Döşünə yatırmı sözlər, kəlmələr,
Səni əzablarım razı salırmı?
Sözlərə vurduğum güllər, ilmələr,
İstədiyin kimi yadda qalırmı?

Vurduğun bu qəfil, ağır zərbədən,
Gözümdən od qopdu, közlər töküldü.
Fəryad əvəzinə, özün gör nədən
Ağzımdan köz kimi sözlər töküldü.

Xoşuna gəldimi yazdığım şeir,
Daha qulp qoyası yerin qaldımı?
Ey ilham pərisi, səni bu şair,
Görəsən, bu dəfə razı saldımı?

02.02.2006.

VAXT VƏ BAXT

Bəs niyə kiməsə vaxt verəndə də

Milli Kitabxana

Sən mənim vaxtımdan kəsib verirsən?
Ya da şans əvəzi baxt verəndə də
Şansımdan,baxtımdan kəsib verirsən.

Unutma,unutma,unutma bir gün
Vaxtsızlıq,baxtsızlıq zamanı gələr.
Vaxtıma,baxtıma qıydığın üçün,
Vaxtının,baxtının yamanı gələr.

Daha basıb yeyir bu sükut məni,
Nə yaman olurmuş vaxtın acısı.
Gör necə günlərə salıbdır məni
Taleyn dönüyü,baxtın acısı.

Vaxtımın,baxtımın şirin yerini
Mən ki halallıqla vermişəm sənə.
Bu şirin şeylərin sən heç birini
Gərək verməyəydin bir özgəsinə.

Unutma,unutma,unutma bir gün
Vaxtsızlıq,baxtsızlıq zamanı gələr.
Vaxtıma,baxtıma qıydığın üçün
Vaxtının,baxtının yamanı gələr.

05.02.2006.

BİLMƏRƏM

Get, sən – sən kimisən,mən –
– mən kimiyəm.
Haqqını əlindən ala bilmərəm.
Sevdayla açılan çəmən kimiyəm,
Məni sevnələr var,sola bilmərəm.

Ağlayan ağlasın gedəndən ötrü,
Sızlayan sızlasın yetəndən ötrü.
Mən,axı,hər yoldan ötəndən ötrü
Başımı,saçımı yola bilmərəm.

Milli Kitabxana

Məni tənha sayma,Tanrı da təkdir,
Təklərə ehtiram,hörmət gərəkdir.
Mənim sinəmdəki sevən ürəkdir,
Kinlə,küdurətlə dola bilmərəm.

Qorxduğun budursa,lap xəircəm ol.
Səninçün bir daha açılmaz bu qol!
Sındırma şaxını,bu sən – bu da yol!
Yolunda qara daş ola bilmərəm.

Bu gündən öldü bil Vaqif Aslanı.
Get,yaş sən onun torpağı sanı.
Məhəbbət deyilən şərəfi,şanı
Ayaqlar altına sala bilmərəm.

06.02.2006.

OLSUN

Olanlar gözəl olubdur,
Olacaqlar gözəl olsun!
Bizdən sonra zamanlara
Qalacaqlar gözəl olsun!

Dünya evdir – hörülübdür.
Bu sirr harda görülübdür?
Verilənlər verilibdir,
Alacaqlar gözəl olsun!

06.02.2006.

OLANIM MƏNİM

Mən səni hamıdan gözəl sanırdım,
Ağlını,hissini ondan da gözəl.
Mən sənə özümdən çox inanırdım,
Nə ola bilərdi bundan da gözəl?

Gündüz Gün bilirdim,gecə Ay səni,
Nəfəsin meh idi mehriban,sərin.

Milli Kitabxana

Bir axşam heyrətdən dedim: – Vay səni
Ulduzlar imiş ki rəfiqələrin!

Rəngin özündəndi, ruhun özündən,
Tanrım qorumuşdu boyadan səni.
Tökülür bir ağır yuxu gözündən,
Özüm də qorxuram oyadam səni.

Bir vədə yuxuna girmişdi anam,
Atam da “xoş gəldin” demişdi sənə.
Ay mənim mələyim, ay mənim sonam,
Bəs indi nə oldu son sözün mənə?

Çantamdan dağılan kitablarımı
Yuxuda yığmışdın, yuxuda, axı!
Mənim dərdlərimi, əzablarımı
Bəs necə götürsün bu xuda, axı?!
Dəli sevləməkdə hər dərdin-sərin,
Güldün ki, göz yaşın gözündə şəhdi.
Azımı söyləmişdin təbəssümlərin
Üzünə çəkilmiş qövsi-qüzehdir.

Bax gör kimin sənə əlləri çatmır,
Bahar buludutək dolanım mənim.
Tarix hər deyəndə gözəl yaratmır,
Eh, hamıdan gözəl olanım mənim!

07.02.2006.

NOLAYDI

Mənim qabağıma daşlar çıxaydı,
Ayağım sınaydı hər addımbaşı.
Mənim qabağıma dağlar çıxaydı,
Düşəydi başıma qayası, daşı.
Mən indi nə deyim bu kor taleyə,
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

Milli Kitabxana

Mənim qabağıma yellər çıxaydı,
Alıb aparaydı haraya gəldi.
Mənim qabağıma sellər çıxaydı,
Biləydim umduğum araya gəldi.
Necə soruşmayım üz tutub göyə,
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

Mənim qabağıma qatarlar çıxıb
Üstümdən elə hey şütüyəydilər.
Məni küncə basıb,bucağa sıxıb,
Göynədə-göynədə ütüyəydilər.
Üstümə qımçanıb sus deyə-deyə
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

Yol olsan,üstündən basıb keçərdim.
Hansı döngəndəsə azıb keçərdim.
Yanında qəbrimi qazıb keçərdim,
Səndən keçmək olmur,qurtarmaq olmur.
Mənim acizliyim gəlməz ölçüyə,
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

Mənim qabağıma qurdlar çıxaydı,
Sümürə-sümürə yeyəydi məni.
Bir damcı olsa da,bəlkə,qalardım.
Mənim qabağıma dərdlər çıxaydı,
Sevinə-sevinə geyəydi məni.
Mən onda özümdən razı qalardım.

Od olsan,bilərdim bir gün sönərsən.
Közərib,bozarıb külə dönərsən.
Demə elə qüdrət,elə hünərsən,
Bilmirəm təşəkkür eyləyim nəyə.
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

Dəhşətsən,nə deyim dəhşətsən belə,
Xəbərin varmıdır heç bundan sənin.
Çəkinəcə adını bəlalər belə

Mənə yaxın gəlmir qorxundan sən.
Mənə səndən özgə tapılmır yiyə.
Mənim qabağıma sən çıxdın niyə?

10.02.2006.

MÜƏMMA

Sən həm hakim olaydın,
həm də cəllad deyirəm.
Olaydın şad deyirəm.
Mənə cəza verəydin
sayıb günahlarımı.
Çatanadək Tanrıya
sinəmin ahlarını
Lap ərşə qaldırıydın.
Nağaralar döydürüb,
şeypurlar çaldırıydın.
Sonra da acığından
torpağa saldıraydın,
Bişirəydin əlinlə
məni qır qazanında,
Dirildəydin təzədən
nola sübh azanında.
Qıl körpüdən keçirmək
adıyla dur deyəydin.
Tən ortaya çatınca
məni itələyəydin.
Sən həm hakim olaydın,
həm də cəllad olaydın.
Mənim əzablarımdan
həmişə şad olaydın.
Külək olub üstümə
var gücünlə əsəydin.
Hirsini soyutmağa
beləcə tələsəydin.
Tələsməyirsən amma.
Bəs nədir bu müəmma?
Bəs nədir bu müəmma?

11.02.2006.

YUXARI

Yenə də yıxıldım,əl uzatmadın...
Dayanıb dursan da məndən yuxarı.
Qorxuram kefinə dəyər,həyatım,
Əlimi uzatsam səndən yuxarı.

Özüm də bilmirəm bunu kim demiş,
Yaxşı yazmaq üçün qələm qəm yemiş.
Ucalıq deyilən məhəbbət imiş,
Ayrı nə vardır ki,ondan yuxarı?

Ayrılıq acıdır,onu bilirdim,
Dərddəndir sevənin donu bilirdim.
Sevgini hər şeyin sonu bilirdim,
Eşq imiş sən demə,sondan yuxarı.

Məni özün yıxdın,özün də qaldır.
Yoxsa ki qalxmağım boş bir xəyaldır.
Ya da cəhənnəmin dibinə saldır,
Var isə,cəza tap bundan yuxarı.

12.02.2006.

QORU

Allahım,Günəşdən saf yaratdığın
Bu qızı qoru.
Qəlbində sevgidən ocaq çatdığın
Bu dəfə geyibdir qırmızı,qoru.

Yolunda gül-çiçək bitir,nə olar?
Onu mənzilinə yetir,nə olar?
Ömrümün çırağı itir,nə olar?
Qoy olsun! Sevdiyim ulduzu qoru.

12.02.2006.

SAYASI DÜŞSÜN

Sən mənə yazdırmısan
Şeirimi bu yaşımda.
Qəbrimi qazdırmısan
Ürəyinin başında.
Oturub saç yolursan.
Niyə belə kövrəlib,
Niyə belə dolursan?
Niyəsini de, bilim,
Ay cəlladım,qatilim.

Bir vaxt özün deyirdin:
– Bu nə tale,həyatdır?
İndi gözlərin aydın!
Əlin qanıma batdı.
Vida vədəsi çatdı.
Heç kimə göstərmədən,
Bir gül-çiçək dərmədən
Şaxımı qara bəzə.
Sənin olsun kef,məzə.
Sənin olsun qoy bu yaz.
Qəbrimi lap dərin qaz.
Ən dərin guşəsində
Qəlbinin gizlət məni.
Ölüsünə ağlayan
Kimsələrin diliylə
Oxşat,əzizlət məni.

Bu şeiri yazdırmısan
Sən mənə bu yaşımda.
Qoyulubmuş sən demə,
Qəlbində baş daşım da.
Sayası düşsün sənə
Mənim adsız qəbrimin.
Ayrı bir söz deməyə
Daha bar vermir dilim.
Ay cəlladım,qatilim.

24.02.2006.

GÖZƏL

I

Görüm səni var ömrünü
xoş vurasan başa,gözəl!
“Arzuların,əməllərin
toxunmasın daşa”,gözəl!
Demədinmi bəs bu – dəli
öyrəşər göz-qasha,gözəl!
Gözəl olan gözəl olur
yar ilə yoldaşa,gözəl!
Yaradan gözəl yaradıb,
yaşa səni,yaşa,gözəl!

Əlimi Allaha açıb
sən deyən olsun deyirəm.
Sənə pis gözlə baxan
sınsın,ovulsun deyirəm.
Ruzigarlar ötüşüb
ərşə sovulsun deyirəm.
Qəlbinin qüssə-qəmi,
dərdi qovulsun deyirəm.
Möhtac olma deyirəm
qohuma,qardaşa,gözəl!
Əsli göyçəksən,axı,
telləri göyçək gözəlim!
Sən ki cənnət quşusan,
elləri göyçək gözəlim!
O müqəddəs,o təmiz
əlləri göyçək gözəlim!
Qəməsi,nazı gözəl,
felləri göyçək gözəlim!
Kim sevir,vay halına,
səhv eləyə,çaşa,gözəl!

Qış haçan çıxdı,axı,

Milli Kitabxana

gəldi haçan yaz,nə bilim?
Etdiyin hiylədirmi,
ya da mənə naz,nə bilim?
Nə çox oldu,nə bilim,
ya nə olub az,nə bilim?
Kim ilə sən aranı
eyləmişən saz,nə bilim?
Verməyirsən yenə sən
sirrini sirdaşa,gözəl!

Sən olan səmtə baxıb
köks ötürən mən oluram.
Gözü yollarda qalan
daş-qayaya tən oluram.
Gələcəksən deyə sən
ömrüdən-gündən oluram.
Gör neçə hala düşüb,
gör neçə yöndəm oluram.
Baş odur yarı ilə
ömrü vurur başa,gözəl.

24.02.2006.

II

Qismət harda,ismət orda...
Eşqə könül açan gözəl.
Nə qaldı ki,daha burda,
Sevgisindən qaçan gözəl?

Sandım başımın tacısan.
Öz qismətinin acısan.
Gördüm ki,"Fatma bacı"san,
Uç deyincə uçan gözəl.

Hər qanadlı ley deyildir,
O,leydirsə,key deyildir,
Hər kəs bilən şey deyildir,
Gözəl olur haçan gözəl.

19.09.2006.

ƏMANƏTİ

Məhəbbətdən artıq dövlət, var olmaz,
Dövlət əmanəti, var əmanəti.
Sevməyən adamda etibar olmaz,
Yar bilər ki, nədir yar əmanəti.

Sənə qurban olum, ay şələləsaç,
Yaxanı düymələ, ürəyini aç.
Hava xoş keçəndə bar tutar ağac,
Elə ki bar tutdu, bar əmanəti.

Günbəgün gedirik sabaha sarı,
Salma qəribliyə sözümlü barı.
Açıqda saxlama gülöyşə narı,
Əlimə çatınca nar əmanəti.

Gül üstə şəh olar, gül üzlərdə tər,
Az məni ağ yuyub, sonra qara sər.
Ardan qurşaq olmaz, namusdan kəmər,
Namus, abır-həya, ar əmanəti.

Məni, Vəqif Aslan, yaram yandırır,
Halala qatılan haram yandırır.
Bu dağlar oğlunu aran yandırır,

Ay mənim dağlarım, qar əmanəti.

29.09.2006.

TƏSƏLLİ

Səni yola salmaq mənə çətindir
Özümü sürgünə göndərmək kimi.
Səni qarşılamaq səadətimdir,
Dünyanı cənnətə döndərmək kimi.

Milli Kitabxana

“Yaxşı yol!”, ”Hələlik”, ”Sağ-salamat get!”
Sözləri qəlbimi kövrəldir yaman.
Mənə səmalar da deyir: – Şadlıq et,
Allah da sevinir sən gələn zaman.

Əl verib görüşmək, ayrılmaq ağır,
Necə ayrılasan özün-özündən?!
Elə ki gəlirsən, yola nur yağır,
Məhəbbət tökülür qara gözündən.

Səni yola salıb gözümlə dolsa da,
Birtəhər dözüərəm, oluram mətin.
Təsəllim budur ki, necə olsa da,
Səni qarşılamaq olur qismətim.

Gedirsən aparıb məni özünlə,
Gəlirsən gətirib özümə məni.
Pak qəlbin ,saf ruhun, günəş üzünlə
Lap yaxşı eləyib sevmişəm səni.

26.02.2006.

SƏSİN

Bildiyim bircə şey var,
İlahi səsdir səsin.
Allahın üfördüyü
Ruhdur, həvəsdir səsin.

Yaşaya bilmərəm mən.
Hardan bilsin hər yetən?
Mənə həyat bəxş edən
Hava, nəfəsdir səsin.

Qırıb sehri, tilsimi,
İş olmaz bu iş kimi.
Məzarımdan şiş kimi
Qalxmağa bəsdir səsin.

Milli Kitabxana

Gəlib,.. deyirəm açıq,
Haqqa getməsin acıq.
Olanda da azacıq
Ömrə əvəzdir səsin.

01.03.2006.

GƏRƏK

Mən sənə deyirəm: – Allah nurusan.
Olmasan, kor gözlər nəyimə gərək?
Sən baş ucalığı, qəlb qürurusan.
Olmasan, bu sözlər nəyimə gərək?

Gün çıxdı-çıxmadı,.. mənə nə dəxli?
Ay doğdu-doğmadı,.. yenə nə dəxli?
Bu dünya dolana, dönə,.. nə dəxli?
Gecələr, gündüzlər nəyimə gərək?

Olmasan, şövq ilə gedib-gəldiyim,
Məcnunu, Kərəmi ötüb gəldiyim.
Gəlmək niyyətimə yetib gəldiyim
Bu yollar, bu izlər nəyimə gərək?

Dağlarım dikəldi, ya çökdü – birdir.
Varlığın möcüzə, sehirdir, sirdir.
Gəzdiyin düzənlər mənimçün pirdir,
Olmasan, o düzlər nəyimə gərək?

Üstümdə göz olan göz səninkidir.
Ya “ol!” de, ya “öl!” de, söz səninkidir.
Gülə bənzətdiyim üz səninkidir.
O biri gülüzlər nəyimə gərək?

Mən sənə nə deyim? – Allah nurusan.
Olmasan, kor gözlər nəyimə gərək?
Sən baş ucalığı, qəlb qürurusan.
Olmasan, bu sözlər nəyimə gərək?

02.03.2006.

QADAN ALIM

Dilimdə bir söz bitibdir:
– Qadan alım,qadan alım!
Yaddaşım tamam itibdir:
– Qadan alım,qadan alım!

Adın addır ad içində.
Neyçün deyim yad içində?
Hər şəkildə,hər biçimdə
Qadan alım,qadan alım!

Axır səni görüb gözüüm.
Görüb sonra necə dözüüm?
Qabağında ölüm özüm,
Qadan alım,qadan alım!

Gəl,ey qeylü-qallı gözəl,
Yaşıl,sarı,allı gözəl.
Bir cüt,bir tək xallı gözəl,
Qadan alım,qadan alım!

Ey səsi xoş,ey sözü bal!
Gəl ömrümü,günümü al!
Gir qəlbimə,könlümdə qal!
Qadan alım,qadan alım!

Tapmayınca sən incimi,
Necə alım mən dincimi?
Sən al mənim sevincimi,
Mən də sənə qadan alım!
Qadan alım, qadan alım!

03.03.2006.

DÜŞDÜ

İş ki qalıbdır sənə,
Çətin zəng gələr mənə.

Çallaşım özüm yenə,
Bəlkə yadına düşdü.

Ey sevdalı ərköyün,
Dəcəlliyinlə öyün!
Püşk atdım,yerim göyün
Ən son qatına düşdü.

Haqşan – nahaqqa qənim!
Tilsimim,sehrim mənim!
Yaxşı ki mehrim mənim,
Sənin adına düşdü.

Sənsən tutaqlı yerim,
Möhkəm dur,Allah – kərim!
Yıxılısam,de,ən dərin
Sevda çatına düşdü.

03.03.2006.

MÜRACİƏT

Günəşim,dözmədim istinə bəzən,
Amma səni gəzdim üşüyən kimi.
Gördüm duman gəlir üstünə bəzən,
Qalxana çevirdim məhəbbətimi.

Ayım,mənim Ayım,doğan kimi sən
Salavat çevirdim səni göruncə.
Ay mənim ulduzum,xoşbəxtəm ki mən,
Göy ulduz görməyib sənintək incə.

Bu yaz səninkidir,çiçəyim,gülüm,
Keçir mən dəlini yaz köynəyindən.
Ölüm,ayağının altında ölüm,
Qurtarım biryolluq can göynəyindən.

Ay mənim alnımın yazısı,dinlə,
Tanrı qələmiylə nəqş edib səni.
Hansı dünya olsa,xoşdur səninlə,
Hara istəyirsən,al,apar məni.

Mələyim,al məni qanadlarına,
Diləyim,diləyin nədir ona çat.
Döləyim,son qoyub inadlarına,
Tanrı elçisitək möcüzə yarat.

Günəşim,həmişə üzümə doğ,dur!
Ayım,mənim Ayım,zülməti boğ,dur!
Ulduzum,açılan bəxt kimi parla,
Göylərdən yerlərə bax iftixarla!

04.03.2006.

AÇIQLAMA

Mən səni havayı sevmədim,bu – bir,
Bu – iki,nə gərək təəccüb buna?
Bu da – üç,Haqq özü qərar veribdir
Sənin məndən ötrü doğulduğuna.
Mən səni havayı sevmədim ,əsla!
Səni sevdi bu baş,sevdi bu ürək.
Təmiz bünövrəylə,köklə,əsasla
Doğulan olmayıb,axı,sənintək.

Mən səni havayı sevmədim,inan!
Baxdım üfüqlərin bəyazlığına.
Dəlildir,sübutdur sevgimiz hər an
Sevgiyə sevginin tarazlığına.

Bəlkə də,bəlkə də,bəlkə də,azdır
Bir belə sevgiyə sevilmək sənə.
Allahım,alnıma bir sevgi yazdır,
Baxsın heyrət ilə sevənlər mənə.

05.03.2006.

ƏSLA!

Qaşınla,gözünlə içirdin məni,
Bildim ki,içdiyim mey deyil,əsla!
İynənin gözündən keçirdin məni,
Bu ki yalan haray,küy deyil,əsla!

Qəlbi saf,ayağı sayalım mənim,
Mənim utancağım,həyalım mənim.
Dolanır başına xəyalım mənim,
Amma ov axtaran ley deyil,əsla!

Nədən bu sevdadan soyu deyirsən?
Üfürüb bir də iç suyu deyirsən.
Oyanan vaxtımdır,uyu deyirsən,
And olsun,bu – olan şey deyil,əsla!

Kimə bəlli deyil,özün düşün bir,
Göylərdəki nizam,yerlərdəki sirt?
İçimdə çalınan öz ürəyimdir,
Sifariş edilən ney deyil,əsla!

05.03.2006.

ALQIŞ

Sən – böyük mənasan,
Sən – böyük məna.
Ən böyük məna!
Səni yoğurana,yapana alqış!
İtirənə lənət,tapana alqış!

05.03.2006.

DEMİRƏM Kİ...

Sənə demirəm ki,gəl,məni yandır.
Deyirəm: – Elə hey qovur məni sən.

Milli Kitabxana

Sənə demirəm ki, bu nə tufandır?
Deyirəm: – Kül bilib sovur məni sən.

Sənə demirəm ki, əzizlə məni,
Deyirəm: – Çəmən bil, üstümdə gəz, keç.
Görsən, çoxları var, çağırır səni,
Eyb etməz, istəsən, sən məni əz, keç!

Sənə demirəm ki, çürüt, zay elə
Cavanca ömrünü, gününü, gözəl.
Sənə demirəm ki, vay-haray elə,
Qaldır şivənini, ününü, gözəl.

Sənə deyirəm ki, bir də kimsənin
Girmə ürəyinə, yazıqdır o kəs.
Qurbanın olmağı, axı, kim sənin
Necə arzulamaz, necə istəməz?

06.03.2006.

MƏNİ HƏR YETƏNƏ SATMA

Məni hər yetənə satma deyirəm,
Qaytarıb təzədən ala bilməzsən.
Hər şirin laylaya yatma deyirəm,
Yatarsan, heç oyaq ola bilməzsən.

Məni nə kölə bil, nə qul, nə nökər,
Özün hesab elə, sevir sən əgər.
Özülsüz binalar, axı, tez çökər,
Onda çox oturub qala bilməzsən.

Yaşa şirin-şirin şirin dünyada,
Var olsun ocağın, pirin dünyada.
Əgər bilinməsə yerin dünyada,
Axıb zamanlara dola bilməzsən.

Qorxuram məkirli qol çəkər səni,
Sağ səni çaşdırar, sol çəkər səni.

Milli Kitabxana

Bir bərli-bəzəkli yol çəkər səni,
Düşərsən bir ayrı yola,bilməzsən.

Məni hər yetənə satma deyirəm,
Qaytarıb təzədən ala bilməzsən.
Hər şirin laylaya yatma deyirəm,
Yatarsan,heç ayıq ola bilməzsən.

07.03.2006.

HƏQİQƏT

Mən səni görəndə sən eləcəydin,
Sən məni görəndə mən beləcəydim.
Sənin nəyin vardı,nəyin yox idi,
Xoş idi mənə.
Mənim nəyim vardı,nəyim yox idi,
Xoş idi sənə.

Aradan bir qəfil ruzigar əsdi,
Davam gətirmədin,dözmədin buna.
Mənə qələbəndən danışma,bəsd!
Məni inandırma saf olduğuna.

Mən səni görəndə sən eləcəydin,
Başının üstündə qılınc yox idi.
Sən məni görəndə mən beləcəydim,
Sıxıntım çox idi,ağrım çox idi.

Olara,olmaza qail idin sən,
Sən,axı,özünü xoşbəxt sayırdın.
Edib ruzigarı bəhanə nədən,
Özünü ikiyə bölüb ayırdın?

Mən səni görəndə sən eləcəydin,
Mən də ki eləcə sevmişdim səni.
Sən məni görəndə mən beləcəydim,
Beləcə qalmağa qoymadın məni.

08.03.2006.

SƏNİN GÖZ YAŞLARIN

Sənin göz yaşların bitmədi, aman!
Özüm yaylıq oldum silməkdən ötrü.
Nəyim var, nəyim yox, çıxdı yadımdan,
Dərdini, sərini bilməkdən ötrü.

Sənin göz yaşların axdıqca axdı,
Öpüb-oxsamağa qaldı əlacım.
Bir dəfə çaşdırdın məni o vaxtı,
Bəs bu çaşqınlıqdan mən necə qaçım?

Sənin göz yaşların azdırdı məni,
Qarşımda yarğanlar, selovlar açdı.
Günah dəftərinə yazdırdı məni,
Sinəmdə atəşlər, alovlar açdı.

Sənin göz yaşların hörümçək toru,
Məni yaman tutdu ilmələrində.
Olsa da düzlükdə qüvvəti, zoru,
Şair çox yanıldı kəlmələrində.

Sənin göz yaşların yalanmı, düzmü?
De görüm, haraya aparır məni?
Ağlımı korşaldıb, tutub gözümlü,
Calaq-calağımdan qoparır məni.
Sənin göz yaşların odlı çeşməmi?
İçindən qaynaya-qaynaya gəlir.
Damlası okean dalğası kimi,
Üstümə oynaya-oynaya gəlir.

Sənin göz yaşların məndən ötəri
Allah eləsin ki, tələ olmasın.
Mən də yaşayıram səndən ötəri,
Olsa da, heç vədə belə olmasın.

Sənin göz yaşların daşsın deyirəm,
Ürəyin sevincə boy verməyəndə.
Lap mənim başımdan aşsın deyirəm,
Onda göz yaşımda boğulum mən də.

14.03.2006.

AĞRINI VER

Ağrını ver, ağrın alım,
Ağrı bağlayım ağrıma.
Özümlə baş-başa qalım,
Baxım ağlayım ağrıma.

Həzin-həzin dillər ilə,
Aylar ilə, illər ilə.
Qonub-köçən ellər ilə
Matəm saxlayım ağrıma.

Ağrını ver, ağrın alım,
Ağrı bağlayım ağrıma.
Dur kənara, yalqız qalım,
Baxım ağlayım ağrıma.

19.03.2006.

YAZIQ

Sənin ki sevgiyə, eşqə tabın yox,
Əhvalına yazıq, halına yazıq!
Haqdan danışırısan, haqq kitabın yox,
Fala baxdırırısan, falına yazıq!

Dəyməzsən sən daha murdar bir tükə,
Layiqdir gözlərin baxa, döyüke.
Nahaq yaxın durdun bu ağır yükə,
Yükünə hayıflar, dalına yazıq!

Varmış əyinliyin, əynin yox imiş,

Milli Kitabxana

Baxıb açılası eynin yox imiş,
Huşsuzun birisən, beynin yox imiş,
Səntək qabırğası qalına yazıq!

Tanrının daşını salmırsan yada,
Ömrünü, yaşını salmırsan yada.
Başın var, başını salmırsan yada,
Örəyinə yazıq, şalına yazıq!

Neynim ki, bəxtinlə qalmaqalın var.
Bir anın içində min cür halın var.
Yadımda qalıb ki, bir cüt xalın var,
Çənənin üstündə xalına yazıq!

Qudurub başını yedi niyyətin.
Ürpəşdi, çimçəşdi, təküldü ətin.
Hərraca qoyuldu malın, dövlətin.
Dövlətinə yazıq, malına yazıq!

Uydun zəmanəyə, dəyişdi yönün.
Geriyə yolun yox, kəsilib önün.
Məhəbbətsiz ömrün, sevdəsiz günün
Ağı, qırmızısı, alına yazıq!

Bu dünya sevgiyə qurulan evdi.
Səni Vaqif Aslan sevdi, nə sevdi.
O ayrı kefi idi, bu ayrı kefdi,
Sənin də, onun da halına yazıq!

23.03.2006.

ŞÜKÜR HAQQIN BİRLİYİNƏ!

Sən də mənsən, mən də sənəm,
Şükür haqqın birliyinə!
Sənə tay da, tən də mənəm,
Şükür haqqın birliyinə!

Milli Kitabxana

Ruzigarlar vurdu bizi,
Burma kimi burdu bizi.
Amma yenə qurdu bizi,
Şükür haqqın birliyinə!

Yazımızdır onlar bizim,
Nəticələr,sonlar bizim.
Bu biçilmiş donlar bizim,
Şükür haqqın birliyinə!

Nə yaxşı ki mən olmuşam.
Olub sənə tən olmuşam.
Gör,bir necə şən olmuşam,
Şükür haqqın birliyinə!

Yerdə,göydə olsaq da biz,
Olacağıq doğma,əziz.
Pozulmayan izdir bu iz,
Şükür haqqın birliyinə!

27.03.2006.

PİS, YAXŞI

Ona uydun,pis elədin...
Uymasaydın,daha yaxşı...
Mənə qıydın,yaxşı etdin,
Qıymasaydın,daha yaxşı.
Nə duydun,nə hiss elədin?
Məndən doydun,yaxşı etdin.
Doymasaydın,daha yaxşı etdin.
Öz-özünü yad yerinə
Qoydun,qoydun,pis elədin.
Qoyumasaydın,daha yaxşı.

31.03.2006.

GƏLƏCƏKSƏN

Yenə çıxdı Günəş,qaçdı dumanlar.
Bu ki o deməkdir,sən gələcəksən.

Milli Kitabxana

Dağılır başımdan şübhə,gümanlar,
Daha gülə-gülə,şən gələcəksən.

Dönüb işıq olub,yarıb gecəni,
Xoşbəxt edəcəksən bizim küçəni.
Biryolluq unudub olub-keçəni
Yenə də ürəyi gen gələcəksən.

Bizim çəkdiyimiz ağrı əvəzi,
Qurulsun hər yerdə mizan-tərəzi.
Olmasa heç kimin qəsdı,qərəzi,
Sən Vaqif Aslana tən gələcəksən.

08.04.2006.

MƏN SƏNDƏN O YANA YOL İSTƏMƏDİM

Mən səndən o yana yol istəmədim,
Sən niyə qurtardın mən yorulmamış?
Mən sənin yolçundum olsam da hər kim,
Hökm verilərmı dərd sorulmamış?

Mən səndən o yana göy istəmədim,
Bərksə də,boşsa da qanadlarım,bax!
Özgə əsil-nəsil,soy istəmədim,
Əlinlə qırıldı inadlarım,bax!

Sən necə yol gördün məndən o yana,
Sən məni bu qədər qısamı sandın?
Lənət məhəbbətdən bezib-doyana,
Sevib-sevilməkdən niyə usandın?

Məndən o yandakı səmədan sənə
Əlmi elədilər,gəlmi dedilər?
Səni çıxdaş edib,bir düşünsənə,
Ağız şirinlədib,halva yedilər.

Milli Kitabxana

Çəmənmi görmüşdün məndən o yana,
Yoxsa aldanmışdı gözün sadəcə?
Onu bilirəm ki,sən qana-qana
Özünə tor qurdun özün sadəcə.

13.04.2006.

YOXDUR

Ay dilbilməz tərəkəmə,
Səndən uca göyüm yoxdur.
Salma məni çərəkənə,
Çərəkənlik heyim yoxdur.

Olsun,olsun nə dilərsən,
Nə yazarsan, nə silərsən.
Bundan sonra sən bilərsən,
Nəyim vardır,nəyim yoxdur.

Dağ məndəndir – başında qar.
Aran səndən – qoynunda nar.
Sən varsansa,hər şeyim var.
Sən yoxsan,heç şeyim yoxdur.

14.04.2006.

SƏN – ÖZÜMSƏN

Üzümün ağılığısan,
Canımın sağlığısan.
Ömrümün yaz vədəsi,
Yazımın çağlığısan.

Açıq alınmışan mənim,
Kəsilmə mənə qənim.
Səndən yaxın yarım yox,
Səndən yaxın düşmənim.

Halal,haram da sənsən.
Ağım,qaram da sənsən.
Sevincim də,qəmim də,

Ağrım,yaram da sənsən.

Məni əfv edən də sən,
Dönüb məhv edən də sən.
Mən mən olandan sonra
Çaşıb səhv edən də sən.

Durğuzan da,yıxan da,
Toplayan da,çıxan da.
Əllərimi kəsən də,
Kəsib sonra sıxan da.

Sənsən,sənsən,özünsən,
Sən ilahi iztirab,
Sən ilahi dözümsən.
Özümsən ki,özümsən!

15.04.2006.

SƏN KİMSƏN Kİ

Axı,nədən səni mən
Heç özüm də bilmədən
Gözləyirəm bu qədər,
Səsləyirəm bu qədər?
Niyə sənə ümidlər
Bəsləyirəm bu qədər?

Xoşbəxtliksən əgər sən,
Gir qapımdan ürəklə.
Bədbəxtliksən əgər sən,
Füsrət tap,məni təklə.
Ayır dostdan,tanışdan,
Mənim canım qurtarsın
Yalana aldanışdan.

Başa düş ki,səni mən
Heç özüm də bilmədən
Gözləyirəm nə qədər,
Səsləyirəm nə qədər?

Milli Kitabxana

Gəlişinə ümidlər
Bəsləyirəm nə qədər?

16.04.2006.

ƏLACSIZLIQ

Dağ olsan, başından yoltək aşardım,
Keçərdim, gedərdim səndən o yana.
Mən özüm bilərdim necə yaşardım,
Qoymazdım qəlbimi bir də oyana.
Görsəm ki, oyanır – laylay çalardım,
Nə həşir qoparar, nə hay salardım.
Nə də eşidərdi məni bu dünya.
Hardan xəlq elədi səni bu dünya?

25.04.2006.

NİYYƏT

Ürəyimi Allaha
açıb, niyyət etmişəm.
Ölümü də ölümsüz
etməyi qət etmişəm.
Sən mənə güvənmədin,
məndən torpaq güvənsin.
Üstümdə açan çiçək,
solan yarpaq güvənsin.
Qoy ölüm də sevin sin,
gəlişindən şad olsun.
O da sevəni sevsin,
sevməyə nə yad olsun.
Ölüm də ölməsin qoy,
bilsin məhəbbət nədir.
Məhəbbətdən savayı
hər nə var – əfsanədir!

30.04.2006.

TALE İLƏ BARIŞIQ

Şüşə qırığı yığmaq,

Milli Kitabxana

Yığıb axıra çıxmaq
çətindir.
Ey paralanmış şüşə,
Bu – sənin qismətidir.
Sənsə – mənim qismətim.
Keçibdir,.. olaq mətin.
Xırdaçısı olmayaq
Bir böyük məhəbbətin.

03.05.2006.

SÖZÜM YOX

Vaqif Aslan,sular yaman bulandı,
Hökm Allahın hökmü isə,sözüm yox.
Yer titrədi,göy başıma dolandı,
Dərs verdisə tale bizə,sözüm yox.

Başın üstə kim durmuşdu,kim sənin,
Kimi oldun bir kimsəsiz kimsənin?
Necə oldu gözlədiyin him sənini?
Boylan daha yola-izə,sözüm yox.

Vaqif Aslan,kaş sevəydin yalandan,
Peşiman da olmayaydın olandan.
İz qaldısa,sevda adlı qalandan,
İtməyibsə,oda,közə sözüm yox.

Vaqif Aslan,əzizləyib qəmini,
Verməyibsən yelə yenə nəmini.
Sular aldı sevda adlı gəmini,
Tale sənle düşüb üzə,sözüm yox.

07.05.2006.

DÜŞÜB

Getdiyin yol dumanlıydı,
Gəldiyin yola gün düşüb.
Gedəndə gözün qanlıydı,

Milli Kitabxana

İndi qəlbinə ün düşüb.

Zəng elədin nədən mənə,
Lazım idimmi mən sənə?
Xəyal eylədim ki,yenə
Ümidim kor düyün düşüb.

Baxdın həsrətin dadına,
Gördün yaraşmır adına.
Deyirəm,yəqin,yadına
Yuxuda gördüyün düşüb.

09.05.2006.

DƏRS

Səninçün mən qoyun-quzu
kəsmərəm.
Canımı,başımı verərəm sənə.
Yel olub haraya gəldi əsmərəm,
Ömrümü,yaşımı verərəm sənə.
Öz tale daşımı verərəm sənə.

At məni,haraya istəyirsən,at!
Sənə dönəcəyəm bumeranq kimi.
Nə qədər məddən var,başımda çatlat,
Sındır sındırdıqca sınaq qəlbimi.

Təzədən aldanıb,uyub sənə mən
Qurban olacağam heylələrinə.
Mənə deyiblər ki,Vaqif Aslan,sən
Bir sevgi dərsi ver heylələrinə.

15.05.2006.

NƏ DEYİB,.. OLSUN!

Nə deyib xəlv edib səni xəlv edən?
Olmaq günahımın cəzasısan sən.
Bir dəli xülyasan başımdan ötən,
Bəlkə də,taleyin qəzasısan sən.

Nə deyib xəlq edib səni xəlq edən?
Nəymiş bəndəsinə sui-qəsdə bəs?
Sevə bilərdisə səni hər yetən,
Mənim qəlbimdəki nə həvəsdi bəs?

Nə deyib xəlq edib səni xəlq edən?
Mən ki Xəliqimə ağ olmamışdım.
Dünyaya gəlsəm də, kim bilmir ki, mən
Səni görməyincə doğulmamışdım.

Mənə zülm elədi səni xəlq edən,
Sən də öz zülmündən qaldın xəbərsiz.
Oları-olmazı kimdir fərq edən?
Məni bəlalara saldın xəbərsiz.

Mənə tələ qurdu səni xəlq edən.
Görünür məsləhət beləymiş, olsun!
Dəyməz sevməyə nə xətdər sevgidən,
Sevgi sevənlərə tələymiş, olsun!
Olubsa, demirəm: – Bu nəymiş? – olsun!

16.05.2006.

ÇƏKİNDİM, ÇƏKİNDİM SƏNİ SEVMƏYƏ

Ömrümə, günümə, yaşıma baxdım,
Çəkindim, çəkindim səni sevməyə.
Arxama boylandım, qarşıma baxdım,
Tərəzimə baxdım, daşıma baxdım,
Çəkindim, çəkindim səni sevməyə.

Gözündə sevgiyə heyvəti gördüm,
Özündə sevilmək qeyvəti gördüm.
Səni bu sevgində lap qəti gördüm,
Çəkindim, çəkindim səni sevməyə.

Qəyməz dəryalarda qayıq olmağa,

Milli Kitabxana

Sevda məqamında ayıq olmağa.
Qorxdum,vallah,sənə layiq olmağa,
Çəkindim,çəkindim səni sevməyə.

Göylərəmi çıxım bu qaça-qovla?
Az məni dilə tut,az məni tovla!
Mənim nə işim var odla-alovla?
Çəkindim,çəkindim səni sevməyə.

Sevdalar əlindən nə qanlar uddum...
Udduğum qanları demə unuttum.
Özümü birtəhər saxladım,tutdum,
Çəkindim,çəkindim səni sevməyə.

Göz yaşım gözümdə bir damla şəhcə,
Nəfəsim içimdə bir əsim mehcə.
Məni elə vurdu bu səs,bu ləhcə,
Çəkindim,çəkindim səni sevməyə.

19.05.2006.

VAR

Eyləmə naz,a naz-naz,
Nazın da cəzası var.
Çoxun da cəzası var,
Azın da cəzası var.

Solsun solan solubsa,
Boşal,qəlbin dolubsa.
Qışa ortaql olubsa,
Yazın da cəzası var.

İbrət olsun sənə də,
Kökləndikcə yenə də,
Xaric vursa sinədə
Sazın da cəzası var.

21.06.2006.

ATMIŞ

Di indi də çıxsın səsin.
Danış görüm, səsi batmış!
Dur vayına əziz kəsin,
Ey kimsəsi, kəsi batmış!

Saxla özünə rəyini,
Götür, apar hər nəyini.
Sənli olan ürəyini
Vaqif Aslan kəsib atmış.

25.06.2006.

ŞƏRT

Sənə gəlinlik donu
geydirə bilmirəmsə,
Xalqın şəhadətiylə
öydürə bilmirəmsə,
Haqqını halal etmə!
Mənim yanımcə getmə!

Bu dünyanın ən gözəl
qızına, oğlanına
səni ana etməsəm,
Sənə etdiklərimi
yana-yana etməsəm,
Haqqını halal etmə!
Mənim yanımcə getmə!

18.08.2006.

ŞILTAQLIQ

Hər nə desəm, – Yox, – deyib
Üzmə canımı, üzmə.
Kipriyinə ox deyib
Düzmə sinəmə, düzmə.

Bu bağçada biz dedim,
Gəl salaq bir iz dedim.
Nə dedimsə,düz dedim,
Süzmə gözünü,süzmə.

Əsirgəmə varını,
Barını,nübarını.
Qönçə dodaqlarını
Büzmə bir daha,büzmə.

26.09.2006.

SORUŞ

Eşq idrak məqamıdır,
Dərk eləyəndən soruş.
Ürəyinə,beyninə
Ərk eləyəndən soruş.

Töküb ürək yağını,
Yandırır çırağını,
Çevirib papağını
Börk eləyəndən soruş.

Qıyıb öz ad-sanına,
Bələnib al qanına,
Dərdi şirin canına
Bərk eləyəndən soruş.

Nədir bilmirsən,axı,
Canlandıran torpağı.
Ağacları yarpağı
Kürk eləyəndən soruş.

Biz kimik varlı-yoxlu?
Fikirləş çoxlu-çoxlu.
Bizi uruk-turuklu,
Türk eləyəndən soruş.

26.09.2006.

HAÇANSA

Gözlərin,gözəlim,düşün dərinədən,
Haçansa torpağa qarışacaqdır.
Amma ki şeirim sətirlərindən
Uzaq ulduzlartək sayrışacaqdır.

Əllərin gözəldir,onların bir gün
Xəzəltək telləri bilinəcəkdir.
Rəngin,naxışların verildiyi üçün
Bir gün alınacaq,silinəcəkdir.

Şəlalə saçların sısqı bulaqtək
Azala-azala sozalacaqdır.
Sevənin yoxdursa,biləsən gərək,
Nurun,işığın da azalacaqdır.

Bir dəli sevgilə hey sevilən qız,
Sevdikcə özümə yazığım gəlir.
Gözlərim dikilir gözüne yalnız,
Baxıram,gözüne yazığım gəlir.

27.09.2006.

NEYNƏK

Olanlar,keçənlər gəlir arıma,
Səni acığımdan qamçılayıram.
Sonra da çevrilib göz yaşlarıma,
Gözümdən üzümə damcılayıram,
Özümdən-özümə damcılayıram.

Tutsun gözüümü bu işıq,bu nur,
Düşmənin olmadı özündən özgə.
Daha deyiləsi sözün də olmur

Milli Kitabxana

“Nə bilim”, ”nə deyim” sözündən özgə.

Sıxılır, qısılır sevimli səsin,
Nəfəsin tənqiyib kəkələyirsən.
Mənim gördüyümü kimsə görməsin,
Özünü bir az da ləkəyirsən.

“Baş üstə”, ”göz üstə” deyib hər sözə
Qaçmaq istəyirsən qınaqlarımdan.
Özünü vursan da çox oda, közə
Çıxa bilməyirsən sınaqlarımdan.

Mən, axı, nə daşam, nə də ki taxta, ...
Səni danlayıram, bu da işdimi?
Səni sevən insan bu qədər vaxtda
Sənə güldən ağır söz demişdimi?

Mənə ağır gəlir, olanlar ağır,
Oxşamaq yerinə söylürəm səni.
Bəs necə eləyim, axı, mən fağır,
Elə söylə-söylə öylürəm səni.
Neynəyim, öymək də gəlmir karıma,
Öyməkdən bezikib qamçılıyıram.
Yenə də çevrilib göz yaşlarıma,
Gözümdən üzümə damcılıyıram,
Özümdən-özümə damcılıyıram.

30.09.2006.

MƏNİ

Gözləməkdən göz-göz oldum,
söküldüm,
Ömrün-günün hesabından çıx məni.
Bənd-bənd qopdum, buğum-buğum
töküldüm,
İndi buyur, bacarırsan, yığ məni.

Aymı döndü, günümü gəldi tərsinə?

Milli Kitabxana

Dünən, bu gün həsrət qaldım səsinə.
Üz çevirdim neçə-neçə kəsinə,
Kim demişdi qaldır, bir də yix məni?

Vaqif Aslan doğulaydı daş gərək,
Olmayaydı onda ürək, baş gərək.
Sevənlərin gözlərində yaş gərək,
Kiritməkçün al, sinənə sıx məni.

01.10.2006.

BİLMİRƏM

Sən necə Günəşsən, bilmirəm, axı,
De, haçan doğursan, haçan batırsan?
Çaşdırır adının Günəş olmağı,
Bəlkə, baş qatırsan, baş aldadırsan?

Sən necə Aysan ki, tapmıram səni
Gəzib səhərədək ulduz içində.
Xoşuna gəlirmi azdırmaq məni,
Gözümü bağlayıb qırx qız içində?

Sən necə ulduzsən, durursan, ya yox,
Başımın üstündə bəxt ulduzutək?
Axı, yollarımın qaranlığı çox,
Mənə nurun gərək, işığın gərək.

Sən necə haraysan, sən necə səssən?
Dursam – çağırırsan, gəlsəm – susursan.
De, hansı fikirlə, xəyalla bəs sən
Mənə tələ qurub, məni pusursan?

Sən necə qədərsən, qismətsən, axı,
Üstünə gəldikcə geriye qaçdın.
Qatdın bir-birinə aranı, dağı,
Mənzili olmayan səmtə yol açdın...

01.10.2006.

SƏNDƏ

Üzünü-gözünü çox yandırmışam
Məndən incisən də, inciməsən də.
Özümü birtəhər inandırmışam,
Oyunlar var imiş, incimə, səndə.

Mən tapa bilmədim sənə yön daha,
Sönürsən, bir az da qaral, sən daha.
Dondan çıx, dona gir, dəyiş, dön daha,
Mən də incimirəm, incimə sən də.

04.10.2006.

VƏD

Dərdi göy əskiyə bükənlər sayaq
Səni dərdlərimə bükəcəyəm mən.
Uçulub, tökülüb, çökənlər sayaq
Qarşında əyilib çəkəcəyəm mən.
Sənəmi çal-çarpaz dağlayacağam,
Göydə quşları da saxlayacağam.

Gözlərimdə qalan arzularımla
Şaxımı al-əlvan bəzəyib həməni,
Axıb gedəcəyəm sel-sularımla
Yanıqlı yerinə, ey yaşıl çəmən!
Səni yamyaşılca saxlayacağam.
Həyat çeşməsitək çağlayacağam.

Ey mənim eşqimin göyü, səması,
Nurun, qaranlığın titrətdi məni.
Sevgiymiş insana haqqın təması
Ayıra bilmədim özümdən səni.
Ruhumu ruhuna bağlayacağam.
Hönkürə-hönkürə ağlayacağam.

07.10.2006.

SEVGİLƏR

Milli Kitabxana

Buludu özündən ağlar kimidir,
Çeşməsi gözündən çağlar kimidir.
Sevgilər silsilə dağlar kimidir,
Hamısı hündürdür, biri lap hündür.

Hər sevgi bir cürə odlı nəfəsdir,
Ruhda titrəyişdir, canda həvəsdir.
Beşikdən qəbrəcən çağırən səsdir,
Ölümdən sonra da ömürdür, gündür.

Olsan da nə qədər dözümlü, mətin,
Çətindir sevgilər yaşamaq, çətin.
Bir cür ağrısı var hər məhəbbətin,
Axırda hər biri fəryaddır, ündür.

Analı-atalı sevgidən keçib,
Axır ki, butalı sevgidən keçib,
Sevgi ən xətalı sevgidən keçib,
Uca Yaradana yetmək üçündür.

09.10.2006.

SƏNİ

Sən ki alnımda yazısan,
Oxumayım necə səni?
Bəxtin, taleyin nazısan,
Çıxammaram heçə səni.

Ağlım kəsir, gözüm baxır,
Gördüklərim məni yaxır.
Özüm gözdən düşdüm axır
Almadıqca vecə axır.

Payız çəni nə çəndir ki,
Bir gün gəlib keçəndir ki.
O hansı qanıçəndir ki,

Milli Kitabxana

Qəddarlıqda keçə səni?

Canıma zülm edənəm çox,
Baxıb yandan ötənəm çox.
Gələnəm çox, gedənəm çox,
Qoşum hansı köçə səni?

Vaqif Aslan tutdu andı,
Gündüz səni Günəş sandı.
Yuxudan hövlnak oyandı,
Ay bildi hər gecə səni.

10.10.2006.

AMMA VƏ LAKİN...

Yolum düşür yaşadığın kəndin yanından.
Qaranlıqda titrəyirəm həyəcanımdan.
Duyuq düşüb, işıqlar da göz vurur mənə.
Neynim, yuxun şirin olsun, qıymıram sənə.

Sən kefdəsən, balışın var başının altda,
Sinən üstə qalxıb-enir güllü yorğanın.
Yol fırlanır təkər-təkər maşının altda,
Gözü çıxsın yol getməkdən gözü qorxanın.

Amma nəfəs çəkməyə də qorxuram, inan.
Necə keçim yaşadığın kəndin yanından?
Necə edim görməyəsən yuxuda məni.
Axı, mənim nə haqqım var, oyadam səni?
Oyanasan, görməyəsən məni yanında,
Bir titrəyiş, bir həyəcan gəzə canında.
Yuxun qaça, səhərəcən yatmayasan sən.
Qaranlıqda qaçıb mənə çatmayasan sən.
Ürəyinə min şey gələ, qorxuram, axı,
Səndən keçib, amma səni oyatmamağı
Nöqsan bilib sabah mənim üzümə vurma.
Yat, yuxula, qaranlıqda biynunu burma.

Milli Kitabxana

Min illərdir yol o yoldur,kənd də ki – o kənd.
Gedən gedir,gələn gəlir hərçənd ki,hərçənd.
Bir nəfər mən deyiləm ki,bu yolda yolçu,
Bir nəfər sən deyilsən ki,o kənddə sakın.
Bir şey var ki,biz birgəyik,Haqq – qarovulçu,
Bir olsaq da,olmasaq da,amma və lakin...

12.10.2006.

GÖZ OLMASIN

Səni haqdan dilədim mən,
Nə bilirdim,elədim mən.
Yollarına səhər-axşam
Göz yaşımı çilədim mən.
Toz olmasın.

Bəd nəzər səni dəldimi?
Gözlərin gözə gəldimi?
Yandırmaqdı məni qəsdin,
Bax gör yangım gözəldimi?
Sönsəm əgər düz olmasın.

Özü bilir tale yazan,
Günahsızdır çaşan,azan.
Olarımı heç,olarmı heç,
İmza qoyub,möhür basan
Üstümüzdə göz olmasın?

13.10.2006.

TƏƏSSÜF

Göydə bürcünü görüb
Salavat çevirmişəm.
Sən demə,sənə görə
Göyləri sevirmişəm,
Yerləri sevirmişəm.

Həmişə gözlərimə
Görünürsən apaydın.
Deyirəm ki,mən səni
Gərək göydə qapaydım,
Ovcumu boş görəydim,
Ürəyimdə tapaydım.

18.10.2006.

BİR O QƏDƏR OLANIM VAR

Bilsin bunu olsa hər kim,
Məni məndən alanım var.
İçim boyda həqiqətim,
Çölüm boyda yalanım var.

Ad olsun ki,doğmalandım,
Qılıqlanıb boğmalandım.
Ürəyimdən yəğmalandım,
Beynimdən də talanım var.

Yaş gələcək yaşım üstə,
Ot bitəcək daşım üstə.
Dünya boyu başım üstə
Sur düdüyü çalanım var.

İnciməsin qohum-qardaş,
Sevənlərə əyirəm baş.
Gözlərimdə görüncə yaş
Məndən betər dolanım var.

Vaqif Aslan edir səfər
Oba-oba,şəhər-şəhər.
Sevən varsa neçə nəfər
Bir o qədər olanım var.

22.10.2006.

AXI

Dedim sənə: – Qıyma mənə.
Qıydın axı.
Bir kərə yox,dönə-dönə
Yaman günə qoydun axı.

Sən ki axar su deyildin,
Su üzündə qu deyildin,
Mənim üçün bu deyildin,
Oydun axı,oydun axı.

Elə bildin,zor elədin...
Dörd yanıma tor elədin.
Gözlərimi kor elədin,
İşiq deyil,nəydin axı?!

Bilmədinmi,özün yəni,
Nə günlərə saldın məni?
Sevmək idi işim səni,
Sevilməkdən doydun axı.

22.10.2006.

YALVARIŞ

İçi içimdən sıxıldım,
Yumağa döndüm,yığıldım.
Özüm-özümdən yıxıldım,
Əl verib qaldırma məni.

Deyiləsi od olmadım,
Ağızlarda dad olmadım.
Sevildim də şad olmadım,
Hamıya bildirmə məni.

Nə olsun,Haqq dəlisiyəm,
Hər sözünün bəlisiyəm.
Mən çoxdanın ölüsüyəm,

Dirildib öldürmə məni.

Keçib daha sağlığımdan,
Damağımın çağlığından.
Danışib üz ağlığından,
Özünə güldürmə məni.

Qalxaram məhşər günündə,
Duraram Tanrı önündə.
Gedərəm sevda yönündə,
Vecinə aldırma məni.

Bu –Qıl körpü, bu da ki – mən.
Buyur, gəl, ey çiy süd əmən!
Özün toxun, özün həməni,
Özgəyə saldırma məni.

Canımı verim qəminə,
Qayıtma sevda dəminə.
Xatirələr aləminə
Təzədən daldırma məni.

23.10.2006.

TƏKİ SƏN TƏZƏ QAL

Başının bəzəyi pozulsun, gözəl,
Qaşının bəzəyi pozulsun, gözəl.
Bir bəzək görmüşəm bəbəklərində...
Əllərim Allahın ətəklərində...
Bir o bəzəyinə xətər dəyməsin.
Şaxını yaradan özü əyməsin.

Getsin, əllərinin xınası getsin,
Sürməni də, vəsməni də silinsin, itsin.
Mən naşı deyiləm rəng işlərində,
Amma bir rəng vardı gülüşlərində...
Qoru həməni rəngi, o rəng itməsin,
Səsində yaşanan ahəng itməsin.

Qırılsa muncuğun,muncuq alarsan,
Təzə muncuğundan razı qalarsan.
Təki qırılmasın bu incə könlün,
Yurd olsun həmişə sevincə könlün.
Səndə nur görmüşəm,o nuru qoru,
Əzəməti saxla,qüruru qoru.

Köhnəlsin,atılsın köynəyin donun,
Dərd bilmə özünə dərdini onun.
Mən ki gördüyümdə nəşə görürdüm,
Səni hər görəndə təzə görürdüm.

Əskidən əskikdir köhnələn insan,
Təzə qalacaqsan,buna inansan.

23.11.2006.

GEDİR

Saçların şlalədir,
Çiynindən aşır gedir.
Tökülür kürəyindən,
Dağılıb daşır,gedir.

Bir bax bunun oynuna,
Necə girib qoynuna.
Buxağına,boynuna
Dəyib,dolaşır gedir.

Dayanar,.. zənd eylədim.
Durmadı,fənd eylədim.
Könlümü bənd eylədim,
Gördüm yol açır,gedir.

Nə oldu,oldu Haqdan.
Necə qaçım qabaqdan.
Vaqif Aslan o vaxtdan
Yolunu çaşır,gedir.

03.12.2006.

SƏN MƏNİM ÖZÜMDƏSƏN

Sən beynimin içində,
Bağrımın başındasan.
Sən yenə o biçimdə,
Yenə o yaşındasan.

İşıq olub,nur olub
Damarımda axırsan.
Günbəgündən gur olub
Yandırırısan,yaxırısan.

Həmişəlik sən mənim
Gözümdə,könlümdəsən.
Ey sevimli düşmənim,
Sən mənim özümdəsən.

09.12.2006.

AÇILMIŞ BİR QƏBRƏ TAMAŞA ETDİM

Açılmış bir qəbrə tamaşa etdim,
Baş düşüb,qaş düşüb,əl-ayaq düşüb.
Özüm də bilmədən xəyala getdim,
Bu da bir qismətdir – bu sayaq düşüb.

Hesab elədim ki,o sənsən elə,
Ömür təsbehinin sapı qırılmış.
Mərhumun axirət evində belə
Üzünə açılan qapı qırılmış.

Özü buğum-buğum sökülüb qalıb,
Muncuğu boynundan tökülüb qalıb.
Varı da,yoxu da qəbir içində,
Uyuyub beləcə səbir içində.

Milli Kitabxana

Kuzəsi,səhəngi por tutub bunun,
Yır-yığış edəsi əl hanı onda?
Üstünü-başını tor tutub bunun,
Torpağa qarışıb geydiyi don da.

Bəzəyi,sürməsi,vəsməsi hanı?
Bəbəklər əriyib,gözlər axıbdır.
Hanı titrəməsi,əsməsi hanı?
Ağzından dil düşüb,sözlər axıbdır.

Düşüb yerdə qalan tənələr onun,
Bu da qolbağları,üzüyü – bu da.
Cəhəngdən ayrılan çənələr onun,
Şükür birliyinə yenə,ey Xuda!

Nəyinə gərəkdir bunun bu daş-qaş,
Qaş alınıbsa,daşı qalıbsa?
Quru bir qəfəsdir,nə qəlb var,nə baş,
Bir sini,bir saxsı,kaşı qalıbsa,
Tanrı verdiyini ondan alıbsa,
Qaş da,daşı da qəpiyə dəyməz.
Var-dövlət alqışa,çəpiyə dəyməz.

Bu sümük barmaqlar,bu sümük əllər
Sevdaı dodaqda isinməyibse,
Bu toz topasitək boz rəngli tellər
İlahi sığaldan diksinməyibse,
Bu göz oyuğundan baxan gözlərin
İşığt zamanı deşməyibdisə,
O gündən bu günə düşməyibdisə,
Birinci görüşdən əsən dizlərin
Əsməsi yaddaşa köçməyibdisə,
Varaqdan-varağa keçməyibdisə,
Elə həməən andan ölüm başlanıb.
Ruhu uçanların başı daşlanıb.

Bu qəfəs sinədə döyünən ürək

Bir dəli eşq ilə qabarmayıbsa,
Onu sevən qəlbi səngiməyərək
Alıb qabağına aparmayıbsa,
Haçansa,haçansa düşübsə əldən,
Macal tapmayıbdır,demək,əcəldən.

Açılmış bir qəbrə tamaşa etdim,
Gəlib gözlərimin durdun önündə.
Özüm də bilmədən xəyala getdim,
Bu gözəl haçansa sənin günündə
Olub da,ölüb.
Bəlkə,o,hamıdan xətirli imiş,
Bəlkə,o,güllərdən ətirli imiş,
Solub da,ölüb.

Könlümə,gözümə köçürüb səni,
Ruhuma,özümə köçürüb səni,
And olsun,ölməyə qoymayacağam,
Heç bir əfsanəyə uymayacağam.
Səni sevəcəyəm,doymayacağam.
Gör səni kim sevir?

Mən sevirəm,mən.

Həmişə dünyaya boylanacaqsan
Mənim sözlərimdən,sətirlərimdən.

14-18.12.2006.

KEFLİ İSGƏNDƏRƏ BƏNZƏTDİN MƏNİ

Kefli İsgəndərə bənzətdin məni
Kefsiz İsgəndərlər arasında sən.
Bilmədim mən kimə bənzədim səni,
Bənzərin yox deyə düşündüyümdən.

Axı,mən neynim ki,ucadır səddin,
Səntək mələk-mənzər yoxdur ki,yoxdur.
Kefli İsgəndərə məni bənzətdin,
Amma sənə bənzər yoxdur ki,yoxdur.

Görə bilib sənə, sağ ol, sox sağ ol
Sən məni bu qədər adam içində.
Gəl, mənim çəkdiyim kefə ortaq ol,
Keflənək ömür-gün köçhaköcündə.

Tum çırtlar, tumurcuq bar tutub dolar
Fəslin bahar ruhu, yaz niyyətindən.
Nəyi demək olar, danışmaq olar
Kefi olmayanın keyfiyyətindən?

Kefli olduğumdan edirəm həvəs,
Sənin canındakı nə vicvicədir?
Ey bənzərsiz gözəl, bilirsənmi bəs
Kefli İsgəndərin kefi necədir?

Şeyx Nəsrullahı, Şeyx Əhmədi
Gündə bir xurmaya qonaq edirlər.
Bir mənə də görüm, kefilik nədir?
Gör, kimlər kimlərə qınaq edirlər.

Bazara çevrildi həyət də, ev də,
Nazlı naz elədi, nazı satıldı.
Bəs Kefli İsgəndər olmazmı kefdə?
Bir ömrün baharı, yazı satıldı.

Sinədə ürək yox, başda beyin yox,
Kefimdən kefləndim, and olsun ki, mən.
Daha ayılmağa mənim heyim yox,
Kefli olmadım ki, istədiyimdən.

Bacı yaxasına qardaş görmüşəm
Yevrodan, dollardan düymələr taxır.
Gözlərdə o qədər qan-yaş görmüşəm,
Ayıqlar görmüşəm kənardan baxır.

Alınır, satılır salam-kəlamlar,

Milli Kitabxana

Ayıqlar necə də razı qalırlar.
Sayıqlıq göstərib İbn-Salamlar
Məcnun sevgisinə tamah salırlar.

Kefli İsgəndərə bənzətdin məni,
Söylə,bilirsənmi nədədir əmma?
Mən isə bənzərsiz görürəm səni,
Kefliyəm,İsgəndər deyiləm amma.

01.04.2007.

NİYƏ?

Biz də muradımızca fələkdən kam alaydıq...
(M.Müşfiq)

Niyə buradək gəlib,
niyə burda dayandıq?

Yatmışdıqsa yataydıq,

axı,niyə oyandıq?
Niyə saya salmayıb
yaşımızdan adladıq?
Tutub ürəyimizdən
başımızdan adladıq.
Dayanıb durduq niyə
özümüzdən yuxarı?
Söz axtara-axtara
sözümüzdən yuxarı,
Sözümüzdən aşağı
sözə qol açdıq,niyə?
Özümüzdən aşağı
enib dolaşdıq,niyə?
Yada yol açdıq,niyə?
Niyə yaddan çıxardıq,
sən – özünsən,mən – özüm?
Ay mənim canım-gözüm!

Qayanın qaşısı varsa,

Milli Kitabxana

Qalanın daşı varsa,
Zirvənin başı varsa,
Niyə bir də qalxmayaq?
Niyə biz ucalıqdan
bu dünyaya baxmayaq?
Günlər, aylar boyunca,
Yazlar, yaylar boyunca,
Dəli çaylar boyunca,
Yaşıl düzlər uzununu,
Yollar, izlər uzununu
Niyə bir iz salmayaq?
Niyə biz “könlümüzə”
“fələkdən kam al”mayaq?
Yadda, yaddaşda niyə
biz əbədi qalmayaq?
“Yenə o bağ olaydı” deyib
niyə qəm çəkək?
Niyə daim nəm çəkək?
Niyə bir də olmayaq
“ağaclar kölgəsində”,
“sevdalar ölkəsində”?
Niyə verib əl-ələ
sıldırımlar aşmayaq?
Yağış tutmasın deyə
niyə tez-tez qaçmayaq?
Verib nəfəs-nəfəsə
biz niyə dayanmayaq?
Niyə qəfil öpüşdən
diksini b oyanmayaq?
Niyə düşəndə axşam,
Göylərdə yananda şam,
İçimdə dəli istək,
könlümdə dəli ilham.
Dilimdə dəli nəğmə
oxumayım mən niyə?
Sənə ulduzların da
gözü dəyməsin deyə

Milli Kitabxana

Niyə bürüməyim mən
səni baxışlarımla?
Niyə yumayım səni
leysan yağışlarımla?
Niyə təzələnməyim
rəngim,naxışlarımla?
Niyə səhər doğan gün
üzümüə düşməsin?
Niyə baxışlarımız
işıqda görüşməsin?

15.06.2007.

Səndən üzr istəyirəm
Vaxtını aldığımçün.
Sənin dinclik,rahatlıq
Taxtını aldığımçün.

Səndən üzr istəyirəm,
Hələ ki üzrümüz var.
Heç yadına salma ki,
Qabaqda hüsrümüz var.

Səndən üzr istəyirəm.
Üzrümü qəbul eylə.
Bu üzrünün sonunda
Hüsrümü qəbul eylə.

16.06.2007.

GƏLDİYİN YERLƏRƏ QAYIDACAQSAN

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Ovcunda titrəyən əlim gedəcək.
Qəfildən qanrılıb geriyə baxsan,
Gözlərin gözümə zülüm edəcək.

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Sənə qoşulacaq onda ayağım.
Mən də axacağam hayana axsan,
Ey mənim Şirindən şirinsayağım!

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Mən əlsiz-ayaqsız qalacağam,ax!
Mənə nə lazımdır? Bilim ki,sağsan,
Əlsiz-ayaqsız da olar yaşamaq.

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Aparıb ağlımı,başımı bir də.
Dolub ürəyimə gözümdən axsan,
Silən olmayacaq yaşımı bir də.

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Mənsə olacağam daha gərəksiz.
Yaman lütfkarsan,əslinə baxsan,

Məni qoyacaqsan başsız,ürəksiz.

Gəldiyin yerlərə qayıdacaqsan,
Haçan görəcəyəm səni,ya qismət.
Bir gün alov olub üstümə axsan,
Görərsən-görməzsən məni,ya qismət.

17.06.2007.

MƏNİM ÜRƏYİMDƏ ASLANLAR YATIR

Mənim ürəyimdə aslanlar yatır,
Çəkmə imtahana sən məni hərdən.
Mən özüm bilirəm Ay necə batır,
Ulduz necə axır xatirələrdən.

Gün necə tutulur günorta vaxtı,
Ağappaq gündüzlər qaralır necə.
Bilirəm dönəndə taleyi,baxtı
Yamyaşıl yarpaqlar saralır necə.

Mənim ürəyimdə aslanlar yatır,
Tərpədib oyatma onları hərdən.
Yəqin sakitliyim səni aldadır,
Neynərsən hamısı oyansa birdən?

Neynərsən başımın sözündən çıxıb
Sənə ürəyimin gözüylə baxsam?
İçimdən sıyrılıb,özümdən çıxıb,
Səni kəsib töküb,yandırır yaxsam?

Neynərsən,neynərsən,neynərsən,axı?
Qəlbin qəlbim kimi sınar,yapılmaz.
Döyüb öz başına göynərsən,axı,
Dərdini deyəcək kimsə tapılmaz.

Mənim ürəyimdə aslanlar yatır,

Milli Kitabxana

Mənim boğğadakı üzümə bax bir.
Mənə nə olsun ki,əllərin çatır,
Məni görmək azdır,üzümə bax bir.

Gör ki,nə sirlər var naxışlarımda,
Niyə gözlərimdən qaynar bulaqlar?
Gör ki,gözlərimdə,baxışlarımda
Qüssədən rənglər var,dərddən zolaqlar.
Neynim? – Kordur gözlər,kardır qulaqlar.

Mənim ürəyimdə aslanlar yatır,
Sənin də qəlbində belədir şəksiz.
Bizim özümüzə ərkimiz çatır,
Ərki də erk kimi gərək edək biz.

Bu ağ günlərimiz,ay ömrüm-günüm,
Tutulub qaraya boyanmasınlar.
Dəymə ürəyimə,başına dönüm,
Bu dərdlər,ağrılar oyanmasınlar.

Əlacım üzülüb,illərdir ki mən,
Yatan aslanlara laylay deyirəm.
Sənə söz açdıqca öz ürəyimdən
Qat-qat söyləyirəm,lay-lay deyirəm.
Sən indi bildinmi yaradıb niyə,
Niyə xəlv eləyib xəlv edən bizi.
Ta son nəfəsədək ovudaq deyə
Sürtək bir-birinə ürəyimizi.

26.06.2007.

SEVGİLİLƏR GÜNÜDÜR BU

Gün də bu gün isti çıxıb,
Tələsib əlüstü çıxıb.
Yaddan umdu-küsdü çıxıb,
Sevgililər günüdür bu.

Milli Kitabxana

Al Günəşi qara torpaq
Çəkir necə canına bax!
Sən də məni yandırır yax,
Sevgililər günüdür bu.

Yalvarıram, hələ getmə!
Dönüb əsən yelə, getmə!
Olmaz axı, belə getmə!
Sevgililər günüdür bu!

30.06.2007.

SALAM DE MƏNDƏN

Açdığın qapıya, girdiyin evə
Salam de məndən.
Həyatə-bacaya bax sevə-sevə,
Salam de məndən.

Atana baş endir, anana qol aç,
Gəldiyin yolların üzünə yol aç.
Dibçəyə tərəf dön, gülə doğru qaç.
Salam de məndən.

Sənsiz qərubsəyən bara-bağçaya,
Gəlintək süslənən tara-taxçaya,
Məqamı gözlənən bora-boğçaya
Salam de məndən.

Gah xəlvət, gah aşkar yanaş ağaca,
Sənə körpəlikdən tanış ağaca.
Qəlbindən keçəni danış ağaca,
Salam de məndən.

Sən gedib mən tənha qalınca belə,
Ürəyim boylandı dalınca belə.
Başını qoyduğun balınca belə
Salam de məndən.

Milli Kitabxana

Mən sənə borcluyam,dağım düzünə.
Ağ olmaq günahdır bəxtin üzünə.
Heç kəsi tapmasan,özün-özünə
Salam de məndən!

03.07.2007.

NƏ OLA BİLƏR?!

Sənli bir dünyada olmaqdan gözəl,
Ruh kimi bir qəlbə dolmaqdan gözəl
Nə ola bilər?!

Sənli bir Vətənin daşından ağır,
Mənim bu sevdalı başımdan ağır
Nə ola bilər?!

Qaldığın şəhərdə qalmaqdan əla,
Hərdən sorağını almaqdan əla
Nə ola bilər?!

Sənin doğulduğun kənddən səfəli,
Havası,torpağı,suyu səfəli
Nə ola bilər?!

Olduğun həyətin gülündən incə,
Gülünün o həya tülündən incə
Nə ola bilər?!

Sənli bir otaqdan ətirli otaq,
Sənli bir yataqdan xətirli yataq
Nə ola bilər?!

İstəsən sağı da,solu da hayla,
Sən çalan layladan ilahi layla
Nə ola bilər?!

Sevdiyi nəğmə var,axı,hər kəsin...

Milli Kitabxana

Mənimçün sən deyən şərqidən həzin
Nə ola bilər?!

Sənin yürədiyin beşikdən qəşəng,
Beşiyə çəkdiyin keşikdən qəşəng
Nə ola bilər?!

İstər gecə olsun, istərsə gündüz...
Qız, sənin hökmündən ədalətli, düz
Nə ola bilər?!

Sən varsansa – varam, mənə gəlincə,
Məhəbbətdən zərif, sevgidən incə
Nə ola bilər?!

09.07.2007.

MƏNİM

Gözüm göz görməyir gözündən özgə,
Gözü də, könlü də havalım mənim.
Söz varmı mənimçün sözündən özgə,
Sözü də, özü də şəfalım mənim.

Di bas ürəyimdən, başımdan adla,
Lap elə başımın daşından adla.
Ömrümdən, günümdən, yaşımdan adla,
Sevda yollarında cəfalım mənim.

Sən mənə düzənsən, mən sənə dağam,
Haçan dala dursan, yıxılacağam.
Sən alnı açıqsan, mən üzü ağam,
Ömrü də, günü də səfalım mənim.

Demirəm sən mənə ocaq de, pir de,
Gördüyün şeylərə ilahi sirr de.
Özündən beş desən, məndən də bir de,
Mən də vəfaliyam, vəfalım mənim.

12.07.2007.

GÖZLƏR İÇİNDƏ

İndi niyə susur,dinmirsən niyə?
Hanı o sözlərin,o sualların?
Yoxsa sözlərinə durmursan yiyə,
Yoxsa hiylə imiş qeylü-qalların?

Dünya yaranandan görmüşük ki biz,
Gözəl hakim olar,şair müttəhim.
Bu nədir,hökmündən qalmayıb bir iz,
Mənim ittihamçım kim olacaq,kim?

Daha sualsızlıq zamanı gəldi,
İlişib qalmısan sözlər içində.
Ömrünün,gününün yamanı gəldi,
Qovrul içindəki közlər içində.
Allah səbir versin,bir şair öldü
Səndəki bu gözəl gözlər içində.

07.10.2007.

DUMAN GÖZLÜM

(Bu bir şərqlinin adıdır)

Duman gözlüm,çox yağdı bu yağışlar,
İnsaf elə,Allahına bax daha.
Yağdım deyir dumanlanan baxışlar,
Yağırsansa,boşalınca yağ daha.

Duman gözlüm,salma məni dumana,
Lənət olsun səndən vəfa umana!
Güman da yox bundan sonra gümana,
Sudan doydu bağça daha,bağ daha.

Duman gözlüm,əhdin buymuş sənin də,
Azıb qaldım dumanında,çənində.
Gözüm vardı sünbülündə,dənində,
Amma düşdü gözlərimə ağ daha.

Duman gözlüm,gözlərinə heyiflər,
Qanım içib,ürəyimi yeyiblər.
“Duman,gəl-get bu dağlardan” deyiblər,
Yıxılıbdır o gördüyün dağ daha.

Duman gözlüm,çox yağdı bu yağışlar,
İnsaf elə,Allahına bax daha.
Vaqif Aslan səni daim bağışlar,
Amma getməz sinəsindən dağ daha.

16.10.2007.

SƏNƏ

*Sallana-sallana gedən Salatın,
Gəl belə sallanma,söz dəyər sənə.
(Qurbani)*

Sallana-sallana süz qabağımda,
Xəyal eyləmə ki,söz dəyər sənə.
Fırlanıb da dayan düz qabağımda,
Mən sənə baxmasam,göz dəyər sənə.

Al da gey,şal da gey,yaşıl da hələ.
Çünki mən eləyəm,çünki sən belə.
Bənd olma səhərlər əsən hər yelə,
Yelin nə həddi var,tez dəyər sənə.

Sən mənim özümün halal yarımсан,
Bəxtəvər mənəm ki,vəfadarımсан.
Ürək açıqlığım,könül varımсан,
Bir gündə verərəm yüz dəyər sənə.

Dağıt zülflərini,tök şələlətək.
Yolun da,izin də bağına dağ çək!
Nə qədər mən sağam,biləsən gərək,
Yollar nə karədir,toz dəyər sənə.

Milli Kitabxana

Səni mən bilərəm necə öyərəm,
Dünyanı almaram vecə,öyərəm.
Gündüz oxşayaram,gecə öyərəm,
Verər Vaqif Aslan düz dəyər sənə.

17.04.2006.

VERMƏDİ

*Alma atdım,nar gəldi
(El bayatısından)*

Mən yara alma verdim,
Yar mənə nar vermədi.
Bəlkə narı yox imiş,
Bəlkə də var,vermədi.

Yanaq qızardı,yandı,
Sanki nəyisə andı.
Ya da məndən utandı,
Eylədi ar,vermədi.

Baxdı boynunu burdu,
Nəbzim beynimdə vurdu.
Əlim də əsdi,durdu,
Dilim də bar vermədi.
Mən yara alma verdim,
Yar mənə nar vermədi.

18.10.2007.

OYNA

Damarda durmayan qan kimi qayna,
Daşıb üstümə ax düz,qadan alım!
Qoy tutsun gözlərim gözünə ayna,
Sındıra-sındıra süz,qadan alım!

Milli Kitabxana

Bənd-bənd, buğum-buğum titrə, əs belə,
Görsünlər oynayar sevən kəs belə.

Gah fırlan, gah dayan, gah qatlan açıl,
Oyna dırnağının ucunda, oyna.
Gözümə, könlümə işıqtək saçıl,
Bir dəli sevdanın gücündə oyna.
Dünyanın məhəbbət bürcündə oyna.

Açılıb qanadtək əlin oynasın,
Səmada şığıyan leydir desinlər.
Tökülüb çiyindən təlin oynasın,
Təlin oynadıqca belin oynasın,
Oynamaq nə şirin şeydir desinlər.

Yerindən, göyündən qoparaq oyna,
Havanın canına hoparaq oyna.

Mən necə oynadım bilirsənmi bəs,
Mənə nələr etdi tale amansız?
Oynaya-oynaya ürəyimdə göz,
Beynimin içində fırlan, a qansız.

Oyunlar görüb bu üz, qadan alım,
Sındıra-sındıra süz, qadan alım,
Üzülmüş canımı üz, qadan alım!

27.10.2007.

BƏYƏM BİLMİRSƏNMİ SƏN?..

O baxış nə baxışdı,
o qəm necə qəm idi?
Gözlərin yaş içində,
yanaqların nəm idi.
Neynim ki belə yazmış
yazan taleyi, baxtı,
Özü təyin eləmiş
bizə məqamı, vaxtı.

Milli Kitabxana

Üzün elə göründü,
gözlərin elə baxdı,
Ümidsizlik içində
baxmağın məni yaxdı.
Bəyəm bilmirsənmi sən?

Sən qapı arasında,
mən qəfəslər içində,
Can verdik sən də,mən də
son nəfəslər içində.
Sən tənha,mən kimsəsiz,
göylər soyuq,yerlər buz,
Min-min ulduz içində
sən ey təklənən ulduz,
Bəyəm bilmirsənmi sən?

O baxış nə baxışdı,
insaf yoxmuydu səndə?
Necə həzinləşərmiş
insan vəcdə gələndə!
Hara gedirdim ki mən,
ay qurban olum sənə?
Elə baxırdın mənə.
Gedər-gəlməzə sanki
üzümü tutmuş idim,
Ya da yol ayrıcında
səni unutmuş idim.
Bəyəm bilmirsənmi sən?

Nə tez yaddan çıxardın,
həmişə yanımdasan?
Sən mənim qanımdasan.
Mənim sənsiz olduğum
bircə anım olmayıb.
Sənsiz fikrim,düşüncəm,

Milli Kitabxana

həyəcanım olmayıb.
Yuxulu olanda da
daim görmüşəm səni,
Ruhuma ilmə-ilmə
elə hörmüşəm səni,
Səni mənim əlimdən
əcəl də ala bilməz.
Sən olduğun könüldə
özgəsi qala bilməz.
Bəyəm bilmirsənmi sən?

Alnımdakı yazını
mən yazmadım, bu – məlum.
Sənə doğru gələndə
yol azmadım, bu – məlum.
O baxış nə baxışdı?
Başdan-başa qəm idin.
Təklənən, yazıqlaşan
dərdli bir aləm idin.
Ölüsünə ağlayan
göz kimi ağlayırdın.
Ucadan deyilməyən
söz kimi ağlayırdın.
Arxamca su əvəzi
çilədin göz yaşları,
Mənim başıma yağsın
yerin, göyün daşları!
Mən nə günlərə düşdüm,
nə günlərə, a qansız!
Bəxt zalım, sən amansız.
Bəyəm bilmirsənmi sən?
O baxış nə baxışdı,
ay mən alım qadanı.
Adam da baxışıyla
öldürərmi adamı?
Gözlərinin gözündə

qan yox imiş,ay aman!
Məndə buna dözəsi
can yox imiş,ay aman!
Bəzəmişdin şaxımı,
elə bil,öz əlinlə,
Sakit vidalaşırdın
hamıdan gözəlinlə.
Yanırdın korun-korun,
köksünü ötürürdün,
Sanki mən ölmüş idim,
sən yerdən götürürdün.
Ölsəydim dirilərdim,
diriydim,öləmmədim.
Bu dərdi səndən özgə
kimsəylə böləmmədim.
Bəyəm bilmirsənmi sən?
Səni çox sevirəm mən!!!

08.01.2008.

MƏN GÜNAH SAYIRAM QOVUŞMAMAĞI

Mən günah sayıram qovuşmamağı,
Sənə demirəm ki,düşün mənimtək.
Deyirəm: – Nə qədər gözləyim axı?
Sən isə deyirsən, – mən deyənədək.
Mən bir söz demirəm,sən deyən olsun.
Haçan demişəm ki,mən deyən olsun?

Biri batan kimi biri doğsa da,
Ayın da günəşlə qovuşmağı var.
Həsrətin,hicranın məni boğsa da,
Onun da yox olub sovuşmağı var.

Bu yerdir,bu göydür,.. başa düş ki sən,
Kənardan baxanda ayrı görünür,
Söy məni qəlbində,əgər istəsən,
Çox şey ilk baxışdan əyri görünür.

Alnının yazısı,bəzəyi,naxşı,
Qəlbinə damandır,başına gələn.
Yaxşı demək ilə olurmu yaxşı?
Ayrıla-ayrıla gəl az qəlpələn.

Günahdır ayırmaq ürəyi başdan,
Könlün də,gözün də gözünü oymaq.
Günahdır çəkinib ömürdən,yaşdan,
Qisməti,qədəri pis günə qoymaq.

Mən günah sayıram qovuşmamağı,
Sənə demirəm ki,düşün mənimtək.

Deyirəm,nə qədər gözləyim axı?
Sən isə deyirsən, – mən deyənədək.
Mən bir söz demirəm,sən deyən olsun.
Haçan demişəm ki,mən deyən olsun?..

14.01.2008.

GEDƏRSƏN

Gedərsən üzünü bahara tutub,
Gedərsən.
Soyuğu,şaxtanı,qışı unudub,
Gedərsən...

Gedərsən,.. ilk dəfə açan güllərə
Salam deyərsən.
Ətrini səninçün saçan güllərə
Salam deyərsən.

Gedərsən,.. qarşına tanışlar çıxar,
Qucaqlar boynunu ana qolları.
Səni doğmaların köksünə sıxar,
Sorarlar: – gəlmisən necə yolları?
Gedərsən,.. şad olar çəmənini,düzün,
Gələr qabağına çiçək xonçası.

Milli Kitabxana

Səninlə açılan günün,gündüzün
Əvəzi olarmı,ey gül qönçəsi?

Gedərsən,.. başlanar çiçək dərimi,
Donunu güllərdən geyərsən yenə.
Sən mənim sevdalı nəğmələrimi
Aya,ulduzlara deyərsən yenə.

Gedərsən,.. yaxanı açarsan ancaq
Qədir gecəsində əsən mehə sən.
Bir çiçək varmıdır səndən utancaq?
Bənzərsən gül üstə düşən şəhə sən.

Gedərsən,.. üzünü bahara tutub
Gedərsən.
Könlünü,gözünü bahara tutub
Gedərsən.
Soyuğu,şaxtanı,qışı unudub
Gedərsən.

18.03.2008.

QOY

Qoy gündüz doğsun Günəş,
gecə Ay pəncərəndən.
Dursan – gül,yatsan – ulduz
görüb say pəncərəndən.

Səma başının üstə
bir mavi çətir olsun.
Dörd yanın gül qoxulu,
dörd yanın ətir olsun.

Qabağında açılısın
göy qurşağı körpütək,
Hər rəngdən bir rəng götür,
ömrün ləzzətini çək.
Gah yerdən göyə adla,

Milli Kitabxana

gah göydən yerə adla.
Tanış ol bu həyatla.

Yaşa ömrü ömürtək,
qoy bilsinlər ki, varsan.
Mən də əmin olum ki,
sən xoşbəxt, bəxtiyarsan.

29.03.2008.

ÜZÜMƏ TOXUNUB NƏFƏSİN SƏNİN

Üzümə toxunub nəfəsin sənin,
İçimdən tumurcuq tutub dolmuşam.
Bitib-tükənməzmiş həvəsin sənin,
Özüm də bilmirəm, necə olmuşam.

Sanki budaq-budaq çiçəkləmişəm,
Çiçəyim açıqca ləçəkləmişəm.
Yarpaq çıxarmışam, bar verəsiyəm,
Könlün nə istəsə, var – verəsiyəm.

Qədir gecəsində əsən meh kimi,
Keçdin damar-damar qanımdan mənim.
Qonma gözlərimə bir də şəh kimi,
Getmə, bundan sonra yanımdan mənim.

06.04.2008.

MƏNİM DÜŞMƏNİM

Çox zərbəyə sinə gərdim,
Bəlkə elə bu da şərtdir.
Namərd olsan, sevinərdim,
Mərd olmağın mənə dərdidir.
Mənim düşmənim, düşmənim.

21.04.2008.

Milli Kitabxana

OLSUN, NƏ OLACAQDIR!

22.04.2008.

Evimə gedəndə də
yolu yanılmağımı
Mənə sən öyrətmisən!
Dost-doğmalara içində
özgə sanılmağımı
Mənə sən öyrətmisən.
Varkən yoxa çıxılıb,
varkən danılmağımı
Mənə sən öyrətmisən!

Milli Kitabxana

Doğmama yad deməyi,
Bir ayrı ad deməyi,
Kədərli olanda da
 sözümü şad deməyi
Mənə sən öyrətmisən!

Ağlarkən gülməyi də,
Diriykən ölməyi də,
Özünü paylaşmağı,
 özünü bölməyi də
Mənə sən öyrətmisən!

Dayandığım yerdəcə
 təntiyib darıxmağı,
Birdən-birə key keçib,
 korruxub karıxmağı
Mənə sən öyrətmisən!

Hərdən-birdən boylanıb
 yollara baxmağı da,
Xəyalımda boynuna
 çələnglər taxmağı da
Mənə sən öyrətmisən!

Sənə bənzər qızları
 göruncə çaşmağı da,
Sənə yuxularımda
 könlümü açmağı da,
Özümdən uzaqlaşıb,
 özümdən qaçmağı da
Mənə sən öyrətmisən!

22.04.2008.

NƏ İSƏ...

Sənə atlandıqca tutdum üzəngi,
Demədim qaşın var gözünün üstə.
Bu da görüşlərin sonuncu zəngi,

Milli Kitabxana

Bu gündən özün dur özünün üstə.
Amma bərk getməyə qıymıram səni,
Bir azca yavaş, bir azca ləngi.
Daha bundan sonra qorxutmur məni,
Salamın-kalamın sonuncu zəngi.

Yaddaşın sonuncu zəngidir, inan,
Məni qorxudan.
Allah pay çıxmasın o gündən bizə.
Sənə yaxşı yollar, di get, nə isə...

16.07.2008.

SADƏCƏ OLARAQ

Sayıb günahımı üzümə bir-bir,
Yerində danladın, yerində məni.
Amma bu günahkar cani deyildir,
Sadəcə olaraq, çox sevir səni.

Sadəcə olaraq, qınağı çoxdur,
Sınağı da çoxdur, .. qoy olsun, nə qəm.
Onun nəzərində hakim də yoxdur
Səndən ədalətli, səndən möhtərəm.

Sadəcə olaraq, əli yanıbdır,
Qorxusu çıxmayıb hələ canından.
O səni o qədər uca sanıbdır,
İllərlə titrəyib həyəcanından.

Sadəcə olaraq, həmin günahkar
Gözlərdən keçibdir gözündən ötrü.
Sənin ki hər şeyə ixtiyarın var,
Öldür bu şairi sözündən ötrü.

Sayıb günahımı üzümə bir-bir,
Yerində danladın, yerində məni.
Amma bu günahkar cani deyildir,
Sadəcə olaraq çox sevir səni.

09.08.2008.

QƏLƏM SƏNİNKİDİRSƏ...

Qələm səninkidirsə,
Özün işlət,özün yaz,
Qələmi yad əllərə
Etibar etmək olmaz.

Qələm səninkidirsə,
Dərkənar qoy,imza at,
Solmayan,saralmayan
Ölməz bir əsər yarat.

Qələmini batır yaz
Öz mürəkkəb qabına,
Öz əlin imza atsin
Öz tale kitabına.

11.08.2008.

SEVƏNDƏ

Sevəndə özüylə fəxr edir insan,
Ürəyi çırpınır,qəlbi döyünür.
İşığa üz tutub yol gedir insan,
Sağına,soluna baxıb öyünür.

Sevəndə özünü itirir insan,
Təntiyir,yanılır,çaşır da bəzən.
Qəlbində gül-çiçək bitirir insan,
Kükərayıb özünü aşır da bəzən.

Min qızdan biriydin,ey sevimli qız,
Xəbərim yox idi gözəlliyindən.
Səni sevənədək Günəş,Ay ,ulduz
Niyə doğub batır bilirdimmi mən?

Səni sevdim,bildim,nə üçün sular
Saflaşa-saflaşa durulub gedir.
Dəyişib dönməyin öz hikməti var,
Dünya da təzədən qurulub gedir.
Sevmək belə olur,beləcə olur,
Görünür,görünmür sonu bilmirəm.
Sevilmək deyəndə gözlərim dolur,
Soruşma,sən Allah,onu bilmirəm.

12.08.2008.

YENƏ GÖZLƏRİNDƏ GÖZ DOLU YAŞLAR

Yenə gözlərində göz dolu yaşlar,
Yenə nəfəsindən ləpələnirsən.
İçindən dikəlir qayalar,daşlar,
Sahilə çatmamış səpələnirsən.

Özündən-özünə uzanan bir əl
Səni bürüb büküb,qəddini əyib.
Haçanki qabağa gedirsən,di gəl,
Geriyə dönürsən özünə dəyib.

Yığılır,yığılır göz dolu yaşlar,
Birdən yoxa çıxır yağası yerdə.
Elə bil başıma tökülür daşlar
Yağan yağışlara baxası yerdə.

Boşala bilməyən dolu buludsan,
Yağmağın müsibət olacaq sənin.
Sıxılmış şimşəksən,məqamı tutsan,
Çaxmağın müsibət olacaq sənin.

Ağlaya bilmirsən hələ doyunca,
Hələ də ürəyi dolu qalırsan.
Ürəyin boyunca,beynin boyunca
Fəryad qoparırsan,haray salırsan.

Milli Kitabxana

Gözümü qorxudur göz dolu yaşlar,
Qəzəbin canına hopacaq sənin.
İçindən dikələn qayalar,daşlar
Birinci zərbəndən qopacaq sənin.

Hələ nəfəsindən ləpələnirsən,
Özünə çırpılıb səpələnirsən.

13.08.2008.

BORC

Günəşə köz borcum var.
Ulduza göz borcum var,
Aya da üz borcum var.

Görürsənmi,əzizim,
Borc içində batmışam.
Səndən də söz borc alıb
Əsərlər yaratmışam.

Sağlığını istəyər
Borclu borclunun axı,
Haqq mənə çox görməsin
Sənə borclu qalmağı!

10.09.2008.

NƏDƏN KİPRİKLƏRİN ENDİ, QAPANDI

Nədən kipriklərin endi,qapandı,
Nələr xatirinə gəldi bu ara?
Qəlbində,beynində işıqlar yandı,
Qərq oldun,elə bil,aydınlıqlara.

Yanağın qızardı dan yeri kimi,
Sanki Günəş doğdu,Ay doğdu səndən.
Xoşbəxtcə uyuyan bir pəri kimi
Qəsdən gizlətmədin özünü məndən.

Milli Kitabxana

Sayırdı üzündə işıqlar rəng-rəng,
Bu,göy qurşağıydı Haqdan çəkilmiş.
Bilmirəm bu qədər füsunkar,qəşəng
Hansı heykəl imiş,hansı şəkilmiş?

Yenə kipriklərin endi,qapandı...
Baxdım,sənə baxdım,səndən xəbərsiz.
Qəlbində,beynində işıqlar yandı,
Üzünə nur düşdü məndən xəbərsiz.

Necə də parlaqsan,necə də aydın,
Necə də nurludur duyğun,düşüncən.
Kaş mənim yerimdə özün olaydın,
Görəydin özünü,ay mənim incəm.

23.09.2008.

**MƏN DEDİM: – GƏL, SƏHƏRİM,
ETDİ SƏHƏR NAZ MƏNƏ...**

YERİNƏ

Mən səni and verirəm eşqimizin dan yerinə,
Sıdq-ürəklə,gözəlim,kəs məni qurban yerinə.

Batırıb barmağını al qanıma ,alnına sürt!
Sonra da dəvət elə kim sevir ehsan yerinə.

Bircə qəsdim budu ki,bayramını şanlı edim,
Hamı bilsin,yetirib kim kimi ad-san yerinə.

Gör,haçandan səni mən pəri,ilahə sanıram,
Qoymayırsan niyə bəs sən məni insan yerinə?

Ürəyindən nə keçir? Ağlını yığ ,qız, başına.
Kimi qoysan,boş olar bu Vaqif Aslan yerinə.

22.02.2002.

Milli Kitabxana

ƏRİDİ

Nəfəsindən,gözəlim,neyləməli,can əridi.
Can cəhənnəm,elə bil, hər tərəf,hər yan əridi.

Əllərindən od alıb başımacan yandı canım,
Ürəyim oldu qurum,atəşinə qan əridi.

Şükr edək Allaha ki,bir də bizi bir elədi,
Dözmədi zərbəsinə vəslinin,hicran əridi.

Vecinə gəlmədi heç çaş-baş edər vaxt bizi,
Çox uzun çəkdi nazın,gör ki,neçə an əridi.

Ağ olar; – getmə, – desəm,yoxdur əlac,bir təhəri
Yaxşı yol! – söyləsə də,bu Vaqif Aslan əridi.

23.02.2002.

YAZIB

Yazanım taleyimi sən kimi bir yara yazıb,
Sitəmin çoxdu deyə bir də sitəmkara yazıb

Bəlkə də bəd nəzəri,bəd gözü sındırmaq üçün,
Alnımın ağ yerinə bir balaca qara yazıb.

Anamın laylasına çox uyudum körpə ikən,
Böyüdükcə ayılıb gördüm əcəb çarə yazıb.

Ta o gündən canımı qoymaq üçün yer gəzirəm,
Sən bilərsən, gözəlim, can yerimi hara yazıb?

Çırtlayıbdır qüburun,açmalısən,ey gül,açıl!
Məsləhətdir,.. Yaradan gülləri gülzara yazıb.

Ləçəyindən kam alıb,gül-çiçəyindən öpürəm,
Allaha qurban olum,qönçəni bahara yazıb.

Şəkk edən möcüzəyə bir bizə baxsın deyirəm,
Tən bölüb bir ürəyi,hər kəsə bir para yazıb.

Nə tələsmək,nə gecikmək? Yazanın haqqı çatıb,
İmzanı gizli qoyub,qisməti aşkara yazıb.

Qurtarıb səndə yolum,səndə göyüm,fəxr edirəm,
Vaqif Aslanı Yazan vəsl üçün avara yazıb.

2.05.2002.

BİLMİRSƏN

Mən səni göydən enən nur sanıram,bilmirsən.
Qızıqıb öz-özümə qısqanıram,bilmirsən.

Səni xəlv eyləyənə qurban olum,qurban olum!
Bu nə qaş-gözdü belə,.. odlanıram,bilmirsən.

Unudub bildiyimi, fani olan dünyaya
Səni qarşımda görüb aldanıram,bilmirsən.

Nəfəsin yaz mehidir,mən də tumurcuq çıxarıb
Doluram,bar tuturam,dadlanıram,bilmirsən.

“Nə bilim” eyləmədən bir de görüm sən necəsən?
Səsin ilə nə qədər şadlanıram,bilmirsən.

Vaqif Aslan piyada gəzməyə adət eləyib,
Amma səndən ötəri atlanıram,bilmirsən.

10.10.2002.

OLUB

Məcnunu Məcnun edən Leyli olub,Leyli olub.
Leylinin Leyliliyə meyli olub,meyli olub.

Qaydadır əslə olan Əslə olar,dünyadır bu...
Eşit, ey pəri qızı, pəri qızı xeyli olub.

Milli Kitabxana

Nəfəsindən Kərəmin cil ki qopub – haqqınadır.
Əslinin Əsli kimi yanmağına xeyri olub.

Kim ki haqq aşığıdır öz butasından barınıb,
Onun həm mey-məzəsi,həm də çəmən seyri olub.

Məni,gəl,danlama çox,məndə günah yoxdur,axı!
Sevənin sevdinə öz qəzəli,şeyri olub.

Vaqif Aslan kiməsə bənzəyə bilməz,gözəlim,
O zaman bil ki,o mən olmamışam,qeyri olub.
10.10.2002.

OLASAN

Harda olsan,gözəlim,orda səni var olasan,
Sənə şahlıq yaraşır,olsan,hökmdar olasan.

Mən də bağlar dəlisi,bar və nübar aşiqiyəm,
Ətəyi alma dolu,qoynu dolu nar olasan.

Sağ əlin nərgiz üzə,sol əlin novruz çiçəyi,
Mənə gül çatmasa da,səni bəxtiyar olasan.

Ulduza: – En! – deyəsən,ulduz enə ulduz ilə,
Həm Aya,həm Günəşə sahib-ixtiyar olasan.

Pis kəsi,pis nəfəsi Allah özü həll eləsin,
Sən isə yaxşılardan yaxşısına yar olasan.

Sən ətirdə çiçəyi bir də bitirməz bu çəmən.
Diləyi bar yetirən,arzusu gülzar olasan.

Vaqif Aslan əl açır Allaha ki,tez gələsən,
Gələsən,ömrü qısa bir də ilk bahar olasan.
16.02.2003.

HEYRƏT

Milli Kitabxana

Duman gəl-get bu dağlardan (Aşıq Abbas)

Gəldi də, getdi də çən, Gün də düşüb dağlarıma.
İki göz bəs eləməz baxmağa yaylaqlarıma.

Dərd bir olsa yarıdır, neyləyəcəm, bilməyirəm,
Leysan azlıq eləsə, sel kimi axmaqlarıma.

Bu sinəmdə o qədər sirli nidalar sıxılıb,
Dözməyib çat verəcək göy üzü çaxmaqlarıma.

Çırtlayıbdır, görünür gül qüburundan təzəcə,
Necə tab eyləyəcək şövq ilə baxmaqlarıma?

Vaqif Aslan, sən uşaqsan, hələ ki baxmamısan,
Gül döşə gül-çiçəyi zövq ilə taxmaqlarıma.

02.03.2003.

OLACAQ

İl gözəl gəlsə əgər, bağ dolusu bar olacaq.
Ey gözüm, gözlə bir az, hər nə desən, var olacaq.

Ta əzəldən yerimiz dağ yeri, yaylaq yeridir,
Bura qışlaq ha deyil, novruzadək qar olacaq.

Alçamız turşa-şirin, albalımız lap məzəli,
Kim yesə, xətiri xoş, kim yeməsə xar olacaq.

Ağ giləs – qız dodağı, bax dadına, sonra danış,
Müştəri çoxluğudur, olsa tez bazar olacaq.

Tutumuz süd yığılan döş giləsi – neyləməli?
Aman Allah, kömək ol, hövsələmiz dar olacaq.

Milli Kitabxana

Almamız lələyanaq, armudumuz bal kimidir,
Bal yeməkçün bu dəfə tale bizə yar olacaq.

Hülüdür şaftalımız, mov kimidir heyva, ərik,
Bağ bizim, bağça bizim, əldə ixtiyar olacaq.

Gah üzüm, gah gavalı, gah da ki əncir dəlisi
Olmayanlar nə bilir hansı ilk nübar olacaq?

Necə əldən qoyasan, dəymə-düşərdir şamama,
Tağı tərptmə belə, yemiş xəbərdar olacaq.

Vuracaq başına şövqü, cırılıb ayrılacaq,
Qan salıb qanlı olan əvvəl-axır nar olacaq.

Vaqif Aslan, qar ilə buz kimidir qarpızımız,
Hamı iştaha gəlib, min-min həvəskar olacaq.

05.04.2003.

EY HƏKİM!

*Sən qan almaqla yəqin bir fayda verməzsən cana,
Şövqi-ləlini çıxar mümkünsə candan, ey həkim!*

M. Füzuli

Əmanətdir insan üçün Allah verən can, ey həkim!
Nə gəl məni inkar elə, nə özünü dan, ey həkim!

Sən leykosit, eritrosit saymaq ilə iş düzəlmir.
Nəcəbətdən gələn şeydir damardakı qan, ey həkim!

Rentgen, lazer işığında baxıb-baxıb nə görürsən?
Nə rəngdədir, söylə görüm, gədə ilə xan, ey həkim?

Qan sorursan şüşə-şüşə, qan vurursan şişə-şişə.
Haldan-hala düşə-düşə keçmə haqdan yan, ey həkim!

Səndə həb var, məndə təb var, amma burda ayrı dəb var.

Milli Kitabxana

Əvvəl-axır bir mətləb var,yazıqdır insan,ey həkim!

Sözüm sağdır,üzüm ağdır,qoy üzünə deyim,vaxtdır.
Yaz,özünə qalsın ancaq yazdığın dərman,ey həkim!

Rəng gözünü qamaşdırıb,qırmızıya qan deyirsən.
Baxdı,səni qansız gördü bu Vaqif Aslan,ey həkim!

10.06.2003.

MƏNƏ

Mən dedim: – Gəl səhərim,etdi səhər naz mənə.

Çox ağır gəldi niyə bəs bu səfər naz mənə?

Kənddə naz çəkmiş idim,bircə çatışmırdı şəhər,
Bu səhərdən eləyir cümlə şəhər naz mənə.

Gecəsi var şəhərin kənd gecəsindən də uzun,
Göstəribdir bu gecə,gör,nə təhər naz mənə.

Ürəyim qövr elədi,gözlərimə çatmadı yaş,
Boğazımda tıxanıb etdi qəhər naz mənə.

Vaqif Aslan,naz edən naz çəkənə rəhm eləmir.
Etsə nə var idi ki,bircə nəfər naz mənə?!

17.06.2003.

ELƏYƏK

Ayırım-ayırım ayırıb ayrılığı puç eləyək,
Onu “Fatma bacı”tək oxşayıb,”uç,uç” eləyək.

Bir duraq,bir oturaq,bir dolanaq dünyanı,
Pisi pis gündə qoyub,bəd niyyəti qıç eləyək.

İstərəm göz süzülüb,qaş da çatılsın arabir,
Dodaq ilə bir öpüş göndərib buç-buç eləyək.

Elə ki əl tutulur,onda çiyinlər çəkilir
Bulayıb başımızı “yox”deyə çıx-çığ eləyək.

Milli Kitabxana

Elə bir şey,görəsən,varmı vüsaldan da şirin.
Sağ ikən canbir olaq,öləndə quc-quc eləyək.

Sənə baxdım,ürəyim axdı,daha qurtarıram.
Sönbətə yoxdu heyim,gəlsənə pıç-pıç eləyək.

Vaqif Aslan bir ömür yandı Səməndər quşutək,
Tapınaq Tanrımıza,bəxtimizə güc eləyək.
14.07.2003.

Milli Kitabxana

GETDİ

Gündoğandan doğan Ay, Gün dağdan aşdı, getdi.
Dalınca oğlan gələn qız kimi qaçdı, getdi.

Ha boylandı batınca, tələs ona çatınca...
Gözləyərdi bəlkə də təntidi, çaşdı, getdi.

Dan yerinə doğru get, mənzilə vaxtında yet.
Qan-qırmızı üfəqdə bir qızıl saçlı getdi.

Üzünə saldı örpək bir parça ağ buluddan.
Bulud od aldı oddan, yandı, alıxdı, getdi.

Sağ-solu ulduz oğlan, ay özü yalqız oğlan,
Deməzsənmi sevgilin tənha dolaşdı, getdi.

Telləri pərişandı, bu, sevdadan nişandı.
Gələ biləsən deyə sənə yol açdı, getdi.

Verdi xeyir-dualar sizlərə Vaqif Aslan.
Xeyirli sabahlara o da qol açdı, getdi.

19.08.2003.

VAR

Nə səndən zəngin çəmən, nə səndən barlı bağ var.
Amma nə canımda can, nə ürəyimdə yağ var.

Üzümü yandırır gün, kürəyimi döyür qar,
Önümdə gurtlayan çöl, arxamda qarlı dağ var.

Günəşin də gözləri qamaşır işığından,
Görsünlər ki, mənimtək necə damağı çağ var.

Asanmı sənə baxmaq, baxışlarında axmaq?..
Bilmirsənmi bəyəm sən sinəmdə ayrı dağ var?

Milli Kitabxana

Söyləsin Vaqif Aslan,bilsinlər bilməyənlər,
Mənintək üzüqara,sənintək üzüağ var.

21.08.2003.

YAZDIM

Hey dedin: – İstəyirəm sən yazasan, – mən yazdım.
Hökmünə qurban olum,hökm elədin sən,yazdım.

Ey özü Gün,üzü Ay,gözləri ulduz gözəlim,
Adını gör ki necə adlar ilə tən yazdım.

Bir çiçəksən ki,sənə dəymədi bülbul nəfəsi,
Ərk edib mən də sənə nəğməmi şə-n-şən yazdım.

Sünbülündən su daman tellərini seyr elədim,
Bürüdü dörd yanımi burda duman,çən,yazdım.

Heyf əlimdən ki,sınıb,qaldı sığal borcu sənə,
Yaş gözümdən əlimə töküldü dən-dən,yazdım.

Dərdi yığdım sinəmə,söyləmədim,yaxşı deyil,
Sənə uydum bu dəfə,hər şeyi birdən yazdım.

Vaqif Aslanı sıxan taleyə,bəxtə nə deyim?
Açması müşkül olan sehr ilə sirdən yazdım.

16.09.2003.

KEÇƏR

Bil ki,qarnın yekəsi torba olub başa keçər.
Güc gələr iştəhası, nəfsi dağa,daşa keçər.

Qarnını xurcun edib çiyinə salmış bu kişi.
Bu nədir? – sorsan əgər,him-cimə,göz-qaşa keçər.

Ad alar,ad qazanar,ad çıxarar qarnı ilə,

Milli Kitabxana

Öcəşər bozbaşa gah,gah qızıqıb aşə keçər.

Mıx imiş,mismar imiş,ya nə imiş qarnı bunun?
İlişər dost-tanışa,yoldaşa,qardaşa keçər.

Qarın imiş bu adam ta tərədən dırnağadək.
Mal kimi ot-ələfə,razyana,xaşxaşa keçər.

Vaqif Aslan,daha üz vurma,qarından qaçıram.
Qorxuram ki,yekələr,ömrə-günə,yaşə keçər.

15.01.2004.

OLMUR

Doğaraq batmaq ilə Gün dediyin tam olmur,
Gündüzü olmayanın axşamı axşam olmur.

Murad almaqdır işi göylə yerin hər daim,
Kim murad vermədisə,aldığı da kam olmur.

Nəşəri var isə də,gül arıdan ləzzət alır,
Dad bilən kimsə ki var,mahir olur,xam olmur.

Tamaşa eylə bu dünyaya açıb gözlərini,
Əllərində çəmənin qışda qızıl cam olmur.

Vaqif Aslan sınayıb yaz deyilən möcüzəni,
Vəhyə bənzər gəlişi yox isə,ilham olmur.

06.07.2005.

ATA

Ana candırsa əgər,canda olan candır ata.
Nə qədər varsa nəsil,dövr eləyən qandır ata.

Ana gündürsə,inan,Aydır ata övlad üçün.
Ana torpaqdır əgər,göydür,asimandır ata.

Yoğurub yaptı bizi südlə sümükdən Yaradan.

Milli Kitabxana

Ana taxt,onda durub hökm eləyən xandır ata.

Südü qoymaz ananın övladına dərd yetişə,
Atılan ox,çalınan qılınca qalxandır ata.

Vaqif Aslan,ananın ruhu başın üstə gəzir,

Doğmadır daim ana,daim mehribandır ata.

15.09.2005.

DOSTUM

Bu gözəl dünya bizi dərdə salıbdır,dostum.
O mənim də anamı məndən alıbdır,dostum.

Qış ilə qışlıq edib,yaz ilə yazlıq həmişə,
Dəyişənlər dəyişib,dünya qalıbdır,dostum.

Payızında barını göstərib aldatdı bizi,
Hamiya dünya belə layla çalıbdır,dostum.

Vermək-almaqdır işi,dünya sələmlə dolandır.
Neyləsin,xiffət edib,fikrə dalıbdır dostum.

Dünyanın əyrisi düzdür,düzü əyri,bilirəm.
Mat qalıb,çaş-baş olub,tez qocalıbdır dostum.

Vaqif Aslan yaşayır dünya dolu sevgi ilə,
Dünya məndən beləcə bir öc alıbdır,dostum.

12.09.2006.

GEDƏR

İsməti varsa kimin,qismətinə doğru gedər.
Qisməti olmayana doğru deyil,oğru gedər.

Yad bağından yığılan kol da oğurluq sayılır,

Milli Kitabxana

Siz deyin,yad bağına hansı köpək oğlu gedər.

Keçisaqqal kişilər fərqinə varmaz yolunun,
Yolu yox bir seyizin dalınca min toğlu gedər.

Az gedib üz gedənin isməti də,qisməti də
Az olar,üzdən olar,sanma ki,o çoxlu gedər.

Vaqif Aslanı sıxan bəndə qoyan qaydadır,ax!
Bir ürəkdə nə qədər söz yığılar,sorğu gedər?

15.09.2006.

GƏLİM

*Əl qatanda sənə məşşatə,
tamaşaya gəlim...
(Şəhriyar)*

Hayıma hay verənim,hay elə ki,haya gəlim.
Ölsəm,çağır,dirilim,bir də bu dünyaya gəlim.

Qoy gəlinlik donunu qalxım,öz əlimlə alım,
Bəzəsinlər səni hey,mən də tamaşaya gəlim.

Geyinim bəy libası,əl uzadım əllərinə,
Salınan gərdəyinə eşqi tutum qayə gəlim.

“Üz görüm,çək”əvəzi canımı qiymət eləyim,
Üstünə salmaq üçün bir əbədi sayə gəlim.

Təyin et vaxtı özün,seç saati,saniyəni,
Üz tutum mən o günə,xoşladığın aya gəlim.

Bir nişan ver ki mənə,yerdə hara xoşdu sənə,
Yerdə yoxdursa yerin,yüksəlim səməyə gəlim.

Dilimiz bir,dinimiz bir,nə şikayət,nə giley?

Milli Kitabxana

Yaraşarmı mənə heç əhvə,təmənnaya gəlim?

Şirsə də Şəhriyarın şeiri əlində şəmşir,
İstəyirsən,belə bir şir ilə davaya gəlim.

Vaqif Aslana olub qəsdı səni xəlq edənini,
Hökm edibdir Yaradan eşq ilə mənaya gəlim.

12.11.2006.

OXUDUM

***Çox kitablar oxudum,zənn elədim,Bəxtiyaram
(B.Vahabzadə)***

Ustadım zənn edəni mən də sanıb düz,oxudum.
Bəxtiyar olmaq üçün hey gecə-gündüz oxudum.

Elə bildim ki,həyat dərs oxumaqla düzəlir,
Bir kərə etmədi bəs,yüz kərə yüz-yüz oxudum.

Oxumaqdan usanıb dünyaya baxdım,nə gözəl!
Titrədim,döndüm axı,sevda dolu göz oxudum.

Oxuya bilmədiyim bircə kitab qaldı,o da
Oldu alnım kitabı,baxma ki,tez-tez oxudum.

Oldusa bəxti kimə yar,onu xoşbəxt bilirəm,
Vaqif Aslan kimi də şeirini söz-söz oxudum.

03.01.2007.

Milli Kitabxana

AY BALACA, BALACA...

SƏN

Torpaqsan,havasan,odsan,susan sən,
Çünki məndən ötrü elə busan sən.

26.04.2006.

ŞILIQ-QILIQ

Narı kimə vermişən vəd eləyib nar mənə?
Mən də öyünərəm ki,nar verəcək yar mənə.

09.12.2006.

SƏNƏ NEYNİM?!

Bir əlində ürəyim,bir əlində beynim.
Sənə neynim,sənə neynim?!..

27.12.2007.

BELƏDİR Kİ, VAR

Kağız-qələm batıb qəmə,
Hər anda bir söz doğulur.
Mənim canım cəhənnəmə,
Otaq tüstüdən boğulur.

27.07.2004.

GƏLƏR, GƏLMƏZ

Şirin sevənlərin,bilənlər bilər,
Nabata,badama yazığı gəlməz.
Tanrının adama yazığı gələr,
Adamın adama yazığı gəlməz.

28.07.2004.

TƏRƏF

Mən özüm bir ömrün gerçəkliyiəm,
Neynim ki,gedirəm yalana tərəf.
Onsuz da mənimki belə gətirib,
Olmazdan gəlmişdim olana tərəf.

20.08.2004.

SUAL

Oğlumun,qızımın anası gözəl,
Sənin nəfəsinlə isinir evim.
Ay dəcəl nəvəmin nənəsi gözəl,
Kimi çox oxşayım,kimi çox sevim?

13.11.2004.

BƏNDƏ OLMAQ

*Tanrı gözündə insan
Bir qarışqacan yoxdu.
Döydüm haqq qapısını...
Gördüm ki, qapı sınıq,
Qapını açan yoxdu.
Ağasəfa
("Ədəbiyyat" qəzeti. 7.01.2005.)*

Haqqın qapısını döy
Allaha bəndə kimi.
Açılmasa,məni söy
Ta bizim kəndə kimi.

QOY ONLAR DESİN

O qədər sevdim,kini unuttum,
Mələyi gördüm,cini unuttum.
Yadımda qalan sevdiklərimdir,
Qoy onlar desin,kimi unuttum.

08.08.2005.

DALINCA

Söz vermişdim sənə bir vaxt,
Gəldim sözümün dalınca.
Olmuşam ki,gəzirəm,bax,
Özüm özümün dalınca.

16.10.2005.

QALA VƏ QALAÇA

Ay Balaca,balaca,
Qaşı-gözü alaca.
Baban köhnə qaladır,
Sənsə təzə qalaca.

01.01.2006.

DÖRDLÜKLƏR

Metri,kilometri ölçü sayan kəs,
Bu sevgi dediyin ölçüyə gəlməz.
Göylərdən yığılan dikələ bilər,
Sevgidən yığılan dikələ bilməz.

*** **

Tondur,meqatondur,yüngül çəkidi,
Sevginin yanında saman təkidi.
Kimsə bilməsə də,sevdiyim bilir
Mənim dilimdəki qəlbimdəkdir.

*** **

Səvab da sevgidir,günah da sevgi,
Sevinc də,fəryad da,ün-ah da sevgi.
Gördüyüm,bildiyim nə varsa – odur,
İnsana son anda pənah da sevgi.

27.03.2006.

*** **

Sənin əlindədir hər şey,Allahım.
Olma mən bəndənə ögey,Allahım.
Sən demə,şirindən-şirinmiş,şirin,
Acıdan-acıymış bu mey,Allahım.

*** **

Bu gecə birtəhər açdım səhəri,
Qovmaq ümidiylə dərdi,qəhəri.
Dedim: – Günəş çıxar,nur içərəm mən.
O da nur yerinə verdi zəhəri.

*** **

Milli Kitabxana

Bəli, bir vaxt gələr, vaxt
yaddan çıxar.
Vaxt yaddan çıxanda
baxt yaddan çıxar.
Baxtı olmayanın başına küllər!
Başsızda huş olmaz,
taxt yaddan çıxar.

*** **

Kimin ki qəlbində xəbislik vardır,
Dünyası hər yerdə başına dardır.
Bir dil ki deməyir qəlbdəki sözü,
Qıfıla düşməyən paslı açardır.

*** **

Kim ki fırlıdağa boyun olacaq,
Əlbəttə, başında oyun olacaq.
Ey toy həvəsiylə yaşayan gözəl,
Axirət günündə toyun olacaq.

*** **

Allahdan göz yumma,
Allah kor deyil!
Nə var düz olmağa,
bu ki – zor deyil!

Sənin ayrılıyın özünə tordur,
Mənə tor deyil!

*** **

Bu gün də, sabah da
keçər beləcə.
Aylar da, illər də köçər beləcə.
Haçansa yaxamdan yapışan həsrət,
Sənin də qanını içər beləcə.

29.03.2006.

*** **

– Saqqalın ağarsın! – deyirdin mənə.
Ağardı, ağardı, o da ağardı.
Cənnətlik olasan səni, ay nənə!
Bilmədin, saqqalım mənə nağardı.

22.05.2006.

Milli Kitabxana

*** **

Dağ olsan,başından yeltək aşardım,
Göl olsan,sinədə dolub daşardım.
Gücüm çatsa idi dəli könlümə,
Başım ilə baş-başa verib yaşardım.

*** **

Olmasan,gündüz də gecə olacaq,
Olacaq,özü də necə olacaq?
– Ulduzsuz,Aysız!
Qoyma,qoyma mənim hayımı haysız!

26.04.2006.

*** **

Səni Züleyxadan gözəl sanmışam,
Şirindən üstün.
Baxsan,görərsən ki,elə yanıbmışam,
Qəlbimdə odun var,başım da tütün.

05.04.2008.

*** **

Bilirəm sən mənə nəşə deyirsən,
Nəşəni sevdinin kəşə deyirsən.
Mən də həvəslənib nəşə deyəndə
Amandır,salarsan səşə deyirsən.

20.06.2008.

*** **

Mənə dedilər ki,qar amanlıdır,
Dedim: – yalan sözdür,yar amanlıdır.
Dedilər – ay yazıq,sevdiyin gözəl
Yar amanlı deyil,qar amanlıdır.

16.07.2008.

TƏƏCCÜB

“Qa”deyib aldın canımı,
“Qu”deyib içdin qanımı.
Sən lap Zümrüd quşusanmış,
Ay bizim evin xanımı.

25.07.2006.

Milli Kitabxana

TÖVSIYYƏ

Qayçı,bıçaq,iynə,sap.
Bu tapmaca oldu lap.

Qız böyüyür,bunları
Axtarıb indidən tap.

12.01.2004.

BƏSLİK

Doğrulu,yalanlı səni itirmək,
Olanlı,qalanlı səni itirmək
Ağırdır mənə.
Mənim təkliyimi yollar duyunca,
Görəydin bir necə baxırdı.

01.04.2006.

ARZU

Mürəkkəbsiz qələmi
Saxlamayım eləmi?
Bu – asan,asan,asan.
Görüm səni heç zaman
Yarımçıq olmayasan!

02.08.2005.

ÖVLADIM

Gəlmək də,getmək də ömür oynudur,
Yaşa torpağının sanı,övladım.
Ana qucağıdır,ata qoynudur
Torpaq deyilən şey,tanı,övladım.
Torpaqdan doğma yer hanı,övladım?
Ona tapşırıq canı,övladım.

05.09.2004.

Milli Kitabxana

ÖYÜN, İGİDLƏRİM, YOLLARI ÖYÜN!..

ÖLMƏYƏ DƏYƏR

Hələ anasından doğulmayanlar!
Doğularsınız.
Doğulub,həyatda doğrulmayanlar!
Doğrularsınız.
Ömür təknəsində yoğrulmayanlar!
Yoğrularsınız!

Onda bilərsiniz nə üçün,niyə
Doğulub dünyaya gəlməyə dəyər.
Hər kəs öz vaxtında doğulsun deyə,
Məqam yetişdimi,ölməyə dəyər.

07.04.2005.

BEYRƏKSAYAĞI

I

Gəlinlik donunu görəcəksən,qız!
Gərdəyə girəcəksən,qız!
Üzünə örpək salacaqlar.
“Üzgörümçəyi” verib
örpəyini alacaqlar.
Ana olacaqsan,qız!
Nənə olacaqsan,qız!
Beləcə oğul-uşaq,

Milli Kitabxana

yaxın-uzaq
arasında özünü biləcəksən.
Bölünüb, qurtarıb, öləcəksən.
Köksünə baş qoyacaqlar.
Başına daş qoyacaqlar.
Daşına adını yazacaqlar.
Susacaqlar,..
susacaqlar.

II

Bir azdan toylanacaqsan, qız!
“Vağzalı” çalınanda,
Üzünə örpək salınanda
Dağlara boylanacaqsan, qız!
Selov-selov oyulan,
Arana keşikçi qoyulan
Dağ kimi qoyulan
Diksinib toy səcindən,
Şövqümdə, həvəsimdən
Öz içimdən oynasam,
Vulkan kimi qaynasam,
Sürüşüb qaya-qaya
uçulsam, qorxmayasam!
Toz-dumanla quculsam,
qorxmayasam.
Yayın od-alovunda
nəfəsin təntiyəndə
mehin məndən olacaq, qız!
Yanağına səhərlər
inci kimi düzülən
şəhin məndən olacaq, qız!
Qışın sazaqlarında
Sən məni ağac-ağac
kəsərsən, qız!
Yandıqca da üstümdə
əsərsən, qız!
Baxıb görsən ki,

Milli Kitabxana

dağın çöküb,
Onda göz yaşı töküb,
Özünə dağ gəzərsən,qız!
Hələ ki,mən sənin
qarşı yatan
başı dumana,çənə batan
dağınam.

Boyna boy versəm də,
verməsəm də,
Mən sən yaxınam!
Məlul-məlul durmayasan.
Yalancıqlar yanında
boynunu burmayasan.
Toyunda qol açarsan,qız!
Dağına yol açarsan,qız!
Desinlər – əhsən,dağı da
yerindən oynadırsan,qız!
Daşı da göynədirsən,qız!
Gör mənə neynədirsən,qız!

III

Çəpərinizdən aşmadım,qız!
Ananı da gələn görüb
qaçmadım,qız!
Qapınızın ağzında
it kimi yatmadım.
Səni qova-qova çatmadım.
Səni sevdim.
Yəni sevdim.
Torpaq Günəşi necə
sevirsə,eləcə.
Beləcə
Sevdim,səni sevdim.
Yəni sevdim.

Sağına,soluna atımı
çapmadım.

Milli Kitabxana

Mən səni yağlıca
 kökətək havada
 qapmadım.
Zərimə,zoruma salaraq
 dizimin altına
 basmadım.
 Kəsmədim,asmadım.
Səni sevdim.
Yəni sevdim.
Yaşamaq istəyən xəstələr
 həyatı sevirsə nə qədər
 o qədər
Sevdim,səni sevdim.
Yəni sevdim.

Sən məni sevməsən,ölərəm
 demədim.
Xəncərimi göstərib özümü bölərəm
 demədim.

Amma çox sındım.
Sevgimə inandım.
Səni sevdim.
Yəni sevdim.
Bizədek sevənlər sevibsə
 nə qədər – o qədər.
İndiki sevənlər sevirsə
 nə qədər – o qədər.
Gələcək sevənlər sevcək
 nə qədər – o qədər.
Sevdim,səni sevdim.
Yəni sevdim!
Yəni sevdim!

IV

Gözünə çöp düşdümü,qız!
Gözlərin özgə gözlərlə görüşdümü,qız!
Eynimi yox,eynəyimi gördün.

Milli Kitabxana

Sinəmdəki göynəyimi yox,
əynimdəki köynəyimi gördün.
Özü də qanlı.

Mən – ölü,
Yalancıq – canlı.
Yalancıqmı aldı
gəlinlik donunu da?
Yoxsa don apardımı
on barmağının onunu da?
Əllərinimi göstərməyə
utanırsan?

Nahaq yerə qırılırsan,
budanırsan.
Sökülürsən,qız!
Tökülürsən,qız!

Di qolunu aç,oyna.
Mənə də yol aç,oyna.
Qısırca Yengəni də,
Boğazca Fatmanı da
çağır,qız!

Bu yas səni oynadır,
bu toy səni sıxır,qız!
Eynəksiz gözümə bax!
Göynəksiz özümə bax!
Bax ki,gör ki,mən sağam.
Yasımda da səninlə
qalxıb oynayacağam!

03.02.2006.

V

Nişanlı,bəlgəli gözəlim!
Gözləri kölgəli gözəlim!
Örpəyin,yaylığın özgənin.
Günlüyün,aylığın özgənin.
Darvazan,qapın da dəyişib.
Tayın da,babın da dəyişib.
Sən kimin diliylə tovlandın?

Milli Kitabxana

İçindən qovlandın,
çölündən tovlandın.

Mələyim!

Diləyim!

Döləyim olmadın.

Niyə bəs?

Sən niyə durmadın

özünə yiyə bəs?

Yiyəsiz gözəlim!

Niyəsi niyəsiz gözəlim!

Ey alnı nişanlı,

qulağı bəlgəli gözəlim!

Gözləri kölgəli gözəlim!

Qolunda,boynunda

zınqırov...

Çölünün xətrinə

içini sovur-sov!

Soruşma “nə üçün?”

Nə bilim? Belə ol!

Bir daha demərəm

mən sənə: – Elə ol!

Bu qədər sevildin,bəs eylər.

O şeyi elə ki,hər yetən kəs eylər.

Əynində bəy alan donun var.

Bəzəkli,düzəkli sonun var.

Qoy olsun!

Toy üçün yanırdın,

bu sənə toy olsun!

01.04.2006.

VI

Bağçanda,bağında...

Solunda,sağında

Çala qaz!

Qabarı deşilən

Əlini yala,qaz!

Gül ək!

Milli Kitabxana

Tək-tək,
Lək-lək.
Su da səp
Pilləkəndən darvazayadək.
Yaz gəlir.
Əlində bəy xonçası.
Qoy bir az tapdalansın
Sizin yerin yoncası.
Göz aydınlığı verib,
Mübarəklər alsınlar.
Sonra da özlərini
Süfrə dalına salsınlar.
Oxusunlar, çalsınlar.
Sən də oyna!
Yalandan qurban olub
Yalancığın boyuna
Süz ki, süzəsən.
Qısırca yengəni də
Tül kimi tut üzə sən.
Mən də sənə
Can sağlığı diləyim.
Ey mənim çoxtirəli
mələyim!
Ortaqlı döləyim!
Fırıldağım, kələyim!

VII

Baxa-baxa el-oban
Qonur Qoca Sarı çoban
Qulağından bəlgələyib.
Kürkünə soxub səni,
Gözünü kölgələyib.
Vur nağara,
Çıx qırağa.
Çıxmasan, qulağından
Yapışib, silkələyib
Kənara dartacaqdır,
Yaxanı yırtacaqdır.

Kürən saçlı, qaşqa qız!
Olmusan bambaşqa qız.
O qızlara qarışma.
Heç biriylə yarışma.
Dur, sarı sandallı qız!
Ey qızıl qandallı qız!
Qızılı zəncirindən
Tutub saxlarlar səni,
Mıxa bağlarlar səni.
Vur nağara,
Çıx qırağa.
Başını güd!
Üstündəki qaş-daşını güd!

03.04.2006.

VIII

Oyna boğazca Fatma,
Oyna, Yalancıq oğlu.
Hər deyəndə tapışmır
İt qızı, qancıq oğlu.

Bu da – qısırca yengə,
Yenə veribdir əngə.
İşə keçməkdən ötrü
Saç yolur çəngə-çəngə.

Yol verin,Fatı gəlir,
Qaşları çatı gəlir.
Düzəlib qırıışığı,
Açılıb qatı,gəlir.

Çəpik çalır məliklər,
Əllərində çəliklər.
Qızısqıca məclisi
Bürüyür gədəliklər.

Oyna,boğazca Fatma,
Oyna,Yalancıq oğlu.
Hər deyəndə tapışmır
İt qızı,qancıq oğlu.

09.05.2007.

QANTURALISAYAĞI ŞEİRLƏR

I

İstər sarı geyin,istər qırmızı,
Sənin eşqinə!
Ey dağlar oğlunun aran ulduzu,
Sənin eşqinə!

Buğa buynuz çaldı,qırdım da gəldim.
Aslanı qaldırıb vurdum da gəldim,
Sənin eşqinə!

Yaxşı ölç,yaxşı biç – bilim ki,yeydir.
Həsrətdən köynək tik,əyninə geydir.
Sınaqdan çıxmaq ayıblı şeydir,
Sənin eşqinə!

Dedilər: – Ömrünün qabağı qışdır.
Mənzilin axirət evinə tuşdur.
Dedim: – Bu qurtuluş nə qurtuluşdu?
Sənin eşqinə!

Kəsilsin,boynumdan asılsın başım!
Tərpənsə kipriyim,dartılsa qaşım,
Bir anda toz kimi dağılsın daşım!
Sənin eşqinə!

10.02.2006.

II

Sarı donlum,
Yüz ədalım,min oyunlum,
Yastı topuq,qaz boyunlum,
Bəri gəlgil!

Sarı donlum,
Addımını yeyin elə,
Sənə qurban,deyim,elə.
Yollar sarı boyanıbdır,
Qəlbim,ruhum oyanıbdır.
Söykəndiyim ağac belə
Səndən ötrü dayanıbdır,
Bəri gəlgil!

Sarı donlum,
Xoş əzəllim,xoşbəxt sonlum!
Pəri getdin,pəri gəlgil!
Bəri gəlgil!

19.06.2007.

III

Sən gedən yerlərin yolu yaşıldır,
A sarı donlum!
Yaşıllıq,sarılıq məni şaşırdır,
A sarı donlum!

Bilirəm yolların taladan keçir,
Bibidən adlayır,xaladan keçir.
A sarı donlum!

Gedişli-gəlişli yolların olsun,
Üstünə açılma qollarım olsun,
A sarı donlum!

IV

Bu gün yağış çiləyir,
narın, incə bir yağış,
Yağır sevincə yağış.
Göy qurşağı açılır
alınının iç üzündən.

Dünənki axşamımdan,
 bu günki gündüzümdən
Xəbəri olmayan kəs,
Məni anlaya bilməz!
Bilməz,mən bu günkitək
 bəxtəvər olmamışam,
Sabahımın eşqinə!
Özüm üçün bir belə
 xoş xəbər olmamışam,
Sabahımın eşqinə!
Dərdə,qəmə bu qədər
 sir-sipər olmamışam.
Sabahımın eşqinə!

Yağış kəsdi,çıxdı gün,

Milli Kitabxana

çöldə parladı şəhlər,
Güllər əsib titrədi
onu vurduqca mehlər.
Duman kimi dağıldı
o “əşi”lər,o “eh”lər.
Aydan,gündən saf oldum,
Mən bu sevgi zövqünün,
şəfasının eşqinə!
Sulardan şəffaf oldum,
Bu zövqün,bu şəfanın
şəfasının eşqinə!
Amma nainsaf oldum,
Bel bağlayıb bu ömrün
vəfasının eşqinə!

04.07.2007.

V

Öyün,igidlərim,yolları öyün,
Amma keçilməzdir deməyin əsla.
Heç yerdə,heç zaman yer ilə göyün
Fərqi seçilməzdir deməyin əsla.

Öyün,igidlərim,sevgini,eşqi,
Dikəlsin yerindən Qanturalılar.
Bir sarı donlum var,ucadır köşkü,
Ayağı altında ipək xalılar.

Öyün bu şairin başından baha
Sevgini öyün.
Ömründən,günündən,yaşından baha
Sevgini öyün.
Öyün,igidlərim,sevgini öyün!

13.07.2007.

Milli Kitabxana

HƏR KİŞİNİN ÖZ YERİ VAR

ŞƏHİD ƏSGƏR

*(1918-ci il hadisələrində Azərbaycanda
şəhid olmuş türk əsgərinə)*

Sən ey şərə, fitnəyə
sinəsi sərhəd əsgər!
Pisliyə, yamanlığa
sipər əsgər, sədd əsgər!
Sənə qəribsən desəm,
Hardan gəlibsən desəm,
Yurdum məndən inciyər.
Sən – qəlbsən, sən – can-ciyər!

Haqqa dost, haqqa qardaş,
nahaqqa qənim əsgər!
Fəxrimsən mənim, əsgər!
Min doqquz yüz on səkkiz
yaman ilimdi mənim,
Torpağım kəsik-kəsik,
dilim-dilimdi mənim.
Kənd-kənd tütülənirdim,
şəhər-şəhər yanırdım.
Gəldin,.. gözünlə gördün
mən nə təhər yanırdım...

Dar gündə, dar ayaqda
dadıma çatan əsgər!
Mənim şəhid qanıma
qanını qatan əsgər!
Qoymadın təbəssümüm,
gülüşüm güllələnsin.
Nur yağsın məzarına,
gün düşsün, gül ələnsin.
Oyaq ruhun şad olsun,
ruhu baş olan əsgər!

Daşı da Vətənimdə

vətəndaş olan əsgər!

07.07.2002.

ARAYIŞ

1862 – doğulduğu il,

Mən deyim, sən bil.

Doğulduğu ay?

– May.

Doğulduğu yer?

– Şamaxı.

Bu olmadı tam, axı.

Oxuduğu məktəb?

– Seyid Əzim məktəbi.

Uzatmayaq mətləbi.

“Oruc da tutub Ramazanda,

İki gözləri də qalıb qazanda,

Mollası da döyüb yazı yazanda”

Xülaseyi-kəlam,

Balam,

Mazandaranda da olub,

Səmərqənddə də.

Şəhərdə də olub, kənddə də.

Həyat yoldaşı? – Büllurnisə.

Nə isə...

Qız bolluğu da görüb,

oğul qıtlığı da.

Doluluğu da görüb,

fitlığı da.

Dostları?

– Abbas Səhhətlər,

Mirzə Cəlillər.

Düşmənləri?

Hütlər, kütlər, əlillər,

Zəlilliyə dəlillər.

Kitabı – “Hophopnamə”.

Həngamə ki, həngamə.

Milli Kitabxana

Bənzəri?
– Bir qocaman dağ.
Dəryada durul bax.
Məzarı?
– Şahxəndanda.
Heykəli?
– Hər yanda.
Ruhu?
– Başımızın üstündə.
Torpağımız,daşımız üstündə,
Bundan sonrakı
yaşımız üstündə.
Şəxsiyyəti?
– İnsan,adi,sadə.
Mirzə Ələkbər Sabir Tahirzadə.

22.06.2003.

RƏSUL RZA

Şəhər küçələriylə,
Səhər gündüzləriylə,
Axşam gecələriylə,
Qış qurtarhaqurtarda
Çillə-beçələriylə,
İnandığı adamlar
Neçə-neçələriylə
Sıxdı Rəsul Rzanı.

İçi göynəkləriylə,
Əyni köynəkləriylə,
Gözü eynəkləriylə,
Dili neynəkləriylə
Sıxdı Rəsul Rzanı.

Əli əlcəkləriylə,
Beli pencəkləriylə,

Milli Kitabxana

Həyat gerçəkləriylə
Sıxdı Rəsul Rzanı.

Yəhudi Musasıyla,
Xaçpərəst İsasıyla.
Biri uzundrazı,
O biri qıçasıyla,
Dostu məhəbbətiylə,
Düşməni qıçasıyla
Sıxdı Rəsul Rzanı.

Hakim fərmanlarıyla,
Həkim dərmanlarıyla.
Dedi-qodu yapanlar
İrman-dırmanlarıyla.
Hazır kökə tapanlar
Dənsiz xırmanlarıyla
Sıxdı Rəsul Rzanı.

Neynəsin Rəsul Rza?
Zaman onu ağzına
Səlimi aldı getdi.
Yaxşı ki, inam adlı
Ağaca əli yetdi.
Onu bərk-bərk qucdu o.
Vaxt axarından çıxıb
Gələcəyə uçdu o.

08.04.2005.

YAŞAR QARAYEVƏ

I

Ağac gördüm – qaməti şax.
Dedim: – gözüm, diqqətlə bax,
Gör ki, düzün düz yeri var.

Ömür sürmək marağı imiş,...
Bu dünya ağ varaq imiş...

Milli Kitabxana

Yazıldıqca söz yeri var.

Açar oldum sirdən ötrü,
Baxıb gördüm Yerdən ötrü
Göy üzündə göz yeri var.

Bundan sonra daha nə dərd?
Harda olsa, belədir şərt,
Hər kişinin öz yeri var.

21 may 1996

II

Ölümün dizini qatlayan kişi,
Zamandan-zamana adlayan kişi
Yaşar Qarayev.

Eşqi ağılkəsən kəsər sayan kəs,
İşığı ilahi əsər sayan kəs –
Yaşar Qarayev.

Sonluqdan sonsuza açaraq qanad,
Yeri güvəndirdi, göyü etdi şad
Yaşar Qarayev.

Danışığı ağır, gülüşü qas-qas,
Görkəmdə Himalay, duruşda Qafqaz –
Yaşar Qarayev.

Pozulmaz yazıdır daşımız üstə,
Durub təbəssümtək başımız üstə
Yaşar Qarayev.

III

Əcəb şəkilləşib daşdan baxırsan,
Sənə qoşulubdur daş, gülümsəyir.
Ömürdən boylanıb, yaşdan baxırsan,
Ömür gülümsəyir, yaş gülümsəyir.

Milli Kitabxana

Çimdikcə təbəssüm yağışlarında,
Daşın çiçəkləyib baxışlarında.
Qüdrətin əli var naxışlarında,
Dodaq qaçıb bir az, qaş gülümsəyir.

Gülümsə, gülüşün peyğəmbəridir,
Qara mərməri də nurun əridir.
Yolun sabahadır,üzün bəridir,
Üzü o yanalar boş gülümsəyir.

Yatıb-yatıb dincəl Haqq evində sən,
Bu da – əbədiyyət, gül-sevin də sən.
Torpağa, səmaya məhrəm gündəsən,
Onunçün gözlərin xoş gülümsəyir.

8 iyun 2004

HÜSEYN

*(Ruhən və qəlbən yaxın olduğum,folklorlaşmış alimimiz
Hüseyn İsmayılova həsr edirəm)*

Məlum şeydir,hər kəsin bir kəsi var.
Kəsi olan kimsələrin səsi var.
Hər nə olsa,əvvəl-axır bəsi var,
Amma sevgi bəs eləmir,Hüseyn.
Bəsi sevən kəs eləmir,Hüseyn.

Ay bənizli,ulduz gözlü gecədən
Səhərlərə giley edim necə mən?
Almasam da çox şeyləri vecə mən,
Bu dünyanı yaman gördüm,Hüseyn.
Bir Allahdan aman gördüm,Hüseyn.

Badə verdi günəş mənə nur dolu,
Günbəgündən aydın gördüm sağ-solu.
Haqqı sevən gedə bilər haqq yolu,
Zaval yoxdur sənə,mənə,Hüseyn.

Milli Kitabxana

Hüseyntək görünsənə,Hüseyn.

Könül bağıdır,əkdiyini bitirər,
Allah baxıb niyyətinə yetirər.
Bəd niyyətlər ürəyini itirər,
Bizdən uzaq heylə şeylər,Hüseyn.
Xeyrə qaçan xeyir eylər,Hüseyn.

Etibardır etibarlı körpü,bil,
Ayrısını su aparar ,basar lil.
Yerin-göyün yaşı olar neçə il?
Eşqin bağı etibardır,Hüseyn.
O vardırısa,hər şey vardır,Hüseyn.

Olmasa da çox adlardan baş adım,
Baş adlara hörmət ilə yaşadım.
Nə gərəkdir göz oynadım,qaş atım
Olara da,olmaza da,Hüseyn.
Dolara da,dolmaza da,Hüseyn.

Az getməyi,üz getməyi sevmirəm,
Dərə-təpə,düz getməyi sevmirəm.
İşlənibsə iz,getməyi sevmirəm.
Haram malda gözüm yoxdur,Hüseyn.
Halaldırısa,sözüm yoxdur,Hüseyn.

Neyniyim ki,daşdan keçir bu ömür.
Aydan,ildən yaşdan keçir bu ömür.
Candan,qandan,başdan keçir bu ömür,
Ağır bir yük götürmüşəm,Hüseyn.
Bu boyda yaş yetirmişəm,Hüseyn.

O gözəl ki,nazın ilə oynayıb,
Çoxun ilə,azın ilə oynayıb,
Sözün ilə,ağzın ilə oynayıb,
O gözələ halal olsun,Hüseyn.
Yediyiniz yağ-bal olsun,Hüseyn.

Milli Kitabxana

Oğlun,qızın işiq olsun gözüne,
Min bərəkət ocağına,közünə.
Olan olub,deyəcəyəm üzünə;
Şəhər məni yaman sıxır,Hüseyn.
Kənddən ötrü canım çıxır,Hüseyn.

Nə çəkirəm,gör ki,neçə gündür mən,
Göstər,kimə salam verim indi mən?
Əli sağa,Vəli sola döndü,mən
Tənha qaldım,yalqız qaldım,Hüseyn.
Mən payımı daha aldım,Hüseyn.

Nə olsun ki,bu yol şəhər yoludur,
Hara baxsan,adam ilə doludur.
Hansı qardaş,hansı əmi oğludur?
Şəhər yadlar yığnağıdır,Hüseyn.
Təltif,adlar yığnağıdır,Hüseyn.

Kənd həyatdır,,şəhər şöhrət,şəhər ad,
Maşın çıxdı,pəsə qaldı yəhər,at.
Kişim-kişim kişnədikcə kəhər at
Göyüm-göyüm göynəyirəm,Hüseyn.
Mən şəhəri neynəyirəm,Hüseyn?!

Mənim yerim zirvələrin başıdır,
Qartal kimi qayaların qaşığıdır.
Yerin məlum,..yaşım Adəm yaşıdır,
Əvvəl mənəm,axır mənəm,Hüseyn.
Sən də mənsən,mən də sənəm,Hüseyn.

Bu gün,sabah zaman üçün hədd deyil,
Bərkdən,boşdan çıxmaq axı bəd deyil.
Gecələr də gündüzlərə sədd deyil,
Gün batır ki,çıxa bir də,Hüseyn.
İşıqlana göy də yer də,Hüseyn.

Milli Kitabxana

Bir yel əsdi,mən də zağ-zağ üşüdüm.
Aran-aran,yaylaq-yaylaq üşüdüm.
Oba-oba,oylaq-oylaq üşüdüm.
Qışdan sonra bahar gələr,Hüseyn.
Üstümüə çiçək ələr,Hüseyn.

Miskin Abdal,Aşıq Alı ocağı
Ələsgərə oldu ana quçağı.
Alan oldu əlimizdən o çağı,
“Keçər dövrən,belə qalmaz”,Hüseyn.
Bu olanlar bir də olmaz,Hüseyn.

Göyçək-göyçək Göyçə baxır üzündən,
Vurularlar,.. muğayat özündən.
Di gəl öpüm həsrət dolu gözündən.
Vüsəl günü yaxındadır,Hüseyn.
Görüş – Göyçə dağındadır,Hüseyn!

25.09.2002.

HƏDİYYƏ QILINC

*(Mənə qılinc bağışlayan dostlarıma – Məmmədrəhim
Arif oğluna və Şahin Bəhrəm oğluna)*

Qılinc bağışlayıb dostlarım mənə,
Dəstəyi zəncirli,qını bəzəkli.
Sıxılmış kəsərdir deyirəm sənə,
Çox da ki,görünür donu bəzəkli.

Sevgidir,uyuyur dəmir libasda,
Bir azca ehmallı,bir azca asta!
Vallah,bilərəkdən bir mahir usta
Bəzəkli yaradıb,onu bəzəkli!

Bir vaxtlar bir parça dəmir olsa da,
Pas atıb,qaralıb kömür olsa da,
Çəkiclə döyülüb xəmir olsa da,
Olubdur necə də sonu bəzəkli.

Milli Kitabxana

Ona sıǵal çəkmək çıxmaz yadımdan,
Adıma yazılıb dostlar adından.
Endirib göylərin doqquz qatından
Mənə gətiriblər bunu bəzəkli!

15.05.2004.

Milli Kitabxana

TAR

(Tarzən İbad Salmanovun əziz xatirəsinə)

Müşfiq, sənə rəhmət olsun!

Yerin sinəm üstü,ürəyim başı...
Oxu tar,oxu!
Sevən müdrik olar,sevməyən naşı...
Oxu tar,oxu!

Söz daha qurtarıb,səs məqamıdır...
Mehriban,istəkli kəs məqamıdır...
Oxu tar,oxu!

Bir cüt göz görmüşəm,çıxmır yadımdan...
Onun xatirinə mənim adımdan
Oxu tar,oxu!

Simlərin içində sarı simin var,
Sənin öz sehrin var,öz tilsimin var,
Oxu tar,oxu!

İnləyən çağıdır dəli könlümün,
Əsir əsim-əsim teli könlümün,
Oxu tar,oxu!

Dünyadır,.. fırlanır,dönür də belə...
Gün belə,ay belə,ömür də belə...
Oxu tar,oxu!

14.07.2004.

MƏLİK-BAXIŞ MÜƏLLİM

(Tanınmış riyaziyyatçı Məlik-Baxış Babayevə)

Məlik-Baxış müəllim!
Qəlbimdə yeri bəllim!
Gəlib payız da çatdı.
Yarpaq düşdü budaqdan,

Milli Kitabxana

yaddaşımı oyatdı.

Yaş gözümü yandırır,
yanağında sürüşdü.
Qələm gəzdim,qarşıma
durna lələyi düşdü.
Alıb,torpağa yazdım,
söz göyərdi bu ara.
Nəfəsimdən bar tutub,
çevrildi misralara.

Demə bizim Şəkida
bu yay gözəl yay imiş.
Bu ay hansı aysa da,
sevimli ay imiş.
Qapı açıbmış sizə
Kiş məbədi qürurla.
Məhəbbətlə,sevinclə,
təntənəylə,uğurla
Yollar dönüb,fırlanıb,
keçib Xan sarayından,
Yaradanın payından
Alnımıza nə göyçək
vurub naxış,müəllim!
Məlik-Baxış müəllim!
Qəlbimdə yeri bəllim!

Sən necə də mehriban,
necə də xoşqılıqsan.
Gülüşi bahar mehi,
təbəssümü ilıqsan.
Soyuq bulaq soyuyub
buz tutar,sən gəlməsən.
Ənvər qardaşımızla
bərabər,tən gəlməsən,
Sərt keçər qış,müəllim,
Məlik-Baxış müəllim.

Gözümüzdə qalmasın
gəl ki, bu arzu-kamlar.
Vaqif Aslan gözləyir
könlündə xoş məramlar.
Ay göydə çıraq kimi,
ulduzlar sanki şamlar.
Gündüzlər günəşlə
gecələri tamamlar.
Tamların timsalında
hörmətlər, ehtiramlar.
Sənə alqış, müəllim.
Məlik-Baxış müəllim.
Məlik-Baxış müəllim.

15.11.2004.

NƏ YAXŞI

*Kür qırağının əcəb seyrangahı var,
Yaşılbaş sonası hayıf ki, yoxdur.
M.P. Vaqif.*

Molla Pənah Vaqif, Kür qırağının
Yaşılbaş sonası oldu, nə yaxşı.
Çıxdım seyrangaha, ... çilçırağının
İşığı gözümə doldu, nə yaxşı.

Gözəllər gözümdən alsa da bacılar,
Əcəb tamaşadır şələlə saçlar.
Qızılı saçlardan başlarda taclar, ...
Gözəllər şahənşah oldu, nə yaxşı.

Qolbağlar bəmbəyaz qola yaraşıq,
Dünya başdan-başa ola yaraşıq.
Kamil yolçulardır yola yaraşıq,
Yol da yaraşıqlı yoldu, nə yaxşı.

“Zərdən haşiyə” var “tənə üstündə”,

Milli Kitabxana

Xallar gəl-gəl deyir çənə üstündə.
“Buxağın altında,sinə üstündə”
Tellər öz yerini buldu,nə yaxşı.

Ay gördüm Ay olsun ulduz içində,
“Bəzəyi,libası düürst biçimdə”.
Mənim nə işim var “Çini Maçında”?
Laləməz aldan aldı,nə yaxşı.

“Havasının,torpağının,yerinin”
Xatiri var yanımda hər birinin.
Baxışları neçə-neçə pərinin
Məni od-alova saldı,nə yaxşı.

Var olsun əlləri Taleyazanın.
Qış görmür qışlağı qıraqbasanın.
“Belə gözəl yerin,gözəl məkanın”
Mehi də ruhumu çaldı,nə yaxşı.

Allah vergisidir “bizim sənəmlər”,
Bütün gözəlliyi özündə cəmlər.
Bu da Vaqif Aslan,.. daha nə qəmlər?
Gəldi,bu yerlərdə qaldı,nə yaxşı.

18.03.2005.

NƏVƏMİN NƏNƏSİNƏ

“Dəvəcə böyümüşsən,
Köşəkcə ağılın yox.”
Sən kalmışsan,göy imişsən.
Noğulun,nağılın yox.

Ha toplayıb,çıxırsan.
Nə qurub,nə yıxırsan?
Guya nəşə yığırısan,
Kisən yox,daxılın yox.

Gurtladıqca təndirin,

Milli Kitabxana

Lopa tutur kəndirin.
Motalında pendirin,
Çardaqda taxılın yox.

İstəyinə yetmisən,
Bildiyini etmisən.
Nənə olub getmisən,
Rəqibin,paxılın yox.

13.09.2003.

GÖZAYDINLIĞI

(Dostum Rəhim Maqsudova)

Rəhim qardaş,dünya gencə dünyadır,
Gülü qönçə,zərif,incə dünyadır.
Səndən cavan,məndən öncə dünyadır.
Baharı da,payızı da bal dadır.
Necə deyim: – dünya adam aldadır.

Rəhim qardaş,sözü çoxdur bizlərin.
Əvvəl-əvvəl aydın olsun gözlərin.
Sevincindən şölə saçan üzlərin
İşığından ürəyimə nur düşüb.
Mənə düşən işıq,vallah,gur düşüb.

Rəhim qardaş,şad gününə gəlmişik,
Gələ-gələ sevinmişik,gülmüşük.
Sancaq olub yaman gözlər dəlmişik.
Pis nəfəslər uzaq olsun canından,
Yelə dönüb ötüb-keçsin yanından.

Rəhim qardaş,nədən gözdə qəmin var?
Şükür!Dayın,xalan,bibin,əmin var.
Aman Allah,nə qərribə dəmin var?
Demirdinmi,Vaqif Aslan,şax dayan?
Dayananda kef-damağı çağ dayan.

Milli Kitabxana

Rəhim qardaş,hər şey Allah işidir.
Yetim qalan bir Siyahbər kişidir.
Anan ruhu bu sözləri eşidir.
Ana ruhu oyaq olur deyirlər,
Övladına dayaq olur deyirlər.

Rəhim qardaş,ata-ana,yar şirin.
Candan gələn,qandan gələn var şirin.
Öz əlinlə bitirdiyin bar şirin.
Öz barının bəhrəsini görəsən,
Toy-düyünlü xoşbəxt ömür sürəsən.

Rəhim qardaş,nə söyləyir kaman,tar?
Onların da deyilməyən sirri var.
Şad gününə yığışıbdır adamlar.
Gələnlərin hamısını şad olsun!
Hamısının damağında dad olsun!

Rəhim qardaş,biz ki dostuq köhnədən.
Ayrı şeydir ürəyimi göynədən.
Hardan gəldi saçımıza düşdü dən?
Vaxtmı bizi qəfil tora salıbdır?
Gör kim vaxtın əllərində qalıbdır.

Rəhim qardaş,yaş calandı yaşıma.
Bir də gördüm,qar ələnib başıma,
Qırov düşüb kipriyimə,qasıma.
Yavaş-yavaş damarımda qan donur,
Bədənimdə ruh üşüyür,can donur.

Rəhim qardaş,köçər oldu cavanlıq.
Al qanımı içər oldu cavanlıq.
Soyuq-soyuq keçər oldu cavanlıq,
Ədasına dözəmmədim,əyildim.
Bu günəcən mən heç belə deyildim.

Rəhim qardaş,yol payıza sarıdır.

Xeyrə qənşər,daha ömür yarıdır.
Bizim arvad vaxtsız-günsüz qarıdı,
Mənə baxma,yaxşı saxla qarını.
Qız da gedib xoşbəxt etsin yarını.

Rəhim qardaş,Elbrusdan soruş bir:
Necə olur qocalanda pələng,şir?
Bu şeyləri aləm bilir,deyil sirr,
Cavad bizə eyləməsə acıqlar,
Ramiz Orsər usta-usta açıqlar.

Rəhim qardaş,desən hər gün toy olsun.
Allah haqqı,deyəcəyəm: – Qoy olsun!
Aralıqda əsil-nəsil,soy olsun,
Allah özü xoşbəxt etsin qızını,
Toy görəsən səni ömrün uzununu.

26.08.1999.

TƏLƏBƏ QIZLARIMIZA

(otuz ildən sonra)

Sizi tanıyıram qüburunuzdan,
Rəngləri soluxmuş qızıl güllərim.
Keçə bilmirsiniz qürurunuzdan,
Gözləri doluxmuş qızıl güllərim.

Biçilmiş sünbültək necə də dən-dən
Ömrün dəyirmanı üyüdüb bizi.
Baxan həsrət ki var gözlərinizdən,
Böyüyə-böyüyə böyüdüb bizi.

Gün vurub qurumuş əllərinizdən
Tuturam,gedirəm ötən illərə.
Xatirə söyləyən dillərinizdən
Nur düşür yadımda bitən illərə.

Payızda sarıya,yaşıla çalan,

Milli Kitabxana

Telləri görünən yarpaq kimisiz.
Əkilib-biçilib,dincini alan,
Məhsul vaxtı keçən torpaq kimisiz.

Məni qəfil gələn qəhərlə,ünlə
Oynatdı yerimdəm zənginiz sizin.
İndi bilirəm ki,ömürlə,günlə
Nə yaman olurmuş cənginiz sizin.
Bəhsə girməz idi güllər sizinlə,
Özünüzdən idi rənginiz sizin.

Təsəvvür eləyə bilmirəm sizi
Kiminsə anası,nənəsi kimi.
Sıxaq qədəhlərə ürəyimizi
Bu dəfə,gəlin,nar dənəsi kimi.

Qədəhlər toqquşsun baxışlar kimi.
İşıqda bərq vuran naxışlar kimi.
Dərisi,qabığı soyulub gedən,
Çölündən,içindən oyulub gedən,
Kökü pöhrələyən ağac eşqinə
Tutaq qəlbimizi başımız üstə!
Əl verib inama,imana,dinə,
Gedək,yallı gedək yaşımız üstə!

Bərk tutun,bərk tutun qürurunuzdan,
İşıqtək saçılın, qızıl güllərim!
Sizi tanıyıram qüburunuzdan,
Açılın,açılın, qızıl güllərim!

09.08.2005.

TƏLƏBƏLƏRİMƏ

(2007-ci ilin Filologiya məzunlarına)

Dörd dəfə dünyanın qışından çıxıb,
Dörd dəfə birlikdə yaz yaşamışsıq.
Bizləri hər dəfə vaxtsızlıq sıxıb,

Milli Kitabxana

Hər dəfə yazları az yaşamışıq.

Dayandım xitabət kürsüsündə mən,
Məni dinlədiniz partalarda siz.
İndi bildinizmi nə üçün,nədən
Siz mənim döyünən ürəyimsiniz.

Bir vaxt sual verdik bir-birimizə,
Haçandan oxunub birinci nəğmə?
Söz-söz,kəlmə-kəlmə deyirəm sizə,
Sevgiylə toxunub birinci nəğmə.

Bizim otaqların pəncərəsindən
Dağlar görünürdü,baxırdınız siz.
Gənc qəlbin şövq ilə titrəməsindən
Nur kimi düzlərə axırdınız siz.

Ey Bamsı Beyrəklər,Salur Qazanlar!
O – Burla xatundur,bu – Banu Çiçək.
Dastan söyləyənlər,yazı yazanlar
Söyləyiblər doğru,yazıblar gerçək.

Sizə Bilqamısdan söz açanda mən,
Yaman yaşayırdım haqqı,düzlüyü.
Nur kimi yağırdı gözlərinizdən
Öləri olanın ölümsüzlüyü.

Gördüm,baxışınız təzədir,təkdir,
Mən də yaddaşımın tozunu sildim.
Sandım ki,oğlanlar Füzulilərdir,
Qızlar da Şirindən Şirindir,bildim.

Haçan söhbət açdım Yusif Vəzirdən,
Yaş olub yanaqda gilələndiniz.
Sanki qaldırdınız Cavid yerdən,
Müşfiqlə birlikdə güllələndiniz.

Milli Kitabxana

Çox mətni oxuyub gözlərinizdən,
Sizə müəhazirə söyləmişəm mən.

Sizin üzünüzdə yanan işıqlar,
Bu rənglər,naxışlar,bu yaraşıqlar
titrədib məni.

İçimdə oxunan dəli nəğməni
Şəhriyar diliylə demişəm sizə.
Bəxtiyar diliylə demişəm sizə.
Məmməd Araz deyib Arazlaşmışam,
Gənccləşib sizinlə tarazlaşmışam.
O qədər öymüşəm Dədə Qorqudu
Danışa-danışa Qanturalıdan.
Min dəfə demişəm yaşamaq budu,
Tutsan,sevgini tut,tutma xalıdan.
Gözümü yandırır qəlbimin odu,
Məsəl gətirmişəm Aşıq Alıdan.
Demişəm boş şeydir əlli də,yüz də,
Yoxsa səadətin şöləsi üzdə.

Sevinc bəxş etmişəm sevincinizə,
Qəminiz üstündən qəm götürmüşəm.
Duyunca güc gəlir kövrəklik sizə,
Baxıb gözünüzdən nəm götürmüşəm.

Sizsiniz ən böyük dövlətim,varım,
Mənim əzizlərim,tələbələrım.
Siz mənim bugünkü fəxrım,vüqarım,
Siz mənim sabahkı qələbələrım.

Dörd dəfə dünyanın qışından çıxıb,
Dörd dəfə birlikdə yaz yaşamışıq.
Hər dəfə bizləri vaxtsızlıq sıxıb,
Hər dəfə yazları az yaşamışıq.
Bu nəğmə ayrılıq nəğməsi deyil,
Müəllim-tələbə ənənəsidir.
Bu nəğmə ayrılıq nəğməsi deyil,

Milli Kitabxana

Vüsal dəmlərinin təntənəsidir.
Mənim əzizlərim, tələbələrım,
Ey mənim sabahkı qələbələrim.

20.05.2007.

Milli Kitabxana

AĞLAMA,OĞLAN, AĞLAMA

Şair dostum Ağa Ramazana

Ağlamalı işlər çoxdur,
Ağlama,oğlan,ağlama.
Dərdlər var,ələci yoxdur,
Ağlama,oğlan,ağlama.
İlmə-ilmə sökmə məni,
Yerə-yurda tökmə məni.
Batsın haram süd əməni,
Ağlama,oğlan,ağlama.

Nə anlar ki bağrıdaşlar,
Gözdən axır qanlı yaşlar.
Rişxənd edər ağlı çaşlar,
Ağlama,oğlan,ağlama.

Gəlim-gedim olan şeydir.
Ölüm-itim olan şeydir.
İnsan yetim qalan şeydir.
Ağlama,oğlan,ağlama.

20.03.2005.

İLƏHİ

Jurnalist dostum Çingiz Nağıyevə

Dözüm bu sınağa da,
Köməyim ol,İlahi!
Tənəyə,qınağa da
Tapım bir yol,İlahi!

Qırılır qəlbim simi,
Qırammıram tilsimi.
Nur kimi,işıq kimi
Qəlbimə dol,İlahi!

Əl açıram mən sənə,
Bir az sevinc ver mənə.
Dərdi,kədəri yenə
Eyləmə bol,İlahi!

Yaman dərddir ayrılıq,
Üzü sərtidir ayrılıq.
Lap namərddir ayrılıq,
Bilmir sağ-sol,İlahi!

26.07.2004.

TƏRƏKƏMƏ

Qışda qışlaqlarda qışlamağın var,
Yayda yaylaqlarda yaylamağın xoş.
Çəmən,çiçəyi xoşlamağın var,
Yatağı,sürünü haylamağın xoş.
Ay tərəkəmə!
Mən deyim,sən özün say,tərəkəmə!

Ləhlər qabağında Bozların çöküb,
Yuxan sac üstündə,oxlovun işlər.
Pendiri lavaşa qonağın büküb,
Oturub yanında bir loxma dişlər.
Ay tərəkəmə!
Eylə dələməni pay,tərəkəmə!

Çomağa söykənib gəndən baxarsan,
Yapıncı çiyində qanad kimidir.
Qartala qoşulub süzüb axarsan,
Uçuş qırılmayan inad kimidir.
Ay tərəkəmə!
Yox sənə uçuşda tay,tərəkəmə!

Neyin var,tütəyin,balabanın var,
Dağı da uyudur çoban bayatın.

Milli Kitabxana

Elə məqamın var, elə anın var,
Ruh kimi ötüşür ömrün, həyatın,
Ay tərəkəmə!
Gəlibdir yenə də yay, tərəkəmə!

Madyanın yüklüdür, aygırın oynaq,
Qulunun, day-daycan otlar, kişnəyər.
Daim çiçəkləyər yuxunda yaylaq,
Quzular mələyər, atlar kişnəyər.
Ay tərəkəmə!
Salmısan aləmə hay, tərəkəmə!

Aran istiliyi, dağ sərinliyi
Canına işləyib, qanına keçmiş.
Görüb bu mənanı, bu dərinliyi
Səni bir gözəl qız sevgili seçmiş,
Ay tərəkəmə!
Günəş Tərəkəmə, Ay tərəkəmə!

Göyün hər qatında bir ulduzun var,
Gecən işıqlıdır, gündüzün aydın.
Aranda günəşin, dağda buzun var,
Hər yerin, hər yanın, hər üzün aydın.
Ay tərəkəmə!
Ağa tərəkəmə, bəy tərəkəmə!

30.07.2004.

LAYLA

*(Mingəçevir şəhər litseyinin şagirdi Aytən Vilayət
qızı Quliyevanın əziz xatirəsinə)*

Eşitdim... Dedilər... Aytənmiş adın...
Ulduzlar içində Ay kimisənmiş.
Sığmırmış sinənə arzun, muradın...
Göylərdən yerlərə pay kimisənmiş.

Şirin nəvəymişsən, sevimli övlad...

Milli Kitabxana

Novruz çiçəyindən zərif imişsən.
Sənə yaraşmış daşdığı ad,
Tərifin özünə tərif imişsən.

Mən necə eləyim, Muğan çiçəyi!
Yenə canım qızdı, ürəyim dindi.
O çiçək əllərin yığan çiçəyi
Əziz xətrin üçün yığırlar indi.

Bir vaxt göz həkimi olasan deyə
Yaxında, uzaqda sözə gəlibsən.
Axı, həris olur göz gözəlliyə,
Özün də bilmədən gözə gəlibsən.

Heyiflər... heyiflər... heyiflər sənə!
Çiçək içindəydin,.. bar tutasıydın.
Görəsən, o sözü deyiblər sənə?..
Görəsən, sən kimi yar tutasıydın?

Axı, nə oldu ki, tələsdin gora?
Ötüb niyyətindən o yana getdin.
Əlac etməkdənsə nursuza, kora,
Torpaqla, daş ilə izdivac etdin.

Burla Xatunsanmış, nəсэнmiş belə?
Saçı buruq-buruq, boyu uzun qız!
Daha mələklərlə verib əl-ələ
Cənnət günəşində isin, qızın, qız!

Daha evinizin qabağındakı
Bağa bir cüt bülbül gəlib oxuyur.
Mənim də ömrümün bu çağındakı
Kövrək ürəyimi dəlib oxuyur.

Onlar saflığına şəhadət verən
Bülbül cildindəki mələklərimdir?
O bağda açılan çiçəklər, görən,

Milli Kitabxana

Sənin qəlbindəki diləklərmidir?

Səni gözləyirdi,deyirəm açıq,
Gəlinlik paltarı,sonalıq haqqı.
Sözlərim Allaha getməsin acıq,
Hər qızın haqqıdır analıq haqqı.

Dönüb şəkil olub daşdan baxan qız,
Kim bilir nə deyir məzar daşları?!
Dünyaya on altı yaşdan baxan qız,
Daşı göyərdəmi bu göz yaşları?!

Uyu,yatıb-yatıb dincəl,ey mələk!
Yellər sığal çəksin yuxuna daha.
Oxunsun ruhuna şəirim duatək,
Xoş əməl xoş gəlir uca Allaha.

Sən ey əlaçı qız,tez oldun hayıf.
Gör neçə ürəyə ün saldırmısan.
Bəlkə Əzrayılı müəllim sayıb,
Hamıdan qabağa əl qaldırmısan?

Onda ki,yapışıb durdu adından,
Ölüm də özünü xətaya saldı.
Bütün laylaların çıxdı yadından,
Sənə Vaqif Aslan laylası qaldı.

26.10.2002.

EPİTAFİYA

I
Səni çiçək bilib
torpağa əkdik,
Novruz gülü kimi
göyər,anacan!
Dərdini götürdük,
ağrını çəkdik,

Milli Kitabxana

Göyər,göyərməyə
dəyər,anacan!

Sənə əlimizlə qoyub baş daşı,
Öpdük torpağını hər addımbaşı.
Kövrələ-kövrələ töküb göz yaşı,
Övlad anasını öyər,anacan!

28.03.2004.

II

Yaddaşlara yazılısın
bizi yada salanlar.
Xatirələr içində
xəyallara dalanlar.
Dünya – gözləmə zalı,
öz vaxtı var hər kəsin.
Tələskənlik etməsin bizdən dala qalanlar.

III

Sordum o dünya varmı
özümdən yaşlılardan.
Dedilər soruş bunu
bizdən də başlılardan.
Axır söz bu oldu ki,
dərs alsalar pis olmaz,
Başları papaqlılar
başları daşlılardan.

02.09.2005.

Milli Kitabxana

Milli Kitabxana

*AYRILMAZDIR VƏTƏN, DAŞ...
AY VƏTƏN DAŞ, VƏTƏN DAŞ!*

DAŞ

I

Ay qardaş!
Ay qada, ay qadaş!
Ay dadaş!
Atma daş!

O daşı atınca
 gələnə, gedənə,
Çevril bax atana,
 babana, dədənə.
Birinin çiyində
 mağara daşı var,
Yurd salır.
Birinin əlində
 nağara daşı var,
Daş çalır.
Bu biri ocağa
 daş qoyub.
O biri daşının
 uğrunda baş qoyub.

Ay qaqa, ay qaqaş!
Ay qağa, ay qağış!
Dədən də, dədəşin də,
Baban da, babaşın da,
Atan da, ataşın da,
 atəşin də
Beləydi!
Bu gördüyün daş ki, var,
O zaman da eləydi!
Ayrılmazdır
 Vətən, Daş.

Ay vətəndaş, vətəndaş!

15.06.2004.

II

Bu da – daşlar!

Analar,

 bacılar,

 qardaşlar!

Qohum daş,

 quda daş.

O da – daş,

 bu da – daş!

Xırdası – qum

 dənəsi boyda,

Lap elə qızımın

 tənəsi boyda.

İrisi – iri-iri,

Capcanlı,

 diri-diri,

Dağ kimi.

Tağ kimi,

 mantaq kimi.

Daşlar, daşlar!

Torpağın balaları –

 bacılar, qardaşlar.

15.06.2004.

III

Daşdan divar,

 daşdan hasar,

 daşdan barı hörən kişi,

Sənə rəhmət!

Mağarada axşamlayıb,

 qalada gün görən kişi,

Sənə rəhmət!

Milli Kitabxana

Torpağından doğulunca
daşın ilə tapışmısan.
Və pir deyib yapışmısan.
Çapacağın bülöv daşla
itilənib.
Əynin-başın daş ütüylə
ütülənib.
Ləpik daşlar,hamar daşlar,
tava daşlar
kürsün olub.
Yumru daşlar,qaba daşlar
yumruğuntək düyünlənən
hirsin olub.
Danışmısan zaman-zaman
daşların öz dili ilə.
Ocağını alışıdırıb
çaxmaq daşın cili ilə
Qara daşı ocaq daşı
eləmisən.
Sal daşları bünövrəyə
yerləşdirib,
Çarparayla,çır-çınqılla
birləşdirib
Ülkünləri bucaq daşı
eləmisən.
Uruğunun əli ilə yonulubdur
şirim daşlar.
Turuğunun güvənc yeri
pir qayadır,pirim daşlar.
Ey mağara,ey dəyirman daşı kimi
ağır daşlım!
Daş qələmlim,daş kitablım,
daş yaddaşlım!
Torpağına keşikçitək
dayanıbdır sərhəd daşın.
Daşlarının yaşı ilə
hesablanır sənin yaşın.

Milli Kitabxana

Əhsən,qumdan sap əyirib,
daşdan paltar geyən kişi,
Sənə rəhmət!
Halını da hal daşına deyən kişi,
Sənə rəhmət!
Başı əlhəd daşına da dəyən kişi,
Öz başını öz daşına döyən kişi,
Sənə rəhmət!
Olur gündə daşın sənin üzüyünün
qaşı olub.
Ölür gündə sinənin də,başının da
daşı olub.
Min illərdir uyuyursan
başın üstə vətən daşı,
Buna görə mən özüməm
Bu torpağın daş kimlikli vətəndaşı.

02.07.2004.

Milli Kitabxana

BU KÖRPÜNÜ QURAN QURDU...

DEDİM, DEDİ

I

Dedim: – Gözün aydın,ay Xəccə xanım,
Daha basmayacaq toz bəzəyini.

Dedi: – Mənlik deyil,sus,mənim canım.

Dedim: – Onda özün yoz bəzəyini.

Dedi: – Neynim,axı,sən deyiləm mən.

Dedim: – Heyif,sənə tən deyiləm mən.

Dedi: – Bu səbəbdən şən deyiləm mən.

Dedim: – Bozlayımmı boz bəzəyini?

Dedi: – Az vayzərrən,di azca yaslan.

Dedim: – Şadlıq edim hansı əsasnan?

Dedi: – Keçib daha,ay Vaqif Aslan,

Dur,özün Xəccənin poz bəzəyini.

11.11.2006.

II

Dedim: – Vallah,durub canını allam.

Dedi: – Qurban olum,al bu dəqiqə.

Dedim: – Kəfənimı boynuma sallam,

Dedi: – Vaxtım yoxdur,sal bu dəqiqə.

Dedim: – Gözlərində heç yoxdurmu qan?

Dedi: – Nə umursan sən Kolanıdan?

Dedim: – Tərsliyindir səni tanıdan.

Dedi: – Öz qeydinə qal bu dəqiqə.

Dedim: – Nə özündən deyirsən belə?

Dedi: – Dur,əlindən gələni elə.

Dedim: – Verəcəksən nəyin var yelə.

Dedi: – Get özünə xal bu dəqiqə.

Milli Kitabxana

Dedim: – Tək gəzirsən çölü,çəmən.

Dedi: – Neynəyirəm çiy süd əməni?

Dedim: – Tanımırsan hələ sən mən.

Dedi: – Varmı səndə hal bu dəqiqə?

05.07.2008.

III

Dedim: – Ay, onu görmüsən?

Dedi: – Gəzirdi naz ilə.

Dedim: – Bəs salam vermişən?

Dedi: – Verdim avaz ilə.

Dedim: – Ey meh,köhnə tanış!

Dedi: – Deyil bu aldanış.

Dedim: – Ondan bir az danış.

Dedi: – Yoxam bir az ilə.

Dedim: – Ulduz gözlü gecə!

Dedi: – Şair,dedin necə?

Dedim: – Gələrmə gizlicə?

Dedi: – Nəzir-niyaz ilə.

Dedim: – Ey su,səs eləmə.

Dedi: – Yolumdan əyləmə.

Dedim: – Dil ilə söyləmə.

Dedi: – Deyimmi saz ilə?

Dedim: – Yarpaq,yaşıl yarpaq!

Dedi: – Mənə diqqətlə bax!

Dedim: – Dözmür ürəyim,ax!

Dedi: – Oynama yaz ilə.

09.08.2002.

DEDİLƏR, DEDİM

Dedilər: – Ceyranın çıxıb seyrana.

Dedim: – Halal olsun bizim ceyrana.

Dedilər: – Nə deyək səntək heyrana?

Dedim: – Azadəlik qaydadır bizdə.

Milli Kitabxana

Mənə desəniz də,deməsəniz də.

Dedilər: – Ovçusan,güdmürsən bərə.

Dedim: – O siz olun,o xəlvət dərə.

Dedilər: – Bir cürə düşünür hələ.

Dedim: – Düşünəsi hal varmı sizdə?

Mənə desəniz də,deməsəniz də.

Dedilər: – Tələ var,tor var,tilov var.

Dedim: – Sizlərə nə?Bizdə pilov var.

Dedilər: – Vaxtında ye,qaç-qov var.

Dedim: – Yenilik yox salınan izdə.

Mənə desəniz də,deməsəniz də.

Dedilər: – İstərik ovunu qanlı.

Dedim: – Mən şaşqınam,ov həyəcanlı.

Dedilər: – Ovçusan sən adlı-sanlı.

Dedim: – Əl tutulub,titrəyir diz də.

Mənə desəniz də,deməsəniz də.

Dedilər: – Aslanlıq harda qaldı bəs?

Dedim: – Vəqifliyə edirəm həvəs.

Dedilər: – Dirilik axtarır hər kəs.

Dedim: – Əbədidir yerim hər üzdə

Mənə desəniz də,deməsəniz də.

26.05.2003.

KÖÇƏN QIZIN DİLİNDƏN

I

Bu körpünü quran qurdu,

Mən də ondan keçər oldum.

Küsmə məndən,atam yurdu,

Özümə yurd seçər oldum.

Qızıl idi qızlıq çağım.

Şahidimdir bağçam,bağım.

Milli Kitabxana

Xınalandı əl-ayağım,
Gəlin olub köçər oldum.

Mən gedərəm, anam ağlar,
Ey dalımca baxan dağlar.
Qurumasın buz bulaqlar,
Bəlkə, bir də içər oldum.

Bacısından doyan qardaş,
Özgələrə uyan qardaş,
Taleyimə qıyan qardaş,
Di gəl, səni qucar oldum.

Salamat qal, bar ağacım,
Alma, armud, nar ağacım.
Böyüdükcə yar ağacım,
Uçurtdular, uçar oldum.

Sağlıq olsun, çiçəklərim,
Tənəklərim, dibçəklərim,
Yalanlarım, gerçəklərim,
Sizə könül açar oldum.

Ev işlərim, əl işlərim,
Adətlərim, vərdişlərim.
Kürlüklərim, gərdişlərim,
Ayrılığa düçar oldum.

Bu körpünü quran oldu,
Mən də ondan keçər oldun.
Salamat qal, atam yurdu,
Özümə yurd seçər oldum.

25.11.2006.

II

Əlim xınalar içində
Qolum qolbağlı gedirəm.
Tüllər, cunalar içində,

Yerli-yataqlı gedirəm.

Boynumdakı zəncir – qızıl,
Sızıldadır sızıl-sızıl.
Gizildədir gizil-gizil,
Taxtlı,otaqlı gedirəm.

Qulağında qızıl tənə,
Xallanıbdır burun,çənə.
Xeyir-dua verən mənə,
Səsli-soraqlı gedirəm.

Titrədim nəzər salınca
Məxmər döşək,gül balınca.
Düşüb bəxtimin dalınca
Əli çıraqlı gəzirəm.

Gör,güzgüdə nə görünür,
Kim yaşınır,kim bürünür?
Dalımızca yol sürünür,
Mən nə maraqlı gedirəm.

Canım sənə qurban,ana!
Baxma mənə yana-yana.
Bilə-bilə,qana-qana,
Cıqqa-daraqlı gedirəm.

Nə şeydir ki,göz yaşlarım,
Sağlıq olsun,qardaşlarım.
Yaxınlarım,dərddəşlarım,
Olub iraqılı,gedirəm.

Bəzəkləri elə boldum,
Öydülər,kövrəlib doldum.
Bəlkə,bir gün yazar oldum,
Dəftər-varaqlı gedirəm.

26.11.2006.

XEYİR-DUA

Dörd cəhətə üz tutmuşam,
Şahidimdir yerlər,göylər.
Niyyətimi düz tutmuşam,
Dilim sənə dua eylər.
Yol istəsən,uğur olsun,
Uğrun uğur doğur olsun.
Ürəyincə yoğur,olsun
Ömrün boyu dadlı şeylər.

Ağlar,gülər qız anası,
Gedir canına yanası.
Küsmə gölümün sonası,
Sevgidəndir bu gileylər.

Gözün aydın,ata yurdu!
Quşun uçdu,yuva qurdu.
Başı üstə dövrə vurdu
Şərəfinə onun leylər.

Uzandıqca şirin anlar,
Şirinlikdən coşur qanlar.
Cingildəsin stəkanlar,
Axıb getsin cana meylər.

Vaqif Aslan,gör nə haldı,
Bəxtim belə hava çaldı.
Ürəyimdə nələr qaldı,
Mən demirəm,desin neylər.

20.11.2006.

NECƏDİR?

Rahatdırmı təzə evin,
Orun-otağın necədir?
Yaxşıdırmı indi kefin,
Yarın-yatağın necədir?

Günündürmə şölə saçan,
Gülündürmə könül açan?
Genişdirmə həyat-bacan,
Bəs bağçan,bağın necədir?

Gələnlərin şən gəlirmi?
Dəyirmanə dən gəlirmi?
Yorğanına tən gəlirmi,
Əlin-ayağın necədir?

Küllənərək qumlandınmı,
Əkildinmi,şumlandınmı?
Şumlandıqca tumlandınmı,
Torun-torpağın necədir?

Gündüz xoşdur,yoxsa gecə,
Almayırsan bəlkə vecə?
Qabağında çölün necə,
Dalında dağın necədir?

Bir verirsən,yüz alırsan,
Aldığını düz alırsan.
Güzgü tutub üz alırsan,
Qaşın-qabağın necədir?

Öz içindən fısqırma,gəl.
İçin-için hısqırma,gəl.
Xəmir kimi qısqırma,gəl,
Təknən-tabağın necədir?

Rahatdırmı təzə evin,
Orun-otağın necədir?
Yaxşıdırmı indi kefin,
Yarın-yatağın necədir?

12.12.2006.

SƏNİN YUXUN

Milli Kitabxana

I

Mənə o yuxunu danış, əzizim,
Qızıl gül yuxuna girmişdi o dəm.
O necə sehr idi, o necə tilsim?
Ləçəyi solğundu, saplağı möhkəm.

Nənəm: – Ay xoş gəldin! – demişdi sənə,
Atam sevinmişdi dərin-dərin.
Anam da boynunu qucmuşdu ,bəş nə!
Ruhu şad olmuşdu rəhmətliklərin.

Ay sənin başına dönüm, dolanım,
Gördüyün o gülün qoxusu gözəl.
Atadan, anadan gözəl olanın
Əlbəttə olacaq yuxusu gözəl.

Danış o yuxunu, danış bir anda,
Uyuyum, yuxuna qatılım sənin.
Oyanım yuxudan sən oyananda
Arxanca su kimi atılım sənin.

Yuxuda gördüyün qızıl gül mənəm,
Daha ləçəklərim solmur, əzizim.
Danış o yuxunu bu saat, bu dəm!
Danış, danışmasan olmur, əzizim.

14.06.2003.

II

Yenə də yuxuda görmüşdün ki, sən
Hirsimdən gözümə qanlar sağılır.
Çırpıdığca çantamı zərblə yerə mən
Kitablar içindən düşüb dağılır.

Sən isə yığırsan kitablarımı
Ay haray, bir kömək edin deyərək.
Sənə sınırsan kitablarımı
Könlümün könlünə hədiyyəsitək.

Yenə də deyirəm: – Daşam mən bəyəm?
Niyə anlamırlar məni görəsən?
Geri dur,özümü öldürəcəyəm.
Bəsdir,əzab çəkdin mənə görə sən.

Tutursan əlimdən,qoymursan məni,
Mən də dururammiş: – Yaxşı, – deyərək.
Qorxudub yuxudan oyatdım səni,
Keç bu günahımdan yenə,ey mələk!

15.06.2003.

YUXU

I

Məsləhət səninkidir,
şükür sənə,ey Xuda!
Boynu qızıl zıncirli
bir it gördüm yuxuda.
Ala-bula it idi.
O necə də mehriban,
necə də sakit idi.
Qulaqları kəsikdi,
amma bilmədim nədən.
Oxşayıb üz-gözünü,
sığalladım onu mən.
İt elə ki çəkilib
məndən qırağa durdu,
Onda bir əl,bir çubuq
uzanıb onu vurdu.
Qısıldıqca it mənə,
yandım,nəvaziş etdim.
Görünməyən iş etdim.
Əli vurdum əlimlə,
çubuğu qırıb atdım.
Titrəyib əsdikə it
cip-cip qan-tərə batdım.
Boğazına,boynuna

Milli Kitabxana

əlimi çəkincə mən,
Hövlək oyandım həmə.ən.
Bu yuxu nə yuxuydu,
şükür sənə,ey Xuda!
Boynu qızıl zəncirli
bir it gördüm yuxuda.
O əl kimin əliydi,
çubuq kimi çubuğu?
Məni elə yandırır,
göynədir bu yuxu,
Sızlayıram hələ də.
Lənət qızıl zəncirə,
çubuq tutan ələ də!
Lənət özgə itindən
sədaqət umana da!
Qulaq kəsib Allaha,
Haqqa göz yumana da!
Lənət,lənət korlara,
Zülmələrə,zorlara!
Şükür sənə,ey Xuda!
Sən varsansa,çin olsun
gördüklərim yuxuda.

05.05.2006.

II

Bir qadın səsi gəldi
qulağıma qəfildən,
– Məni öldürmə, – deyə
yalvardı canı-dildən.
Səs yanıqlı yalvarır,
diləyirdi hey imdad,
– Kəsmə,öldürmə məni, –
deyə dad çəkirdi,dad.
Yuxumda həyəcandan
titrəyirdim,əsirdim.
Ona kömək etməyə
can atıb,tələsirdim.
Birdən əlində bıçaq

bir zorba canı gördüm.
Dad eləyən qadının
yoxdur həyanı gördüm.
O,əli bıçaqlının
qabağında gedirdi.
Nə imdad diləyirdi,
nə də fəryad edirdi.
Yaxşı tanımaq üçün
boylanarkən oyandım.
Oyanmağım üzündən
yandım,yandıqca yandım.
Yenə də şükür sənə,
şükür sənə,Yaradan!
O əlibıçaqlını
özün götür aradan.
Eşit o günahsızın naləsini,ahını,
Var isə,yox isə də
bağışla günahını.

06.05.2006.

III

Dişlərini çəkilməş gördüm,
qan oldu bağrım.
O qədər artdı ağrım,
Hövlək qalxdım yuxudan,
canım qan-tər içində.
Başım dərd-sər içində.
Səhəri diri-gözlü
açdım bu axşam yenə.
Uzadıram da çatmır
niyə əllərim sənə?
Dişlərini kim çəkib,
ağzın əyilib niyə?
Dişlərinə,ağzına
yəqin durmadın yiyə.
Mən indi neynim,axı,
nə daş töküm başıma?
Ayıldıqca od yağır

Milli Kitabxana

bu yuxu yaddaşıma.
Mənim yuxum çin olur,
qorxmayım necə axı?
Gördüyümü görmüşəm
yuxuda gecə axı!
Əlim sənə çatmadı,
Tanrım çatsın dadına!
Dışsizlik yazılmasın
məhəbbətin adına.

01.06.2006.

IV

Yuxuda gördüm ki, toyundur sənin,
Yaşıl budaqlarda işıqlar yanır.
Sən demə, toyun da oyundur sənin,
Ürəyim döyünür, həyəcanlanır.

Çağırıb gəlinlik taxtına sarı
Məni sevdini elan edirsən.
Kəsir qabağımı toy adamları
Amma soruşurlar: – Hara gedirsən?

Təmkinlə, aramla qalxıram bu an
Taxtına söykənən nərdivan boyu.
Taxta ayağımı qoyduğum zaman
Kim isə saxlayır çalınan toyu.

Sənə uzadınca əlimi həmə, n,
Bir də görürəm ki, çaylaqdayam mən.
Gedirəm təptəzə, geniş bir yolu,
Eşqinlə, sevginlə ürəyim dolu.

Adını çəkincə oyanıram, bax,
Aya söyləyirəm duyğularımı.
Mən yuxu yozmağı bacarmıram, ax,
Şeirə çevirirəm yuxularımı.

25.03.2007.

QAYMAQ DA GÖZƏLDİR, QUYMAQ DA...

“HƏBLƏ”

Qarın yəkəsi
 yiyəsinin dalına şələdir.
Ayağına tələdir,
Başına torba.
Burnun yəkəsi
 Nə qədər olsa da zorba,
Xanım zənni aldadandır.
Qaş-qabağını salladandır.

Başın yəkəsi də elə,
Ağzın yəkəsi də elə...
Şəkililər demişkən –
... Həblə,.. həblə.

15.01.2004.

ŞƏKİLİLƏR DEMİŞKƏN

I

Adamdan adam iyisi gələr,
Badam iyisi gəlməz.
Şəkililər demişkən,
Kişinin dalınca

ciyisi gəlməz.

II

Bundan adam iyisi gəlir,
Ondan badam iyisi.
Adam iyisi gələnin özü xoşdur,
Badam iyisi gələnin ciyisi.

20.03.2005.

GÖZƏLDİR

Qaymaq da gözəldir,
Quymaq da.
Hər ikisinə
uymaq da.
Demək də,
Yemək də,
duymaq da.

20.03.2005.

BALAXANIM

İlin dörd fəslindən bircəsi yazdır...
Hey, Balaxanım!
Di get,gələn yaza adını yazdır,
Ey, Balaxanım!

Güllər çəmən-çəmən dərilədi,getdi...
Yaylıqlar üstünə sərilədi,getdi...
Çox simlər kökləndi,gərildədi,getdi...
Çalındı tar,kaman,ney,Balaxanım.

Açdı açığı,soldu solası,
Sənli də,sənsiz də oldu olası.
Qədəhlər çox idi,doldu dolası,
İçildi,qalmaq mey,Balaxanım.

Milli Kitabxana

Xəmir də çox qalsa,kündə küt gedər.
Ya tək-tək tökülər,ya cüt-cüt gedər.
Bəzəkli dünyadan hamı lüt gedər,
Olacaq olası şey,Balaxanım.

Böyük xanım oldu xırda xanımlar,
Şərəfdir,bəzəkdir yurda xanımlar.
Bəhsə-bəhs salıbdır burda xanımlar,
Küllən,kül başına,key Balaxanım!

01.07.2004.

HAMIDAN

A çər dəyib gəbərmiş,
A gözləri bərəlmiş.
Səninki nə xəbərmiş!
Atan neçə nəfərmiş,
Anan neçə nəfərmiş?

Sən hamının qohumu,
Hamının kirvəsisən.
Hamılıq zirvəsisən.

Ərəblər gec biliblər
qohumsanmış Buş ilə.
Bağdaddan məktub gəlib
sənə qaranquş ilə.
Bəsrədəki ciyin də,
Leyləklər qanadında,
durnalar dimdiyində
sığallayıb çənəni
Tutub şaxlı pul kimi
şıqqıldadım mən səni.

Kəfkirli saat kimi
çıqqıldadım mən səni.
Putinlə dostluğundan
danış ağız dolusu.
Azımı yalan görmüşük
dəftər, kağız dolusu?
Qədəh cingildətmisən
Parisdə Jak Şirakla.
Axtarsınlar qoy səni
Şəkiddə çilçiraqla.

A çər dəyib gəbərmiş,
A gözləri bərəlmiş,
Səninki nə xəbərmiş!

Milli Kitabxana

Sən hamının qohumu,
hamının adamısan.
Ərmisən,arvadımısan,
anamı,atamısan?
Dostmusan,düşmənmisən?
Hər kim olsa,tənmisən?
Vallah,sənə yaraşır
hər cürə hörmət,
ad-san.
Ünvansızın birisən,
axı,sən hamıdansan.

02.06.2005.

ÇOXALIB

Yolun haçalanıb haçandan bəri,
Döngənin,dalanın sayı çoxalıb.
Gündə bir ünvana qaçandan bəri,
Əmi,xala,bibi,dayı çoxalıb.

Gözünü qan tutub qanlı görüşdən,
Qısır mal gec gələr,axı,örüşdən.
Əlinə verirlər paydan,pürüşdən,
Sanırsan hayının hayı çoxalıb.

Bu nə acı çimir,ağır yuxudur,
Sənə taleyinmi torlar toxudur?
Bir təskinlik yerin var isə,budur;
Sənin kimilərin tayı çoxalıb.

Qoru,Vaqif Aslan,bir saf nəfəsi,
İlahi sayma,gəl,hər yetən kəsi.
Dolub ürəklərə armud həvəsi,
Hayana baxırsan,ayı çoxalıb.

24.03.2006.

Vaqif Aslan

(Aslanov Vaqif Cumay oğlu)

SEÇILMIŞ ƏSƏRLƏRİ

IV cildə

I cild

Kompüter tərtibatı: İsayeva Xəyalə Akif qızı

Texniki redaktor: Cavad Alxasoğlu

Çapa imzalanmışdır: 16.03.2009.

Kağız formatı 60x84¹/₁₆

Çap vərəqi 45. Sifariş: 15.

Qiyməti müqavilə ilə